

Αρ. Εισαγ. 6495 / 22.11.2010

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

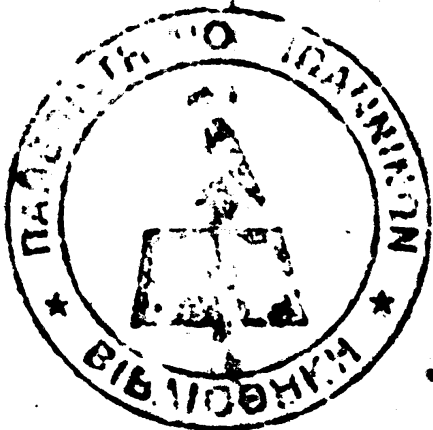

026000320359

OLD

230.42

'BEL

Ex dono et liberali manu
Viri Juvenis prestantissimi
Johannis Vöglini in amicitia
liberam accepit
B. H. Dachs S. Th. Cand.

1723

ΨΗΜΜΕΝΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΦΟΙΤ. ΦΙΛ.

1964

Μεταφραστὴς

Περὸ Θεοῦ Ἀββατίου

(Κεφαλαίου)

ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ
ΤΗΣ
ΒΕΛΓΙΚΗΣ

Χριστιανική Ὁρθόδοξος Διδασκαλία
καὶ τάξεις:

Ἦγυν,

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ,
ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ,
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ,

καὶ

ΚΑΝΟΝΕΣ Ἐκκλησιαστικοί.

Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κεινὴν γλῶσσαν μεταφρασμένη.

Ἐτυπώθη ἐν Λυγδάνῃ τῶν Βαβυλωνίων, Ἰωάννη Βοναβενίττα καὶ
Ἀβραάμῳ τοῖς Ἐλζεβιέροις, τῷ ἀρχμῇ ἔτι
τῆς Χριστιανικῆς ἡλικίας. 1648

Ο ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΗΣ

Τῆ παρόντος βιβλίου, τοῖς δυσσεβέσι καὶ ὀρθοδόξοις
ἀναγνώσταις σωτηρίαν ᾠθεῖ Θεῷ.

ΑΝάμεσα εἰς ταῖς ἄλλαις ἐξήγησες καὶ
πνευματικὰ συγγράμματα, ὅπερ διγαί-
νεν εἰς φῶς σιμαῖς τοῦ χριστιανέως, ἐφά-
νη ἀκόμι ἀξιονα μέγα γλωττωθῆ εἰς τὴν κοινὴν
τῆς ἑλλήνων γλωττωθῆ τὸ παρὸν βιβλίον τῆ χριστια-
νικῆς Θεησκείας, ὅπερ εἶναι σερεωμένη εἰς ὅλους τοῦ
τόπους τῆ Βελγικῆς πολιτείας. Εἰς τὴν πίσιν καὶ
διδασκαλίαν τῆ ὁποίας, συμφωνῶσιν ἀκόμι καὶ
ὅλαις αἱ ἐκκλησίαις τῆ Ἰνγλιτέρρας καὶ Σκοττίας,
ὡσανὸν πολλαῖς εἰς τὴν Γαλλίαν, εἰς τὴν Ἀλε-
μανίαν, καὶ εἰς ἄλλα μέρη τοῦ κόσμου. Καὶ ἐτέστι
εἶναι ἡ ὀρθόδοξη Θεησκεία, ὅπερ μετὰ τὴν χάριν τοῦ

Π Ρ Ο Ο Ι Μ Ι Ο Ν

Θεῶ εἶναι θεμελιωμένη εἰς τὸν ἱερόν τε λόγον,
 ὅπ' εἶναι ὁ μοναχὸς τύπῳ καὶ μόνῳ νομοκάνο-
 νας τῆ χριστιανικῆς πίσεως, καὶ εἶναι διορθωμένη
 εἰς τὴν ἀπλήρῃ καθαρότητα τῆς θεολογικῆς ἢ ἀπο-
 σολικῆς ἐκκλησίας ἔχει, ἔχει κυρίως ἡμῶν, ἀπ'
 ἐκεῖθεν ὅπ' εἴητον διὰ τὰ συμβεβηκότα τῆς ἀπε-
 ρασμῶν καιρῶν ἀπ' ὀλίγον ὀλίγον ὡς ἀσφα-
 τωμένη. Ὁ τύπῳ τῆς ὁποίας Θεοσκείας μ' ὅλα
 τὰ μέρη καὶ ἀκόλουθός της σωματικῆς καὶ με-
 τάξιν ὀργανιστικῆς, δέχνετο) ἐδῶ ὡσαύτ' μέσα
 εἰς ἓνα καθρέφιν καθαῖον. Τὸ πρῶτον μέρῳ
 ἀφείχεται τὴν Ὁμολογίαν ὅπ' εἴη καμνή ἡ Βελγικὴ
 ἐκκλησία ὁμολογῶσα εἰς τὸν κόσμον, διὰ ὅλα
 ἐκεῖνα ὅπ' εἴη αὐτῆς πιστὴ καὶ ἐπαγγέλλετο), πρε-
 πέμματα τῆς θεϊκῆς μεγαλειότητος εἰς τὴν λα-
 τείαν ἢ δόξασίν της, ἢ εἰς αἰώνιον ζωτικῆν
 ἔχει ἀνθρώπων. Τὸ δεύτερον μέρῳ εἶναι ὁ Καθη-
 χησμός, ἡ γὰρ, μία καθαρὴ ἢ κοινόλογη μά-
 θησις τῆς δογμάτων ἐκείνης τῆς ὁμολογίας, ὅπ'
 εἶναι

εἶναι ἀναγκαιότερα νὰ πισύη ἢ νὰ κάμνη καθε
 χριστιανός. μετὰ ὁποῖα νεθεῖν⁹) ἢ διδάσκων⁹)
 τὰ παιδιά ἢ ④ νεοδιδάκτοι εἰς τὰ σχολεῖα ἢ εἰς
 ταῖς ἐκκλησίαις; διὰ νὰ γῆσον ἄξια μέλη τῆς
 Χριστῆ. Καὶ θελεῖ ιδεῖ ὁ πρῶτος διαβαστής,
 πῶς τὰ ἄρθρα ἐτέτων τῆς δύο πρώτων μερῶν,
 τὰ ὁποῖα διαλαμβάνουσι τὰ θεμελιώδη δόγ-
 ματὰ τῆς χριστιανισμοῦ, εἶναι ὑγαλμῆρα ἀπὸ τὴν
 ἱερὰν ἢ ζωπιωδὴν τῆς Θεοῦ γραφὴν, ἢ βεβαιω-
 μῆρα διὰ μέσθ μαρτυριῶν τῆς αὐτῆς, καὶ ἀπλῶς
 λόγον πρὸς λόγον ἀναφερομῆρα. Εἰς τὸσον
 ὅπῃ ἡ λογικὴ τῆς Χριστῆ ποίμνη, ἀκόμι ἐδῶ ἡμπο-
 ρεῖ νὰ ἀπολαύσῃ μίαν ζωπιωδὴν ὠφελιμωτάτην
 πνυματικὴν τσοφὴν τῆς ἱερῆς λόγου, ἀπάνω εἰς
 ὅλα τὰ ἀναγκαῖα ἄρθρα διὰ νὰ πισύη καὶ νὰ
 κάμνη ὁ καθε χριστιανός εἰς τὴν ἢ δὲ λύσῃ τῆς
 Θεοῦ; ἢ μέτοχῃ νὰ γῆ τῆς ἐλέσθ εἰς τὴν αἰώ-
 νιον ζωὴν. Τὸ τρίτον μέρῃ τῆς βιβλίου διαλαμ-
 βάνει τὴν λήτρεγιαν τῆς Βελγικῆς ἐκκλησίας, ἢ γων,

Π Ρ Ο Ο Ι Μ Ι Ο Ν

ταῖς τάξεσιν ἢ τοῦ τύπου της, διὰ τὴν ὑποηρεσίαν
 τῶν θείων Μυστηρίων ἢ ἄλλον ἱεροπράξων, διὰ
 τὴν δόξάν (εἶ) ἢ τὴν ἀπικαλεῖται ὁ κύριος ὁ Θεός,
 μετέπεισες ὡς ἀκάλυπτες, εἰς τὸν καλλίωτερον
 τρόπον ὅτι εἶναι βολέον με Χριστιανικὴν ἀπλό-
 τητᾶ ἢ βεβαιωσίῳ, διὰ τὴν μὴν ξεπέφτητινὰς
 εἰς τοῦ κινδύου καὶ ζημίας τῆ ψυχῆς, καὶ θε-
 πράγμα καὶ πῶς εἰς τὴν πίσιν καὶ διδασκαλίαν
 εἶναι ξεκαθαρισμῶν διὰ τὰ δύο πρῶτα μέρη.
 Εἰς τὸ τέταρτον μέρος ἢ τὸ τέλει, εἶναι γραμ-
 μῶν (εἶ) ἐκκλησιαστικοὶ κανόνες τῆ αὐτῆς ἐκκλη-
 σίας, καὶ τοῦ ὁποῖος τὰ ἐκκλησιαστικά της εἶναι
 διατεταγμῶν, καὶ κυβερνεῖνται με Χριστιανικὴν
 φρόνησιν καὶ δίταξιαν, διὰ τὴν μεγαλιώτεραν
 οἰκοδομήν της, εἰς ὑπακοὴν τῶν παρασταγμάτων
 ἢ παραγγελμάτων τῆ Χρυσῆ, ἢ τῶν Ἀποστόλων,
 καὶ διὰ τὴν ξεφεύγη καὶ τὴν ἀποδιώχνηται ὅσον
 εἶναι βολέον, καὶ θε ἀνθρωπίνη φιλοδοξία, καὶ
 τυραννικὴ κυρίδους. Καὶ ἐπεὶ εἰς τὰ δύο ἔτιστα
 μέρη,

μέρη, (ὅσον εἰς ταῖς ἑξωτερικαῖς κυβέρνησεις, ἢ εἰς οὐ μερικὰς τρέπας τῆς σωητισμῶν πράξεων) εἶναι μία ἐλευθερία χριστιανική, ἢ ἀδιαφορία πολλῶν πραγμάτων, ἕξω ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρίας ἢ δαιμονίας, ἢ γὰρ, ἀπειπλωψυδίᾳ διλάθειαν, ὡσανὺ ὅπερ ἢ τὰ δύο εἶναι ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐμποδισμῶν, δὲν ἐπεσεδήκασιν ἐκεῖ καταλεπτὰ λόγον πρὸς λόγον αἱ μαρτυρίαι τῆς ἁγίας γραφῆς, καθὼς ἐγένεν εἰς τ' ἄλλα δύο μέρη, ὅπερ φείχεται τὰ ἄρθρα τῆς πίστεως καὶ διδασκαλίας καὶ τὸ θεμέλιον ὅλης τῆς Θεοσεύσεως. Καὶ διὰ τῆτο δὲν κατακρίνε^θ) ἡ ἐκκλησία ἐκεῖνη, εἰδὲ καταφρονεῖται καμία ἄλλη, ὅπερ κελῶντας τὸ αὐτὸ θεμέλιον, ἢ εἶναι ἀκτισμῶν εἰς τῆς μόνῃ ἀκρογωνιαῖαν πέτραν Ἰησοῦν Χριστὸν, κυβερναῖται εἰς ἐκεῖνα τὰ ἀδιαφορικά πράγματα μὲ ἄλλαις τάξεσιν ἢ ἑρωθήταις, καθὼς ἢ πρὸς λεγομένη ἐκκλησία διὰ μέσων τῆς ἐκκλησιαστικοῦ Κανόν^θ ἕξεκαθαριστὰ τὸ ἀναφέρειν. ὅμως,
 μ' ὄλον

Π Ρ Ο Ο Ι Μ Ι Ο Ν

μ' ὄλον τέτο, εἰς τὸ τρίτον μέρος διείκον) εἰς
 τὸ φιλόσοφον σημαδεύον φιλοσοφίαν τὸ ποιῆσαι
 γραφῆς, ἀπὸ τὰ λόγια τῶν ὁποίων εἶναι ἑπιθε-
 μένοι ④ τύποι τῆς Λέξεως, ἢ τῶν θεῶν ὡσαύ-
 λείων, διὰ τὴν γνώσιν ὁ εὐσεβῆς διαβάτης,
 πῶς ἐκείνη ἢ ἐκκλησία ἐσωθήσεται νὰ μιλήσῃ εἰς τὰ
 ἅγια ἢ θεῖα πράγματα, μετὰ λόγια διδάγματα
 ἀπὸ τὸ ἅγιον πνεῦμα ἑαυτῆς Θεῶν. Ἐτέτα εἶναι
 τὰ τέσσαρα κοινὰ συμμαζωμένα μέρη τῆς χριστι-
 ανικῆς ἐκείνης Θεολογίας, ὅπως μερικὰ εἰς τὸ παρὸν
 βιβλίον εἶναι διηγημένα ἢ ἐξηγημένα, εἰς τὸν
 τρόπον ὅπως ἐπαγγέλλονται καὶ μετέρχον) τὴν
 ἡμέραν εἰς ταῖς φειοχαῖς τῆς ἀνωθεν Βελγικῆς
 πολιτείας. ἢ ὅποια Θεολογία ἐσώθη ἢ νὰ ἐκα-
 διώχθη εἰς οὐκ ἀπερασμῶδες καιρὸς ἀπὸ οὐκ
 ἐχθρῆς, μετὰ κάθε λογῆς βία καὶ δυνατεία,
 καθὼς εἰς ταῖς ἰσορῖαις διηγᾶται καὶ εἰς τὸν
 κόσμον μαθημένον εἶναι, ἐσκεπάθη ὅχι μόνον
 τὸσον θαυμαστὰ, ὅσον χαριζόμενα ἀπὸ τὸν Θεόν,
 καὶ

καὶ εἰς ὅλαις ταῖς ἐνανθίαις τῆς Ἰσπανίας ἢ
 Ἰταλίας, ἐδιαφενδύθη ἢ διεφυλάχθη ἀπὸ
 αὐτόν. Καὶ ἐπεὶ τὸ λεγόμενον τῆτο Βελγι-
 κὸν γῆϑ, ἀκόμι διὰ χάριϑ καὶ εὐλογίας
 ἐκείνῃς ἔπερανίε τε σκεπασῆ, ἀπὸ κάλλιου
 εἰς καλλίτερον εὐτυχαίνωντας ἢ ἀνθίζωντας,
 ἐπειδιάβασε εὐήμεριμένα εἰς τὰ μέρη τῆ ἀνα-
 τολῆς, διὰ νὰ κάμη φιλίαν καὶ πραγμασίαν
 μὲ τὸν λαόν τῆς, εἶναι ἀκόμι πρέπον ἢ δίκαιον,
 τόσον διὰ νὰ δείξη τὴν ἀκακίαν τῆς, καὶ τὴν
 ὀρθότητά τῆς λεγομένης Θεοσκείας, ὡσανὶ διὰ
 νὰ μὴ κρύψῃ τὸ φῶς ἢ τὰ πνευματικὰ καλὰ,
 ὅπερ τῆ ἐχαείθησαν ἀπὸ τὸν Θεόν, ὅτι νὰ εἶναι
 ἀνάμεσα εἰς ὁὐ φίλους ἀγαπήτικα συκοινωνη-
 μῆν ἢ εἰδήσις ὅλων ἐτέτων. Καὶ μάλισα διὰ τὴ
 ④ ἐχθροὶ μὴ ἠμπερῶντας νὰ καταβάλλῃσι,
 καὶ νὰ ὑποτάξῃσι πρὸς ἑὶ λόγετες πολεμόντες
 μὲ ταῖς βίαις τῆς καὶ δυναστείαις ἐτέτω τὴν
 Θεοσκείαν, ὅπ' εἶναι θεμελιωμῆν ἀπάνω εἰς
 ** τὴν

Π Ρ Ο Ο Ι Μ Ι Ο Ν

τὴν σφραγὶν καὶ ἀσάλου τον πέτραν, ὅπερ δὲν
 θέλει παρέλθῃ ὅταν ἀκόμι θέλῃσι παρέλθῃ ὁ
 ἔρανος καὶ ἡ γῆ, τὴν κακοφημῆζεν ἀδίκως,
 ὡσαν αἰρετικῶν καὶ ἀποστατικῶν, καὶ ἀνάξια νὰ
 ὀνομάζῃ χειριστική, ὅπερ αὐτῆ, μετὴν καθο-
 λικῶν ὀρθόδοξον καὶ ἀποστολικῶν ἐκκλησίαν,
 δὲν ἐγνωρίζῃ ἄλλω κεφαλῆν, ἐστὶ ἄλλον ἀκροῦ
 ποιμῆνα, ὡς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν μόνον. Οἱ
 ὁποῖοι κυβερνῶντες τὴν διὰ μέσθ τῆ ἀγίας τε
 πνεύματι, βόσκῃ καὶ φυλάγῃ τὰ πρόβατα,
 ὅπερ ἀκῆσαι τὴν φωνὴν τε, καὶ τὸν ὄρισμὸν τῆ
 ἐπερανίας πατρὸς. Οἱ ὁποῖοι ὑστερα ἀπὸ ταῖς
 πλανητικαῖς κατὰ κείαις τῆ ταραχώδους ἐτέτης
 ζωῆς, θέλει τὰ βάλλῃ εἰς τὴν ἐρανιὸν τε μαί-
 ῃραν τῆ ἡσυχαστικῆς αἰωνίας τε δόξης, καὶ τὸ ζή-
 τημα ὅπερ ἔκαμε τῆ ἰδίῃ τε πατρὸς. Εἰς τὸν
 ὁποῖον ὡς ἀδιδόμη ὅλης οὖν πρὸς ἀγαπήεις
 ἐν Χριστῷ ἀδελφός, ὅπερ θέλῃσι διαβάσῃ τὸ
 βιβλίον ἐτέτο με καθαρὴν συνείδησιν, καὶ με
 δὲσεβῆ

δυσεβῆ παροσχὴν τῆς ψυχῆς, χωρὶς πάθους
 κοσμικόν. Καὶ εἰς ἐτέρο δὲν ἐλογιάθη εἰς ἑμε-
 τείη κανένα διάφορον κοσμικόν, εἰδὲ σκοπὸς
 ἄλλο, ὡσαύ μόνον ἡ πνευματικὴ ἕνωσις ὁλονῶν
 τῶν χριστιανῶν, διὰ τὴν ζήτησιν ἡ μόνη δόξα τῆς
 Θεῶ, ἡ ὁποία τῆ αὐτῆς πρέπει καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ
 εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

** 2

Περί

Περὶ τῆς Ἐκκλησιασῶν, Πρεσβυτέρων, καὶ
Συμελώσεων ὀνομάτων γραμμῶν εἰς τὸ
παρὸν βιβλίον.

Θεὸς ὁ ὄσιος Διαβασῆς εἰς τὸ παρὸν βιβλίον τὰ
ὀνόματα τῆς Ἐκκλησιασῶν, Πρεσβυτέρων, καὶ Συμελώσεων,
εἰς τὴν παλαιὰ γλῶτταν τῆς Ἑλληνικῆς γραμμῆς, καθὼς
εἶναι ἡ σιωνιστικὴ καὶ τὰ ἀναφέρη ἡ Βελγικὴ Ἐκκλησία καὶ τὴν
τάξιν τῆς Ὀφφικίας τῆς ἡγαν, Ἐκκλησιασῆν, Ποιμῆν, Λογοκή-
ρυκα, Ἰππρέτῶν τῆς λόγῃ, Λεττεργόν, λέγει τὴν Διδακτικὴν ὅπως
διδάσκει τὸν λόγον τῆς Θεῆς Διαγγελίας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Πρεσ-
βυτέρων λέγει τὴν συμμαζωξίν τῆς ἀνωθεν, ὅπου τὰ συμμαζώνων
αὐτὰμα μὲ Πρεσβυτέρους ἀπὸ μερικαῖς χώραις, τὸ ὅπου συμ-
μαζωμα λέγεται καὶ Συμέδρον. εἰ Πρεσβύτεροι εἶναι ὅπου ὅπου
ἀποβλέψοι τὰ πράγματα ὅλα τῆς Ἐκκλησίας καὶ γίνωνται μὲ τὰξιν
καὶ τὴν ἐπιτολίαν τῆς Κυρίας, καὶ τὰ παιδίσκων τὰ ἀπερεπα καὶ ὡρα-
νισμα. Διάκονοι εἶναι ὅπου ὅπου συμμαζώνοι ταῖς ἐλεημο-
συσταῖς ἢ τῆς Διαμοιράζουσι. Συναθροισί, καὶ Συμέλωσιν, λέγει
τὴν συμμαζωξίν τῆς Πρεσβυτερίων ὅπου ὅπου σωέρχωνται ἀπὸ συμ-
πλοιαζομένων τόπων. Σινόδοι, λέγει τὴν συμμαζωξίν τῆς
πολλῶν συναθροισιζομένων. Καὶ σινόδοι, εἶναι ἡ συμμαζωξίς
μίας ἐνορίας, ἡ μερικῆς ἐπαρχίας, ἡ κοινῆ, ἡγαν, ὅλα τῆς
ἔθνους. Συναξίς, Συναγωγή, λέγει τὴν συμμαζωξίν τῆς λαῶν
ὅπου ὅπου σωέρχεται καὶ ἀκροαθῆναι τὸ θεῖον λόγον, καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς
θεῶν Μυστηρίων.

ΤΩΝ

ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ τῆς ΒΕΛΓΙΚΗΣ

Χριστιανική καὶ Οὐρθόδοξος

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ.

Ἡ ὁποία περιέχει κατὰ λέξιν τὴν ἀπόδοξιν τῆς διδασκαλίας
τοῦ Θεοῦ, καὶ τῆς αἰωνίης σωτηρίας τῶν ψυχῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ᾱ.

Πιστεύομεν ὅτι μὲ τὴν καρδίαν, καὶ μὲ τὸ
στόμα ὁμολογῶμεν, νὰ εἶναι μία καὶ ἀπλή
^(α) πνευματικὴ ^(β) εὐσία ^(γ), τὴν ὁποίαν ὀνομά-
ζομεν Θεὸν παντοφύρον ^(δ), ἀκατάλαβον ^(ε) ², ἀ-
βλεπτον ^(ς) ³, ἀμετάλλακτον ^(η) ⁴, ἀμέτητον ^(θ) ⁵, παν-
τοδύναμον ^(ι) ⁶, ὅπερ εἶναι τελεία ἁφία ^(κ), τελεία
δικαιοσύνη ^(λ), τελεία ἀγαθωσύνη ^(μ), ἡ παντοφύρη
βρῦσις ὁλονῶν τῶν καλῶν ^(ν).

¹ ἢ ἕνα, μοναχὴ, κατὰ τὴν ἀσώρητον, καὶ ἀσύγκυτον.
² ὅπερ δὲν καταλαμβάνεται.
³ ὅπερ δὲν βλέπει.
⁴ ὅπερ δὲν ἀλλάσσει.
⁵ ὅπερ δὲν ἐχθρεύεται.
⁶ ὅπερ εἰς ὅλα δύνει.

Μαρτυρία τῶν ἁγίων γραφῶν.

^(*) Δὲν περ. γ'. δ'. Ἄκουσε ὦ Ἰσραὴλ, ὁ κύριος ὁ Θεὸς μας, αὐθεντικὸς εἶναι ἕνας. Μαλαχ. β'. ι'. Δὲν ἔχομεν ἕνα ἴδιον πατέρα; δὲν μας ἔπλασεν ἕνας Θεός; Ῥωμ. γ'. λ'. Ἐπεὶ δὲ ἕνας εἶναι ὁ Θεός ὅπερ θέλει δικαίως τὴν πεποιθὴν ἀπό τῶν πίστεων.

Α

α'. Κορ.

- α'. Κορ. η'. δ', ε'. Δέν εἶναι ἄλλο Θεός, ὡς ἄνενας: Εἰς ἐμαῖς ἕνας εἶναι Θεός ὁ πατήρ, διὰ τὸν ὁποῖον εἶναι τὰ πάντα, καὶ ἐμεῖς εἴμεσεν εἰς αὐτὸν. καὶ ἕνας κύριος Ἰησοῦς Χριστός διὰ μέσους τῶν ἐποικῶν εἶναι τὰ πάντα, καὶ ἐμεῖς εἴμασε διὰ μέσους τῶν: Ἐφ. δ'. ε'. Ἐνας εἶναι Θεός καὶ πατήρ ὁλονῶν ὅπως εἶναι ἀπάνω εἰς ὅλα, καὶ διὰ μέσους ὁλονῶν καὶ εἰς ὅλους σας: α'. Τιμ. β'. ε'. Διὰ τὸ ἕνας εἶναι ὁ Θεός, ἕνας εἶναι καὶ μεσίτης Θεῶν καὶ ἀνθρώπων, ἀνθρώπων Ἰησοῦς Χριστός.
- (β) Ἰωάν. δ'. κδ'. Ὁ Θεός εἶναι πνεῦμα, καὶ ἐκεῖνοι ὅπως τὸν προσκυνῶσι, κάμνη χρεία νὰ τὸν προσκυνῶσι μὲ πνεῦμα καὶ μὲ ἀλήθειαν: β. Κορ. γ'. ιζ'. Καὶ ὁ κύριος εἶναι τὸ πνεῦμα, καὶ ἐκεῖ ὅπως εἶναι τὸ πνεῦμα κυρίου, ἐκεῖ εἶναι καὶ ἡ ἐλευθερία.
- (γ) Ἐξοδ γ'. ιδ'. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός τῷ Μωϋσῆ, ἐγὼ εἶμαι ἐκεῖνος ὅπως εἶναι, ἐτὶ ζῆ θέλης εἰπεῖ τῷ Ἰσραήλ, ὅτι ἐκεῖνος ὅπως εἶναι, μὲ ἐσφλιν εἰς ἐσῶς.
- (δ) Ἡσαΐ. μ'. κη'. Καὶ τῶρα δὲν ἤξωρθε; δὲν ἄκουσες πῶς ὁ Θεός εἶναι παντοκράτης; ὁ Θεός ὅπως ἐκτίσεν τὰ τέλη τῆς γῆς; δὲν θέλη κεραιθεῖ, ἐδὲ καπιάσθ; ἐδὲ θέλη εἶσαι ἡμπορετὸν νὰ ἐξεταχθῆ ἡ σοφία τῶν; Ἡσαΐ. μδ'. ε'. Ἐλθὲ λέγει ὁ Θεός ὁ βασιλεύς τῶν Ἰσραήλ, ὁ Θεός ὅπως τὸν ἐλευθέρωσεν, ὁ Θεός σαββαῶθ, ἐγὼ εἶμαι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ὑστερος, καὶ ἐξω διὰ λόγους μὲ δὲν εἶναι ἄλλο Θεός.
- (ε) Ἰωβ. η'. θ'. Ἐγὼ θέλω ὡς ἀκαλέσθ τὸν Θεὸν τὸν κύριον τῶν ὁλονῶν ὅπως κάμνη πράγματα μεγάλα καὶ ἀνεξέταστα καὶ ἀλογάραστα: Ῥωμ. ια'. λγ'. Ὁ βλάθως πλάττει καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεῶν, πόσον εἶναι ἀνεξέταστος αἱ κρήσεις τῶν καὶ ἀκατανόητος αἱ ἐράτης τῶν.
- (ς) Ἰωάν. α'. ιε'. καὶ α'. Καθολ. Ἰωάν. δ'. ιβ'. Τὸν Θεὸν ἐδὲ κανένας ποτὲ δὲν τὸν ἶδεν: α'. Τιμ. ε'. ις' Ἐκεῖνος ὅπως ἔχει μόνον ἀθανάσιαν καὶ καφικῶ φῶς ἀπλησίαν, τὸν ὁποῖον κανένας διὰ τὸν ἄνθρωπος δὲν τὸν ἶδεν, ἐδὲ διώκει νὰ τὸν ἶδῃ.
- (η) Μαλαχ. γ'. ε'. Ἐγὼ εἶμαι ὁ κύριος ὁ Θεός σας ὅπως δὲν ἀλλάζομαι: Ἰακ. α'. ιζ'. Σιμῶν εἰς τὸν ὁποῖον δὲν εἶναι ἀλλάξιμον, ἢ μεταλλαγμῶν ἐισκιομάδα:

γ' Βασιλ.

- (θ) γ'. Βασιλ. η'. κζ'. Ἐάν ὁ ἔρανος καὶ ὁ ἔρανος τοῦ ἔρανος δὲν θέλωσι σε φθάσει, † πῶσω μᾶλλον ἐτέωρ τὸ σπήνιν ὅπου † ἤρανος, εἰς ἀμέτρητον ἔκλεισα; ἀχώρητον.
- (ι) Ψαλμ. ριγ'. ια'. Ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τὸ ἔρανον καὶ εἰς πλὴν γῆν, ὅλα ὅσα ἠθέλησεν ἔκαμψεν: Λακ. α'. λζ'. Σιμαὶ εἰς τὸ Θεὸν κανένα πρᾶγμα δὲν εἶναι ἀδύνατον: β'. Κορ. γ'. ιη'. Καὶ θέλω εἶσαι πατέρασας καὶ ἐσεῖς θέλετε μὲ εἶτε υἱοὶ καὶ θυγατέρες, λέγει κύριος παντοκράτωρ: Ἀποκαλ. α'. η'. Ἐγὼ εἶμαι τὸ Α', καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος λέγει ὁ κύριος, ὅπως εἶναι, καὶ ὅπως ἦτον, καὶ ὅπως ἐρχεται ὁ παντοκράτωρ.
- (κ) Ρωμ. ις'. κζ'. Εἰς τὸ μόνον σοφὸν Θεὸν αὐτὸ εἶναι δόξα διαμέριον ἔργον Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὰς αἰῶνας ἀμήν: α'. Τιμ. α'. ιζ'. Καὶ αὐτὸ εἶναι πρῆξ καὶ δόξα εἰς τὸ βασιλεῖα τῶν αἰώνων, τὸ ἀφθαρτον, τὸ ἀόρατον, τὸ μόνον σοφὸν Θεὸν εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν: Ἰδ. κέ. Εἰς τὸ μόνον σοφὸν Θεὸν καὶ σωτήρα μας, αὐτὸ εἶναι δόξα καὶ μεγαλοσύνη, κράτος καὶ ἐξουσία, καὶ τῶρα καὶ εἰς πάντας τὰς αἰῶνας, ἀμήν.
- (λ) Ψαλμ. ι'. η'. Ὁ κύριος εἶναι δίκαιος, καὶ ταῖς δικαιοσύναις ἀγάπησεν, ταῖς ἰσοσύναις βλέπει τὸ πρόσωπον τε: Ψαλμ. ρμδ'. ιη'. Ὁ κύριος εἶναι δίκαιος εἰς ὅλαις τε ταῖς πράξεσιν, καὶ ἅγιος εἰς ὅλα τε τὰ ἔργα: Δανιήλ. γ'. ιδ'. Δίκαιος εἶναι ὁ Θεὸς μας εἰς ὅλα ἔργα ὅπως ἔκαμψεν.
- (μ) Ψαλμ. ριζ'. α'. Δοξάσθη καὶ ὕψωσθη τὸ κύριον, διότι εἶναι ἀγαθός, διότι παντοπνὴ εἶναι ἡ ἐλεημοσύνη τε: Ματθ. ιθ'. ιζ'. Τί με λέγεις ἀγαθόν; κανέναν δὲν εἶναι ἀγαθὸς ὡς εἶναι ὁ Θεός.
- (ν) Ψαλμ. λέ. θ'. ι'. Θέλεις χορτάσαι ἀπὸ πλὴν φθίναν τὰ σπλήνα σου, καὶ θέλεις τὰς πόλεις ἀπὸ τὸ πτόμισιν τῆς τρυφῆς σου. διότι σιμαὶ εἰς τὸ λόγον σου εἶναι ἡβρύση τῆς ζωῆς. Ἰακ. α'. ιζ'. Κάθε δόσις ἀγαθῆ, καὶ κάθε δῶρον τέλειον, ἀπὸ πάντων εἶναι, καὶ καλεσθαι ἀπὸ τῶν πατρῶν τῶν Φώτων.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

ΤΟΝ ὁποῖον γνωρίζομεν διὰ τρίτον, διὰ
 δύο τρόπους. πρῶτον μὲν, διὰ τὴν ἀρχὴν
 ὅπου ἔκαμεν τὸν κόσμον καὶ τὸν ἔβαλεν εἰς
 τάξιν^(α). καὶ ἔπειτα τὸν γνωρίζομεν διὰ τὴν κυ-
 βέρνησιν ὅπως τὸν κυβερνᾷ. ὁ ὁποῖός, μᾶς εἶναι
 ὁμοιωσὰ εἰς τὰ μάτια μας, ὡς ἂν ἓνα σολισ-
 μόν βιβλίον. καὶ τὰ ποιήματά τε μεγάλα καὶ
 μικρά, μᾶς εἶναι ὡς ἂν γράμματα, ὅπου μᾶς
 φανερώουσι τὰ ἀόρατα ἔξ' Θεοῦ¹, ἤγουν, τὴν
 παντοκράτωρ δυνάμιν καὶ θεότητα. καθὼς ὁ ἀπό-
 σολ² Παῦλος εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστο-
 λὴν κεφαλ. α'. κ'. λέγει. διὰ τὰ πράγματα
 ἔξ' Θεοῦ, ὅπως εἶναι ἀόρατα², βλέπεν³ φανεραὶ
 εἰς τὰ ποιήματά τε, διὰ τὴν κτίσιν ἔξ' κόσμου³,
 ἔξεταζόμενα μὲ τὸν νοῦν⁴, διὰ νὰ μὴ ἠμπορῶν
 νὰ ἀπηλογηθῶν. ὡς ὅπως ἔτετα ὅλα εἶναι ἀ-
 κανεῖα καὶ φθάνουσι νὰ ἐλέγξουσι ὅτι ἀνθρώπους,
 νὰ μὴ ἔχουσι καμίαν περὶ φασιν εἰς ἔτετα^(β).
 καὶ δεύτερον ἀκόμι πλεονά φανερώτερα καὶ κατα-
 λεπτιώτερα μᾶς ἀποδείχνει ὁ Θεὸς ἔξ' λόγους τε
⁵ διὰ μέτρα ἔξ' ἀγίας τε καὶ θείας λόγους, ἤγουν, εἰς
 ὅσον μᾶς εἶναι ἀναγκαῖον εἰς τὴν ζωὴν ἔτετα,
 διὰ δόξαν ἐδικλήν τε, καὶ διὰ σωτηρίαν ἐδικλήν
 μας^(γ).

¹ εἶναι ὅπως
 μὲ τὰ μέτρα-
 μας δὲν ἠμ-
 πορῶμεν νὰ
 τὰ ἴδωμεν.

² ἤγουν, ἡ
 παντοκράτωρ
 δυνάμεις καὶ
 θεότης.

³ ἤγουν, διὰ
 τὴν ἀρχὴν ἔξ'
 κόσμου.

⁴ ἤγουν, ἀφ'
 μέτρα τῶν νο-
 οῦν⁵ καὶ κα-
 ταλεπτιών⁵.

⁵ ἤγουν, νὰ τ'
 γνωρίσωμεν.

ΜΑΡ-

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

- (α) Γέν. α̣. α̣. Εἰς τὴν ἀρχὴν ἕκαμην ὁ Θεὸς τὸν ἔρανον καὶ τὴν γλῶ. Ψαλμ. ιη̣. α̣. β̣. Οἱ ἔρανοι διηγῶν τὴν δόξαν τῆς Θεῶ: καὶ τὸ σπέρμα ἀναφέρνῃ τὸ κάμωμα τῶν χειρῶν τῶν: Πράξ. ιδ̣. ις̣. Καὶ οὕτως διαγγελλίζομεν νὰ γυρίσειτε ἀπὸ ἐτῶτα τὰ ψεύτικα εἰς τὸν Θεὸν τὸ ζωντανόν, ὅπῃ ἕκαμην τὸν ἔρανον καὶ τὴν γλῶ καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ τὰ ὅσα εἶναι μέσα εἰς αὐτὰ: Πράξ. ιξ̣. κδ̣. Ὁ Θεὸς ὅπῃ ἕκαμε τὸν κόσμον καὶ ὅλα ἐκεῖνα ὅπῃ εἶναι μέσα εἰς αὐτόν:
- (β) Ἰωάν. ε̣. ιζ̣. Δὲν διώκῃ ὁ υἱὸς νὰ κάμῃ τίποτες ἀπὸ λόγου τῶν, αὐτὸν δὲν βλέπῃ τὸν πατέρα νὰ τὸ κάμῃ. Διὰ τὴν ἐκεῖνα ὅπῃ κάμνῃ ἐκεῖνῃ αὐτὰ τὰ ἴδια ὁμοίως κάμνῃ καὶ ὁ υἱὸς: Ἐβρ. α̣. γ̣. Βασῶντας τὰ πάντα μὲ τὸν λόγον τὸν δυνάμεως τῶν:
- (γ) Ψαλμ. ιη̣. η̣. Ὁ νόμος ἔκκερξ εἶναι καθαρὸς, ὅπῃ γυρίξ τὰς ψυχαῖς, ἡ διδαχὴ ἔκκερξ εἶναι πῆξ, ὅπῃ σοφίξ τὰ νήπια: Ψαλμ. κη̣. δ. Ἡ Φωνὴ τοῦ κερξ, εἶναι μὲ δυνάμιν. ἡ Φωνὴ τῶν κερξ, εἶναι μὲ μεγαλοσωλίξ: α̣. Κορ. α̣. κα̣. Ἐπὶ δὴ μὲ τὸ σοφίαν τῶν Θεῶ ὁ κόσμος δὲν ἐγνώρισε διὰ μέσξ τῆς σοφίας τὸν Θεόν, ἠθέλησεν ὁ Θεὸς νὰ σώσῃ μὲ τὸ μωρίαν τῶν κερξ καὶ ἐκείνους ὅπῃ πῆξ: α̣. Κορ. ιβ̣. γ̣. Διὰ τῶν κάμνωσις νὰ ἐγνωρίσειτε, ὅτι ἔδὲ κανένας ὅπῃ μιλεῖ μὲ τὸ πνεῦμα τῶν Θεῶ, λέξῃ ἀνάθεμα Ἰησῶν. καὶ ἔδὲ κανένας ἠμπορεῖ νὰ εἰπῇ κύριον Ἰησῶν, ὅπῃ μὲ πνεῦμα ἄγιον: Ἐφεσ. δ̣. ε̣. Ἐνας Θεὸς καὶ πατὴρ ὁλονῶν, ὅπῃ εἶναι ἀπάνω εἰς ὅλα, καὶ διὰ μέξ ὁλονῶν καὶ εἰς ὅλας: Ἐβρ. α̣. α̣. Ἐσῶντας ὁ Θεὸς νὰ ἐμίλησε τῶν πατέρων τὸν παλαιὸν καιρὸν εἰς πολλὰ μέρη, καὶ μὲ πολλὰς τρόπους, διὰ μέσξ τῶν προφητῶν, εἰς τὰς ὑστεραῖς ἐτέχαις ἡμέραις μᾶς ἐμίλησε διὰ μέσξ τῶν υἱῶν.

Φανεράν, δὲν εἶδισιν, μαροδελιδί, λέξῃ, κη- ρούσι.

ἢ γου, βέ- ται,

ἢ μὲ μεζα- λήσπητι.

ἢ γου, βλασφημῶ.

ΚΕΦΑΛ. γ'.

Ὁμολογῶμεν ὅτι πῶς δὲν ἐμιλήθη πρωτί-
 τερα ποτὲ λόγῳ Θεῷ να παρὰ δ' αὐτῆ μὲ
 θέλημα ἀνθρώπων, ἀμὴ μὲ πνεῦμα ἅγιον κινέ-
 μνοι Ὁ ἅγιοι ἔ Θεῷ ἀνθρώποι, τὸν λόγον τῶ
 ἐμιλήσασι. Καθὼς ὁ ἐν ἁγίοις πέτερῳ εἰς τὴν
 δουλίαν αὐτῶ ἐπιστολῆ κεφ. α'. τὸ λέγει (α).
 Καὶ ὅτε ὁ Θεὸς, ἔσωντας ἡμῶν φρονίση πολλὰ
 καλὰ διὰ λόγῶ μας καὶ διὰ τῶν ἐδικλῶ μας
 σωτηρίαν (β), ὅρατε ὅτι ἰδίως τῶ δέλεος, ὅτι
 παρὰ φήσας καὶ ἀποστόλους, ὅτι να παρὰ δ' αὐτῶ
 γραμμῶν τὸν λόγον ὅπου ὅτι ἐφανέρωσε ἔ
 λόγῶν (γ), καὶ ὅπου αὐτὸς μὲ τὸ ἰδίον τῶ δ' ἀκλυ-
 λον ἔγραψεν εἰς ταῖς δύο πλάκας ἔ νόμος (δ). Καὶ
 διὰ τῶ ὀνομάζομεν αὐταῖς ταῖς γραφαῖς,
 ἁγίαις καὶ θείαις γραφαῖς (ε)

ἡσίου, ἐκεί-
 τον ὅτι τὸν
 ἐ παρὰ φήσας
 σασι καὶ τὸν
 ἐ κληρῶν π
 διὰ μέσῶ
 ἔ ἁγίῶ πνεῦ-
 ματι.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

- (α) β'. Πέτρ. α'. κα'. Διὰ τὸ ὅτι μὲ τὸ θέλημα τῶ ἀνθρώπων
 ἐφέρθη ποτὲ παρὰ φησία, ἀμὴ οἱ ἅγιοι τῶ Θεῷ ἀνθρώποι κινέ-
 μνοι ὑπὸ τῶ ἁγίῶ πνεῦματι ἐλάλησαν: α'. Πέτρ. α'. β'.
 Ἐς τῶ ὅποιος ἐφανέρωθη, ὅτι ὅχι εἰς τῶ λόγῶ τῶς, ἀμὴ εἰς
 ἡμῶς ἐδικλόνου αὐτῶ, τὰ ὅποια οὖς ἐδιπλαλήθησαν, διὰ
 μέσῶ ἐκφινῶν ὅτι οὖς διαγγέλισαν μὲ πνεῦμα ἅγιον, τὸ
 ὅπιον ἐσάλη διὰ τῶ ἔρανον, εἰς τὰ ὅποια παρὰ φησία ἐπιθυ-
 μῶσιν οἱ ἄγγελοι να σκύψασιν να τὰ ἰδῶσι:
- (β) α'. Πέτρ. ε'. ζ'. Ὁ ληνας τῶ φρονίδα ρίξε τέ τῶ ἀπάνω εἰς
 αὐτὸν, ὅτι αὐτὸς φρονίσι διὰ λόγῶ σας:
- (γ) Ἐξοδ. ι'. ζ'. Καὶ εἶπεν ὁ κύριος τῶ μωϋσῆ. Γράψε ἐτῶ
 διὰ

Δια' ἐνθύμησιν εἰς τὸ βιβλίον, καὶ δόξε το εἰς τὰ αὐτὰ τῆ ἰησοῦ
² πῶς θέλω ἀφανίσαι παντὲλῶς τὸ μνημόσυον τῆ ἀμαλήκ, ² ἦτοι, καὶ με
 ἀπὸ κάτω εἰς τὸ ἔρειον: Ἐξοδ. κδ. γ. Καὶ ἦλθεν ὁ μωϋσῆς καὶ
 ἐδιηγήθη τῆ λαῶ ὅλα τὰ λόγια τῆ Θεῶ, καὶ τῆς νόμου τῆ.
 καὶ ἀποκρίθη ὁ λαὸς με μίαν φωνὴν λέγωντας, ὅλας
 τῆς λόγουσ ὅπῃ ἐμίλησεν ὁ κύριος θελομεν κάμει καὶ θε-
 λομεν ἀκούει: Ἐξοδ. λδ. κζ. Καὶ εἶπεν ὁ κύριος τῆ μωϋσῆ,
 Γράψε τὰ λόγια ἐτάτα, διότι ἀπάνω εἰς τὰ λόγια ἐτάτα
 ἐσωηθάσθηκα με τ' ἐσένα καὶ με τ' ἰσραήλ: Ψαλμ. ρα'. ιθ'.
 Ἀς γραφῆ ἐτάτα εἰς ἄλλην γενεάν, καὶ ὁ λαὸς ὅπῃ θέλω
 γενεῖ, θέλω ἐπαινέσει τὸ κύριον: Ἀ' β' α' κ. β'. β'. Καὶ με ἀπο-
 κρίθη ὁ κύριος καὶ εἶπε. Γράψε τὸ ὄραμα εἰς σακιδίον κα-
 θαρὰ ³ Δια' να τὰ ξετρεχὴ ἐκεῖν ὅπῃ τὰ διαβάσι: ³ ἦτοι, ἕασε-
 β'. Τιμ. γ'. ες'. Ὁλή ἡ γραφὴ εἶναι θεόπνευτος καὶ ἀφέ-
 λημος εἰς διδασκαλίαν, εἰς ἔλεγχον, εἰς διόρθωσιν, εἰς
 παιδύσιν ὅπῃ εἶναι εἰς δικαιοσύνην: Ἀ' ποκ. α'. ια'. ἐγὼ
 εἶμαι τὸ Α', καὶ τὸ Ω', ὁ πρῶτος καὶ ὁ ὕστερος, καὶ ἐκεῖνο
 ὅπῃ βλέπεις γραψέλο εἰς βιβλίον, καὶ πέμψελο εἰς ταῖς
 ἐκκλησίαις ὅπῃ εἶναι εἰς τὴν ἀσίαν, εἰς τὴν ἔφεσον (καὶ εἰς
 ταῖς λοιπαῖς): Ἀ' ποκ. κα'. ε'. Καὶ εἶπεν ἐκεῖν ὅπῃ ἐκά-
 θελονεῖς τὸ θρόνον, να ὅπῃ κάμνω ὅλα καινέργια. καὶ λέγεις
 γράψε, ὅτι ἐτάτοι οἱ λόγοι εἶναι ἀληθινοὶ καὶ πιστοί:
 (δ) Ἐξοδ. λα'. ιζ'. Καὶ ἀφόντης ἔπαυσε μιλιῶνας τῆ μωϋσῆ
 ἀπάνω εἰς τὸ ὄρ τῆ σινᾶ, ἔδωκε ταῖς δύο πλάκαις τῆ
 νόμου, πλάκαις πέτραις γραμμέναις με τὸ δάκτυλον τῆ
 Θεῶ: Δ' α' περ. ε'. κβ'. Καὶ ἔγραψεν αὐτὰ ἀπάνω εἰς δύο
 πλάκαις πέτραις, καὶ με τὰ ἔδωκε: Δ' α' περ. θ'. ι'. Καὶ
 με ἔδωκεν ὁ κύριος ταῖς δύο πλάκαις ταῖς πέτραις
 γραμμέναις με τὸ δάκτυλον τῆ Θεῶ. καὶ εἰς ἐτάταις ἀπάνω
 ἦταν γραμμένα ὅλα τὰ λόγια ὅπῃ οὕτως ἐμίλησεν εἰς τὸ βουών:
 (ε) Ρ' ωμ. α'. β'. Τὸ ὅπῃον τὸ ἔταξεν ὁ Θεὸς πρῶτιστα Δια' μέρι
 τ' περφητῶντα, εἰς ταῖς ἀγίαις γραφαῖς: β'. Τιμ. γ'. ιε'. Καὶ
 ὅπ' ἀπὸ βρέφ' ἡξάρης τὰ ἱερά γράμματα ὅπῃ διώσω)
 να σὲ σοφίσω εἰς σωτηρίαν, Δια' μέρι πίστεως, ὅπῃ εἶναι
 εἰς τὸ Ἰησοῦ Χριστόν.

K E-

Περίεχομεν τὴν θείαν γραφὴν, ἣ γεν, τὴν
 παλαιᾶς καὶ νέας διαθήκης, διαμοιρασ-
 μῶν ὅλων μὲ δύο τάξεις βιβλίων, νόμιμα καὶ
 ἀναντιλόγητα^(α). τῶν ὁποίων ὁ πίνακας καὶ ἡ τάξις,
 εἶναι εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Θεοῦ βαλμῶν, τὴν
 παλαιᾶς διαθήκης ἐτέτθη, ἡ γοῦν, τὰ πέντε
 βιβλία τοῦ Μωϋσέως λεγόμενα, ἡ Γένεσις, ἡ
 Ἐξοδος, τὸ Λευϊκόν, ἡ Ἀριθμοὶ, καὶ τὸ Δευ-
 τερονόμιον, τῆς Ἰησοῦ τῆς Ναυῆ, τῶν Κριτῶν, τῆς Ῥούθ,
 δύο τῆς Σαμῆλ, δύο τῶν Βασιλειῶν, δύο τῶν Χρο-
 νικῶν, ὅπου ὀνομάζοντ' τῶν Παραλήπομενων. τὸ
 πρῶτον τῆς Ἔσθρα, τῆς Νεεμίας, τῆς Ἐσθήρ, τῆς Ἰώβ,
 τὸ Ψαλτήριον τῆς Δαβίδ, τῆς Σολομώντος τεῖα,
 ἡ γοῦν, αἱ Παραομιαί, ὁ Ἐκκλησιαστής, καὶ τὸ Ἄσ-
 μα τῶν Ἄσμάτων. τέσσαρα τῶν μεγάλων Προ-
 φητῶν, Ἡσαΐας, Ἰερεμίας μὲν ὅν Θρωύς τε,
 Ἰεζεκιήλ, καὶ τῆς Δανιήλ. Καὶ τῶν λοιπῶν δώδεκα
 μικροτέρων, Ὡσηέ, Ἰωήλ, Ἀμώς, Ἀβδιῆ, Ἰωνᾶ,
 Μιχαία, Ναῦμ, Ἀββακὺμ, Σοφονία, Ἀγχαΐς,
 Ζαχαρία, καὶ Μαλαχία^(β). Τῆς ἡ Νέας Δια-
 θήκης, ὅν τέσσαροι Εὐαγγελιστᾶδες, τὸν ἅγιον
 Ματθαῖον, τὸν ἅγιον Μάρκον, τὸν ἅγιον Λουκᾶν,
 τὸν ἅγιον Ἰωάννην. ταῖς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων,
 ταῖς

ταῖς δεκατέσσεραῖς Ἐπιστολαῖς ἔ' ἀγία Παῦλος, ἤγαν, τὴν πρὸς Ῥωμαίους, δύο πρὸς Κορινθίους, τὴν πρὸς Γαλάτας, τὴν πρὸς Ἐφεσίους, τὴν πρὸς Φιλιππησίους, τὴν πρὸς Κολοσσαεῖς, δύο πρὸς Θεσσαλονικεῖς, δύο πρὸς Τιμόθεον, τὴν πρὸς Τίτην, τὴν πρὸς Φιλήμονα, καὶ τὴν πρὸς Ἑβραίους. καὶ ἑπτὰ τῆν ἄλλων Ἀποστόλων, ἤγαν, ἔ' Ἰακώβου μίαν, τοὺ Πέτρους δύο, τρεῖς ἔ' Ἰωάννου, μίαν τοὺ Ἰσάδα, καὶ τὴν Ἀποκάλυψιν Ἰωάννου ἔ' Ἀποστόλου (γ).

ΜΑΡΤΥΡΙΑ Ι.

(α) β'. Κορ. γ'. ιδ'. Ἀλλὰ τὰ νοήματα τὰς ἐπωρώθησαν, διὰ τὴν ἕως τὴν σήμερον τὸ αὐτὸ σκέπασμα (μα θέλοσκέ) εἰς αὐτὰς εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῆ Παλαιᾶς Διαθήκης, καὶ δὲν ξεσκεπάσθω, τὸ ὁποῖον παύει) διὰ τῆ Χρυσῆ. †

(β) Ματθ. ζ'. ιβ'. Διὰ τὴν ἐτέταται εἶναι ὁ νόμος καὶ οἱ Προφῆται): † ἤγαν, ὁ νῦν τὰς αἰαί-
 Ληκ. κδ'. κζ'. μδ'. Καὶ δεχόμενοι ἀπὸ τῆ Μωϋσέως καὶ πε-
 ρωνόμενοι ἀπὸ ὅλων τὰς Προφητάς, τὰς ἐξήγησε τὰ πράγματα
 ὅπῃ ἔγραψαν διὰ λόγων εἰς ὅλαις τῆς γραφαῖς: Καὶ ἀκούει τὴν
 εἶπετας, ἐτέταται εἶναι ἐκεῖνα ὅπῃ οὐκ ἐλάλησα ἀκόμη ὄντας
 παλαιὰ
 μετ' ἐξῆς, ὅτι πῶς κάμνη χρεία νὰ πληρωθῶσιν ἐκεῖνα ὅπῃ
 εἶναι γραμμένα εἰς τὸν νόμον τῆ Μωϋσέως, καὶ εἰς τὰς Προφη-
 τὰς, καὶ εἰς τὰς Ψαλμοὺς διὰ λόγων.

(γ) β'. Πέτρ. γ'. ιε'. ις'. Καὶ λογιάζειτε τὴν μακροθυμίαν τῆ κυρίου νὰ εἶναι σωτηρία, καθὼς καὶ ὁ ἠγγελημένον μας ἀδελ-
 φὸς Παῦλος οὐκ ἔγραψε καὶ τὴν σοφίαν ὅπῃ τῆ ἐδόθη:
 Καθὼς γράφει εἰς ὅλαις τὰ ταῖς Ἐπιστολαῖς, λαλῶντας εἰς
 αὐταῖς διὰ ἐτέταται. εἰς τῆς ὁποῖαις εἶναι κάποια δυσκολοηροί-
 κητα, τὰ ὁποῖα οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀβέβαιοι τὰ μεταχειρίζονται
 ὡσαν καὶ τῆς ἄλλαις γραφαῖς, εἰς τὴν ἐδικήν ἄπώλφαν.

B

K E-

Κ Ε Φ Α Λ. 6.

Ὅλα ἐτέταμοναχὰ τὰ λεγόμενα βιβλία, ὡς αὐὸ πᾶν εἶναι καθαρὰ καὶ νόμιμα, μετὰ κάθε πικρὴ καὶ δὺλάβαν τὰ ἀποδέχομασθαι, εἰς τὸν ἀκυβερνητικὸν πῖν μας μετὰ αὐτὰ, ὡς καθὼς φειέχουσι καὶ πρῶτα, καὶ νὰ δεμελιώνομασθαι εἰς αὐτὰ, καὶ νὰ βεβαιώνομασθαι ἀπὸ ἐτέτα τὴν ἀλήθειαν τῆς πίσεώς μας. Καὶ τὰ ὅσα εἰς αὐτὰ φειέχουσι, ὅλα τὰ πσιδόμενα χωεῖς κανένα διαγμὸν ⁽²⁾, ἔχον τὸν διὰ τὴν εἶναι ἐτοῦτα σερχὰ ἐδοκιμασμένα μετὰ κάθε βιβαίωσιν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τὰ πρῶτα μετὰ τριέτης λογῆς ⁽³⁾, ἀμὴ τὸ φειώτερον διὰ τὴν μᾶς βεβαιώνη καὶ μᾶς μαρτυρᾷ τὸ ἅγιον πνῦμα εἰς ταῖς καρδίαις μας, πῶς ἐτέτα εἶναι ἀπὸ τὸν Θεὸν μελημένα ⁽⁴⁾, καὶ διὰ τὴν ἔχουσι ἀπατάτης τὴν ἰδιάνη βεβαιώσιν καὶ μαρτυρίαν ⁽⁵⁾, ἐπειδὴ καὶ τῆς τυφλῶν φανερόν εἶναι, πῶς ἐκείνα ὅπ᾽ ἐπρῶ φηθῆκασιν εἰς αὐτὰ τέλῳ λαβένουσι ⁽⁶⁾.

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι.

† ἐξου, βί-
βου.

- (2) Ψαλμ. ιη'. η'. θ'. Ονόμα τῶ κυεῖς εἶναι καθαρὸς, ὅπ᾽ ἔχον τὴν πᾶς ψυχᾶς: Ἡ Διδαχὴ τῶ κυεῖς εἶναι πηρὴ τῆς ὅπ᾽ ἐπιφίξ τὰ νηπα: Ψαλμ. ια'. ζ'. Τὰ λόγια τῶ κυεῖς εἶναι λόγια καθαρὰ, ἀσήμεν εἰς φῶσαν ἐξετασμένον, καὶ δοκιμασμένον μετὰ τὴν γῆν, καὶ ἐφῶ φοραῖς καθαρημένον.
- (3) Ρ'ωμ. γ' β'. Πολὺ εἶναι εἰς κάθε τρόπον, πρῶτον μὲν, ὅτι οἱ ἰσδαῖοι

Ἰουδαῖοι ἐπιστῶθήκασιν εἰς τὰ λόγια τῷ Θεῷ: Ἰωαν. δ'. λθ', μα'. μβ'. Καὶ διὰ τὴν πόλιν ἐκείνην, πολλοὶ διὰ τῆς σαμαρείας ἐπίστῶσαν εἰς αὐτὸν διὰ τὸ λόγον τῆς γυναικὸς: Καὶ πολλὰ περισσότεροὶ ἠπίστῶσαν διὰ τὰ λόγια ταῦτα: Καὶ τῆς γυναικὸς ἔλεγον ὅτι πλεον δὲν πιστεύομεν διὰ τὰ λόγια τὰ ἐδικάσῃ, διὰ τὴν ἡμεῖς οἱ ἴδιοι ἀκούσαμεν καὶ ἴδαμεν, ὅτι ἐστὶ Θεὸς εἶναι ἀληθινὰ ὁ σωτὴρ τῷ κόσμῳ ὁ Χριστὸς: Ἰωαν. ε'. λγ'. λδ'. Ἐσεῖς ἐσείλετε εἰς τὴν Ἰωάννην, καὶ ἐκεῖνός ἐμαρτύρησε τὴν ἀλήθειαν: Ἐγὼ δὲν πέρνω διὰ ἀνθρώπων τὴν μαρτυρίαν, ἀλλ' ὅσα λέγω ἐστὶν, διὰ τὴν αὐτὴν σωθῆτε ἐσεῖς.

(γ) α'. Κορ. β'. ι', ια'. ιβ'. Ὁ Θεὸς μαῶς τὰ ἀπεκάλυψε διὰ μέσῃ τῷ πνεύματός τα, διὰ τὴν τὸ πνεῦμα ἐξετάζει καὶ τὰ βάθη τῷ Θεῷ: Διὰ τὴν πῶς διὰ τῆς ἀνθρώπου ἐγνωρίζῃ τὰ νοήματα τῷ ἀνθρώπου, ὡς τὸ πνεῦμα τῷ ἀνθρώπου, ὅπως εἶναι μέσα εἰς αὐτὸν τὸν ἀνθρώπον; Ἐστὶ καὶ τὰ πράγματα τῷ Θεῷ κανεῖς δὲν τὰ ἡξίωρε ὡς τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ, διὰ τὴν ἐγνωρίσωμεν ἐκεῖνα ὅπως μαῶς ἐχάρισεν ὁ Θεός: α'. Θεοσ. α'. ε'. Τὸ Ἐυαγγέλιόν μας, δὲν ἔγινεν εἰς ἑσῶς μὲ λόγον μόνον, ἀλλ' καὶ μὲ διώαμιν, καὶ μὲ πνεῦμα ἅγιον, καὶ μὲ πληροφροσίαν πολλήν, καθὼς ἡξίωρε τὴν λογιῶν εἶμασεν εἰς ἑσῶς διὰ λόγουσας: α'. Καθ. Ἰωαν. β'. κ'. Καὶ ἐσεῖς χαρίσματα ἔχετε διὰ τῶν ἀγίων καὶ ἡξίωρετε ὅλα:

(δ) Ματθ. ζ'. μή, κθ'. Καὶ τότε ὅταν ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς τὰ λόγια ἐστὶν, ἐτρέμασεν ὁ πλῆθος εἰς τὴν διδαχὴν τα: Διὰ τὴν τῆς ἐδίδασκεν ὡσαν ἐξουσιασῆς, καὶ ὅχι ὡσαν ἐδίδασκαν οἱ γραμματεῖς: Ἰωαν. ζ'. μς'. Ἀπεκρίθησαν οἱ Ἰουδαῖοι, ἐδὲ καμίαν φροσὴν τέποιαν λογιῶν ἐμίλησε κανέναν ἀνθρώπου, ὡσαν ἐστὶν ὁ ἀνθρώπου: α'. Τιμ. α'. ιε'. Ὁ λόγος εἶναι πρὸς, καὶ ἄξιός ἐστὶν καθε λογιῶν ἀποδοχῆς, ὅτι ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον νὰ σώσῃ τῆς ἀμαρτωλῶν, διὰ τῆς ὁποῖας εἶμα ἐγὼ πρῶτος.

(ε) Δαβ. ιη'. κα', κβ'. Καὶ αἰσίως εἰπῆς εἰς τὴν καρδίαν σα, πῶς θέλωμεν γνωρίσῃ τὸν λόγον, ὅπως δὲν ἐμίλησεν ὁ κύριος; Ὅσα καὶ ἀπὸ Προφήτης μιλήσῃ ἀπάνω εἰς τὸ ὄνομα τῷ

κυρίας, καὶ ναὶ μὴν γενῆ ὁ λόγος, καὶ ναὶ μὴν σωέβη, ἐτέτθη ὁ λόγος εἶναι ὅπῃ δὲν ἐμίλησεν ὁ κύριος. με ἀσέβησαν τὸ ἐμίλησεν ὁ Προφήτης ἐκεῖνος, καὶ δὲν θέλετε ἐγκραδίῳ θεῖ ἄπο λόγου τῆς Ἡσαΐ. μαΐ. κβ΄, κγ΄. Ἀς σιμώσσοι καὶ ἀσσοῖς δώσσοι εἰδησὶν τὸ πραγμαμάτων ὅπῃ θέλοσι σωέβη, ἢ διὰ ἐκεῖνα ὅπῃ ἐπρωλοσάθησαν, καὶ θέλομεν προσέχῃ τὸ νοῦμας, καὶ θέλομεν γνωρίσῃ τὰ ὕστερα τὶ εἶναι. καὶ ἐκεῖνα ὅπῃ θέλοσι ἐλθῃ εἰπέτεμαστα: Δόσελέμας εἰδησὶν τὸ πραγμαμάτων ὅπῃ θέλοσι ἐλθῃ εἰς τὸ ὕστερον, καὶ θέλομεν γνωρίσῃ πῶς εἴσε Θεοί. θέλετε κάμῃ καλὰ, καὶ θέλετε κάμῃ κακὰ, καὶ ἐμεῖς θέλομεν θαυμάσῃ, καὶ θέλομεν ἰδεῖ αἰτίμα.

Κ Ε Φ Α Λ. 5.

Ἐχωρίζομεν ἐτέτα τὰ ἅγια βιβλία, ἄπο τὰ λεγόμενα ἀπόκρυφα. τῆ ὁποίων ὁ πίνακας εἶναι ἐτέτθη. Ἔ' Ἐσδρα, τὸ τρίτον καὶ τὸ τέταρτον. τὸ Ταβίτ, τὸ Ἰεδηθ, τὸ Σοφία λεγόμενον τῆ Σολομῶντ, τὸ Σοφία τῆ Σφραγ, τῆ Βαρῆχ με τὴν Ἐπιστολὴν τῆ Ἱερεμίας, τὰ ἀπάνωβαλμῆρα εἰς τὴν ἰσορίαν τῆ Ἐδῆρ, τὴν ὠδὴν τῆ τρίτων Παίδων, ὅπῃ ὕμνησαν εἰς τὴν κάμινον τῆ πυρῆς, τὴν ἰσορίαν τῆ Σωσαίνης, διὰ τὸν Βήλ, καὶ τὸν Δράκοντα, τὴν προσουχίαν τῆ Μανασῆ, ἔσθη δύο λόγος τῆ Μακκαβαίων. Τὰ ὁποῖα ἐτέτα βιβλία συγχωρεῖν) να διαβάξηναι εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ να μεταχρεῖζην) τὴν διδασκαλίαν ἔσθη, καὶ τὰ πῶραδείγματα, εἰς ὅσα συμφωνῆσι με ταῖς νόμιμας καὶ κανονι-

κανονικῶς γραφαῖς. ὅμως, δὲν ἔχουσι τὴ χειρ-
 νικῆς πίσεως τίποτες δόγμα, ἢ μέρθ κανένα,
 νὰ βεβαιωθῆν διὰ μέστων ἀποφασιστικά, ἔ
 νὰ μὴν βαλθῶσι ὑποκάτω ἀπὸ τὰ ἄλλα Θεο-
 μίλητα βιβλία, ὡσὰν ὅπερ λείπεσι πολλὰ μα-
 κροῦ ἀπὸ ἐκεῖνα.¹

¹ ἤθω, εἰς
 κανένα τρέ-
 πον δὲν ἔχουσι
 δυνάμιν καὶ
 ἐξουσίαν, νὰ
 εἶναι ἀξιοπί-
 στου ἀπὸ κα...

ΚΕΦΑΛ. Ζ.

Πισδύουμι ὅτι ἐτέθη ἡ ἀγία γραφή, νὰ φειέ-
 χη σωτὰ καὶ τέλφα τὸ θελημα τῷ Θεοῦ.
 καὶ τὰ ὅσα ὁ ἀνθρώπθ χρεωσῆ νὰ πισδύη διὰ
 νὰ σωθῆ, εἰς αὐτῶ ἀκανεῖτα διδάσκει^δ). Διότι
 ἐπέδη καὶ τὴ λατρείας ὁ τρέπθ², εἰς αὐτῶ
 εἶναι καταλεπῶς γραμμῶθ^α). διὰ τῷ δὲν
 εἶναι συγχωρηθῆν τῷ ἀνθρώπων, ἀλλ' καὶ νὰ ἦσαν
 ἀπόστολοι, νὰ διδάσκουσι τίποτες ἄλλο φειασότε-
 ρον, καὶ ἄλλης λογιῆς, ἀπὸ εἶπι καὶ ἀν' μαῶς εἶναι διγ-
 δαγμένον εἰς τὴν ἀγίαν καὶ θεῖαν γραφήν^β). Κα-
 θὼς καὶ ὁ ἀπόστολθ Παῦλθ εἰς τὴν πρὸς Γαλά-
 τας Ἐπιστολῶ κεφ. α', τὸ φανερών λέγωντας,
 ὅτι ἐδὲ καὶ καὶ ἀγγελθ ἀπὸ τὸν ἔρανον νὰ ἦτον,
 νὰ διαγγέλιζεν ἄλλο φειασότερον ἀπὸ ἐκεῖνο
 ὅπερ μαῶς εἶναι διαγγελισθῆν, καὶ νὰ εἶναι καὶ
 ἀναθεματισθῆν^γ). Εἰς τόθον ὅτι μετὰ τὸ νὰ ἐμ-
 ποδίξῃ εἰς τῷ ὁ Θεὸς τῆς λογιῆς μετὰ τὸν θεῖον

μίαν ἀποφα-
 σιστικὴν ἐν
 μαρτυρίαν
 εἰς τῶ χει-
 ρανικὴν πί-
 σιν καὶ ἀξιό-
 βηαν.

² ἤθω, τὸ
 πρὸ πύσης
 ἐκείνης ἰσχυ-
 ρείας τὸ δέ-
 λουσιν, ὅπερ
 μετὰ ἀλάφειαν
 ἐμνήνζητῶ
 ὁ Θεὸς ἀπὸ
 λόγουμας.

τε λόγον, κάμνῃ χρεία ὅτι ὀλότελα νὰ μὴ
 ἀπανωβαλθῇ τίποτες φεισότερον, ἔτε νὰ εὐ-
 γαλθῇ κανένα ἄπο ἐκεῖνο ὅπῃ εἶναι γραμμῶν,
 ἀμὴ νὰ γνωρίσωμεν καλά μὲ καθῆ τροπον, πῶς
 ἀσφαλτα καὶ βεβαιωμῶν εἶναι σωστὴ καὶ τελει-
 οῦται ἢ διδασκαλία ἐτέτη τῆς γραφῆς, ὅπῃ
 δὲν τῆς λείπει χρεαζόμενον τίποτες ^(δ). Καὶ ἀκόμη,
 ἔδῃ καὶ ἀνθρώπων συγγραμμάτα, ὅπῃ νὰ ἦταν
 ὅσον εἶναι βολέτον μὲ ἀγιότητα γραμμῶν, ἢ πο-
 ροῦσι νὰ ἔχουσι σύγκρισιν, ἢ γοιω τερασμὸν νὰ
 παρομοιασῶσι μὲ αὐταῖς. ἔδῃ καὶ σωήθηα,
 ἔδῃ πλήθος ἀνθρώπων, ἀνὸ πολὺ καὶ μεγάλο νὰ
 εἶναι, ἔδῃ παλαιότητα γερῶν, ἔδῃ πολυκαμεία,
 ἢ διδασκάλων καὶ πωροσώπων ἀκρομαθῶν, ὅπου
 πεδιαλλάξεν) καὶ διαδέχεν) θρόνους καὶ ἔξου-
 σίαις, ἔδῃ συνέδες, οὐδῃ δόγματα καὶ ἀπόφασες
 ὁρισμῶν, ὡσανὸ ὅπῃ ἢ ἀλήθηα ἔθεῖ, ὅπου
 εἶναι εἰς αὐταῖς, ὅλα τὰ ὑπερβαίνῃ ^(ε). ὁμοίως
 φυσικὰ ὅλοι ^(ζ) ἀνθρώποι ἀπο λόγου εἶναι
 ψεμαῖνοι, καὶ ματαιότης ματαιότητων *. Διὰ τὰ
 ὅποια ἐτέτα, μὲ ὄλλωμας τὴν ψυχὴν, πρὸ-
 τελῶς ἀποσρέφομάδε, τὰ ὅσα δὲν ὁμοιάξουσι
 καὶ ὅπῃ δὲν συμφωνῶσι μὲ τὰ ἀληθινὰ καὶ ἀδι-
 σακτα ἐκεῖνα ὅλα ὅπου εἶναι νομοθετημῶν εἰς
 αὐταῖς ^(η). Καθὼς ^(θ) ἀπόστολοι μᾶς ἐδιδάξασιν
 λέγοντες,

* ἢ γὰρ εἶναι
 μία εὐχρεία
 τῆς ὀκρίων καὶ
 ἐδὲν ποτὶ-
 σίων προγ-
 μῶτων.

λέγοντες, να δοκιμάζωμεν τὰ πνεύματα αὐτὰ εἴναί
 ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ^(*) †. Καὶ πάλιν, ὅποιος ἔρχεται <sup>† ἦσαν, ἀξιο-
 πιστοὶ καὶ τὸ
 γένηματ.</sup> καὶ
 δὲν φέρει τὴν διδαχὴν ἐπέτλη, μὴ τὸν πέρνειε
 εἰς τὸ σπήνισας, εἰδὲνὰ τὸν χαιρετᾶτε ⁽¹⁾.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

(α) Δωτερ. ιβ'. λβ'. Κάθε λόγον ὅπῃ ἐγὼ σὲ προσέσω-
 σήμερον, ἐτοῦτον να φυλάξης να κάμνης. δὲν θέλεις προσδέ-
 σθαι περισσότερο ἀπάνω εἰς αὐτὸν, εἰ ἢ να δολάλης ἀπ' αὐτόν.
 Λουκ. ις'. κθ', λα'. Ἐχουσι τὸ Μωσέα καὶ τὰς Προφῆτας, ἀσ-
 ἀκῆσαν αὐτὰς. Ἀντὸ Μωϋσῆ καὶ τοὺς Προφῆτας δὲν ἀκῆσαν,
 εἰ ἢ αὐτὰ ἀνασηθῆ κανέναν, ἀπὸ τοὺς νεκρὰς θέλουσι τὸ πισύσθαι.
 Ἰωάν. δ'. κέ'. Ἠξάρω ὅτι ἔρχεται μεσίας (ὁ λεγόμενος χριστός)
 ὅταν ἔλθῃ ἐκείνους, θέλεις μᾶς εἰπεῖ ὅλα. Ἰωάν. ε'. λθ'. Ἐξε-
 τάξτε τὸ γραφαῖς, ὅτι ἐσεῖς λογιάζετε να ἔχετε εἰς αὐτὰς ζωὴν
 αἰώνιον. καὶ ἐκείναις αἱ γραφαῖς εἶναι ὅπῃ μαρτυρεῖν διὰ
 λόγον. Ἰωάν. ιε'. ιε'. Ὅλα ὅσα ἤκουσι ἀπὸ τὸ πνεύμα,
 σαῖς τὰ ἐφάνερωσι. Λουκ. α'. α'. Ἐπὶ δὲ πολλοὶ ἀρχισουν να
 βάλλουσιν εἰς πέξιν τὴν διήγησιν τῶν πραγμάτων ὅπῃ ἐπιη-
 ροφορηθήκαμεν. Πραξ. α'. β'. Ἐως τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὅπῃ
 ἀνελήθη, ἔσωντας να ἐπρόσθεξε εἰς τὸν ἀποστόλους διὰ μέσης
 τῆς ἀγίας πνεύματος, εἰς τὸ ὅποιος ἐδιάλεξεν. Πραξ. κ'. κζ'.
 Διὰ τὴ ἐγὼ δὲν ἐσύρηκα ὀπίσω να μὴ οὕτως εἰπῶ ὅλλω πνὴ
 βυλλῶ τῷ Θεοῦ. Ῥωμ. ιε'. δ'. Ὅσα ἐγράφησαν πρῶτιον,
 διὰ ἐδικτύμας διδασκαλίαν ἐγράφησαν. διὰ να ἔχωμεν
 ἐλπίδα διὰ μέσης τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρηγορίας τῶν γραφῶν.
 α'. Κορ. ιε'. α', β', γ'. Κάννωσας να γνωρίσειτε ἀδελφοί, τὸ
 εὐαγγέλιον ὅπῃ οὕτως διαγγέλισαι, τὸ ὅποιον καὶ ἐπὶ θαλά-
 βει, εἰς τὸ ὅποιον καὶ ἐκεσεθε. διὰ μέσης τῆς ὅποιος καὶ σώζεσθε
 ἐὰν τὸ κρατήτε μετὰ τὸν λόγον ὅπῃ οὕτως διαγγέλισαι, (ἦσαν) ἀνίσως.
 καὶ δὲν ὀπίσεισθε ὀκνερα. διὰ τὴ πρῶτον οὕτως ἐπαρέδωκα ἐκείνο
 τὸ ὅποιον καὶ ἐπαρέλαβα, ὅτι ὁ χριστός ἀπέθανε διὰ παῖς
 ἀμαρτίας μας, καὶ πᾶς γραφαῖς. α'. Τιμ. γ'. ιδ'. Ἐτῆτα
 σθ

σὲ γράφω ἐλπίζωντας νὰ ἔλθω εἰς ἐσένα τὸ ὀγληγορώτερον.
 β'. Τιμ. α'. ιγ'. Κράτη τὸ παράδειγμα τῶν ὑψῶν λόγων,
 τῶν ὀπίων ἀκροσες διὰ λόγους, με πίτιν καὶ ἀγάπην, ὅπῃ
 εἶναι εἰς τὸ Χριστὸν Ἰησοῦν. β' Τιμ. γ'. ιδ'. ιε', ις', ιζ'. Ἀμὴ
 εἶπὸ μένε εἰς ἐκεῖνα ὅπῃ ἔμαθες καὶ Ἰησοῦς, ἠξιώωντας
 διὰ πῖον τὰ ἔμαθες. Καὶ ὅπῃ διὰ βρέφους ἠξιώωντας τὰ ἱερά
 Γράμματα, ὅπῃ διώουται νὰ σὲ σοφίσαν εἰς σωτηρίαν, διὰ
 μέσθ πίσεως ὅπῃ εἶναι εἰς τὸ Χριστὸν Ἰησοῦν. Ὅλη ἡ γραφὴ
 εἶναι θεόπνευστος, καὶ ὠφέλιμος εἰς διδασκαλίαν, εἰς
 ἔλεγχον, εἰς διορθωσιν, εἰς παιδείαν ὅπῃ εἶναι εἰς τὴν δικαιο-
 σύνην. Διὰ νὰ εἶναι σωτὸς ὁ ἀνθρώπος ἔχει τὴν ἐπι-
 μασην εἰς καθε ἕργον ἀγαθόν. Εἰβρ. α'. α'. β', γ'. Ἐσων-
 τας ὁ Θεὸς νὰ ἐλάλησεν τῶν Πατέρων τὸ παλαιὸν καιρὸν εἰς
 πολλὰ μέση, καὶ με πολλὰς τρεπας, διὰ μέσθ τῶν Προφη-
 τῶν. εἰς τῆς ὑστεραῖς ἔσθαις ἡμέραις μᾶς ἐμίλησεν διὰ μέσθ
 ἔμοῦ. Τὸν ὀπίον ἔκαμε κληρονόμον ὀλονῶν τῶν πρᾶσμά-
 των, διὰ μέσθ ἔμοῦ ἔκαμε τρες αἰῶνας. Ὅ ὀποῖος ὄντας
 ἀπώσασμα τὸ δόξης καὶ χαρακτὴρ τὸ ὑποσέσεως τε, καὶ
 βασιῶντας τὰ πάντα με τὸ λόγον τὸ ἀνάμεως τε, ἔκαμε διὰ
 μέσθ ἔμοῦ λόγους, καθαρῶν τῶν ἀμαρτιῶν μας, ἐκάθι-
 σεν ἐνδεξιά τὴν μεγαλοσωμῆς εἰς τρες ὑψηλὰς τρεπας. α'. Πέτρ.
 α'. ι', ια', ιβ'. Διὰ τὴν ὀποῖαν σωτηρίαν ἐγύρωσαν καὶ ἐξέτα-
 ξαν Προφηταί, ὅπῃ ἐπροφήτευσαν διὰ τὴν χάριν ὅπῃ εἶναι
 εἰς ἔσθαι. Ἐξετάζοντες εἰς τίνα ἡ πῖον καιρὸν τὸ Πνεῦμα
 Χριστὸν ὅπῃ ἦτον εἰς αὐτὰς, καὶ ἐμαρτύρα πρῶτα, ἐφανε-
 ρωνε ὅπῃ ἐμελλεῖ ἀσθενῶν τὰ πηθήματα ἔμοῦ, καὶ αἱ δόξαι
 ὅπῃ ἐμελλαν νὰ ἀκολουθῶν ὑστερα ἀπ' αὐτὰ τὰ πηθήματα.
 Εἰς τρες ὀποῖους ἀπεκαλύφθη, ὅπῃ εἰς ἔμοῦ λόγους, ἀμὴ
 εἰς ἐμᾶς ἐδικόνοω αὐτὰ, τὰ ὀποῖα σαῶ ἐμιλήθησαν, διὰ
 μέσθ ἐκείων ὀποῦ σαῶς διαγγέλιον με Πνεῦμα ἅγιον, τὸ
 ὀποῖον ἐπέλη διὰ τὸν ουρανόν. εἰς τὰ ὀποῖα πρᾶγματα Ἰπι-
 θημοσιν οἱ ἀγγελοὶ νὰ σκύψουσι*. α'. Πέτρ. ε'. ιβ'. Διὰ μέσθ
 ἔμοῦ Σιλβανὸν ἔμοῦ ἀδελφοῦ (καθὼς λογιᾶζω) αὐς ἐχραψα
 με ὀλίγα λόγια, νηθεῖωντας καὶ μαρτυρῶντας ὅπῃ νὰ εἶναι
 ἀληθινή

* νὰ τὰ βλί-
 πον, καὶ τὰ
 πηθήματα.

ἀληθινή ἐτύχη ἢ χάρις τοῦ Θεοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν ἐσεῖς
ἐκέκοθε.

(β) Πράξ. ιη'. κη'. Διὰ τὴν ἡλεγχε διωκτὰ τὰς Ἰουδαίους κρινὰ,
δείχνωντας διὰ μέσθ τ' γραφῶν, πῶς ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός.
Πράξ. κς'. κβ'. Δὲν λέγω τίποτες ἔξω ἀπὸ ἐκεῖνα ὅπῃ ἐπερ-
εῖπαν οἱ Προφῆται καὶ ὁ Μωϋσῆς, πῶς μέλλου να γενῶσιν.
α'. Τιμ. α'. γ'. Ἐτ' ζη ᾠδακαλῶ να ᾠδα γείλης κάποιος
να μὴν διδάσκουσιν διάφοροις διδαχαῖς. α'. Πετρ. δ'. ια'.
Ἐὰν κανένας μιλή, αὐτὸς μιλή ὡσάν λόγια Θεῶ, Ἐὰν κανένας
Διφωνῆ (αὐτὸς Διφωνῆ) ὡσάν ἀπὸ τὴν διώαμιν τ' ὁποίαν τ'
Φθάνη ὁ Θεός, Διὰ να δοξάζεται εἰς ὅλα ὁ Θεός Διὰ μέσθ
τ' Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τ' ὁποῖον εἶναι ἡ δόξα καὶ τὸ κράτ' εἰς
τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

(γ) Γαλ. α'. η', θ'. Ἀμή Ἐὰν καὶ ἐμεῖς, ἡ Ἀγγέλ' εἰς ἔραν' ἔ-
σως Διαγγελίση, ἔξω ἀπὸ ἐκεῖνο ὅπῃ σῶς Διαγγελίσιμην, αὐτὸ
εἶναι ἀνάθεμα: Καθὼς ἐπερεῖπαμην, Ἐτῶρα πάλιν λέγω,
Ἐὰν κανένας σῶς Διαγγελίση ἔξω ἀπὸ ἐκεῖνο ὅπῃ ἐπαρελά-
βετε, αὐτὸ εἶναι ἀνάθεμα.

(δ) Δόκρ. δ'. β'. Δὲν θέλετε περθεῖσθ περθεῖσθ εἰς τὸν
λόγον ὅπῃ ἐγὼ σῶς περθεῖσθω, καὶ δὲν θέλετε ἀγάλη ἀπ'
αὐτόν. Δόκρ. ιβ'. λβ'. Κάθε λόγον ὅπῃ ἐγὼ σὲ περθεῖσθω
σήμερον ἐτ' εἶπον να φυλάξης να κάμνης, δὲν θέλετε περθεῖσθ
περθεῖσθ εἰς ἀπάνω εἰς αὐτόν, ἔδὲ να ἀγάλης ἀπ' αὐτόν.
Παροιμ. λ'. ε'. Ὅλα τὰ λόγια τ' Θεῶ εἶναι καθαροσμήα
εἰς Φωτίαν, μὴν περθεῖσθ περθεῖσθ εἰς τὰ λόγιατα, Διὰ
να μὴ σὲ ἐλέγξη καὶ γένης ψεματάρης. Γαλ. γ'. ιε'. Δια-
θήκη ἀνθρώπ' βέβαιωμην κανένας δὲν χαλαῖ, ἔδὲ
περθεῖσθ ᾠδαπάνω. Ἀποκ. κβ'. ιη', ιθ'. Διὰ τὴν μαρτυρῶ
κάθε ἀνθρώπ', ὅπῃ ἀκέρ' τὰς λόγους τ' περθεῖσθ τ' ἔ-
βιβλί' ἐτ' εἶπον. Ἐὰν κανένας περθεῖσθ ἀπάνω εἰς ἐτ' εἶπον, ὁ Θεός
θέλετε περθεῖσθ ἀπάνω τ' ταῖς πηλοῦς ὅπῃ εἶναι γραμ-
μέναι εἰς τ' βιβλίον ἐτ' εἶπον. Καὶ Ἐὰν κανένας ἀγάλη ἀπὸ
τὰς λόγους τ' βιβλί' τ' περθεῖσθ τ' ἐτ' εἶπον, θέλετε ἀγάλη
ὁ Θεός τὸ μέρ' τ' ἀπὸ τὸ βιβλίον τ' ζωῆς, καὶ ἀπὸ τὴν πόλιν

Γ

τὴν

τὴν ἀγίαν, καὶ ἀπὸ ἐκεῖνα ὅπῃ εἶναι γραμμένα εἰς τὸ βιβλίον ἐτέτο.

(1) Δούτερ. δ. ε', σ'. Σαῖ ἐδίδαξα τὰ προστάγματα καὶ τὰς νόμους, καθὼς μὲ ἐπρόσβαζεν ὁ κύριος ὁ Θεός μου, διὰ νὰ κάμει ἐτζη ἐσεῖς εἰς τὴν γῆν ἐκεῖ ὅπῃ παραινέτε νὰ κληρονομήσητε. καὶ φυλάξετέτα, καὶ κάμετέτα. διότι ἐτέτη εἶναι ἡ σοφία-σας καὶ ἡ γνώσις σας ἐμπροσθεν ὀλονῶν τῶν ἐθνῶν. ὅσοι καὶ αὐθέλσιν ἀκέσῃ τὰ προστάγματα ἐτέτα, θέλσιν εἰπεῖ, ἐδὲ λαὸς σοφὸς καὶ γνωστὸς ὅπῃ εἶναι τὸ ἐθνὸν τὸ μεγάλον ἐποῦσε. Δούτερ. σ'. σ', ζ', η', θ'. Καὶ θέλσιν σοῦ εἶσε τὰ λόγια ἐτέτα ὅσα σήμερον ἐγὼ σὲ προσέασω, εἰς τὴν καρδίαν σου καὶ εἰς τὴν ψυχλὴν σου. Καὶ θέλς τὰ ἐρμηνεύει τῶν παιδίων σου, καὶ θέλς τὰς τὰ μιλεῖ ὅπῃταν κάθεσαι εἰς ἀσκήν σου, καὶ ὅπῃταν περπατῆς εἰς τὴν ἐράτῃ σου, καὶ ὅπῃταν κείτῃ εἰς τὸ κρεβάτιν σου, καὶ ὅπῃταν ἀσुकώνεσαι. Καὶ θέλς τὰ δέσει διὰ σημάδι ἀπάνω εἰς τὸ χέρι σου, καὶ θέλσιν σὲ εἶσεν ἀσάλλετα ὅμπροσὰ τὰ μάτια σου. Καὶ γράψετετα ἀπάνω εἰς τὴν ὄψα ἀσάδες καὶ ἀνώφλια τῆς ἀσπίνου σου καὶ τῆς πορτῶν σου. Ψαλμ. ια'. ζ'. Τὰ λόγια τοῦ κυρίου εἶναι λόγια καθαρά, ἀσήμεν εἰς Φωλίαν δοκιμασμένον. Ψαλμ. ιη'. θ. ια'. Τὰ προστάγματα τῶν κυρίων εἶναι ὀρθά, ὅπῃ ἀφραίνουσι τὴν καρδίαν. Εἶναι ἐπιθυμητὰ πείσιότερον ὡσὰ χρυσάφιν, καὶ πολυτίμητῳ πέτραν, καὶ γλυκώτερον ἀπὸ τὸ μέλι, καὶ ἀπὸ τὴν κηρίθραν. Ψαλμ. ρη'. β'. Ὁ νόμος τῶν σώματός σου, μὲ εἶναι πείσιότερον τῶν χιλιάδων ἀπ' ἀσήμεν καὶ χρυσάφιν. Ἡσαΐ. α'. ι'. Ἀκέσῃτε ὡς ἀρχόντες τῶν Σοδόμων τὸν λόγον τῶν κυρίων, σκαθῆτε τὸν νόμον τῶν Θεῶν, ὁ λαὸς τῆς Γομόρρας. Ἡσαΐ. κθ'. ιγ'. Καὶ εἶπεν ὁ κύριος, μὲ σιμῶνέ ὁ λαὸς ἐτέτῃ μὲ τὸ σῶμα, καὶ μὲ τὰ χεῖλια μὲ τιμᾶ, ἀμὴ ἡ καρδιά σου μακρὰ λείπει ἀπὸ μένα. Εὐκέραι μὲ σέβουσαι, τ μετὸ νὰ διδάσκῃς ὡσὰγγελίας καὶ διδασκαλίας ἀνθρώπων. Ματθ. ιε'. β', γ'. Διὰ τὴν οἱ μαθηταῖς σου ὡσὰβαίνουσι τὴν ὡσὰδοσιν τῶν πρεσβυτέρων; ὅπῃ δὲν νίφουσι τὰ χεῖρα τῆς ὅταν τρώγουσι ψωμί. Καὶ αὐτὸς ἀπέκρίθη καὶ τὰς εἶπε, καὶ ἐσεῖς διὰ τὴν ὡσὰβαίνετε τὴν ὡσὰγγ-

† ἡ καθοδη-
γία καὶ δι-
δάσκει.

† ἡ καλλί-
οτερο.

† ἡ κυβερνη-
ταί, ἐξουσι-
αί.

† μαθηταί,
ἀσήμεν μὲ
πῆσαι.

ὡς ἀγγελίαν τῷ Θεῷ διὰ τὴν ὡσάδοσινσας; Ματθ. ιζ'. ε'.
 Ἀκόμι ἐκεῖν ὅ ἐσωτύχενε, καὶ ὄθυσ μία νεφέλη φώϊνῃ
 τὰς ἐσκέπασε. Καὶ φωνὴ ὄθυσ ἠκούθη ἀπὸ τὴν νεφέλλω
 ὅπῃ ἔλεγεν, ἐτῆτ ὅ εἶναι ὁ υἱὸς μου ὁ ἠγαπημὸς εἰς τὸ
 ὅπῃον ἀναπαύθηκα, αὐτὸν ἀκέει. Ματθ. ιθ. ιζ'. Ἀνθελῆς
 νὰ ἔμψις εἰς τὴν ζωὴν, φύλαξε τῆς ὡσαγγελίαις. Μάρκ.
 ζ'. σ'. ζ', η', θ'. Καὶ αὐτὸς ἀπεκέρθη καὶ λέγῃτας, καλὰ
 ἐπεφῆτ ὄσεν ὁ Ἡσαΐας διὰ τῆς τῆς ὑποκρίταδες, κα-
 θὼς εἶναι γραμμὸν, ἐτῆτ ὁ λαὸς μὲ τὸ σῶμα μὲ τιμῶ,
 ἀμὴ ἢ καρδία τὰ εἶναι μακρὰ ἀπὸ μένα. Εὐκεραμὲ τιμῶσι, μὲ
 τὸ νὰ διδάσκωσι διδασκαλίαις, ὡσαγγελίαις ἀνθρώπων.
 Διὰ τὴ ἀφίνοντες τὴν ἐντολὴν τῷ Θεῷ, βασιῶτε τὴν ὡσάδοσιν
 τῶν ἀνθρώπων, πλυσίματα λαγινῶν καὶ πηλίων, καὶ ἄλλα
 παρόμοια, τετοιανῆς λογῆς κάμνετε. Καὶ ἔλεγῃτας, καλὰ
 χαλαῶτε τὴν ὡσαγγελίαν τῷ Θεῷ, διὰ νὰ φυλάξῃτε τὴν
 ὡσάδοσιν τὴν ἐδικήνσας. Ἰωαν. γ'. ια', ιβ'. Βέβαια βέβαια
 σὺ λέγω, ὅτι ἐμεῖς ἐκεῖνο ὅπῃ ἠξέρομεν λέγομεν, καὶ ἐκεῖνο
 ὅπῃ ἴδαμεν μαρτυρομεν, καὶ τὴν μαρτυρίαν μας δὲν τὴν
 πᾶνετε. Ἀν σὰς εἶπα τὰ ἐπίστα καὶ δὲν πιστέειτε, πῶς νὰ
 πιστέσειτε αὐ σὰς εἶπω τὰ ἐπεράνια; Πράξ. δ'. ιθ', κ'. Ἀν
 εἶναι δίκαιον μωροῦ εἰς τὸν Θεὸν νὰ ἀκούω ἑσῶς περισσό-
 τερον ὡσῶ τὸν Θεὸν, κρίνετέ το. Δὲν ἠμπορομεν νὰ μὴ μιλοῦ-
 μεν ἐκεῖνα ὅπῃ ἴδαμεν καὶ ἀκούομεν. Πράξ. ε'. κη'. κθ'.
 Ἐγμίσσητε τὴν Ἱερουσαλήμ ἀπὸ τὴν διδασχῆνσας. Κάμνε χρεία
 περισσότερον νὰ ὑπακούη τινὰς τὸν Θεὸν, ὡσῶ τὰς ἀνθρώ-
 πους. α'. Κορ. α' ιβ', ιγ', ιζ'. Κάθε ἕνας ἀπὸ σῶς λέγει, ἐγὼ
 εἶμαι τῷ Παύλῳ, καὶ ἐγὼ εἶμαι τῷ Ἀπολλῶ, καὶ ἐγὼ τῷ
 Κηφᾶ, καὶ ἐγὼ εἶμαι τῷ Χριστῷ: Μήνα ἐμοιροῦ ὁ Χριστὸς;
 μήνα ὁ Παῦλ ὅ ἐσωρώθη διὰ λόγους; ἢ μήνα εἰς τὸ ὄνο-
 μα Παῦλ ἐβαπτίσθη; ὁ Χριστὸς δὲν μὲ ἔσφλε νὰ βαπτίζω,
 ἀμὴ νὰ κηρύττω τὸ ὡσαγγέλιον, ὅχι μὲ σοφίαν λόγου, διὰ νὰ
 μὴν ὄκερέση ὁ Σταυρὸς τῷ Χριστῷ. α' Κορ. γ. δ', ε'. Διὰ τὴ
 ὅταν λέγη ὁ ἕνας ἐγὼ εἶμαι τῷ Παύλῳ, καὶ ὁ ἄλλ ὅ, ἐγὼ
 εἶμαι τῷ Ἀπολλῶ, δὲν εἶστε σαρκικοί; Ποῖ ὅ λοιπὸν εἶναι ὁ

Παῦλ[Ⓞ], καὶ πῖ[Ⓞ] ὁ Ἀπολλῶς, ὡσαῦτα ὑπερέτιμ, ἀλλὰ μέσθ
 τῶν ὁποίων ἐσεῖς ὄπισθεσεῖς; καὶ καθ' ἑνάς, καθὼς ἔχάρισεν
 ὁ Κύρι[Ⓞ]; α'. Κορ. γ'. ια', ιβ'. Κανένας δὲν διώει) νὰ βάλλη
 ἄλλον θεμέλιον, ἔξω ἀπὸ ἐκείνον ὅπῃ κείτε), ὁ ὁπι[Ⓞ] εἶναι
 ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ἐὰν κανένας ἀπάνω εἰς ἐτέρον τ' θεμέλιον
 αἰκοδομῇ χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, κα-
 λάμιν, τὸ ἔργον καθ' ἑνὸς θέλῃ φανερωθεῖ. Γαλ. α'. ι', ια'.
 Ἀνθρώπους πείθω νὰ πισθεῖτε, ἢ τὸν Θεόν; ἢ ζητῶ νὰ δρέ-
 σκω ἄνθρωπος; ἀλλὰ τί αὐτὸν ἀκόμι ἀρέσκω τῶν ἀνθρώπων,
 δὲν εἶμην Χριστὸς δὲλ[Ⓞ]. Καὶ κάμνωσας νὰ γνωρίσετε ἀ-
 δελφοί, τὸ εὐαγγέλιον ὅπῃ εὐαγγελίωθι διπὸ λόγους, ὅτι
 δὲν εἶναι ἀνθρώπινον. Κολασ. β'. η', θ'. ι'. Ἐχέτε τὸν νοῦ
 σας μήπως καὶ εἶναι κανένας ὅπῃ νὰ σαῖς κερσθεῖ ἀλλὰ μέσθ
 τῆς φιλοσοφίας, καὶ σοφίας ἀπάτης, κατὰ τὴν ὡσαύδοσιν
 τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ σοφία τῶ κόσμου, καὶ ὅχι κατὰ
 Χριστόν. Ὅτι εἰς αὐτὸν καλοικεῖ ὅλον τὸ πλῆρωμα τῆς Θεότη-
 τ[Ⓞ] σωματικῶς. † Καὶ εἶσε γεμάτοι εἰς αὐτὸν, ὁ ὁπι[Ⓞ]
 εἶναι κεφαλὴ καθε δέχθῃς καὶ ἐξουσίας. β'. Πέτρ. β'. ις'.
 Ἐλέγχθη ἀλλὰ τὴν ἐδικήν τε ὡσαυνομίαν, διπὸ μετὰ ἄλλων
 ἄφωνον, ὅπῃ ἐσωτύχη φωνὴν ἀνθρωπίνην, καὶ ἐμπόδισε τὴν
 ἀγνωσίαν τῆ Προφῆτα. α'. Καθ. Ἰωάν. δ'. ε'. Αὐτοὶ εἶναι διπὸ
 τὸν κόσμον, ἀλλὰ τῶτο λαλοῦσιν ἐκ τῶ κόσμου, καὶ ὁ κόσμ[Ⓞ],
 τὸς ἀκρί.

† ἡσῶν, ἔ-
 σιδῶς.

† ἀδιαφύρε-
 τοι, ἀνώφε-
 λοι, ἀνεργοί
 † ἡ ξηπασ-
 μόνους, ἢ σὴν
 φελέξινους
 πσομαρμυ.

(8) ψαλμ. ξα'. θ'. Ἀνώφελῶτοι † εἶναι οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων,
 ψεματινοὶ εἶναι οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. ψαλμ. ριέ. β'. Ἐγὼ
 εἶπα εἰς τὸν θυμασμὸν μου, † καθε ἀνθρώπ[Ⓞ] εἶναι ψεμα-
 πινός. β'. Τιμ. γ'. ε'. Ἐχόντες μόρφωσιν σοφείας, ἀμὴ τῶ
 διώαμιν τῶ δένουῶπι.

(9) α'. Κορ. γ'. ια'. Κανένας δὲν διώεται νὰ βάλλη ἄλλον θεμέ-
 λιον ἔξω ἀπὸ ἐκείνον ὅπῃ κείτεται, ὁ ὁπι[Ⓞ] εἶναι ὁ Χριστός.
 Γαλ. σ'. ις'. Καὶ ὅσοι θέλωσι πενιπατήσθαι κατὰ τὸν κανένα
 τῶτον, αὐτοὶ εἶναι εἰρήνη εἰς αὐτὸν καὶ ἔλε[Ⓞ] καὶ εἰς τὸν Ἰσραήλ.
 α'. Θεσσαλ. β'. ιγ'. Εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεὸν πάντοτε ὅτι ἔσων-
 τας νὰ ὡσαυλάθετε τὸν λόγον τῶ Θεῶ διπὸ λόγους, τὸν
 ἐδεχθῆ-

ἐδεχθήκετε ὄχι (ὡσάν) λόγον ἀνθρώπων, ἀλλή καθὼς καὶ εἶναι ἀληθινὰ ὡσάν λόγον Θεῶ, ὁ ὅποιός καὶ ἐνεργεῖ εἰς ἐσῶς ὅπῃ πιστεύετε. α'. Καθ. Ἰωαν. δ. α'. Ἀγαπητοὶ μὴν πιστεύετε καθε πνεῦμα, ἀλλή δοκιμάζετε τὰ πνεύματα ἀν εἶναι ἀπὸ τῆ Θεόν, ὅτι πολλοὶ ψεῦδοπροφήται ἐγήκασιν εἰς τὸ κόσμον. α'. Θεσσαλ. ε'. κα'. Ὅλα δοκιμάζετε, τὸ καλὸν κρατεῖτε.

(1) β'. Καθ. Ἰωαν. ι'. Ἐὰν ἔρχεται κανένας εἰς ἐσῶς, καὶ δὲν φέρνῃ ἐτέτην τὴν Διδαχὴν, μὴ τὸ πέρνετε εἰς τὸ σπήτιν σας, καὶ μὴ τὸ χαιρετεῖτε. Ρωμ. ις'. ιζ'. Ναὶ σχάζεσθε ἐκείνας ὅπῃ κάμνουν ταῖς διχοστασίαις καὶ τὰ σκανδαλα, ἔξω ἀπὸ τὴν Διδαχὴν ὅπῃ ἐμάθετε, καὶ φεύγετε ἀπ' αὐτῶ. α'. Τιμ. α'. γ', δ'. Ναὶ ὡσαυγείλης κάποιους, να μὴ διδάσκουσι ψεῦδοπροφαις διδαχαῖς. Μὴδὲ να ἔχουσι τὸν νοῦν τῶς εἰς μύθους καὶ γενεαλογίαις ὅπῃ δὲν ἔχουσι τέλος. α'. Τιμ. ε'. γ', δ'. Ἐὰν κανένας διδάσκη ἀλλὰ, καὶ δὲν ἔρχεται εἰς τὰ λόγια τὰ ὑγιῆ, ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τῆ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τῆ Διδασκαλίαν τὴν Ὀσεβῆ. Ἐκεῖνός κενοδοξῶ μὴδὲν γνωρίζωντας, ἀλλή ἀδενῶντας εἰς τὸ νῶν τῶς εἰς ζητήματα καὶ λογομαχίαις, ἀπὸ τὰ ὅποια γίνεται φθόνός, φιλονικία, βλασφημίας, ἐπόληψες κακαῖς.

ΚΕΦΑΛ. η'.

ΚΑτὰ τὴν βεβαίωσιν ὅπου γνωρίζουμι καταλεπῶς τὴ ἀληθείας ἐτέτης καὶ τῆς θείας λόγῶ, Πιστόμεν εἰς ἕνα Θεόν, ὁ ὅποιός εἶναι μία καὶ μοναχὴ Οὐσία⁽²⁾. Εἰς τὴν ὁποῖον εἶναι τρία βέβαια καὶ ἀληθινὰ Πρόσωπα, καὶ αἰώνια, πρὶν τῆς ἀρχῆς τῆς κόσμου, ὅπῃ εἶναι χωριστὰ ἕνα τὸ ἄλλο μοναχὰ, καὶ πῶς εἶναι τὰ μερικὰ ιδιώματα τῆς προσώπωντας, ἡγουσ, τὸ Πατρὸς, τῆ

Υἱῶ, ἢ τῷ ἁγίῳ πνεύματι^(β). διότι ὁ Πατέρας
 μὲν, εἶναι αἰτία καὶ δέχθῃ καὶ ποιητὴς ὅλων τῶν
 πραγμάτων ὅπου βλέπομεν, ἢ ἐκφάνων ὅπερ δὲν
 βλέπομεν^(γ). ὁ δὲ Υἱὸς, εἶναι λόγος, ὁμοίω καὶ
 εἰκόνα τῷ Πατρὶ^(δ), τὸ δὲ ἅγιον πνεῦμα, εἶναι ἡ
 παντοκράτη δύναμις, ὅπερ ἐκπορεύεται^(ε) † ἀπὸ τὸν
 Πατέρα ἢ ἀπὸ τὸν Υἱόν. ὅμως, μὲ ὅλα ἐτέτα,
 δὲν χωρίζεται^(ε) ὁ Θεὸς εἰς τρία μέρη, διὰ μέσθ
 τῷ χωρισμοῦ ἐτέτα τῶν ἰδιωμάτων τῶν τριῶν
 προσώπων, διότι ἡ Θεία γραφή μᾶς διδάσκει
 φανερὰ ἢ καθαρὰ, πῶς ὁ Πατέρας, ἢ ὁ υἱὸς, ἢ
 τὸ ἅγιον πνεῦμα, ἔχου μόνον χωρισμὸν καθ'
 ἕνα τῶν ἰδίων προσώπων, εἰς τὸ νὰ γνωρίζου^(ε)
 χωριστὰ τὰ ἰδιάκριτα ὀνόματα τῶν τριῶν τῶν
 προσώπων, ὅμως ἀντάμα τὰ τρία ἐτέτα πρόσωπα,
 ὁ ἕνας εἶναι καὶ μόνος Θεός. Τὸ λοιπὸν φανε-
 ρὸν εἶναι πῶς ἐδὲ ὁ Πατέρας εἶναι ὁ υἱὸς, οὐδὲ ὁ
 υἱὸς εἶναι ὁ Πατέρας, οὐδὲ τὸ ἅγιον πνεῦμα εἶναι
 τὸ ἕνα ἀπὸ τὰ λεγόμενα δύο πρόσωπα, ἀμὴ
 ἀξεχώριστα ἢ ἀσύγχυτα ἀντάμα τὰ τρία πρό-
 σωπα διαφέρουσι,^(ε) διότι μόνος ὁ υἱὸς ἐσαρκώ-
 θη ἢ ἐγενεν ἀνθρώπος, ἀμὴ ὅχι ὁ Πατέρας, οὐδὲ
 τὸ ἅγιον πνεῦμα. Καὶ ὁ Πατέρας ποτὲ δὲν
 ἐχωρίσθη νὰ εἶναι χωρὶς τὸν υἱόν καὶ χωρὶς τὸ
 ἅγιον πνεῦμα, διότι ἀντάμα εἶναι καὶ ὁ τρεῖς.
 αἰώνιοι

† ἡ γέν, ἐα-
 πεινᾶ, πρε-
 βαινᾶ, καλε-
 βαινᾶ, αἰα-
 βρεῖ.

αἰώνιοι ἢ ὅμοιοι εἰς τὴν εἶσιν. Ὡς εἰς τὴν
 τεράδια ἐτέτιω δὲν εἶναι ἕτε πρῶτῳ, ἕδ' ἕπε-
 ρῳ, διότι ἢ ④ τρεῖς ἓ ἕνα εἶναι, τόσον εἰς τὴν
 ἀλήθειαν ἢ δύναμιν, ὡσάν ἢ εἰς τὴν ἀγαθότητα
 καὶ δύσπλαγχίαν (β).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι.

(α) Ἐξοδ. κ'. β', γ'. Ἐγὼ εἶμαι ὁ κύριος ὁ Θεός σου, ὅπου σε
 ἐθαλά ἐξω ἀπὸ τὸ τόπον τῆς αἰγύπτου, καὶ ἀπὸ τὸ σιναῖν τῆ
 δελοσωῆς. † Δὲν θέλεις σὲ εἶσεν ἄλλοι Θεοὶ, ἐξω ἀπὸ μένα.
 Δούτερ. ε'. ζ'. Δὲν θέλεις σὲ εἶσεν ἄλλοι Θεοὶ, ὁμωρῶς εἰς
 τὸ πρῶτον μὲ. ἀ' Τιμ. β'. ε'. Ἐνας εἶναι ὁ Θεός, ἕνας εἶναι ἢ
 μεσίτης Θεῶν καὶ ἀνθρώπων, ἀνθρωπῶ Ἰησοῦς Χριστός.

† σκλαβοῦσας.

(β) Ἡσαΐ. μβ'. α'. Ἐπὶ τὸν ὁ Δελοσῆς μὲ, θέλω τὸν σωδράμῃ
 καὶ ἀκρῆσι ἀπάνωτῃ, αὐτὸς εἶναι ὁ Δελοσῆς μὲ,
 αὐτὸν ἐκατέδεχθη ἢ ψυχῆ μὲ, ἕδωκα τὸ πνῶμα μὲ ἀπάνω-
 τῃ. Ψαλμ. μδ'. η'. Διὰ τῆτο ὁ Θεός ὁ Θεός σου, σε ἔχεσε
 με τὸ λάδι τῆς ἀνακαλιόσεως, † πρῶτον πρῶτῃ τῆς
 σωτῆρος σου. † Ἀγγ. β'. δ', ε'. Ἐγὼ εἶμαι μετ' ἰσῆ σου
 λέγει ὁ κύριος ὁ Πατοκράτωρ. Καὶ τὸ πνῶμα μὲ ἐπέ-
 σάθη εἰς τὸ μέσον σου. Μιχ. ε' β'. Καὶ τὰ ἐθαλάσματα
 εἶναι ἐξ ἐρχῆς καὶ ἀνωθεν. Ματθ. γ'. ις'. ιζ'. Καὶ ἴδε τὸ
 πνῶμα ἓ Θεῶν, ὅπῃ ἐκατέβαινον ὡσάν πρῶτον καὶ ἐρχό-
 τῃ ἀπάνωτῃ. Καὶ φωνῆ ἀκράθη ἀπὸ τῆς ἐρανῆς ὅπῃ ἐλε-
 γῃ, ἐτέτῃ εἶναι ὁ ἕσμος ὁ ἠγαπημένῃ, εἰς τὸ ὅποιον ἀνα-
 παύθηκα. Μάρκ. α'. ι'. Παρῶτῃ ἀνεβαίνωντῃ ἀπὸ τὸ
 νερον, εἶδε τῆς ἐρανῆς ὅπῃ ἐρίζοντῃ, καὶ τὸ πνῶμα ὅπῃ
 ἐκατέβαινον ὡσάν πρῶτον ἀπάνωτῃ. ἀ' Καθ. Ἰωάν. ε'. ζ'.
 Τρεῖς εἶναι ἐκεῖνοι ὅπῃ μαρτυροῦσιν εἰς τὸ ἐρανόν, ὁ Πατήρ, ὁ
 λόγῃ, καὶ τὸ ἄγιον πνῶμα, καὶ ἐτέτοι οἱ τρεῖς ἕνα εἶναι.

† ἢ πρῶτῃ.

† ἢ κρινανῆς
 σου ὅπῃ μετέ-
 χῃσι.

(γ) ἀ'. Κορ. ἢ. ε'. Εἰς ἐμᾶς εἶναι ἕνας Θεός ὁ Πατήρ, καὶ ἕνας
 κύριος Ἰησοῦς Χριστός. Ἐφεσ. δ'. ε'. Εἰς κύριος, μία
 πῆσι,

πίσι, ἐν βάπτισμα. Παροιμ. ή. κβ'. ο κύριος με δόκη-
σεν εἰς τὴν δόχην τῆς σφάλας τῆς, ἐγὼ εἶμαι πρῶντερα δὸ
τὰ ἔργα τῆς, ἀπ' δόχῆθεν καὶ ἀνωθεν.

(δ) Ἰωαν. α̃. ιβ', ιδ'. Καὶ ὅσῳ τ' ἐδεχθήκασι τὰς ἔδωκεν ἐξουσίαν
να γενῶσι πατρία τῶ θεῶ, ἐκείνους ὅπῃ πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνο-
μά τῆς. Καὶ ὁ λόγος ἔγινε ζῶν, καὶ ἐκατοίκησεν εἰς ἐμᾶς.
καὶ ἰδαμὴ τὴν δόξαν τῆς, δόξαν ὡσαν (ὡς) μονογενῆς δὸ τῆ
Πατέρα, γεμάτος χάριτος καὶ ἀλήθειαν. Ἰωαν. ε' ιη'. Ὁ
μόνον ἔλυε τὸ ζῆλον, ἀμὴ καὶ Πατέρα ἴδιον ἔλεγε τῶ θεόν,
καμνώντας τῶ λόγῳ τοῦ ἴσου μετ' ἑαυτὸν. α'. Κορ. α̃. κδ'. Ἀμὴ
εἰς τῶ καλεσμένους Ἰουδαίους τε καὶ Ἑλληνας, ὁ Χριστὸς ὅπῃ
κηρύττομεν, εἶναι θεῶ δυνάμεις καὶ θεῶ σοφία. Φιλιπ. β'. ε'. ζ'.
Ὁ ὅπῳ (Ἰησῆς) ὄντας εἰς τὴν μορφὴν τῶ θεῶ, δὲν ἐλο-
γίασε να εἶναι ἀρπαγμὸς, τὸ να εἶναι ἴσος μετ' ἑαυτὸν. Ἀμὴ
(ὁμῶς) ἀκέρως τῶ λόγῳ τῆς, πέρνωντας μορφὴν δούλου, καὶ
γενόμενος ὅμοιος τοῖς (λοιποῖς) ἀνθρώποις. Κολασ. α̃. ιε'.
Ὁ ὅπῳ εἶναι εἰκόνα τῶ θεῶ τῶ ἀοράτου, πρῶτον ὅ-
λης τῆς κτίσεως. Ἑβρ. α̃. γ'. Ὁ ὅπῳ ὄντας ἀπαύγασμα
τῆς δόξης καὶ χαρακτῆρ τῆς ὑποστάσεως τῆς, βασιλεύοντας τὰ πάντα
μετ' ἑαυτὸν τῆς δυνάμεως τῆς, ἔκαμε διὰ μέσῳ τοῦ λόγῳ τῆς,
καθαρισμὸν τῶν ἀμαρτιῶν μας, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγα-
λοσύνης εἰς τῶ ὑψηλῆς τόπος. α'. Καθ. Ἰωαν. α̃. α̃.
Ἐκεῖνο ὅπῃ ἦτον ἀπὸ τῶ δόχην, ἐκεῖνο ὅπῃ ἀκῆσαμὴ, ἐκεῖνο
ὅπῃ ἰδαμὴ μετὰ μάτιαμας, ἐκεῖνο ὅπῃ ἐκείτῳ ζῆσαμὴ, καὶ τὰ
χέριαμας ἐψηλάφησαν διὰ τῆς λόγον τῆς ζωῆς.

(ε) Ματθ. ιβ'. κη'. Ἀμὴ ἐγὼ μετὰ τὸ Πνεῦμα τῶ θεῶ ἀγάνω τὰ
δαιμόνια, ἔφθασε λοιπὸν ἡ βασιλεία τῶ θεῶ εἰς ἐσᾶς. Λκ.
α̃. λε'. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος καὶ εἶπεν. Πνεῦμα ἄγιον
θέλω ἔλθῃ εἰς ἐσᾶ, καὶ δυνάμεις τῶ ὑψίστου θέλω σὲ δόποσκιάσῃ.
διὰ τῆς ἐκεῖνο ὅπῃ μέλλῃ να γεννηθῇ ἀπὸ σῆνα ἄγιον, θέλω
καλεῶεἰ υἱὸς θεῶ. Λκ. ια'. κ'. Ἀμὴ αὐτὸ ἐγὼ ἀγάνω τὰ
δαιμόνια μετὰ τὸ δάκτυλον τῶ θεῶ, ἔφθασε λοιπὸν εἰς ἐσᾶς ἡ
βασιλεία τῶ θεῶ. Ἰωαν. ιε'. κς'. Ὅταν ἔλθῃ ὁ Παράκλη-
τος τῆς ὅπῳ ἐγὼ σᾶς θέλω πέμψῃ ἀπὸ τῆς Πατέρα, τὸ Πνεῦ-
μα

μα τ' ἀληθείας, τὸ ὁποῖον ἐκπερδύει) ἀπὸ τ' Πατέρα, ἐκεῖνο
 θέλει μαρτυρεῖσαι διὰ λόγους. Γαλ. δ'. ε'. Καὶ διὰ τὸ εἶπεν
 υἱοῖ, ἐξάπεσθ' ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τὸ ἕκτον εἰς ταῖς καρδίαις
 σας, τὸ ὁποῖον κραζέει ἀεὶ ὁ Πατήρ. Φιλιπ. β'. ε'. ζ'. Ὁ
 ὁποῖος (Ἰησοῦς) ὄντως εἰς τὴν μορφήν τοῦ Θεοῦ, δὲν ἐλόγησε
 νὰ εἶναι ἀρπαγμὸς, τὸν νὰ εἶναι ἴσα μετὰ τὸν Θεόν: καὶ πάλαι.
 (ζ) Ἰωάν. α'. α'. ιδ'. Εἰς τὴν ἀρχὴν ἦτον ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος
 ἦτον μετὰ Θεοῦ, καὶ Θεὸς ἦτον ὁ λόγος. Καὶ ὁ λόγος σὰρξ
 ἔγινε καὶ ἐκατοίκησεν εἰς ἐμᾶς. καὶ ἴδαμεν τὴν δόξαν τῆς
 δόξης ὡσαν (ἡμεῖς) μονογενῆς ἀπὸ τ' Πατέρα, γεμάτος χάριτος
 καὶ ἀλήθειαν. Γαλ. δ'. δ'. Ὅταν ἦλθε τὸ πλήρωμα τῶν χρόνων,
 ἐξάπεσε ὁ Θεὸς τὸ υἱόν τῶν. ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη ἀπὸ γυναικᾶ,
 ὑποτέτακται ἀπὸ κάτω εἰς τὸ νόμον.

ΚΕΦΑΛ. θ'.

Μᾶς φανερώσιν ἀγνωρίσων τῶν λεγομέ-
 νων τὴν ἀλήθειαν, καὶ αἱ μαρτυρίαι τῆς Θείας
 γραφῆς, καὶ αὐτὰ τὰ ἔργα τῶν ἰδίων προσώπων, καὶ
 μάλιστα ἀπὸ ἐκεῖνα ὁπῶς ἀτίμας ἀπὸ λόγους
 ἀγροικῶν. Καὶ ἡμεῖς Θεία γραφήμας δείχνει
 εἰς διαφορὰς τόπους, ἡγουσ, τὴν παλαιᾶς διαθήκης,
 ταῖς μαρτυρίαις τῆς Παναγίας τριάδος, ὁπῶς
 τὴν βεβαιώσιν μετὰ πᾶσι πολλὰ καθαρά. Τῶν
 ὁποίων μαρτυριῶν τὸ πλῆθος, δὲν θέλει τόσον
 ὡφελήσθαι εἰς τὸ παρὸν τῶν λογαριαζων τῶν,
 ὅσον τὸν ἀξεκαθαρίσων ἐκ τῶν τῶν ἀμερικώ-
 τερα. Εἰς τὴν γένεσιν λέγει ὁ Θεός, ὡς κάμω-
 μιν ἀνθρώπον κατὰ τὴν εἰκόνα, καὶ κατὰ
 τὴν ὁμοίωσίν μας, καὶ τὰ ἐπίλοιπα. Καὶ ἕκαστον
 Δ ὁ Θεός

ὁ Θεὸς τὸν ἀνθρώπον λέγει, καὶ τὴν εἰκόνα τε καὶ τὴν εἰκόνα ἔκαμψεν αὐτόν: δρσενικὸν καὶ θηλυκὸν ἔκαμψεν αὐτὸς ⁽²⁾. Καὶ πάλιν λέγει, ἔτι ὅτε ὁ Ἀδάμ ἐγένετο ὡς ἓν ἄνθρωπος. Εἰς τὸν ὅτι μετὸνὰ εἶπεν ὁ Θεός, ἄς κάμψω ἀνθρώπον καὶ τὴν ἐδικήν μου εἰκόνα, φανερώμεν εἰς τὸ ὅτι περισσότερα πρόσωπα νὰ εἶναι εἰς τὴν Θεότητα. Καὶ μετὸνὰ εἶπεν ἔκαμψεν ὁ Θεός, ἐνώμεν καὶ σμῆμα ἀνθρώπων τὴν εἰκόνα τῶν προσώπων, ἡγουσιν, μᾶς φανερώμεν νὰ γνωρίσωμεν πῶς εἶναι μία μοναχὴ σμιγμένη εἰκόνα καὶ ὄχι περισσότερη. Μεῖοτα ἐτέτα εἰς κάποιον τρόπον, δὲν ξεκαθαρίζε(3) ὁ ἀριθμὸς τῶν τριῶν προσώπων, νὰ τὸν γνωρίσωμεν καταλεπῶς καὶ φανερὰ πῶς εἶναι, μετὰ λεγόμενα ἐτέτα τῆ παλαιᾶς διαθήκης: Ὅμως, ἐκεῖνο ὅτε αὐτὴ δὲν μᾶς τὸ ξεκαθαρίζει τόσον φανερὰ, ἡνέα Διαθήκη μᾶς τὸ ξεδιαλύει πολλὰ ἀκανετὰ ⁽³⁾, διότι ἐς ὠνάς καὶ νὰ Βαπτίζε(4) ὁ Κύριος ἡμῶν εἰς τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν, ἀκράθηκεν ἡ φωνὴ ἔ Πατρὸς, ὅτε ἔλεγεν, ἐτέτα εἶναι ὁ Υἱὸς μου ὁ ἠγαπημένος. Καὶ ὁμοῦ Υἱὸς, ἐφάνη εἰς τὸ νερὸν, τὸ δὲ ἅγιον Πνεῦμα, ἐφανερῶθη σωματικὰ εἰς εἶδος πτερυγῶν ⁽⁵⁾. Ἀλλὰ καὶ ἀκόμη ὁ Χριστός, τὴν ἁγίαν τριάδα, μετέτοιον τρόπον καὶ ὁμοῦ τὴν ἐτύπωσεν εἰς τὸ Βάπτισμα τῶν

πιστῶν

πιστῶν λέγωντας : Να Βαπτίζετε ὅλα τὰ ἔθνη,
 εἰς τὸ ὄνομα Ἰ Πατρὸς, καὶ Ἰ Υἱοῦ, καὶ Ἰ ἁγίου Πνεύ-
 ματος^(α). Καὶ εἰς τὸν Ἰ Ληκανὺν διαγγέλιον, ὁ ἄγγε-
 λος^(β) Γαβριὴλ τὴν παρθένον Μαρίας, τρίτης λο-
 γῆς εἶπεν. Πνεῦμα ἅγιον θέλῃ ἔλθῃ εἰς ἐσένα,
 καὶ δυνάμις Ἰ ἡ ὑψίστη θέλῃ σὲ ἀποσκιάσῃ. διὰ
 τῆτο καὶ ἐκείνο ὅπερ μέλλῃ νὰ γνηθῇ ἀπὸ ἐσένα
 ἅγιον, θέλῃ καλεσθῆναι Υἱὸς Θεοῦ^(γ). Ἀκόμι καὶ ὁ
 Παῦλος^(δ), ἡ χάρις λέγῃ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστῷ, καὶ ἡ ἀγάπη τῷ Θεῷ καὶ Πατρὸς, καὶ ἡ κοι-
 νωνία Ἰ ἁγίου Πνεύματος^(ε), νὰ εἶναι με ὅλους σας^(ς).
 Καὶ ὁ Ἰωάννης, τρεῖς Λέγῃ εἶναι ὅπερ μαρτυροῦ-
 σιν εἰς τὸν ἔρανον, ὁ Πατέρας^(ζ), ὁ Λόγος^(η), καὶ τὸ
 ἅγιον Πνεῦμα. καὶ ἐστῆτοι^(θ) τρεῖς, ἕνα εἶναι. Μᾶς
 ἀποδείχουσιν λοιπὸν ὅλαις αἰ ἀναφερθεῖσαι ἐτέ-
 ταις γραφαῖς φανερώτατα, πῶς εἰς τὴν μίαν
 εἰσίαν τὴν Θεότητη^(ι), τρεῖς πρόσωπα εἶναι γνωρι-
 σθητὰ καὶ νοῦν^(κ). Ἡ ὁποία ἐτέτη διδασκαλία,
 αὐτὰ καλὰ καὶ νὰ ὑπερβαίνει καθε γνῶσιν τῶν ἀνθρω-
 πίνης σοφίας, ὅμως, πάραυτα χωρὶς κανένα
 δισαγμὸν, καὶ τὸν λόγον Ἰ Θεοῦ, διδύς τὴν πι-
 στόμην, ἀκαρτερῶν τὴν τελείαν ἐκείνην γνω-
 ρεμίαν τῆς ἀτάμα καὶ ἀπόλαυσιν, ὅπερ μέλλῃ νὰ
 τὴν γνωρίσωμεν εἰς τοῦτον ἔρανον, πλεονά φανε-
 ρώτερα. Καὶ ἐπέτα ἀκόμι κάμνῃ χεῖρα νὰ γνω-

† ἡ γέν, τῷ
 Θεῷ ὅπερ σὲ
 καὶ ὑψηλὰ.

† ἡ γέν, ὁ
 υἱός.

είσωμην, καὶ ταῖς ξεχωρισταῖς τάξεις ἢ ἐνεργείαις τῆς τελῶν προσώπων, ὅπῃ ἐνεργῶσιν εἰς ἡμᾶς⁽¹⁾, διότι οὐ Πατέρας, ὀνομάζουσι⁽²⁾ ὁ ποιητής μας διὰ μέσων τῶν δυνάμεώς τε⁽³⁾, ὁ ὃ Υἱός, ὁ σωτήρας μας, διὰ μέσων τῶν αἱμάτων τε⁽⁴⁾, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ὁ ἀγιασμός μας, ὅπῃ ἡμᾶς ἀγιάζει διὰ μέσων τῶν καρτικῆς, ὅπῃ μέσα εἰς ταῖς καρδίαις μας ἐμβαίνει ἢ καρικῶν. Τὸ λοιπὸν ἐπέστη ἡ Διδασκαλία τῆς ἀγίας τριάδος⁽⁵⁾, πάντα ἐφυλάχθη εἰς τὴν ὀρθόδοξον ἐκκλησίαν τῆς Χριστιανῶν, ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς Ἀποστόλων ἕως τὴν σήμερον, ἐναντίων τῆς Ἰουδαίων, καὶ κάποιων Ψευδοχριστιανῶν καὶ ἄλλων Αἰρέτικῶν, ἤγεν, τῶν Μαρκίων⁽⁶⁾, τῶν Μανέ⁽⁷⁾, τῶν Πραξέε, τῶν Σαβεμίου, τῶν Παύλου τῶν Σαμοσαίων, τῶν Ἀρείων, καὶ τῶν ἄλλων ὁμοιωτάς. Τῶν ὁποίων⁽⁸⁾ ἅγιοι Πατέρες δικαιολογημένα εὖ ἀναθεματίσασιν. Διὰ τῆτο εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτῶν, δέχομαί τε μὴ χαρᾶς τὰ τρία Σύμβολα, ἤγεν, ἐκεῖνο τῆς Ἀποστόλων, ἐκεῖνο τῶν Νικαίου Σύνοδος, καὶ ἐκεῖνο τῶν ἁγίων Ἀθανασίου. ὁμοίως ἀκόμι καὶ τὰ ὅσα εἶναι ὀρθομῆρα καὶ ἀποφασισμῆρα τῆς παλαιῶν Πατέρων, ὅπῃ ἴδια ἢ παρόμοια συμφωνῶσι μετὰ λεγόμενα τῆς Συμβόλων τέτων⁽⁹⁾.

M A P-

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

- (α) Γένεσις α'. κς', κζ'. Ἀς κάμωμυ αἰθρωπον κζ' τ' ἐδικήνμας εἰκόνα, καὶ κζ' τ' ὁμοίωσίνμας. Καὶ ἔκαμυ ὁ Θεὸς τ' αἰθρωπον, κζ' τὴν εἰκόνα τῷ Θεῷ ἔκαμυ αὐτὸν, δρσενικὸν κὶ θηλυκὸν τῶς ἔκαμυ.
- (β) Γεν. γ'. κβ'. Ἐτ' ὁ Ἀδὰμ ἔγινεν ὡσὼν ἕνας ἀπὸ μαῶ.
- (γ) Ματθ. γ'. ις', ιζ'. Καὶ ἔσωντας νὰ βαπτίωθῃ ὁ Ἰησοῦς, ὡθὺς ἀνέβη ἀπὸ τὸ νερὸν, καὶ νὰ καὶ ἔανοίχθησαν οἱ ἔρανοί, καὶ ἴδε τὸ Πνεῦμα τῷ Θεῷ ὅπῃ σκατέβαιεν ὡσὼν πτερόν, καὶ ἐρχόταν ἀπάνω τῶ. Καὶ ὡθὺς φωνή ἀκήθη ἀπὸ τῶς ἔρανῶς ὅπῃ ἔλεγεν, ἐτ' εἶναι ὁ υἱὸς μου ὁ ἠγαπημύ, εἰς τὸ ὅποιον ἀναπαύθηκα.
- (δ) Ματθ. κη'. ιθ'. Σύρετε καὶ διδάξετε ὅλα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες τα εἰς τὸ ὄνομα τῶ Πατρὸς, καὶ τῶ Υἱοῦ, καὶ τῶ ἁγίου Πνεύματος.
- (ε) Λευκ. α'. λε'. Πνεῦμα ἅγιον θέλῃ ἔλθῃ εἰς ἐσένα, κὶ δυνάμις τῶ ἁγίου θέλῃ σὲ ἀποσκιάσῃ.
- (ς) β'. Κορ. ιγ'. ιγ'. Ἡ χάρις τῶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τῶ ἁγίου Πνεύματος, αἶς εἶναι με ὄλως σας, ἀμὲν.
- (η) α'. Καθ. Ἰωάν. ε'. ζ'. Τρεῖς εἶναι σκεῖνοι ὅπῃ μαρτυροῦσιν εἰς τὸν ἔρανόν, ὁ Πατὴρ, ὁ Λόγος, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα. Καὶ οἱ τρεῖς ἐτ' εἶναι ἕνα εἶναι. Ἰωάν. α'. λβ', λγ'. Καὶ ἐμαρτύρησεν ὁ Ἰωάννης λέγωντας, ὅτι εἶδα τὸ Πνεῦμα ὅπῃ σκατέβαιεν, ὡσὼν πτερόν ἀπὸ τὸν ἔρανόν, κὶ ἔμηνεν ἀπάνω τῶ. Καὶ ἐγὼ δὲν τὸν ἐγνώριζα, ἀμὲν σκεῖν ὅπῃ με ἔπεμψε νὰ βαπτίζω εἰς τὸ νερὸν, σκεῖν μὲ εἶπεν, εἰς ὅποιον νὰ ἴδῃς τὸ Πνεῦμα ὅπῃ κατεβαίνει κὶ μένει εἰς αὐτὸν, ἐτ' εἶναι ὅπῃ βαπτίζῃ με Πνεῦμα ἅγιον. Πράξ. β'. λβ', λγ'. Ἐτ' τον τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ Θεὸς, τῶ ὁποῖα ὅλοι ἐμεῖς εἴμασε μάρτυρες. Ἐκεῖν λοιπὸν ἔσωντας νὰ ὑψωθῇ με τὴν δεξιὰν τῶ Θεοῦ, καὶ νὰ πάρῃ ἀπὸ τὸ Πατέρα τὸ τίξιμον τῶ ἁγίου Πνεύματος, ἔχυσεν ἐτ' ὅπῃ βλέπετε καὶ ἀκούετε ἐσεῖς τῶρα.

Πράξ. ι. λη. Τὸν Ἰησοῦν ὅπῃ ἦσαν ἀπὸ τῆς Ναζαρέτ, πῶς ἔ-
 ἔχρασαν ὁ Θεὸς μὲ Πνεῦμα ἅγιον, καὶ μὲ δυνάμιν, ὁ ὅπιον
 ἐπέρασεν ὠεργῶντας καὶ ἰατρῶντας ὄλους ἐκείνους, ὅπῃ
 ἐτυραννῆσαν ἀπὸ τῆς Διάβολον, Διὰ τὸ Θεὸς ἦσαν μετ' αὐτόν.
 Ρώμ. η'. θ'. Ἐσεῖς δὲν εἶτε σαρκικοὶ, ἀμὴ Πνευματικοὶ, ἐὰν
 τὸ Πνεῦμα τῆς Θεῆς καποικῆ εἰς ἐσῆς, ἀμὴ ἐὰν πινὰς δὲν ἔχη
 Πνεῦμα τῆς Χρῆστῆς, ἐτῆτ' ὁ δὲν εἶναι ἔχρηστῆς. Ρώμ. ιε'. λ'.
 Παρακαλῶσας ἀδελφοὶ, Διὰ τῆς Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρῆστῆς,
 καὶ Διὰ τῆς ἀγάπης τῆς Πνεύματι, νὰ ζυαγωνιοθῆτε καὶ
 ἐσεῖς μετ' ἐμῆς εἰς ταῖς προσόχαις Διὰ λόγους εἰς τὸν
 Θεόν. Γαλ. δ'. ε'. Διὰ τὸ εἶσεν ὑμῖν, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ
 Πνεῦμα τῆς ἡῆς εἰς ταῖς καρδίαις σας, τὸ ὅπιον κρῆζῆ
 Ἀβραῶ Πατῆρ. Ἐφεσ. γ'. ιδ', ις'. Διὰ τῆς κλιῶ τὰ γόνα-
 τῆς εἰς τὸ Πατέρα ἔχρηστῆς ἡμῶν Ἰησοῦ Χρῆστῆς. Διὰ νὰ οἶς
 δῶσιν καὶ τὸ πλῆτον τῆς δόξης τῆς, νὰ δυναμωθῆτε Διὰ μέσους τῆς
 Πνεύματος τῆς εἰς τὸ μέσα αἰθρωπῶν. Τίτ. γ'. δ', ε', ς'. Ὅταν
 ἐφαιερῶθῃ ἡ καλοπῶν καὶ ἡ Φιλαθρωπία τῆς Σωτῆρος
 ἡμῶν Θεῆς: Ὅχι ἀπὸ ἔργα δίκαια ὅπῃ ἐκἀμαρῆς ἐμεῖς, ἀμὴ
 καὶ τὸ ἐλεημοσύνῃ τῆς μαῶς ἐσῶσεν, Διὰ μέσους τῆς λησίματι
 τῆς ἐξαναγγηῆσεως καὶ τῆς ζυακακινεργῶσεως τῆς ἀγίας Πνεύ-
 ματι. Τὸ ὅπιον ἐχυσεν εἰς ἐμαῶς πλῆσιως, διὰ τῆς Ἰησοῦ
 Χρῆστῆς τῆς Σωτῆρος ἡμῶν. α'. Καθ. Ἰωάν. δ'. ιγ', ιδ'.
 Ἀπὸ τῆς ἐγνωρίζουμ ὅτι μὴ οὐκ εἰς αὐτὸν, καὶ αὐτὸς εἰς
 ἐμαῶς, ὅτι ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τῆς μαῶς ἐδῶκεν. Καὶ ἐμεῖς τὸ ἰδαμῆ
 καὶ μαρτυρῆμῆ ὅτι ὁ Πατῆρ ἀπέστειλε τὸ ἡὸν Σωτῆρα τῆς κόσμου.
 Ἰβδ. κ'. κα'. Ἀμὴ ἐσεῖς ὡ ἀγαπητῆ, ἐσῶσας νὰ οἰχοδεμῆτε
 τῆς λόγους εἰς τὸ ἀγιώτατῆς πῆσιν, καὶ νὰ προσέχεσθε
 μετ' ὁ Πνεῦμα τῆς ἅγιον: φυλάζετε τῆς λόγους εἰς τῆς ἀγά-
 πης τῆς Θεῆς, ἐσῶσας νὰ ἀγαμῆτε πῆλετ' ὁ Κυρίου ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χρῆστῆς εἰς τὸ αἰῶνιον ζῶν.

ἡ ἡγῆ, τὰ
 λῆμα ἔχου,
 ἐπὶ ἐπιρ-
 ρῶνται τῆ
 ζῆσι τῆ
 αἰήτῆ κα
 μῶν τὰ πλῆ
 ἰξίτα ζῆ δῆ
 κῆδῶν κῆ
 τῆς πῆ
 χῆς πλῆ
 μῆ, ἔχῆ
 ὅπῃ καὶ
 πῆσῆ.

(*) Παροιμ. κέ. κη'. Νὰ Φάγη πινὰς πλῆ μέλι, δὲν εἶναι καλόν,
 αἰσὶ πῆσῆ νὰ πῆσῆ τὰ ἀξιοτίμητα λόγια †. Ἰωάν. ιδ'. ις'.
 Καὶ ἐγὼ θέλω ὠρακαλέσῃ τὸ Πατέρα, καὶ θέλω οἶς δῶσῃ
 ἄλλον ὠρακλῆτον, οἶα νὰ ἐρῶσῃ μετ' ἐσῆς εἰς τὸ αἰῶνα.
 Ἰωάν.

- Ἰωάν. ιε'. κς'. Καὶ ὅταν ἔλθῃ ὁ πνευματικὸς, τὸ ὅποιον ἐγὼ
 οἶσθαι θέλω πέμψω ἀπὸ τοῦ Πατέρα, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τὸ
 ὅποιον ἐκπορεύεται ἀπὸ τοῦ Πατέρα, ἐκεῖνο θέλω μαρτυρεῖσθαι διὰ
 λόγου. Ἰωάν. ις'. κέ. Μὲ παροιμίαις οἶσθαι ἐλάλησα, ἀμὴν
 ἔρχεται ὥρα ὅπως δὲν θέλω οἶσθαι μιλήσθαι πλέον μὲ παροιμίαις,
 ἀμὴν θέλω οἶσθαι μιλήσθαι μὲ παρρησίαν διὰ τοῦ Πατέρα. Πράξ.
 η'. κθ'. λζ'. Καὶ τὸ Πνεῦμα εἶπε τῷ Φιλίππῳ, σύρε κονίον καὶ
 κόλλησε εἰς τὸ ἀλογάμαζον τῆτο. Καὶ ὁ Φίλιππος εἶπεν, αὐ-
 τὸς πνεύματος μὲ ὄλησεν τὴν καρδίαν, ἠμπορεῖς. Καὶ ἐκεῖνος ἀπε-
 κέριθη καὶ εἶπε, πνεύμα τὸ ἔχον τὸ θεῖον, να εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός.
- (1) Μαλαχ. β'. ι'. Δὲν εἶναι ἓνας Πατέρας ὁλοκλήρων μας; δὲν μᾶς
 ἐπλασεν ἓνας Θεός; Ἐκκλ. ιβ'. α̃. Ἐνθυμήσθε ἐκεῖνος ὅπως σὲ
 ἐπλασεν, εἰς ταῖς ἡμέρας τῆς νεότητός σου.
- (2) Ματθ. α̃. κα'. Καὶ θέλω γεννήσθαι υἱόν, καὶ θέλω δοῦναι
 τὸ ὄνομά μου τῷ Ἰησοῦν. Διὰ τὸ αὐτὸς θέλω σώσθαι τὸ λαόν σου ἀπὸ
 ταῖς ἀμαρτίαις σου. α'. Πέτρος. α̃ β'. Κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ
 Πατρός ἐν ἀγιασμῶν Πνεύματι, εἰς ὑπακοήν, καὶ ῥαυτισμὸν
 τῷ αἵματι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς πληρωθῆτε εἰς ἐσθλὰς χάριτας καὶ
 εἰρήνην. α'. Καθ. Ἰωάν. α̃. ζ'. Καὶ τὸ αἷμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ
 ἔχει τὸ καθαρίζει ἀπὸ κάθε λογῆς ἀμαρτίαν.
- (3) Ἰωάν. ιδ'. ις'. Καὶ ἐγὼ θέλω πνευματικῶς καλέσθαι τὸν Πατέρα, καὶ
 θέλω οἶσθαι δῶσθαι ἄλλον πνευματικόν, διὰ να δοῦναι μετ' ἐσῶν
 εἰς τὸν αἰῶνα. Ῥωμ. η'. θ'. ια'. Ἐὰν κανένας δὲν ἔχη Πνεῦμα
 τοῦ Χριστοῦ, ἐστὶν ὁ δὲν εἶναι τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ἐὰν τὸ Πνεῦμα
 ἐκεῖνος ὅπως ἀνάσθησεν τὸν Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν κατωικῆ εἰς ἐσῶν,
 ἐκεῖνος ὅπως ἀνάσθησεν τὸν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν, θέλω ζωοποιήσθαι
 καὶ τὰ θνητὰ σώσεις κορμιά, διὰ μέσθαι τοῦ Πνεύματος τοῦ ὅπως
 κατωικῶν εἰς ἐσῶν. α'. Κορ. v'. ια'. Καὶ τῆτα πρῶτα εἰσεν
 μερικοί, ἀμὴν ἀπολαθῆκετε, ἀμὴν ἀγιαθῆκετε, ἀμὴν ἐδι-
 καιωθῆκετε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, καὶ ἐν τῷ Πνεύ-
 ματι τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τίτ. γ'. ε'. Ὅχι ἀπὸ ἔργα δίκαια ὅπως
 ἐκάμαμεν ἡμεῖς, ἀμὴν καὶ τὴν ἐλεημοσύνην σου μᾶς ἔσωσε,
 διὰ μέσθαι τοῦ λουτροῦ τῆς ἐξαναγεννήσεως καὶ ξανα-
 καινεργώσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος. α'. Πέτρος. α̃ β'. Κατὰ
 πρόγνωσιν

πρόγνωσιν Θεῶ Πατρὸς ἐν ἀγιασμῶ Πνεύματι, εἰς ἰσακροῖαν,
καὶ ραϊνισμόν, τῷ αἵματι Θεοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς πληθωροῖαν εἰς
ἐξ αὐτῶ χάριτος καὶ εἰρήνης.

Κ. Ε. Φ. Α. Λ. ι.

Πιστόμαρ ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός κτ' τὴν φύσιν
τῆς Θεότητος, πῶς εἶναι υἱὸς μονογενῆς Θεοῦ
Θεοῦ^(α), πρὶν τὴν κτίσεως τοῦ κόσμου γεννηθῆναι^(β), ὄχι
κατωμαρ^(γ), εἰδ' ἐπλασθῆναι^(δ), ἀλλ' εἶναι ὅμοιος
τῆς οὐσίας τοῦ Πατρὸς^(ε), καὶ μετὰ λόγον παντοφ-
νός^(ς), εἰκόνα τοῦ πατρὸς ὡς ὡς, καὶ λαμπρότητα τῆς
δόξης^(ς), εἰς ὅλα παρόμοιός τε, καὶ ἀληθινός
υἱὸς τοῦ Θεοῦ^(ς), ὄχι ἀπὸ τὸν καιροῦ ὅτε ἔλαβε τὴν
ἐδικαιώμασ σάρκα καὶ ἐγένεν ἀνθρώπου^(ς), ἀλλ' ἔξ
ἀρχῆς καὶ ἀνωθεν πρὶν τὸν κόσμον ἦτον καὶ εἶναι
υἱὸς^(ς). Καθὼς ἀναμεταξὺ μᾶς τὸ φανερώμασ
σιν αἱ συμφωνησθῆναι ἐτέταισ μαρτυρίασ,
ἡγεν, ὁ μαρτυροῦσ Μωϋσῆσ λέγει πῶς ὁ Θεὸς νὰ ἔκαμε
τὸν κόσμον^(ς). Ὁ δὲ Ἰωάννης ὅλα λέγει διὰ μέσασ
τοῦ λόγου ἐγένησαν^(ς). Καὶ ὁ Ἀπόστολος εἰς τὴν
πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολὴν κεφαλ. α'. λέγει, διὰ
μέσασ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ^(ς) αἰῶνας ἐποίησεν^(ς). Καὶ πάλιν
πρὸς Κολαασαεῖσ κεφαλ. α'. λέγει, ὁ Θεὸς ἐκτίσεν
τὰ πάντα διὰ μέσασ τοῦ υἱοῦ, ἵνα ὅτε εἶναι εἰς ὅσον
ἕρως, καὶ ἵνα ὅτε εἶναι ἀπάνω εἰς τὴν γλῶσσαν,
τὰ ὄρατα, καὶ τὰ ἀόρατα. Τὸ λοιπὸν ἀνάγκη
εἶναι

† ἦν, τ
πρὸς μέσασ
αἰῶν.

εἶναι ὅτι ὁ ὄνομαζόμενος Θεός, υἱός, Ἰησῆς, Χριστός, ναῖ ἦτόν παρῶν ἀχώριστος ὁπόταν τὰ πάντα ὅλα διὰ μέσους ἐγένεον⁽¹⁾. Διὰ τῆτο καὶ ὁ Προφήτης Μιχαίας εἰς τὸ ἐκεφαλ. λέγει, Τὸ δὲ γαλμάτῃ εἶναι εἰς δέχῃς καὶ αὐῶθεν, διὰ αἰώνιας καὶ ἀποτεσνωαῖς ἡμέραις⁽²⁾. Καὶ ὁ Ἀπόστολος πρὸς Ἑβραίους κεφαλ. ζ'. Μὴδε δέχῃν ἡμερῶν λέγει μήτε ζωῆς τέλος ἔχωντας⁽³⁾. Τὸ λοιπὸν ἐστὶ εἶναι ὁ ἀληθινὸς καὶ παντοφύτος Θεός, ὅπῃ κρατεῖ καὶ κυριεύει τὰ πάντα ὅλα. τὸν ὁποῖον τὸν πᾶσα καλεῖται, τὸν πρὸς δόξα καὶ δόξαν, τὸν δόξα καὶ δόξαν, καὶ μετὰ τὴν καὶ μετὰ τὴν πίστιν, τὸν πρὸς καὶ τὸν σέβομαίωθεν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

(*) Ψαλμ. β'. ζ'. Ὁ Κύριος με εἶπεν, υἱός μου εἶσαι ἐσὺ, ἐγὼ σήμερον σε ἐγέννησα. Ματθ. γ'. ιζ'. Καὶ ὁ υἱὸς Φωνῆ ἀκρόαθη διὰ τοῦ ἔρανος ὅπῃ ἔλεγεν, ἐστὶ εἶναι ὁ υἱός μου ὁ ἡραπημένος, εἰς τὸν ὁποῖον ἀναπαύθηκα. Ματθ. ιζ'. ε'. Ἀκόμη ἐκεῖν ἐσωτύχενε, καὶ ὁ υἱὸς μία νεφέλη τοῦ ἐσκέπασε, καὶ Φωνῆ ἡκρόαθη διὰ τὴν νεφέλῃ ὅπῃ ἔλεγεν, ἐστὶ εἶναι ὁ υἱός μου ὁ ἡραπημένος, εἰς τὸν ὁποῖον ἀναπαύθηκα, αὐτὸν ἀκρόατε. Ἰωαν. α'. ιδ'. ιη'. Καὶ ὁ λόγος ἐγένετο σὰρξ, καὶ ἐκατοίκησεν εἰς ἐμᾶς, καὶ ἰδαμεν τὴν δόξαν τῆς, δόξαν ὡσαν (ἡ) μονογενῆς διὰ τὸ Πατέρα, γεματὸν χάριν καὶ ἀλήθειαν. Τὸν Θεὸν εἶδε κανένας ποτὲ δὲν τὸν ἰδεν, ὁ μονογενῆς υἱός ὅπῃ εἶναι εἰς τὸν κόρφον τοῦ Πατρὸς, ἐκεῖν τὸ ἐξηγήθη. Ἰωαν. α'. να'. Βεβαία βεβαία σὰς λέγω, διὰ τῶρα καὶ ὁμωροσὶ θέλετε ἰδεῖ τὸν ἔρανον ἀνοικτὸν, καὶ τοῦ Ἀγγελοῦ τῆ Θεοῦ ναῖ ἀνεβαίνεν καὶ

Ε

καὶ

να κατεβαίναν εἰς τὸν ὕον Ἰ' ἀνθρώπων. Ἰωάν. θ'. λ', λς', λζ'.
 Ἦκουσεν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι τὸν ὄρασαν ἔξω, καὶ ὡσὺν τὸν ἡῦρε τῷ
 εἶπε. πιστεύεις ἐσὺ εἰς τὸν ὕον τῷ Θεῷ; ἘκείνⓄ ἀπεκρίθη καὶ
 εἶπε, καὶ ποῖⓄ εἶναι αὐθέντη, να πιστώσω εἰς αὐτὸν; Καὶ ὁ
 Ἰησοῦς τῷ εἶπε, καὶ τὸν ἴδες, καὶ σκεῖνⓄ εἶναι ὅπῃ σωτυχένῃ
 μετ' ἐσένα. Πράξ. η'. λζ'. Καὶ εἶπεν ὁ ΦίλιπποςⓄ, αὐ πιστεύεις
 με ὅλην σου τὴν καρδίαν ἡμπορεῖς. καὶ σκεῖνⓄ ἀπεκρίθη καὶ
 εἶπε, πιστώω τ' ὕον τῷ Θεῷ να εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ἐβρ.
 σ'. α'. Εἰς ταῖς ὑστεραῖς ἐτάταις ἡμέραις μᾶς ἐλάλησεν Διδά
 τῷ ἡῦ. Ἐβρ. γ'. σ'. Ὁ Χριστός εἶναι ὡσὺν ὕος ἀπάνω εἰς
 τὸ ἐδικόν τε σπήτιν.

(β) Ψαλμ. β'. ζ'. Πράξ. ιγ'. λγ'. Ἐβρ. α'. ε'. Διὰ τὴν ποῖον δὸπὸ
 ὄσῦ Ἀγγέλους εἶπε καμίαν Φορὰν, ὕος μὲ εἶσαι ἐσὺ, ἐγὼ
 σήμερον σε ἐγέννησαι; καὶ πάλιν * Ἐγὼ θῆλω τῷ εἶσαι πατέρας,
 καὶ αὐτὸς θῆλω μῷ εἶσαι ὕος. Ἰωάν. α'. ιδ'. ιη'. Καὶ ὁ λόγοςⓄ
 σαῖρξ ἐγένετο. καὶ τὰ λοιπὰ τ' αἰώθεν. Κολασ. α'. ιε', ιζ'. Ὁ
 ὀπίⓄ εἶναι εἰκόνα τῷ Θεῷ τῷ ἀοράτῃ, πρῶτόκⓄ ὄλης τ'
 κτίσεως. Καὶ αὐτὸς εἶναι πρῶτίτερον δὸπὸ ὄλα, καὶ τὰ πάντα
 Διδά μέσθ αὐτῶν σέκην).

β'. Βασιλ.
ζ. ιδ'.

(γ) Ἰωάν. α' γ'. Ὅλα (τὰ πράγματα) Διδά μέσθ τῷ (λόγῃ) ἐγέν-
 νηκαν, καὶ χωρὶς αὐτὸν δὲν ἐγένε κανένα † εἶπ' ἐγένε. Κολασ.
 α'. ις'. Διὰ μέσθ αὐτῶν σκτίσθησαν τὰ πάντα, σκεῖνα ὅπῃ
 εἶναι εἰς ὄσῦ ἔρανας, καὶ σκεῖνα ὅπῃ εἶναι ἀπάνω εἰς τὴν
 γῆν, τὰ ὄρατὰ καὶ τὰ ἀόρατὰ, καὶ τε Θρόνοι, καὶ τε Κυρλότητες,
 καὶ τε Ἀρχαί, καὶ τε Ἐξουσίαι, τὰ πάντα Διδά μέσθ αὐτῶν καὶ
 εἰς αὐτὸν σκτίσθησαν.

† ἦγεν, δὸπὸ
ὄσα ἐγέναν.

(δ) Ἰωάν. ι'. λ'. Ἐγὼ καὶ ὁ Πατέρας ἕνα εἶμασε. Ἰωάν. ιδ'. θ'. ι'.
 Ἰόσον καιρὸν εἶμαι μετ' ἐσῶς, καὶ δέν με ἐγνώρισες Φίλιππε;
 ἐκεῖνⓄ ὅπῃ ἴδεν ἐμένα, ἴδε τ' Πατέρα, καὶ πῶς ἐσὺ λέγεις,
 δείξε μας τ' Πατέρα; Δέν πιστεύεις ὅπ' ἐγὼ εἶμαι εἰς τ' Πατέρα,
 καὶ ὁ Πατέρας εἶναι εἰς ἐμένα; καὶ τὰ λόγια ὅπῃ σῶς λέγω,
 δὸπὸ λόγῃ μὲ, δέν τὰ λέγω, ἀμὴ ὁ Πατέρας ὅπῃ ὄρισκε
 εἰς ἐμένα, αὐτὸς καμνῇ τὰ ἔργα. α'. Καθ. Ἰωάν. ε'. ζ'. Τρεῖς
 εἶναι ὅπῃ μαρτυρῶσιν εἰς τ' ἔρανον, ὁ Πατὴρ, ὁ ΛόγοςⓄ, καὶ τὸ
 ἄγιον

ἄγιον Πνεῦμα, καὶ ἐτέθει οἱ τρεῖς ἕνα εἶναι. Φιλιπ. β'. ζ'. Ἀμὴ (ὁμῶς) ἐκένωσε τῷ λόγῳ τῆς, πέρνωντας μορφὴν δόξα, καὶ γενόμεν ὁμοίῳ τῶν ἀνθρώπων.

(ε) Ἰωαν. α̣. α̣, β'. Εἰς τὴν δόξαν ἦτον ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦτον μετὰ Θεῶ; καὶ Θεὸς ἦτον ὁ λόγος. Ἐτέθει ἦτον εἰς τὴν δόξαν μετὰ Θεῶ. Ἰωαν. η̣. κέ, νή. Ἐλεγχόν τῆς λοιπὸν, πῶς εἶσαι ἐσὺ; καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, ἐκεῖν εἶμαι ὅπως σαῶ λαλῶ ἀπὸ τῆς δόξης. Βέβαια βέβαια σαῶ λέγω, πρὸς τὴν νὰ γένη ὁ Ἀβραάμ ἐγὼ εἶμαι. Ἰωαν. ιζ. ε'. Καὶ τῶρα, ὡς Πάτερ, ἐσὺ δόξασέ με σιμάσθαι τὴν δόξαν ὅπως εἶχα εἰς ἐσένα πρωτότερα ὡς νὰ γένη ὁ κόσμος. Ἐβρ. ιγ. η̣. Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς, καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς εἶναι, καὶ εἰς εἰς αἰῶνας. Ἀποκ. α̣. η̣. Ἐγὼ εἶμαι τὸ Α, καὶ τὸ Ω, ἡ δόξα καὶ τὸ τέλος, λέγει ὁ Κύριος ὅπως εἶναι, καὶ ὅπως ἦτον, καὶ ὅπως ἔρχεται ὁ Παντοκράτωρ.

(ς) Ἐβρ. α̣. γ'. Ὁ ὅποιος ὄντας ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ χαρᾶς τῆς ὑποστάσεώς τῆς, καὶ βασιῶντας τὰ πάντα μετὰ τὸν λόγον τῆς διωάμεώς τῆς, ἔκαμε διὰ μέσθαι τῆς λόγῳ τῆς, καταρισμὸν τῆς ἀμαρτιῶν μας, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλοσωμῆς εἰς εἰς εἰς ὑψηλὸς τόπος. Κολασ. α̣. ιέ. Ὁ ὅποιος εἶναι εἰκόνα τῆς Θεῶς ἀοράτης, πρωτότοκος ὅλης τῆς κτίσεως.

(η) Ματθ. κη. ιη̣, ιθ'. Μετὰ ἐδόθη καθεξῆς εἰς τὸ ἔρανον καὶ εἰς τὸ γῆν: Σύρτε λοιπὸν διδάξετε ὅλα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες τα εἰς τὸ ὄνομα τῆς Πατρὸς, καὶ τῆς Υἱῶ, καὶ τῆς ἁγίας Πνεύματος. Ἰωαν. α̣. α̣, β'. Εἰς τὴν δόξαν ἦτον ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦτον μετὰ Θεῶ, καὶ Θεὸς ἦτον ὁ λόγος: Ἐτέθει ἦτον εἰς τὴν δόξαν μετὰ Θεῶ. Ἰωαν. ε̣. ιη̣. Ὅχι μόνον ἔλυε τὸ σάββατον, ἀμὴ καὶ Πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν Θεόν, κάμνωντας τῆς λόγῳ τῆς ἴσα μετὰ τὸν Θεόν. Ἰωαν. θ'. λέ, λζ'. Καὶ ὡσαν τὸν ἡῦρε τῆς εἶπε, πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τῆς Θεῶ; Καὶ πάλιν, Καὶ τὸν ἴδες, καὶ ἐκεῖν εἶναι ὅπως σωτυχένθ μετὰ ἐσένα. Ἰωαν. ιδ'. θ', ι'. Ἐκεῖν ὅπως ἴδεν ἐμένα, ἴδε τὸν Πατέρα, καὶ πῶς ἐσὺ λέγεις δέξε μετὰ τὸν Πατέρα; Δὲν πιστεύεις ὅτι ἐγὼ εἶμαι εἰς τὸν Πατέρα, καὶ ὁ Πατέρας εἶναι εἰς ἐμένα; τὰ λόγια ὅπως σαῶ λέγω, ἀπὸ

λόγος μὴ δὲν τὰ λέγω, ἀλλ' ὁ Πατέρας ὅπῃ ἐρέσκειται εἰς ἐμένα, αὐτὸς κάμνῃ τὰ ἔργα. Ἰωαν. κ. κη'. Ἀπεκρέθη ὁ Θεὸς καὶ εἶπεν ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Πράξ. κ'. κη'. Ἐχετε ἔννοιαν λοιπὸν, καὶ τῶν λόγων σας καὶ ὅλα τῶν ποιμνίων, εἰς τὸ ὁποῖον ποιμνιον τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον σας ἔβαλεν ἐπισκόπους, νὰ ποιμαίνετε τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Θεῶν, τὴν ὁποίαν τὸ δόκνησε μετὰ τὸ ἴδιόν της αἷμα. Ρώμ. θ'. ε'. Τῶν ὁπίων Ἰσραηλιτῶν εἶναι οἱ Πατέρες, καὶ διὰ τοῦτο ὁπίους εἶναι ὁ Χριστός, ὅσον εἰς τὴν σάρκα, ὁ ὁποῖός ἐστιν ἀπάνω εἰς ὅλα Θεὸς ὀλογημένός ἐστις τοῦτο αἰῶνας, ἀμὲν. Ρώμ. ιδ'. ι', ια'. Ὅλοι μέλλομεν νὰ ᾄδασθε μὲν εἰς τὸ κερτήριο τῶν Χριστῶν. Διαπὶ εἶναι γραμμένον, * ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ὅτι καθε γονατὸν θέλῃ γονατίσθαι εἰς ἐμένα, καὶ καθε γλῶσσα θέλῃ ἐξομολογηθῆναι τὸ Θεόν. α'. Κορ. η'. σ'. Εἰς ἐμᾶς εἶναι ἓνας Θεὸς ὁ Πατήρ, διὰ τὸ ὁποῖον εἶναι τὰ πάντα, καὶ ἐμεῖς εἴμασεν εἰς αὐτὸν, καὶ ἓνας Κύριός ἐστις Ἰησοῦς Χριστός, διὰ μέσθ τῶν ὁπίους εἶναι τὰ πάντα, καὶ ἐμεῖς εἴμασθε διὰ μέσθ της. β'. Κορ. ε'. ιθ'. Ὁ Θεὸς ἠτόν ὅπῃ ἐφιλίωσε τὸν κόσμον μετὰ τῶν λόγων τῶν εἰς τὸν Χριστόν, μὴ λοχαλιζωντάς τοῦτο τὰ σφάλματα τοῦτο, καὶ ἔβαλεν εἰς ἐμᾶς τὸν λόγον τῆς Φιλιώσεως. Φιλιπ. β'. ζ', ι', ια'. Ἐκένωσε τῶν λόγων της, πέρνωντάς μορφὴν ἄλλαν, καὶ γενόμενος ὅμοιος τῶν ἀνθρώπων. Δια νὰ κλινῇ καθε γονατὸν, διὰ τὸ ἐκεῖνα ὅπῃ εἶναι εἰς τὸν ἔρανον, καὶ ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, καὶ διὰ κάτω εἰς τὴν γῆν, εἰς τὸ ὄνομα τῶν Ἰησοῦ. Δια νὰ εἰπῇ φανερά καθε γλῶσσα, ὅτι Κύριός ἐστιν ὁ Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεῶν Πατρὸς. α'. Θεσσαλ. γ'. ια'. Καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς καὶ Πατήρ ἡμῶν, καὶ ὁ Κύριός ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός νὰ μᾶς καταδοῶσθαι εἰς ἑσᾶς. Τίτ. β'. ιγ'. Ἀπαντεχέροντες τὴν μακαρίαν ἐλπίδα, καὶ ἐπιφάνισαν τὴν δόξης τῶν μεγάλων Θεῶν καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῶν. Ἔβρ. γ'. δ', ε', σ'. Διαπὶ καθε σπῆτιν γίνετα διὰ τινὰν, καὶ ἐκεῖνος ὅπῃ ἔκαμε τὰ πάντα εἶναι ὁ Θεός. Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἔγινε πιστὸς εἰς ὅλον της τὸ σπῆτιν, ὡς ἀνδραπότης, εἰς μαρτυρίαν ἐκφώνων ὅπῃ ἔμελλαν νὰ λαληθῶσι. Ἀλλ' ὁ Χριστός, εἶναι ὡς ἀνὴρ ἀπάνω εἰς τὸ ἐδικόν της σπῆτιν, τῶν ὁπίους

* Ἡσαΐ.
μι'. κγ'.

- ὁποῖς τὸ σῆμα εἶμασεν ἐμεῖς, ἐὰν κρατῶμεν τὴν παρρησίαν καὶ τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος, βέβαιον ἕως εἰς τὸ τέλος. α'. Καθ. Ἰωάν. ε'. κ'. Καὶ ἠξέδρομεν ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦλθεν καὶ μαῶς ἔδωκεν γνώσιν, διὰ τὴν ἐγνωρίωσιν ἐκεῖνον ὅπως εἶναι ἀληθινὸς, καὶ εἶμασεν εἰς τὸν ἀληθινόν, ἤγαν, εἰς τὸν υἱόν τε τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. ἐτέτ' εἶναι ὁ ἀληθινὸς Θεὸς, καὶ ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιος. Ἀποκ. α'. ε'. Καὶ διὰ τὸ Ἰησοῦν Χριστόν, ὁ ὅποιος εἶναι ὁ μάρτυρας ὁ πιστὸς, ὁ πρωτότοκος διὰ τοῦ νεκρῶς, καὶ ὁ ἀρχὼν τῶν βασιλείων τῆς γῆς, εἰς ἐκεῖνον ὅπως μαῶς ἀγάπησε, καὶ μαῶς ἔλυσεν διὰ ταῖς ἀμαρτίας μας μετὰ τὸ αἷμα τῆς.
- (θ) Ἡσαΐ. ζ'. ιδ'. Να ἡ Παρθένη θείη ἐγκασθῶσιν, καὶ θείη γεννήσῃ υἱόν, καὶ θείησιν καλέσῃ τὸ ὄνομα τῆς Ἐμμανυήλ, τὸ ὅποιον ἐρμηνεύεται μετ' ἐμαῶς ὁ Θεός. Γαλ. δ'. δ'. Ὅταν ἦλθε τὸ πλήρωμα τῶν χρόνων, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱόν τῆς ἐγεννήθη ἀπὸ γυναικῶς, ὑποταγμένον ἀπὸ κάτω εἰς τὸν νόμον.
- (ι) Ρώμ. α'. γ', δ'. Διὰ τὸν υἱόν τῆς Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὁ ὅποιος ἐγεννήθη ἀπὸ τὸ σπέρμα τῆς Δαβὶδ καὶ σάρκα. Καὶ ἐφανερώθη υἱὸς Θεοῦ μετὰ δυνάμιν, καὶ πνεῦμα ἀγιοσωφίας, διὰ τὴν ἀναστάσεως ἐκ νεκρῶν. Ἰωάν. ἡ'. νη'. Βέβαια βέβαια οὕτως λέγω, πρωτότοκος ὡς τὸ να γένῃ ὁ Ἄβραμ ἐγὼ εἶμαι.
- (κ) Γεν. α'. α'. Εἰς τὴν γῆν ἐκαμῶν ὁ Θεὸς τὸν ἔρανον καὶ τὴν γῆν.
- (λ) Ἰωάν. α'. γ'. Ὅλα (τὰ πράγματα) διὰ μέσῃ (λόγῃ) ἐγέννησαν, καὶ χωρὶς αὐτὸν δὲν ἐγένετο κανένα ἢ ἐπι ἐγένετο.
- (μ) Ἐβρ. α' β'. Τὸν ὅποιον ἔκαμε κληρονόμον ὅλων τῶν πραγμάτων, διὰ μέσῃ τῶν ὁποῖς ἔκαμε καὶ τοῦ αἰῶνος.
- (ν) Κολασ. α'. ις'. Διὰ μέσῃ αὐτῶν ἐκτίθησαν τὰ πάντα, ἐκεῖνα ὅπως εἶναι εἰς τῆς ἐργῶς, καὶ ἐκεῖνα ὅπως εἶναι ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, τὰ ὄρατα καὶ ἀόρατα, πάντε ἑθνοί, πάντε Κυριότητες, πάντε Ἀρχαὶ πάντε Ἐξουσίαι, τὰ πάντα διὰ μέσῃ αὐτῶν καὶ εἰς αὐτὸν ἐκτίθησαν.
- (ξ) Μιχ. ε'. β'. Τὸ ὄραμα εἶναι ἀπὸ γῆς καὶ ἀνωθεν.
- (ο) Ἐβρ. ζ'. γ'. Χωρὶς Πατέρα, χωρὶς Μητέρα, χωρὶς Γενεολογίαν,

λογίας, μήδε ἀρχὴν ἡμερῶν, μὴ δὲ τέλος ἔχοντας, ἀλλὰ γενόμενος παρόμοιος μὲ τὸν Υἱὸν τῷ Θεῷ μὲν Ἰερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα.

Κ Ε Φ Α Λ. ΙΑ΄.

Πιστόμεν καὶ ὁμολογεῖμεν ἀκόμη, ὅτι πῶς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἀπ' ἀρχῆθεν καὶ ἀπ' ἄνωθεν πάντα ἀπὸ τὸν Πατέρα καὶ ἀπὸ τὸν Υἱὸν ἐκπορεύε^(α), ὅχι κτιστὸν, ἐδὲ γεννητὸν, ἀλλὰ μόνον ἀπὸ τῆς δύο αὐτάμα περιβαινομένου. Τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ τρίτον πρὸς ὄψωπον τῆς ἁγίας τριάδος^(α), ὅμοιον εἰς τιμὴν ἑστίαν, ὅμοιον εἰς τιμὴν δόξαν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, ἀληθινὸς βέβαια καὶ παντοκράτωρ Θεός, καθὼς μᾶς διδάσκουσιν ἀγίαις καὶ θείαις γραφαῖς^(β).

Μ Α Ρ Τ Τ Ρ Ι Α Ι.

(α) Ἰωάν. ιδ'. ις', ιζ'. Καὶ ἐγὼ θέλω πρὸς ἀκαλέσθη τὸν Πατέρα, καὶ θέλω σὺς δώσθαι ἄλλον πρὸς ἀκλήτον, ἀλλὰ νὰ δώσθαι μετ' ἐσῆς εἰς τὸν αἰῶνα: (ἤκου) Τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τὸ ὁποῖον ὁ κόσμος^(α) δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὸ πᾶρη, ὅτι δὲν τὸ βλέπει, ἐδὲ τὸ ἐγνωρίζῃ, ἀλλὰ ἐσεῖς τὸ ἐγνωρίζετε, ὅτι εἰς ἐσῆς δώσθαι, καὶ εἰς ἐσῆς θέλω εἶσαι. Ἰωάν. ιε'. κς'. Ὅταν ἔλθῃ ὁ Παράκλητος^(α), τὸ ὁποῖον ἐγὼ σῆς θέλω πέμψῃ ἀπὸ τὸν Πατέρα τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τὸ ὁποῖον ἐκπορεύε^(α) ἀπὸ τὸν Πατέρα, ἐκεῖνο θέλω μαρτυρῆσαι ἀπὸ λόγου. Ρώμ. η'. θ'. Ἀλλὰ ἐσεῖς δὲν εἶσε σαρκικοί, ἀλλὰ πνευματικοί, εἰς τὸ Πνεῦμα τῷ Θεῷ κατοικῆ εἰς ἐσῆς, ἀλλὰ εἰς πᾶσιν δὲν ἔχη Πνεῦμα τῷ Χριστῷ, ἐστὶν^(α) δὲν εἶναι τῷ Χριστῷ.

† ἤκου, ἢ εἶρα-
πὶ καὶ πᾶσι
τῷ πνεύματι
τῷ.

(β) Γεν. α'. β'. Καὶ τὸ Πνεῦμα τῷ Θεῷ ἐφέρετο ἀπὸπάνω εἰς τὸ νερόν. Ψαλμ. λβ'. 5'. Μὲ τὸν λόγον τῷ Κυρίῳ οἱ ἔρανοι ἐσερεωθήκασι, καὶ μὲ τὸ Πνεῦμα τῷ ἁγίῳ τῷ ὅλην ἡ δυνάμει τῷ τῶν.
Ἡσαΐ.

Η'σαϊ. 5'. ζ', η', θ'. Καὶ ἄκουσα τῷ Φωνίῳ τῷ Κυρίῳ ὅπῃ
 ἔλεγε. Ποῖον νὰ σείλω; καὶ ποῖον νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν λαὸν
 ἐτέρον; καὶ εἶπα ἐτ', ἐγὼ εἶμαι, σείλετέ μεν. Καὶ εἶπε, ἴπαγε
 καὶ εἶπε εἰς τὸν λαὸν ἐτέρον, μὲ τῷ ἀκούῃ θέλετε ἀκούσθαι, καὶ δὲν
 θέλετε ἀπὸ κἀσθ' ἢ καὶ βλέποντες θέλετε βλέπειν, καὶ δὲν θέλετε
 ἰδεῖν. Πράξ. κη'. κέ', κς'. Καὶ διὰ νὰ μὴ συμφωνῶσιν ἀνά-
 μεσά τῃς ἐχωρίζοντων, μὲ τὸ νὰ εἰπῇ ὁ Παῦλος ἓνα λόγον,
 ὅτι καλὰ εἶπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τῷ Η'σαϊ τῷ Προφήτῃ
 εἰς τῃς πατέρας μας, λέγων ἡσ. Σύρε εἰς τὸν λαὸν ἐτέρον καὶ
 εἶπε, μὲ τῷ ἀκούῃ θέλετε ἀκούσθαι: Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἄνωθεν.
 Η'σαϊ. μή. ις'. Σιμώσατε εἰς ἐμένα καὶ ἀκροαθήτε με ἐτέτα,
 ἐγὼ ἀπ' ἀρχῆθεν δὲν ἐμίλησα κρυφῶ. ὅποταν ἐγενεν, ἐκεῖ
 ἤμην, ἔ τῶρα ὁ Κύριος ὁ Κύριος με ἐσφλε καὶ τὸ Πνεῦμα.
 Η'σαϊ. ξα'. ᾱ. Τὸ Πνεῦμα τῷ Κυρίῳ εἶναι ἀπάνω εἰς ἐμένα,
 διὰ ὄνομα τῷ ὁποῖον ἐχρησάμε, νὰ διαγγελίσω ἔσ' πτωχὸς
 ἐσφλέ με, νὰ ἰατρεύσω ἐκείνους ὅπῃ ἢ κατὰ κρημνισμένῳ ἔχου τ'
 καρδίαν, νὰ κηρύξω τὸ σκλαβωμένων ἐλευθερίαν, καὶ τὸ τυφλῶν
 ἐξανάβλεψιν, νὰ πέμψω με συγχώρησιν τῃς κατὰ πηλῶν
 μένους. Πράξ. ε'. γ', θ'. Καὶ ὁ Πέτρος τῷ εἶπεν, Ἀνανία,
 διὰ τὴν ἐγέμισεν ὁ σατανᾶς τὴν καρδίαν σου, νὰ εἰπῆς ψέματα
 εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ νὰ ξεχωρίσης διὰ λόγον σου ἀπὸ
 τὴν πρὸς τῷ χωραφίῃ; διὰ τὴν ἐσυμφωνήσατε ἐσεῖς νὰ ᾤφρα-
 ζετε τὸ Πνεῦμα τῷ Κυρίῳ; ἀ'. Κορ. 5'. ια', ιθ'. Πρωτίτερα
 εἶσεν μερικῶν, ἀμὴ ἀπολαθήκετε, ἀμὴ, ἀγιαθήκετε, ἀμὴ
 ἐδικαιώθήκετε εἰς τὸ ὄνομα τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ, καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα
 τῷ Θεῷ ἡμῶν. Δὲν ἠξέδρετε ὅτι τὸ κρημίν σας, εἶναι ναὸς τῷ
 ἁγίῳ Πνεύματι, ὅπῃ εἶναι εἰς ἐσᾶς, τὸ ὁποῖον Πνεῦμα ἔχετε
 ἀπὸ τὸ Θεόν; καὶ δὲν εἶσεν ἐδικαίους.

† ἀποκρίσθαι,
καταλάβει.

† ἦεν, θλιμ-
μένῳ καὶ με-
τανοημένῳ
ἀπὸ τοῖς
ἀμαρτίας
τῃς.

Κ Ε Φ Α Λ. Ι Β'.

Πιστεύομεν ὅτι πῶς ὁ Πατέρας διὰ μέσους τῷ
 λόγῳ, ἦγεν, διὰ τῷ Υἱῷ τῷ, ὅποταν ἠθέλη-
 σεν, ἔκαμψεν ἀπὸ τὸ ἐδέπιπότες τὸν ἐρανον καὶ τῷ
 γῆν,

γῆν, καὶ κάθε ἄλλο ὅπῃ ἔγενεν, δίνοντας καθ' ἑνὲς
 ποιήματα τῶν ἑσόντων νὰ εἶναι εἰς αὐτῶν, τῶν
 εἰκόνα καὶ τὸ εἶδόν τε. Καὶ νὰ εἶναι ξεχωρισμέ-
 ναις αἱ διαφορικαίς τῆς τάξεις διὰ νὰ ὑπηρε-
 τῶσι τὸν ποιητῶν τῆς ^(α). Καὶ ὅτι ἕως τῶν σήμε-
 ρον τὰ πάντα ὅλα τὰ θρέφει, τὰ φυλάγει καὶ τὰ
 κυβερνᾷ μετῶν παντοφύων τῶν περόνοιαν ἢ περ-
 μήθειαν, αὐτάμα μετῶν ἀνεκδιήγητόν τε δύνα-
 μιν ^(β), διὰ νὰ δελεῖσιν αὐτὰ τὸν ἀνθρώπον, καὶ
 ὁ ἀνθρώπος νὰ δελεῖ τὸν Θεόν ^(γ). Καὶ ἔξω δὲ πὸ
 ἑτέτερα ἀκόμι, ἔκαμε τῆς Ἀγγέλους ἀγαθῆς εἰς
 τῶν φύσιν τῆς, νὰ τῶν εἶναι πνεύματα ὑπηρε-
 πικὰ † νὰ σέλνεν ^(δ) δὲ πὸ λόγους εἰς ὑπηρεσίαν,
 διὰ τῆς διαλεγμένους τῆς ^(ε). Ἀπὸ τῆς ὁποίας
 Ἀγγέλους, Ἄλλοι μὲν, ἔσονται καὶ νὰ ἐπέσασιν
 κάτω δὲ πὸ τῶν ἀξιοπῆτα καὶ χάριν ἔ Θεῶ ὅπῃ
 εἶχασιν, ἐγκρημνησθήκασιν εἰς τὸν παντοφύων τῆς
 χαίμον καὶ χαλασμόν ^(ε). Ἄλλοι δ', διὰ μέσους
 χείρ ^(ε) τῶν Θεῶ, ἐσάθησαν ἀπαρασάλαστα
 σερεοί, καὶ εἰς τῶν πρώτων τῆς δὲ πομένασι τά-
 ξιν ^(ε). Λοιπὸν τὰ πονηρὰ ἑκείνα πνεύματα, τόσον
 ἑκαταχαλασθήκασιν, ὡς ὅπῃ ἔγιναν ἐχθροὶ πο-
 λεμικοὶ ἢ τῶν Θεῶ, καὶ κάθε ἀνθρώπου καλῶ, ἔ
 Ἐκκλησίας καὶ τῶν κάθε μέλ ^(ε) τῆς. πολεμόντες
 βιαστικά, καὶ παραμονεύοντες ὡσανὺ λησάδες,
 διὰ

† ἢ γέν, νὰ τ
 ὑπηρεσίαι.

διὰ νὰ χαλάσῃσι καὶ νὰ ἀπωλέσῃσι ὅλας με-
 τὴν πλάνην τῆς καθελογῆς πονηράδας τῆς ^(*),
 ὅπερ διὰ τὴν τόσων τῶν κακίαν, ἐπαδικαδὴ ἤκα-
 σιν εἰς τὴν παντοφνίω τῶν κόλασιν, ἀναμένοντες
 ἐκεῖ καθ' ἡμέραν, ταῖς τριμεραῖς ἢ ὄρουμαῖς τῶν
 ἐκείναις τιμωραῖς ⁽⁰⁾. Διὰ τὸ τοιοῦτον μισῶμεν
 καὶ ἀποσρέφομαδε τὴν πλάνην τῆς Σαδδου-
 καίων, ὅπερ λέγουσι νὰ μὴ εἶναι Ἄγγελοι, ἐδὲ
 Πνύματα. Ὁμοίως καὶ τὴν πλάνην τῆς Μανι-
 χαίων, ὅπερ φασκαλίζουσιν ὅτι πῶς ἀπὸ λόγου
 τῶν φυσικὰ νὰ εἶναι πονηροὶ ⁽¹⁾ δαίμονες, καὶ ὅχι
 ἀπὸ τὴν φθορὰν ἔξεπεσμεῖς τῶν ⁽¹⁾.

† φλυαροῦσι
 τζαμπανί-
 ζοσι.

M A P T T P I A I.

(*) Γεν. ᾱ. ᾱ. Εἰς τὴν ἀρχὴν ἕκαμεν ὁ Θεὸς τὸ ἔργον καὶ τὴν γῆν.
 Γ'ωβ. λή. δ'. Εἶπεν ὁ Κύριος ⁽¹⁾ τῷ Γ'ωβ, πῶς ἦσαν ὀπίσθεν ἐμε-
 λίωνα τὴν γῆν; ἀνάφερέτω αὐτὸν ἡξάρης εἰδήσιν. Ψαλμ. λβ'. ε'.
 Μετ' λόγον τῶν Κυρίων οἱ ἔργον ἐσερεωθήκασι, ἔμε τὸ Πνεῦμα
 τῶν σώματος τῶν ὅλη ⁽¹⁾ ἡ δυνάμεις τῶν. Ψαλμ. ηδ'. β'. γ'. Νὰ
 ἡξάρητε πῶς ὁ Κύριος ⁽¹⁾, αὐτὸς εἶναι ὁ Θεὸς μας, αὐτὸς μαῶ
 ἕκαμε, καὶ ὅχι ⁽¹⁾ ἐμεῖς, ἔμεῖς ἀμασεν ὁ λαὸς τῶν, καὶ τὰ πρῶτα
 τῆς βοσκῆς τῶν. Η̄σαϊ. μ'. κς', κή. Ἀναβρανήστε εἰς τὰ
 ὑψηλὰ τὰ μάτια σεις, καὶ ἰδέτε, ποῖ ⁽¹⁾ ἀπόδηξεν ὅλα τὰ
 πρῶτα ἔτῃ; ἐκεῖν ⁽¹⁾ ὅπερ φέρνῃ ἔξω μετρημένα ⁽¹⁾ ⁽¹⁾
 σολισμόν τῶν, ὅπερ ὅλα ὀνομασμένα τὰ κρῆζῃ ἀπὸ τῶν πολλῶν
 τῶν δόξαν, καὶ ὅπερ μετὴν δυνατῶν τῶν δυνάμιν κανένα δὲν
 σῆ ἀπόληψε. Καὶ τῶρα δὲν ἡξάρης; δὲν ἀκασες πῶς ὁ Θεὸς
 εἶναι παντοφνός; ὁ Θεὸς ὅπερ ἔκτισε τὰ ἄκρα τῆς γῆς; Ἀμώς.
 δ'. ιγ'. Νὰ ὅπερ ἐγὼ σερεώνω τὴν βροντὴν καὶ κτίζω τὸν ἄνεμον,
 καὶ ὅπερ ἐξοδάλύω καὶ φανερώνω τὸν ἀνθρώπων τῶν λογισμῶν

† ἡ φωνὴ καὶ
 πῆξις ἔσο-
 λισμῶν τῶν.

† ἡ γων, ἀπο-
 μας ἐκνήγα-
 ρον.

† ἡ φωνὴ καὶ
 καὶ πῆξις
 τῶν.

† ἦγεν, τὸ
σκότ.

της, ὅπῃ κάμνω τ' αὐγλῶ καὶ † τ' συγνεφίαν, καὶ ὅπῃ ἀνεβαίνω
ἀπάνω εἰς τὰ ὑψηλὰ τῆς γῆς: τὸ ὄνομά τ' εἶναι ὁ Κύριος
ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ. Μαλαχ. β'. ι'. Δὲν εἶναι ἕνας μόνος
ὁλονῶν μας Πατέρας; δὲν μαῶ ἔπλασεν ἕνας μόνος Θεός;
Ἰωάν. α'. γ'. Ὅλα (τὰ πράγματα) διὰ μέσθ τῶ (λόγῳ)
ἐγένηκαν, καὶ χωρὶς αὐτὸν δὲν ἐγένε κανένα † εἰπέγενε. Πράξ.
δ'. κδ'. Ἐσὺ εἶσαι ὁ Θεὸς ὅπῃ ἔκαμες τ' ἔρανον καὶ τὴν γῆν καὶ
τ' θάλασσαν, καὶ ὅλα ὅσα εἶναι μέσα εἰς αὐτά. Πράξ. ιζ'. κδ'.
Ὁ Θεὸς ὅπῃ ἔκαμε τὸν κόσμον καὶ ὅλα σκεῖνα ὅπῃ εἶναι
μέσα εἰς αὐτόν, ἐτῆτ' ἔσωντας νὰ εἶναι Κύριος τῶ ἔρανον
καὶ τῆς γῆς δὲν καποικῶ εἰς ναὸς ὅπῃ γίνεν) με χεῖρα. α'. Κορ.
ή'. ε'. Εἰς ἐμαῶ εἶναι ἕνας Θεὸς ὁ Πατήρ, ἀπὸ τὸν ὁποῖον εἶναι
τὰ πάντα, καὶ ἐμεῖς εἴμασεν εἰς αὐτόν, καὶ ἕνας Κύριος Ἰησοῦς
Χριστός, διὰ μέσθ τῶ ὁποῖς εἶναι τὰ πάντα, καὶ ἐμεῖς εἴμασεν
διὰ μέσθ τῶ. Κολοσ. α'. ις'. Διὰ μέσθ αὐτενοῦ ἐκτίσθησαν
τὰ πάντα, σκεῖνα ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ σκεῖνα ὅπῃ
εἶναι ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, τὰ ὄρατα καὶ τὰ ἀόρατα, πάντε θρόνοι,
πάντε Κυριότητες, πάντε Ἀρχαί, πάντε Ἐξουσίαι, τὰ πάντα
διὰ μέσθ αὐτενοῦ καὶ εἰς αὐτόν ἐκτίσθησαν. Ἐβρ. α'. β'. Τὸν
ὁποῖον ἔκαμε κληρονομοῦ ὅλων τῶ πραγμάτων, διὰ μέσθ τοῦ
ὁποῖς ἔκαμε καὶ τὸν αἰῶνα. Ἐβρ. γ'. δ'. Διαπὶ κάθε
σπῆτι γίνε) ἀπὸ πιναι, καὶ σκεῖν ὁποῦ ἔκαμε τὰ πάντα, εἶναι
ὁ Θεός. Ἐβρ. ια'. γ'. Με τὴν πίσιν ἀχρικοῦμεν τὸν αἰῶνα
νὰ ἐγένηκαν με τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, εἰς πρὸν ὁποῦ ἐτοῦτα ὁποῦ
βλέπεν), δὲν ἐγέναν ἀπὸ φαινόμενα Ἀποκ. δ'. ια'. Ἐσὺ
ἐκτίσες τὰ πάντα, καὶ διὰ τὸ θελήμασ εἶναι, καὶ ἐκτίσθησαν.

† ἦγεν, ἰδο-
ξασθήκασι.

(β) Ψαλμ. ργ'. κέ. Πολλὰ † ἐμεγαλῶθήκασι τὰ ἔργασα ὡς Κύριε,
ὅλα με σοφίαν τὰ ἔκαμες. Ψαλμ. ρμδ'. ις'. Τὰ μάτια ὅλα
εἰς ἐσένα ἐλπίζουσι, καὶ ἐσὺ δίνεις τὴν θροφὴν τῶ εἰς καιρὸν
ἐπιτήδρον. Πράξ. ιζ'. κη'. Εἰς αὐτόν ζοῦμε καὶ κινούμεσθε, καὶ
εἴμασε. Ἐβρ. α'. γ'. Βασιῶντες τὰ πάντα με τὸν λόγον τ' δωά-
μεῶς τῶ.

† ἠχλορα-
σίαι.

(γ) Γεν. θ'. γ'. Ὁσα ἀλάχανα † χορταρίζουσι ἔδωκα τὰ πάντα
ὅλα. Ψαλμ. ή'. ζ'. Ὅλα τὰ ἔκαμες ὑποταγμένα ἀπὸ
κάτω

• κάτω εις ποδάριάτ. Ματθ. δ'. δ'. Οχι μόνον με ψωμί να ζή άνθρωπος, ἀλλ' ἡμὴ μὲ καθε λόγον ὅπῃ διαγίνῃ ἀπὸ τὸ σῶμα ἔ' Θεῷ. Πράξ. ιζ'. κς', κζ'. Ἀπὸ ἑνα αἵμα ἕκαμην ὅλα τὰ ἔθνη τῷ ἀνθρώπων, να κατοικῶσιν ἀπάνω εις τὸ πρῶσωπον τῷ γῆς, καὶ ἐχώρησε καιρὸς (διωρισμένως) καὶ τὰ ὀροθέσια τῷ κατοικίας τῆς. Να ζητῶσι τὸ Κύριον, εἰς κάποιον τρόπον θέλῃσι τὸ ἄρθε, αὐ καλὰ καὶ δὲν εἶναι μακρὰ ἀπὸ καθε ἑνα ἀπὸ ἐμῶς. α'. Τιμ. δ'. γ', δ'. Τὰ Φαρισαῖοι Θεὸς τὰ ἕκαμην να τὰ μεταλαμβάναν με ὀχαρασίαν οἱ πρῶσι, καὶ ὅπῃ ἐγνωρίζῃσι τὴν ἀλήθειαν. Ὅτι καθε κλισμα Θεῷ εἶναι καλὸν, καὶ δὲν πρέπη να ἀποβάλλωμην καίενα, ὅταν λαμβάνεται με ὀχαρασίαν.

¹ να τὸ ἀπὸ-ρίχθωμην, να τὸ μισῶμην να τὸ ἀποσρε-φόμεθεν.

(δ) Ψαλμ. λγ'. ζ'. Θέλῃ ² πρῶτα ἐκεί σιμα ἄγγελος Κυρίου τριγύρω ἐκφνῶν ὅπῃ τὸ φοβῶν, καὶ θέλῃ τῆς ἐλθῶ θρωσῷ. Ψαλμ. η'. ια'. Διότι θέλῃ πρῶτα ἐξῆ τῆς Ἀγγέλου διὰ λόγους να σὲ φυλάξουσιν εἰς ὅλαις σε ταῖς σράταις. Ψαλμ. ρβ'. κ, κα'. Εὐφημήσετε τὸ Κύριον ὅλοι οἱ Ἀγγελοῖτες, ὅπῃ εἴσε διωατοῖ, ὅπῃ κάμνετε τὸ λόγον τῆς, διὰ να ὑπακούετε τὴν Φωνὴν τῶν λόγιῶν τῆς. Εὐφημήσετε τὸ Κύριον τὸ ὅλαις αἱ διώαμαίς τῆς, οἱ ὑπαρέ) τῆς, ὅπῃ κάμνετε τὸ θέλημα τῆς. Κολασ. α'. ις'. Ὅτι διὰ μέσθ αὐτῶν ἐκτίσθησαν τὰ πάντα, ἐκεῖνα ὅπῃ εἶναι εἰς ὄψ' ἔρανε, καὶ ἐκεῖνα ὅπῃ εἶναι ἀπάνω εἰς τὸ γῆν, τὰ ὄρατα καὶ τὰ ἀόρατα, πάντε θρόνοι, πάντε Κυ-ριότητες, πάντε Ἀρχαί, πάντε Ἐξουσίαι, τὰ πάντα διὰ μέσθ αὐτῶν καὶ εἰς αὐτὸν ἐκτίσθησαν. Ἐβρ. α'. ζ'. ιδ'. Καὶ διὰ ὄψ' Ἀγγέλου λέγει, ὅπῃ κάμνη ὄψ' Ἀγγέλου του Πνύ-ματα, καὶ ὄψ' ὑπαρέταις του φλόγα φωτίαις. Δὲν εἶναι ὅλοι ὑπαρετικὰ Πνύματα, ὅπῃ σέλλουν) εἰς ὑπαρεσίαν, διὰ ἐκείνους ὅπῃ μέλλουσι να κληρονομήσουσι ζωηρείαν;

² σκεπάζει, φυλάξει.

† ἦγον, ὅλα τὰ σράσματα καὶ φροσά-τατε.

(ε) Γ'ωβ. δ'. ιη'. Καὶ ἐναιήον τῷ ἄγγελων τῆς, καπὶ σραβωμα ἐλόγησε. Λακ. η'. λα'. Τὸν ἐπρῶτα κάλφε να μὴ τῆς πρῶ-εξῆ να πᾶσιν εἰς τὸ ἄβυσσον. Γ'ωβ. η'. μδ'. Ἐσεῖς εἴσεν ἀπὸ τῷ Πατέρω σας τὸ διὰβολὸν, καὶ θέλετε να κάμετε ταῖς ἐπιθυ-μίας ἔ Πατέρω σας. ἐκεῖνος ἀπὸ τὸ δέχλω ἦτον ἀνθρωποκτό-

† ἦγον, ἐκφ-νῶν ὅπῃ δὲν ἐφύλαξαν τὸ καθερὸν τῆς ἀγαθῆς των Ἀγγελικῆς φύσεως καὶ χείρι.

- νϞ, ἢ εἰς τὸ ἀλήθειαν δὲν ἐσάθηκε, διὰ τὴν ἀλήθειαν εἰς αὐτὸν
 δὲν εἶναι. ὅταν λαλήῃ τὸ ψέμα, διὰ τὰ ἐδικάτου λαλεῖ, ὅτι
 ψεύδης εἶναι καὶ ὁ πατήρ ἔψεύδους β'. Πέτρ. β'. δ'. Ἐὰν
 ὁ Θεὸς δὲν ἐλυπήθη ἑστῶν Ἀγγέλους ὅπως ἀμάρτησαν, ἀλλὰ τὴν
 ἔβαλεν εἰς τὰ ῥαβδῶνα καὶ δεμένους μὲ ἀλυσιδέσ τε σκοτούς,
 ἑστῶν ἐπὶ τῶν ῥαβδῶνα (Φυλάγουσιν) εἰς κρείσιν. Ἰ' δ. θ'. Καὶ ὁ
 Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ὅταν ἐμάχετον μὲ τὸν Διάβολον, Φι-
 λονφῶντας διὰ τὸ κορμὶν ἔμωυσεως, δὲν ἀποκόπησε νὰ φέρῃ
 διὰ φασιν βλάσφημον, ἀλλὰ εἶπεν τὴν ἐπιλήθειαν σοὶ ὁ Κύριος.
- 15) Ματθ. κέ. λα'. Ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς ἑ ἀνθρώπου μὲ τὴν δόξαν
 τοῦ, καὶ ὅλοι οἱ ἄγιοι Ἀγγελοὶ αὐτῶν ἀντάμα μὲ τὸν λόγον του,
 τότε θέλῃ καθεῖς εἰς τὸν θρόνον τῆς δόξης του. α'. Τιμ. ε'. κα'.
 Ὁρκίζωσθε ὁμωροῦσθε εἰς τὸν Θεὸν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χρι-
 στὸν, ἢ τὸν ἐκλεκτῶν Ἀγγέλων, νὰ τὰ φυλάξῃς ἐτάχα χωρὶς
 κανένα πᾶθος, νὰ μὴ κανένα πρᾶγμα γέρνωσας
 εἰς κανένα μέρους. Ἰ' δ. α'. Καὶ ἐφύλαξεν ἀπὸ κάτω εἰς τὸ
 σκοτῶν μὲ δεσμάτα πᾶσιν εἰς κρείσιν τῆς μεγάλης ἡμέ-
 ρας, ἑστῶν Ἀγγέλους ὅπως δὲν ἐφύλαξαν τὸν ἀρχαῖον τῆς, ἀλλὰ
 ἀφῆσαν τὸ ἴδιόν τῆς κατοικητήριον. Ἀποκ. ιβ'. ζ'. Καὶ ἔγινε
 πᾶσι εἰς τὸν ἔρανον, ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ Ἀγγελοὶ αὐτῶν ἐπο-
 λέμισαν ἐναντία ἑ Δράκοντι, καὶ ὁ Δράκων ἐπολέμισε καὶ
 οἱ Ἀγγελοὶ αὐτῶν.
- 16) Γέν. γ'. α', β', γ'. Καὶ τὸ Φίδιν ἦτον Φρονιμώτατον διὰ ὅλα τὰ
 θηρία ὅπως ἦταν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, ὅπως ἑκάστω ὁ Θεός. καὶ
 εἶπε τὸ Φίδιν τῆ γυναικὸς, διὰ τὴν εἶπεν ὁ Θεός, νὰ μὴ φάγητε
 διὰ κάθε δένδρον ἑ ῥαβδῶνα; καὶ εἶπεν ἡ γυναικί, διὰ κάθε
 καρπὸν ἑ δένδρου ἑ ῥαβδῶνα ἢ μπορῶμεν νὰ φάγωμεν, ἀλλὰ
 διὰ τὸν καρπὸν ἑ δένδρου ὅπως εἶναι εἰς τὸ μέσλω τῶν ῥαβδῶνα,
 εἶπεν ὁ Θεός, νὰ μὴ φάγητε ἀπὸ αὐτὸ, ἢ ἢ νὰ τὸ ἐργίξετε,
 διὰ νὰ μὴ σκοθάνετε. Ἰ' δ. α'. ζ'. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος ἑ
 Διάβολος, διὰ πᾶσιν ἔρχεσθε; καὶ διὰ κρείσιν ὁ Διάβολος τῶν
 Κυρίων, καὶ εἶπε, ἐπειτε ἡμῶν τὴν γῆν, καὶ ἔσωντας νὰ πει-
 λάσω τὸν κόσμον, εἶμαι παρών. Ματθ. δ'. α', β', γ', δ',
 ε', σ', ζ', η', θ', ι', ια'. Τότε ὁ Ἰησοῦς κινήσας τὸ πᾶ-
 ρος,

μαί[Ⓞ], ἀνέβη εἰς τὴν ἔρημον νὰ πρῶσθῃ ἀπὸ τὸ διάβολον. Καὶ ἔσωντας νὰ νησύσῃ σαράντα ἡμέρας καὶ σαράντα νύκτες, ὑπερον ἐπέπεισε. Καὶ παγαίνωντας σιμάτα ὁ πρῶζων τῷ λέξῃ, αὐ εἶσαυ ἕως τῷ Θεῷ, εἶπε διὰ νὰ γένων ἐτάταις αἱ πέτραις ψωμῖα. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ ἀπεκρίθη εἶναι γραμμένον, * * Δούπερ. ἡ. γ'. ὅχι μόνον με ψωμὶ νὰ ζῆ ἀνθρώπου[Ⓞ], ἀλλ' ἡμὲ καθε λόγον ὅπῃ δὴγαίνῃ ἀπὸ τὸ σῶμα τῷ Θεῷ. Τότε τὸν ἐπῆρεν ὁ διάβολο[Ⓞ] καὶ ἐπήγετον εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν, καὶ τὸ ἔσησεν εἰς τὸ ἄκρον τῷ Ἱερῷ. Καὶ λέξῃ τῷ, αὐ εἶσαυ ἕως τῷ Θεῷ, ρίξε τῷ λόγῃ σου κάτω, διὰ τὸ εἶναι γραμμένον, * ὅτι θέλῃ προσάξῃ τῷς Ἀγγέλους τῷ διὰ λόγῃ σου, καὶ θέλῃ σὲ συγκώσῃ ἀπάνω εἰς τὰ χέρια τῷ νὰ μὴ σκοντάψῃς ποτὲ εἰς πέτραν τὸ ποδάριον σου. Λέξῃ τῷ ὁ Ἰησοῦς πάλιν, γραμμένον εἶναι καὶ ἐτάτο, ὅτι τὸ * Κύριον τὸ Θεόν σου, νὰ μὴ τὸ δοκιμάσῃς. Πάλιν πέρνετον ὁ διάβολο[Ⓞ] καὶ ἀνεβάξῃ τὸν εἰς ἓνα ὄρο[Ⓞ] πολλὰ ὑψηλόν, καὶ δείχνῃ τῷ ὅλαις ταῖς βασιλείαις τῷ κόσμῳ καὶ τὴν δόξαν τῷ. Καὶ λέξῃ τῷ, ἐτάτα ὅλα θέλω σὲ τὰ δώσῃ, αὐ πείσης νὰ μὲ προσκυώσης. Τότε τῷ λέξῃ ὁ Ἰησοῦς, σύρε ὀπίσωμα Σαταναῖ, διὰ τὸ εἶναι γραμμένον, ὅτι τὸν * αὐθέντην τὸ Θεόν σου θέλῃ προσκυώσῃ, καὶ αὐτὸν μόνον θέλῃ λατρεύσῃ. Τότε τὸ ἔφησεν ὁ διάβολο[Ⓞ], καὶ παρῶντος ἡλθασιν Ἄγγελοι καὶ τὸ ὑψηρέτῃσασιν. Ἰωάν. ἡ. μδ'. Ἐσεῖς εἶσεν ἀπὸ τὸ πατέρα σου τὸν διάβολον, καὶ θέλετε νὰ κάμετε ταῖς ἐπιθυμίαις τῷ πατρός σου. Ἐκεῖν[Ⓞ] ἀπὸ τὴν δὲρχλῶ ἦτον ἀνθρώπουκτόν[Ⓞ], καὶ εἰς τὸ ἀλήθειαν δὲν ἐσάθηκε, διὰ τὸ ἀλήθειά εἰς αὐτὸν δὲν εἶναι, ὅταν λαλή τὸ ψέμα, ἀπὸ τὰ ἐδικάτα λαλεῖ, ὅτι ψεύσης εἶναι, καὶ ὁ πατήρ τῷ ψεύδῃς. α'. Πέτρ. ε'. ἡ'. Ξενητικωθῆτε, ἀχρυπήσετε, ὅτι ὁ διάβολο[Ⓞ] ἔναντι[Ⓞ] σου, ὡπὲν λεονταρι[Ⓞ] ὅπῃ βρύχε[Ⓞ], περιπατεῖ γυρδώνοντας ποῖον νὰ κατὰπή.

(10) Ματθ. κε. μα'. Τότε θέλῃ εἶπεῖ καὶ ἐκφῶν ὅπῃ εἶναι εἰς τὸ ζερβὰν μερίαν, σύρτε ἀπὸ μένα οἱ κατὰραμένοι, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, ὅπῃ εἶναι ἐτοιμασμένον διὰ τὸν διάβολον, καὶ τῷ ἀγγέλῃ τῷ. Λακ. ἡ'. λα'. Καὶ τὸν ἐπῶσα κάλῃ νὰ μὴ τῷ προσάξῃ νὰ πῶσιν εἰς τὸ ἄβυσσον. β'. Πέτρ. β'. δ'. Διὰ τὸ αὐτὸ

Θεός δὲν ἐλυπήθη ὡς ἄγγελος ὅπῃ αἰμάρτησαν, ἀμὴ ὡς
ἔβαλλεν εἰς τὰ ῥ(α)ρον καὶ δεμένους μὲ ἀλυσίδες τῶ σκότους, τῶς
ἐπῶδῶκεν νὰ φυλάγουν) εἰς κρείσιν.

- (*) Πράξ. κγ'. η'. Οἱ Σαδδουκαῖοι λέγουσι νὰ μὴ εἶναι ἀνάστα-
σις, μὴ δὲ Ἄγγελος μὴ δὲ Πνεῦμα, ἀμὴ οἱ Φαρισαῖοι ὁμο-
λογῶσι καὶ τὰ δύο.

Κ Ε Φ Α Λ. ιγ'.

Πισθύομεν ὅτι ὁ πανάγαθος Θεός, νὰ μὴ
ἀφῆσεν εἰς κανένα τρόπον ἀπερονόητα καὶ
ἀπατάτης νὰ εἶναι ἔτζη μοναχὰ καὶ ἀπλῶς ὡς
τύχαι, τὰ ὅσα καὶ ἀνέκαμεν, ἀμὴ τοιέτης λογῆς
τὰ φυλάγει πάντα ὑκυβερενᾶ, καὶ πῶς βέλε^ν)
τὸ ἅγιόν τε φέλημα^(α), ὅπῃ κανένα πρᾶγμα εἰς
τὸν κόσμον δὲν τυχαίνῃ νὰ πῶδῆθη ἀπὸ τὴν τάξιν
τε^(β). Ὅμως, ὁ Θεός δὲν εἶναι φταίσης τ' ἀδικίας
ὅπῃ γίνε^ν), ἐδὲ αὐτὸ εἶναι τῶ ἀνθρώπων ἐκφνῶν,
ὅπῃ κάμνουν τὰ κακά. Διότι τόσοσιν πολλὰ ἔπερ-
βαίνῃ[†] ἢ ἀκατάληπτός τε δυνάμις καὶ ἀγαθω-
σιώη, ὅπῃ ἐτοιμάζει καὶ ἀποτελεφώνῃ τὸ ἔργον τε
πολλὰ καλὰ καὶ δίκαια^(γ), μὲ ὅλον ὅπῃ νὰ ἐργά-
ζεν^ν) (ἤγεν) ὁ Διάβολος καὶ ὁ ἀσεβεῖς τὴν πῶδα-
νομίαν τε^(δ). Εἰς τόσοσιν ὅτι, ἔσωντας καὶ νὰ εἶναι
τὰ ἔργα τε ἀνεξέταστα καὶ ἀκατάλαβα εἰς τὸν
νῆν ἄνθρωπον, δὲν δοκιμάζομεν νὰ τὰ ἀναγο-
γυρῶμεν μὲ ἐπιμέλῃαν καταλεπία, ἀμὴ τιμῶ-
μεν περοσκινόντες μὲ καθετὰ πφνοσιώη καὶ δὴλά-
βῃα

† ἐκείνη ὅπῃ
ἐμεῖς δὲν ἡμ-
πορῶμεν νὰ
καταλάσω-
μεν.

βλαταῖς κρυμμέναις ἐκείναις καὶ ἀγνώριταις
 εἰς ἡμᾶς ἀγλαῖς ἢ δίκαιαις κείσες ἔ Θεῶ, σέξ-
 γοντες ἢ μνέσκοντες δ' χαρισημένοι, μετὸ νὰ
 εἶμασε μαθηταὶ ἔ Χριστῶ νὰ μαθαίνωμεν τὰ ὅσα
 φανεροῦμας διδάσκει εἰς τὸν Θεῶντε λόγον, μὴν
 πῶδα βαίνοντες εἰς ἕδ' ἕνα τρόπον ἐκεῖνα ὅπ' ἔ μᾶς
 οἰεῖ. Ἐτέτη ἡ Διδασκαλία μᾶς πρὸξενᾶ καὶ
 μᾶς διδ' ἀνεκδιήγητον παρηγορίαν. Διότι ἀπὸ
 ἕτέτην μαθαίνωμεν πῶς κανένα πρᾶγμα ὀλό-
 τελα δ' ἐν τυχαίνῃ νὰ εἶναι ἀκυβέροντον, καὶ νὰ γενῆ
 ἀπατότε εἰς ἡμᾶς, ἀμὴ ὅλα ἀπὸ ὀρισμὸν καὶ θέ-
 λημα ἔ φιλανθρωπίαν καὶ ἐρατίαν μας Πατρὸς,
 γίνεν) ἢ εἶναι εἰς ἡμᾶς. Ὁ ὅποῖ) μὲ πατεικὴν
 φρονίδια διὰ λόγους ἀγρυπνᾶ, καὶ κρατεῖ τὰ
 ὅσα ἔκαμε μετὴν δυνάμιν τε, τέτοιαν ἡς λο-
 γῆς^(ε), ὅπ' ἔ χωρεῖ τὸ θέλημα τε, δ' ἐν θέλῃ πρὸς
 τείχα ἀπὸ τὴν κεφαλὴν μας, ἐπ' ἔδ' ἢ ἢ ὅλαις εἶναι
 μετεσημέναις, ἕδ' ἔ πάλι εἰς τὴν γῆν θέλῃ πρὸς
 κάτω^(δ). Εἰς τέλ) μὲ ἕτέτα ἀναπύομα) δε
 χωρεῖ κανένα διαγμὸν, ἢ βεβαιώνομα) δε με
 αὐτὰ, πῶς χαλινών) ἢ δαίμονες, ἢ ὅλας ἐκείνας
 ὅπ' ἔ μᾶς πολεμῶσι, καὶ δ' ἐν δυνάμιν) νὰ μᾶς βλά-
 ψωσι χωρεῖ πῶδα χώρησιν ἔ θελήματός τε. Διὰ
 τῆτο καταφρονῶμεν ἢ ἀπὸ διώχον) τὴν πλανε-
 μῶν γνῶμην καὶ κακοδοξίαν τῶν Ἐπικερείων,
 ὅπ' ἔ

ὅπῃ ἐναντιώμεν^ο) ἢ λέγῃσι πῶς ὁ Θεὸς ναὶ μὴν
 παροῦσ^α, ἢ ἐδέποσῶς ναὶ κυβερναῖ κανένα πρᾶγ-
 μα, ἀμὴνὰ τὰ ἀφήνη ὅλα ἀκυβέρνητα ἢ ἀφρο-
 πια, ναὶ γίνων^ο) ἀτακτα ἢ σφαλτα ἔτ(η ἀπλῶς
 καθὼς τύχασιν ἀπαταίτης^(*)).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι.

(*) Ψαλμ. οδ'. 5'. ζ'. Μήτε ἀπὸ πλὴν ἀνατολῶν, μήδ' ἀπὸ τῶν δύσιν,
 εἰδὲ ἀπὸ τῶν βανατῶν ἐρήμων, διότι ὁ Θεὸς εἶναι κριτὴς, ἔτ(ητον
 παπηνῶν, ἢ ἐτ(ητον ὑψῶν. Ἀνάγνωσε ἔτ(ης γ' ψαλμοῦς, τ
 ρκ', τ ρκ', ἢ τ ρλῆ. Παροιμ. 15'. α'. Ἡ καρδία ἔσ' αἰθρώπια
 εἰς λογιάζ(η δικαιο, διὰ ναὶ καταδοθῶσιν ἀπὸ τὸν Θεὸν αἰ
 σράταις τε. Ματθ. 1'. κη', κθ'. Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ ἐκείνων
 ὅπῃ φονεύου τὸ κορμὶ, ἢ τὸ ψυχλὸν δὲν διώου) ναὶ τὸ φονεύου),
 ἀμὴν παρῶσ(ητον πρῆπ(η ναὶ φοβηθῆτε ἐκείνων ὅπῃ διώου) ναὶ
 χαλάση καὶ τὸ ψυχλὸν καὶ τὸ κορμὶν εἰς πλὴν γένεσιν. Δύο
 παρῶσ(ητον πρῆπ(η) ἕνα ἄσπρον; καὶ ἕνα ἀπὸ αὐτὰ δὲν θέλ(η
 πέσ(η εἰς πλὴν γῆν χωρὶς ἔ(η Πατρός σου. Ἰωάν. 1'. 17'. Ὁ Πατήρ
 με ἐργά(η) ἔως τῶρα, ἐργά(η) καὶ ἐγώ. Εβρ. α'. γ'. Βα-
 σῶν(η) τὰ πάντα με τὸν λόγον τὸν διωάμεῶς τε.

(β) Γεν. κζ'. κ', λέ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰσαὰκ τῷ Ἰακώβ, πῶς εἶναι ἐτ(ητο
 ἢ τὸ ἦυρες ἐτ(η ὀγλήροα; διότι ὁ Κύριος ὁ Θεὸς σε μετὰ τὸ
 ἐξαπέστ(η)λεν ὀμπερῶμα. Ὁ ἀδελφός σε ἐσῶν(η) καὶ ναὶ ἦλθε
 με δόλον, ἐπῆρε πλὴν βυλογίαν σε. Γεν. με'. ζ', η'. Με ἐστ(η)λεν
 ὁ Θεὸς ὀμπερῶμας, ναὶ οὐς ἀπ(η)μείνη λείψανον ἀπάνω εἰς τὸ
 γῆν. Καὶ τῶρα λοιπὸν δὲν με ἐσείλετε ἐσῶς ἐδῶ, ἀμὴν ὁ Θεός,
 καὶ ἐκαμέμε ὡσάν πατέρα τῷ Φαραῶ, ἢ κύριον ὅλα τῷ σπη-
 τια, ἢ ἀρχοῦ(η) ὅλης τῆς Αἰγύπτου. Γεν. ν'. κ'. Ἐσῶς ἐσυμ-
 βλάθηκα μετὰ μετὰ πηνερίαν ἐναντίον με, ἀμὴν ὁ Θεός ἀπο-
 φάσ(η)σε κατὰ ἀπ(η) λόγου με. Δευτερ. 10'. ε'. Ἐάντινας ὑπάγη
 με τὸ γείτονα εἰς τὸ λόγον ναὶ κόψη ξύλα, ἢ ναὶ ἀκουσῶ(η)
 τὸ χέρι μου μετὰ τὸ τζικῶ(η) (ἦγου) ἐκφῆ(η) ὅπῃ κόψη τὸ ξύλον,
 καὶ

καὶ πέφλωντας τὸ σίδηρον ἀπὸ τοῦ ξύλου, τύχη (ναὶ βαρέση) τῆ
 γείτονα τοῦ καὶ ἀποθαίη, ἐτέτθη. θέλῃ φύγη ναὶ φυλαχθῆ εἰς
 μίαν ἀπὸ ταῖς χώραις ἐτέταις καὶ θέλῃ ζῆσι. α'. Βασιλ. β'. κζ'.
 Ἐὰν σφάλωντας φηλαίση ἄνθρωπος πινὸς ἀνθρώπου, θέλῃσι
 ᾧ ᾠκαλέσθαι ἀλόγου τὸν Κύριον. καὶ ἂν φηλαίση τῷ Κυρίῳ
 ὁ ἄνθρωπος, ποῖ ἄνθρωπος θέλῃ ᾧ ᾠκαλέσθαι ἀλόγου
 του; β'. Βασιλ. ις'. ι'. Καὶ ὁ βασιλεὺς εἶπε, τί μέλλῃ τῷ λόγου
 καὶ τῷ λόγου σου, ᾧ ἡοὶ τῷ Σαρξία; ἀφήσετέ τον καὶ ἐτζη αὐτὸν
 ῥαῖται, διότι ὁ Κύριος τῷ εἶπε, ναὶ καταρῶται τὸν Δαβὶδ, καὶ πῶς
 θέλῃ εἶπε ἅπασι τὸ ἕκαμες ἐτζη; γ'. Βασιλ. ια'. κγ'. Καὶ ἐκίνησεν
 ὁ Κύριος εἰς τῷ Σολομών ἀνιδίον ἐχθρὸν, τὸν Ῥαζρὸν τὸν
 Ἐλιδεκέ τῷ Βαραμέθ, τῷ Ἀδαδέζερ βασιλεῖ. Σαβῶ αὐτῶντι
 τα. δ'. Βασιλ. κβ'. κ'. Ἐγὼ σὲ θέλῃ σμιξῆ με τῶς πατέρες σου,
 καὶ θέλῃς συμμαζωχθεῖ εἰς τὸ πάφον σου με εἰρήνῃ, ἔδεν θέλῃσιν
 ἰδεῖ τὰ μάτια σου ὅλα τὰ κακὰ ὅπῃ ἐγὼ κάμνω ναὶ ἐλθῶσιν
 ἀπάνω εἰς τὸ πόπον ἐτέτον, καὶ ἀπάνω εἰς ἐκείνας ὅπῃ τὸ κατοι-
 κῶσι. Ἰωβ. α'. κα'. Ἐγὼ γυμνὸς ἐγήνηκα ἀπὸ τῆ κοιλίας τῆς
 μητρός μου, γυμνὸς θέλῃ ματασραφεῖ ἐκεί. ὁ Κύριος ἔδωκεν,
 ὁ Κύριος ἐσέρησεν, ὡσὲν τῷ Κυρίου ἐφάνη ἐτζη ἐγίνηκεν, αὐτὸ
 εἶναι ὀλογημένον τὸ ὄνομα τῷ Κυρίου εἰς τῶς αἰῶνας. Ψαλμ.
 ρδ'. κδ'. Ἀλλάξε τὴ καρδίαν του, ναὶ μισήση τὸν λαόν του, ναὶ
 δολώνε) εἰς τῶς δόλους του. Παροιμ. κα'. α'. Ὡς καθὼς
 εἶναι τὸ ῥεῦμα τῶ νερῶ, ἐτζη εἶναι ἡ καρδία τῷ βασιλέως † ἡ ῥυάκι.
 εἰς τὸ χέριν τῷ Θεῷ, ὅπου καὶ ἂν θέλῃ ἐκεί τὸ γέρνῃ. Ἡσαΐ.
 ι'. ε'. ζ'. Ἀλήμονον εἰς τῶς Ἀσυρίους, τὸ ῥαβδὸν τῷ θυμῷ
 μου, εἶναι ὀργῆ εἰς τὰ χέρια τους. Θέλῃ σείλῃ τὸ ὀργῆ μου
 εἰς ἄνομον ἔθνος, καὶ θέλῃ παρσάξῃ τὸν λαόν μου, ναὶ κάμη
 κουρσώματα, καὶ ἀρπαγμὸν, καὶ ναὶ καταπατήση χώραις, καὶ
 ναὶ ταῖς κάμη ναὶ γένῃν κωνιορτὸς καὶ ναὶ ἐξολοθρῶθῶσι πολλὰ
 ἔθνη. Θρήν. Ἰερεμ. γ'. λζ', λη'. Ἀπὸ τὸ σῶμα ἐκείνας ὅπῃ σέκη
 ὑψηλὰ θέλῃσιν ὄρη τὰ κακὰ, καὶ τὸ καλὸν: Ἄν γογγίζῃ ὁ † γε. τῷ
 ἄνθρωπος ὅπῃ ζῆ, καὶ ἄνθρωπος διὰ τὴ ἀμαρτίαν τα. Ἰεζεκ.
 ιδ'. θ'. Καὶ ὁ Προφήτης ἂν πλανεθῆ καὶ μιλήση λόγον, ἐγὼ
 ὁ Κύριος ἐπλάνεσα τὸν Προφήτην ἐκείνον, καὶ θέλῃ ἀπλώσῃ τὸ
 Η χέριν

χέρην μου ἀπάνωτα, καὶ θέλω τὸν ἀφαιρῆσαι ἀπὸ τῆ μέσου ἔ-
λαῖμα ἔἴσραήλ. Ἀμὼς, γ'. 5'. Ἄν σημαίνῃ περὶ τὴν εἰς
τὴν χώραν, καὶ λαὸς ναὶ μὲν φοβηθῆ; Ἄν θελῆ εἶσαι κακία
εἰς τὴν χώραν, ὅπῃ ὁ Κύριος ναὶ μὲν τὴν ἐκαυτῆ; Πραξ. β'. κγ'.
Ἐτῶτον δεδομένον μετὰ τὴν ὠρτισμένῳ βυλλῶ, καὶ μετὰ τὴν πρῶ-
τωσιν ἔθεῖ, πᾶνοντες τὸν ἑσῆς καὶ ἀλλὰ μέσθ ἀνόμων αἰδρωῶν
σαυρώνοντες τὸν τὸν ἐσκόλιώστε. Πραξ. δ'. κη'. Να κάμωσιν
ὅσα ἐπεώρῃσε τὸ χέρηνσ καὶ ἡ βυλλῆσ ναὶ γένυν. Ρώμ.
α'. κη'. Καθὼς δὲν ἐδοκίμασαν ναὶ ἐγνωρίσεν τὸν Θεόν, ἐτῆ
τῆς ἐπὶ δῶκεν ὁ Θεὸς εἰς ἀδοκίμον ἰδῶν, ναὶ κάμωσιν ἐκεῖνα
ὅπῃ δὲν πρέπ. Εφεσ. α'. ια'. Εἰς τὸν ὀπίον καὶ ἐπαχθῆκαυτῆ,
ἔσωντας ναὶ ἐπεώρῃσθη καὶ τὸ πρῶθσιν ἐκείνσ ὅπῃ ἐρεῖτῆ
τὸ πάντα καὶ τὸ βυλλῶ τῆ θελήματῆσ τῆ. β'. Θεσσαλ. β'. ια'.
Διὰ τῆτο θελῆσ τοῦ πέμψῆ ὁ Θεὸς ἐπέργασαι πλάτης, εἰς τὸ
ναὶ πῆδύσεν εἰς τὸ ψευδῶ. Ἰακ. δ'. ιγ', ιε'. Ἐλάτε ἐσεῖς
τῶρα ὅπῃ λέγετε, σήμερον καὶ αὔριον θέλουμ πᾶσα εἰς ἐκείνῳ
τὴν χώραν, καὶ θέλουμ κάμῆ ἐκεῖνα χρόνον, καὶ θέλουμ πρᾶγ-
μαίωθεῖ, καὶ θέλουμ κερδησῆ. Ἄντις ναὶ λέγετε ἐσεῖς, ἐὰν ὁ
Κύριος θελῆσ καὶ ζῆσουμ, θέλουμ κάμῆ ἐτῆτο, ἢ ἐκεῖνο.

(γ) Γεν. α' κς', λα'. Ἄς κάμωμ αἰθρωπων καὶ τὴν ἐδικλῶμας
εἰκόνα καὶ καὶ τὸ ὁμοίωσιν μας, καὶ ἄς αὶ θενίθσεν τὰ ψάρα
τῆ θαλάσσης, τὰ πετῆνα τῆ ἔρανῆ, καὶ τὰ ζῶνῆμα, καὶ ὅλῳ τὴν
γῆν, καὶ ὅλα τὰ ἐρπίτῃ ὅπῃ σφίγῃ) ἀπαιῶ εἰς τὴν γῆν. Καὶ
εἶδεν ὁ Θεὸς τὰ πάντα ὅλα ὅσα ἐκαυτῆ, καὶ ναὶ ὅπῃ ἦταν πολλὰ
καλά. Ψαλμ. ε'. ε'. Δὲν θελῆσ καπικησῆ σμαῶσθ' κακο-
πίος, εἰδὲ θέλσσι ὡδῆμῆς ὡδῆσμοι ὀμπρεσθᾶ εἰς τὴ
μάλασθ. Κολασ. γ'. ι'. Εἰδυθηκετῆ τῆσ πῆσ ἔσανακαι-
νργῶν) εἰς γῶσιν, καὶ τὴν εἰκόνα ἐκείνσ ὅπῃ τὸν ἐκίσε.
Ἰακ. α'. ιγ'. Κατεῖας ὅπῃ πῆσ(ε), ἄς μὲν λεγῆ ὅπῃ ἀπὸ τὸν
Θεὸν πῆσ(ε)μαι, ἀλλὰ πῆ ὁ Θεὸς εἰνα ἀπῆσθσ τῶν κακῶν,
καὶ αὐτῆσ κατεῖνα δὲν πῆσ(ε). α'. Καθ. Ἰωαν. β'. ις', κη'.
Καθε πῆσ(ε)μα ὅπῃ εἰνα εἰς τὸν κόσμον, ἦγαν, ἢ ἐπιθυμία τῆσ
σαρκῆσ, καὶ ἢ ἐπιθυμία τῆσ σαρκῆσ, καὶ ἢ ἐπιθυμία τῆσ σαρκῆσ,
δὲν εἰνα ἀπὸ τῆ Πατῆρσ, ἀλλὰ εἰνα ἀπὸ τῆσ σαρκῆσ. Καὶ τῶρα
σαυδία-

ἦγον. σαῖ-
κῶ ἰτῆ πῆ-
νακῆ) καὶ
πῆσ(ε) ἰδῶ.
βλαψῆ καὶ
κακῆ ναὶ
καμῆ.
ἔδῆσ(ε) καὶ
καὶ βασιλῆσ ὡς
πῆσ(ε).

- παιδία μω, μένετε εἰς αὐτὸν, διὰ τὸ ἔχω μὴ παρρησίαν ὅταν
 Φανερωθῆ, καὶ νὰ μὴ ἐπιραπῶ μὴ ἀπ' αὐτὸν εἰς τὸ παρεσίαντα.
- (δ) Ματθ. ἡ. λα'. Οἱ δαίμονες τὸν ἐπὶ σακάλην λέγοντες, αὐ-
 τῶν ἐκβάλλης, δόσμας ἀδφαι νὰ παῖ μὴ εἰς τὴν ἀγέλιω
 τῶν χοίρων.
- (ε) Γ'ωβ. ι'. θ'. Ἐκείνον ὅπῃ κάμνη πράγματα μεγάλα καὶ ἀνε-
 ζέτασα, δοξασμένα καὶ θαυμασὰ, ὅπῃ δὲν εἶναι ἡμπορετὸν νὰ
 μετρηθῶσιν. Γ'ωμ. ια'. λγ', λδ'. Ω' βάθος πλάτης καὶ σοφίας
 καὶ γνώσεως Θεῶ. πόσον εἶναι πολλὰ ἀνεζέτασαις αἱ κρείσες τες,
 καὶ ἀκατανόηταις αἱ ἰσχύταις τες. Διὰ τὴν ποῖ Θεὸν ἐγνώρισε τὸν
 νῦν τῶ Θεῶ; ἢ ποῖ Θεὸν ἐγινε σύμβελός τες; Γ'ωμ. ιβ'. γ'. Κάθε
 ἕνας ὅπῃ εἶναι εἰς ἐσῶς, νὰ μὴ Φρονῆ τίποτες περὶ ὅτερον ἔξω
 ἀπὸ ἐκεῖνο ὅπῃ πρέπη νὰ Φρονῆ σωφρόνως κατ' ἕνας, καθὼς
 ὁ Θεὸς τῶ ἐμέτρησε μέτρον τῆ πίσεως.
- (ς) Ματθ. ι'. κθ', λ'. Δύο παγλία δὲν παλῶν) ἕνα ἄσπρον; καὶ
 ἕνα ἀπ' αὐτὰ δὲν θέλῃ πέσῃ εἰς τὴ γῆν χωρὶς τῶ Πατρός σας.
 Ἀκόμι καὶ ὅλαις αἱ τρίχαις τῆς κεφαλῆς σας εἶναι με-
 τρημέναις.
- (η) Γ'ωβ. α'. ιβ'. Εἶπεν ὁ Κύριος τῶ Διαβόλῃ, νὰ ὅπῃ ὅλα ὅσα
 ἔχῃ σῶ τὰ δίνω εἰς τὰ χέρι σου, ἀμὴ τῶ λόγος τες μὴ ἐξιά-
 ξης. Καὶ πάλιν, Νὰ ὅπῃ σῶ δίνω εἰς τὰ χέρι σου τῶ λόγος τες,
 μόνον τὸ ψυχλῶ τες φύλαξε. Ματθ. ἡ. λα'. Οἱ δαίμονες τὸν
 ἐπὶ σακάλην λέγοντες: καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἀνωθεν. Ἀποκ. κ'. γ'.
 Καὶ τὸν ἔβαλλεν εἰς τὸ ἄβυσσον, καὶ ἐκλήσεν τὴν, καὶ ἐβῆλῶσεν
 ἀπάνω τες, διὰ τὸ νὰ μὴ πλανέση πλέον τὰ ἔθνη, ἕως ὅπῃ νὰ
 τελεωθῶσιν οἱ χίλιοι χρόνοι. καὶ ὕστερα κάμνη χρεῖα νὰ λυθῆ
 αὐτὸς καμπόσον καιρόν.

ΚΕΦΑΛ. ΙΔ'.

Πιστό μὴ ὅτι ὁ Θεὸς ἔκαμε τὸν ἀνθρώπον
 ἀπὸ πηλὸν τῆ γῆς, καὶ τὸν ἐπλασε καὶ τὴν
 εἰκόνα τες (ἢ γυν) ἀγαθόν, δίκαιον, ἄγιον, καὶ δευά-
 μνον

μνον εἰς ὅλα νὰ συμφωνᾷ ὀρθὰ καὶ θεληματικὰ
 νὰ κάμνη ἴσια τὰ δρεσκόμματα ἔθ. Ὁμως,
 ἔσωντας καὶ νὰ ἦτον ἔτζη πικρῶς, δὲν ἐκατά-
 λαβεν, ἐδὲ ἐφρόνισε διὰ τὴν ἀξιοπῆτα τ' ἐπιμῆς
 τῆ^(α), ἀμὴ ἀκέωντας καὶ προσέχωντας τὸν λόγον
 ἔθ διαβολῆς, μὲ τὸ ἰδιόν τῆ θέλημα ἔθ ἐπιτάχθη
 εἰς τὴν ἀμαρτίαν^(β), καὶ εἰς τὴν κατάρα^(γ). Διότι
 τὴν ἐντολὴν ἐκείνην ὅπῃ ἔλαβε τ' ζωῆς, ὡραβαί-
 νωντας τὴν διὰ μέσῃ τ' ἀμαρτίας, ἐσέρησε ἔθ λό-
 γητες παντελῶς ἀπὸ τὸν Θεόν, ὅπῃ ἦτον ἡ ἀληθι-
 νὴ ζωὴ, καταχαλῶντας ὅλην τὴν φύσιν^(δ).
 Διὰ τῆτο ἔγινεν αἵτις ἔθ σωματικῆ καὶ ψυχικῆς
 θανάτης, αὐτάμα καὶ ὡρανομῆ εἰς ὅλαις ταῖς
 πράξεις καὶ φρονίδες τ' ζωῆς τῆ. Καὶ ἔσωντας
 νὰ κατασαθῆ τοιαύτης λογῆς, καὶ μὲ τόσον χα-
 λασμὸν νὰ σωληλυθῆ, ἐγυμνώθη καὶ ὀλότελα
 ἐσερήθη ἀπὸ τὰ λαμπρὰ ἐκείνα χαρίσματα ἔθ
 Θεῶ, ὅπῃ ἦτον ἡξιομῆ^(ε). Ὡς εἰς ὅπῃ ἄλλο δὲν
 τῆ ἀπόμνε, ὡρα καίποια μικρὰ (ὡσαν νὰ εἶπῃ
 μῆ) † ἰχναρία, ὅπῃ τὸν φθάνει νὰ τὸν κάμνη
 νὰ μὴν ἠμπορῆ νὰ ἀπηλογηθῆ, ἐπείδῃ καὶ τὸ φῶς
 ἐκείνο ὅπῃ εἶναι εἰς ἐμᾶς ἐκατήντησε καὶ ἔγινε
 σκότῆ. ἔσωντας καὶ νὰ λέγη ἡ γραφὴ ὅτι τὸ φῶς
 εἰς τὴν σκολείαν φέγγει, καὶ ἡ σκολεία δὲν τὸ ἐκατά-
 λαβε^(ς): καὶ φανερὰ διὰ τῆτο ὁ ἀγῆ Ἰωάννης,
 σκολείαν

† ἰχνη, σμά-
 δια τῆς φυ-
 σικῆς ἀε-
 κείας καὶ
 σιωδῆσις.

σολείαν κροῖζι δὲ ἀνθρώπου. Διὰ ἐτέτω τὴν ἀφορητὴν, ἀποσρέφομά τε τὸ εἶπὲν ἀλέγσει διὰ τὸ αὐτεξέσιον ἔανθρώπου, ἐκείνοι ὅπερ φιλονεικῶσι διδάσκοντες τὸ ἐναντίον^(*). ὡσάν ὅπερ εἶμασε βεβαιωμένοι πῶς ἐκείνο ὅπερ λογιάζε[†] φυσικὸν ἐκέσιον τῷ ἀνθρώπου, νὰ δαδύη μοναχὰ τὴν ἀμαρτίαν^(*). Διότι δὲν ἠμπορεῖ ὁ ἀνθρώπου νὰ λάβῃ τίποτες, ἀνὲν τῷ εἶναι δοσμενόν ἀπὸ τὸν ἔρανόν. Διατί ποῖ[†] ἤθελε τολμήσει νὰ καυχῆθῃ πῶς ἀπὸ λόγου τε ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ κανένα ἀπὸ τὰ τέλφα καλά^(*); ἔσωντας νὰ λέγῃ ὁ Χριστός, πῶς κανένας δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἔλθῃ εἰς ἐμένα, ἀνίσως ἢ ὁ Πατέρας ὅπερ μὲ ἔσφλε δὲν τὸν σύρει; Ποῖ[†] τὸ λοιπὸν θεὸς δείξει καὶ παρὰ τὴν βελίαν τῷ Θεῷ^(*); ὡσάν ὅπερ τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς εἶναι ἔχθρα μὲ τὸν Θεόν; ἢ ποῖ[†] ἤθελε τολμήσει νὰ ἀνοίξῃ τὸ σῶμα τε νὰ τὴν διηγηθῇ τίποτες μὲ τὴν ὑψηλὴν σοφίαν τενοός τε^(*); γνωρίζοντας πῶς ὅτι ψυχικὸς ἀνθρώπου δὲν δέχε[†] τὰ πράγματα τῷ Πνεύματι τῷ Θεῷ; Καὶ εἰς κοντολογία, ποῖ[†] ἤθελε τολμήσει νὰ ἀναφέρῃ ἢ νὰ λογιᾶσι ποτὲ κανένα τε λογισμὸν^(*); ἠξούοντας πῶς δὲν εἶμασε ἀξιοὶ νὰ φθάσωμεν ἀπὸ λόγου μας τίποτες νὰ λογιᾶσωμεν, ἢ νὰ καταλάβωμεν; διότι εἰς ἐκείνο ὅπερ φθάνομεν, τὸ ἔχομεν ἀπὸ τὸν Θεόν^(*);

† ἦγεν, αὐ-
τεξέσιον καὶ
φελημενικόν.

† ἦγεν, ὁ τῶς
ἢ ἠένοια τῆς
σαρκός.

† ἦγεν, ὁ φυ-
σικός, ἐκείνος
ὅπερ δὲν ἔχει
χρῆσιν ἢ ἀγίαν
πνεύματι.

Βέβαιον εἶναι λοιπὸν τὸ λεγόμενον τῷ Ἀποστόλῃ, πῶς ὁ Θεὸς εἶναι ὅπῃ ἐνεργᾷ εἰς ἡμᾶς, καὶ τὸ τὸ θέλην καὶ τὸ ἐνεργεῖν καὶ τὸ θέλημα τῷ (εἰ). Διότι ἔτεόν ἔσται, ἔδ' ἐκαμίαν θελήσει, ἡμπορεῖ νὰ παρομοιασθῆ ἴσια καὶ σωσά, νὰ φθάσῃ ἄξια καὶ πῶς εἶναι τὸ θέλημα τῷ Θεῷ, ἀν' δ' ἐν εἶναι ἀπὸ τὸν Χριστὸν εἰς ἡμᾶς ἐνεργημῶν: Καθὼς αὐτὸς τὸ εἶπεν, ὅτι χωρὶς ἐμῶν δ' ἐν ἡμπορεῖτε νὰ κάμετε τίποτες (ο).

† ἦγεν, ὁ Θεὸς ὅλα μᾶς τὰ ἐνεργᾷ, μᾶς δὲ δὲ παρομοίαν νὰ θελήσωμεν τὸ καλὸν, μᾶς σιωπερᾷ εἰς τὰ πνευματικά, καὶ μᾶς φωνάζει τὸ νῦν νὰ τὰ καλῶμεν λάθωμεν νεορα.

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι.

(α) Γεν. α'. κς'. κζ'. Ἀς κάμωμεν ἄνθρωπον καὶ τὸ ἐδίκημα εἰκόνα, καὶ καὶ τὴν ὁμοίωσίν τας. Καὶ ἕκαμην ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὸ εἰκόνα τῷ Θεῷ τὸ ἕκαμην, ὄρσενικὸν καὶ θηλυκὸν τὸ ἕκαμην. Ψαλμ. ἦ. 5', 7'. Τὸν ἕκαμην ὀλίγον μικρότερον ἀπὸ τοῦ Ἀγγέλου, καὶ ἐσεφάνωσέ τον με δόξαν καὶ με τιμῶν. καὶ τὸ ἐκατάσθησεν τὸ ἀπάνω εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου. Ὅλα τὰ τὸ ὑπόταξες ἀπὸ κάτω εἰς τὰ πόδια τας. Ἐκκλησ. 7'. λ'. Ὅμως, ἴδες ἐτῆτο μόνον ὅπῃ ἦρα (ὅτι) ὁ Θεὸς αἰτάμα ἕκαμε τὸ ἄνθρωπον ἴσον, ἀμὴ τὸ αὐτὸ ἐγυρῶσαι πολλὰς λογισμῶν. Ἐκκλησ. 1β'. 7'. Καὶ νὰ γραφῆ τὸ χῶμα εἰς τὴν γῆν, καθὼς ἦτον. καὶ ἡ ψυχὴ νὰ ματσαφῆ εἰς τὸν Θεὸν ὅπῃ τῷ πῆν ἔδωκεν. Ἐφεσ. δ'. κδ'. Καὶ νὰ ἐνδύθητε τὸ καινὸν ἄνθρωπον, ὅπῃ ἐκτίθη καὶ Θεὸν με δικαιοσύνη καὶ ὁσιότητα τῆς ἀληθείας.

† αὐθιγῶν.
† τὰ ἔχες ὑποταγμένα.
† ἦγεν, οἱ ἄνθρωποι.

(β) Ψαλμ. μή. 1β'. Ὁ ἄνθρωπος ἐσώθη καὶ νὰ ἦτον με τιμῶν, δ' ἐν τὸ ἐκατάλαβεν, ἐσυγκρίθηκεν ἴσια με τὰ ἄγνωστα ζῶα, καὶ ἐπαρομοιάσθηκε με αὐτά.

(γ) Γεν. γ'. κεφάλαιον, ἀβάσαστο ὅλον ὡς τὸ τέλος.

(δ) Ἐκκλησ. 7'. λ'. Ὁ Θεὸς αἰτάμα ἕκαμε τὸ ἄνθρωπον ἴσον: καὶ τὰ ἐπίλοιπα ὡς ἄνωθεν. Ἡσαΐ. 64'. β'. Ἀμὴ τὰ ἁμαρτήματα

κατὰ σὰς οἷς χωρίζουσιν ἀνάμεσόν σου, καὶ ἀνάμεσα τῷ Θεῷ.
 καὶ διὰ ταῖς ἀμαρτίαις σου, ἐγένεσε τὸ πρὸσωπὸν ἰσὺς
 ἀπὸ σοῦ νὰ μὴ σὺς ἐλεημονηθῆ: Διάβασε καὶ τὰ λοιπὰ τῶ
 κεφαλαίῳ ὡς πρὸ τέλ^{ου}. Ἰωάν. η'. μδ'. Ἐσεῖς εἶπεν ἀπὸ τὸν
 πατέρα σου τὸν Διάβολον, καὶ θέλετε νὰ κάμετε ταῖς ἐπιθυ-
 μίαις τῶ πατρός σου: ἐκεῖν^{ος} ἀπὸ τῶ δρχλῶ ἦτον ἀνθρω-
 πικόν^{ος}, καὶ εἰς τὸ ἀλήθειαν δὲν ἐσέθηκε, διὰ τὸ ἀλήθεια εἰς
 αὐτὸν δὲν εἶναι. ὅταν λαλή τὸ ψέμα, ἀπὸ τὰ ἐδικάτε λαλεῖ,
 ὅτι ψεύσης εἶναι καὶ ὁ πατήρ τῶ ψεύδης. Ρ'ωμ. ε'. ιβ', ιζ', ιθ', κ'.
 Καθὼς διὰ ἑνὸς ἀνθρώπου ἡ ἀμαρτία ἦλθεν εἰς τὸ κόσμον, καὶ
 διὰ τῆς ἀμαρτίας ἦλθεν ὁ θάνατος^{ος}, ἔτζη καὶ ὁ θάνατος^{ος} ἐπέ-
 ρασεν εἰς ὅλους τῶς ἀνθρώπους. εἰς τὸν ὅποιον ἀνθρώπον ὅλοι
 ἀμάρτησαν. Διὰ τὸ εἶναι μὲ σφάλμα ἑνὸς ἀνθρώπου ἐβασί-
 λῶσεν ὁ θάνατος^{ος}, διὰ μέσσω ἐκεῖν^{ος} τῶ ἑνός, πολλὰ περισσό-
 τερον ἐκείνοι ὅπῃ πέρυσσι τὸ πλῆτον τὸ χάρι^{ος} καὶ τὸ δωρεᾶς
 τῶ δικαιοσύνης, θέλσσι βασιλεύσῃ εἰς τὸ ζῶν διὰ μέσσω τῶ
 ἑνός Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καθὼς διὰ μέσσω ἑνός σφάλματος^{ος},
 ἦλθε τὸ κατὰκριμα εἰς ὅλους τῶς ἀνθρώπους εἰς κατὰκριμα,
 ἔτζη καὶ διὰ μέσσω ἑνός δικαιώματος^{ος} ἦλθε τὸ χάρισμα εἰς
 ὅλους τοῦ ἀνθρώπου εἰς δικαίωσιν ζωῆς. Καθὼς διὰ μέσσω
 τῶ ᾤδακῆς τῶ ἑνός ἀνθρώπου, οἱ πολλοὶ κατεσέθησαν ἀμαρ-
 τωλοὶ, ἔτζη καὶ διὰ μέσσω τῶ ᾤδακῆς τῶ ἑνός ἀνθρώπου θέλσσι
 κατασθεθεῖ οἱ πολλοὶ δίκαιοι. Καὶ τὸ νόμος^{ος} ἐμπῆκε, διὰ νὰ
 πλεονάσῃ ἡ ἀμαρτία. ἀμὴ ὅπῃ ἡ πλεονάσεν ἡ ἀμαρτία, ἐπέ-
 ρίσῶσεν ἡ χάρις ᾤδαπάνω. Ἐφ. δ'. κβ'. Νὰ ρίζετε
 ὅσον εἰς τὸ πρῶτον ἀναστροφῆν, τὸ πάλαιον ἀνθρώπον, ὅπῃ
 φθεῖρε) εἰς ταῖς ἐπιθυμίαις τῶ ἀπάτης.

- (1) Ψαλμ. ιγ'. α'. Εἶπεν ὁ μωρὸς εἰς τὸ καρδίαν τῶ, δὲν εἶναι Θεός.
- Ρ'ωμ. γ'. ι', ια', ιβ'. Δὲν εἶναι πινὰς δίκαι^{ος}, δὲν εἶναι κανεῖς,
 δὲν εἶναι κανένας ὅπῃ ἡσικᾶ. Δὲν εἶναι κανένας ὅπῃ ζητᾶ τὸ
 Θεόν. Ὅλοι ὄνηκαν ἐξω (ἀπὸ τῶ ἰσταν στραταν) ὅλοι ἐγιναν
 ἀχρηστοί, δὲν εἶναι κανένας ὅπῃ νὰ κάμνη καλοσύνη, δὲν
 εἶναι ἕως ἑνός. Ρ'ωμ. ε'. κγ'. Διὰ τὴν πληρωμὴν τῶ ἀμαρτίας
 εἶναι θάνατος: ἀμὴ τὸ χάρισμα τῶ Θεοῦ, εἶναι ζωὴ αἰών^{ος} ἐν
 Χριστῷ

† ἦγεν ἕσταν-
 τας νὰ ἐμπῃ
 ὁ νόμος ἐφα-
 νερώθησαν
 περισσότερον
 ἀμαρτία
 τῶ ἀνθρώπων.
 διὰ νὰ γνω-
 ρίζῃ ταῖς
 ἀμαρτίαις
 τῶς νὰ μετᾶ-
 νοῦσι, καὶ νὰ
 συγχωρῶνται
 πρὸς δούλους εἰς
 τὸ Χριστόν.

Χρυσῶ Ἰησῶ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ρ'ωμ. ζ'. ιδ', ιε', ιζ'. Διαπὶ ἡξ' ἄρουμν ὅτι ὁ νόμⓄ εἶναι πνῶματικὸς, ἀμὴ ἐγὼ εἶμαι σαρκικὸς, πωλημένⓄ ἀπὸ κάτω εἰς τὴν ἀμαρτίαν. Διαπὶ σκεῖνο ὅπῃ κάμνω, δὲν τὸ † ἐγνωρίζω. Διαπὶ δὲν κάμνω σκεῖνο ὅπῃ θέλω, ἀμὴ κάμνω σκεῖνο ὅπῃ μισῶ. Καὶ ἀν κάμνω σκεῖνο ὅπῃ δὲν θέλω, συμφωνῶ εἰς τὸν νόμον ὅτι εἶναι καλός. Καὶ τῶρα πλεόν δὲν τὸ κάμνω ἐγὼ σκεῖνο, ἀμὴ ἡ ἀμαρτία ὅπῃ κατοικᾷ εἰς ἐμένα, (τὸ κάμνω.) Ρ'ωμ. η'. ε', ζ', η'. Διαπὶ τὸ φρόνημα τὸ σαρκὸς εἶναι θάνατⓄ, ἀμὴ τὸ φρόνημα τῆς πνῶματⓄ εἶναι ζωὴ καὶ εἰρήνη. Διαπὶ τὸ φρόνημα τὸ σαρκὸς εἶναι ἔχθρα εἰς τὸν Θεόν, διαπὶ δὲν ἔπαυ(άσσε) εἰς τὸν νόμον τῆς Θεῆ, διαπὶ ἔδ' ἐδύε). Καὶ σκεῖνοι ὅπῃ εἶναι εἰς τὴν σάρκα, δὲν ἠμπορῶνε νὰ δρέσων τῆς Θεῆ. Ρ'ωμ. ιβ'. β'. Καὶ μὲν σχηματῶχεθε ὁμοίως μὲ τὸν αἰῶνα τῆτον, ἀμὴ μεταμορφωθῆτε, εἰς τὴν ξανακαινέργωσιν τῆς νοός σας, διὰ νὰ δοκιμάζετε πὶ εἶναι τὸ θέλημα τῆς Θεῆ, τὸ ἀγαθὸν καὶ δίκαιον καὶ τέλειον. Γαλ. γ'. κβ'. Ἀμὴ ἡ γραφὴ ἐσφάλησεν ὅλα ἀπὸ κάτω εἰς τὴν ἀμαρτίαν, διὰ νὰ δοθῆ εἰς σκεῖνος ὅπῃ πιστεύουσ τὸ τάξιμον, τὸ ὅποιον εἶναι ἀπὸ τῶν πῖσιν τῆς Χρυσῆ. Ἐφ' εσ. β'. β', γ'. Εἰς ταῖς ὁποῖαις ἕνα καιρὸν ἐπαπατήσετε καὶ τὸν αἰῶνα τῆς κόσμου ἐτάτα καὶ τὸν ἄρχοντα τὸ ἐξουσίας τῆς ἀέρⓄ, τῆς πνῶματⓄ ὅπῃ ἐνεργεῖ τῶρα εἰς τῶν ἡμῶν τὸ ἀπὸ θείας. Ἀνάμεσα εἰς τῶν ὁποῖας ἔμεν οἱ ἐσωαναγραφήκαμεν ἕνα καιρὸν, εἰς ταῖς ἐπιθυμίας τὸ σαρκὸς μας, κάμνοντες τὰ θέληματα τὸ σαρκὸς καὶ τῶν θάνατοιων. καὶ φυσικὰ εἶμασε τέκνα ὀργῆς ὡσπὴν καὶ οἱ λοιποί. Ἐφ' εσ. δ'. ιη', ιθ'. Σκωλισμένοι εἰς τὴν θάνατοιαν, ἀποξενόμενοι τὸ ζωῆς τῆς Θεῆ, διὰ τὴν ἀγνωσίαν ὅπῃ εἶναι εἰς αὐτῆς διὰ τῶν † σκληροκαρδίαν τῶν. Οἱ ὅποιοι ἔσωντας νὰ ἐγένηκαν ἀναίδητοι, ἐπαδῶκαν τῆς λόγῃς τῶν εἰς τὴν † ἀσελγῆαν, εἰς ἐργασίαν καθε λογιῆς ἀκαθαρσίας, ἀχόρτασα. α'. Πέτρ. β'. θ'. Ἀμὴ ἐσεῖς εἴσε γένⓄ διαλεγμένον, βασιλεῖον ἱεράτωμα, ἔθνⓄ ἅγιον, λαὸς ὅπῃ ἀπόκτησεν ὁ Θεός, διὰ νὰ κηρύξετε ταῖς ἀρεταῖς σκεῖνος ὅπῃ οὗς ἐκάλεσεν ἀπὸ τὸ σκότⓄ εἰς τὸ θαύμασιν τῆς φῶς.

† ἡγῆν, δὲν τὸ σέσω.

† ἀναίδη-
σίαν τὸ καρ-
δίαν.

† ἡγῆν, ἀσε-
θείαν, ἀκαθ-
αρσία, ἀτῆ-
λεια.

Ὁ Παύλ.

- (5) Πράξ. ιδ'. ις', ιζ'. Ο ὁποῖος εἰς ταῖς ἀπερασμέναις ἡμέραις ἄφησεν ὅλα τὰ ἔθνη νὰ πειπατῶν ταῖς στραταῖς τῆς. Ἀν καλὰ καὶ δὲν ἄφηκαν ἀμαρτήρηλον ἔ λόγους, κάμνωντας καλοσωμίας καὶ δίδωντας μας ἀπὸ τὸν ἔρανὸν βροχαῖς, καὶ καιρὸς καρποφόρος, χορταίνωντας φαγιὰ καὶ διφροσωμίας ταῖς καρδίαις μας. Πράξ. ιζ'. κς', κζ'. Καὶ ἀπὸ ἑνα αἷμα ἕκαμν ὅλα τὰ ἔθνη τῶ ἀνθρώπων, νὰ κἀλοικῶσιν ἀπάνω εἰς τὸ πῶσωπον τῆ γῆς. καὶ ἐχώρισε καιρὸς (διωρισμένος) καὶ τὰ ὀροθέσια τῆ κἀλοικίας τῆς. Νὰ ζῆῶσι τὸ Κύριον, ἐὰν εἰς κάποιον τρόπον ψηλαφόντες θέλσσι τὸ ἔργον. αὐ καλὰ καὶ δὲν εἶναι μακρὰ ἀπὸ κάθε ἑνα ἀπὸ ἡμῶν. Ρ'ωμ. α'. ιθ', κ', κα'. Διαπὶ ἐκεῖνα ὅπῃ ἡμπορεῖ ὁ ἀνθρώπος νὰ ἀχρηικήσῃ πῶς ἔθεῖ, εἶναι φανερὰ εἰς αὐτὸς, ἀπὶ ὁ θεὸς εἶδ' τὰ ἐφανέρωσε. Διαπὶ τὰ πράγματα ἔθεῖ, ὅπῃ εἶναι ἀόρατα, (ἡγαν ἢ παντοπνήτης διώμας καὶ θότης) βλέπε) φανερὰ εἰς τὰ ποιήματα, † ἀπὸ πῶ κῆσιν ἔ κόσμῳ, ἐξεταζόμενα μετ' τ' νοῦ, ἀπὶ νὰ μὴ ἡμπορῶν νὰ ἀπηλογηθῶν. Διαπὶ ἔσωντας νὰ ἐγνωρίσων τὸν θεόν, δὲν τ' ἐδόξασαν, ἔδε τ' ἀχαρίστησαν ὡσὲν θεόν, ἀμὴ ἐμαλαιώθησαν εἰς εἶδ' λογισμῶς τῆς, καὶ ἐσκολίουθη ἢ ἀγνωστὸς εἶδ' καρδία. Ρ'ωμ. β'. ιη', ιθ', κ'. Καὶ γνωρίζεις τὸ θέλημα ἔθεῖ, καὶ ἀκρίνεις τὰ ἀφόρα πράγματα, διδασκόμενος ἀπὸ τὸ νόμον. Καὶ πῶς ἔ λόγους νὰ εἶσαι ὁδηγὸς τῶ τυφλῶν, φῶς ἐκφῶν, ὅπῃ εἶναι εἰς τὸ σκοτάδι. Παιδύτης τῶ ἀγνώτων, διδάσκαλος τῶ νηπίων, καὶ νὰ ἔχης μόρφωσιν γνώσεως καὶ ἀληθείας εἰς τὸ νόμον.
- (7) Ἰωάν. α'. δ', ε'. Εἰς αὐτὸν ἦτον ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ζωὴ ἦτον τὸ φῶς τῶ ἀνθρώπων. Καὶ τὸ φῶς εἰς πῶ σκολείαν φέγγει, καὶ ἡ σκολεία δὲν τὸ ἐκατάλαβε. Ψαλμ. λε'. ι'. Διότι σιμάσθαι εἶναι ἡ βρύση τῆς ζωῆς, εἰς τὸ φῶς σὺ θέλωμα ἰδεῖ φῶς. Ἐφ. ε'. η'. Διαπὶ ἑνα καιρὸν ἦσαν σκότος, ἀμὴ τῶρα εἶσε φῶς εἰς τὸν Κύριον. πῶ πᾶλείτε ὡσὲν τέκνα φωτός.
- (8) Ἰωάν. η'. λδ'. λε'. λς'. Κάθε ἀνθρώπος ὅπῃ κάμνῃ πῶ ἀμαρτίαν, εἶναι δῆλος τῆς ἀμαρτίας. Καὶ ὁ δῆλος δὲν μὲν εἰς τὸ ἀπῆτιν παντοπνῶ ὁ ἡὸς μὲν πάντα. Ἐὰν λοιπὸν ὁ ἡὸς

† ἡγαν, ἀπὸ πῶ δὲ χῆν τῶ κόσμῳ.

σαῖς ἐλευθέρωσι, βέβαια ἐλευθεροί θέλετε εἶσε. Ρ'ωμ. 5'. ιζ'.
 Ἄς εἶναι δύχαρσημέν[Ⓞ] ὁ Θεός, ὅτι ἐσεῖς μὲν ἤσαν δέλοι τῆς
 ἀμαρτίας, ἀμὴ ὑποκῆστετε ἀπὸ καρδίας τὸν τύπον τῆς διδα-
 χῆς, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπαρδόθητε. Ρ'ωμ. 7'. ε', ιδ'. Διαπὶ ὅταν
 ἡμεσάν εἰς τὴν σάρκα, τὰ παθήματα τῆς ἀμαρτιῶν, ὅπῃ ἦταν
 ἀπὸ νόμου, ἐνεργῶν εἰς τὰ μέλημας, κάμνοντες καρπὸν
 θανατηφόρον. Διαπὶ ἡξόρομη, ὅτι ὁ νόμ[Ⓞ] εἶναι Πνευμαλι-
 κός, ἀμὴ ἐγὼ εἶμαι σαρκικός, πωλημέν[Ⓞ] ἀπὸ κάτω εἰς τὴν
 ἀμαρτίαν.

(1) Γ'ωάν. γ'. κζ'. Δὲν ἡμπορεῖ ὁ αἰθρωπ[Ⓞ] νὰ πάρη τίποτες, αὐ
 δὲν εἶναι δόσμενον ἀπὸ τὸ ἔρανον. Η'σαί. κς'. ιβ'. Ὡ αὐθέντη
 μας Θεέ, δόσμας εἰρήνην, διότι ὅλα μας τὰ † ἔδωσες.

† ἢ ἐχάρισες
 καὶ ἀπολείω-
 σεσ.

(κ) Γ'ωάν. 5'. μδ', μέ', ζέ'. Κανένας δὲν διώε) νὰ ἐλθῆ εἰς ἐμένα,
 ἀνίσως ὁ Πατήρ ὅπῃ μὲ ἐξέλε δὲν τὸ σῦρφ. Κάθε ἕνας (αἰθρω-
 π[Ⓞ]) τὸ λοιπὸν, ὅπῃ ἀκῆσά ἀπὸ τὸ πατέρα καὶ μάτφ, ἔρχε)
 πρὸς ἐμένα. Κανένας δὲν διώετα νὰ ἐλθῆ εἰς ἐμένα, αὐ δὲν
 εἶναι δεδομένον εἰς αὐτὸν ἀπὸ τὸ Πατέραμα.

(λ) Ρ'ωμ. η'. 5', ζ'. Τὸ Φρόνημα τῆς σαρκὸς εἶναι θάνατ[Ⓞ], ἀμὴ
 τὸ Φρόνημα εἶναι Πνεύματ[Ⓞ] εἶναι ζωή. Τὸ Φρόνημα τῆς
 σαρκὸς εἶναι ἔχθρα εἰς τὸ Θεόν, ἀμὴ δὲν ὑποτάσσε) εἰς τὸν
 νόμον εἶναι Θεῶ, ἀμὴ δὲν διώε).

(μ) ἁ'. Κορ. β'. ιδ'. Ὁ αἰθρωπ[Ⓞ] ὁ ψυχικός δὲν δέχετα τὰ
 πράγματα εἶναι Πνεύματ[Ⓞ] εἶναι Θεῶ, ἀμὴ εἶναι μωρία σμα
 εἰς αὐτὸν, καὶ δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἐγνωρίση, ὅτι ἀκριβῆστα Πνευ-
 μαλικῶς.

(ν) Γεν. 5'. ε'. Βλέπωντας ὁ αὐθέντης ὁ Θεός πῶς ἐπληθύνασι
 τὰ κακὰ τῶν αἰθρωπῶν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, καὶ πῶς καθ' ἕνας
 πολλὰ ἀλαλοζίε) μέσα εἰς τὴν καρδίαν τῶν, ἀμὴ τὰ κακὰ †
 ὅλον τῶν τὸν καιρόν. Ρεν. η'. κα'. Κοίτε) ὁ λογισμὸς τῶν αἰ-
 θρωπῶν ἀπάνω εἰς τὰ κακὰ, ἀπὸ τὴν νεότητάτῶν. Ψαλμ.
 γγ'. ια'. Ὁ Κύρι[Ⓞ] γνωρίζε) τὰς ἀλαλοζιμας τῶν αἰθρω-
 πῶν, πῶς εἶναι ἀνωφελῆτοι.

† ἢ ἐν, ὅλων-
 τῶν καὶ ζωὴ εἰς
 καὶ θε καιρόν.

(ξ) Φιλιπ. β'. ιγ'. Ὁ Θεός εἶναι ὅπῃ ἐνεργεῖ εἰς ἐσεῖς, καὶ τὸ θέλφν
 καὶ ἐνεργεῖν, καὶ τὸ θέλημάτῶν.

(α) Γ'ωάν.

(*) Γωάν. ιε'. ε'. Χωρίς ἐμένα δὲν ἠμπορεῖτε νὰ καμίετε πί-
ποτες.

Κ Ε Φ Α Λ. Ι Ε'.

Πισθ' ὁμοῦ ὅτι διὰ τὴν ᾤδακωῦ Ἐ Α' δ' ἀμ, †
τὸ φυσικὸν ἀμάρτημα, ἀπέρασε καὶ ἐδιε-
σκορπίθη εἰς ὅλον τὸ γένθ τῶν ἀνθρώπων, ἔσων-
τας καὶ νὰ εἶναι ἕνας χαλασμός ὅλης τ' φύσεως,
ἢ μία κληρονομικὴ κακία, τετοιανῆς λογιῆς, ὅπ' ε'
ἢ τὰ βρέφη εἰς τὴν κοιλίαν τ' μητρὸς τ' εἰς ἐμο-
λωθῆκασι^(*). Ἡ ὅποια ὡσὰν μία ρίζα τ' κα-
κίας, ξεφυτεῶν ἢ γεννᾷ Ἐ ἀνθρώπους καθε λογιῆς
ἀμαρτίαν^(*). Διὰ τὴν ὅποιαν ἀφορμὴν, πολλὰ
εἶναι μισητὴ καὶ καταραμὴ ἐμπερθεν Ἐ Θεῶ,
ὡσὰν ὅπ' ε' εἶναι ἀκανετὴ ἢ σὼν νὰ κατακερθῆ διὰ
μέσ' ε' τ' εἰς ἀκολαθῆ ὅλον τὸ ἀνθρώπινον γένος^(*).
Καὶ ε' δ' ἐκαὶ ὀλότελα διὰ μέσ' ε' τ' εἰς βαπτίσματος
ἀφανίζε^(*) καὶ νὰ ξεριζωθῆ, ἀμὴ συχνὰ ὡσὰν
ἀποκάποιαν δυσυχησμὴν βεύσιω, ῥόματα
ἀναβρεῖ τ' ἀμαρτίας^(*). Ἀν καλὰ ἢ σιμᾷ εἰς Θεῶ
ἢ εἰς Ἐ Θεῶ, καμίαν κατὰ κερσιν αὐτὴ δὲν λογα-
ειάζε^(*), ἀμὴ διὰ μέσ' ε' τ' εἰς συγχωρεῖται ἢ χα-
εἰζε^(*) εἰς αὐτὸς ἢ χάρις καὶ ἢ δὲσπλαγχνία-
τ' ε'^(*). (Ὅμως, χαεῖζε^(*) εἰς αὐτὸς) ὅχι διὰ νὰ
εἰς ἀνὰ ἀνάμελα ἢ ἀξέγνωιασα ἀποκοιμημὴροι
εἰς αὐτὴν, ἀμὴ διὰ νὰ ἀγροικεῖσι πλέα συχνότερα

Θ 2

τὴν

† ἢ γέν, τὸ
περπαθ-
εἰκόν.

τιῶ ζημίαν ἢ βλάβειν, τὸν συναγμὸν ἢ τὴν θλίψιν τῆ φθορᾶς ἐτέτης ἢ ἕμεγάλα χαλασμεῖνα, ὡς ακινῆσι σφικτῶ καὶ θερμὰ τὸς πύξες ἐκείνης, ὅπῃ ἐπιθυμῆσι νὰ ἐλυθερωθῆσιν ἀπὸ τὸ κορμὸν ἐτέτε τε θανάτε. Λοιπὸν διὰ τὴν ὁποίαν ἕσθησιν, κατὰ φρονεῖν ἢ ἀποδιώχνομεν τὴν πλάνην τῆ Πελαγανῶν, ὅπῃ ἀπίσκειν) φιλονεικόντες, ὅτι πῶς νὰ μὴν ὡρξενάται ἀπ' ἀλλῆθεν ἢ κακοσυή τ' ἀμαρτίας, ὡς ἀπὸ κάποιαν ἰμίμησιν (2).

† ἢ γυν, πι-
εἰσφορμα.

M A P T Y P I A I.

(*) Γεν. 5'. γ. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος, δὲν θέλω ἀπομείνῃ τὸ Πνεῦμα εἰς τὸν ἀνθρώπου ἐτέτης, διὰ τὴ εἶναι σάρκασι. Γωβ. ιδ'. δ. Ποῖος θέλω εἶσαι κατὰ τὸν μακαριστῶν; ἀλλὰ κανέναν. Ψαλμ. ν'. 5'. Μὲ ἀνομίαις ἐσυμπάθηκα, ἢ μὲ ἀμαρτίαις μὲ ἐγέννησεν ἡ μητέρα μου. Ἡσαΐ. μῆ. ἡ. Οὐδ' ἐγνώρισες, εἰδ' ἢ ἕδρες, εἰδ' ἢ δρχῆς σὺ ἀνοίξατ' αὐτίκα; διότι ἐσώθησιν καὶ νὰ γνωρίσω πῶς ὡς βαδίνωντας θέλω παρέβῃ, ἢ πῶς ὡς ἄνομος θέλω κραχθεῖ ἀπὸ τῆν κελίαν. Γωάν. γ'. γ', 5', ζ'. Ἐάν κανέναν δὲν γεννηθῆ ἄνωθεν, δὲν ἢ μπόρῃ νὰ ἰδῆ τῆν βασιλείαν τῆ Θεῶ. Ἐκεῖνο ὅπῃ ἐγεννήθη ἀπὸ τῆν Σάρκα, Σάρκα εἶναι, καὶ ἐκαῖνο ὅπῃ ἐγεννήθη ἀπὸ Πνεῦμα, Πνεῦμα εἶναι. Μὴ θυμαίσης διὰ τὴ σὺ εἶπα ἀνάγκη εἶναι νὰ γεννηθῆτε ἐσεῖς ἄνωθεν. Γωάν. θ'. λδ'. Ἀπεκρίθησαν καὶ τῆ εἶπαν· ἐσὺ ὅλος διόλου ἐγεννήθης μὲ ἀμαρτίας, καὶ ἐσὺ μαῶ διδάσκεις; Ρωμ. ε'. ιβ', ιδ'. Καθὼς διὰ ἑνὸς ἀνθρώπου ἡ ἀμαρτία ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ διὰ τῆς ἀμαρτίας ὁ θάνατος, ἐτῆ καὶ ὁ θάνατος ἐπέρασεν εἰς ὅλους τῶν ἀνθρώπων· εἰς τὸν ὅποιον ὅλοι ἀμάρτησαν. Ὁ θάνατος ἐβασίλευσεν ἀπὸ τῆς Ἀδάμ ἕως τῆ καιρὸν τῆς Μωϋσέως, ἢ εἰς ἐκείνης ὅπῃ δὲν ἀμάρτησαν ἢ τῆν ὁμοιότητα τῆς ὡς βασιλεύσας

Εάσεως τῆς Ἀδὰμ, ὁ ὅποιος ὁ Ἀδὰμ εἶναι τύπος τῆς μέλλουτος.

(β) Ρ'ωμ. γ'. ι'. Δέν εἶναι πινὰς δίκαιος, δέν εἶναι εἰδὲ κανεῖς. Ρ'ωμ. η'. η', ιγ', ιζ', κ', κγ'. Ἐκεῖνοι ὅπῃ εἶναι εἰς τὸ Σάρκα δέν ἠμποροῦν νὰ δρέσων τῆς Θεῆς. Διαπὶ ἀν ζῆτε Σαρρικὰ, μέλλετε νὰ ἀποθάνετε· ἀμὴ εἰάν θανατώνετε τὰς πράξεις τῆς καρμίας μὲ τὸ Πνεῦμα, θέλετε ζῆσθ. Ἐάν εἴμασε τέκνα, εἴμασε καὶ κληρονόμοι· κληρονόμοι μὲν τῆς Θεῆς, καὶ Συγκληρονόμοι τῆς Χρυσῆς. Ἡ κτίσις ὑποτάχθη εἰς τὸ ἴματαιότητα, ὅχι θεληματικῆ, ἀμὴ διὰ ἐκεῖνον ὅπῃ τὸ ὑποτάξεν (εἰς τὸ ἴματαιότητα ἐτέτλω.) Καὶ ὅχι μόνον ἡ κτίσις, ἀμὴ ἐμεῖς οἱ ἴδιοι, ἔσωντας νὰ ἔχωμεν τὸ ἀπ' ἀρχῆς τῆς Πνύματι, καὶ ἐμεῖς ἀπίμας ἀνασενάζομεν μέσαιμας, ἀπαντεχένοντας ὑποθεσίαν ἢ ἡγαν τὸ ἐλθεῖν ἰδρῶσιν τῆς καρμίας μας.

† ἡγαν, φθορῶν.

† ἡγαν, πλὴν ἀφ' ἑαυτῶν ἔσωματι.

(γ) Ρ'ωμ. 5'. ι5', ιζ'. Δέν ἠξέδρωτε ὅτι εἰς ἐκεῖνον ὅπῃ ὠδραθῆνετε τῆς λόγους δόξης εἰς τὸ ὑπακούετε, εἴτε δόλοι ἐκείνης ὅπῃ ὑπακούετε; ἢ τῆς ἀμαρτίας εἰς τὸ θάνατον, ἢ τῆς ὑπακούης εἰς πλὴν δικαιοσύνη; Ἄς εἶναι ὠχαρησημένος ὁ Θεός, ὅτι ἐσεῖς μὲν ἦσαν δόλοι τῆς ἀμαρτίας, ἀμὴ ὑπακούετε ἀπὸ καρδίας τὸν τύπον τῆς διδασχῆς, εἰς τὸν ὅποιον ὠδραδόθητε. α'. Κορ. ιε'. κβ'. Καθὼς εἰς τὸν ὅποιον Ἀδὰμ ὅλοι ἀποθνήσκουσιν, ἔτζη καὶ εἰς τὸν Χρυσὸν ὅλοι θέλωσι ζωοποιηθῆ. Ἐφeso. β'. γ'. Ἀνάμεσα εἰς ὅσους καὶ ἐμεῖς ὅλοι ἔσωσαν ἀσραφήκαμεν ἕνα καιρὸν, εἰς ταῖς ἐπιθυμίας τῆς Σαρκός μας, κάμνοντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν ἀνοιῶν, καὶ φυσικὰ ἡμεσαν τέκνα τῆς ὀργῆς, ὡσὼν καὶ οἱ λοιποί.

(δ) Ρ'ωμ. ζ'. κγ'. Βλέπω ἄλλον νόμον εἰς τὰ μέλημα, ὅπῃ ἀντισραθῶν) εἰς τὸν νόμον ἔνοός μας, καὶ ὅπῃ μὲ σκλαθῶν εἰς τὸν νόμον τῆς ἀμαρτίας, ὁ ὅποιος εἶναι μέσα εἰς τὰ μέλημα.

(ε) Ρ'ωμ. η'. α'. Δέν εἶναι κανένα κατάκρημα εἰς ἐκείνης ὅπῃ εἶναι εἰς τὸν Χρυσὸν Ἰησοῦν, καὶ δέν ἀπειπῶσι καὶ τὸ Σάρκα, ἀμὴ καὶ τὸ Πνεῦμα.

(ς) Ρ'ωμ. ζ'. ιη', ιθ', κδ', κε'. ἠξέδρω ὅτι δέν κατοικεῖ εἰς ἐμένα, (ἡγαν εἰς τὸ Σάρκα μας) τίποτε ἀγαθόν· διὰ τὸ θελῶν ἔχω.

ἀμὴν νὰ κάμω τὸ καλὸν δὲν ἤμπορῶ. Διαπὶ δὲν κάμνω τὸ
καλὸν ὅπῃ θέλω, ἀμὴν τὸ κακὸν ὅπῃ δὲν θέλω, ἐκείνο κάμνω.
Ταλαίπωρ⊕ αἰθρώπ⊕ ἐγὼ. ποῖ⊕ θέλῃ μὲ ἐλευθερώσῃ
ἀπὸ τῆς σώματι⊕ ἐτέτῃς τῆς θανάτου; Μὲ τὸν νέον δελεύω τὸν
νόμον τῆς Θεῆς, ἀμὴν μὲ τὸ ζάρκα τὸ νόμον τῆς ἀμαρτίας.

Κ Ε Φ Α Λ. 15'.

Πιστεύομεν ὅτι ἔσονται καὶ νὰ ἦτον τοιούτης λο-
γῆς ξεπεσμὸν καὶ καταχαρασμὸν τὸ
γέν⊕ τῶν αἰθρώπων, διὰ τὴν πῶρα βασιν τῆς
ἀμαρτίας Ἀδὰμ τῆς πρωτοπλάστῃς, ὁ Θεὸς νὰ
ἐφανερῶθῃ ποίας λογῆς νὰ εἶναι σιμαῖτῃς^(α), ἔσων-
τας καὶ νὰ ἀποδέξῃ τῆς λόγουτῃς ἐλεημονητῆν^(β), αἰ-
τάμα καὶ δίκαιον^(γ). Ἐλεημονητῆν μὲν, μὲ τὸν νὰ
ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὴν ἀπώλφαν ἐτέτῃς^(δ), ὅσους μὲ
τὴν αἰώνιοντῃς καὶ ἀμετάστῃς βελὴν διὰ μέσῃς τῆς
χάριτι⊕ μοναχὰ καὶ ἀγαθότητόςτῃς^(ε), ἐδιάλεξε
καὶ ἐφύλαξεν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν^(ς),
χωρὶς κανένα τῃς ἔργον^(η). Δίκαιον δὲ, μὲ τὸ
νὰ ἀφήσῃ ὁ Θεὸς ἐπίλοιπῃς εἰς τὸν ξεπεσμὸν τῆς ἀπώ-
λφάστῃς, τῆς ὁποίας ἀτοίτῃς ἐγένηκαν αἰπιοι^(θ).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι.

(α) Ρ'ωμ. θ'. ιη', κβ', κγ'. Ἐκεῖνον λοιπὸν τὸν ὁποῖον θέλῃ ὁ Θεὸς
ἐλεημονᾷ καὶ ἐκείνον ὅπῃ θέλῃ σκληρύνῃ. Ὁ Θεὸς θέλωντῃς
νὰ δείξῃ τὸ ὀργιῶτῃς, καὶ νὰ κάμῃ νὰ γνωρίσῃ τὸ δυνάμιν
τῃς, ὑπόφερε (μὲ πολλὴν μακροθυμίαν) ἀγχαῖα τῆς ὀργῆς, ἐποι-
μασμένα εἰς ἀπώλφαν. Καὶ διὰ νὰ κάμῃ γνωρίμον τὸ πλῆ-
τον τῆς δόξης τῃς, εἰς ἀγχαῖα τῆς ἐλεημοσύνης, τὰ ὁποῖα ὑπέ-
πόμασεν

τοίμασεν εἰς δόξαν. Ρ'ωμ. ια'. κβ'. Ἰδὲς λοιπὸν καλοσώλω
 καὶ † ἀπορίαν ἔθεῖ, εἰς ἐκείνους ὅπῃ ἔπεσαν, ἀπορίαν, καὶ εἰς
 ἑσένα καλοσώλω, ἐὰν σαθῆς εἰς τὴν καλοσώλω. εἶδ' ἂν καὶ
 ἐπὶ θέλῃς ἀποκοπεῖ.

† ἡ ἀνελε-
 μοσώλω καὶ
 σκληρο-
 σωλω.

(β) Ἐξοδ. κ'. ε', σ'. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός ζ', Θεὸς †
 ζηλιώτης, ὅπῃ ἀπεδίδω ταῖς ἀμαρτίαις τῶν πατέρων ἀπάνω
 εἰς τὰ παιδία, εἰς τρίτῳ καὶ τετάρτῳ γενεαὶ ἐκφνῶν ὅπῃ με
 μισῶσι. Κάμνωντας ἐλεημοσώλω ἐκφνῶν ὅπῃ με ἀγαπῶσι, καὶ
 ἐκφνῶν ὅπῃ φυλάγῃσι τὰ πρῶτα ἡμαρτία. Ἐξοδ. κβ'. κζ'.
 Ἀνίσως καὶ φωνάζῃ εἰς ἐμένα, θέλω τὸν ἴσραήλ, διότι
 εἶμαι ἐλεημονητής.

† ἦγεν, ἀν-
 υπομόνη
 ἐζηλιώτης
 εἰς τὸ θεῖκω
 με δόξαν,
 ὅπῃ ἐθε-
 κηνώμα εἰς
 ἐκείνους ὅπῃ
 με τὴν ἀε-
 παύσιν.

(γ) α'. Καθ. Ἰωάν. α'. θ'. Ἐὰν ὁμολογῶμεν ταῖς ἀμαρτίαις
 μας, ἐκεῖνος εἶναι πιστὸς καὶ δίκαιος, διὰ τὸ μᾶς συγχω-
 ρῆση ταῖς ἀμαρτίαις, καὶ νὰ μᾶς καθαρῶσι ἀπὸ κάθε λογῆς
 ἀμαρτιῶν.

(δ) Ρ'ωμ. θ'. ιε', ις', ιη'. Θέλω κάμψ' ἔλεος ἐκεῖνον ὅπῃ ἔλεω,
 καὶ θέλω ἀπλαγχνιδεῖ, ἐκεῖνον ὅπῃ ἀπλαγχνίζομαι. Οὐδὲ
 ἔθελον εἶναι ἐτῆτο, εἶδ' ἔθ' τρέχοντα, ἀμὴ τῷ θεῷ ὅπῃ
 κάμψ' τὸ ἔλεος. Ἐκεῖνον ὅπῃ θέλω ὁ Θεὸς ἔλεεῖ, καὶ ἐκεῖνον
 ὅπῃ θέλω σκληρῶς. Ρ'ωμ. ια'. λβ'. Ὁ Θεὸς † ὅλους τῶς ἐκλεῖσε
 εἰς τὸ ἀπειθεῖν, διὰ τὸ τῶς ἐλεήσῃ ὅλους. Ἐφεσ. α'. σ', ζ', η', θ'.
 Διὰ ἔπαινον δόξης τῆς χάριτός τῃς, με τὴν ὁποίαν μᾶς ἔκαμε
 χαριτωμένους εἰς τὸν ἡγαπημένον τῆς (υἱόν.) Εἰς τὸ ὁποῖον ἔχομεν
 τὴν ἐξαγώρῃσιν διὰ μέσῃ τῆς αἱμάτων τῆς, τὴν συγχώρησιν τῆς
 ἀμαρτιῶν, καὶ τὴν πλῆστον τῆς χάριτός τῃς. Τὴν ὁποίαν ἔκαμεν
 νὰ πεισθῶσιν εἰς ἐμας, με κάθε σοφίαν καὶ φρόνησιν. Ἐΐσω-
 πας νὰ μᾶς κάμψ' νὰ γνωρίσωμεν τὸ μυστήριον τῆς θελήματός
 τῆς, καὶ τὴν βουλομένην τῆς, τὴν ὁποίαν ἐπέθεσεν εἰς τῆς λόγους.

† ἦγεν, ἰε-
 δαίμης καὶ
 ἔθηντας.

(ε) Ἐξοδ. λγ'. ιθ'. Καὶ θέλω κράξ' τὸ ὄνομα τῆς Κυρίας, καὶ
 θέλω ἐλεήσῃ ἐκεῖνον ὅπῃ θέλω ἀπλαγχνιδεῖ. α'. Βασιλ.
 ιβ'. κβ'. Δὲν θέλω ἀποδιώξῃ ὁ Κύριος τὸν λαόν τῆς διὰ τὸ
 ὄνομά τῆς τὸ μεγάλον, διότι με πρῶτον ὁ Κύριος μᾶς ἐπῆρεν
 εἰς τῆς λόγους διὰ λαόν τῆς. Ψαλμ. ξδ'. ε'. Θέλωμεν χορτάσῃ
 εἰς τὰ ἀγαθὰ τῆς ἀσπῆς σῆς, ἀγαθὸν εἶναι ὁ ναός σῆς, θουμασὸς
 εἶναι

εἶναι μὲ δικαιοσύνη. Μαλαχ. ᾱ. β, γ'. Σαῖς ἀγάπησα λέξαι
 ὁ Κύριος, καὶ εἶπετε, εἰς τί πρᾶγμα μαῖς ἀγάπησες; δὲν ἦτον
 ὁ Ἡσῶ ἀδελφὸς τῷ Ἰακώβ; λέξαι ὁ Κύριος, καὶ ἀγάπησα τὸν
 Ἰακώβ; καὶ τὸ Ἡσῶ ἐμίσησα; καὶ τὰ σῦνορά τε ἀπεφάσισα εἰς
 ἀφανισμόν; καὶ τὴν κληρονομίαν τε, εἰς κατοικίαις τῶν ἐρήμης;
 Ματθ. κ'. κγ'. Τὸ ποτήριόν μου θέλετε τὸ πῖν, καὶ τὸ βάπτισμα
 ὃ ἐβαπτίζομαι, θέλετε βαπτισθεῖ, ἀλλὰ τὸ ναὶ καθίστετε ἀπὸ
 τῶν δεξιῶν μου καὶ ἀπὸ τῆν ἀριστερῶν μου, δὲν εἶναι ἐδικόν μου ναὶ
 τὸ δώσω, ἀλλὰ † εἰς σκείνης ὃ ἐβαπτισθήτε ἀπὸ τὸν Πατέρα
 μου. Ἰωάν. γ'. κζ', κδ'. Κάμετε ναὶ κοπιᾶτε ὄχι διὰ τὸ φαγῆ
 ὃ ἐφθείρε, ἀλλὰ διὰ τὸ φαγῆ ὃ ἐμένει εἰς τὴν ζωὴν τῶν
 αἰώνιων, τὸ ὅποιον ὁ υἱὸς τῶν ἀνθρώπων θέλει δοῦναι. Διὰ τὸ
 ὁ Πατὴρ ὁ Θεὸς † τὸ ἐσφράγισεν. Ἰωάν. ι'. κθ'. Ὁ Πατὴρ μου
 ὃ ἐμὲ τὰ ἔδωκεν, εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ ὅλων καὶ κανένας δὲν
 δυνάται τὰ ἀρπάξῃ, ἀπὸ τὰ χεῖρα τῶν Πατρὸς μου. Ἰωάν. ιε'.
 ις'. ιθ'. Ἐσεῖς δὲν με ἐδίχαλεξετε, ἀλλὰ ἐγὼ σαῖς ἐδίχαλεξα, καὶ
 σαῖς ἔβαλλα, διὰ ναὶ πάντες ἐσεῖς ναὶ φέρετε καρπὸν, καὶ ὁ καρπὸς
 σαῖς ναὶ μένη διὰ ναὶ σαῖς δῶση ὁ Πατὴρ, ὅτι ἀντὶ τῶν ζητήσετε
 διὰ ὀνομά μου. Ἄν ἦσαν ἀπὸ τὸν κόσμον, ὁ κόσμος ἤθελεν
 ἀγαπᾶ τὸ ἰδίόν τε, ἀλλὰ ὅτι δὲν εἶσεν ἀπὸ τὸν κόσμον, ἀλλὰ ἐγὼ
 σαῖς ἐδίχαλεξα ἀπὸ τὸν κόσμον, διὰ τῶν σαῖς μισῶ ὁ κόσμος.
 Ἰωάν. ιζ'. θ', ιβ'. Ἐγὼ δὲ αὐτῶν ὡσαύτως ὡσαύτως ὄχι διὰ τὸν
 κόσμον ὡσαύτως ἀλλὰ διὰ σκείνης ὃ ἐμὲ ἔδωκεν, διὰ τὸ
 εἶναι ἐδικόν μου. Ὅταν ἦσαν μετ' αὐτῶν εἰς τὸν κόσμον, ἐγὼ τῶν
 ἐφύλαξα εἰς τὸ ὄνομά μου σκείνης ὃ ἐμὲ ἔδωκεν ὅτι ἐφυ-
 λαξα καὶ κανένας ἀπ' αὐτῶν δὲν ἐχάθη, ὡσαύτως ὁ υἱὸς τῶν ἀπω-
 λείας, διὰ ναὶ πληρωθῆ ἡ γραφή. Πράξ. β'. μζ'. Ὁ Κύριος
 αὐξᾶνε πᾶσα ἡμέρα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν σκείνης ὃ ἐμὲ ἔδωκεν
 ναὶ σωθῶσι. Πράξ. ιγ'. μη'. καὶ ἐπίσθωσαν ὅσοι ἦσαν προ-
 ερισμένοι εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ρώμ. η'. κθ'. † Ἐκείνης ὃ ἐμὲ
 προηώρυσεν (ὁ Θεὸς) τῶν ἐμὲ προώρυσεν, ναὶ γενῶν ὅμοιοι
 τῶν εἰκόνων τῶν υἱῶν. διὰ ναὶ εἶναι αὐτὸς πρῶτόκον, ἀνά-
 μεσα εἰς πολλὰς ἀδελφῶν. Ρώμ. θ'. ια', ιβ', ιγ', κα', κβ'.
 Διὰ τὸ ἀκόμι τότε ὃ ἐμὲ δὲν ἐγεννήθηκα τὰ δύο παιδία, μὴ δὲ
 ἔκαμεν

† ἦσαν, θέλει
δοθεῖ.

† τὸν ἔθε-
βαίωσε καὶ τὸ
ἀπέδωκεν ἕν
αυ.

Ἰωάν. ι'. ιγ',
αὐτὸν ιγ'. ιη'.
Ἰωάν. ιη'.
ζ. η'.

† ὅσοι.

ἔκαμαν τίποτες καλὸν ἢ κακὸν, ἀλλὰ νὰ μένη¹ ἡ πρόθεσις τῶν
 Θεῶν, ὅπως εἶναι καὶ τὴν ἀλάξιν ὅχι ἀπὸ τὰ ἔργα, ἀλλὰ ἀπὸ
 ἑκείνου ὅπως καλεῖ. ² Ἐλάληθη εἰς αὐτὴν. (τὸ ῥ' ἐβέκκα) ὅτι ὁ
 μεγαλύτερον³ θέλει δαλῶσαι τὸν μικρότερον. ³ Καθὼς εἶναι
 γραμμένον, τὸ Ἰακώβ ἀγάπησα, καὶ τὸ Ἡσαΐ ἐμίσησα. Δὲν ἔχῃ
 ἐξισίαν ὁ ⁴ πληθρῶς ἔπειθε, ἀπὸ τὸ αὐτὴν ⁵ λάσπην νὰ
 κάμη, ἄλλο μὲν ἀγγεῖον εἰς τιμὴν, καὶ ἄλλο εἰς ἀτιμίαν; Ἄν ὁ
 Θεὸς θέλων⁶ νὰ δείξῃ τὸ ὀργιῶτα, καὶ νὰ κάμη νὰ γνωρίσῃ
 τὸ δυνάμιν τε, ὑπόφερε (μὲ πολλὰ μακροθυμίαν) ἀγγεῖα τῶν
 ὀργῶν, ἐτοιμασμένα εἰς ἀπώληαν. Ῥώμ. ια', ε', λδ', λέ'.
 Ἐτίθη λοιπὸν καὶ εἰς ἐτέρον τὸ καιρὸν ἔμφνε λείψανον, καὶ τὸ ἀλα-
 λεγμὸν τὸ χάρι⁷. Ποῖ⁸ ἐγνώρισε τὸ νῦν ἔχει Θεῶν; ἢ ποῖ⁹
 ἔγινε σύμβουλος τε; ἢ τίς τῶν ἑδώσε πρώτ¹⁰, καὶ νὰ τῶν αὐτῶ-
 ποδοῖ; α'. Κορ. ιβ'. γ'. Διὰ τῆτο (καὶ κάμνω νὰ ἐγνωρίσετε,
 ὅτι ἔδω κανένας ὅπως λαλεῖ μὲ τὸ Πνεῦμα τῶν Θεῶν, λέγει ἀνά-
 θεμα Ἰησοῦν. καὶ ἔδω κανένας διωεῖ) νὰ εἴπῃ Κύριον Ἰησοῦν,
 ὡς μὲ Πνεῦμα ἅγιον. Ἐφεσ. α'. δ'. Καθὼς μαῶς ἐλάλεξεν
 εἰς αὐτὸν, πρὶν ὡς νὰ τελεωθῇ ὁ κόσμος. β'. Τιμ. α'. δ'.
 Ὅπως μαῶς ἔσωσε, καὶ μαῶς ἐκάλεσε μὲ κάλεσμα ἅγιον, ὅχι
 καὶ τὰ ἔργα μας, ἀλλὰ καὶ τὸ ἰδιάν τε πρόθεσιν καὶ τὸ χάρι
 ὅπως μαῶς ἐδόθη εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν πρώτιστα ἀπὸ χρόνου
 αἰώνιος. β'. Τιμ. β'. ιδ', κ'. Ἐγνώρισε ὁ Κύριος ἑκείνης
 ὅπως εἶναι ἐδικαίως. Εἰς μεγάλον σπήτιν δὲν εἶναι μόνον σκῆψις
 χρυσοῦ καὶ ἀργυροῦ, ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ πήλινα, καὶ μερικὰ
 εἶναι εἰς τιμὴν, καὶ μερικὰ εἶναι εἰς ἀτιμίαν. Τίτ. α'. α'.
 Παῦλος δὲλ¹¹ Θεῶν, καὶ Ἀπόστολος τῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ
 τὸ πρὶν τὸ ἐκλεκτῶν τῶν Θεῶν, καὶ τὸ ἐπίγνωσιν τὴν ἀληθείας,
 ὅπως εἶναι καὶ τὸ ὁσέβειαν. Τίτ. γ'. δ', ε'. Ὅταν ἐφανερώθῃ
 ἡ καλοσύνη καὶ ἡ Φιλανθρωπία τῶν Σωτῆρων ἡμῶν Θεῶν.
 Ὅχι ἀπὸ ἔργα δίκαια ὅπως ἐκάμαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐλεη-
 μοσύνην τε μαῶς ἔσωσε, ἀλλὰ μέσθ τῶν λυσίμα¹² τῶν ἐξανα-
 γεννήσεως καὶ τῆς ἐξανακαινεργώσεως τῶν ἀγίων Πνεύμα-
 τ¹³. α'. Πέτρ. α'. β'. Κατὰ πρόγνωσιν Θεῶν Πατρὸς ἐν
 ἀγιασμῶ Πνεύμα¹⁴, εἰς ὑπακοὴν, καὶ ῥαντισμὸν τῶν
 αἵμα¹⁵

¹ ἡ βελή, ἢ ἡ γνώμη.

² Γεν. κε'. κγ'.

³ Μαλαχ. α'. β'.

⁴ κεραμιδιάρης, γαστραξ-
⁵ ζυμάειν, ἢ γυν, ἄλλο μὲν πρημέ-
 νον, καὶ ἄλλο εἰς χεῖρσιν ἔπρησιν.

⁶ ἦγεν, βλασφημεί.

αίμαλⓄ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀπὸ πληθυντῆ εἰς ἑσᾶς χάρις καὶ εἰρήνη.

† συμβου-
δοῦσι.

† ἦγεν, καὶ ἔ-
γνώμην καὶ
βέλησίν τε.

(6) Ρ'ωμ. η'. κη', κθ', λ'. Καὶ ἠξίωσαν ὅτι ὅλα τὰ πράγματα †
συνεργῶσιν εἰς τὸ ἀγαθόν, εἰς ἑκείνους ὅπῃ ἀγαπᾷσι τὸ Θεόν, οἱ
ὅποιοι εἶναι καλεσμένοι † καὶ τὸ πρόθεσίν τε. Ἐκείνους ὅπῃ
προεγνώρισεν (ὁ Θεός,) τῆς χάριτος καὶ προώρισε, νὰ γενῶν ὅμοιοι
τῆ εἰκόνⓄ τῆ ἡμετέρας. Ἐκείνους ὅπῃ προώρισεν, ἑκείνους καὶ
ἐκάλεσε· καὶ ἑκείνους ὅπῃ ἐκάλεσεν, ἑκείνους καὶ ἐδικαίωσε,
καὶ ὅσους ἐδικαίωσεν, ἑκείνους καὶ ἐδόξασε. Ἐφεσ. α'. δ', ε'.
Καθὼς μᾶς ἐδιάλεξεν εἰς αὐτὸν, πρὸ τῆς γενέσεως ἡμετέρας ὁ
κύριος, νὰ ἡμετέρας ἀγιοὶ καὶ ἀκατηγόρητοι ὁμοιωθῶμεν μετὰ
τὸ ἀγαθόν. Ἐστῶντας νὰ μᾶς ἐπροώρισεν εἰς τὸ ἕλεος διὰ
μέσος τῆ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν χάριν καὶ τὴν δόξαν τῆ
δοξαίας τῆς

(7) Δούτερ. θ'. δ', ε', ς'. Μὴν εἰπῆς μέσος εἰς τὴν καρδίαν σου ὅταν
ἀφανίσῃ ὁ κύριος ὁ Θεός σου τὰ ἔθνη ἐπὶ τὸ πρόσω-
πόν σου, λέγωντας, ὁ κύριος με ἐμπάσει νὰ κληρονομήσω τὴν
γῆν τὴν ἀγαθὴν ἐπὶ τὴν γῆν διὰ ταῖς δικαιοσύναις μου, ἀλλὰ διὰ
τὴν ἀσέβειαν τῶν ἐθνῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ κύριος θείλει ἐξολο-
θρῶσάς διὰ τὸ πρόσωπόν σου. Ὅχι διὰ τὴν δικαιοσύνην σου, εἰδὲ
διὰ τὴν ἀγνωσίαν τῆς καρδίας σου σὲ ἐμπάσει νὰ κληρονομή-
σῃς τὴν γῆν τῆς γῆς, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀσέβειαν καὶ αἰομίαν τῶν ἐθνῶν
ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ κύριος θείλει τὴν ἐξολοθρῶσάς ἀπὸ τὸ πρόσωπόν σου.
Καὶ νὰ γνωρίσῃς σήμερον πῶς ὄχι διὰ ταῖς δικαιοσύναις σου
ὁ κύριος ὁ Θεός σου σὲ διδῆ τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ἐπὶ τῆς γῆς
νὰ κλη-
ρονομήσῃς, διὰ τὴν εἰσὶν λαὸς † σκληροῦραχῆλⓄ. Ψαλμ.
μθ'. γ. Ἐμεῖς εἴμασε λαὸς τε; καὶ πρόβατα τῆ βοσκῆς τε.
Ρ'ωμ. θ'. ια', κβ. Διαπὶ ἀκόμη τότε ὅπῃ δὲν ἐγεννήθησαν τὰ
παιδία, μὴ δὲ ἑκάμαν τίποτες καλόν, ἢ κακόν, διὰ νὰ μείνη ἡ †
πρόθεσις τῆ Θεοῦ ὅπῃ εἶναι καὶ τὸ διαλεγμὸν, ὄχι ἀπὸ τὰ ἔργα,
ἀλλὰ ἀπὸ ἑκείνων ὅπῃ τὰ καλεῖ: ὁ Θεός θείλωντας νὰ δείξῃ τὴν
ὀργὴν σου, καὶ νὰ κάμῃ νὰ γνωρίσῃς τὴν δυνάμειν σου, ὑπόφερε
(μὲ πολλὴν μακροθυμίαν) ἀγῆα τῆ ὀργῆς, ἐπιμασμένα εἰς
ἀπώλφειαν. Ρ'ωμ. ια. ς'. Καὶ ἐὰν εἶναι ἀπὸ τὴν χάριν, δὲν
εἶναι

† ἦγεν, ἀπὸ-
θῆς, ἀνυπό-
τακτος, πῶς-
ματέρης.

† βελή, ἢ
γνώμη.

εἶναι πλεόν ἀπὸ τὰ ἔργα· Διαπὶ ἀλλέως ἢ χάρις δὲν εἶναι πλεόν χάρις. ἀμὴ ἀν εἶναι ἀπὸ τὰ ἔργα, δὲν εἶναι πλεόν χάρις, ἀλλέως τὸ ἔργον, δὲν εἶναι πλεόν ἔργον. Ε'φεσ. α'. δ'. Καθὼς μᾶς ἐδιάλεξεν εἰς αὐτὸν, πρὶν νὰ θεμελιωθῇ ὁ κρό- μⓄ, νὰ ἤμασεν ἄγιοι καὶ ἀκατηγόρητοι ὁμωροῦσά τε μὲ ἀγά- πῳ. Ε'φεσ. β'. ι'. Διαπὶ αὐτὸν εἶμασε πῶμα, ἔσωντας νὰ ἐκλιθῆκαμεν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν εἰς ἔργα καλὰ, τὰ ὁποῖα τὰ πωροτοίμασεν ὁ Θεός, διὰ νὰ πειπιτήσωμεν μέσα εἰς αὐτὰ β'. Τιμ. α'. θ'. Ὅπῃ μᾶς ἔσωσε, καὶ μᾶς ἐκάλεσε μὲ κά- λεσμα ἄγιον, ὅχι κατὰ τὰ ἔργα μας, ἀμὴ κατὰ τὴν ἰδιάν τε πρῶ- θεσιν καὶ τὴν χάριν ὅπῃ ἐδόθη εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν πρῶν τερα ἀπὸ χρόνου αἰώνος. α'. Καθ. Ἰωάν. δ'. ι'. Εἰς τῷτο εἶναι ἡ ἀγάπη, ὅχι ὅτι ἐμεῖς ἀγαπήσαμεν τὸ Θεόν, ἀμὴ ὅτι αὐτὸς μᾶς ἀγάπησε, καὶ ἀπέστειλε τὸ ἴόν τε· νὰ εἶναι † Συγχώρησις διὰ τὰς ἀμαρτίας μας.

† ἦγεν, κκ- θελοσμός.

(θ) Ε'ξοδ. θ'. ις'. Διότι τῷρα σέλιωντας τὸ χέριν μου, θέλω κτυ- πῆσαι ἐσένα καὶ τὸ λαόν σου με θανατικόν, καὶ θέλω καταλυθεῖσαι ἀπὸ τὸ γλῶ. Δδωτερ. θ'. δ', ε'. Ἰδὲς αὐτὰ αἰῶθεν εἰς τὸ (η) γράμμα. Δδωτερ. κθ'. δ'. Καὶ δὲν ζῆσ' ἔδωκεν ἀνθέντης ὁ Θεός καρδίαν νὰ γνωρίσετε, καὶ μάτια νὰ βλέπετε, καὶ αὐτίνα νὰ ἀκῶσετε ὡς τὸ ζῆμερον. Ψαλμ. ι'. η'. Ὁ Κύριος εἶναι δίκαιος, καὶ τὰς δικαιοσύνας ἀγάπησε, τὰς † ἰσοσύνας βλέπει τὸ πρῶ- σωπόν τε. Ψαλμ. ριά'. η'. Ἡ δικαιοσύνη τε μὴνέσκη παντο- πῆνὰ εἰς τὸν αἰῶνα. Ματθ. κ'. ις'. Οἱ ὑπερινοὶ θέλωσι γένε πρῶτοι, καὶ οἱ πρῶτοι ὑπερινοὶ, Διαπὶ πολλοὶ εἶναι καλεσμένοι ἀμὴ ὀλίγοι εἶναι διαλεγμένοι. Ἰωάν. ιγ'. ι', ια'. Καὶ ἐσεῖς καθαροὶ εἶσεν, ἀμὴ ὅχι ὅλοι. Διαπὶ ἡξῶρεν ἐκῆνον ὅπῃ τὸν ἐπὶ τῶ δίδε· Δια τῷτο εἶπε, δὲν εἶσεν ὅλοι καθαροὶ. Ρ'ωμ. γ'. ια'. Δὲν εἶναι κανέναις ὅπῃ ζροικᾶ, δὲν εἶναι κανέναις ὅπῃ ζροικᾶ τὸ Θεόν. Ρ'ωμ. θ'. ις', ιζ', κ', κα'. Οὐδὲ εἶ θέλοντι εἶναι ἐτῷτο, εἶ ἢ εἶ τρέχοντι, ἀμὴ εἶ Θεὸς ὅπῃ κάμνη τὸ ἔλε. * Διαπὶ λέγη ἡ γραφή Δια τὸ φαρῶ, ὅτι ὅπῃ τὸ αὐτὸ σὲ ἐσύ- κωσα, διὰ νὰ δείξω εἰς ἐσένα τὸ δυνάμιν μου, καὶ διὰ νὰ φη- μιθῇ τὸ ὄνομά μου εἰς ὅλλω τὴν γλῶ. Ω' αἰθρωπε ποῖ εἶσαι

† ἰσότητες.

* Ε'ξοδ. θ'. ις'.

ἐσὺ ὅπῃ αὐτὰ πορεύεσσι τῷ Θεῷ ; μήνα λέγη τὸ πλάσμα
 ἐκφνῷ ὅπῃ τὸ ἔωλασε, διὰ τὴν μὲν ἕκαμες ἔτζη; Ἡ δὲν ἔχρῃ ἐξ-
 σίαν ὁ πηλεργὸς ἔπηλῃ δὲ πὸ τῷ αὐτῷ λάσπῳ νὰ κάμη
 ἄλλο μὲν ἀγγεῖον εἰς τιμῶν, καὶ ἄλλο εἰς ἀτιμίαν; β'. Τιμ. β'. κ'.
 Καὶ εἰς μέγαλον σπήτιν, δὲν εἶναι μόνον σκῆψή χροσὰ καὶ δέγχερά,
 ἀμὴ εἶναι καὶ ξύλινα, καὶ πήλινα, καὶ μερικά εἶναι εἰς τιμῶν,
 καὶ μερικά εἰς ἀτιμίαν.

ΚΕΦΑΛ. ιζ'.

Πισθούμεν πῶς ὁ Πανάγαθὸς Θεὸς ἡμῶν^(α),
 διὰ μέσση τῶ θαυμασιωτάτης τε καὶ ἀνεκδιη-
 γήτης σοφίας καὶ ἀγαθότητος, βλέπωντας τὸν
 ἀνθρώπον^(β), πῶς ἐκάταγκρεμνήθη εἰς ρωμα-
 κὸν αὐτάμα καὶ ψυχικὸν θάνατον, καὶ ὁλότελα
 νὰ ἐδυσύχησε^(γ), ἐσπῆδαξε ζητώντας τον, ὅπῃ
 τρημασμήθῃ ἔφυγε^(δ). Καὶ τὸν ἐπαρηγόρησε
 τάζωντας τε πῶς θέλῃ ἔχαιρίσῃ τὸν ἰδίον τε
 υἱὸν, ὅπῃ θέλῃ γεννηθεῖ δὲ πὸ γυναῖκα, διὰ νὰ
 σώσῃ αὐτὸν καὶ μακαρίσῃ, καὶ ἔφιδῃ τῷ κεφα-
 λῶν νὰ σωθῆῃ καὶ νὰ τὸν καταπονέσῃ^(ε).

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

(α) β'. Παραλ. λ'. θ'. Ἐλεημονητής καὶ ἄσπλαγχνός εἶναι
 αὐθέντης ὁ Θεός μας, καὶ δὲν θέλῃ χερίσῃ τὸ πρόσωπόν τε
 ὀπίσω δὲ πὸ λόγῃ μας, αἰσῶς καὶ μάτασραφῆμῃ εἰς αὐτόν.
 Λκκ. ιη'. ιθ'. Τὴν μὲν λέγῃς ἀγαθόν; ἐθένας δὲν εἶναι ἀγαθός,
 ὁ δὲ ἄνας, ὁ Θεός.

(β) Ρώμ. ια'. λγ'. Ὡς βῆθῃ πλάτης καὶ σοφίας καὶ γνώσεως
 Θεῷ, πόσον εἶναι ἀνεξέτασται αἱ κρείσες τε καὶ ἀκατανόηται
 αἰσράταις τε.

(γ) Γεν.

- (γ) Γεν. γ'. ιη'. Ἀγκάθια καὶ τριβόλια θέλῃ φυτρῶν, καὶ θέλῃς
 τρώῃ τὸ χορτῶρον τῆ γῆς. Ρώμ. ε'. ιζ'. Μὲ σφάλμα ἑνὸς
 ἀνθρώπου ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος, διὰ μέσσω ἑνὸς.
 α'. Κορ. ιε'. κβ'. Εἰς τὸ Ἀδὰμ ὅλοι ἀποθνήσκουσι.
- (δ) Γεν. γ'. η', θ'. Καὶ ἀκέσασιν τὸ Φωνὴν τῷ αὐθεντὸς τῷ Θεῷ ὅπως
 ἐπερπάτηε εἰς τὸ Παράδεισον τὸ ὀφλινὸν, καὶ ἐκρυφήκασι τὸ
 Ἀδὰμ καὶ ἡ Γυναῖκα εἰς τὴν μέσην τῶ Παραδείσου. Καὶ
 ἔκραξεν ὁ Θεὸς τὸ Ἀδὰμ, καὶ εἶπεν τῷ, Ἀδὰμ, πῶ εἶσαι;
- (ε) Γεν. γ'. ιε'. Καὶ θέλῃ βάλλῃ ἔχθραν ἀνάμεσά ῥα, καὶ ἀνά-
 μεσσω τῆς γυναικὸς ῥα, καὶ ἀνάμεσσω τῶ σπερματὸς ῥα, καὶ
 ἀνάμεσσω τῶ σπέρματός της. αὐτὸς θέλῃ ῥα κτυπήσῃ τὴν κε-
 φαλήν, καὶ ἐσὺ θέλῃς τῶ ὄφρα μονῶ τὸ Φτέρναν. Γεν. κβ'. ιη'.
 Καὶ θέλῃσιν βύλογηθεῖ εἰς τὸ σπέρμα ῥα ὅλα τὰ ἔθνη τῆ γῆς,
 ἐπεδὴ καὶ ὑπάκουσες τῷ Φωνῆς μου. Ἡσαΐ. ζ'. ιδ'. Να ἡ Παρ-
 θέν τῷ θέλῃ ἐγκασρωθεῖ, καὶ θέλῃ γεννήσῃ υἱόν, καὶ θέλῃς κραῖξῃ
 τὸ ὄνομά τῃ Ἐμμανὴλ. Ἰωάν. ζ'. μβ'. Δὲν εἶπεν ἡ γραφή,
 ὅτι ἀπὸ τὸ ἰ σπέρμα τῶ Δαβὶδ, καὶ ἀπὸ τὸ βιθλεὲμ τὸ χῶρον,¹
 ἐκεῖ ὅπως ἦτον ὁ Δαβὶδ, ὁ Χριστὸς ἔρχεται; Γαλ. δ'. δ', Ὅταν
 ἦλθε τὸ πλήρωμα τῶ χρόνος, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱόν τῷ
 ὁ ὅποιον ἐγεννήθη ἀπὸ γυναικῶ, ὑποτέταγμένον ἀπὸ κάτω
 εἰς τὸ νόμον. β'. Τιμ. β'. η'. Ἐνθυμῶ τὸ Ἰησοῦν Χριστὸν ὅπως
 αἰεσῇ ἐκ νεκρῶν, ὁ ὅποιον (ἐγεννήθη) ἀπὸ τὸ σπέρμα τῶ Δαβὶδ,
 καὶ τὸ Εὐαγγελιόν μου. Ἐβρ. β'. ιδ'. Ἐπεδὴ τὰ παιδιὰ ἐμετοί-
 χασιν σαρκὸς καὶ αἱματῶ, καὶ αὐτὸς ὁμοίως ἐμετέχε τὸ αὐτῶν,
 διὰ τὸ χαλάσει ἐκεῖνον ὅπως ἔχει τὸ κρατῶ τῶ θανάτου,
 ἡ γὰρ, τὸ Διάβολον. Ἐβρ. ζ'. ιδ'. Φανερόν εἶναι ὅτι ἀπὸ τὸ γέν
 τῶ Ἰεδοῦ ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν.

¹ Μιχ. ε'. β'.
 Ματθ. β'. ε'.

² α'. βασιλ.
 15'. α'. δ'.

Κ Ε Φ Α Λ. ιη'.

Καὶ ἀκόμι ὁμολογεῖται, πῶς ὁ Θεὸς βέβαια
 ἀποτελείωσε τὰ ταξίματα ὅπως εἶχε ταμ-
 νῆρα πρωύτερα τῶν Πατέρων, διὰ μέσσω ἑνὸς ὁμο-
 ἰοῦ.

τῶν Προφητῶν ^(*), ἔσωντας καὶ νὰ σείλη εἰς
 τὸν κόσμον τὸν ἰδιόντε Γιόν, τὸν αἰώνιον καὶ μονο-
 γενῆτε, ὅποτε ἐφθασεν ὁ διορισμὸς τῆς και-
 ρός ^(*). Ὁ ὁποῖος ἐπῆρε γῆμα δέλε, καὶ ἔγενεν
 ὁμοιωτῶν ἀνθρώπων ^(*). Καὶ ἀληθινῶ βέβαια
 ἔλαβεν ἀνθρωπίνην φύσιν, με ταῖς ἰδαιῖς τῆς
 ἀδενείαις, χωρὶς ἀμαρτίαν ^(*), ἔσωντας καὶ νὰ
 ἐγκασθῆ εἰς τὴν κοιλίαν τῆς Μακαρίας Παρ-
 θένος Μαρίας, ἀπὸ δυνάμιν τῆς ἁγίας Πνεύμα-
 τος, καὶ ὄχι ἀπὸ ἀνδρὸς σμίξιν. Καὶ φύσιν ἀνθρω-
 πίνην ἔλαβεν, ὄχι καὶ πῶς εἶναι τὸ κοσμὸν μονα-
 χόν ^(*), ἀλλὰ ἀντάμα καὶ ἀληθινῶ ἀνθρωπίνην
 ψυχῆν, διὰ νὰ εἶναι καθολικὸς ἰδιὸς ἀνθρωπῶ.
 Διότι ἐπέδη καὶ εἰς τὴν ἑξολοθρομῆν ἀπώ-
 λταν, ὄχι μόνον τὸ κοσμὸν, ἀλλὰ καὶ ἡ ψυχὴ ἀντάμα
 ἔξέπεσε. Διὰ τῆτο ἀνάγκη ἦτον ἀντάμα νὰ
 λάβῃ καὶ τὰ δύο, ἐπέδη αὐτὸς ἔμελλε νὰ σώσῃ
 τὸν ἀνθρωπὸν ψυχῆτε καὶ Σώματι. Καὶ εἰς τῆτο
 λοιπὸν ἐμεῖς ἐναυλιώνομασθε τῶν Ἀναβαπτιστῶν
 τὴν Αἴρεσιν, ὅπως ἐγενῆ ^(*) πῶς νὰ ἔλαβεν ὁ Χριστὸς
 ἀνθρωπίνην Σάρκα ἀπὸ τῆς Μητέρας ^(*). Καὶ
 ὁμολογεῖται βεβαιώτατα εἰς αὐτὸ, πῶς ὁ Χρι-
 στὸς ἵ νὰ ἐμέτοιχε τῆς Σαρκὸς τῶν παιδίων ^(*),
 ἔσωντας νὰ εἶναι καρπὸς ἀπὸ τῆς μέσῃ τῆς
 Δαβὶδ καὶ τῆς Σάρκα ^(*). Καὶ νὰ ἐγεννήθῃ ἀπὸ τὸ
 σπέρμα

ἵ ἔγενε, καὶ
 ἐχρησθη μὴ
 Σάρκα καὶ
 σπέρμα, καὶ
 ὄχι ἀπὸ πα-
 τέρων ἀπὸ
 τῆς κατὰ
 τὴν

σπέρμα ἔξ Δαβὶδ καὶ τὴν Ζάρα (1). Καὶ καρπὸς
 τῆς κοιλίας τῆς Παρθένου Μαρίας (2). Ὅπως ἐγεν-
 νήθη ἀπὸ γυναικῆ (3). Βλαστὸς ἔξ Δαβὶδ (4). καὶ
 Ῥάβδιν ἀπὸ τὴν ρίζαν ἔξ Ἰεσαΐ (5). Ὁ ὁποῖός
 ἐπερόβαλλεν ἀπὸ τὴν φυλὴν ἔξ Ἰούδα (6). Καὶ ἀπὸ
 Περυγόνου Ἰουδαίου καὶ τὴν Ζάρα (7). Ἀπὸ τὸ
 σπέρμα ἔξ Ἀβραάμ (8). Διότι ἐπῆρεν εἰς ἔργον
 τὸ σπέρμα ἔξ Ἀβραάμ, καὶ εἰς ὅλα ὁμοιώθηκε
 τῶν ἀδελφῶν χωρὶς ἀμαρτίαν (9). Κατὰ τὸν
 τρόπον ὅπως εἶναι ὁ ἐδικός μας Ἐμμανὴλ, τὸ
 ὅποῖον Ἰσηγαῖται καὶ θέλει νὰ εἰπῆ μετ' ἐμᾶς
 ὁ Θεός (10).

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

(1) Γεν. κβ'. ιζ', ιη'. Βέβαια ὀλογοῦντας θέλω σὲ ὀλογήσῃ, καὶ
 πληθένωντας θέλω πληθύνῃ τὸ σπέρμασ, ὡσὺν τὰ ἄστρα
 ἔξ ἔρανῃ, καὶ ὡσὺν τὸ ἄμμον ὅπως εἶναι εἰς τὸ πλεῖστον τῆς
 θαλάσσης, καὶ θέλω κληρονομήσῃ τὸ σπέρμασ ταῖς χώραις
 τῶν ἐχθρῶν σου. Καὶ θέλωσιν ὀλογηθεῖ εἰς τὸ σπέρμασ
 ὅλα τὰ ἔθνη τῆς γῆς, ἐπὶ δὴ καὶ ἄκασες τῆς Φωνῆς μου. Γεν.
 κς'. δ'. Καὶ θέλω πληθύνῃ τὸ σπέρμασ, ὡσὺν τὰ ἄστρα τῶν
 ἔρανῃ, καὶ θέλω δώσῃ τῶν σπέρματός σου ὅλην τὴν γῆν ἐτέτυ.
 καὶ θέλωσιν ὀλογηθεῖ εἰς τὸ σπέρμα σου ὅλα τὰ ἔθνη τῆς
 γῆς. Ψαλμ. ρλά'. ια', ιβ'. Ὡμώσεν ὁ Κύριός πρὸς αἰλήθην τῶν
 Δαβὶδ, καὶ δὲν θέλω τὸ παρέβῃ. Ἀπὸ τὸν καρπὸν τῆς κοιλίας σου,
 θέλω βάλλῃ ἀπάνω εἰς τὸ θρόνον σου. Λεκ. α'. λά', νέ', ξθ', ο'.
 Καὶ θέλω ἐγκαταστήσῃ, καὶ θέλω γεννήσῃ υἱόν, καὶ νὰ ἔξ κρείττης
 τὸ ὄνομά του Ἰησοῦν. Καθὼς τὸ ἔταξε τῶν Πατέρων μου, τῶν
 Ἀβραάμ, καὶ ἔξ σπέρματός του εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἀσύκωσε
 δυνάμιν ζωτικῆς εἰς τὸ σπῆν τῶν Δαβὶδ καὶ τῶν Παιδιῶν του.

Καθὼς

† ἡ ἔξδ.
λετα.

Καθὼς τὸ εἶπε Διὰ μέσου τῶ σώματι τῶ ἁγίων ἀπὸ τῶ δέχων
τῶ Προφητῶν του. Πράξ. ιγ'. κγ' * Ἀπὸ τὸ σπέρμα ἐστῆ του ὁ
Θεὸς κτλ τὸ πῶξιμόν του ἐξανάστησεν εἰς τὸ γένος τῶ Ἰσραὴλ
τὸν Σωτῆρα Ἰησοῦν.

* Ἡ σαι.
ια'. α'.

(β) Ἰωαν'. γ'. ις'. Τέτοιας λογῆς ἀγάπησεν ὁ Θεὸς τὸ κόσμον, ὅπῃ
ἔδωκε τὸ Υἱόν του τὸ μονογενῆ, Διὰ νὰ μὴ χάθῃ πᾶσαι ἕνας
ὅπῃ πσιδίῃ εἰς αὐτόν, ἀλλὰ νὰ ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Ρ' ωμ. η'. γ'.
Ἐκεῖνο ὅπῃ δὲν ἐδιδύετον νὰ κάμῃ ὁ νόμος, εἰς τὸ ὅποιον ἦτον
ἀδελφὴς εἰς τὸ σῆμα, ὁ Θεὸς ἐσώωντας νὰ πέμψῃ τὸ Υἱόν του,
μὲ ὁμοίωμα σαρκὸς ἀμαρτωλῆς, καὶ Διὰ τὴν ἀμαρτίαν,
ἐκάτακρινε τὴν ἀμαρτίαν μέσα εἰς τὴν σῆμα. Γαλ. δ'. δ'.
Ὅταν ἦλθε τὸ πλήρωμα τῶ χρόνου ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱόν
του, ὁ ὅποιος ἐγεννήθη ἀπὸ γυναικῶς, ὑποτεταγμένον ἀπὸ
κάτω εἰς τὸ νόμον.

* Ἡ σαι.
μβ'. α'.
Λυκ. κβ'. κζ'.
Ρ' ωμ. ιε'.
γ', η'.
* Γαλ. δ'. δ'.

(γ) Φιλιπ. β'. ζ'. Ἐκένωσε τῶ λόγους, ἵ πέρνωντας μορφῶν
δέλτα, καὶ ἡρόμενον ὅμοιον τῶ ἀνθρώπων.

(δ) Ἰωαν'. α'. ιδ'. Καὶ ὁ λόγος ἐγένετο σὰρξ, καὶ ἐκατοίκησεν εἰς
ἐμαῖς, καὶ ἰδαμὴν τὸ δόξαν του, δόξαν ὡσαν (ἡδὲ) μονογενῆς ἀπὸ
τῶ Πατέρα, γεμάτος χάριτος καὶ ἀλήθειαν. α'. Τιμ. β'. ε'.
Ἐἷς εἶναι ὁ Θεὸς, ἕνας εἶναι καὶ μεσίτης Θεὸς καὶ ἀνθρώπων, ἀν-
θρώπου Ἰησοῦς Χριστός. α'. Τιμ. γ'. ις'. Καὶ ἀληθινὰ χωρὶς
καμίαν ἀνῆλογίαν, μέγα εἶναι τὸ μυστήριον τῆς ὁσεβείας· ὁ
Θεὸς ἐφανερώθη εἰς τὸ σῆμα, ἐδικαιώθη ἐν Πνύματι, ἐφάνη
εἰς τῶς Ἀγγέλους, ἐκηρύχθη εἰς τὰ ἔθνη, ἐπιστάθη εἰς τὸν κόσμον,
ἀνελήφθη εἰς δόξαν. Ἐβρ. β'. ις', ιζ', ιη'. Δὲν πέρνη εἰς τῶ
λόγους τῶς Ἀγγέλους, ἀλλὰ πέρνη εἰς τῶ λόγου του, τὸ σπέρμα
τῶ Ἀβραάμ. Διὰ τῶτο ἐχρεώθη νὰ ὁμοιωθῆ εἰς ὅλα τῶς ἀδελ-
φῶς, Διὰ νὰ γένη ἐλεήμων καὶ πιστὸς δεξιερῶς, εἰς τὰ πράγματα
ὅπῃ πρέπει νὰ γίνων) σιμᾶ εἰς τὸν Θεόν, εἰς τὸ νὰ καθαρῶσι
ταῖς ἀμαρτίαις τῶ λαῶ. Διὰ τὸ εἰς ἐκεῖνο ὅπῃ αὐτὸς ἔπαθεν
ὅταν ἐπείραθη, διώκων) νὰ βοηθήσῃ ἐκείνους ὅπῃ πείραζον).

† ἡ γυν, τῆς
χρησελογίας.
Λυκ. γ'. κγ'.

(ε) Ματθ. α'. α', ιη'. Βιβλίον † τῆς ἡμέσεως τῶ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
τῶ Υἱοῦ τῶ Δαβὶδ, τῶ Υἱοῦ τῶ Ἀβραάμ. Καὶ ἡ ἡμέσις τῶ
Ἰησοῦ Χριστοῦ, τέτοιας λογῆς ἐγένετο. ἐπειδὴ ἡ μητέρα του ἡ
Μαρία

Μαρία ἀρραβωνιάθη ἔ Γωσήφ, πρὶν να ἔλθῃ ἀντάμα, ὄρεθῃ ἐγκασρωμένη ἀπὸ Πνεῦμα ἁγίου. Λακ. α̃. λά, λδ̃, λέ. Καὶ θέλῃς ἐγκασρωθεῖ, καὶ θέλῃς γεννήσῃ Γιόν· καὶ θέλῃς τῷ καλέσῃ τὸ ὄνομά τε Ἰησοῦν. Καὶ ἡ Μαριάμ εἶπε πρὸς τὸν Ἀγγελον, πῶς θέλῃ εἶσαι ἐτέτο, ὅπῃ ἐγὼ αὐδρα δὲν ἐγνωρίζω; Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἈγγελοⓄ καὶ εἶπετις, Πνεῦμα ἁγίου θέλῃ ἔλθῃ εἰς ἐσένα, καὶ διώαμις τῷ ἴψίς θέλῃ σε ἀποσκιάσῃ, διὰ τῷ καὶ ἐκείνο ὅπῃ μέλλῃ να γνηθῇ ἀπὸ σενα ἁγίου, θέλῃ καλεσθῇ Γιὸς Θεῷ.

- (ζ) Λακ. κγ'. κς'. Καὶ ὡσάν τ' ἐπαγαίχασιν, ἴπίασαν κάποιον Σίμωνα Κυρηναῖον ὁ ὀπιⓄ ἐρχόταν ἀπὸ τὸ χωράφιν, καὶ ἔβαλαν ἀπάνω τε τ' Σπαυρόν να τ' βασιῶ ὀπίσω ἀπὸ τ' Ἰησοῦν. Ἰωάν. ιθ'. λ'. Ὄταν λοιπὸν ἐπῆρε τὸ ξύδιν ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν, ἐτελῶθῃ καὶ ἔσωντας να σκύψῃ τ' κεφαλῶ τε ἐπαράδωκε τὸ Πνεῦμα.
- (η) Ε'βρ. β'. ιδ'. Ἐπὶ δὴ λοιπὸν τὰ παιδία ἐμετοίχασιν σαρκὸς καὶ αἱμαⓄ, καὶ αὐτὸς ὁμοίως μετέχε τ' αὐτῶν.
- (θ) Ψαλμ. ρλα. ια. Σίμωσεν ὁ ΚύριⓄ τ' ἀλήθειαν Σ' Δαβιδ, καὶ δὲν θέλῃ τῷ ὄραθεῖ. Πράξ. β'. λ'. Ἐσωντας να εἶναι Προφήτης, καὶ ἠξάρωντας ὅτι ὁ Θεὸς Σ' ὤμοσεν ὄρκον, ἀπὸ τ' καρπὸν τ' ὄσφύος τε, να ἀναστήσῃ τ' Χριστὸν καὶ τὰ σάρκα, καὶ να τ' ἦγεν, τῆς μέσης τε.
- (ι) Ρ'ωμ. α̃. γ'. Διὰ τ' ἦόν τε τ' Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ὁ ὀπιⓄ ἐγεννήθη ἀπὸ τὸ σπέρμα Σ' Δαβιδ καὶ σάρκα.
- (κ) Λακ. α̃. μβ'. Καὶ ἐξεφώνησε Φωνὴ μεγάλη, καὶ εἶπεν, ὄλογημένη εἶσαι ἐσὺ μέσα εἰς ταῖς γυναικας, καὶ ὄλογημένⓄ ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας Σ.
- (λ) Γαλ. δ'. δ'. Ὄταν ἦλθε τὸ πλήρωμα Σ' χρόνος, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Γιόν τε, ὁ ὀπιⓄ ἐγεννήθη ἀπὸ γυναικα, ὄποτε-ταγμένⓄ ἀπὸ κάτω εἰς τ' νόμον.
- (μ) Ἰερεμ. λγ'. ιε'. Εἰς ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ εἰς τὸν καιρὸν ἐκείνον, θέλω κάμφ να βλασῆσῃ ὁ Δαβιδ ἕνα βλαστὸν δικαιοσύνης, καὶ θέλῃ κάμφ κρῖσιν καὶ δικαιοσύλω εἰς τῷ γῆν.
- (ν) Ἡ'σ' α̃. ια'. α̃. Θέλῃ ὄρθῃ ἕνα ραβδὸν ἀπὸ τῷ ρίζαν Σ' Ἰεσσαί, καὶ αὐθⓄ ἀπὸ τ' ρίζαν τε θέλῃ προσβάλλῃ.

κ

(ε) Ε'βρ.

† ἐξηγήθη

(ε) Ε'βρ. ζ'. ιδ'. φανερόν εἶναι ὅτι ἀπὸ τὸ γνῶσ' Ἰ' ἴδα † ἐπε-
βαλλεν ὁ κύριος ἡμῶν.

† διδάσκει
νῶν.

(ο) Ρ'ωμ. θ'. ε'. τῶν ὁποίων Ἰσραηλιτῶν εἶναι οἱ Πατέρες, καὶ
ἀπὸ τῶν ὁποίων εἶναι ὁ Χριστός, ὅσον εἰς τὴ σάρκα, ὁ ὅποιος εἶναι
ἀπάνω εἰς ὅλα † ὀλογημένον εἰς τῶν αἰῶνας.

* Ε'φισ. β'.
ιδ'. ιε'. καὶ
γ'. ε'.

(ω) Γαλ. γ'. ις'. εἰς τὸ Ἄβραάμ ἐλαλήθησαν τὰ ταξίματα, καὶ εἰς
τὸ σπέρμα τ. δὲν λέγει καὶ εἰς τὰ σπέρματα ὡσὺν νὰ λαλήθῃ
πολλὰς, ἀμὴ λέγωντας ὡσὺν Δαὲ ἓνα, λέγει καὶ εἰς τὸ σπέρμα
ς, τὸ ὅποιον (σπέρμα) * εἶναι ὁ Χριστός. Ματθ. α'. α'. Βιβλίον
τῆ γνέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ υἱοῦ τοῦ Δαβὶδ, τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀβραάμ.

(ρ) Ε'βρ. β'. ιζ'. Διὰ τῶν ἐχθρῶν νὰ ὁμοιωθῆ τὰ ἀδελφῶν.

(σ) Η'σάι. ζ' ιδ'. Νὰ ἡ Παρθένος θεία ἐγκασθῆ, καὶ θεία
γενήσῃ τὸν υἱόν, καὶ θείασι καλέσῃ τὸ ὄνομά τ' Εὐμανθῆλ. Καὶ
Ματθ. α'. κγ'. τὸ αὐτό.

Κ Ε Φ Α Λ. ιθ'.

Πιστεύομεν ὅτι διὰ μέσσω τῆ Συλλήψεως ἐτέ-
της, τὸ πρῶτον ἔχεν ἐνώθηκεν ἀχώριστα
καὶ ἐδέθη αὐτάμα μὲ τὴν ἀνθρώπινον φύσιν,
ὅπως εἰς κανένα τρόπον δὲν εἶναι ἔτε δύο υἱοὶ τοῦ Θεοῦ,
ἐδὲ δύο πρόσωπα, ἀμὴ δύο φύσεις εἰς ἓνα πρό-
σωπον ἰσότητος^(α). τῶν ὁποίων τὰ ἰδιώματα
εἶναι ξεχωριστὰ, ἢ γεν, τῆ μίας καὶ τῆ ἄλλης * φύ-
σεως^(β). Διότι καθὼς ἡ θεία φύσις εἶναι ἀκτιστη,
καὶ ἀκτιστη πάντα ἀπομύνη^(γ), ὅπως μήτε ἀρχὴ
ἡμερῶν, μήτε τέλος ζωῆς ἔχει, ὅπως ἡ πληρῶν τὸν
ἐρανον καὶ τὴν γῆν. Ἐτὶ καὶ ἡ ἀνθρώπινη φύσις, δὲν
ἔχασε τὰ ἰδιώματά τ' αὐτῆς, ἀμὴ εἶναι ποίημα Θεοῦ,
ὅπως ἔχει ἀρχὴν ἀπομύνη^(δ) τῶν ἡμερῶν τ' αὐτῆς, διορισμένη καὶ
ἀποφα-

* ἢ γεν, ἄλλο
ἰδιώμα ἔχει ἢ
φύσις τῆ Θεό-
τητος, καὶ ἄλλο
τῆ ἀνθρώπι-
νῆς.
† ἢ γεν, ὅπως
ἀπομύνηται ὁ
ἐρανος καὶ εἰς
ὅλα κομμά-
τη, καὶ εἰς τὸ
ἐρανον καὶ εἰς
τὴν γῆν.

ἀποφασισμένη, ὅπερ ἐπεχείρησεν ὅλα τὰ ὅσα μετέχευε
 τὸ ἀληθινὸν κορμὴν⁽⁶⁾. Διότι αὐτὴ καλὰ καὶ διὰ μέσων
 τῆ ἀνάστασός τε τῆ ἔδωκε τὴν ἀθανασίαν (ἤγειν
 τὴν ἑκαμθε ἀθάνατον) ὅμως, δὲν τῆ ἀλλάξεν
 ἀντάμα καὶ τὴν ἀλήθειαν τῆ ἀνθρώπινης τῆ φύ-
 σεως, ἀμὴ εἰς αὐτὴν πάντα εἶναι καὶ διαμνησθῆ. Εἰς
 τόσον ὅτι, καὶ ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ αἰωνίότημας σωτηρία,
 βέβαια καὶ χωρὶς καμίας ἀμφιβολίας, † κρέ-
 μιν⁷⁾ εἰς τὴν ἀλήθειαν τῆ ἀνάστασός τε τῆ σώμα-
 τος τῆ Κυρίου. Λοιπὸν εἰς ἕνα πρόσωπον ἐτά-
 ταις αἱ δύο φύσεις εἶναι ἀχώριστα ἡνωμέναις,
 ὅπερ ἔδωκε εἰς τὸ τέλος τῆ θανάτου δὲν ἐχωρι-
 σθήσονται⁽⁸⁾. Διότι, τὸ, να ἐπεξεδόθη εἰς τὰ χεῖρα
 τῆ Πατρὸς τε, βέβαια αὐτὸ ἦτον τὸ ἀνθρώπινον
 Πνεῦμα, ὅπερ ἀπὸ τὸ κορμὴν διήνηκε⁽⁹⁾. Καὶ εἰς τὸ
 μέσον τῆτο, ἔσονται καὶ να ἦτον ἡνωμένη ἡ θεία
 φύσις, πάντοτε μετὸ κορμὴν ἀπόμνηνε⁽¹⁰⁾. Καὶ μά-
 λιστα ὁπόταν καὶ εἰς τὸν τάφον ἐβάλη. Καὶ δὲν
 ἔπαυσε ποτὲ να μὴν εἶναι εἰς αὐτὸ πάντα, καθὼς
 ἦτον ἔξ ἀρχῆς ἀπὸ τὴν πρώτῃ τε ἡλικίαν. ἀν
 καλὰ καὶ † εἰς ὀλίγον καιρὸν ὡσαν να ἐκρυψε τὴν
 ἐνέργειαν εἰς τῆ λόγους. Διὰ τῆτο τὸν ὁμολο-
 γησθῆ ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ἀληθινὸν Ἀνθρώπον.
 Ἀληθινὸν μὲν Θεὸν, διὰ να νικήσῃ μετὴν δυνάμιν
 τε τὸν θάνατον. Ἀληθινὸν ὅ Ἀνθρώπον, ὅτι εἰς

† ἤγειν, εἰς τὴ
 φύσιν τῆ Θεό-
 τητος, ἀμὴ
 σέκε μετὰ
 ἰδιώματα
 τῆς.

† ἤγειν, βε-
 βαιώνεται ἔ
 σερώνον) εἰς
 τὴ ἀληθινὴν
 ἀνάστασιν ἔ
 Χεῖρας, ὡσαν
 ὅπερ εἶναι ἄρ-
 χὴ ἀληθινὴ καὶ
 βεβαίως τῆ
 ἀναστάσεως
 μας, καὶ ὅπερ
 μέλλομεν να
 λάβομεν καὶ
 ἐρεῖς τῆ ἀθα-
 νασίαν τῆς
 αἰωνίης ζωῆς,
 ἀμὴ μέσων τε
 μὴ τῆ ἀνά-
 στασίαν μας.

† ἤγειν, ὅταν
 ἦτον εἰς τὸν
 πέρον.

τὴν αἰσθένειαν τῆς σαρκός τε, νὰ ἠμπορέσῃ δια-
λόγισμας νὰ ἀποθάνῃ⁽¹⁾.

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι.

(*) Ματθ. α'. κγ'. Νὰ ἡ Παρθένη Θεὸς ἐγκασθῆται, καὶ Θεὸς γεννηθῆσθε υἱόν, καὶ Θεὸς καλέσθε τὸ ὄνομά τε Εὐμανθῆλ, τὸ ὁποῖον ἐρμηνεύει, μετ' ἐμαῶς ὁ Θεός. Λυκ. α'. λδ', λε'. Καὶ ἡ Μαριάμ εἶπε πρὸς τὸ Ἄγγελον, πῶς Θεὸς εἶσαι ἐτέτο, ὅπῃ ἐγὼ αὐδρα δὲν ἐγνωρίζω; Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἄγγελος καὶ εἶπε τῆς Πνεῦμα ἅγιον Θεὸς ἐλθεῖ εἰς ἐσένα, καὶ διώμισ ἔγχεσθε Θεὸς ἐλθεῖσε ἀποσκιάσει, ἀπὸ τῆς καὶ ἐκείνο ὅπῃ μέλλει νὰ γεννηθῆ ἀπὸ σένα ἅγιον, Θεὸς καλεσθεῖ τῆς Θεός. Ἰωάν. α'. ιδ'. Καὶ ὁ λόγος ἐγένετο σὰρξ, καὶ ἐκατοίκησεν εἰς ἐμαῶς. α'. Τιμ. β'. ε'. Ἐἷς εἶναι ὁ Θεός, ἕνας εἶναι καὶ μεσίτης Θεός καὶ ἀνθρώπων, ἀνθρώπος Ἰησοῦς Χριστός. Ματθ. κη'. κ'. Καὶ νὰ ὅπῃ ἐγὼ εἶμαι μετ' ἐσῶς ὅλον τὸ καιρὸν, ἕως τὸ τέλος τῆς κόσμου. Ἰωάν. γ'. ιγ'. Κανένας δὲν ἀνέβηκεν εἰς τὸ οὐρανὸν πρὸς ἐκεῖνον ὅπῃ ἐκατέβηκεν ἀπὸ τῆς οὐρανόθεν, ὁ υἱὸς τῆς ἀνθρώπου ὅπῃ εἶναι εἰς τὸν οὐρανόν. Ἐφεσ. δ'. η', θ', ι'. Ἐστῶντας νὰ ἀνέβη εἰς τὸ οὐρανὸν ἤφερε σκλαβωμένους τῶν σκλαβείων, καὶ ἔδωκε χαρίσματα τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ ἀνέβη τί ἄλλο εἶναι πρὸς ἐκεῖνον ὅπῃ ἐκατέβη πρῶτον, εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς; Ἐκεῖνον ὅπῃ ἐκατέβη, αὐτὸς εἶναι, καὶ ὅπῃ αἰέτη ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἀπὸ νὰ γεμίση τὰ ὅλα.

(β) Πράξ. β'. λ'. Ἐστῶντας νὰ εἶναι προφήτης, καὶ ἠξίωσας ὅτι ὁ Θεός τῶν ὁμοσεν ὄρκον, ἀπὸ τὸν καρπὸν τῆς φύσεως, νὰ ἀναστήσῃ τὸν Χριστὸν καὶ σὰρκα, καὶ νὰ τὸν καθίσῃ εἰς τὸν θρόνον τε. Ρώμ. α'. γ', δ'. Διὰ τὸν υἱόν τε τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ὁποῖον ἐγεννήθη ἀπὸ τὸ σπέρμα τῆς Δαβὶδ καὶ σὰρκα. Ἐφανερῶς ἡ Θεός με διώμισ, καὶ Πνεῦμα ἅγιον σωῆς, ἀπὸ τῆς ἀναστάσεως ἐκ νεκρῶν. Ρώμ. θ'. ε'. Τῶν ὁπίων Ἰσραηλιτῶν εἶναι οἱ Πατέρες, καὶ ἀπὸ τῆς ὁπίων εἶναι ὁ Χριστός καὶ σὰρκα. α'. Πέτρ. γ'. ιη'. Ἐστῶντας νὰ ἐθανάτωθῃ εἰς

- εἰς τὸ κερμί, καὶ νὰ ἐζωοποιήθῃ μετὰ τὸ Πνεῦμα. α'. Πετρ. δ'. α'.
 Ἐπαθεν ὁ Χριστὸς εἰς τὴν σάρκα διὰ λόγματος.
- (γ) Ἐβρ. α'. β', ι'. Τὸν ὁποῖον ἔκαμε κληρονόμον ὅλων τῶν
 πραγμάτων, διὰ μέσθ τῶ ὁποῖα ἔκαμε τὴν αἰῶνα. Καὶ
 ἐσὺ ἀπὸ τ' ἀρχῆν κύριε ἐθεμελίωσες τὴν γῆν, ὅσοι ἔρανοὶ εἶναι
 ἔργα τῶ χειρῶν σου. Αὐτοὶ θέλωσι χαλαθεῖ, ἀμὴ ἐσὺ μὲν
 βέβαιος.
- (δ) Μιχ. ε'. β'. Καὶ τὰ ὄργανισματὰ εἶναι ἀπ' ἀρχῆς καὶ
 ἄνωθεν. Ἰωάν. η'. κγ', κέ. Ἐσεῖς εἴσεν ἀπὸ τῆς κάτω, ἐγὼ
 εἶμαι ἀπὸ τῆς ἀπάνω. Ἐσεῖς εἴσεν ἀπὸ τὸν κόσμον ἐτῆτον,
 ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀπὸ τὸν κόσμον ἐτῆτον. Ἐβρ. ζ'. γ'. Χωρὶς
 Πατέρα, χωρὶς Μητέρα, χωρὶς Γενεαλογία, μὴ δε ἀρχῆν
 ἡμερῶν, μὴ δε τέλος ζωῆς ἔχωντας, ἀμὴ ἡρόμην παρό-
 μοι μετὰ τὸν υἱὸν τῶ Θεῶ, μὲν ἱερῶς παντοφανά. Ἐβρ.
 ιγ'. η'. Ἰησοῦς Χριστὸς, χθες καὶ σήμερον, ὁ αὐτὸς εἶναι καὶ εἰς
 τὴν αἰῶνα.
- (ε) Ματθ. κς'. ια'. Τὴν πῶχον τὴν ἔχετε πάντα μετὰ λόγον
 σου ἀμὴ ἐμένα δὲν με ἔχετε. Πράξ. α'. ια'. Ἐτῆτος ὁ Ἰησοῦς
 ὅπῃ ἀνελήφθηκεν ἀπὸ σου εἰς τὸν ἔρανον, τέτοιας λόγῃς θέλω
 εἶθαι πάλιν, καθὼς τὸν ἴδετε πηγαίνωντα εἰς τὸν ἔρανον.
 Πράξ. γ'. κα'. Τὸν ὁποῖον εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸν ἔχη ὁ ἔρανος,
 ἕως καιρὸν ὅπῃ νὰ ἀποκατασταθῶν ὅλα τὰ πράγματα, τὰ
 ὁποῖα ἐμίλησεν ὁ Θεὸς, διὰ μέσθ τῶ ἀγίων τῶ προφητῶν ἀπὸ
 τὴν ἀρχῆν.
- (ς) Λυκ. κδ'. λθ', μ'. Ἴδετε τὰ χέρια μου καὶ τὰ ποδάρια μου,
 ὅτι αὐτὸς εἶμαι ἐγὼ. ψηλαφήσατέ με, καὶ ἴδετε, ὅτι Πνεῦμα
 σάρκα, καὶ κόκαλα δὲν ἔχῃ, καθὼς βλέπετε ἐμένα ὅπῃ ἔχω.
 Καὶ ὡσὺν εἶπεν ἐτῆτος, τὴν ἔδῃξε τὰ χέρια καὶ τὰ ποδάρια.
 Ἰωάν. κ'. κέ. Ἐὰν δὲν ἰδῶ εἰς τὰ χέρια σου τὰ σημάδια τῶν
 καρφίων, καὶ ἂν δὲν βάλῃω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὰ σημάδια
 τῶν καρφίων, καὶ ἂν δὲν βάλῃω τὸ χέριν μου εἰς τὸ πλῆθυντα,
 δὲν θέλω πιστεύσῃ. Πράξ. α'. γ'. Εἰς τὴν ὁποῖα ἐωρῆσθη
 τῶ λόγον τῶ ζωντανόν, ὑστερα ἀπὸ τὸ πάθος, μετὰ πολλὰ σημά-
 δια, ζαράντα ἡμέραις, φαινόμεν εἰς αὐτὴν, καὶ λεγόντα τὰ
 πράγματα

πράγματ'α τῆς βασιλείας τῷ Θεῷ. α'. Κορ. ιε'. ιγ, κα'. Ἐὰν
 δὲν εἶναι ἀνάστασις νεκρῶν, εἰδὲ ὁ Χριστὸς ἀναστήθῃ. Διὰ μέσθ
 ἑνὸς ἀνθρώπου (εἶναι) ὁ θάνατος, καὶ διὰ μέσθ ἑνὸς ἀνθρώπου
 (εἶναι) ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν. Φιλιπ. γ'. κα'. Ὁ ὅποιος θέλει
 σχηματίσθ τὸ ζῶμα τῆς ταπηνώσεώς μας, να γένη αὐτὸ ὅμοιον
 μετὸ ζῶμα τῆς δόξης τῆς, καὶ τὴν ἐνέργειαν ὅπως διώει) αὐτῆς,
 καὶ να ὑποταχθῆ τὰ πάντα εἰς τὴν λόγόν τῆς.

(11) Ματθ. κζ'. ν'. Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν ἔστωντα να κραύξῃ με με-
 γάλῳ φωνῷ, ἀφῆκε τὸ Πνεῦμα. Λυκ. κγ'. μς'. Καὶ ὁ
 Ἰησοῦς ἐφώναξε φωνῷ μεγάλῳ καὶ εἶπεν, ὦ Πατήρ, εἰς τὰ
 χέρια σου ὡσαύτως τὸ Πνεῦμα μου, καὶ ὡσαύτως εἶπεν ἔτι ταῦτα ἐξε-
 ψύχησε.

(12) Ἰωάν. β'. ιθ'. Καλάσετε τὸν ναὸν ἐτίθει, καὶ εἰς τρεῖς ἡμέρας
 θέλω τὸν ἀσκησῆ. Ἰωάν. ι'. ιζ', ιη'. Διὰ τῆτο ὁ Πατήρ με
 ἀγαπᾷ, ὅτι ἐγὼ βάνω τὴν ψυχὴν μου, διὰ να τὴν πάρω πάλιν.
 Κατένας δὲν τὴν πέρνη ἀπὸ μένα, ἀλλ' ἐγὼ τὴν βάνω ἀπὸ
 λόγου μου, ἔχω ἐξουσίαν να τὴν θέσω, καὶ ἔχω ἐξουσίαν πάλιν
 να τὴν πάρω. ἐτίθει τὴν ὡσαύτως γελίαν ἐπήρα ἀπὸ τὸν Πατέ-
 ραμου. Πράξ. β'. κδ'. Τὸν ὅποιον ὁ Θεὸς ἀνάστησε λύωντας
 τῆς πίνους τῆς θανάτου, εἰς ὅσον δὲν ἦτον διωατὴν να τὸν κραυτῆ
 ὁ θάνατος. Πράξ. γ'. ιε'. Καὶ ἐκείνον ὅπως εἶναι δεχηγὸς τῆ
 ζωῆς, τὴν ἐσκολώσετε, τὴν ὅποιον ὁ Θεὸς τὸν ἀνάστησεν ἀπὸ τῆς
 νεκρῆς, τῆς ὅποις ἐμεῖς εἴμασε μάρτυρες. α'. Κορ. β'. η'. Τὴν
 ὅποιαν σοφίαν εἶδεν κατένας ἀπὸ τῆς ἀρχόντες τῆς αἰῶντος
 τῆς τῆς ἐγνωρίσε διὰ τὴν αὐτὴν ἠθέλαν τὴν γνωρίση, δὲν ἠθέλαν
 σταυρώσθ τὸν Κύριον τῆς δόξης.

(13) Ματθ. κζ'. ζ'. Καὶ τὸ ἔβαλλεν εἰς καινέριον μνήμα, τὸ
 ὅποιον εἶχε πελεκιμένον εἰς τὴν πέτραν. Μάρκ. ιε'. μς'. Καὶ
 ἐκατέβασε τὸ χορμὴν τῆς Ἰησοῦς ἀπὸ τὸν σταυρὸν, καὶ τὸ ἐτύλιξε
 με σεντόνιν, καὶ τὸ ἔβαλλε μέσα εἰς τὸ μνήμα, τὸ ὅποιον ἦτον
 πελεκιμένον ἀπὸ πέτραν. Λυκ. κγ'. ιγ'. Τὸ ἐκατέβασε καὶ
 τὸ ἐτύλιξε με ἑνα σεντόνιν, καὶ τὸ ἔβαλλεν εἰς ἑνα μνήμα πελε-
 κιτὸν, εἰς τὸ ὅποιον ἀκόμη κατεῖς δὲν ἦτον βαλμέντος. Ἰωάν.
 ιθ'. μα', μβ'. Καὶ ἐκεῖ εἰς τὸν τόπον ὅπως ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς,

ἦτον

ἦτον κῆπ[⊙], καὶ μέσσω εἰς τὸν κῆπον ἦτον ἓνα μνήμα καινῆρον,
εἰς τὸ ὅποιον ἀκόμι καιέννας δὲν ἐβάλλη. Ἐκεῖ λοιπὸν ἔβαλλαν
τὸν Ἰησοῦν.

ΚΕΦΑΛ. κ'.

Πιστεύομεν ὅτι ὁ Θεός, ἔσωντας καὶ νὰ εἶναι
τέλφος καὶ πλέσιος εἰς τὸ ἔλεος τῆς διασπαρχ-
νίας^(α), αὐτάμα καὶ τῆς δικαιοσύνης τῆς^(β), νὰ ἔσφλε
τὸν ὑόντα, διὰ νὰ λάβῃ εἰς τὸ λόγετε τὴν ἀνθρω-
πίνην φύσιν, ἐκείνῃ ὅπῃ ἐπρωταμάριδυσεν. Καὶ
τὴν μὲν πτωρίαν τῆς δικαιοσύνης τῆς, ὁ Θεὸς τὴν
ἔδωκεν ἀνελεήμονα ὅσον σιμᾶ εἰς τὸν ὑόντα^(γ),
φοβίωνωντας τὴν βάρ[⊙] δυσβάστακτον τῶν ἐδι-
κωνμασ ἀμαρτιῶν. Καὶ τὸ ἐναντίον κοντα εἰς ἐμᾶς
τὰς φλαίσεις, καὶ ἀξίεις κάθε παιδύσεως καὶ
πτωρίας, ἔχυσεν ἀπάνωμα τὸ ἔλε[⊙] τῆς δι-
σπαρχνίας καὶ τῆς φιλανθρωπίας τῆς^(δ), δίδωντας
διὰ λόγεμα τὸν μονογενῆτα ὑόν εἰς θάνατον,
διὰ τὴν ἀγάπην ὅπῃ μᾶς ἀγάπησε^(ε). Καὶ τὸν
ἀνάστησε διὰ τὴν δικαίωσίν μας, καὶ διὰ νὰ λπο-
λαύσωμεν διὰ μέσσω τὴν ἀθανασίαν τῆς αἰωνίης
ζωῆς^(ς).

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

(α) Δούπερ. εἰ. ἰ. Κάμνωντας ἐλεημοσιώην εἰς χιλιάδες ἐκφνῶν
ὅπῃ με ἀγαπᾶσι, καὶ ἐκφνῶν ὅπῃ φυλάγασσι τὰ πωσαύγ-
ματά μας. Νεεμ. θ'. ιζ'. Καὶ ἐσὺ εἶσαι Θεὸς ὅπῃ συγχωρεᾶς
ταῖς

ταῖς ἀμαρτίαις, ἐλεήμων, καὶ ὡπλαγχνῶ, μακρόθυμῶ,
καὶ πολυέλεῶ, καὶ δὲν τὰς ἐπιπτώσεις.

† ἦγεν, ἀπὸ
τὰ πλεονασμο
πάρειχά τες
ἀγαπᾷ, καὶ
ψαλμ. ρη'.
ξδ'.

(β) Ψαλμ. λβ'. ε'. Ἀγαπᾷ τὴν ἐλεημοσύνην, καὶ τὴν κρίσιν ἢ
Κύριε. ἀπὸ † τὸ ἔλεῶ ἔξ Κυρίου, εἶναι γινώματι ἡγῆ. Δαν.
θ'. ιδ'. Δίκαιῶς εἶναι ἀφέντης ὁ Θεὸς μας, εἰς ὅλα τὰ ἔργα
ὅπῃ ἔκαμε, καὶ δὲν ὑπακούσωμεν τῷ Φωνῆς τες.

(γ) Ρωμ. η'. γ', λβ'. Ἐκείνο ὅπῃ δὲν ἐδιώετον νὰ κάμη ὁ νόμῶ,
εἰς τὸ ὁποῖον ἦτον ἀφέντης εἰς τὸ σῆμα· ὁ Θεὸς ἔσωσας νὰ σείλη
τὸ ἦόν τες, με ὁμοίωμα σαρκὸς ἀμαρτωλῆς, καὶ διὰ τὸ ἀμαρ-
τίαν, ἐκατάκρινε τὸ ἀμαρτίαν μέσα εἰς τὸ σῆμα. Ὁ ὁποῖῶ
δὲν ἐλυπήθη τὸ ἰδίον τες ἦόν, ἀμὴ διὰ ὅλης μας τὸ ἐπιτάδωκε,
πῶς δὲν θελῆ μαῶ χαρίσι ἀντάμα με ἔξ λόγος τες καὶ ὅλα τὰ
πράγματα; Ἐβρ. β'. ιδ', ιε'. Ἐπὶ δὴ λοιπὸν τὰ παιδία ἐμεπί-
χαπιν σαρκὸς ἔαιμάῳ, καὶ αὐτὸς ὁμοίως ἐμετέχε τὸ αὐτῶν,
διὰ νὰ χαλάσῃ διὰ μέσος ἔξ θανάτς, ἐκείνον ὅπῃ ἔχη τὸ
κράτῶ τῷ θανάτς, ἦγεν, τὸ διάβολον. Καὶ διὰ νὰ ἐλώθε-
ρώσῃ ἐτέτς ὅσοι ἦσαν ἀπὸ κάτω εἰς τὴν δαλίαν εἰς ὅλων τὸ
ζωῶν, διὰ τὸν φόβον τῷ θανάτς.

(δ) Ἡσαΐ. νγ'. σ', ια'. Ὁλοίμας ὡσαν πρὸβατὰ ἐπλανεθῆκαμεν,
ὁ αἰθρωπῶ εἰς τὸ σράταν τες ἐπλανεθῆ, καὶ ὁ Κύριε τῷ
ἐπιτάδωκε ταῖς ἀμαρτίαις μας. Καὶ αὐτὸς θελῆ βασιάζῃ
ἀπάνω τες ταῖς ἀμαρτίαις τες. Ματθ. η'. ιζ'. * Διὰ νὰ
πληρωθῇ ἡ Προφηεῖα ἔξ Προφήτς Ἡσαΐα ὅπῃ λέγῃ, αὐτὸς
ἐπῆρε ταῖς ἀφένταίς μας, καὶ ταῖς ἀρρώπιας μας ἐβάσταξε.
Ἰωάν. α'. κθ'. Νὰ ὁ ἀμνὸς ἔξ Θεῶ ὅπῃ † ἀπυκνῶ καὶ ὡκνῶ τὸ
ἀμαρτίαν τῷ κόσμς. α'. Πέτς. β'. κδ'. Ὁ ὁποῖῶ αὐτὸς
ἀσύνκωσε ταῖς ἀμαρτίαις μας εἰς τὸ ζῶμα τες, ἀπάνω εἰς τὸ
ξύλον, διὰ νὰ ἀποθάνωμεν ταῖς ἀμαρτίαις, καὶ νὰ ζήσωμεν
εἰς τὸ δικαιοσύνην, με τὸ πληγῆν τῷ ὁποῖῶ ἐματς ὡκνῆκετε.

* Ἡσαΐ.
νγ'. δ'.

† ἦγεν, ἀφα-
νίζῃ, ἐκίχῃ
ἢ ἀπὸ τὴν
μίσῳ.

(ε) Ἰωάν. γ'. ις'. Τέπειας λογιῆς ἀγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὅπῃ
ἔδωκε τὸ ἦόν τες τὸ μονογενῆ, διὰ νὰ μὴν χαθῇ πᾶσα ἕνας ὅπῃ
πιστῶ εἰς αὐτὸν, ἀμὴ νὰ ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Ρωμ. ε'. σ', ζ', η'.
Διαπὸ ὅταν εἴμασεν ἀφένεις, εἰς διαρκόμενον καιρὸν, ὁ Χριστὸς
ἀπέθανε διὰ λόγος μας, ὅπῃ εἴμασεν ἀσεβῆς. Διαπὸ μῶ
βίας

βίας να δόξηται κανείς διὰ κανένα δίκαιον αἰθροπον.
(διὰτὶ διὰ ἓνα καλὸν αἰθροπον αὐτὴν δόξηται κανένας
να δόξηται.) Ἀμὴ ὁ Θεὸς συστήνῃ τὴν ἀγάπην τῶν εἰς ἡμᾶς,
ὅτι ἀκόμη ὅπῃ εἴμεσεν ἀμαρτωλοὶ, ὁ Χριστὸς ἀπέθανε,
αὐτὸς διὰ λόγους. α'. Καθ. Ἰωάν. δ'. θ'. Ἀπὸ ἐξ ἑφ-
ανερώθη ἡ ἀγάπη τῷ Θεῷ εἰς ἡμᾶς, ὅτι τὸν υἱὸν τῶν ἑ-
μογενῶν ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσμον διὰ να ζήσωμεν διὰ
μέσους τῶν.

(5) Ἦν δ' ἐκεῖ. Ὅ ὅποῖον ἐπιρεδῶθη διὰ ταῖς ἀμαρτίαις μας,
καὶ ἀναστήθη διὰ τὴν δικαίωσίν μας.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ. κα'.

Πισθόμορπον πῶς ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, μετὰ τὴν ὄρ-
κωμοσίαν εἶναι ἀρχερθὸς παντοφάνῃ, καὶ τὴν
τάξιν τῆς Μελχισεδέκ^(α). Ὅ ὅποῖον ἐπὶ ἀσάθη
ἔμπερθεν τῆς Πατρὸς τῶν διὰ λόγους μας, καὶ τὸν
ἐκατάπαυσε κρηλώντας τὸν ἑαυτὸν. Καὶ
αὐτὸς να δόξωσε τελείαν ὑχαρείσῃσιν διὰ τὴν
ἡμᾶς, δυσιάζωντας τῶν λόγους τῶν ἀπάνω εἰς τὸ θυ-
σιασθῆλον τῆς Σταυρῆ. καὶ χύνωντας τὸ τίμιόν τῶν
αἷμα, εἰς καθαρισμόν τῶν ἀμαρτιῶν μας. Κα-
θὼς τὸ ἐπεροφητῶσασιν τῶν Προφῆται^(β). Διὸτι
ἐγγραφή τῶν παίδων εἰς ἐβάλθη ἀπάνω εἰς τὸν
Υἱὸν τῆς Θεῆς, διὰ τὴν ἐδικλῶμας εἰρήνῃ. Καὶ
ὅτι μετὰ πληγῶν τῶν, ἡμεῖς ἐγατρῶθηκαμεν.
Καὶ ὅτι ὡσανὸν πρὸ βᾶτον ἐφέρθη ἀπάνω εἰς τὴν
σφαγῆν. Καὶ ἀνάμεσα εἰς ἀνόμους, ὡσανὸν συμ-
πρῶξάνομός τῶν εἰς μέτρων ἐλογιάθη. ἔσωντας καὶ

τὴν ἑαυτὸν
παίδων
μας.

Λ

να

νὰ ἐπαδικάσῃ ^(γ), καὶ νὰ ἐδικαιώσῃ, ἀπὸ τὸν
 Πόντιον Πιλάτον ^(δ). Φανερόν εἶναι λοιπὸν πῶς
 ἐκεῖνα ὅπῃ δ' ἐν ἄρπαξε, τότε τὰ ἀπόδιδ' ἐμὲ
 πτωρεῖαν. ἢ ἔπαθε ^(ε) δίκαιον, διὰ τοῦ ἀδίκου ^(ς),
 τόσον εἰς τὸ κορμὴν ὡσαύτῃ εἰς τὴν ψυχὴν. Ὡς
 ὅπῃ ἀγροικῶντας αὐτὸς τὴν φοβεράν ἐκείνῃ π-
 τωρεῖαν τ' ἐκολάσεως, ὅπῃ μᾶς ἐγίζεν ὡς φλαί-
 σαις, ὅπῃ εἶμασεν ^(η), ἰδρῶσεν ὡσαύτῃ κόμποι αἵ-
 ματιον, ἢ ἐκραξέ με φωνὴν μεγάλην ^(θ), Θεέμ,
 Θεέμ, διὰ τὴν με ἐπ' ἀπίστες ^(ι); Καὶ ἔπαθεν ὅλα
 ἐτῆτα διὰ τὴν ἀφῆσιν τῶν ἀμαρτιῶν μας ^(κ). Διὰ
 τῆτο λέγομεν ἀντάμα μετὸν μακάριον Παῦλον,
 ὅτι δ' ἐν ἀποφασίζομεν νὰ ἡξόρωμεν τίποτες
 ἄλλο, πρὸ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ τῆτον ἐσαυρω-
 μένον ^(λ). Καὶ λογαζομεν τὰ ὅλα νὰ εἶναι σκύ-
 βαλα, διὰ τὴν ἀξιοπῆτα ἐκείνῃ ὅπῃ ἔχῃ ἡ γνω-
 ρεμία τῶ Χριστοῦ τῶ Κυρίου ἡμῶν. Εἰς τῶ ὁποῖα ταῖς
 πληγαῖς, ἔσωντας καὶ νὰ δυεῖσκωμεν κάθε μας
 λογιῆς θεραπείαν ^(μ), δ' ἐν χεράζομασεν ἄλλον
 πινὰ νὰ γυροῖσωμεν μεσίτῃ, νὰ μᾶς πωροξε-
 νήσῃ τὴν φιλίωσιν σιμᾶ εἰς τὸν Θεόν ^(ν), ἔξω ἀπὸ
 τὴν μίαν πωροφορὰν ἢ θυσίαν τε, εἰς τὴν ὁποῖαν
 παντοῖνα ἀπολεθῶμεν ^(ξ) ἐκεῖνοι ὅπῃ εἰς αὐτὴν
 ἀγάζον ^(ς). Διὰ τῆτο ὠνομάσῃ Ἰησοῦς διὰ
 μέσῃ τῶ Ἀγγέλου, ὅπῃ φέλλ νὰ εἰπῆ * Σωτήρ.
 Διότι

† ἦσαν, τὴν
 χεῖρα τῶ ἀγά-
 πης τε, ἢ τῆς
 συγκωρήσεως
 τῶ ἀμαρτιῶν-
 μας.

* ἦσαν, φυ-
 λακτῆς, ἢ
 λυθέρωτης.

Διότι ἔτετο ἔμελλε νὰ σώσῃ ἡγὺν νὰ φυλάξῃ
καὶ ἐλευθερώσῃ τὸν λαόν τε ἀπὸ ταῖς ἀμαρτίαις
της^(α).

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

(α) Ψαλμ. ρθ'. ε'. Ἐσὺ εἶσαι Ἰερὺς εἰς τὸν αἰῶνα καὶ τὸ πᾶξιν τῷ
Μελχισεδέκ. Ἐβρ. ε'. ε', σ', ι. Ὁ Χριστὸς δὲν ἐδόξασε τῷ λόγῳ
τε νὰ γῆν δὲ χειρὺς, ἀμὴν ἐκείνῳ (τὸ ἐδόξασε) ὅπῃ τῷ εἶπεν,
ἦός με εἶσαι ἐσὺ, ἐγὼ σήμερον σε ἐγίνησα. Καθὼς καὶ εἰς ἄλλον
(Ψαλμὸν) λέγει, ἐσὺ εἶσαι Ἰερὺς εἰς τὸν αἰῶνα καὶ τὸ πᾶξιν τῷ
Μελχισεδέκ. Ἐβρ. ζ'. ιζ', καί. Διαπὶ ὁ Θεὸς μαρτυρεῖ λέ-
γωντας, ἐσὺ εἶσαι Ἰερὺς εἰς τὸν αἰῶνα καὶ τὸ πᾶξιν τῷ Μελχι-
σεδέκ. Ὡμώσεν ὁ Κύριος, καὶ δὲν θέλει μετανόσῃ. ἐσὺ εἶσαι
Ἰερὺς εἰς τὸν αἰῶνα καὶ τὸ πᾶξιν τῷ Μελχισεδέκ.

(β) Ἰωάν. α'. κθ'. Νὰ ὁ ἀμνὸς τῷ Θεῷ ὅπῃ ἀσυνκῶν καὶ ὀργάνῃ
τῷ ἀμαρτίαν τῷ κόσμῳ. Ἰωάν. γ'. ιδ', ιε', ις'. Καθὼς ὁ Μωϋσῆς
ὑψώσε τὸ Φίδιν εἰς τὸν ἔρημον, τετοιανῆς λογιῆς κάμνη χρεία
νὰ ὑψώῃ καὶ ὁ ἦός τε ἀνθρώπων. Διὰ νὰ μὴ χαθῇ κάθε
ἓνας ὅπῃ πηδύει εἰς αὐτὸν, ἀμὴν ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Διαπὶ
τέτοιας λογιῆς ἀγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὅπῃ ἔδωκε τὸν ἦόν τε
μονογενῆ, διὰ νὰ μὴ χαθῇ πᾶσα ἓνας ὅπῃ πηδύει εἰς αὐτὸν,
ἀλλὰ νὰ ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Ἰωάν. ι'. ιε', ιζ'. Καθὼς με γνω-
ρίζῃ ὁ Πατήρ, γνωρίζω καὶ ἐγὼ τὸν Πατέρα. καὶ βάνω τὸ ψυχλὸν
με διὰ τὰ πρῶτα. Διὰ τῷτο ὁ Πατήρ με ἀγαπᾷ, ὅτι ἐγὼ
βάνω τὸ ψυχλὸν με, διὰ νὰ τὸν πάρω πάλιν. Ἰωάν. ιε'. ιγ'.
Μεγαλήτερον ἀπὸ τῷ τὸν ἀγάπῳ κανέναν δὲν ἔχει, νὰ
βαίλῃ κανεὶς τὸ ζωὴν τε διὰ τῷ Φίλῳ. Πράξ. β'. κγ', κδ'.
Ἐτῷτον δεδομένον με τὸν ὄρασμένον βαλλὸν καὶ με τὸν πρῶ-
γνωσιν τῷ Θεῷ, πάνοντες τὸν ἔσεῖς, καὶ διὰ μέσῃ ἀνόμων
ἀνδρῶν σαυρώνοντες τὸν τὸν ἐσκοτώσετε. Τὸν ὅποιον ὁ Θεὸς τὸ
ἀνάσῃσε λύωντας τῷ πόνῳ τῷ θανάτῳ, εἰς ὅσον δὲν ἦτον
δωατὸν νὰ τὸν κρατῇ ὁ θάνατος. Πράξ. κ'. κη'. Ἐχετε ἔννοίαν
λοιπὸν καὶ τῷ λόγῳ ζῆς καὶ ὅλα τῷ ποιμνίῃ, εἰς τὸ ὅποιον

ποιόνιον τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον (ὡς ἔβαλλεν ἐπισκόπους, νὰ ποι-
μαίνετε τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Θεῆς, τὴν ὁποίαν τὴν ἀπόκτησε
μὲ τὸ ἰδίον τὸ αἷμα. Ρώμ. γ', κδ', κέ. Ἐξωντας νὰ δικαιώ-
νῃ) χάρισμα μὲ τὴν χάριν τῆς, διὰ τὴν ἐξαγοράσεως ὅπως
εἶναι εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Τὸν ὁποῖον Χριστόν ὁ Θεὸς τὸν
ἐπερέθεσεν ἰλαστήριον, διὰ μέσῃ τῆς πίστεως εἰς τὸ αἷμα τῆς, εἰς
ἐνδοξίαν τῆς δικαιοσύνης τῆς, διὰ τὴν ἄφεσιν τῆς ἀμαρτιῶν ὅπως
ἐγίνηκαν πρῶτα, εἰς τὴν ὑπομονὴν τῆς Θεῆς. Ρώμ. δ'. κέ.
Ὁ ὁποῖος ἐπαρεδόθη διὰ ταῖς ἀμαρτίας μας, καὶ ἀναστήθη
διὰ τὴν δικαιοσύνην μας. Ρώμ. ε'. σ', ζ', η', θ'. Ὁ Χριστὸς ἀπέ-
θανε διὰ λόγῃς μας ὅπως εἴμασεν ἀσεβεῖς. Διαπὶ μὴ βίας
νὰ ἀπεθάνη κανεὶς διὰ κανένα δίκαιον ἄνθρωπον (διὰ τὴν διὰ
ἓνα καλὸν ἄνθρωπον αὐτὴν ἀτυχῆ ἀπεθάνη κανένας νὰ ἀπεθάνη.)
Ἀλλ' ὁ Θεὸς συστήνῃ τὴν ἀγάπην τῆς εἰς ἡμᾶς, ὅτι ἀκόμη ὅπως
εἴμασεν ἀμαρτωλοὶ, ὁ Χριστὸς ἀπέθανεν ἀντὶς διὰ λόγῃς μας.
Πολλὰ περισσότερον λοιπὸν (ἐπερὶ δὴ ἐδικαιώθηκα μὲ τῶρα εἰς
τὸ αἷμα) θέλω μὲν (ὡς διὰ μέσῃ αὐτῶν ἀπὸ τῆς ὀργῆς.
Ρώμ. η'. λβ', λγ', λδ'. Ὁ ὁποῖος δὲν ἐλυπήθη τὸ ἰδίον τὸν ἕνα,
ἀλλ' ἡμᾶς διὰ ὅλης μας τὸν ἐσπλαγίσθη, πῶς δὲν θέλω μὲν χάρισι
ἀντάμα μετ' αὐτὸν καὶ ὅλα τὰ πράγματα; Τίς ἡμπορεῖ νὰ
ἐγκαλέσῃ ἐναντίᾳ τῆς ἐκλεκτῶν τῆς Θεῆς; ὁ Θεὸς εἶναι ὅπως
δικαιῶν. Ποῖος εἶναι ὅπως κατακρίνῃ, ὁ Χριστὸς εἶναι ὅπως
ἀπέθανε, καὶ περισσότερον ὅπως ἀνέστη, ὁ ὁποῖος καὶ εἶναι εἰς τὴν
δεξιάν τῆς Θεῆς, καὶ ὡς ἀκαλεῖ διὰ λόγῃς μας. β'. Κορ. ε'.
ιδ', καί. Ὁ Θεὸς ἦτον ὅπως ἐφιλιώσε τὸν κόσμον μὲ τῆς λόγῃς τῆς
εἰς τὸν Χριστόν, μὴ τὴν λογισμῶν τῆς τῆς σφάλμα τῆς
καὶ ἔβαλλεν εἰς ἡμᾶς τὸν λόγον τῆς φιλιώσεως. Ὁ Θεὸς ἐκείνῃ
ὅπως δὲν ἐγνώρισεν ἀμαρτίαν, τὴν ἕκα μὲν ἀμαρτίαν διὰ λόγῃς
μας. διὰ νὰ γενῆ μὲν ἡμεῖς δικαιοσύνη τῆς Θεῆς * εἰς αὐτόν.
Κολασ. α'. ιδ'. Εἰς τὸν ὁποῖον ἔχομεν τὴν ἐξαγοράσιν διὰ μέσῃ
τῆς αἱματός τῆς, τὴν ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν. α'. Τιμ. α'. ε'.
Ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον νὰ σώσῃ τῆς ἀμαρ-
τωλοὺς. Εἶρ. α'. γ'. Ἐκαμε διὰ μέσῃ τῆς λόγῃς τῆς κατα-
ρισμὸν τῶν ἀμαρτιῶν μας. Εἶρ. β'. θ', ιδ', ιζ'. Βλέπομεν
ἐσεφα-

† ἦγεν, δὲν
ζητᾷ λογισ-
μῶν ἀπὸ
αὐτῆς τῶν
ἀμαρτιῶν
τῆς.

* ἦγεν εἰς τὸν
Χριστόν.

ἔσεφανωμένον με δόξαν καὶ τιμὴν, διὰ τὸ πάθῃ τῆ θανάτου.
 τὸν Ἰησοῦν ὅπῃ ἐσμικρῶθη ὀλίγον τίποτες ἀπὸ τῆς Ἀγγέλης,
 διὰ τὸ γὰρ θῆ θάνατον, διὰ ὅλας χάριτι Θεῶ. Διὰ τὸ χα-
 λάση Διά μέσθ τῆ θανάτου, ἐκείνον ὅπῃ ἔχθ τὸ κράτος τῆ
 θανάτου, ἤγαγεν, τὸν Διάβολον. Διὰ τῆ το ἐχρεώση τὸ ὁμοιωθῆ
 εἰς ὅλα τὰ ἀδελφῶν, Διά τὸ γὰρ ἡλεήμων καὶ πιστὸς δεξιερῶς,
 εἰς τὰ πρᾶγμα (ὅπῃ πρέπῃ τὸ γίνεσθ) σιμᾶ εἰς τὸν Θεόν, εἰς τὸ
 τὸ καθάρσιον ταῖς ἀμαρτίαις τῆ λαῶ. Εἶρ. ς'. ιβ', ιδ'.
 Οὐδὲ Διά μέσθ ἔ ἀίματι τὸ τράγων καὶ τὸ μόχων, ἀμὴ
 διὰ μέσθ ἔ ἐδικῆτα ἀίματι, ἐμπήκεν μίαν φορὰν εἰς τὰ
 ἄγια, ἔσωντας τὰ εὐρὴ αἰωνίαν λύτρωσιν. Οἱ ὅποι διὰ
 μέσθ τῆ Πνεύματι τῆ αἰωνίε, ἐπεσφερε τῆ λόγος τῆ
 ἀκατηγόρητον εἰς τὸν Θεόν, θέλθ καθάρσιον τὸ σωείδησίν ζῶσ
 ἀπὸ τὰ νεκρὰ ἔργα, εἰς τὸ τὰ λατρεύετε Θεὸν ζῶντα. α'. Πέτρ.
 α'. ιη', ιδ'. Ὅχι μὲ φθαρτὰ πρᾶγματα, με ἀσίμιν, ἢ με χερ-
 σάφιν, ἐλθ θερωθῆκετε ἀπὸ τὸ ματῆϊαν σας σωαναπροφῆ τὸ
 πατροσφάδοτον. Ἀμὴ μὲ τίμιον αἶμα τῆ Χριστῆ, ὡσὶν
 ἀμνῆ ἀκατηγορήτη καὶ πασρικῆ. α'. Πέτρ. β'. κδ'. Ὅ ὅποι
 αὐτὸς ἀσύνκωσε ταῖς ἀμαρτίαις μας εἰς τὸ ζῶματα, ἀπάνω
 εἰς τὸ ξύλον, διὰ τὸ ἀποθάνωμεν ταῖς ἀμαρτίαις. καὶ τὸ ζή-
 σωμεν εἰς τὸ δικαιοσύνην, με τὸ πληγῶν τῆ ὅποιε ἐγκατε-
 θῆκετε. α'. Καθ. Ἰωάν. γ'. ε'. Καὶ ἠξῶρετε ὅτι ἐκείν
 ἐφανερώθη διὰ τὸ ἀσύνκωση ταῖς ἀμαρτίαις μας. καὶ ἀμαρτία
 εἰς αὐτὸν δὲν εἶναι.

¹ ἀμαρτι-
 ας, καθάρσ.
² Ἡ σαί.
 νγ'. ε'.
³ Ἡ σαί.
 νγ'. ς'.

(γ) Ἡ σαί. νγ'. ε'. Εἰ πληγῶθη Διά ταῖς ἀμαρτίαις μας, καὶ
 ἀχάμνησε Διά ταῖς ὀφθανομίαις μας. † ἡ παιδῶσις τὸ εἰρή-
 νης μας, εἶναι ἀπάνω τῆ. με τὴν πληγῆν τῆ ἐμῆς ἐγκατε-
 θῆκαμεν. Εἶξοδ. ιβ'. ς', ζ', ιγ'. Καὶ θέλετε τὸ φυλάξθ ὡς
 ταῖς δεκατέσσαρες τῆ μῶσος ἔτατα, καὶ θέλετε τὸ σφάξθ
 ὅλον τὸ πληθῆ τῆ συμμαζώματι τῆ ἡῶν τῆ Ἰσραὴλ πρὸς
 τὸ βεβᾶδου. Καὶ θέλετε πᾶρθ ἀπὸ τὸ αἶμα, καὶ θέλετε τὸ βάλθ
 ἀπάνω εἰς ταῖς ὀφθαλμοὺς καὶ ἀπάνω εἰς τὰ ἀνώφλια τῶν
 σπηλιῶν, εἰς τὰ ὅποια θέλετε τὸ φάθθ εἰς αὐτά. Καὶ θέλετε αὐτὸ
 εἶσθ τὸ αἶμα αὐτὸ Διά σημάδιον ἀπάνω εἰς τὰ σπήτια ἐκεῖ

† ἦεν, ἡ παι-
 δῶσις ἔ Θεῶ
 ὅπῃ Διά ταῖς
 ἀμαρτίαις
 μας ἐτύχαινε
 τὸ λάβωμεν,
 καὶ διχρίση-
 σθ τὸ Χριστὸς
 ἀπάνω τῆ με
 τὸ πάθῃ
 τῆ.

¹ ἢ γιν, δὲν θέ-
λει πωληθῆ
νὰ χαλασθῆ-
τι.

² ἢ γιν, πλὴν
αἰγυπῶν.

³ Ἡ σαί.
γ'. ιβ'.

ὅπ᾽ ἔσεις εἶσε. καὶ θέλω ἰδεῖ τὸ αἷμα, καὶ θέλω ζῆσθε σκεπάσθαι,
καὶ δὲν θέλω ζῆσθε εἶσαι πωληθῆ νὰ ζῆσθε χαλασθῆ ὅταν δέρονω²
εἰς τὴν γῆν τῆ αἰγυπῆ. α'. Πέτρ. β'. κδ'. Ο' ὁπίθ' αὐτῆς
αὐκωσέ ταῖς ἀμαρτίαις μας εἰς τὸ ζῶματ'ε, ἀπάνω εἰς τὸ
ξύλον διὰ νὰ δόποζάνωμ'ε ταῖς ἀμαρτίαις, καὶ νὰ ζῆσωμ'ε
εἰς τὴ δικαιοσύνην, μὲ τὴν πωληθῆν ἔ' ὁπίθ' ἐγκατέστηθετε.
Μαρκ. ιε'. κη'.³ Καὶ ἐτελέσθη ἡ γραφὴ ὅπ᾽ ἔλεγ', καὶ ἐλογα-
ραῖσθε αὐτόμα μετὰς ἀνόμους. Λυκ. κβ'. λζ'. Τὸ γραμμένον
κάμνη χρεία νὰ τελεσθῆ εἰς ἐμένα, τὸ, πῶς ἐλογαραῖσθε με-
τὰς ἀνόμους, διὰ τὴ σκέψαι ὅπ᾽ εἶναι γραμμένα διὰ λόγους με-
τελέωνενται.

(δ) Ματθ. κζ'. κδ'. Καθαρός εἶμαι ἀπὸ τὸ αἷμα τῶ δικαίῃς
ἐτέτ'ε ἔσεις ὄψεσθε. Λυκ. κγ'. κβ', κδ'. Καὶ ὁ Πιλάτ'ε εἶπε
τρίτον εἰς σκέψαις, καὶ τὴ κακὸν ἔκαμ'ε ἐτέτ'ε ὁ ἀνθρώπ'ε;
ἐγὼ δὲν ἄρῆκα εἰς αὐτὸν εἰς μίαν ἀφορμὴν θανάτ'ε νὰ τὴ
παιδάσω λοιπὸν ἔπειτα νὰ τὸν ἀπολύσω. Καὶ ὁ Πιλάτ'ε
ἀποφάσισε νὰ γῆν τὸ θέλημάτ'ε. Ἰωάν. ιη'. κθ', λ, λη'. Τὴ
κατηγορίαν ἔχετε ἐναντίον ἔ' ἀνθρώπ'ε ἐτέτ'ε; Ἀπεκρίθηκα
καὶ εἶπαίθ'ε, αὐ' δὲν ἦτον ἐτέτ'ε ὁ ἀνθρώπος κακοπίος, δὲν ἠθέ-
λαμ'ε ζῆσθε ὄψασθε. Ἐγὼ δὲν εἰρίσκω καμίαν ἀφορμὴν
εἰς αὐτὸν. Ἰωάν. ιθ'. ε', ζ'. Ἐπάρετέτον, ἔσεις καὶ σκυρώδε-
τον, διὰ τὴ ἐγὼ καμίαν ἀφορμὴν δὲν εἰρίσκω εἰς αὐτὸν.
Ἐμεῖς ἔχομ'ε νόμον, καὶ κατὰ τὸν νόμον μας, χρεωσῆ νὰ δόπο-
ζάνη, ὅτι ἔκαμε τῶ λόγους τῶ ἡν Θεῶ. Πράξ. ιγ'. κη'. Ἄν
καλὰ καὶ δὲν ἄρῆκαν καμίαν ἀφορμὴν θανάτ'ε, ἐζήτησαν
τῶ Πιλάτ'ε νὰ σκόψῃ.

† πὴ ἀπόλλυται. (ι) Ψαλμ. ζη'. ζ'. Ἐκεῖνα ὅπ᾽ δὲν ἀρπαξῆ, τότε † ἀποπλέρωται.

(ii) α'. Πέτρ. γ'. ιη'. Ο' Χριστὸς μίαν φορὰν ἔπαθε διὰ ταῖς
ἀμαρτίαις, ὁ δικαί'ε διὰ τῶς ἀδικῶς· διὰ νὰ μας φέρῃ εἰς
τὸν Θεὸν, ἔσωντας νὰ ἐθανάτωθῃ εἰς τὸ κρῖν, καὶ νὰ ἐζωσπιῆθῃ
μὲ τὸ Πνεῦμα.

(iii) Ψαλμ. κα'. ε'. Ἐγὼ εἶμαι σκελλίον, καὶ ἔχῃ ἀνθρώπ'ε,
ὄνειδισμα τῶ ἀνθρώπων, καὶ κατὰ φρόνημα τῶ λαῶ. Ψαλμ.
κα'. ιδ', ιε', ις', ιζ'. Ὡς ἂν νερὸν ἐχύθηκα καὶ ἐσκορπίσθηκα σὶν
ἔλα

ὅλα τὰ κέκαλάμῃ. Ἐγένηκεν ἡ καρδιάμῃ ὡσάν κερλί-
 μένον εἰς τὴν μέσῃ τῆ κοιλίας μῃ. Ἐξερράθη ὡσάν τὸ ὄσρακον
 ἡ δυνάμεις μῃ, καὶ ἡ γλωσσάμῃ ἐκώλησεν εἰς τὸ λάρυγγάμῃ,
 καὶ μὲ ἐκατέβασες εἰς τὸ χῶμα τῆ θανάτου. Διότι μὲ ἐπει-
 τρηγυρήσασι πολλὰ σκυλία, συμμάζωξις † ἀτυχισμένων μὲ
 ἐκρητήσασι τρυγύρου. Ἡσαΐ. γ. β', γ', δ'. Καὶ τὸ εἶδαμῃ καὶ
 δὲν εἶχεν ὄψιν, ἐδέ ὁμορφιά. Ἀμὴ τὸ εἶδῃ του ἀπιασμέ-
 νον, καὶ ἐδέυποτένιον κατὰ φρονέμενον, ὡσὰ ὅλους τῆς ἀν-
 θρώπους ἀνθρώπῃ πηλωμένῃ ὅπῃ ἡ ἕδρενὰ ἕπομένη
 ἀδένφαν, ἀποσρέφουλιαν τὸ πρῶσῳπόντου, ἀπιδάθηκεν καὶ
 δὲν ἐλογαρελάζετον. Ἐτῆτῃ ταῖς ἀμαρτίαις μῃς βασιῶ, καὶ
 διὰ λόγου μῃς πόνους ἕπομένη καὶ ἐμεῖς τὸ ἐλογιάσαιμῃ νὰ
 εἶναι² εἰς τὸ πόνον ἐτέτον καὶ εἰς τὴν πηλωγῶ καὶ εἰς τὸ θλίψιν
 ἀπὸ τῆ Θεόν. Δαν. θ'. κδ'. Ἐβδομῶντα ἑβδομάδες³ ἐκον-
 ταιφθῆκασιν ἀπάνω εἰς τὸ λαόν σου, καὶ ἀπάνω εἰς τὴν χώραν σου
 τὴ ἀγίαν νὰ τελεθῆ ἡ ἀμαρτία, καὶ νὰ βουλωθῆσιν αἱ ἀμαρ-
 πίας, καὶ νὰ ληφθῆσιν αἱ ὡσωνομίαις, καὶ νὰ καταρεθῆσιν
 αἱ ἀδικίας, καὶ νὰ φερθῆ ἡ δικαιοσύνη ἡ παντοφῆνη, καὶ⁴ νὰ
 σφραγισθῆ τὸ ὄραμα καὶ ὁ Προφήτης, καὶ νὰ κηρωθῆ ὁ
 Ἄγιῃ τῆ ἀγίων. Ματθ. κς'. λζ', λη'. Καὶ ἐπῆρε τὸ Πέτρον,
 καὶ τῆς δύο ἕως τῆ Ζεβεδάις, καὶ ἄρχησε νὰ λυπάται καὶ νὰ
 ἀδημονᾷ. Τότε τῆς λέγα ὁ Ἰησοῦς· πολλὰ λυπάται ἡ ψυχὴ μῃ
 μέχρι θανάτου, ἀπομείνετε ἐδῶ, καὶ ἀγρυπνᾶτε μαζήμῃ.
 Πράξ. β'. κδ'. Τὸν ὅποιον ὁ Θεὸς ἀνέσθησε λύωντας τῆς⁵ πόνους
 τῆ θανάτου, εἰς ὅσον δὲν ἦτον ἡμπορετὸν νὰ τὸ κρητῆ ὁ θανάτῃ.
 Γαλ. γ'. ιγ', ιδ'. Ὁ Χριστὸς μῃς ἐξαγόρασεν ἀπὸ τῆ κατὰραν
 τῆ νόμου, ἕσωντας νὰ ἔγινε διὰ λόγου μῃς κατὰρα. Διαπὶ
 εἶναι γεαμμένον· κάθε ἕνας⁶ ὅπῃ εἶναι κρημασμένῃ εἰς τὸ
 ξύλον εἶναι ἐπικατὰρατῃ. Φιλιπ. β'. η'. Εὐερισκόμῃ εἰς
 τὸ γῆμα ὡσάν ἀνθρώπῃ, ἕταπείνωσε τῆ λόγου τῆ γενόμῃ
 ἕπομένη μὲχρι θανάτου, καὶ θανάτου στερικῆ.

† κακοσωά-
 των, κακο-
 τρώπων, κα-
 κηποιῶν,
 βλαβερῶν, καὶ
 ὅπῃ πονη-
 ρῶν) κακαὶ
 νὰ κῆμεν.

¹ ἦγεν, οἱ ἑ-
 δᾶσι.

² διὰ τὴν
 ἀμαρτίαν
 τῆ.

³ ἦγεν, ἀπο-
 φασισθήκα-
 σιν, ἀπικηφ-
 θήκασιν.

⁴ ἦγεν, νὰ
 βεβαιωθῆ καὶ
 ἀποδεδείχῆ.

⁵ ἦγεν, πᾶ
 δεσίματῃ.

⁶ Δούτερ,
 καὶ κγ'.

(θ) Λακ. κβ'. μδ'. Καὶ ὁ ἰδρωτῆς τῆ ἔγινεν ὡσάν κόμποι αἵματῃ
 καὶ ἐπέφταν εἰς τὴ γῆν.

(ι) Ψαλμ. κα'. αἰ. Ωτὸ Θεέμῃ Θεέμῃ. κῆίταξε εἰς ἐμένα, διὰ πῆ
 με

μέ ἀπέλασες; Ματθ. κζ'. μς'. Καὶ τρυγῶ εἰς τὴν ἐνάτην ὥραν ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς μετὰ μέγα φωνῶν καὶ εἶπεν, Ἡλὶ Ἡλὶ λαμὰ σαβαχθανὶ, τουτέστι Θεέμου Θεέμου Διὰ τί με ἐσθλά-
τησες;

(κ) Ρ'ωμ. ι'. θ'. Πολλὰ περισσότερον λοιπὸν (ἐπεὶ δὴ ἐδικαιωθή-
καμεν τῶρα εἰς τὸ αἵματι) θέλωμεν ζωθεῖν διὰ μέσου αὐτο-
νῆ δὲ τὸ ὄργης. Ἐβρ. θ'. ιβ'. Οὐδὲ διὰ μέσου τῶ αἵματι
τῶ τράγων καὶ τῶ μόχων, ἀλλὰ διὰ τῶ ἐδικῶ του αἵματι, ἐμ-
πῆκε μίαν φορὰν εἰς τὰ ἅγια, ἐσθλάσας νὰ εὕρη αἰώνιον
λύτρωσιν.

ἢ γὰρ, εἰς τὰ
ἅγια.

ἢ γὰρ, παν-
τοτήτων ἕνα-
γρεσίαν.

(λ) α'. Κορ. β'. β'. Δὲν δὲνοφάσισα ποτὲ νὰ ἤξω εἰς τίποτε ἄλλο
εἰς ἐσθς, ἢ διὰ τὸ Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ τὸ ἐσθλωμένον.

(μ) Φιλίπ. γ'. η'. Καὶ βέβαια καὶ τῶρα ὅλα τὰ λογιάζω νὰ
εἶναι ζῆμια, διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῆ γνώσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ
Κυρίου μου, διὰ τὸ ὅτι ὅτιον τὰ ἐζημιώθηκα ὅλα, καὶ τὰ λογιάζω
νὰ εἶναι σκύβαλα, διὰ νὰ κερδήσω τὸν Χριστὸν.

(ν) Πράξ. δ'. ια', ιβ'. Ἐτῶν εἶναι ἑκατὸν ὁ λίθος ὅπως ἑκα-
ταφρονεῖται δὲ ἐσθς τῶς οικοδόμου, καὶ ἔγινε κεφαλὴ τῆς
γωνίας. Καὶ δὲν εἶναι ζωτηρία εἰς ἄλλον κανένα. Διὰ τὸ δὲν
εἶναι ἄλλο ὄνομα δὲ κατὰ εἰς τὸν ἕρπον ὅπως νὰ ἐδοθῆ εἰς τῶς
ἀνθρώπους, εἰς τὸ ὅτιον κάμνε χρεία νὰ ζωθεῖμεν.

(ξ) Ἐβρ. θ'. κέ', κς', κζ', κη'. Ὅχι διὰ νὰ προσφέρῃ πολλαῖς
βολαῖς τῶ λόγουτου, καθὼς ὁ δεξιερὸς ἐμπαινε εἰς τὰ ἅγια
καθε χρόνον μετὰ ζῆνον αἷμα. Διὰ τὸ ἀλλέως ἔκαμνε χρεία νὰ
πάθῃ αὐτὸς πολλαῖς βολαῖς, δὲ τὴν δὲ χλετὸ τῶ κόσμου, ἀλλὰ
τῶρα μίαν φορὰν εἰς τὸ πᾶν τῶ αἰώνων, ἐφαιερῶθη εἰς χα-
λασμόν τῶ ἀμαρτίας, διὰ μέσου τῶ ἐδικῶ του θυσίας. Καθὼς
εἶναι δὲνοφασισμένον εἰς τῶς ἀνθρώπους νὰ ἀποθάνουσι μίαν
φορὰν, καὶ ὕστερα δὲ τὸ θῆνατον εἶναι κρείσσιν. Ἐτῶ καὶ ὁ
Χριστὸς ἐσθλάσας νὰ προσφερῆ μίαν φορὰν, εἰς τὸ νὰ ἀσθκώσῃ
ταῖς ἀμαρτίαις τῶ πλῶν, τὸ δὲ πᾶν θέλετ φανεῖ χωρὶς
ἀμαρτίας, εἰς ἑκατόν ὅπως τὸ δὲ δεχοῦν) εἰς ζωτηρίαν.
Ἐβρ. ι'. ιδ'. Διὰ τὸ με μίαν προσφορὰν ἐπλεῖωσε παντοτήν
ἑκατόν ὅπως ἀγιάζον).

(ο) Ματθ.

10) Ματθ. α'. κα'. Καὶ θέλεις γνῆσθαι υἱόν, καὶ θέλεις τῆ κεράξαι τὸ ὄνομά τῃ Ἰησοῦν. Λυκ. α'. λα'. Καὶ θέλεις γνῆσθαι υἱόν, καὶ ναὶ τῷ καλέσῃς τὸ ὄνομά τῃ Ἰησοῦν.

Κ Ε Φ Α Λ. κβ'.

Πιστεύομεν ὅτι διὰ ναὶ πληροφωρηθῆμεν καὶ διὰ ναὶ καταλάβομεν ἐτέτε τῷ μεγάλῃ μυστηρεῖα τῷ τελείαν τῃ ἢ ἀληθινῷ γνώσιν, πῶς τὸ ἅγιον Πνεῦμα ὅπερ κατοικᾷ εἰς ταῖς καρδίαις μας, μάς δίδει τῷ ἀληθινῷ πίστιν ἐκείνῃ, ὅπερ ψηλαφᾷ ἢ αἰσθάνεται τὸν Χριστὸν εἰς ταῖς ἀγκάλαις τῃς μετὰ τέλῃ παθήματά τῃ, καὶ μάς τὸν κάμνῃ ἴδιον ἐδικόνμας⁽²⁾. Μὲν γὰρ γινώσκοντες πλέον καθόλου τίποτες ἄλλο, ἔξω ἀπὸ λόγου τῃ. Διότι, ἕνα ἀπὸ τὰ δύο ἐτέτα κάμνῃ χρεῖα ναὶ ξεχωρίσωμεν, (ἢ γὰρ ἢ ὅτι εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, δὲν εἶναι ὅλα ἐκεῖνα ὅπερ διὰ τῷ ἐδικόνμας Σωτηρίαν εἶναι ἀναγκαῖα, ἢ ὅτι δεικνύμενα εἰς αὐτὸν ὅλα, ἐκεῖνοι ὅπερ μετὰ πίστιν ἀληθινῷ τὸν Σωτῆρα ἐτέτον πιστεύσει, πῶς βέβαια ναὶ ἔχουσιν εἰς αὐτὸν τὴν τελείαν τῃς Σωτηρίαν. Τὸ ἢ πῶς, ναὶ μὴν εἶναι ἀκανετὸς ὁ Χριστὸς, † ἀμὴ ναὶ μάς χεράζονται ἀκόμη καὶ ἄλλοι αἰσθητότεροι, ὅπερ εἴπη πολλὰ εἶναι ἢ προμερὴ ἢ βλασφημία ἐτέτη, διότι, ὡσαύ ναὶ εἰπέμεν, * μισωκάμνῃ τὸν Σωτῆρα⁽²⁾. Διὰ τῷτο ἀξία καὶ δίκαια μετὸν Παῦλον συλλογίζο-

† ἢ γὰρ, ναὶ μάς σώσει.

* ἢ γὰρ, ἀτέλειαν καὶ ἀδύναμον, ναὶ μὴ φθάνει εἰς ὅλα μόνος τῃ, ἀμὴ εἰς μέρῃ.

Μ

μεσεν,

μεθεν, ὅτι μετὴν πίσιν μοναχὰ νὰ δικαιώνομά-
 θεν^(γ), ἤγυν, μετὴν πίσιν, χωρὶς τὰ ἔργα. Ὅμως
 ὃ, καθολικὰ νὰ εἰπεῖμεν, δ' ἐν λογαζομεν εἰς με-
 τεῖμα ἀπλῶς, ὅτι ἡ πίστις εἶναι ἐκείνη ὅπερ μᾶς
 δικαιώνει, ἔσονται καὶ αὐτὴνὰ εἶναι μοναχὰ ἓνα
 ὄργανον, ἤγυν, ἐργαλεῖον, εἰς τὸ νὰ καταλά-
 βωμεν μετὰ αὐτὸ τὸν Χριστὸν, ὅπερ εἶναι ἡ δικαιο-
 συήμας^(δ). Διότι, ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, λογαζά-
 ζωντας εἰς ἡμᾶς τὴν σωσὴν ὅλην διεργεσίαν,
 καὶ τὰ ὅσα διὰ λόγουμας ἐτελείωσε θεῖατα
 ἔργα, μᾶς ἔγινεν εἰς τὸ λόγουμας δικαιοσύνη.
 Καὶ ἡ πίστις, μᾶς εἶναι ὄργανον, ὅπερ μᾶς κρατεῖ
 ἀντάμα μετὰ τὸ λόγουμας, † εἰς τὴν κοινωνίαν τῶν
 ἀγαθῶν τε ὅλων. Τὰ ὅποια μετὸ νὰ ἡμεῖς ἴδια
 ἐδικάμας, μᾶς εἶναι ἀκανέτα, νὰ συχωρηθεῖμεν
 ἀπὸ ταῖς ἀμαρτίαις μας^(ε).

† εἰς τὸ μετε-
 γνῆν καὶ ἀπο-
 λαυσιν.

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι.

(α) Ψαλμ. ν'. ζ', ιδ'. Τὰ ἀφανέρωτα καὶ κρυφὰ τῆς σοφίας σου,
 μὲ καὶ ἐφανέρωσες. Καὶ μετὰ Πνεῦμα † ἀνεκτικὸν ἐρεώσε-
 με. α'. Κορ. β'. ιβ'. Καὶ ἡμεῖς δὲν ἐλάβαμεν τὸ Πνεῦμα τῆ
 κόσμου, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τῆ Θεοῦ, διὰ νὰ ἐγνωρίσωμεν ἐκεῖνα
 ὅπερ μᾶς ἐχάρισεν ὁ Θεός. β'. Κορ. δ'. ιγ'. Ἐσονται νὰ ἐχωμεν
 τὸ αὐτὸ † Πνεῦμα τῆ πίστεως, καθὼς εἶναι γεγραμμένον, * Ἐπί-
 στωσα, διὰ τῆ ἐλάλησα· καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὰ τῆ τοῦ
 λαλοῦμεν. Ἐφεσ. α'. ιζ', ιη'. Διὰ νὰ οἴσῃς δώσει ὁ Θεός τῆ
 Κυρίας ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Πατὴρ τῆ δόξης, Πνεῦμα σοφίας
 καὶ ἀποκαλύψεως νὰ πὴν ἐγνωρίσετε. Ἐφεσ. γ'. ις', ιζ'. Διὰ
 νὰ

† ἤγυν, τοῦ ἐρεῖν
 τῆς ψυχῆς,
 ἐλπίστου καὶ
 κυριότητος.

† ἤγυν, τὸ
 ἐνεργεῖν τὸ
 χάρισμα τῆ
 πίστεως.

* Ψαλμ.
 ρι'. α'.

να σᾶς δώσῃ κτ' ἢ πλεῖστον τ' δόξης τε, να δυναμωθῆτε διὰ μέσσω τῶ Πνεύματος τῆς εἰς τὸν μέσσω αἰθρώπων. Καὶ να κατοικήσῃ ὁ Χριστὸς, διὰ μέσσω τ' πίστεως εἰς ταῖς καρδίαις ὑμῶν. Θεσσαλ. α'. ε', σ'. Τὸ εὐαγγέλιόν μας δὲν ἐγένετο εἰς ἐσᾶς μὲ λόγον μόνον, ἀλλ' ἡμεῖς καὶ μετὰ τὴν διδασκαλίαν, καὶ μετὰ τὸ Πνεῦμα ἅγιον, καὶ μετὰ πληροφροσύνην πολλήν. Ἐσῶντας να δεχθῆτε τὸν λόγον μετὰ πολλῶν θλίψεων, μετὰ χαρᾶς ἕως ἁγίας Πνεύματος.

(β) Ἰερεμ. κγ'. σ'. Εἰς ταῖς ἡμέραις ταύταις θέλει φυλαχθεῖ ὁ Ἰσραὴλ, καὶ ὁ Ἰσραὴλ θέλει κατοικήσῃ παρρημένον. Ματθ. α'. κα'. Αὐτὸς θέλει ζῶσθαι τὸν λαόν τε διὰ τὰς ἀμαρτίας τῆς. Ρώμ. γ'. κ', κή'. Ἀπὸ τὰ ἔργα ἕως νόμου δὲν θέλει δικαιωθῆ καμία σὰρξ ὁμοιωτάς. Συλλογιζόμεσθε να δικαιώνη ἡ αἰθρώπων μετὰ τὴν πίσιν, χωρὶς τὰ ἔργα ἕως νόμου. Ρώμ. η'. α', λγ', λδ'. Ὁ Θεὸς εἶναι ὅπως δικαιώνη, ποῦ εἶναι ὅπως κατακρίνη· Ὁ Χριστὸς εἶναι ὅπως ἀπέθανε, καὶ πεισιώτερον ὅπως ἡ αἰέση. Ὁ ὁποῖον καὶ εἶναι εἰς τὸ δεξιὰν ἕως Θεῶν, καὶ πρὸς ἀκαλαῖα διὰ λόγου μας. α'. Κορ. ιε'. γ'. Διατὸ πρῶτον ὑμῶν ἐπαρέδωκα ἑαυτὸν τὸ ὅποῖον καὶ ἐπαρέλαβον· ὅτι ὁ Χριστὸς ἀπέθανε διὰ τὰς ἀμαρτίας μας ἕως τῆς γραφᾶς. α'. Κορ. α'. λ', λα'. Καὶ ἀπ' αὐτὸν τὸν Θεὸν εἰσεν ἑσῆς εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, ὁ ὁποῖον Ἰησοῦς ἐγένετο εἰς ἐμαῖς σοφία διὰ τὸν Θεὸν, καὶ δικαιοσύνη, καὶ ἁγιασμός ἡ ἐλπίς ἡμεῶν. Διὰ να καυχᾶται εἰς τὸν Κύριον, ἑαυτὸν ὅπως καυχᾶται, ² καθὼς εἶναι γραμμένον. Γαλ. β'. κ', κα'. Ἐσαυρώθηκα μετὰ τὸν Χριστὸν, καὶ πλέον ἐγὼ δὲν ζῶ, ἀλλ' ὁ Χριστὸς ζῆ εἰς ἐμένα. καὶ ἑαυτὸν ὅπως ζῶ τῶρα εἰς τὴν σάρκα, ζῶ μετὰ τὴν πίσιν ἕως ἁγίας Θεῶν, ὅπως μετὰ ἀγάπης, καὶ ἐπαρέδωκε τὸν ἑαυτὸν τε διὰ λόγου μας. Δὲν κάμνω ³ δρῶν τὸ χάριν ἕως Θεῶν, διὰ τὸ ἐὰν εἶναι ἡ δικαιοσύνη διὰ μέσσω τῶ νόμου, ὁ Χριστὸς λοιπὸν εὐκέρως ἀπέθανεν.

(γ) Ρώμ. γ'. κή'. Συλλογιζόμεσθε να δικαιώνη ἡ αἰθρώπων, μετὰ τὴν πίσιν χωρὶς τὰ ἔργα ἕως νόμου. Γαλ. β'. ις'. Ἡξέδροντες ὅτι δὲν δικαιώται ὁ αἰθρώπων διὰ τὰ ἔργα τῶ νόμου, ἀλλ' ἡμεῖς διὰ μέσσω τῶ πίστεως τῶ Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ ἐμαῖς ἐπιστάμεθα εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, διὰ να δικαιωθῆμεν διὰ τὴν πίσιν τῶ

¹ Φαλμ. κα'.
² ἡ. ιθ'.
³ ἡ. α'. γγ'. ε'.
 Δαν. δ'. κς'.

¹ Ἰερεμ.
 δ'. κδ'.
 β'. Κορ.
 ι. ιζ'.

³ ἡ. γων, δὲν
 λείων, δὲν
 κατὰ φρονῶ.

Χριστῶ, καὶ ὄχι ἀπὸ τὰ ἔργα τῶ νόμου· διὰ τὸ δὲν θέλει δικαιοσύνη ἀπὸ τὰ ἔργα τῶ νόμου καμία σάρξ. Εἶρ. ζ'. ιθ'. Ο νόμος δὲν ἐτελείωσε τίποτες, ἀλλ' ἡ ἔμπασις τῆς καλλιτέρας ἐλπίδος, διὰ τῆς ὁποίας σιμώνομεν εἰς τὸν Θεόν. α'. Πेत्र. α'. ε'. Ο πῶ Φυλάγεσθε μετ' ἑξ ἑαυτῶν τῶ Θεῶ διὰ μέσων τῆς πίστεως, εἰς ζωηρίαν.

(δ) Εἶρ. β'. σ'. η', θ'. Μετ' ἑξ ἑαυτῶν μαῶ ἀσύνεσε, καὶ μαῶ ἐκάθισεν εἰς τὰ ἐπεράνια εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν. Μετ' ἑξ ἑαυτῶν ἐσωθήκατε διὰ μέσων τῆς πίστεως. καὶ ἐτῶτο δὲν εἶναι ἀπὸ ζαῶ, χάρισμα εἶναι τῶ Θεῶ. Δὲν εἶναι ἀπὸ τὰ ἔργα, διὰ νὰ μὴ καυχηθῆ κανένας.

(ε) Ψαλμ. λα'. α', β'. Καλότυχοι εἶναι ἐκεῖνοι ὅπῳ ἐσυγχωρηθήκασι αἱ ἀνομίαις τῶν, καὶ ἐκεῖνοι ὅπῳ ἐσκεπαδῆκασι αἱ ἀμαρτίαις τῶν. Καλότυχοι εἶναι ὁ ἀνθρώπος ἐκεῖνος, ὅπῳ ὁ Θεὸς δὲν τῶ λογισμῶ ἀμαρτίαν. Ψαλμ. ριγ'. θ'. Μὴ εἰς ἐμαῶ Κύριε, μὴ εἰς ἐμαῶ, ἀλλ' εἰς τὸ ὄνομά σου, ὅσο δόξαν. Ἰερ. κγ'. σ'. Εἰς ταῖς ἡμέραις τῶ θεῶ σωθεῖ ὁ Ἰσραήλ, καὶ ὁ Ἰσραήλ θεῶ κατοικήσῃ τὰ ἱερῶ, καὶ ἐτῶτο εἶναι τὸ ὄνομα, ἐκεῖνο ὅπῳ θεῶ τὸν κράξι, (ἦγεν) ὁ Κύριος Ἰωσεδέκ. Λευ. α'. οζ'. Νὰ δώσης γνώσιν ζωηρίας τῶ λαῶ τῶ, εἰς ἀφεσιν τῶ ἀμαρτιῶν τῶ. Πράξ. ιγ'. κγ'. Ἀπὸ τὸ ἀπέρμα ἐτῶτο ὁ Θεὸς καὶ τὸ τίξιμόν τῶ ἐξανάσῃ εἰς τὸ γῆ τῶ Ἰσραήλ τῶ σωτῆρα Ἰησοῦν. Ρώμ. γ'. κδ', κζ'. Ἐσωντας νὰ δικαιοῦν) χάρισμα μετ' ἑξ ἑαυτῶν, διὰ τῆς ἐξαγορεύσεως ὅπῳ εἶναι εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν. Πῶ εἶναι λοιπὸν ἡ καύχησις; ἐσφαλίδη ἔξω. μετ' ἑξ ἑαυτῶν νόμον; μετ' ἑξ ἑαυτῶν ἔργων; ἔξ, ἀλλ' ἡ μετ' ἑξ ἑαυτῶν τῆς πίστεως. Ρώμ. δ'. β', ε'. Διαπὶ ἐὰν ὁ Ἄβραάμ ἐδικαιώθη ἀπὸ τὰ ἔργα, ἔξ καύχημα, ἀλλ' ἡ δὲν ἔξ καύχημα εἰς τὸν Θεόν. Ἀλλ' ἐκεῖνος ὅπῳ δὲν ἐργάζε, καὶ πιστεύει εἰς ἐκεῖνον ὅπῳ δικαιοῦν τῶ ἀσεβῆ, ἡ πῶ τῶ λογισμῶ εἰς αὐτὸν διὰ δικαιοσύνην. Ρώμ. η'. λγ', λδ'. * Τίς ἡμπορεῖ νὰ ἐγκαλέσῃ ἐναντία τῶ ἐκλεκτῶν τῶ Θεῶ; ὁ Θεὸς εἶναι ὅπῳ δικαιοῦν. Ποῖ εἶναι ὅπῳ κατὰ κρινῆ; ὁ Χριστὸς εἶναι ὅπῳ ἀπέθανε, καὶ πεισιώτερον ὅπῳ καὶ ἀνέστη, ὁ ἀπὸ καὶ εἶναι.

† λογισμῶ.

† ἦγεν, ὁ Κύριος εἶναι ἡ δικαιοσύνη μας, τυπῶ, ἐκεῖνος ὅπῳ μαῶ δικαιοῦν.

* Ἡσαῖ.
λ'. η'. θ'.

εἶναι εἰς τὴν δεξιὰν τῆς Θεῆς καὶ πατρικῆς ἀγάπης λόγους. Ρωμ. ι'. γ', δ', ε', ς'. Ἐστῶντας ναὶ μὲν ἐγνωρίσαν τὴν δικαιοσύνην τῆς Θεῆς, καὶ ναὶ ζητῶσι ναὶ σήσασσι τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐδικλῶτες, δὲν ὑποτάχθησαν εἰς τὴν δικαιοσύνην τῆς Θεῆς. Τὸ τέλος τῆς νόμου εἶναι ὁ Χριστὸς εἰς δικαιοσύνην, εἰς καθ' ἕνα ὅπως πιστεύει. * Ὁ Μωϋσῆς γράφει τὴν δικαιοσύνην ὅπως εἶναι * Ἰη. ε'. ἀπὸ τὸν νόμον, λέγωντας ὅτι ὁ ἀνθρώπος ὅπως κάμει αὐτὰ, θέλει ζῆσαι διὰ μέσων αὐτῶν. Ἐὰν ὁμολογήσης μὲν τὸ σῶμα σου κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσης μέσα εἰς τὴν καρδίαν σου, ὅτι ὁ Θεὸς τὴν ἀνάστησεν ἐκ νεκρῶν, θέλει ζῶσαι. α'. Κορ. δ'. ζ'. Τίς διακρίνει σένα ἀπὸ τῶν ἄλλων; καὶ τί ἔχεις τὸ ὅποιον δὲν τὸ ἔλαβες; καὶ εἰὰν τὸ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡσὰν ναὶ μὲν τὸ ἔλαβες; Φιλιπ. γ'. ς'. Ναὶ μὲν ἔχω τὴν ἐδικλῶμεν δικαιοσύνην, ὅπως εἶναι ἀπὸ τὸν νόμον· ἀλλὰ ναὶ ἔχω τὴν δικαιοσύνην ὅπως εἶναι διὰ μέσων τῆς πίστεως τῆς Χριστοῦ, τὴν δικαιοσύνην, ὅπως εἶναι ἀπὸ τὸν Θεὸν εἰς τὴν πίστιν. β'. Τιμ. α'. ς'. Ὅπως μαῶς ἔσωσε, καὶ μαῶς ἐκάλεσε μετὰ κάλεσμα ἄγιον, ὅχι κατὰ ἔργα σου, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἰδιάντην πρόθεσιν, καὶ τὴν χάριν ὅπως μαῶς ἐδόθη εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, πρωτίτερα ἀπὸ χρόνου αἰώνιος. Τίτ. γ'. ε'. Ὅχι ἀπὸ ἔργα δίκαια ὅπως ἐκάμαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐλεημοσύνην σου μαῶς ἔσωσε. α'. Πετρ. α'. γ', δ', ε'. Ἄς εἶναι βυλοποιημένη ὁ Θεὸς, καὶ Πατὴρ τῆς Κυρίας ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστοῦ, ὅπως μαῶς ἀναγκάσῃ, διὰ τὸ πολὺτερον ἔλεος εἰς ἐλπίδα ζῶσαν, διὰ μέσων τῆς ἀναστάσεως τῆς Ἰησοῦς Χριστοῦ, ἐκ νεκρῶν. Εἰς κληρονομίαν ἀφθαρτον καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον, ὅπως φυλάττει εἰς τὰς ἁετὰς διὰ λόγους. Ὅπως φυλάττει μετὰ δυνάμιν τῆς Θεῆς, διὰ μέσων πίστεως εἰς ζωηρίαν.

Κ Ε Φ Α Λ. κγ'.

Πιστεύομεν ὅτι ἡ ἐδικλήμας ζωηρία ναὶ μαῶς ἐπροξενήθη διὰ τὴν συγχώρησιν ἐκείνην ὅπως ἔλαβον ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν. Καὶ ὅτι εἰς αὐτήν

Μ 3

αὐτήν

αὐτὴν νὰ σέκε[†]) ἢ εἶναι ἡ δικαιοσύνη μας ἔμπαρ-
 θεν τῷ Θεῷ^(α). Καθὼς ὁ ἀγώτατος Δαβὶδ καὶ
 Παῦλος ἀποδείξασι λέγοντες. Καλότυχος
 εἶναι ὁ ἀνθρώπος, ὃς ὁποῖς ὁ Θεὸς λογαριάζει
 δικαιοσύνην χωρὶς ἔργα^(β). Καὶ πάλιν ὁ Ἀπό-
 στολὸς λέγει, Ἐσώθητε νὰ δικαιοῦν^γ) χάρισμα
 μὲ τὴν χάριν τε, διὰ τῆς ἐξαγορεύσεως ὅτι εἶναι
 εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Διὰ τῆτο φυλάγομεν
 παντοφὰ ἀσάλευτον καὶ σερεὸν τὸν θεμέλιον
 τῆτον^(γ). Δοξάζοντες καὶ εὐχαριστοῦντες εἰς ὅλα
 τὸν Θεόν^(δ). Καὶ τῆ λόγους ταπεινώνομεν ἔμ-
 παρθέντες. γνωρίζοντες κατὰ λεπτὰ τὴν ἀδένειαν
 ὅτι ἔχομεν^(ε). Καὶ ἔδεποσῶς καυχώμεθα εἰς
 τῆ λόγους, ἢ ἢ εἰς τὴν ἐδικήμας ἀξιοῦν^(ς).
 Ἀμὴ ἀποκαμπίζομεν καὶ ἀναπεύομαθε μονα-
 χὰ, εἰς τὴν ὑπακοὴν ἐκείνου τῆ ἐσαυρωμένης
 μας Χριστοῦ^(η). Ἡ ὁποῖα ἐτέπη ὑπακοή, γίνε^θ)
 ἴδια ἐδικήμας, ὅποταν πσεύωμεν ὀλοψύχως
 εἰς αὐτόν. καὶ μάς σκεπάζει ἀκανέτα καὶ ἀναπα-
 μένα τὰ ἀμαρτήματα^(θ). Καὶ ταῖς σιωεῖδη-
 σές μας εἰρηνεύει καὶ καπαύει ἀπὸ τὸν φόβον καὶ
 τρόμον^(ι). Διὰ νὰ πηγαίνωμεν θαρρμενοὶ ἔμ-
 παρθεν τῷ Θεῷ^(κ). Καὶ νὰ μὴν ὁμοιωθῆμεν τῷ
 πρῶτοπλάστῃ Ἀδάμ, ὁ ὁποῖος φεύγωντας μὲ
 τρόμον, ἀναγκάζετον νὰ σκεπάσῃ τῆ λόγους, μὲ
 φύλλα

† ἦγεν, πῶς
 διὰ τὴν ἀρε-
 τὴν μας, εἰ-
 μασεν ἄξιοι
 τῆ σατηρίας
 ἐτέτης.

φύλλα συκίας. Καὶ ἀπάληθ' ἦν, ἀν' ἐμεῖς ἐμέλλ-
λαμεν νὰ παρβάλλωμεν εἰς τὴν κρείσιν ἐμπαρ-
θεν τῷ Θεῷ, ἀν' ἢ νὰ ἐπαρρδύμεσθ' εἰς τὸ λόγος
μας τίποτες, ἢ εἰς κάθε ἄλλο ποίημα ^(λ), βέβαια
ἠθέλαμεν παρδύσθ', ἐλεφνὰ κατὰ πτωθεῖ ^(μ). Διὰ
τῷ τοῦ καθ' ἑνασ μας, κάμνῃ χρεία μετὸν Δαβίδ,
νὰ λέγη: Ως Κύριε, τὸ μὴν ἐμπῆς εἰς κρείσιν μετὸν
δ' ἔλονσθ', διότι δ' ἐν θέλῃ δικαιοθεῖ ὁμπαρσάσθ'
κάθε ζωντανός ^(ν).

† ἦγαν, μελὴ
θελήσης νὰ
κρείσῃς, διότι
κανείς δ' ἐν
εἶναι ἄξιον
νὰ παρβάλλῃ
ὁμπαρσάσθ'
νὰ δικαιοθεῖ.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

(α) Ἰεζεκ. λς'. κέ', κθ', λβ'. Καὶ θέλω ρανθίσθ' ἀπάνωσας κα-
θαρόν νερόν, καὶ θέλετε καθαριθεῖ ἀπὸ ὄλαις ζας ταῖς ἀκα-
θαρσίαις, καὶ ἀπὸ ὄλας ζας τὰ εἶδωλα. Καὶ θέλω ζας φυλάξθ'
ἀπὸ ὄλαις ζας ταῖς ἀκαθαρσίαις. Ἐτ' ζη λέγῃ ὁ Κύριος, τὸ
ἡμέραν ἐκείνην ὅπῃ θέλω ζας καθαρίσθ' ἀπὸ ὄλαις ζας ταῖς
ἀνομίαις, θέλω κάμνῃ νὰ κατοικήσθ' ταῖς χώραις, καὶ θέλωσι
ματὰ κληθεῖ ἐκείναις ὅπῃ εἶναι ἔρημαις. Ληκ. α̃. οζ'. Νὰ
δώσης γνώσιν ζωτηρίας τῷ λαῷ τῷ, εἰς ἀφεσιν ἀμαρτιῶν τῶν.
Κολασ. α̃. ιδ'. Εἰς τὸν ὁποῖον ἔχομεν τὸ ἐξαγοράσθ', διὰ μέσθ'
τῷ αἵματός του, τὸ ἀφεσιν τῷ ἀμαρτιῶν.

(β) Ψαλμ. λα'. α̃. Καλότυχοι εἶναι ἐκείνοι ὅπῃ ἐσυχωρηθή-
κασιν αἱ ἀνομίαις τῶν, καὶ ἐκείνοι ὅπῃ ἐσκεπαθήκασιν αἱ
ἀμαρτίαις τους. Ρ' ωμ. δ'. ε'. Καλότυχος εἶναι ὁ ἀνθρω-
πος, τῷ ὁποῖου ὁ Θεὸς λογαριάζῃ δικαιοσύνην χωρὶς ἔργα.
Καλότυχος εἶναι ὁ ἀνθρωπος ἐκεῖνος, τῷ ὁποῖου ὁ Θεὸς
δεν τῷ λογαριάζῃ ἀμαρτίαν.

(γ) Ρ' ωμ. γ'. κδ'. Ἐς ὧν τῶν νὰ δικαιώνουνται χάρισμα μετὰ
χάριν σου, διὰ τῆς ἐξαγοράσεως ὅπῃ εἶναι εἰς τὸ Ἰησοῦν Χριστόν.
Πραξ. δ'. ιβ'. Δεν εἶναι ζωτηρίαν εἰς ἄλλον κανένα, διὰ τὸ
δεν εἶναι ἄλλο ὄνομα ἀπὸ κάτω εἰς τὸν ἔρανον ὅπῃ νὰ ἐδόθη
εἰς

εἰς τῆς ἀνθρώπους, εἰς τὸ ὁποῖον κάμνη χρεῖα νὰ σωθῆμι.

(δ) *Ψαλμ. ριγ'. θ'.* Μὲν εἰς ἐμαῖς Κύριε, μὲν εἰς ἐμαῖς, ἀμὴν εἰς τὸ ὄνομά σου, δόσε δόξαν. *α'. Κορ. α'. λ', λα'.* Οἱ ὁποῖοι Ἰησοῦς ἔγινεν εἰς ἐμαῖς σοφία διὰ τὸν Θεόν, καὶ δικαιοσύνη καὶ ἁγιασμός καὶ ἐλευθέρωσις. Διὰ νὰ καυχᾶται εἰς τὸν Κύριον, ἐκεῖνοι ὅπῃ καυχᾶται, καθὼς εἶναι γεγραμμένον.

(ε) *Ψαλμ. ιζ'. λ'.* Διότι ἐσὺ θέλεις φυλάξαι λαὸν ταπεινόν, καὶ μάτια ἔτι ὑπερηφάνων θέλεις ταπεινώσει. *Σοφον. γ'. ιβ'.* Εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην, δὲν θέλεις ἐντραπὴ διὰ ὅλα σου τὰ καμώματα ὅπῃ ἐπαρέβης εἰς ἐμένα, διότι τότε θέλω εὐγάλη διὰ σένα τὰ πεινυλάσματα τῆς ὑβρισίας σου, καὶ τὸ δὲν θέλεις πλεονάζει νὰ ὑπερηφανώσῃ ἀπάνω εἰς τὸ βουὶ τὸ ἅγιόν μου. *α'. Κορ. δ'. ζ'.* Τίς διακρίνει ἐσένα ἀπὸ τῶν ἄλλων; καὶ τί ἔχεις τὸ ὁποῖον δὲν τὸ ἔλαβες; καὶ εἰὰν τὸ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡσὰν νὰ μὲν τὸ ἔλαβες;

† ἢ δὲν θέλεις
πλεονάζει ἀπα-
νωτάτω καὶ
αὐγαλιζέ.

(ς) *Γεζεκ. λς'. λβ'.* Ἐντραπῆτε καὶ ματανοήσετε ἀπὸ ταῖς πρά-
ταῖς σου, ὡσπὴν ἔστιν Ἰσραήλ. *Ρώμ. δ'. β'.* Ἐὰν ὁ Ἀβραὰμ
ἐδικαιώθη ἀπὸ τὰ ἔργα, ἔχει καύχημα, ἀμὴν δὲν ἔχει καύχημα
εἰς τὸν Θεόν. *α'. Κορ. α'. κθ', λα'.* Διὰ νὰ μὲν καυχηθῆ
καμία σὰρξ ἐμπεροθεν τοῦ Θεοῦ. * Διὰ νὰ καυχᾶται εἰς τὸν
Κύριον ἐκεῖνοι ὅπῃ καυχᾶται, καθὼς εἶναι γεγραμμένον.

* Γερεμ.
θ'. κθ'.
β'. Κορ.
ε'. ιζ'.

(η) *Ρώμ. ε'. ιθ'.* Θέλεις βασιλεύσει εἰς τὴν ζωὴν διὰ τῆς ἐνός
Ἰησοῦ Χριστοῦ. *β'. Κορ. ε'. ιθ', κα'.* Καὶ ἔβαλεν εἰς ἐμαῖς τὸν
λόγον τῆς φιλιώσεως. Διὰ τὸ Θεὸς ἐκεῖνον ὅπῃ δὲν ἐγνώρισεν
ἀμαρτίαν, τὸν ἔκαμην ἀμαρτίαν, διὰ λόγου σου, διὰ νὰ ἡμῶν
ἐμεῖς δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ εἰς αὐτόν.

(θ) *Ἐφεσ. β'. η'.* Διὰ τὴν ἐν τῷ χάριτι ἐσωθήκατε διὰ μέσθου τῆς
πίστεως· καὶ τὸ δὲν εἶναι ἀπὸ σου, χάρισμα εἶναι τοῦ Θεοῦ.
α'. Τιμ. β'. ε'. Ὅπῃ ἔδωκε τῷ λόγου σου ἐξαγόρευμα διὰ
ὅλης, ὅπῃ εἶναι ἡ μαρτυρία εἰς καιρὸς διωρισμένων.
Ἐφρ. ι'. κβ'. Ἄς σιμώνωμεν μετὰ ἀληθινὴν καρδίαν, μετὰ
πληροφροσύνην πίστεως ῥαητισμένοι ταῖς καρδίαις ἀπὸ ζυφ-
θήσεως πονηρίας. *Ἐφρ. ια'. ζ'.* Μετὰ τὴν πίστιν ἐμλυθή ὁ Νῶε
ἀπὸ τὸν Θεόν, ἐκεῖνα ὅπῃ δὲν ἐφαίνονταν.

(ι) *Ρώμ.*

(*) Ρ'ωμ. ε'. α'. Ἐς ὧντας νὰ δικαιωθῆμεν ἀπὸ τῆς πίστεως, ἔχομεν εἰρήνην ἀπὸ τοῦ Θεοῦ. Ε'φεσι. γ'. ιβ'. Εἰς τὸ ὅπιον ἔχομεν τὴν παρρησίαν καὶ τὴν εἰσοδὸν μετὰ ἰσχύος, διὰ μέσου τῆς πίστεως.

(*) α'. Κοθ. Ἰωάν β'. α, β'. Παιδιάμεν, ἐτάξατε ἑαυτοὺς ὡς ἰσὺς Θεοῦ, διὰ νὰ μὴ ἀμαρτάνετε, καὶ ἐὰν ἀμαρτάνη κανένας, ἔχομεν ὡς ἀκλήτον σιμᾶ εἰς τὸν Πατέρα, τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον. Αὐτὸς εἶναι καθαρὸς διὰ ταῖς ἀμαρτίας μας, καὶ ἔχει μόνον διὰ ταῖς ἐδικαῖς μας, ἀμὴ καὶ διὰ ταῖς ἀμαρτίας ὀλοῦσθαι τὸ κόσμον.

(*) Γέν. γ'. ζ'. Καὶ αἰσιχθῆκασι τὸ δυνάωνε τὰς τὰ μάτια, καὶ ἐγνωρίσασι πῶς ἦσαν γυμνοὶ, καὶ ἐρράψασι φύλλα συκίας καὶ ἐκάμασι τὰ ζώσματα τρυφύρατος.

(*) Δευτ. κζ'. κς'. Καταραμένον εἶναι καθεὶν ἀνθρώπον ὅστις δὲν μινέσκη εἰς ὅλα τὰ λόγια τῶ νόμου τὰ κατὰ τὴν ψαλμ. ιζ'. κζ'. Θέλωμεν ἀντιμῶσθαι ὁ Κύριε καὶ τὴν δικαιοσύνην μας, καὶ κατὰ τὴν καθαρότητα τῶν χειρῶν μας ἐμπροσθεν τοῦ ὀμματίων τῶν ἡσ'αί. λγ'. ιδ'. Ἐξεμακρύνασιν οἱ ἀνόμοι τῆς Σιών, θέλσσι λάβει τρομάρα εἰ ἀσεβεῖς. ποῖον θέλσσι ζῆλον ἀναφέρει ὅτι φωνία καίε); ποῖον θέλσσι ζῆλον ἀναφέρει τὸ πᾶν τὸ παντοφάνον; α'. Κορ. δ'. δ'. Διατὴ μέσου εἰς τὸ σωφρόδός μας δὲν ἐγνωρίζω νὰ εἶμαι τίποτες φλαίσης, ἀμὴ δὲν δικαιώνομα εἰς ἐτάστο. ἀμὴ ὁ Κύριε εἶναι ἐκείνον ὅστις μὲ κρινέ.

† ἦγεν, σκεπάζματα, ἐσκεπάζθη κασι.

(*) Ψαλμ. ρμβ'. β'. Ὁ Κύριε μὴ ἐμπῆς εἰς κρείσιν μετὰ τὸ δῆλον ζῆλον, διότι δὲν θέλσσι δικαιωθῆ ὀμπερσάσθαι καθεὶν ζωντανός. Ψαλμ ρκθ'. γ'. Αἰίσως καὶ κοιτάξῃς ταῖς ἀνομίαις μας ὦ Κύριε Κύριε, ποῖον θέλσσι διωθῆ νὰ ὑπομείνη; Λακ. ις'. ιε'. Καὶ λέγεται, ἐσεῖς εἶσεν ὅστις δικαιώνετε τὸ λόγους, ὀμπερσά εἰς τὰς ἀνθρώπους, ἀμὴ ὁ Θεὸς γνωρίζε ταῖς καρδίαις ζῆλον διὰ τὸ ἐκείνο ὅστις εἶναι ὀμπερσά εἰς τὰς ἀνθρώπους ὑψηλόν, εἶναι συχασία ὀμπερσά εἰς τὸν Θεόν.

Κ Ε Φ Α Λ. κδ'.

ΠΙΣΤΟΜΕΝ ὅτι ἡ ἀληθινή πίστις ἐτάστη, διὰ μέσου τῆ ἀκοῆς τῶ θείου λόγου καὶ τῆ ἐνεργείας τῶ ἁγίου Πνεύματος.

Πινύμαλθ⁽²⁾, ἔσωντας καὶ νὰ ἐνεργᾷ εἰς τὸν ἀν-
 θρωπον, τὸν ξαναγεννᾷ καὶ τὸν ξανακάνει εἰς
 νέον ἀνθρωπον, ζωντανόωντας ἐν εἰς καινέριαν
 ζωὴν⁽³⁾, καὶ τὸν ἐλευθερώνει ἀπὸ τῆς δαλω-
 σιῶν τῶν ἀμαρτιῶν τε. Διὰ τῆτο λείπει τόσο
 μακρὰ ἢ πίστις ἐτέτη ὅπῃ δικαιώνει τὸν ἀνθρωπον
 (λέγομεν εἰς τὸν ἀτὸν ψυχραίνη καὶ τὸν γυρίζει
 ἀπὸ τὴν ἀγίαν τε ζωὴν, ὅσον τὸ ἐναντίον χωρὶς ἔ-
 λόγητις κανεῖς ποτὲ ξεχωριστὰ δὲν ἠθέλεν ἔχει
 καμίαν ἀγάπην καλοσιώης διὰ τὸν Θεόν, ἀμὴ ὁ
 ἕνας ἠθέλε φρονίζεμόνον διὰ τῆς ἰδιότητος ὠφέ-
 λειαν, καὶ ὁ ἄλλος διὰ τὸν φόβον τῆς κολάσεως
 τε⁽⁴⁾). Εἰς τόσο ὅτι, δὲν εἶναι βολέον νὰ παύη καὶ
 νὰ σέκη ἀνάμελα σιμᾷ εἰς τὸν ἀνθρωπον ἢ ἀγία
 πίστις ἐτέτη⁽⁵⁾. Διότι δὲν μιλεῖμεν διὰ πίσιν ἀκερῶν
 καὶ νεκρῶν⁽⁶⁾, ἀμὴ διὰ ἐκείνων ὅπῃ λέγε⁽⁷⁾ εἰς ταῖς
 θείαις γραφαῖς, ὅτι διὰ μέσθ τῆς ἀγάπης νὰ ἐνε-
 γᾷ. Ἡ ὁποία ἔρακινα τὸν ἀνθρωπον, νὰ σπυ-
 δάζη νὰ κάμνη τὰ ἔργα ἐκεῖνα ὅπῃ ὁ Θεὸς εἰς
 τὸν θεῖον τε λόγον ἐπαράσξε. Τα ὁποία ἐτέτα
 ἔργα, βλασώνεν⁽⁸⁾ ἀπὸ τὴν καλὴν ῥίζαν τῆς πίστεως.
 καὶ εἶναι καλὰ καὶ ἀρεσκόμενα σιμᾷ εἰς τὸν Θεόν,
 διαπὸ ἀγάθεν⁽⁹⁾ αὐτὰ διὰ μέσθ τῆς χάριτός
 τε⁽¹⁰⁾. Ὅμως, εἰς τὸν ἀμᾶς δικαιώσασιν δὲν εἶναι
 νὰ βαλθῶσιν εἰς λογαριασμόν, διότι μὲ τῆς
 ἀληθι-

ἀληθινῶ πῖσιν δικαιονομάσεν εἰς τὸν Θεόν ⁽¹⁾,
 μὲν ἔχοντες ἢ καμωμῶν τίποτες καλόν, ἐπεὶ δὴ
 καὶ κανένα ἀληθινόν καὶ βέβαιον καλόν, χωρὶς
 πῖσιν δὲν ἠμπορεῖν ἀσβεσθῆ ⁽²⁾: τὸ ὡς καθὼς δὲν
 ἠμπορεῖ νὰ εἶναι καλὸς ὁ καρπὸς, ἀν' δὲν εἶναι
 πρῶτα καλὸν γραμμῶν τὸ δένδρον. Λοιπὸν, τὸ
 καλὸν ἀπαληθινὰ κάμνωμῶν, ἀμὴ δὲν τὸ κάμνω-
 μῶν εἶδε ποσῶς διὰ νὰ εἶμασεν εἰς αὐτὸ ἀξιοινα
 μᾶς ἀνταμυθῆ μὲ πλερωμῆν. (διότι ποίαν ἀξιο-
 πῆτα ἔχομῶν εἰς αὐτό;) ἀμὴ μάλισα τὰ καλὰ
 ἔργα ἐκείνα ὅπῃ κάμνωμῶν, εἶμασε χρεωφλέ-
 ταις ἐμεῖς ὁ Θεὸς νὰ τὰ κάμωμεν, καὶ ὄχι ὁ Θεὸς
 ὁ λόγος ⁽³⁾. Διότι ἐτέτο εἶναι ὅπῃ ἐνεργᾷ
 εἰς ἐμᾶς, ἢ τὸν ἀφελήσῃ ἢ τὸν ἀνεργήσῃ, καὶ τὸ
 φέλημάτῃ ⁽⁴⁾. Κάμνῃ χρεῖα νὰ φυλάξωμεν τὸ
 λεγόμενον ἐκείνο ὅπῃ εἶναι γραμμῶν, τὸ, ὅταν
 κάμνῃε ὅλα ἐκείνα ὅπῃ σᾶς ἐπερσάχθη, νὰ
 λέγῃτε ὅτι εἶμασεν ἀχρήσιμοι δαλυτάδες, διότι
 ἐκείνο ὅπῃ ἐχρεωσάμεν νὰ κάμωμεν, ἐκάμα-
 μῶν ⁽⁵⁾. Ὅμως, μὲ ὅλα ἐτέτα, δὲν δυνάμεσεν
 ὅτι ὁ Θεὸς νὰ μὲν ἀντιμύη τὸν μισθὸν εἰς τὰ
 καλὰ ἔργα, ἀμὴ χρεῖα καὶ καὶ χρεῖν λέγομῶν
 νὰ δίδῃ τὸν μισθὸν ἐτέτον, καὶ νὰ μᾶς σεφανώη
 μετὰ χαρίσματάτῃ ⁽⁶⁾. Τὸ λοιπὸν, εἴτε καὶ ἀν'
 καλὸν κάμνωμῶν, εἶδε ποσῶς εἰς ἐτέτο θεμελιώ-

† ἦγαν, εἶναι
 ἀκοιτέσταν,
 ἔ. δὲ καὶ λουσι-
 λουσι.

νομῶν τῶν σωτηρίων μας⁽¹⁾. Διότι κανένα καλὸν
 δὲν ἤμπορῶμεν νὰ κάμωμεν, ὅπῃ νὰ μὴ εἶναι
 μολυσμένον με ψυγάδια ἔκκορμιμας, καὶ
 ὅπῃ νὰ μὴ εἶναι ἀξίον παιδύσεως. Καὶ αὐτίσως
 τέτοιας λογῆς νὰ ἐτύχαιεν ὅτι ἠθέλαμεν ἡμ-
 πορῆν νὰ ἀποδείξωμεν κανένα καλὸν ἔργον, ἠθε-
 λεν εἶσαι ἀρκετὴ εἰς αὐτὸ νὰ μάς τὸ σερήσει ἀπὸ
 τὸ πρῶσωπον ἔκ Θεῶ, μία ἐκδύμησις ἐνεμας
 ἀμαρτήμα¹. Διὰ τῆτο παντοῦ νὰ ἠθέλαμεν
 διαζῆ χωρὶς καμίας μας σαθέρωσι, ἀπὸ ἐδῶ
 καὶ ἐκεῖθεν ῥιπισμῶν, καὶ αἰταλαίπωραίς μας
 βωεῖδησες, πάντα ἠθέλασι εὐφογεῖζεσθαι
 αὐτίσως⁽²⁾, ἀν δὲν ἀναπύθηναι, καὶ ἀν δὲν
 ἐσπερέωνθηναι, εἰς τὴν μίαν ἐκείνην ἀξιότητά τῆ
 πάθους ἔκ θανάτου ἔκ Κυρίας ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ⁽³⁾.

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι.

(1) Ἰωάν. ε'. κδ'. Βέβαια ζῶ λέγω, ὅτι ἐκεῖν¹ ὅπῃ ἀκρὴ τὸν
 λόγον μου καὶ πισθίῃ εἰς ἐκεῖνον ὅπῃ με ἐπεμψεν, ἔχῃ ζωὴν
 αἰώνιον. Ῥώμ. ι'. ιζ'. Ἡ πίστις εἶναι ἐξ ἀκοῆς, ἡ δὲ ἀκοῆ εἶναι
 διὰ μέσθ τῶ λόγου τῶ Θεῶ.

(2) Πράξ. ιε'. θ'. Δὲν ἐχώρησε πίπτες αἰαμεταξὺ εἰς ἐμας καὶ
 εἰς αὐτὰς, ἔσωντας νὰ καθαρῶσι ταῖς καρδίαις τὰς διὰ τῆ
 πίστεως. Ῥώμ. σ'. δ'. Διὰ μέσθ ἔκ βαπτίσμα¹ ἐδαπῆκαμεν
 εἰς τὸ θάνατον, διὰ νὰ πειπτήσωμεν ἔκ ἐμαῖς εἰς καινὴν ζωὴν
 ζωὴν, καθὼς ὁ Χριστὸς αἰέτη ἐκ νεκρῶν, διὰ τῆ δόξης τῆ
 Πατρὸς. Ἐφεσ. β'. δ'. Ὁ Θεὸς ὅπῃ εἶναι πλῆσι¹ εἰς τὸ
 ἔλε¹, διὰ τῆ πλεῖντα ἀγάπῃ ὅπῃ μαῶ ἀγάπησε. Ἐφεσ.
 δ'. κγ', κδ'. Νὰ ξανακαινεργώνατε † εἰς τὸ Πνεῦμα τῶ

† μὴ τὸ
 Πνεῦμα.

νοός

νοός ζας. Καὶ νὰ ἐντυθῆτε τὸν καινὲρμον αἰθρωπον ὅπῃ ἐκεί-
 ῶδη κτ' Θεὸν μὲ δικαιοσύνην καὶ ὁσιότητα τῆς ἀληθείας.
 α'. Πετρ. ᾱ. γ', κγ'. Ἄς εἶναι ὀλογοημένῳ ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ
 τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, ὅπῃ μᾶς ἀναγκύνησεν διὰ τὸ
 πολύτῃ ἔλεῳ εἰς ἐλπίδα ζωῆς αἰώνιου, διὰ μέσθ τ' ἀναστάσεως
 τῷ Ἰησοῦ Χριστῷ ἐκ νεκρῶν. Ἐς ὧν ζας νὰ ἀναγκύνηθῆτε, ὅχι
 διὰ πορορὰν φθαρτῶν, ἀμὴ ἀφθαρτῶν, διὰ μέσθ τῷ λόγῃ
 τῷ Θεῷ τῷ ζῶντι ὅπῃ μὲν εἰς τὸν αἰῶνα.

(γ) Ἰωάν. ἡ. λς'. Ἐὰν ὁ Ἰησοῦς σαῖς ἐλύθῃρωσῃ, βέβαια ἐλύ-
 θῃρωι θέλετε εἶσε. Ρ'ωμ. ς'. κ', κβ'. Ὅταν ἦσαν δῆλοι τῆς
 ἀμαρτίας, ἦσαν ἐλύθῃρωι διὰ τὸ δικαιοσύνην. Τῶρα ἔσων-
 τας νὰ ἐλύθῃρωθῆκετε ἀπὸ τὴν ἀμαρτίαν, καὶ νὰ δῆλωθῆτε εἰς
 τὸ Θεὸν, ἔχετε τὸν καρπὸν ζας εἰς ἀγιασμὸν, καὶ τὸ τέλῳ
 ἔχετε ζωὴν αἰώνιον. Ρ'ωμ. ἡ. β'. Διαπὶ ὁ νόμῳ τῷ Πνεῦ-
 ματι τῆς ζωῆς, ὅπῃ εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, μὲ ἐλύθῃρωσεν
 ἀπὸ τὸν νόμον τῆς ἀμαρτίας καὶ τῷ θανάτῃ. Τίτ. β'. ιβ'. Ὅπῃ
 μᾶς διδάσκει, διὰ νὰ ἀρνηθῆμεν τὸ ἀσέβῃαν, καὶ ταῖς κοσμι-
 καῖς ἐπιθυμίαις, καὶ νὰ ζῆμεν ζωφρόνως καὶ δικαίως καὶ
 ὀσεβῶς, εἰς τῷ τὸν αἰῶνα.

(δ) Ἰωάν. ιε'. ε'. Ἐγὼ εἶμαι ἡ ἀμπελῳ, ἐσεῖς τὰ κλήματα,
 ἐκείνῳ ὅπῃ μὲν εἰς ἐμένα, καὶ ἐγὼ εἰς αὐτὸν, ἐκείνῳ
 κάμνῃ πολὺν καρπὸν, ὅπῃ χωρὶς ἐμένα, δὲν ἐμπορῆτε νὰ κάμετε
 τίποτε. Ἐβρ. ια'. ς'. Χωρὶς πίσεως εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀρέ-
 σκη τινὰς τῷ Θεῷ, διὰπὶ κάμνῃ χρεία ἐκείνῳ ὅπῃ σιμῶνῃ
 εἰς τὸν Θεὸν νὰ πισθῳσῃ ὅπῃ εἶναι Θεός, καὶ ὅπῃ εἰς ἐκείνῃς ὅπῃ
 τὸ γυρδύσθι γίνεῳ μισθὰ ποδότης.

(ε) α'. Τιμ. ᾱ. ε'. Τὸ τέλῳ τῆς ὀβραγγελίας εἶναι ἀγάπη διὰ
 καθαρὰν καρδίαν, καὶ διὰ ζῳήθησιν ἀγαθῆν, καὶ διὰ πίστιν †
 ὅπῃ δὲν εἶναι ὀλασμένη.

† ἀπλοσιν,
 ἀληθινῶ.

(ς) Γαλ. ε'. ς'. Εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, ἔπῃ ἡ ὀπειτομὴ διῳέται
 τίποτε, ἔπῃ ἡ ἀκροβυσία, ἀμὴ ἡ πίστις ὅπῃ ἐνεργεῳ διὰ μέσθ
 τ' ἀγάπης. Τίτ. γ'. ἡ'. Ὁ λόγῳ εἶναι πρὸς καὶ ἐτῃρω θέλω
 νὰ τὰ βεβαιῳνῃς, διὰ νὰ φροντίζῃσι νὰ ὀπερέχῃσιν εἰς τὰ
 καλὰ ἔργα ἐκείνοι ὅπῃ ἐπίσθῃσιν εἰς τὸν Θεόν.

- (7) Ρ'ωμ. θ'. λ', λα', λβ'. Τα ἔθνη ὅπῃ δὲν ἐξέτερέχον δικαιοσύνῃ, ἔφθασαν τὴ δικαιοσύνην, δικαιοσύνην (λέγω) ὅπῃ εἶναι ἀπὸ πίσιν. Οἱ Ἰσραὴλ ζετέρεχον τὸν νόμον τὴ δικαιοσύνης, δὲν ἔφθασεν εἰς τὸν νόμον τὴ δικαιοσύνης. Διὰ τί; ὅτι δὲν ἐγύρῃε δικαιοσύνην ἀπὸ τῶν πίσιν, ἀμὴ ὡσὼν ἀπὸ τὰ ἔργα τῶ νόμου. Τίτ. γ'. ε'. Ὅχι ἀπὸ ἔργα δίκαια ὅπῃ ἐκάμαμεν ἡμεῖς, ἀμὴ κτ' τὴ ἐλεημοσύνην τῶ μαῶ ἔσωσε.
- (8) Γέν. δ'. δ'. Οἱ Ἄβελ ἐπέροσφερε κὴ αὐτὸς θυσίαν τῷ Θεῷ, ἀπὸ τὰ τὴ πρῶτα ἔργα τὴ περὶβάτων τῶ, κὴ ἀπὸ τὸ πᾶχ τῶ τῶ. κὴ ἐκοίταξεν ὁ Θεὸς ἀπάνω εἰς τὸν Ἄβελ κὴ ἀπάνω εἰς τὰ δῶρα τῶ. Ρ'ωμ. ιδ'. κγ'. Κάθε πρᾶγμα ὅπῃ δὲν εἶναι ἀπὸ πίσιν, εἶναι ἀμαρτία. Ἐβρ. ια'. δ'. Μὲ τὴ πίσιν ὁ Ἄβελ ἐπέροσφεν εἰς τὸν Θεὸν καλλιοτέραν θυσίαν, ὡρὰ τὸν Κάϊν, ἀλλὰ μέσ τὴ ὁποίας πίσεως ἐμαρτυρήθη νὰ εἶναι δίκαιος.
- (9) Ματθ. ζ'. ιζ'. Κάθε δένδρον καλὸν, κάμνη καλὸς καρπὸς, κὴ τὸ κακὸν δένδρον κάμνη κακὸς καρπὸς.
- (10) Ἡσαΐ. κς'. ιβ'. Ὡς ἐδικέμας αὐθέντη Θεῷ, δόσμας εἰρήνῃ, διότι ὅλα μαῶ τὰ ἔδωσες. α'. Κορ. δ'. ζ'. Τίς διακρίνη ἔσένα ἀπὸ τὸν ἄλλον; κὴ τί ἔχης τὸ ὁποῖον δὲν τὸ ἔλαβες; κὴ εἰάν τὸ ἔλαβες, πὴ καυχᾶσαι ὡσὼν νὰ μὴ τὸ ἔλαβες; Γαλ. γ'. ε'. Ἐκεῖν ὅπῃ ζᾶς δίδῃ τὸ Πνεῦμα, κὴ ἐνεργεῖ διωάμης εἰς ἐζᾶς ἀπὸ τὰ ἔργα τῶ νόμου τὸ κάμνη, ἢ ἀπὸ τῶ ἀκλή τὴ πίσεως; α'. Θεσσαλ. β'. ιγ'. Διὰ τῶ κὴ ἡμεῖς ὄχαριστῶμεν τὸν Θεὸν πάντοτε, ὅτι ἔσων τῶ νὰ ὡρὰ λάβετε τὸν λόγον τῶ Θεῷ ὅπῃ ἀκῆσετε ἀπὸ λόγουμας, τὸν ἐδεχθήκετε, ὅχι (ὡσὼν) λόγον ἀνθρώπων, ἀμὴ καθὼς κὴ εἶναι ἀληθινὰ, ὡσὼν λόγον Θεῷ, ὁ ὁποῖος κὴ ἐνεργεῖ εἰς ἐσᾶς ὅπῃ πιστεύετε. Φιλιπ. β'. ιγ'. Διὰ τὴ ὁ Θεὸς εἶναι ὅπῃ ἐνεργεῖ εἰς ἐσᾶς, κὴ τὸ θῆλφ κὴ τὸ ἐνεργεῖν, κτ' τὸ θῆλημά τῶ.
- (11) Λακ. ιζ'. ι'. Ὅταν κάμνετε ἐκεῖνα ὅπῃ οἶς ἐδιατάχθη, νὰ λέγετε ὅτι ἄχρηστοὶ δελά τῶδες εἶμασεν, ὅτι ἐκεῖνο ὅπῃ ἐχρησῶσαι νὰ κάμωμεν ἐκάμαμεν.
- (12) Ψαλμ. ξα. ια. Διότι ἐσὺ θῆλφς ἀνταποδώσῃ καθ' ἑνῶ, κτ' τὰ ἔργα τῶ. Ματθ. ις'. κζ'. Καὶ τέτε θῆλφ δᾶπιδώσῃ καθ' ἑνῶ,

† πρῶτο ἔργου,
να, πρῶτο
θρηνημα.

κατὰ τὰ ἔργα. Ρώμ. β'. 5'. Ο' ὅποι' (Θ) θέλῃ δοῦναι καθε
 ἐνθ, κτ' τὰ ἔργα τς. Ρώμ. ια'. 5'. Ἄν εἶναι διπὸ τ' χάρις, δὲν
 εἶναι πλέον διπὸ τὰ ἔργα, διὰ τὴν ἄλλεως ἢ χάρις δὲν εἶναι πλέον
 χάρις, ἀμὴ ἀν' εἶναι διπὸ τὰ ἔργα, δὲν εἶναι πλέον χάρις,
 ἀλλέως τὸ ἔργον δὲν εἶναι πλέον ἔργον. Ε' βρ. ια'. 5', κ5'. Καὶ
 χωρὶς πίστεως εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀρέσκητινὰς τ' Θεόν, διὰ τὴν
 κἀμνὴ χρεῖα ἐκείν' (Θ) ὅπῃ σιμώνῃ εἰς τὸν Θεὸν νὰ πισύσῃ,
 ὅτι εἶναι Θεὸς, κτ' ὅτι εἰς ἐκείνους ὅπῃ τ' (ζητῶσι γίνε') μισθὰ πο-
 δότης. Ε' 5ωντας νὰ λογιᾶσῃ μεγαλύτερον πλεῖστον τ' ὀφθισμὸν
 τ' Χριστῶ, διπὸ τῆς θησαυρῆς τ' Αἰγύπτου. διὰ τὴν ἀπέβλεπεν
 εἰς τὴν πληρωμὴν. β'. Καθ. Γωαί. η'. Βλέπετε τῶ λόγ-
 σας, διὰ νὰ μὴ χάσωμεν ἐκείνα ὅπῃ ἐσκοπιάσωμεν, ἀμὴ
 νὰ πάρωμεν ζωὴν πληρωμὴν. Ἀποκάλ. β'. ια'. Νὰ ὅπῃ
 ἔρχομαι ὀγλήγορα· κερὰτὴ ἐκείνο ὅπῃ ἔχῃς, διὰ νὰ μὴ πάρῃ
 κανεὶς τ' σέφανόν σου. Ἀποκ. κβ'. ιβ'. Καὶ νὰ ὅπῃ ἔρχομαι
 ὀγλήγορα· καὶ ἡ πληρωμὴμας μαζήμας εἶναι, νὰ δοῦναι
 πᾶσι ἓνα, καθὼς εἶναι τὸ ἔργον τῶ.

- (1) α'. Κορ. γ'. ια'. Κανέννας δὲν δυνάε) νὰ βάλλῃ ἄλλον θεμέλιον
 ἔξω ἀπὸ ἐκείνον ὅπῃ κείτε), ὁ ὅποι' (Θ) εἶναι ὁ Χριστός. Ε' φεσ.
 β'. ι'. Διατὴν αὐτὸν εἶμασε ποίημα, ἔσωντας νὰ ἐκκληθῆκα-
 μεν ἐν Χριστῶ Ἰησοῦ εἰς ἔργα καλὰ, τὰ ὅποια τὰ προετοίμασεν
 ὁ Θεός, διὰ νὰ περπατήσωμεν μέσα εἰς αὐτά.
- (2) Ε' σαί. ζδ'. 5'. Καὶ ἐγνήκαμεν ὡσὺν ἀκάθαρτοι ἐμεῖς ὅλοι,
 ὡσὺν ῥέχον τῆς ἀκαθάρτητος γυναικὸς εἶναι ὀλημας ἢ δικαιο-
 σωή, καὶ ἐρρύσαιμεν ὡσὺν φύλλα διὰ ταῖς ἀνομίαις μας.
- (3) Η' σαί. κη'. ι5'. Διὰ τῶτο ἐτζη λέγῃ ὁ Κύρι' (Θ), νὰ ὅπῃ ἐγὼ
 θέλῃ βάλλῃ εἰς τὰ θεμέλια τῆς Σιών πολυτίμητων Πέτρων,
 διαλεγμένων, κεφαλῶν τῆς γωνίας, πημημένων εἰς τὰ θεμέ-
 λιά τς, καὶ ἐκείν' (Θ) ὅπῃ θέλῃ πισύσῃ δὲν θέλῃ ἐντραπεῖ.
 Ἀ' β' σακ. β'. δ'. Καὶ ὁ δίκαιός μας, ἀπὸ τῶν πῶσιν θέλῃ ζῆσθ.
 Ρώμ. ι'. ια'. Κάθε ἀνθρώπ' (Θ) ὅπῃ πισύσῃ εἰς αὐτὸν, δὲν
 θέλῃ ἐντραπεῖ.

Κ Ε Φ Α Λ. κέ'.

ΠΙσεύομεν ὅτι νὰ ἐπαύσασιν οἱ παλαιοὶ ἐκεί-
νοι ἔ νόμος τύποι, καὶ τὰ σκιώματα ἐκείνα ὅπῃ
ἱερατεύασι, μετὸν ἐλθομὸν ἔ Χριστῷ^(α). Κάμνη
χρεία λοιπὸν νὰ ἀφανισθῇ ἢ μεταχείρησις τῆς
σιμᾶ εἰς σὺν χριστιανῶν, ἔσωντας καὶ νὰ μᾶς ἐμφνε
τελεωμύνη ἢ ἀλήθεια καὶ τὸ σῶμα τῆς, ὅπῃ εἶναι ὁ
Χριστὸς, εἰς τὸν ὁποῖον ὅλα ἐτελεωθήκασι^(β). Καὶ
διὰ τῆτο, καὶ τὸν Νόμον καὶ τῆς Προφήτας ἀκόμι
ἔως τῆς Σήμερον εἰς αὐτὸ μάρτυρες τῆς μεταχρ-
ειζόμεσθαι, διὰ νὰ στερεώνομασθαι εἰς τῆς διδα-
σκαλίαν τῆς θεῆς εὐαγγελίᾳ, καὶ διὰ νὰ ἀπεργά-
σωμεν ὅλην μας τὴν ζωὴν ζωφρονησμῆς, εἰς
δόξαν Θεῷ, καὶ τὸ θελήματῆ^(γ).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι.

- (α) Ρώμ. ι. δ'. Τὸ πᾶν Θεῷ νόμος εἶναι ὁ Χριστὸς εἰς δικαιοσύνην,
εἰς καθ' ἓνα ὅπῃ πιστεύει.
- (β) Γαλ. γ'. κδ'. Οἱ νόμοι Θεοῦ ἔγινε παιδαγωγὸς μας εἰς τὸν Χριστὸν,
διὰ νὰ δικαιωθῆμεν ἀπὸ τῆς πίστεως. Γαλ. δ'. ι. ια'. Ταῖς ἡμέ-
ραις φυλάττετε καὶ τῆς μῆνας, καὶ τῆς χρόνας. φοβῆμαι διὰ
λόγου σας, μήπως καὶ ἐσκοπίασα εὐκερα εἰς ἑσᾶς. Γαλ.
ε'. β', γ', δ'. Εἰὰν πᾶσιπνεσθε, ὁ Χριστὸς δὲν θέλει σᾶς ὠφε-
λήσει τίποτε. Κάθε ἀνθρώπου Θεοῦ ὅπῃ πᾶσιπνεσθαι, εἶναι χρεώ-
σης νὰ κάμη ὅλον τὸν νόμον. Ἐστὶς ὅπῃ δικαιώνεσθαι εἰς τὸν
νόμον, ἐχωροθήκετε ἀπὸ τὸν Χριστὸν, ἐξεπίστετε ἀπὸ τῆς χάριτος.
Κολασσ. β'. ις', ιζ'. Καίνας ἀσ μὲν σᾶς κρῖνη εἰς τὸ φα-
ρισαῖον, ἢ εἰς τὸν πιστὸν, ἢ εἰς μέρθε ἑορτῆς, ἢ ἀρχῆς ἔ μὲνός,
ἢ τῶν

ἢ τῶν σαββάτων. Τὰ ὅποια εἶναι σκιά τῶν μελλόντων, ἀμή τὸ ζῶμα εἶναι ἔχεις.

(γ) β'. Τιμ. γ'. 15', 17'. Ταῖς ἀσεβέσι ματαιοφρονίαις φεύγετε, ἀλλὰ πρὸς θεὸν προσέψατε εἰς μεγαλήτερον ἀσέβειαν. β'. Πετρ. ᾱ. 1θ'. Ἐχομεν βεβαιώτερον ἢ Προφητικὸν λόγον, ἢ ὅποιον καλὰ κάμνετε, ὅτι ἔχετε τὴν ἑσπέραν εἰς αὐτόν. β'. Πετρ. γ'. β'. Εὐθυμηθετε τὰ λόγια ὅπερ ἐμιληθήκασι πρῶτον ἀπὸ τῆς ἀγίας Προφήτας, καὶ τῆς ἀγαθῆς ἀγγελίας ἡμῶν ἢ Ἀποστόλων, ἢ ὅποια εἶναι ἔχεις Κυρίου καὶ Σωτῆρος.

Κ Ε Φ Α Λ. κς'.

Πισεύομεν ὅτι δὲν ἔχομεν καμίαν ἐμπασίαν
 νὰ ἐμπῆμεν εἰς τὸν Θεόν, ὡς μόνον διὰ
 μέσῃ ἔνεμας Μεσίτης καὶ παρηγορητῆ Ἰησοῦ
 Χριστοῦ δικαίου. ὁ ὅποιος διὰ τὲτο ἔγενεν ἀνθρώ-
 πος, ἔσωντας καὶ νὰ ἐνώσῃ μὲ τὴν ἀνθρώπινον
 φύσιν τὴν Θεότητάς, διὰ νὰ μᾶς ἀνοίξῃ τῶν
 ταλαίπωρων τὴν ἐμπασίαν ἐκείνην ὅπερ ἦτον
 κλησμένη νὰ ἐμπῆμεν εἰς τὸν Θεόν^(α). Τῆ ὅποιος
 ἐτέταμας ἔνεμας ὁ Πατέρας, εἶναι ἀνάμεσα
 ἔλογος καὶ ἔλογος^(β). Καὶ δὲν κάμνῃ χεῖρα
 νὰ ἀφλιάζωμεν εἰς κανένα τρόπον, τρυμάζοντες
 τὸ μεγαλεῖον τῆ δόξης τῆς^(γ), τόσον ὅπερ νὰ γυ-
 ρεύωμεν ἄλλον εἰς τὴν χεῖραν μας καὶ πῶς μᾶς
 φανεῖ^(δ). Διότι δὲν εἶναι ἄλλος πινὰς ἔδεσον
 ἐργον, ἔδεσον γὰρ, ὅπερ νὰ μᾶς ἀγαπᾶ τόσον
 ὅσον ὁ Ἰησοῦς Χριστός^(ε). Ὁ ὅποιος ἔσωντας καὶ νὰ
 εἶναι εἰς τὴν μορφὴν ἔνεμας Θεοῦ, ἔκένωσεν ὅμως ἔ
 λόγος,

≡

λόγος,

ἢ γεν, ρείας
 φύσεως μετ' ἑ
 Πατέρα.
 ἢ γεν, ἰσα-
 κήν ἔθηκεν.

λόγετε, πένωντας μορφήν δέλιε, κὺ γυρόμυθ
 ὅμοιθ τῶ λοιπῶν ἀνθρώπων διὰ λόγεμας ⁽⁵⁾,
 ὁμοιώθηκεν εἰς ὅλα σὺ ἀδελφές τε ⁽⁶⁾. Τὸ λοι-
 πὸν, ἀνίσως καὶ μέλωμυθνα γυρδύσωμυθ Μεσί-
 τῶ, ὅπῃ νὰ εἶναι πιστὰ ἀγαπητὸς εἰς ταῖς ὑπόθε-
 σές μας, ποῖον ἠθέλαμυθ δῦρδ ὅπῃ νὰ μᾶς ἀγαπᾶ
 φεισότερον, δὲ πὸ ἐκείνον ὅπῃ ἔβαλλεν τὴν ψυχὴν
 τε ἀτός τε διὰ λόγεμας, μὲ ὅλον ὅπῃ δῦρδ κὺ
 μυθμοὶ καὶ ἐχθροί τε ⁽⁷⁾; Ἡ ἀνίσως καὶ γυρεύωμυθ
 κανένα φείφημον ἀξιομυθὸν μὲ ἰξασίαν κὺ δυνά-
 μιν, ποῖθ εἶναι ὅμοιθ ἐκφνῃ ὅπῃ καθε ⁽⁸⁾ εἰς τὰ
 δεξιά τῆ Θεῆ ⁽⁹⁾; Ὅπῃ ἔλαβε καθε ἰξασίαν εἰς
 τὸν ἔρανὸν κὺ εἰς τὴν γῆν ⁽¹⁰⁾; Ἡ ποῖθ ἠθέλεν ὑπα-
 κῆσδ εὐκολώτερα καὶ ὀγληγορώτερα τὴν δέησίν
 μας, δὲ πὸ τὸν ἴδιον μονογυθ καὶ ἀγαπητὸν Υἱὸν τῆ
 Θεῆ ⁽¹¹⁾; Τὸ λοιπὸν ἠσωθήθη ἠ τριέτη τῶ ἀνθρώ-
 πων, μὲ ἀπισίαν ἐπεροξενήθη, ἠ γυν, λογαζόντες
 νὰ φέρναισ πιμὴν κὺ εὐλάβειαν τῶν ἀγίων, φεισό-
 τερον σὺ ἀπιμάζσαι σὺ ἄ ὅπῃ σὺ πιμῆσι. κάμ-
 νονίές τε ἐκείνα ὅπῃ αὐτοὶ ποτὲ δὲν τὰ ἐκάμα-
 σιν, ἔδδε τὰ ἐπιθυμήσασιν εἰς τῆ λόγετες νὰ σὺ
 τὰ κάμει, ἀμὴ μάλισα πολλὰ δυνάτῃ ἀνπι-
 σάθησαν πρεπέμυθ, κὺ τὰ ἀπληρογάσασιν δὲ πο-
 σρέφονίές τε, καθὼς τῆ τοτὰ συγγραμμάτῃς
 τὸ μαρτυροῦσιν ⁽¹²⁾. Οὐδὲ κάμνδ χρεῖανὰ περφα-
 σίζωμάδε

σίζωμάδε δια τὴν ἀναξιότητάμας, διότι δὲν
 προσφέρωμεν τῷ Θεῷ ταῖς δέησές μας μὲ τὸ
 νὰ θαρρεύωμάθεν εἰς τὴν ἰδιάν μας ἀξιότητα,
 ἀμὴ εἰς τὸ θαρρῶμεν ἐκείνο τῆς μαγαλοσιωῆς
 καὶ ἀξιότητι τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ⁽¹⁾.
 Τῷ ὁποίῳ ἡ δικαιοσύνη ἐγένηκεν ἐδικήμας διὰ
 μέσθ τῆς πίστεως⁽²⁾. Εἰς τόσον ὅτι ἀξία καὶ δι-
 καια ὁ Ἀπόστολος εὐγάνωντάς μας καὶ λυπι-
 νάσωντάς, τὸ ἐδεπιποτένιον ἐκείνο τῆς δφλίας
 μας, ἢ νὰ εἰπῶμεν καλλιώτερα τῆς ἀπιστίας
 μας, φανερώτατα λέγει: * Διὰ τῆτο ἐχρεώση<sup>* Ε'ερ.β'.
 13, 14.</sup>
 ὁ Χριστὸς νὰ ὁμοιωθῆ εἰς ὅλα τοῦ ἀδελφός τε,
 διὰ νὰ γῆ ἐλεήμων καὶ πιστὸς δεχερεὺς, (ἦγεν)
 εἰς τὰ πρᾶγματα ἐκείνα ὅπῃ πρέπει νὰ γίνεν⁽³⁾
 σιμᾶ εἰς τὸν Θεὸν, εἰς τὸ νὰ καθαρῶσιν ταῖς
 ἀμαρτίαις ἡμῶν. Διατὶ εἰς ἐκείνο ἵπῃ αὐτὸς
 ἔπαθεν ὅταν ἐπφράθη, δυνέται νὰ ἀβοηθήσῃ
 ἐκείνους ὅπῃ πφράζεν⁽⁴⁾ (5). Καὶ πάλιν θέλωντάς
 νὰ μάς θαρρεύσῃ πωσιώτερον νὰ σιμῶνομά-
 θεν εἰς τὸν Θεὸν (λέγει,) * Ἐχούτες λοιπὸν<sup>* Ε'ερ.δ.
 10', 15', 15'.</sup>
 δεχερέα μέγαν, ὅπῃ ἀπέρασε τοῦ ἐρανεῖς,
 Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τὴν ὁμολο-
 γίαν. † Διότι δὲν ἔχομεν δεχερέα ὅπῃ νὰ μὴ<sup>† ἦγεν, τῆς
 πίστεως.</sup>
 δυνέ⁽⁶⁾ νὰ συμπαθήσῃ ταῖς ἀδένφαίς μας, ἀμὴ
 (ἔχομεν) ἐκείνον ὅπῃ ἐπφράχθη εἰς ὅλα παρό-

μοια χεὶς ἀμαρτίαν. Λοιπὸν σιμώνομάδε μὲ
 θάρρῳ εἰς τὸν θρόνον τῆς χάριθ, διὰ τὰ πάρω-
 μιν ἔλεον, καὶ τὰ δ' ἄρωμιν χάριν καὶ βοήθειαν εἰς
 καιρὸν ἑπιτήδον^(π). Καὶ πάλιν, ἔσονται λοι-
 πὸν τὰ ἔχωμιν παρρησίαν, εἰς τὴν εἴσοδον τῆς
 ἀγίων εἰς τὸ αἷμα τοῦ Ἰησοῦ, ἂς σιμώνομιν μὲ
 ἀληθινὴν καρδίαν καὶ μὲ πληροφροσίαν πίστεως,
 ῥαυτισμῶν ταῖς καρδίαις ἀπὸ ζυφώσεως πο-
 νηθεῖς^(ρ). Καὶ ἀκόμι λέγει, ὁ Χριστὸς ἔχει τὴν
 ἱερωσύνην ἀποστάτην. Διὰ τὴν καὶ διωξί-
 ναν φυλάξει τελείως ἐκείνους ὅπως σιμώνομι διὰ
 μέσθ τοῦ λόγου εἰς τὸν Θεόν, ἔσονται καὶ τὰ ζῆ
 πάντοτε εἰς τὸ νὰ ᾤρακαλῆ διὰ λόγου^(σ). Τὶ
 ᾤρισότερα ἄλλα ἔξω ἀπὸ ἔτετα ἑπιθυμῶμιν;
 ἔσονται καὶ ὁ ἴδιος Χριστὸς νὰ μαρτυρῶ λέγωντας
 πῶς, ἔγω εἶμαι ἡ σράτα, καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ
 ζωὴ καὶ κανένας δὲν ἔρχε^(τ) εἰς τὸν Πατέρα, ᾤρα
 διὰ μέσθ^(τ). Τιμᾶς χεφάξ^(ε) λοιπὸν νὰ πα-
 ρακαλεῖμεν πλέον ἄλλον τινὰ μεσίτην καὶ βοη-
 θόν^(υ); Διότι ἐπέδη καὶ ὁ Πατέρας ἠθέλησεν ἡμᾶς
 χαρίση τὸν υἱόν τε νὰ τὸν ἔχωμεν παρηγορητὴν
 καὶ μεσίτην^(φ), Μὴ λοιπὸν ἀφίνοντες ἔτετον, καὶ
 εἰς ἄλλον νὰ περσέχωμεν τὸν νῆμα, καὶ νὰ φαν-
 τασιαζώμεθα νὰ γυρδύωμεν καλλίτερον, ἐκείνον
 ὅπως εἰς ἄλλον τόπον ποτὲ δὲν θέλομεν πεπεῖτες
 τὸν

¹ Ε' ερ. ι'.
 εθ', κβ'.

² Ε' ερ. ζ.
 κδ', κέ'.

³ ἦγον, ὅπως
 δὲν περσῶ καὶ
 νὰ ἀφ. βελ-
 νη εἰς ἄλλον
 ἀφάδον.

⁴ ἰωάν.
 ιδ', ε'.

τὸν δ' ἄρ' (κ). Διότι ἐγνώριζεν ὁ Θεὸς βέβαια ὅταν
 μᾶς ἔδιδε τὸν μονογενῆ υἱὸν, πῶς εἴμασεν
 ἁμαρτωλοὶ καὶ ταλαίπωροι (ψ). Διὰ τῆτο, αἱ
 ἐπικαλούμεθα τὸν Πατέρα τὸν ἐράνιον, διὰ μέσθ
 Ἐνῆ καὶ μόνθ Μεσίθ μασ Ἰησῆ, προσέχοντες
 εἰς τὰ λεγόμενα (ω). Καθὼς ἔδιδαχθήκαμεν εἰς
 τὴν διδασκαλεμένην τε προσδουχίῳ, καὶ τὸ
 θεῖον τε πρῶταγμα, μὲ θάρρη βεβαιωμένοι
 καὶ ἀδίσακτα, πῶς τὸ εἶπὲ καὶ αὐτὸ εἰς τὸ ὄνομά τε
 θέλωμεν ζητήσθ Πατρὸς, θέλημάς δοθεῖ (α).

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

(α) Ρ' ὠμ. η. λδ'. Ποῖθ εἶναι ὅπῃ κατακρίνη; ὁ Χριστὸς εἶναι
 ὅπῃ ἀπέθανε καὶ περυσότερον ὅπῃ ἀνέστη, ὁ ὅποιθ καὶ εἶναι
 εἰς τὸ δεξιὰ Θεῆ, καὶ πρῶτα καλεῖται διὰ λόγουμας. α'. Τιμ. β' ε'.
 Ἐἷνας εἶναι ὁ Θεὸς, ἕνας εἶναι καὶ Μεσίθης Θεῆ καὶ ἀνθρώπων,
 ἀνθρώπου Ἰησῆς Χριστός. α'. Καθ. Ἰωάν. β' α'. Ἐχομεν
 πρῶτα κλητὸν σιμᾶ εἰς τὸν Πατέρα, τὸ Ἰησῆν Χριστὸν δίκαιον.

(β) Γεν. γ' ι'. Τὴν φωνὴν ἀκούσθ ὅπῃ ἐπερπάτησε εἰς τὸν πρῶτον
 ὄψον, καὶ ἐφοβήθηκα, διὰ τὸ ἦμεν γυμνός. Ἐξοδ. κ' ιδ'.
 Καὶ ἔσωντας καὶ φοβηθῆσθ ὅλθ ὁ λαὸς, ἐσέκωνταν ἀπὸ μα-
 κρῆ. Καὶ εἶπε Ἐ Μωϋσῆ, μίλησε εἰς ἡμᾶς, καὶ αἰ μὴ μιλήσθ εἰς
 ἡμᾶς ὁ Θεὸς, μήπως καὶ ἀποθάνωμεν. Δευτερ. δ' κδ'. Ὁ
 Κύριθ ὁ Θεὸς εἶναι φωτῖα ὅπῃ καταλύθ· εἶναι Θεὸς ζηλω-
 τής. Ἐβρ. ιβ' κθ'. Ὁ Θεὸς ἡμῶν εἶναι φωτῖα ὅπῃ κατα-
 τρώθ.

(γ) Ψαλμ. λβ' ε', ζ'. Μὲ τὸν λόγον Ἐ Κυρίθ οἱ ἐρανοὶ ἐσερεω-
 θήκασι, καὶ μετὸ Πνεῦμα Ἐ σῶμά τος τε ὅλη ἡ τὴ δυνάμεις τος. τὴ σφαιρὰ καὶ
 Συμμαζώνοντας ὡσὲν εἰς ἀσπὴν τὰ νερά τὴ θαλάσσης, βά- ὀσελισμός
 νοντας εἰς τὰς θησαυρὰς ταῖς ἄβυσσους. Ἠσαΐ. νέ. α'. β', γ' τος.

Εκείνοι ὅπῃ εἴτε διψασμένοι ἐλάτε εἰς τὸ νερόν, καὶ ὅσοι δὲν ἔχετε ἀσῆμιν, παγαίνοντες ἀγοράσετε, καὶ φάγετε, καὶ ἐλάτε, καὶ ἀγοράσετε χωρὶς ἀσῆμιν καὶ πληρωμῶν, κρασί καὶ πᾶχ $\text{\textcircled{C}}$. Διὰ τὴν ἔξοδίζετε τὸ ἀσῆμιν εἰς πράγματα ὅπῃ δὲν εἶναι ψωμῖα; καὶ τὸν κόπον ζῆς εἰς πράγματα ὅπῃ δὲν εἶναι διαχορτασμόν; Ματθ. ια'. κη'. Εἰλάτε εἰς ἐμένα οἱ κοπιασμένοι καὶ οἱ φορημένοι, καὶ ἐγὼ θέλω σῶσαι ἀναπαύσαι. Ἐφεσ. β'. ιζ', ιη'. Καὶ ὡσαύτῃ ἦλθεν, εὐαγγέλισεν εἰρήνῃ εἰς ἐσῶς ὅπῃ ἦσαν μακρὰ, καὶ ἐκείνους ὅπῃ ἦσαν κοντά. Διὰ μέσθ αὐτῶν ἔχομεν τὴν εἴσοδον καὶ οἱ δύο μὲ ἓνα Πνεῦμα εἰς τὸν Πατέρα. Ἐφεσ. γ'. ιβ'. Εἰς τὸν ὁποῖον ἔχομεν τὴν παρρησίαν καὶ τὴν εἴσοδον μεθ' ἑαυτῶν $\text{\textcircled{C}}$, δια μέσθ τῆς πίστεώς τε.

(δ) Ἡσαΐ. μγ'. κα', κβ'. Ὁ λαός μου ὅπῃ ἀπόκτησα νὰ διηγηθῆ ταῖς ἀρεταῖς μου. Τῶρα δὲν με ἐκραζέτε ὡς Ἰακώβ, εἰδὲ ἕκαμα νὰ κοπιᾶσθ ὡς Ἰσραήλ. Ἰερεμ. β'. ιγ'. Δύο καὶ κακὰ ἕκαμεν ὁ λαός μου, ἐμένα ἐπείρασεν τὴν βρύσλιν ἔνερθε ζωῆς, καὶ ἐσκάψασιν εἰς ἔλλογον τῆς λάκκους πασμένων, ὅπῃ δὲν θέλωσιν ἠμπορεῖν νὰ κρατήσθαι τὸ νερόν. Ἰερεμ. ιζ'. ε', ζ'. Καταραμέν $\text{\textcircled{C}}$ εἶναι ὁ ἀνθρώπος $\text{\textcircled{C}}$ ὅπῃ τὴν ἐλπίδα τῆς ἐχθρῆς εἰς ἀνθρώπον, ὅπῃ θέλῃ ἀποκρυπθῆναι τὸ κερμίτῃ εἰς τὸ χέρι τῆς, ὅπῃ νὰ μακραινῆ ἡ καρδία τῆς ἀπὸ τὸν Κύριον. Καὶ ἀλογημέν $\text{\textcircled{C}}$ εἶναι ὁ ἀνθρώπος $\text{\textcircled{C}}$ ἐκεῖνος $\text{\textcircled{C}}$ ὅπῃ ἐλπίζει εἰς τὸν Κύριον, καὶ θέλῃ ἔσθαι ὁ Κύριος $\text{\textcircled{C}}$ ἡ ἐλπίδα τῆς. Ως ἰε. ιγ'. δ'. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος $\text{\textcircled{C}}$ ὁ Θεός σου ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, δὲν θέλῃς γνωρίσθαι ἄλλον Θεὸν ἀπὸ ἐμένα, καὶ δὲν εἶναι ἄλλος $\text{\textcircled{C}}$ Σωτῆρας ἔξω ἀπὸ ἐμένα.

(ε) Ἰωάν. ις'. κς', κζ'. Ἐκείνῃ τὴν ἡμέραν θέλετε ζητήσθαι εἰς τὸ ὄνομά μου, καὶ δὲν σῶσαι λέγω ὅτι ἐγὼ θέλω πᾶσα καλέσθαι καὶ τὸν Πατέρα διὰ λόγους. Διὰ τὸ ὅτι Πατέρα ζῆς ἀγαπᾶ, ὅτι ἐσεῖς ἀγαπήσατε ἐμένα. Ρωμ. ε'. η'. Ὁ Θεὸς συστήνῃ τὴν ἀγάπην τῆς εἰς ἐμας, ὅτι ἀκόμη ὅπῃ εἶμασθ ἀμαρτωλοὶ ὁ Χριστὸς ἀπέθανε αἰτὶ διαλόγου μας. Ρωμ. η'. λβ'. Ὁ ὁποῖος $\text{\textcircled{C}}$ δὲν ἐλυπήθη τὸν ἰδιόν τῆς Τύον, ἀμὴ δια λόγους μας τὴν ἐπείρασεν. Ἐφεσ. γ'. ιθ'. Νὰ ἐγνωρίσατε τὴν ἀγάπην τῆς Χριστοῦ ὅπῃ

ὑπερ-

ὑπερβαίνῃ τὸ γινῶσιν, διὰ τὸ νὰ γεμιῶθῃτε εἰς ὅλον τὸ γέμισμα
 τῷ Θεῷ. α'. Καθ. Γ' α'. δ'. θ'. ι'. Ἀπὸ τῆτο ἐφανερώθη ἡ
 ἀγάπη τῷ Θεῷ εἰς ἡμᾶς, ὅτι τὸ γίνοντα πᾶν μονογενῆ ἀπέστρεψε
 Θεὸς εἰς τὸν κόσμον, διὰ τὸ νὰ ζήσωμεν διὰ μέσους. Εἰς τῆτο
 εἶναι ἡ ἀγάπη, ὅχι ὅτι ἡμεῖς ἀγαπήσαμεν τὸν Θεόν, ἀλλ' ὅτι
 αὐτὸς μαῖς ἀγάπησε καὶ ἀπέστρεψε τὸ γίνοντα νὰ εἶναι συγχώρησις
 διὰ ταῖς ἀμαρτίας μας.

- (ζ) Φιλιπ. β'. ζ'. Ἐκένωσε τὸ λόγους, πέρνωντας μορφῶν δόξας,
 καὶ γυμνῶν ὅμοιον τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων.
- (η) Ἐβρ. β'. ιζ'. Διὰ τῆτο ἐχρεώθη νὰ ὁμοιωθῇ εἰς ὅλα τὰς
 ἀδελφούς.
- (θ) Ἰωαν. ι'. ια'. Ἐγὼ εἶμαι ὁ ποιμένας ὁ καλὸς, ὁ ποιμένας ὁ
 καλὸς βάνῃ τὸ ζώοντα διὰ τὰ πόδια. Ἰωαν. ιε'. ιγ'. Με-
 γαλήτερον ἀπὸ τὸ πᾶν τὸ ἀγαπῶ, κανένας δὲν ἔχει, νὰ βάλῃ
 πῶν ζῶοντα διὰ τὰς φίλους. Ρωμ. ε'. ι'. Ἐς ὄντας καὶ νὰ εἶ-
 μετανέχθῃ, ἐφιλιώθη καμὲν μὲ τὸν Θεὸν διὰ τῆσανάτα τῆ
 γίῃ αὐτῆ.
- (ι) Ψαλμ. ρθ'. α'. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, κάθισε εἰς τὰ
 δεξιὰ μου. Ρωμ. η'. λδ'. Ὁ ὅποιος εἶναι εἰς τὸ δεξιὰν τῷ Θεῷ,
 καὶ ὡρακαλεῖ διὰ λόγους. Ἐβρ. α'. γ', ιγ'. Ἐκάθισεν
 ἐν δεξιᾷ τῆ μεγαλοσωμῆς εἰς τὰς ὑψηλὰς πόδας. Εἰς ποῖον
 ἀπὸ τὰς Ἀγγέλων εἶπε καμῖαν φορὰν, κάθου ἐκ δεξιῶν μου,
 ὡς ὅτι νὰ βάλῃ τὰς ἐχθρὰς σου ὑποπόδιον εἰς τὰ ποδά-
 ρια σου;
- (κ) Ματθ. κη'. ιη'. Ἐδόθη μου κάθε ἐξουσία εἰς τὸν ἔρανὸν καὶ
 εἰς πᾶν γῆν.
- (λ) Ἰακ. ε'. ιζ'. Ὁ Ἡλίας ἦτον ἀνθρώπος ὁμοιοπαθῆς καὶ ἐπεσο-
 χήθη νὰ μὴν ἐρεξῆ, καὶ δὲν ἔρεξεν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν χρόνος τρεῖς
 καὶ μῆνας ἔξῃ. Ἰωαν. ια'. μα', μβ'. Πάτερ ἄχαρις ὡς ὅτι με
 ἀκουσες. Ἐγὼ ἤξερα ὅτι πάντοτε με ἀκούεις. Ματθ. γ'. ιζ'.
 Ἐτῆτος εἶναι ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπημένος, εἰς τὸ ὅποιον ἀναπαύθηκα.
- (μ) Πράξ. ι'. κς'. Ὁ Πέτρος τὸν ἀσύκωσε καὶ εἶπε, ἀσύκω ἀπέ-
 νω, καὶ ἐγὼ ἀνθρώπος εἶμαι. Πράξ. ιδ'. ιδ', ιε'. Ἀλλ' οἱ
 Ἀπόστολοι ὁ Βαρνάβας καὶ ὁ Παῦλος, ὡς ἂν τὸ ἤκουσαν ἔγραψαν τὰ
 ῥήματα

ρέχματα, καὶ ἐπήδησαν μέσα εἰς τὸ πλῆθος καὶ ἐκράζαν. Καὶ ἔλεγον, ὡς ἄνδρες ἀδελφοί, διὰ τί κάμνετε ἐτῆτα; καὶ ἐμεῖς ἀνθρώποι ὁμοιοπαθεῖς εἴμασεν ὡσάν καὶ ἐσεῖς, καὶ οὐκ διαγγελίζομεν νὰ γερῆτε ἀπὸ τῆτα τὰ ψόδια εἰς τὸ θεὸν τὸν ζωντανόν, ὅπῃ ἔκαμε τὸν ἔρανον καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ὅλα ὅσα εἶναι μέσα εἰς αὐτὰ. Ἀποκ. ιθ'. κ'. Μετὰ ὅποια σημεῖα ἐπλάνεσεν ἑκείνους ὅπῃ ἐπήρασι τὸ χάραγμα τῆς θείας, ὅπῃ ἐπεροκωδῶσιν τὴν εἰκόνατα, ζῶνταὶ ἐρρίχθησιν οἱ δύο τὴν λίμνην τῆς πυρὸς ὅπῃ καίετ' μετὰ φῶς. Ἀποκ. κα'. η'. Τῆς φοβητῆρας καὶ ἀπίστες, καὶ συχαμένους, καὶ φονεῖς, καὶ πόρνευς, καὶ μάγους, καὶ εἰδωλολάτραις, ἑὸς τῆς ψόδας, τὸ μέρους εἶναι εἰς τὴν λίμνην ὅπῃ καίετ' μετὰ φῶς καὶ μετὰ φῶς, τὸ ὅποιον εἶναι δούτερος θανάτου.

(1) Ψαλμ. ψαλμ. γ'. η'. Ὁ Κύριος θεὸς τῶν δυνάμεων ὑπάκουσε τὴν προσευχὴν μου, καὶ ἀκροάσθη ὡς θεὸς τῆς ἰακῆς. Δαν. θ'. ιζ', ιη'. Καὶ τῶρα ὑπάκουσε ὡς αὐθέντημας θεὸς τῆς προσευχῆς τῆς δευτέρας καὶ τὰς πρῶτας ἀλάττας, καὶ λάμψε τὸ προσώπῳ σου ἀπάνω εἰς τὸ ἀγιασμένον σου τὸ ἐρημωμένον διὰ χάρισμα. Σκύψε ὡς θεὸς τὴν αὐτίσ σου, καὶ ἀκούσε, ἀνοιξε τὰ ὀμμάτια σου καὶ ἴδες τὸν ἀφανισμόν σου, καὶ τὴν χώραν σου ὅπῃ κρῆζετ' τὸ ὄνομα σου ἀπάνω της. διότι ὅχι (θαρρήμενοι) ἀπάνω εἰς ταῖς δικαιοσύαις σου τὴν ῥίκτομεν ἐμεῖς τὴν ἐλεφνότητά σου εἰς ἐμπερῶέν σου, ἀμὴ ἀπάνω εἰς τὸ πλῆθος τῶν ἀσπλαγχνιῶν σου. Λεκ. ιη'. ιδ'. Κάθε ἀνθρώπου ὅπῃ ὑψώνεταί θεία ταπηνώθει, καὶ ὅπου ταπηνώθει τὸ λόγος τῆς θείας ὑψώθει.

(2) Πραξ. δ'. ιβ'. Δὲν εἶναι ζητηρία εἰς ἄλλον κανένα, διὰ τὴν δὲν εἶναι ἄλλο ὄνομα ἀπὸ κάτω εἰς τὸν ἔρανον ὅπῃ νὰ ἐδόθη εἰς τῆς ἀνθρώπους, εἰς τὸ ὅποιον κάμνη χρεία νὰ ζῶμεν. α'. Κορ. α'. λ', λα'. Ὁ ὅπου Ἰησὺς ἐγενεν εἰς ἐμαῖς σοφία ἀπὸ τὸν θεόν, καὶ δικαιοσύνη, καὶ ἀγιασμός καὶ ἐλευθέρωσις. * Διὰ νὰ καυχῶμεν εἰς τὸν Κύριον ἑκείνου ὅπῃ καυχῶμεν, καθὼς εἶναι γραμμένον. Ἐφεσ. β'. ιη'. Διὰ μέσους αὐτῶν ἔχομεν τὴν εἰσοδὸν καὶ οἱ δύο μετὰ ἐνα Πνεῦμα εἰς τὸν Πατέρα. Ἐφεσ. θ'. κδ'. Διαπὶ

† ἦγεν, † ἐρή-
μασίν μας.

† ἦγεν, σὺ
προσέφε-
μεν καὶ χεῖρο-
μεν τὴν δέησιν
μας.

* Ἰερρεμ.
θ'. λδ'.
β'. Κορ.
ι'. ιζ'.

Διαπὶ ὁ Χριστὸς δὲν ἐμπῆκεν εἰς χηροποιήσῃ ἀγα, ὅπῃ ἦσαν ἀντίτυπα τῆ ἀληθειῶν, ἀμὴ ἐμπῆκεν εἰς αὐτὸν τὸν ἕρανον, να Φανῆ τῶρα εἰς τὸ πρόσωπον τῆ Θεῶ Διὰ λόγου μας.

(ο) Ἐβρ. β'. ιζ', ιη'.

(π) Ἐβρ. δ'. ιδ', ιε', ις'.

(ρ) Ἐβρ. ι'. ιθ', κβ'.

(σ) Ἐβρ. ζ'. κδ'. Ὅλα εἰς τὸ ἀνωθεν Κεφαλ. εἶναι γραμμένα.

Ἐβρ. θ'. κδ'. Καὶ τῆτο εἰς τὸ ζ γραμμα.

(τ) Ἰωάν. ιδ'. ε'. Εἰς τὸ Κεφαλ. ἐγράφη. Γ'ωμ. ε' ε'. Δια μέσθ τῶπις ἐλάσαμν τῶ εἰσδον Διὰ τῆς πίσεως. Ἐφρο. β'. ιη'. Δια μέσθ αὐτην ἔχομν τῆ εἰσδον καὶ οἱ δύο μὲ ἕνα Πνεῦμα εἰς τὸν Πατέρα. Ἐβρ. ι'. ιθ'. Ἐςωντας να ἔχωμν παρρησίαν εἰς τῆ εἰσδον τῆ ἀγίων εἰς τὸ αἶμα τῆ Ἰησῶ.

(υ) Ἡσαΐ. μδ'. κα', κβ'. Εὐθυμήσθ ἐτῆτο ὡ Ἰακώβ καὶ Ἰσραήλ, διότι ἐσὺ εἶσαι δελοτής μθ, ἔπλασάσε δελοτήν μθ, καὶ ἐσὺ ὡ Ἰσραήλ μή με ἀλησμοναῶ. Ἀφάνισα ὡσὲν σώεφον ταῖς ἀνομίαις σθ, ματασράφθ εἰς ἐμένα, καὶ θέλωσε ἐλδοθερώσθ.

(φ) Γ'ωμ. η'. λδ'. Ποῖ Θε εἶναι ὅπῃ κατακρίνθ; ὁ Χριστὸς εἶναι ὅπῃ ἀπέθανε, καὶ πεισώτερον ὅπῃ καὶ ἀνέστη, ὁ ὅπι Θε καὶ εἶναι εἰς τῆ δεξιαν τῆ Θεῶ, καὶ πῶκαλεῖ Διὰ λόγου μας. α'. Τιμ. β'. ε'. ε'. Ἐνας εἶναι ὁ Θεός, ἕνας εἶναι καὶ μεσίτης Θεῶ καὶ ἀνθρώπων, ἀνθρώπ Θε Ἰησῶς Χριστός. Ὅπῃ ἔδωκε τῆ λόγου του ἐξαγόρασμα Διὰ ὅλθθ. α'. Καθ. Ἰωάν. β'. α'. Ἐχομν παρὰ κλητον, σμα εἰς τὸν Πατέρα, τὸν Ἰησῶν Χριστὸν δίκαιον.

(χ) Ψαλμ. ιγ'. α̃. Εἶπεν ὁ μαρός εἰς τῶ καρδίαν του δὲν εἶναι Θεός. Ψαλμ. νγ'. δ'. Ὁ Θεός βοηθάμου, καὶ ὁ Κύρι Θε εἶναι ὁ τ ζωτρομητής τῆς ψυχῆς μου. Γ'ωμ. γ'. ιβ'. * Ὅλοι ἀγγέλικαν ἔξω (ἀπὸ τῆ ἴσταν σράταν) ὅλοι ἐγιναν ἀγγελοῖ, δὲν εἶναι κανένας ὅπῃ να κάμνη καλουώλω, δὲν εἶναι ἕως ἕνας. Γαλ. γ'. κβ'. Ἡ γραφὴ ἐσφάλισεν ὅλα ἀπὸ κάτω εἰς τῆ ἀμαρτίαν, Διὰ να δοθῆ εἰς ἐκείνθθ ὅπῃ πισύουσιν τὸ πέξιμον. Ματθ. ια'. κη'. Ἐλάτε οἱ κηπασμένοι καὶ οἱ φορτωμένοι, καὶ ἐγὼ θέλω σας ἀναπαύσθ.

(ψ) Ψαλμ. μθ'. ιε'. Θυσίασε Θε Θεῶ θυσίαν τῆ ἐπαίνθ, καὶ ἀντι-
πὸ δώσε

Ο

† Βοηθητής,
Διὰ φειδού-
πης.

* Ψαλμ.
νβ'. δ'.

πόδωτε σκείνου ὅπῃ σέκη ὑψηλὰ ταῖς δίχαῖς σου. Ἐβρ.
 ιγ'. ιε'. Ἀς προσφέρωμὲ θυσίαν τῷ ἐπαίνου εἰς τὸν Θεὸν πάν-
 τοτε ἡγουν καρπὸν χυλίων ὅπῃ ὁμολογῶσι τὸ ὄνομάτου.

(α) Λουκ. ια'. β'. Ὅταν προσεύχεσθε, λέγετε ὡ Πατέρα μας
 ὅπῃ εἴσση εἰς τὰς ἔρανές, αὐτὰ ἀγαθῆ τὸ ὄνομάσου, αὐτὰ ἔλθη ἡ
 βασιλεία σου, αὐτὰ γρη τὸ θέλημάσου, καθὼς εἰς τὸν ἔρανόν,
 ἔτζη καὶ ἐδώ ἀπάνω εἰς τὸ γλυῶ : Καὶ τὰ ἐπίλοιπα

(α) Ἰωάν. ιδ'. ιγ'. Ἐγὼ παγαίνω εἰς τὸν Πατέρα μου, καὶ ὅ,τι καὶ
 ἀνῆρθε εἰς τὸ ὄνομάμου, θέλω τὸ κάμψ, διὰ τὰ δοξασι
 ὁ Πατήρ εἰς τὸ Γιόν. Ἰωάν. ις'. κγ'. Βεβαια βέβαια ὅσα γυ-
 ρῶσθε τῷ Πατρός διὰ ὄνομάμου, θέλω ζῆσ τὰ δώσθ. Λουκ.
 ιη'. ζ'. Ὁ Θεὸς τὰ μὲν κάμη τὴν ἐκδίκησιν τῶ διαλεγμένων
 του, ὅπῃ φωνάζουν εἰς αὐτὸν ἡμέρα καὶ νύκτα, καὶ ὅπῃ
 μακροθυμεῖ εἰς αὐτὰς.

Κ Ε Φ Α Λ. κζ.

Πιστόμεν καὶ ὁμολογῶμεν μίαν μόνην Ἐκ-
 κλησίαν καθολικὴν^(α). Ἡ ὅποια εἶναι μία
 συμμαζωξίς ὁλονῶν τῶν ἀληθινῶν καὶ πιστῶν χρι-
 στιανῶν, ὅπῃ ἀκαρτερῶσιν ὅλλω τὴν ἐδικλῆ τῆς ζω-
 τησίαν ἀπὸ τὸν μόνον Ἰησοῦν Χριστόν, ὅπῃ ἐλασθή-
 κασι μὲ τὸ αἷμα τῆς, καὶ ἀγαθῆ κασι καὶ ἐσφρα-
 γισθῆκασι μὲ τὸ Πνεῦμα τῆς^(β). Ἐτέτη ἡ Ἐκκλη-
 σία καθὼς ἦτον ἀπὸ τὴν ἀρχῆν, ἔτζη καὶ οἰσὸ
 τέλθ τὸ κόσμῆ θέλω βασιῶ καὶ θέλω σέκη πάν-
 τα^(γ). Διὸ π βασιλεύς αἰώνιθ εἶναι ὁ Χριστός, ὁ
 ὅποῖθ ποτὲ τὰ ἀποσρηθῆσθ ὑποκόεσ τῆς, δὲν
 εἶναι ὀλότελα ἡμπορετόν^(δ). Ἀδιπὸν τὴν Ἐκκλη-
 σίαν ἔτέττω, τὴν φυλάγθ ὁ Θεὸς ἀπὸ θυμόν καὶ
 ξετερέ-

ξετερέξιμον ἔκτισμα^(α). Ἄνκαλὰ ἢ καμίαν φο-
ραὴν νὰ τύχη καμπόσον καιρὸν καὶ φανῆ ὀλίγον
ὅτι νὰ ἀφανίζεταί διπὸ ἀνθρώπου^(β). Κατὰ πῶς
εἰς τὸν καιρὸν ἔ' Α' χαὰβ, ὅπῃ ἦτον πολλὰ εἰς κίν-
δυνον, ὅπότεν ὁ Θεὸς ἐφύλαξεν ἐφ' αὐτὰ χιλιάδες
ἀνδρες, ὅπῃ δ' ἐν ἐκλίνασι τὸ γόνατος ἔ' Βάαλ^(γ).
Καὶ εἰς τέλος ἀκόμι ἡ ἀγία ἐτέτη Ἐκκλησία, ἔτε
εἰς τόπος, ἔδ' εἰς πρόσωπα ξεχωριστὰ χωρίζε-
ται, ἀμὴ εἰς ὅλον τὸν κόσμον εἶναι διεσπαρμένη^(δ).
Ὅμως λοιπὸν, ὅσον μὲ ταῖς καρδίαις καὶ μετὰ
θελήματα, εἶναι ἡνωμένη εἰς ἓνα Πνεῦμα, διὰ
μέσθ τ' ἐνεργείας τ' πίστεως^(ε).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι.

- (α) Α' σμ. 5'. ἡ. Μία εἶναι ἡ πῶς ἐγράμθ, ἡ τελεία μθ, μία εἶναι
τ' μητρὸς της, εἶναι ἀγαπημένη ἐκείνης ὅπῃ τ' ἐγέννησεν. αἱ
θυγατέρες τῶν ἰδασι καὶ τ' ἐκαλοτυχήσασιν, αἱ βασιλίσαις,
καὶ αἱ ἀγαπητικαῖς της † καὶ θέλσιν τῶν ἐπαινήσθ. Γωάν. 1. 15'. † τῶν ἰδασι
ἔχω καὶ ἄλλα πρόσωπα τὰ ὅποια δὲν εἶναι διπὸ τ' αὐτῶν ἐτέτι.
Ἐκάμνη χρεία νὰ φέρω καὶ ἐκείνα νὰ ἀκέρσθ τῶν φωνῶν μθ,
καὶ θέλθ γράφ † μία ποιμνη καὶ ἓνας ποιμένας. † ἦγεν, ἓνα
(β) Ψαλμ. κα'. κγ'. Θέλω διηγηθῆναι τὸ ὄνομά σου εἰς τὰς ἀδελ-
φές μθ, εἰς τ' μέσθ τ' Ἐκκλησίας θέλσιν ὑμνήσθ. Ψαλμ.
ρα'. 10', 12'. Ἐσὺ ἔσωσας νὰ ἀσπασθῆς θέλθσιν ἀγαχινιδεῖ † τ'
Σιών, διότι εἶναι καιρὸς νὰ τ' ἀσπασθῆς, διὰ τὴν ἦλθεν ὁ
καιρὸς. Θέλθ κλίσθ ὁ κύριος τ' Σιών, καὶ θέλθ φωνιδεῖ εἰς
τῶν δόξαν τθ. Ἡσαΐ. β'. β'. Θέλθ εἶσαι εἰς ταῖς ὑπερμαῖς
ἡμέραις φανερόν τὸ βενὸν ἔ' κύριος, καὶ τὸ σπήν ἔ' Θεὸς ἀπάνω
εἰς τ' κορυφῶν τ' βενῶν, καὶ θέλθ ψηλωθῆναι ὡς ἀπάνω διπὸ τὰ
βενὰ, καὶ θέλσιν ἐλθῆναι εἰς αὐτὰ ὅλα τὰ ἔθνη. Γωήλ. β'. λβ'.

Καὶ θῆλῃ εἶσαι ὅτι ὅποιⓄ ἐπικαλεῖται τὸ ὄνομα Ἰ̄κυρίῃ θῆλῃ
 ῶθεϊ. Διότι εἰς τὸ βιβλὸν τῆ Σιών καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν θῆλῃ
 εἶσαι τὸ Φυλακτήριον, καθὼς εἶπεν ὁ ΚύριⓄ, καὶ ἐκείνⓄ ὅπῃ
 διαγγελί(ε), ἐκείνⓄ ὅπῃ ὁ ΚύριⓄ ἐκάλεσε τὰ λόγια.
 Ματθ. ια. κε. Εὐχαριστῶσε Πάτερ Κύριε Ἰ̄ερανε καὶ τῆς
 γῆς, ὅτι τὰ ἐκρυψες ἐξ ἡμῶν ἀπὸ τῶν σοφῶν καὶ τῶν φρονίμων,
 καὶ τὰ ἐφανερώσῃς εἰς τὰ νήπια. Πράξ. β. μα. Καὶ ἐκείνοι
 ὅπῃ ἐδέχθησαν τὸν λόγον τῶν μετὰ χαρᾶς, ἐβαπτίσθησαν, καὶ τὴν
 ἡμέραν ἐκείνῃ αὐξήσαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἕως τρεῖς χιλιά-
 δες ψυχῶν. Ρωμ. α. ζ. Εἰς ὅλους ὅπῃ εἶναι μέσα εἰς τὴν
 Ρώμην τῶν ἠγαπημένων Ἰ̄θεῶν, καλεσμένους ἀγίους, αἵ εἶναι
 χάρις εἰς ἐσᾶς, καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεῶν Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίῃ
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ρωμ. ιβ. δ. ε. Καθὼς εἰς ἕνα κορμὶ
 ἔχουσι πολλὰ μέλη, καὶ ὅλα τὰ μέλη δὲν ἔχουσι τὸ αὐτὸ πρᾶξιν.
 Ἐτ(η) οἱ πολλοὶ εἶμασεν ἕνα κορμὶ εἰς τὸ Χριστόν, καὶ καθ' ἕνα
 εἶμασε μέλη, ἕνας τῶν ἄλλων. α. Κορ. α. β. Εἰς τὴν Ἐκκλη-
 σίαν τῶν Θεῶν ὅπῃ εἶναι εἰς τὸ Κόρινθον, εἰς τῶν ἠγιασμένων ἐν
 Χριστῷ Ἰησοῦ, καλεσμένους ἀγίους, με ὅλους ἐκείνους ὅπῃ ὀπι-
 καλῶν) τὸ ὄνομα τῶν Κυρίῃ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς καθὲ τόπον
 ἐδικόν μας καὶ ἐδικόν τῶν. β. Κορ. α. α. Εἰς τὴν Ἐκκλησίαν
 τῶν Θεῶν ὅπῃ εἶναι εἰς τὸ Κόρινθον, με ὅλους τῶν ἀγίους ὅπῃ εἶναι
 εἰς τὸ Ἀχαΐαν. α. Κορ. ιβ. ιβ. Καθὼς πὲ κορμὶ εἶναι ἕνα,
 καὶ ἔχῃ μέλη πολλὰ, καὶ ὅλα τὰ μέλη ἐνὸς κορμίου, ὅπῃ
 εἶναι πολλὰ, εἶναι ἕνα κορμὶ, ἔτ(η) καὶ ὁ Χριστός. Ἐφεσ.
 α. α, γ. Εἰς τῶν ἀγίους ὅπῃ εἶναι εἰς τὴν Ἐφεσον, καὶ
 πιστῶν εἰς τὸν Χριστόν Ἰησοῦν. Ἡ ὁπία εἶναι τὸ ῶμα, τὸ
 γέμισμα ἐκείνⓄ ὅπῃ γεμίζῃ τὰ ὅλα εἰς ὅλους. Ἐφεσ. β.
 κ, κα. Ἐς ὧντας νὰ οἰκοδομηθῆτε ἀπάνω εἰς τὸ θεμέλιον τῶν
 Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν, ὧντας αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς λίθⓄ
 ἀκρογωνιᾷⓄ. Εἰς τὸν ὅποιον (λίθον) ὅλη ἡ οἰκοδομὴ ἔς ὧντας
 νὰ ῶαρμοσθῆ, αὐξάνῃ εἰς ναὸν Ἅγιον ἐν κυρίῳ. Ἐφεσ.
 δ. δ. Ἐνα εἶναι ῶμα, καὶ ἕνα Πνεῦμα, καθὼς καὶ ἐκαλέσθητε
 εἰς μίαν ἐλπίδα τῶν καλεσμῶν ῶας. Φιλιπ. α. α. Εἰς ὅλους
 τῶν ἀγίους ὅπῃ εἶναι εἰς τὸ Χριστόν Ἰησοῦν, ὅπῃ εἶναι εἰς τῶν
 Φιλίππας,

φιλίππου, αϊτάμα μετ' ες Επισκόπους & Διακόνους, ας εἶναι
 χάρις. Κολασ. α̃. β'. Εἰς τ' ες ἀγίους, & π' ες ἀδελφ' ες
 ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὅπ' εἶναι εἰς ταῖς Κολασαῖς. α'. Τιμ. γ'. ιε'.
 Καὶ ἀν' ἀργήσω Διὰ τὴν αἰδῆς πῶς κάμνη χρεῖαν ἀζωανασπρέ-
 φου εἰς τὸ ἀπῆτιν τῷ Θεῷ, τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ Ἐκκλησία τῷ Θεῷ
 τῷ ζῶντι Θεῷ, ἐν τῷ ἡ βεβαίωσις τῆ ἀληθείας. α'. Πέτρ. α̃.
 α̃, β'. Εἰς τοὺς διαλεγμένους τ' ες ξένους τ' διαπορεῖς τῷ
 Πόντου, τ' Γαλατίας, τῆς Καππαδοκίας, τῆς Ἀσίας, καὶ Βι-
 θυνίας. Κατὰ π' εγνωσιν Θεῷ Πατρὸς ἐν ἀγιασμῷ Πνεῦ-
 ματι Θεῷ, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαυλισμὸν τῷ αἵματι Θεῷ Ἰησοῦ Χριστῷ,
 ας πληθύνῃ εἰς ἐσῆς χάρις καὶ εἰρήνη. α'. Πέτρ. β'. δ', ε'.
 Εἰς τὸν ὁποῖον σιμώνοντες, εἰς αὐτὸν λέγω ὅπ' εἶναι * πέτρα *
 ζῶντι καὶ φρονεμένη ἀπὸ τ' ες ἀνθρώπων, ἀμὴ σιμῶ εἰς τὸ
 Θεὸν διαλεγμένη καὶ πρία. Καὶ αὐτοὶ ἐσεῖς ὡσπὲν λίθοι ζων-
 τανοὶ κατασκευάζετε ἀπῆτι Πνευματικὸν, ἡ ἱεράτωμα
 ἄγιον, νὰ προσφέρετε ἡ Οὐσίας Πνευματικὰς τῷ Θεῷ Διὰ
 Ἰησοῦ Χριστῷ. α'. Πέτρ. γ'. κ'. ἡ Εἰς ἐκείνους λέγω ὅπ' ἀπεί-
 θησαν ἕνα καιρὸν, ὅταν μίαν φορὰν ἡ μακροθυμία τῷ Θεῷ
 τ' ες ἀνάμενε (νὰ μελανοήσεν) ἡ γην, εἰς ταῖς ἡμέραις τῷ Νῶε,
 ὅταν ἐγένετον ἡ Κιβωτός. εἰς τὸ ὁποῖον ὀλίγαις, ὀκτὼ ψυχαῖς,
 ἐγλύτωσαν Διὰ μέσου τῷ νερῷ. β'. Πέτρ. α̃. α̃. Εἰς ἐκείνους
 ὅπ' εἶλαχαν πίσιν ἰσότημον με ἐμας ἐν δικαιοσύνῃ τῷ Θεῷ
 ἡμῶν, καὶ Σωτῆρ Θεῷ Ἰησοῦ Χριστῷ, χάρις, καὶ εἰρήνη ας πληθύνῃ
 εἰς ἐσῆς, εἰς ἐπίγνωσιν τῷ Θεῷ ἡμῶν, & Σωτῆρ Θεῷ ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστῷ. Ἰδ. α̃. α̃. Εἰς τ' ες καλεσμένους ὅπ' εἶναι ἀγιασ-
 μένοι εἰς τὸ Θεὸν τὸ Πατέρα καὶ φυλαγμένοι ἀπὸ τῷ Ἰησοῦν
 Χριστῷ, ἀμποτες νὰ πληθύνῃ εἰς ἐσῆς ἔλεος Θεῷ, καὶ εἰρήνῃ
 καὶ ἀγάπῃ.

* ψαλμ.
 ριζ'. κα.
 ἡ σ' αἰ
 ξς'. κα.
 ὦ σ' η.
 ιγ'. β'.
 Μαλαχ.
 α̃. ια'.
 ἡ Γεν. 5'.
 γ'. ιγ'.

(γ) Ψαλμ. με'. δ', ε'. Τοῦ ποταμοῦ τὰ κινήματα θεραπύουσι
 τῷ χώρῳ τοῦ Θεοῦ, ἀγίασε τὸ κατοικίαν του ὁ Ἰψισ Θεῷ.
 Ὁ Θεὸς εἶναι εἰς τὸ μέσῳ της, καὶ δὲν θέλει σαλαθεῖ. θέλει τῷ
 βοηθῆσ' ὁ Θεὸς τ' πρὸς τῷ αὐγλῷ τὸ ξημέρωμα. Ἰερεμ. λα'.
 λθ'. μ'. Καὶ νὰ ὁποῦ ἔρχον ἡμέραις λέγει ὁ Κύριος Θεῷ, & θέλει
 κτισθεῖ ἡ χώρα τῷ Κυρίου, ἀπὸ τ' ες πύργους τῷ * Ἀναμεῆλ,
 ὡς

† ἡ κοντὴ τὸ
 παρὸ π' ε ξη-
 μερώνη.
 * γρ. Ἀ' γα-
 νεῆλ.

ὡς τὸ πρῶτον τὴν γωνίαν. καὶ θέλῃ δὲ τὸ ἀξάμαρτον τῆς μέτρησης ἀπαγναίπαιτα ὡς τὰ βενὰ τῆς Γαρήε, καὶ θέλῃ περὶ τριγύρου ἀπὸ ἀγαλεγμέναις πέτραις. Καὶ ὅλοι τῆς Ἀσρημῶθ ὡς τὸν πῶμον τῆς Ἀχελκεδρῶ, ὡς τὴν γωνίαν τὴν πρῶταν τῶν ἀλόφων τῆς Ἀνατολῆς, θέλῃ εἶσαι ὁ ἀγασμένον τὸ πῶ τῆς Κυρίας, ἑπλεόν δὲν θέλῃ τὴν ξεθεμελιωθεῖ, ἔδὲ κατὰ χαλαροῦ ἑπτε εἰς αἰῶνα. Ματθ. 15. 17. Ἀπάνω εἰς ἐτέτλω τὴν πέτραν θέλῃ κίση τὴν Ἐκκλησίαν μου, καὶ πρῶταις ἔσονται, δὲν θέλῃ σι τὴν κατὰ πινέση. Ματθ. κη. κ'. Καὶ νὰ ὅπῃ ἐγὼ εἶμαι μετ' ἐσῶς ὅλον τὸ καιρὸν ἕως τὸ τέλος τῆς κόσμου.

† ξαναπα-
θεῖ, ἢ ξελε-
ζωθῆ.

(δ) Γεν. κβ'. 17. 17. Καὶ θέλῃ κληρονομήσῃ τὸ σπέρμα σου ταῖς χώραις τῶν ἐχθρῶν. Καὶ θέλῃ σιν ὀλογηθεῖ εἰς τὸ σπέρμα σου ὅλα τὰ ἔθνη τῆς γῆς, διότι ὑπάκουες τῆς Φωνῆς μου. β'. Βασιλ. ζ'. 15'. Καὶ θέλῃ ἐμπισθεῖ τὸ σπῆντα, καὶ ἡ βασιλεία σου ἕως τὸ αἰῶνα ἐμπεροθέν μου, καὶ ὁ θρόνος σου θέλῃ εἶσαι παντοπῆνα ἀναστηθεῖ. Ψαλμ. πη'. λβ'. λδ'. Τὸ σπέρμα σου εἰς τὸ αἰῶνα θέλῃ μέσῃ. Καὶ ὁ θρόνος σου ὡσάν ἐπὶ τὸ ὄμωσά μου, καὶ τὸ τελεωμένον παντοπῆνα ὡσάν τὸ Φεγγάριον. Ψαλμ. ρθ'. γ, δ'. Τὸ ῥαβδί τῆς δυνάμει σου θέλῃ σου τὸ σείσῃ ὁ Κύριος ἀπὸ τῆς Σιών, καὶ αὐθιγῆ εἰς τὴν μέσῃ τῶν ἐχθρῶν σου. Μετ' ἐσῆνα εἶσαι ἡ δόξα τῆς δυνάμει σου, μέσα σου λαμπρότηταις τῶν ἀγίων σου. Λουκ. α'. λβ'. Ἐτέτλω θέλῃ εἶσαι μέσῃ, καὶ θέλῃ κραχθεῖ τὸς Ἰψίου, καὶ ὁ αὐθιγῆς ὁ Θεὸς θέλῃ τῆ δώσῃ τὸν θρόνον Δαβὶδ τῆς Πατρὸς σου.

† βεσβαιωμί-
νον.

(ε) Ματθ. 15. 17. Ἀπάνω εἰς ἐτέτλω τὴν πέτραν θέλῃ κίση τὴν Ἐκκλησίαν μου: καὶ τὰ λοιπὰ ὡς αἶωθεν εἰς τὸ γ. γράμμα. β'. Τιμ. β'. 17. Ὁ σπέρμας θεμελιῶν τῆς Θεῶς σπῆ, ἐχωί τῆς τὴν βεσβαιωμί εἰς τὴν.

(σ) Ἡσαΐ. α'. 9. Ρώμ. 9. κθ'. Ἄν δὲν μαῖς ἔχεν ἀφῆση ὁ Κύριος Σαββαθῶν σπέρμα, ὡσάν τὸ Σίδεμα ἢ θῆλαμψ γῆς, ἑπλεόν τὰ Γόμερρα ἢ θῆλαμψ ὡμοιωθεῖ. Λουκ. 13. λβ'. Μὲν Φεβῶσαι ὡ μικρὸν ποιμνιον, ὅτι ὁ Πατήρ σου ἢ θῆλαμψ τὰ σου δώσῃ τὴν βασιλείαν. Λουκ. 13. κα'. Ἡ βασιλεία τῆς Θεῶς εἶσαι μέσα σου. Ἀπκ. 13. 5'. Καὶ ἡ γυναικα ἐφυγῆ εἰς τὴν ἔρημον.

ἔρημον, ὅκεῖ ὅπῃ τόπον ἐτοιμασμένον ἀπὸ τῆς Θεοῦ, διὰ τὸ νὰ τὴν
πρέφουσιν ἐκεῖ, χίλιαι διακόσαι ἐξέλιπον ταῖς ἡμέραις.

- (7) Βασιλ. ιθ'. ιη'. Καὶ θῆλφ σκεπάσθ' εἰς τὸ Ἰσραήλ, ἐφ' ἃ χι-
ἀδες ἀνδρες, ὅλα τὰ γόνατα ὅπῃ δὲν ἐγονάτησαν τῷ Βάαλ, καὶ
κάθε σῖμα ὅπῃ δὲν τὸ ἐπροσκύησε. Ρ' ωμ. ια'. β'. Δὲν ἀπὸ-
βαλλεν ὁ Θεὸς τὸ λαόν τε τὸ ὁποῖον ἐπροσγῶρσε.
- (8) Ματθ. κη'. ιθ'. κ'. Σύρτε λοιπὸν διδάξετε ὅλα τὰ ἔθνη, βα-
πτίζοντες τα εἰς τὸ ὄνομα τῷ Πατρὸς καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίου
Πνεύματι. Διδάσκοντες τοὺς νὰ φυλάττουν ἕσα ὡς ἐπα-
ράγγελα· καὶ νὰ ἐγὼ ὅπῃ εἶμαι μαζὶ μετ' ἐσῶς ὅλον τὸ καιρὸν
ἕως τὸ τέλος τῷ κόσμου. Μαρκ. ις'. ιε'. Σύρτε εἰς ὅλον τὸν
κόσμον κηρύξετε τὸ Εὐαγγέλιον εἰς ὅλην τὴν κτίσιν. Ἰωάν.
δ'. κ', κα', κβ', κγ', κδ'. Οἱ Πατέρες μας εἰς τὸ ὄρ. τῷτο
ἐπροσκύησαν, καὶ ἐσεῖς λέγετε ὅτι εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα εἶναι ὁ
τόπος ὅπῃ κάμνῃ χρεία νὰ προσκυνῶμεν. Ἐρχεῖ ὥρα,
ὅπῃ ἔτε εἰς τὸ ὄρ. τῷτο, ἔτε εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα θέλετε προ-
σκυνῆσαι τὸν Πατέρα. Ἐσεῖς προσκυνᾶτε ἐκεῖνο ὅπῃ δὲν ἤξέ-
ρετε, ἐμεῖς προσκυνῶμεν ἐκεῖνο ὅπῃ ἤξέδρομεν, ὅτι ἡ ζωηρία
εἶναι ἀπὸ τῆς Ἰουδαίου. Ἀμὴ ἔρχεῖ ὥρα, καὶ τῶρα εἶναι,
ὅταν οἱ ἀληθινοὶ προσκυνῆται θέλουσι προσκυνῆσαι τὸν Πατέρα
μὲ Πνεῦμα καὶ μὲ ἀλήθειαν, διὰ τὸ, καὶ ὁ Πατέρας τέτοιους
γυρῶν ἐκεῖνο ὅπῃ τὸν προσκυνῶσιν. Ὁ Θεὸς εἶναι Πνεῦμα,
καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ τὸ προσκυνῶσι κάμνῃ χρεία νὰ τὸ προσκυνῶσι
μὲ Πνεῦμα καὶ μὲ ἀλήθειαν. Ἰωήλ. β'. λβ'. Πράξ. β'. κα'.
Καὶ θῆλφ εἶσα, ὅτι καθ' ἑνα ὅπῃ θῆλφ Ἰπικαλεοθεῖ τὸ
ὄνομα τῷ Κυρίου θῆλφ ζωθεῖ. Πράξ. ι'. λδ', λε'. Καὶ ὁ Πέτρος
αἰοῖζε τὸ σῶμα του καὶ εἶπεν, ἐπ' ἀληθείας γνωρίζω ὅτι ὁ Θεὸς
δὲν βλέπει πρόσωπα. Ἀμὴ εἰς κάθε ἔθνος ἐκεῖνον ὅπῃ τὸν
φοβᾶται, καὶ κάμνῃ δικαιοσύνην, τὸν ἐδέχεῖ, ἐτῷτ εἶναι
ἀφέντης ὁλονῶν.
- (9) Πράξ. δ'. λβ'. Καὶ τὸ πλῆθος ὅπῃ Ἰπίσθωσεν, ἦτον ἡ καρ-
διά τους καὶ ἡ ψυχὴ τους μία, ἕως δὲ κανένας ἀπὸ τὰ ἰσρα-
ηλιτῶν του ἔλεγεν νὰ εἶναι τίποτες ἐδικόν του, ἀμὴ ὅλα ἦταν εἰς
αὐτῶν κοινά. Ἐφεσ. δ'. γ', δ', ε', ς'. Σπουδαῖζοντες νὰ φυ-
λάγετε

λάγητε τὴν ἐνότητά τῆς Πνεύματός με τὸν ζῶδισμόν τῆς ἀγάπης. Ἐνα εἶναι ζῶμα, ἢ ἕνα εἶναι Πνεῦμα, καθὼς καὶ ἐκαλέσθητε εἰς μίαν ἐλπίδα τῆς καλεσμῶσας. Ἐνας εἶναι Κύριός, μία Πίσις, ἕνα Βάπτισμα. Ἐνας Θεὸς καὶ Πατὴρ ὁλονῶν, ὅπῃ εἶναι ἀπάνω εἰς ὅλα, καὶ διὰ μέσθ ὁλονῶν, καὶ εἰς ὅλας ἄσας.

Κ Ε Φ Α Λ. κή.

Πισθύομεν ὅτι ἐπέδῃ καὶ ἐτέθη ἡ ἀγία Ἐκκλησία^(α), εἶναι μία συμμαζώξις ἐκφνῶν ὅπῃ σῶνεν^(β), ἢ χωρὶς τῆς λόγους δὲν εἶναι ἡμπορετόν, νὰ τύχη κανεὶς τῆς σωτηρίας^(β). Διὰ τῆτο δὲν εἶναι συχωρημῶς τινὰς ὅποιός ἢ ἂν εἶναι εἰς τάξιν καὶ ἀξίωμα νὰ χωρεθῇ ἀπὸ τῆς λόγους, ἢ νὰ εἶναι τῆς μόδου ἔξω ἀπὸ τὴν ἐνότητάς^(γ). Ἀμὴ ὅλοι ἴσα κάμνῃ χεῖρα με ἐπιμέλταν νὰ συμμαζώνενται εἰς αὐτὴν^(δ), φυλάγοντες τὴν ἐνότητά τῆς Ἐκκλησίας^(ε), καὶ νὰ ὑποτάσσενται εἰς τὴν διδασκαλίαν καὶ παιδουσίαν^(ς). Πέροντες τὸν ζυγὸν τῆς ἰσῆς Χεῖρας ἀπάνω^(ν), ὡσανὺ κοινὰ μέλη ἐν τῇ κορμίῃ. ὑπηρετόντες ἀνάμα τὴν ὠφέλταν καὶ διόρθωσιν ὅλης τῆς ἀδελφότητός, καὶ πῶς ὁ Θεὸς ἐδιαμοίρασε τὰ χαρίσματα τῆς καθ' ἑνός. Καὶ νὰ ἀσπάζεσθαι τὸ ἀεισότερον διὰ ἐτῆτα, ὡσανὺ ὅπῃ εἶναι ἔργον νὰ τὸ κάμωσιν ὅλοι οἱ πσοὶ καὶ τὸν λόγον τῆς Θεῆς^(θ). Καὶ νὰ ἀπέχεσθαι ἀπὸ ὅλης ἐκείνης ὅπῃ εἶναι ἔξω τῆς Ἐκκλησίας. † Καὶ
νὰ

† ἡ γυν, ἀπὸ
τῆς ἀπίστου
ἐκείνης.

νά σμίγηναι μετὸ πλῆθος τῶν χριστιανῶν ὅπως
Ἰηπεύσασι⁽¹⁾. Ὅπως καὶ αὐτὸ συμμαζώξῃ ὁ
Θεός⁽²⁾. Ἄν ἤνα ἦσαν ὀρσμοὶ ἐναντίοι ἀπὸ τῶν
ἀρχόντες, ὅπως νὰ ἐφοβερίζασιν ῥωμαϊκὸν θά-
νατον, ἢ ἄλλω παίδουσιν καὶ ζημίαν ἐκφνῶν ὅπως
τῆτο ἠθέλασι κάμει. Τὸ λοιπὸν, ὅποιοι ἀπὸ τῶν
ἀληθινῶν ἐτέτλω Ἐκκλησίαν ξεμακράνει, καὶ
χωρίζε⁽³⁾ ἀπὸ τῶν ῥωμανασροφλιῶν της καταφρο-
νῶντας τῶν, φανερός εἶναι ἀποστάτης, καὶ ἐχθρός
τῆ ἐπιτολῆς τοῦ Θεοῦ⁽⁴⁾.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

- (α) Ψαλμ. ε'. η'. Θέλω ἐμπῆ εἰς τὸ σπήτιν ῥω, θέλω προσκυνῆσαι
εἰς τὸν Ναὸν τῆ ἀγίας ῥω με φόβον ῥω. Ἐφες. δ'. ιβ'. Εἰς τῶν
ῥω ἀρμοσιν τῆ ἀγίων, εἰς τὸ ἔργον τῆς διακονίας, εἰς τὴν οἰκοδο-
μῶν τοῦ ῥωμαίου τοῦ χριστοῦ.
- (β) Ἰωήλ. β'. λβ'. Καὶ θέλω εἶσαι ὅτι ὅποιοι Ἰηκαλεοθεῖ τὸ
ὄνομα τοῦ κυρίου θέλω ῥωθεῖ. Διότι εἰς τὸ βουνὸν τῆς Σιών καὶ εἰς
τῶν Ἱερουσαλήμ θέλω εἶσαι τὸ φυλακτήριον, καθὼς εἶπεν ὁ
κύριος, καὶ ἐκείνοι ὅπως διαγγελίξῃ, ἐκείνους ὅπως ὁ κύριος
ἐκάλεσεν εἰς τὸ λόγον τῶν. α'. Πέτρος. γ'. κ'. Εἰς ἐκείνους ὅπως
ἀπειθήσων ἕνα καιρὸν, ὅταν μίαν φοράν ἢ μακροθυμία τοῦ Θεοῦ
τῶν ἀνάμενε, εἰς ταῖς ἡμέρας τῶν Νῶε, ὅταν ἐγένετον ἡ Κιβω-
τὸς, εἰς τὴν ὁποίαν ὀλίγοις, ἤγαγον, ὅκτω ψυχῶν ἐγλύτωσαν διὰ
μέσων τῶν νερῶν.
- (γ) Ψαλμ. κα'. κγ'. Ἐφες. β'. β'. Θέλω διηγηθεῖ τὸ ὄνομά σου
εἰς τῶν ἀδελφῶν μου, εἰς τῶν μέσων τῆ Ἐκκλησίας θέλωσε
ὑμνήσῃ. Ἡσαΐ. να'. ια'. Θέλωσι ματῶσραφεῖ, καὶ θέλωσιν
ἔλθῃ εἰς τὴν Σιών, με χαρὰν καὶ ἀναγαλλιασιν παντοφνῶν, διότι
θέλωσιν ἔχθ ἀπάνω σὴν κεφαλῶν τῶν ἀνεσιν καὶ χαρὰν.

καὶ θέλω τὰς φύλας πόνου, λύπη καὶ στεναγμός. Ματθ. ιβ'. λ'.
 Ἐκεῖνός ἐστι δὲν εἶναι μετ' ἐμένα αἰτάμα, εἶναι ἐναντίος μου,
 καὶ ἐκεῖνός ἐστι δὲν μαζώνη μετ' ἐμένα αἰτάμα σκορπίζω.
 Ματθ. κδ'. κη'. Ἐκεῖ ἐστι δὲν τὸ νεκρὸν κορμὶ, ἐκεῖ θέλωσι
 μαζωχθεῖ καὶ οἱ αἰετοί. Πράξ. β'. μ'. φυλαχθήτε ἀπὸ τῆς
 γενεᾶς ἐξ ἧς τὸ διεσπασμένον. Ἐβρ. ι'. κέ'. Ἐὰν ὁ ἀδικῶν
 ἴδῃ ἕνα τὸν ἄλλον, καὶ τίσον ἀεισώτερον ὅταν βλέπετε ὅτι
 σιμώνη ἡμέρα

(δ) Ἡσαΐ. μθ'. κβ', κγ'. Ἐτίθη λέγει ὁ Κύριος, ἐὰν ὅτι θέλω
 ἀγάλλω εἰς τὰ ἔθνη τὸ χέριν μου, καὶ θέλω ἀσικώσθαι φλόγα
 πύρον μου εἰς τὴν ἡσίο, καὶ θέλωσι βασιλεῖς τὰ παιδία καὶ εἰς ταῖς
 ἀγκάλας τῆς, καὶ ταῖς θυγατέρας καὶ θέλωσι ταῖς βασιλεῖς
 ἀπὸ τῶν εἰς τὰς νόμους τῆς. Καὶ οἱ βασιλεῖς θέλωσιν εἶσεν οἱ
 ἀναθρεφτοί καὶ αἱ βασίλισσας αἱ ἀναθρεφταί καὶ καὶ
 κλιμένοι τὸ πρὸς ὠπὸν τῆς εἰς τὴν γῆν σὲ θέλωσιν προσκυνοῦσθαι, καὶ
 τὸ κορνιαρὸν τὸ πιδίων καὶ θέλωσι γλύψθαι καὶ θέλωσι γνωρίσθαι
 ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος ὁ Θεός, καὶ δὲν θέλωσιν ἐντραπεῖ
 ἐκεῖνοι ὅτι μὲ θέλωσιν ἰσομένη.

(ε) Ἐφεσ. δ'. γ', δ'. φυλάγετε τὴν ἐνότητά ἡμῶν καὶ τὸν
 ζωὴν καὶ εἰρήνην. Ἐἵνα εἶναι ζωὴ καὶ ἕνα Πνεῦμα, καθὼς
 ἐκαλέσθητε εἰς μίαν ἐλπίδα καὶ καλεσμένας.

τὰ πᾶσι πᾶσι,
 γνωρίστε.

(ζ) Ψαλμ. β'. ι', ιβ'. Καὶ τῶρα ἐσεῖς ὡς βασιλεῖς κατα-
 λάβετε, διδασκαλοῦσθαι ὅλοι ἐσεῖς ὅτι κρινετέ τὴν γῆν. δε-
 λώσετε καὶ κύριος μὲ φόβον, καὶ χαρήτε τον μὲ τρέμον. πᾶστε
 τῶν μαθησίων ἀλλὰ μὲν ὀργισθῆ κανένα καιρὸν ὁ Κύριος,
 καὶ χαρήτε ἀπὸ τῆ ἰσίου κράταν. Ἡσαΐ. μθ'. κγ'. αἴψην εἰς
 τὸ δ. χάμμα.

(η) Ματθ. ια'. κθ'. Ἐπάρετε τὸ ζυγὸν μου ἀπὸ τῶν κατὰ
 ἀπὸ μὲνα, ὅτι εἶμαι ἡμέρα καὶ ταπνὸς εἰς τὴν καρδίαν. καὶ θέ-
 λετε ἀρῆ ἀνάπαυσιν εἰς ταῖς ψυχαῖς κατὰ.

(θ) α'. Κορ. ιβ'. ιβ'. Καθὼς τὸ κορμὶ εἶναι ἕνα, καὶ ἔχῃ μέλη πολλὰ,
 ὅλα τὰ μέλη ἑνὸς κορμίου, ὅτι εἶναι πολλὰ, εἶναι ἕνα κορμὶ,
 ἔτι καὶ ὁ Χριστός. Ἐφεσ. δ'. ιβ'. εἰς τὴν ζωὴν καὶ εἰς τὴν ἀγάπην,
 εἰς τὸ ἔργον καὶ ἀγαθίας, εἰς τὴν οἰκοδομὴν καὶ ζωῆς καὶ Χριστός.

(ι) Ἡσαΐ.

(1) Η'σαι. νβ'. ια', ιβ'. Μισώσεται μισώσεται, ὄργατε ἀπ' ἐκεῖ-
θεν, μὴ ἐγίξετε ἀκάθαρτον πρᾶγμα, ὄργατε διπὸ τὸ μέσον
της, χωροθῆτε ἐσεῖς ὅπῃ βασιᾶτε τὰ ἀγρία ἔκυρξ. Διότι
δὲν θέλετε ὄργισυγχυμένα, καὶ δὲν θέλετε ὑπὸ ἀγρὰ Φυλάτου.
Διὰ τὴν θέλη πάγῃ ὀμπερσὰ πρῶν τεράζας ὁ κύριος, καὶ
θέλη ζαῖς συμμαζώξῃ ὁ θεὸς ἔ' Ἰσραήλ. β'. Κορ. γ'. ιδ', ιε',
ις', ιζ'. Μὴ σμίξετε μὲ ἓνα ζυγὸν μὲ τῆς ἀπίστῃς, διὰ τὴν
ποῖαν μετοχλῶ ἔχῃ ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀδικία; καὶ ποῖαν ἔσμιξιν
ἔχῃ τὸ Φῶς μὲ τὸ σκοτάδι; Καὶ ποῖαν συμφωνίαν ἔχῃ ὁ Χριστὸς,
μὲ τὸν Βελιάλ; ἢ τὴν μερτικὸν ἔχῃ ὁ πιστὸς μὲ τὸν ἀπίστον; Καὶ
ποῖαν συμφωνίαν ἔχῃ ὁ ναὸς τῆς Θεῶν μὲ τὰ εἰδῶλα; Διὰ τὴν ἐσεῖς
εἶσε ναὸς τῆς Θεῶν τῆς ζῶντος. Καθὼς εἶπεν ὁ θεὸς, * ὅτι θέλω
κατοικήσῃ μέσα εἰς αὐτῆς, καὶ θέλω πεποιθήσῃ μέσα εἰς
αὐτῆς· καὶ θέλω εἶσαι θεὸς αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ θέλωσιν εἶσαι
λαός μου. * Διὰ τῆτο ὄργατε διπὸ τὸ μέσον τῆς, ἔ' χωροθῆτε
λέγῃ ὁ κύριος. Καὶ ἀκάθαρτον μὴ ἐγίξετε, καὶ ἐγὼ θέλω ζαῖς
δεχθεῖ. Ἀποκ. ιζ'. β', ιδ'. Ἀντάμα μὲ τὸ ὅποιον ἐπόρνωσαν οἱ
βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ ἐμεθύθησαν διπὸ τὸ κρασὶ τῆς πορνείας τῆς,
ἐκεῖνοι ὅπῃ κατοικῶσι τῶν γῆν. Ἐτῆτοι θέλωσι πολεμήσῃ μὲ
τὸ ἀρνίον ἀντάμα, καὶ τὸ ἀρνίον θέλη τῆς νικίση. Ἀποκ. ιη'. δ'.
Εὐγάτε ἀπ' αὐτῶν ὁ λαός μου, διὰ νὰ μὴ συγκοινωνήσῃτε εἰς
ταῖς ἀμαρτίαις τῆς, καὶ διὰ νὰ μὴ παρέτε διπὸ ταῖς πλη-
γαῖς τῆς.

* Λογ.
κς'. ιβ'.
Γεζεκ.
λζ'. κζ'.
* Η'σαι.
ιβ'. ια'.

(κ) Ματθ. κδ'. κη'. Ἐκεῖ ὅπῃ εἶναι τὸ νεκρὸν κορμὶ, ἐκεῖ θέ-
λωσι συμμαζώχθῃ καὶ οἱ ἀετοί.

(λ) Δαν. γ'. ιε', ις', ιζ', ιη'. Τὸ λοιπὸν τῶρα αἱ εἶσαν ἔτοιμοι, ὅπο-
ταν θέλετε ἀκῆσῃ τῶν Φωνῶν τῆς Τραμπέτίας, τῆς Κιθάρρας,
τῆς Ἀρπας, καὶ τῆς Ψαλτηρίας, καὶ τῆς Ἀρμονίας, καὶ κάθε
γῆς Μισικὸν, νὰ πέσειε σὴν γῆν, καὶ νὰ προσκυνώσῃτε τῶν
Εἰκόνα τῆς χρυσοῦν ὅπῃ ἔσησα. Καὶ αὐτὸν δὲν τῶν προσκυνώσῃτε,
τὴν αὐτὴν ὥραν θέλετε βαλθεῖ εἰς τὸν κάμινον τῆς Φωλίας ὅπῃ
καίε). καὶ ποῖος θεὸς θέλη ζαῖς ἐλευθέρωσῃ διπὸ τὰ χέρια μου;
Καὶ διπὸ κρηθήκασιν ὁ Σιδραχ, ὁ Μισαχ, καὶ ὁ Αἶθδεναγὼ
λέγοντες τῆς βασιλείας Ναβουχοδονόσορ, δὲν ἔχομεν χρεῖαν
ἐμεῖς

ἑμεῖς νὰ ζῆ ἀποκριθῆμεν διὰ τὸν λόγον ἐτῆτον. Διότι εἶναι ὁ
 Θεὸς μας εἰς τὸ ἔρατόν ὅπῃ ἑμεῖς λατρεύομεν διωκτὸς νὰ μαῖ
 ἐλθῆ ἰερώση ἀπὸ τὸ κάμνον τὴ Φωίαιας ὅπῃ καίε), καὶ ἀπὸ τὰ
 χεῖρα ζῆ ὠ βασιλεῦ, γέλη μαῖ λυτρώσῃ. Καὶ αὐτὸν δὲν (τῆτο
 κάμη) ἤξωρε ὠ βασιλεῦ, πῶς τῆς Θεὸς ζῆ δὲν λατρεύομεν,
 καὶ τὴ εἰκόνα τὴ χρυσῶ ὅπῃ ἔστῃσες δὲν τὴ προσκυθῆμεν. Δαν.
 5. ἡ, θ, ι. Τῶρα λοιπὸν ὠ βασιλεῦ, βεβαίωσε τὸ ὄρισμόν,
 διὰ νὰ μὴ ἀλλαχθῆ ὄνομα τὴ Περσῶν καὶ τὴ Μηδῶν. Τότε
 ὁ βασιλεὺς Δαρειῦ, ἐπέσταξε νὰ γραφθῆ τὸ τὸ δόγμα. Ὅταν
 ὁ Δανιὴλ ἐγνώρισεν ὅτι τὸ δόγμα ἐπεστάθη, ἐμπήκεν εἰς τὸ
 σπήνι τῆ, καὶ ἔχωντας αἰοικτὰ τὰ πῶρα θύρα τὴ αἰώγων τῆ
 ἀγναίτια τὴ Ἰερουσαλήμ, τρεῖς φοραῖς τὴ ἡμέραν ἐγονάτιζε καὶ
 ἐπροσέχετον, καὶ ἐξομολογῶν ἐμπροσθεν τῆ Θεῶ τῆ, καθὼς
 ἔκαμνε πρῶτέρα. Πράξ. δ. ιζ', ιθ'. Νὰ τῆς φοβερίσωμεν
 νὰ μὴ μιλήσῃ πλέον εἰς τὸ ὄνομα ἐτῆτο εἰς κανένα αἰθρωπον.
 Ἀπεκρίθησαν ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης, καὶ τῆς εἶπαν. Ἀν εἶναι
 δίκαιον μωρεὰ εἰς τὸν Θεόν νὰ ἀκῆν ἐσῆς πεισώτερον πῶρα
 τὸν Θεόν, κρῖνετέτο. Πράξ. ιζ'. ζ. Ἐτῆτο ὅλοι κάμνεσιν
 ἐναντία τὴ δογματῶν τῆ Καίσαρ, λέγοντες νὰ εἶναι ἀλλ.
 βασιλεὺς ὁ Ἰησοῦς. Πράξ. ιη'. ιγ'. Ἐτῆτ ὁ αἰθρωπος
 καταπειθῆ τῆς αἰθρωπος νὰ σέβῃ τὸ Θεὸν ἐξω ἀπὸ τὸ νόμον.

† ἦγεν, ἡ
 ἀπόφασις ἐ
 γνῶμη ὅπῃ
 ἐψηφίσθη.

Κ Ε Φ Α Λ. κθ'.

Πιστεύομεν ὅτι πῶς μὲ καθε ἐπιμέλῃαν καὶ
 φρονίδια, πρέπῃ νὰ σοχασθῆμεν καὶ νὰ ξε-
 καθαρίσωμεν ἀπὸ τὸν λόγον τῆ Θεῶ, ποία εἶναι ἡ
 λεγομένη ἐτῆτη ἀγία καὶ ἀληθινή Ἐκκλησία.
 Ἐπὶ δὲ καὶ τῆ (ἡμερῶν δούσκον) Αἵρεσες εἰς τὸν
 κόσμον, ὅπῃ καυχῶν) μὲ τὸν ὄνομα τὴ Ἐκκλη-
 σίας (*). Ὅμως, ἑμεῖς δὲν μιλήμεν διὰ τὸ πλῆθος
 τῶν ὑποκριτῶν, ὅπῃ εἶναι σμιγνύοι μὲ οὗ ἀγίους
 εἰς

εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, διότι δὲν εἶναι βέβαια μέλη
 τῆς Ἐκκλησίας οἱ τοῖστοι, ἀλλὰ καὶ ἡ Ῥωμαϊκὴ
 ναῖ ἔρχων) ἢ ναῖ εἶναι εἰς αὐτὴν παρόντα^(β). Ἀλλὰ
 διακρίνομεν ἢ ξεχωρίζομεν τὸ κορμὶ ἢ τὴν Ῥω-
 μαναστροφὴν τῆς Ἐκκλησίας, ἀπὸ τοῦ ἄλλης ψυ-
 δοχειστῆς. διότι τὰ σημάδια ὅπως γνωρίζε^(γ) ἢ
 ἀληθινὴ Ἐκκλησία εἶναι ἔτι^(γ). (ἢ γιν) Ἀνί-
 σως ἢ εἰς αὐτὴν τῆς ἀγίας Εὐαγγελίης τὸ κήρυγ-
 μα^(δ), ἢ τὰ Μυστήρια ὅπως ἐπαράδοσεν ὁ Χριστός,
 καθαρὰ ἢ ἀμόλυτα μεταχειρίζεν^(δ) ἢ ὑπερε-
 τῆν^(δ). Ἀλλὰ πᾶσα^(ε) ἢ Ἐκκλησιαστικὴ διδασκα-
 λία ἢ νεφεσία καθὼς πρέπει, διὰ παιδύσιν καὶ
 διόρθωσιν ἐκφνῶν ὅπως ἀμαρτάνουσι^(ε). Καὶ εἰς κοντο-
 λογίαν, ἀλλὰ ἔξετάζη ἢ Ἐκκλησία καὶ τὸν κανόνα ἢ
 καὶ τὴν τάξιν τῆς θείας λόγου τὰ πρᾶγμα ὅλα κατα-
 λεπτῶς, ἢ ἀλλὰ παιδύσιν ὅσους τὸν θεῖον λόγον ἔτι-
 τον ἐναντιώνεν^(στ), γνωρίζοντες τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν
 μοναχὰ κεφαλῶ^(στ). Μετὰ ὅλα ἔτι^(ζ) λοιπὸν τὰ
 σημάδια, δύκολα ἢ ἀληθινὰ γνωρίζε^(ζ) ἢ καθαρὰ
 ἢ ἀληθινὴ Ἐκκλησία. ἀπὸ τῆς ὁποίας ναῖ χωρι-
 σθῆ πινὰς, δὲν τὸ μετεξῆμεν ἐδεποσῶς ναῖναι δι-
 καιον. Καὶ ἀκόμη καὶ τὰ σημάδια τῶν καθολικῶν
 ἢ ἀδόλων χριστιανῶν ὅπως εἶναι μέλητης, φανερὰ
 γνωρίζεν^(η) ἀπὸ τὴν πίσιν^(η). Διὰ μέσθ^(θ) ὁποίας
 ἔσωνται ναῖ ἐλάβασιν τὸν μόνον Σωτήρα Χριστὸν^(θ),

Φύγασι τὴν ἀμαρτίαν, ἢ ἀκολοθεῖσι τὰ κάμωσι
 τὸ ἔργον τῆς δικαιοσύνης ^(λ). Καὶ ἀγαπᾶσι τὸν
 ἀληθινὸν Θεὸν ἀντάμα καὶ τὸν πλησίοντες, δὲν
 ξεκλίνουσι ἔτε δεξιά ἔτε ζεβὰ ^(μ), ἔσωντας τὰ
 σαυρώνουσι τὴν ζάρακα τῆς μετὰ τὰ ἔργα τῆς ^(ν). Ὅχι
 ὅτι τὰ εἶναι τέλφοι χωρὶς ἀδένταν, διότι ὅλον τὸν
 καιρὸν τῆς ζωῆς τῆς, διὰ μέσθ τῆς ἐνεργείας τοῦ ἁγίου
 Πνεύματος, ἀπίστεύονται καὶ πολεμεῖσι μετὰ τῆς
 ἰδίας τῆς ἀδένταν, ἢ συχνὰ περὶ ἔρχουσι εἰς
 τὴν βεβαιώτατον σκέπην ἢ φύλαξιν τοῦ ἁγίου,
 τοῦ θανάτου, τοῦ πάθους, καὶ τῆς ὑποτακῆς τοῦ Ἰησοῦ
 Χριστοῦ ^(ξ). Εἰς τὸν ὅποιον μόνον ἔχουσι τὴν ἐλευθε-
 ρωσιν ἢ συγχώρησιν τῶν ἀμαρτιῶν τῆς διὰ μέσθ
 τῆς πίστεως ^(ζ). Τὸ ἐναντίον ἢ ψεύτικη Ἐκκλησία
 μᾶς δίδει τὰ γνωρίσματα, ἔσωντας τὰ ἀποβλέπει
 εἰς τὸν λόγον ἢ εἰς τὰς ἰδίας τῆς πλάσσεις
 πλέον πᾶσι εἰς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ^(ς). Καὶ δὲν δέ-
 χεται τὰ ὑποταχθῆναι εἰς τὸ ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ ^(φ).
 Μοῦδὲ ὑποπρεῖ τὰ Μυστήρια καὶ τὴν ἐπιθήντα,
 ἀμὴ καὶ πῶς τῆς θέλει φανῆναι, πότε μὲν περὶ ἀδέντ καὶ
 αὐγαλίζε, πότε ἢ εὐγαλίζε καὶ σερήζε ^(ς). Πλέον
 πεισώτερον ἀναγκάζε ^(ε) τὰ ἀρέση τῶν ἀνθρώ-
 πων πᾶσι τοῦ Χριστοῦ ^(ς). Καὶ ἐκείνης ὁποῦ μιμοῦν
 θεάρεσα τὰ ζήσαν καὶ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ με-
 εὐσέβων, ὁποῦ ἐλέγχουσι καὶ κατηγοροῦσι τὴν
 ἀκαθαρ-

ἀκαθαρσίαν της, ἢ τὴν πλεονεξίαν τῶν εἰδωλολα-
τρείας της, πολεμικὰ ἢ μὲ ὄχθηται οὐ κατα-
τρέχει ἢ ἀποδιώχει^(υ). Ἀπὸ ἐτούτα λοιπὸν εὐ-
κολον εἶναι νὰ διακριθοῦσιν καὶ νὰ γνωρισθοῦσιν αἱ
Ἐκκλησία ἢ μία μετὴν ἄλλω, ποία εἶναι ἢ κα-
θολικὴ ἢ ἀδόλη, ἢ ποία ὄχι^(φ).

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

(α) Ἀποκ β'. β', γ', δ', ιδ', ιέ', κ', κδ'. Καὶ ἐδοκίμασες ἐκείνας
ὅπῃ λέγουσιν πῶς εἶναι Ἀπόστολοι καὶ δὲν εἶναι, ἢ τὰς ἡῦρες
ψύχαις. Μισῶσ τὰ ἔργα τῶν Νικολαιτῶν, τὰ ὅποια καὶ ἐγὼ
τὰ μισῶ. Ἡξέδρω τὰ ἔργα ζα ἢ τῶν Φλίψιν, ἢ τὴν πτωχείαν
(ἀμὴ εἶναι πλάσι Θ) ἢ τὴν βλασφημίαν ἐκείνων ὅπῃ λέγουσιν
νὰ εἶναι Ἰουδαῖοι, ἢ δὲν εἶναι, ἀμὴ εἶναι Συναγωγὴ τῆς Σαλαμᾶ.
Ἐχῶ ὀλίγα ἐναντία ζα, ὅτι ἔχεις ἐκεῖ τινὰς ὅπῃ κρατῶσιν τὴν
διδασχὴν τῆς Βαλααμ, ὁ ὅποιος ἐδίδασκε τὴν Βαλακ νὰ βάλλῃ
σκαῖδαλον ὀμπροσὰ εἰς τὰς ἡῦρας τῆς Ἰσραήλ, νὰ φάγῃ εἰδω-
λόθυτα ἢ νὰ πορνύσῃ. Ἐτὶ ἔχεις καὶ ἐσὺ τινὰς ὅπῃ κρατῶσιν
τὴν διδασχὴν τῶν Νικολαιτῶν, τὸ ὅποιον ἐγὼ μισῶ. Ἐχῶ ὀλίγα
ἐναντίον ζα. Διὰ τὴν ἀφίνης τῆς γυναικᾶ τῆς Ἰεζάβελ, ὅπῃ λέγει τῆς
λόγου της νὰ εἶναι Προφήτις, νὰ διδάσκῃ καὶ νὰ πλανᾷ τὰς
ἐδικύμασ δόλους, νὰ πορνύσῃ καὶ νὰ τρώγῃ εἰδωλόθυτα; Ἀμὴ
εἰς ἐσᾶς λέγω, καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ὅπῃ εἶναι εἰς τὰ Θυάτρεα,
ὅσοι δὲν ἔχουσιν τὴν διδασχὴν ἐτέτω, καὶ ὅποιοι δὲν ἐγνώρισαν τὰ
βάθη τῆς Σαλαμᾶ, καθὼς λέγουσιν, ὅτι δὲν θέλω βάλλῃ ἀπᾶν
εἰς ἐσᾶς ἄλλο βάρθ.

(β) Ματθ. ιγ'. κ'. Καὶ ἐὰν ὁ Κύριος Θ δὲν ὀλιγώσῃσε ταῖς ἡμε-
ραις ἐκείναις, δὲν ἤθελε ζωεῖ καμία σὰρξ· ἀμὴ διὰ τὰς
διαλεγμένους, τὰς ὅποιας ἐδιᾶλεξε ἐκόντεψε ταῖς ἡμέραις.
β'. Τιμι: β'. ιη', ιδ', κ'. Οἱ ὅποιοι ἀπίτευχαν τὴν ἀλήθειαν,
λέγοντες νὰ ἔγινεν ἡ αἰάσασις τῶρα, καὶ αἰατρέπῃσι τὴν πίσιν
μερικῶν. Ὅμως, ὁ σερεὸς θεμέλιος Θ τῆς Θεᾶς ἐκεῖ, ἔχοντες
τὴν

τῶ βῆλιν ἐτάτλω. ἐγνώρισεν ὁ κύριος ὅτι εἶναι ἐδικαίως, ἢ αἰεὶ εἶναι μακρὰ ἀπὸ τῶ ἀδικίαν, καὶ εἶναι ὅτι εἶναι ὀνομάζει τὸ ὄνομα ἔχεις. Καὶ εἰς μέγαλον σπήτιν δὲν εἶναι μόνον σκόνη χυσαὶ καὶ δρυραὶ, ἀλλ' εἶναι καὶ ξύλινα καὶ πήλινα, ἢ μερικὰ εἶναι εἰς τιμὴν, ἢ μερικὰ εἶναι εἰς ἀτιμίαν. Ρώμ. θ'. ε'. Δὲν εἶναι ἡμπορετὸν νὰ ἐξεπέσει ὁ λόγος τῶ Θεοῦ, ἀλλὰ ὅχι ὅλοι ὅτι εἶναι ἀπὸ τὸ γῆρας τῶ Ἰσραήλ, ἀλλ' εἶναι καὶ Ἰσραηλιῖται.

(γ) α'. Καθ. Ἰωάν. δ'. α', β', γ'. Μὴ πιστεύετε καὶ Πνεῦμα, ἀλλ' δοκιμάζετε τὰ Πνεύματα αὐτὰ εἶναι ἀπὸ τὸ Θεόν. Ἀπὸ ἐτῶ ἐγνώρισεν τὸ Πνεῦμα τῶ Θεοῦ, καὶ Πνεῦμα ὅτι εἶναι ὁμολογεῖ ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἦλθεν εἰς τὴν σάρκα, εἶναι ἀπὸ τὸ Θεόν. Καὶ καὶ Πνεῦμα τὸ ὁποῖον δὲν ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν νὰ ἦλθεν εἰς σάρκα, δὲν εἶναι ἀπὸ τὸ Θεόν. ἢ τῶ εἶναι (τὸ Πνεῦμα) τῶ Ἀντιχρίστου ὅτι ἀκέστε, ὅτι ἔρχεται, καὶ τῶρα κητολογία εἰς τὸ κόσμον εἶναι. Ἀποκ. γ'. θ'. Νὰ ὅτι εἶναι (τὸ Πνεῦμα) τῶ Ἰωαννῶν τῶ Σαλαμῶ, ἀπὸ ἐκείνης ὅτι λέγεται τῶ λόγους νὰ εἶναι Ἰσραῖοι καὶ δὲν εἶναι, ἀλλ' ψευδολογία.

(δ) Ἰωάν. ἡ. μζ'. Ἐκεῖνος ὅτι εἶναι ἀπὸ τὸ Θεόν, ἀλλ' καὶ λόγια τῶ Θεοῦ, ἀλλ' τῶ εἶναι δὲν ἀκέστε, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν. Ἰωάν. ι'. κζ'. Τὰ πρῶτα τὰ ἐδικάμα ἀκέστε τῶ φωνῶμα, ἢ ἐγὼ τὰ ἐγνώριζω, καὶ με ἀκολούθῃ. Πράξ. ιζ'. ια', ιβ'. Οἱ Ἰσραῖοι τῶ Βερροίας ἦταν πλέον ἀσκητικώτεροι ὡς ἀπὸ τῶ Ἰσραῖοι τῶ Θεσσαλονίκης, καὶ ἐδέχθησαν τὸν λόγον με καὶ λογιῶν πρῶτον, ἐξετάζοντες καὶ ἡμέραν ταῖς γραφαῖς. Πολλοὶ ἀπὸ αὐτῶν ἤπισησαν, καὶ ἀπὸ ταῖς Ἑλληνίδες γνωαῖες ταῖς πεπημέναις, καὶ πολλοὶ ἀπὸ τῶ ἀνδρες. Ἐφροσ. β'. κ'. Ἐσῶντας νὰ οἰκοδομηθῆτε ἀπάνω εἰς τὸ θεμέλιον τῶν ἀποστόλων καὶ τῶ Προφητῶν, ὄντας αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς λίθος ἡ ἐκρογωνία. Κολασ. α'. κγ'. Ἐὰν ἤπισητε εἰς τῶ πίστιν θεμελιωμένοι καὶ βέβαιοι, καὶ δὲν μετακινεῖσθε ἀπὸ τῶ ἐλπίδα τῶ Εὐαγγελίου, τῶ ὁποῖο ἀκέστε ὅτι εἶναι ἐκέρχθη εἰς ὅλην τὴν κτίσιν.

(ε) Ματθ. κη'. ιθ'. Σύρετε διδάξετε ὅλα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες τα εἰς

εἰς τὸ ὄνομα Ἰ Πατρὸς καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι
 Λκκ. κβ'. ιδ'. Καὶ ἔσωντας νὰ πάρη ψωμί καὶ νὰ διχαρμήσῃ
 τὸ ἔκοψε καὶ τὰς ἔδωκε καὶ εἶπε, τὸ εἶναι τὸ κορμίν μου, ὅπῃ
 διδεδ' Διαλόγου ρας. α'. Κορ. ια'. κ'. Ὅταν λοιπὸν μαζώνε-
 σθε εἰς ἓνα τόπον, καθὼς τὸ κάμνετε ἐσεῖς ἐτέτο, δὲν τρώγετε
 δεῖπνον Κυριακόν.

(5) Ματθ. ιη'. ιε'. Ἀν σφάλλη ὁ ἀδελφός ρας εἰς ἐσένα, σύρε καὶ
 ἔλεγξέτον ἀνάμεσάσθ, καὶ ἐκείνθ μοναχῷ, αὐτὸ ἀκέρση ἐκέρ-
 δεσθ τὸ ἀδελφόν ρας. β'. Θεσσαλ. γ'. ιδ', ιε'. Ἀν κανένας δὲν
 ὑπακῆ τὸ λόγον μας, ὅπῃ λέγετα Δια μέσθ τῷ Ἰησοῦ, σ-
 σημαδύετέτον, καὶ μὴ τὸ σμίγθε Δια νὰ ἐντραπῆ. Καὶ μὴ τὸ
 λογιάζετε ὡσάν ἐχθρόν, ἀμὴ νηθεῖτετον ὡσάν ἀδελφόν.

(7) Ματθ. κη'. κ'. Διδάσκοντες τας νὰ φυλάγασιν ὅλα ὅσα ρας
 ἐπαράγγελα. Ἰωάν. ι'. γ', δ', ε', ιδ'. Ἐτέτα ὁ πρεσβύτερος τῷ
 ἀνοίγῃ, καὶ τὰ πρέβατα ἀκέρση πρὸ Φωνίωτα, καὶ τὰ ἴδια
 πρέβατα κράζῃ καὶ τὸ ὄνομάτθ, καὶ τὰ δὲν ἀνέξω. Καὶ
 ὅταν ἀγέλη ἔξω τὰ ἴδια πρέβατα τὸ ἀπολεθῶσιν, ὅπῃ ἡξέ-
 ροι τὸ Φωνίωτα. Ἀμὴ τὸ ξένον δὲν θέλθ τὸ ἀπολεθῶσθ, ἀμὴ
 θέλθ φύγῃ ἀπ' αὐτὸν, ὅπῃ δὲν ἐγνωρίζθ τὸ ξένων τὸ Φωνίω.
 Ἐγὼ εἶμαι ὁ ποιμένας ὁ καλός, καὶ ἐγνωρίζω τὰ ἐδικάμθ, καὶ
 γνωρίζομαι ἀπὸ τὰ ἐδικάμθ. Γαλ. α'. ε', ζ', η'. Θαυμάζω
 ὅπῃ ἐτῆ ὀγλήγορα ἀπὸ ἐκείνον ὅπῃ ρας ἐκάλεσε μετὰ τὸ χάριν
 τῷ Χριστῷ ἐμεταφερθήκετε εἰς ἄλλο εὐαγγέλιον. Τὸ ὅποιον
 δὲν εἶναι ἄλλο, ἀμὴ μοναχὰ εἶναι πίνες ὅπῃ ρας συγχύζοσι,
 καὶ θέλοσι νὰ μεταγυρίσθ τὸ εὐαγγέλιον τῷ Χριστῷ. Ἀμὴ
 εἰάν καὶ ἐμεῖς, ἡ Ἄγγελος ἐξ ἔρανθ ρας εὐαγγελίζῃ ἔξω ἀπ'
 ἐκείνο ὅπῃ ρας εὐαγγελίσταμθ, αὐτὸ εἶναι ἀνάθεμα.

(8) Ἐφεσ. α'. κβ'. Καὶ τῷ ἔδωκεν ἀπάνω εἰς ὅλα κεφαλῶ εἰς τὸ
 Ἐκκλησίαν. Ἐφεσ. δ'. ιε'. Ἀμὴ ἀληθινότητες εἰς τὸ ἀγάπην,
 αὐτὸ ἀξήσωμθ τὰ πάντα εἰς αὐτὸν, ὁ ὅποιος εἶναι ἡ κεφαλὴ ὁ
 Χριστός. Ἐφεσ. ε'. κδ'. Ἡ Ἐκκλησία ὑποτάσσῃ εἰς τὸ Χριστόν.

(9) Ἰωάν. ιζ'. κ'. Ὅχι μόνον Δια τέτθς ὡρακαλῶ, ἀμὴ καὶ Δια
 ἐκείνθς ὅπῃ μέλθ νὰ πισθῶσθ Δια μέσθ τῷ λόγῳ αὐτῶν
 εἰς ἐμένα. Ἐφεσ. α'. ιγ'. Ἐσωντας νὰ ἀκέρσητε τὸ λόγον τῆς

ἀληθείας, τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ζωῆς ἡμῶν, εἰς τὸ ὁποῖον ἔσονται νὰ πιστεύσετε ἐβλαβήκατε μετὰ τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας τὸ ἅγιον.

- (*) α'. Καθ. Γ' Ιωάν. δ'. β', γ'. Κάθε Πνεῦμα ὅπῃ ὁμολογεῖ ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἦλθεν εἰς τὴν σὰρκα, εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν. Καὶ κάθε Πνεῦμα τὸ ὁποῖον δὲν ὁμολογεῖ τὸ Ἰησοῦν Χριστὸν νὰ ἦλθεν εἰς σὰρκα, δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν.
- (2) Ρ' ὠμ. σ'. β'. Ἐμεῖς ὅπῃ ἀπεθανάμεν τῇ ἀμαρτίᾳ, πῶς θελώμεν ζῆσαι πλέον μέσα εἰς αὐτήν; α'. Καθ. Γ' Ιωάν. γ'. δ'. Κάθε ἕνας ὅπῃ ἐγεννήθη ἀπὸ τὸν Θεόν, δὲν κάμνει ἀμαρτίαν, ὅτι τὸ σπέρμα τὸ μένει εἰς αὐτὸν, καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀμαρτάνῃ, ὅτι ἐγεννήθη ἀπὸ τὸν Θεόν.
- (3) Γ' Ιωάν. ιγ'. λδ', λε'. Ἐκεῖνον ὅπῃ ἔσφλεν ὁ Θεός, τὰ λόγια τῆς Θεῆς μιλεῖ. Ὁ Πατήρ ἀγαπᾷ τὸν υἱόν, καὶ ὅλα τὰ ἔδωκεν εἰς τὰ χέρια τῆς. Γ' Ιωάν. ιε'. ιβ', ιζ'. Νὰ ἀγαπᾷτε ἕνα τὸ ἄλλο καθὼς ἡμεῖς ἀγάπησαμεν. Ἐτῆς ζωῆς ὡς εὐαγγέλιον, νὰ ἀγαπᾷτε ἕνα τὸ ἄλλο.
- (4) Ρ' ὠμ. σ'. σ'. Ὁ παλαιὸς μας ἀνθρώπος ἐστυρώθη ἀντάμα μετὰ τὸν Χριστὸν, διὰ νὰ χαλασθῇ τὸ ζῶμα τῆς ἀμαρτίας, νὰ μὴν δελεῶμεν ἡμεῖς πλέον τὴν ἀμαρτίαν. Γαλ. ε'. κδ'. Ἐκεῖνοι ὅπῃ εἶναι τῆς Χριστοῦ, ἐστυρώσαν τὴν σὰρκα ἀντάμα μετὰ τὰ παθήματα, καὶ μετὰ τὰς ὀπιθυμίας.
- (5) Ρ' ὠμ. ζ'. ε'. Ὅταν ἡμεῖς εἰς τὴν σὰρκα τὰ παθήματα τῶν ἀμαρτιῶν, ὅπῃ ἦταν διὰ τῆς νόμου, ἐνεργῶνταν, εἰς τὰ μέλη μας, κάμνοντες καρπὸν θανάτου. Γαλ. ε'. ις', ιζ'. Περιπατεῖτε μετὰ τὸ Πνεῦμα, καὶ μὴν κάμνετε ὀπιθυμίαν σαρκός. Διατί ἡ σὰρξ ὀπιθυμεῖ ἐναντία τῷ Πνεύματι, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐναντία τῆς σαρκός.
- (6) Κολασ. α'. ιγ', ιδ'. Ὁ ὁποῖός μας ἐλευθέρωσεν ἀπὸ τῆς ἐξουσίας τῆς σκότους, καὶ μας ἐμέγαλθεν εἰς τὴν βασιλείαν τῆς χάριτος τῆς ἀγάπης του. Εἰς τὸν ὁποῖον ἔχομεν τὴν ἐξαγόρασιν, διὰ μέσου τῆς αἱματὸς του, τὴν ἀφέσιν τῆς ἀμαρτιῶν.
- (7) Ματθ. ιε'. γ, σ'. Διὰ τὴν ὡραβαίνετε τὴν ὡραβελίαν τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν ὡραβασίαν ἡμῶν; Καὶ ἐκάματε ἀκυρῶν τὴν ὡραβελίαν.

ἡ ἀγγελίαν τῷ Θεῷ, διὰ τὴν ἀγάπην σου; Κολαοσ. β'.
 ιθ'. Κανένας ἀσμίω σου ἀνθελόγη μετὸ θέληματ' αὐ-
 σκονίας ἀφορμῶν τῆς ταπεινοφροσύνης, καὶ διδάσκοντας προ-
 σκυεῖν τῆς Ἀγγελίας, ἐμπαινωσάμενοι εἰς ἐκεῖνα ὅπερ δὲν ἴδου.
 Φυσῶντας ἀπὸ τῆς νῆς τῆς σαρκὸς τῆς. Καὶ μὴ κραίωντας τὴν
 κεφαλὴν τῆς Χρυσῆς, ἀπὸ τῆς ὁποῖον ὅλον τὸ σῶμα διὰ μέσθ
 τῆς ἀφῶν καὶ σωδέσμων, πέρνωντας τὴν τροφὴν καὶ σμιγόμενον,
 αὐξάνει τὴν αὐξήσιν τῷ Θεῷ.

(2) Ψαλμ. β'. γ'. Ἀς ἔξελίσσωμεν τὰ δεσμάτα τῆς, καὶ ἀσπορρί-
 ξωμεν ἀπὸ πάντων μας τὸ ζυγόν τῆς.

¹ ἀσπορρί-
 ξωμεν, ἢ κα-
 τατξακίω-
 μεν, ἢ ἀσ-
 σωτηρίω-
 μεν.

(5) α'. Κορ. ια'. ιθ', κ', κα'. Ὅταν μαζώνεσθε ἐσεῖς εἰς τὴν
 Ἐκκλησίαν, ἀκίω να εἶναι εἰς ἐσῆς χωρίσματα, καὶ εἰς κά-
 ποιον μέρει τὸ πῶμα. Ἀνάγκη εἶναι να εἶναι καὶ αἵρεσες εἰς
 ἐσῆς, διὰ τὸ φανερωθῆν ἐκεῖνοι ὅπερ εἶναι ἀνάμεσίους δόκι-
 μοι. Ὅταν² λοιπὸν μαζώνεσθε εἰς ἓνα τίπον, καθὼς τὸ κά-
 μετε ἐσεῖς ἐτῆτο, δὲν τρώτε δεῖπνον Κυριακόν. Διατὶ πᾶσαι
 ἓνας προσέρντε τὸ ἐδικόν τῆς δεῖπνον καὶ τὸ τρώει, καὶ κάποιος
 πῆνα καὶ κάποιος εἶναι χορτάτος.

² ἢ σὺν ἑσῆς,
 ἢ κρινῶν τῶ
 ἀχράντων
 Μυστηρίων,
 καθὼς τὴν
 καμνέτε δὲν
 εἶναι δεῖπνον
 Κυριακόν.

(7) α'. Κορ. γ'. κ'.³ Κύριος γινώσκει τὰ νοήματα τῶν σοφῶν ὅτι
 εἶναι μάταια. Κολαοσ. β'. ιθ'. Καὶ μὴ κραίωντας τὴν κεφα-
 λὴν τῆς Χρυσῆς. Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἀνωθεν εἰς τὸ πῶμα.

³ Ψαλμ.
 γν'. ια'.

(9) Ἰωάν. ιε'. β'. Θέλετε εἶναι εἰς τὴν ζωαγωγίαν, ἀμὴ
 καὶ θέλει ἔλθῃ ὥρα, ὅπερ καθ' ἓνας ὅπερ σου σκολώσῃ να τῆ
 φωνῇ πῶς φέρνῃ ἰστίαν εἰς τὸν Θεόν. Ἀποκ. β'. ι'. Μὴ φο-
 βῶσαι κανένα ἀπὸ ἐκεῖνα ὅπερ μέλλῃ να πάθῃς, να ὅπερ
 μέλλῃ να βάλῃ ὁ Διάβολος ἀπὸ σου εἰς τὴν φυλακὴν, διὰ
 να πρᾶχθῆτε καὶ θέλετε ἔχει θλίψιν δέκα ἡμερῶν. γίνε ἐμπι-
 σεμένος ἕως θανάτου, καὶ θέλω σε δώσῃ τὸ σέφανον τῆς ζωῆς.
 Ἀποκ. ιβ'. Διείβασε τὸ κεφάλαιον τῆς ὅλον. Ἀποκ. ιζ'.
 ε', ιγ', ιδ'. Καὶ εἶδα τὴν γυναῖκα καὶ ἐμέθα ἀπὸ τὸ αἷμα τῶν
 ἀγίων, καὶ ἀπὸ τὸ αἷμα τῶν μαρτύρων τῶν Ἰησοῦ, καὶ ἐθαύμασα
 ὡσάν τῆς εἶδα, μέγαλον θαῦμα. Ἐτῆται ἔχουσι μίαν γνώμην,
 καὶ τὸ δυνάμιν καὶ τὴν ἐξουσίαν τῆς, τὸ μετὰ δίδουσι τῶν θηρίων.
 Ἐτῆται θέλουσι πολεμίσῃ μαζὴ μετὸ δένιον, καὶ τὸ δένιον θέλει

τὰς νικῆσαι, ὅτι εἶναι αὐθέντης τ' αὐθεντῶν, καὶ βασιλέως τ' βασιλέων: Καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ εἶναι ἀντάμα μετ' αὐτὸν, εἶναι καλεσμένοι καὶ διαλεμένοι καὶ πιστοί.

(Φ) Ἰωαν. γ'. ιθ', κ'. Τὸ Φῶς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀγάπησαν περισσότερο τὸ σκότος ἢ τὸ Φῶς, διὰ τὸ ἐργατὴς ἦταν κακὰ. Κάθε ἓνας ὅπῃ κάμει κακὰ, μισᾷ τὸ Φῶς, (ὃ δὲν ἔρχεῖ) εἰς τὸ Φῶς, διὰ νὰ μὴ ἐλεγχθῆσι τὰ ἐργατὰ.

Κ Ε Φ Α Λ. λ'.

Πιστόμαρ ὅτι ἡ ἀληθινὴ ἐτέτη Ἐκκλησία, πῶς κάμει χρεία νὰ εἶναι κυβερνημένη διὰ μέσθ τ' Πνευματικῆς πολιτείας⁽²⁾, ἐκεῖνης ὅπῃ μᾶς ἐδίδαξεν ὁ Θεός, καὶ ὅπῃ ἐξεκαθάρισεν εἰς τὸν θεῖον λόγον⁽³⁾: ἦγαν, πῶς πρέπει νὰ εἶναι εἰς αὐτῷ Ποιμνίες, ἢ Ὑπηρέταις, ἐκεῖνοι ὅπῃ θέλωσι διδάσκει με καθαρότητα τὸν λόγον τ' Θεῶ, καὶ ὑπερέτα τὰ Μυστήρια⁽⁴⁾. Καὶ ἀκόμι θέλωσι νὰ εἶναι καὶ Πρεσβύτεροι καὶ Διάκονοι, (4) ὅποιοι μετ' οὗ Ποιμνίες νὰ βάνωσιν εἰς τάξιν τὸ ἐκκλησιαστικὸν συμβέλιον, διὰ νὰ φυλάγεῖ διὰ μέσθ τας ἡ καθαρὰ θρησκεία καὶ δισέβεια, καὶ νὰ αὐξάνεῖ ὁ πρὸς λόγον τ' Κυρίου⁽⁵⁾, καὶ (4) ἀνόμοιοι πνευματικὰ ὁδηγέμενοι, νὰ (ωφραίνεῖν) καὶ νὰ διορθώνονται, καὶ (4) φτωχοὶ ὅπῃ εἶναι θλιμμένοι καὶ σενοχωρημένοι, εἰς καθέως ἀνάγκη, νὰ μὴ ὁπολείπη ἡ πρέπασά τας βοήθεια καὶ παρηγορία⁽⁶⁾. Τότε λοιπὸν ὅλα εἰς τῷ Ἐκκλη-
σίαν

σίαν θέλῃσι κυβερνάσθαι πρεπέμφμα κτ' τλω
τάξιτις, ὅπότεν πσοὶ ἀνδρες θέλῃσι κατὰσέ-
νεσθαι εἰς τὴν κυβέρνησιν, καθὼς ὁ ἀγιὸς Παῦλος
εἰς τλω πρὸς Τιμόθεον Ἐπιστολῶ ὀρδίνιασε⁽⁵⁾.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

- (α) Ἰωάν. ιη'. λς', λζ'. Ἡ βασιλεία ἡ ἐδικήμῃ δὲν εἶναι δὲπὸ τὸν
κόσμον ἐτῆτον· ἀν' ἦτον ἡ βασιλεία ἡ ἐδικήμῃ δὲπὸ τὸν κόσμον
ἐτῆτον, οἱ ὑπερέταιμῃ ἤθελαν ἀγωνίζεσθαι νὰ μὴν πῶραδοθῶ
εἰς τὴς Ἰουδαίῃς, ἀμὴ τῶρα ἡ βασιλεία ἡ ἐδικήμῃ δὲν εἶναι
ἀπ' ἐδῶ. Ἐγὼ δὲ τῆτο ἐγηνήθηκα, καὶ δὲ τῆτο ἦλθα εἰς
τὸν κόσμον δὲ νὰ μαρτυρῶ τ' ἀλήθειαν. Ἐκείνῃ ὅπῃ
εἶναι ἀπὸ τλω ἀλήθειαν ἀκρὴ τὴν Φωνήν μῃ.
- (β) Ῥώμ. ιβ'. ε', ζ'. Ἐς ὧν τας νὰ ἔχωμῃ δὲ ἀφορα χαρίσματα
κτ' τὴν χάριν ὅπῃ μαῶ ἐδόθη, καὶ ἔχωμῃ πρὸ φησίαν νὰ
πρὸ φησίωμῃ κτ' τὴν ἰσότητα τῆ λογασμῆ τῆς πίσεως.
Καὶ ἔχωμῃ Διακονίαν, νὰ Διακονῶμῃ, καὶ τῆς εἶναι
διδάσκαλῃ νὰ ὑπερέτῃ εἰς διδασκαλίαν. ἀ'. Κορ. ιβ'.
κ', κθ'. Κάποις ἔβαλλεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, πρῶτον
Ἀποστόλῃς, δῶτερον Προφήτῃς, τρίτον Διδασκάλῃς, εἶτα
Δυναμῆς, ἔπειτα Χαρίσματα ἰαμάτων, βοηθείας, κυβερνή-
σεως, γῆ γλωσσῶν. Μὴνα ὅλοι εἶναι Ἀπόστολοι; μὴνα ὅλοι
εἶναι Προφῆται; μὴνα ὅλοι εἶναι Διδάσκαλοι; Ἐφ. δ'.
ια', ιβ', ιγ'. Καὶ αὐτὸς ἔδωκε μερικῃς, νὰ εἶναι Ἀπόστολοι.
καὶ ἄλλῃς, νὰ εἶναι Προφῆται. καὶ ἄλλῃς, νὰ εἶναι Εὐαγγελι-
στῆ, καὶ ἄλλῃς, νὰ εἶναι Ποιμένες, καὶ Διδάσκαλοι. Εἰς τὴν
Συνάγωγῃν τ' Ἀγίων, εἰς τὸ ἔργον τ' Διακονίας, εἰς τὴν οἰκο-
δομὴν τ' Σώματῃ τῆ Χριστῆ. Ἐως ὅπῃ νὰ καταντήσωμῃ
ὅλοι, εἰς τὴν ἐνότητα τ' πίσεως καὶ τ' γνώσεως τῆ Ἰῆ τῆ Θεῆ.
- (γ) Ἰερ. κγ'. α', β', γ', δ'. Ἀλήμονον εἰς τὴς Ποιμένας ἐκείνῃς
ὅπῃ Διασκορπίζοσι καὶ χαλῶσι τὰ πρόβατῃ ἀπὸ τὴν βοσκήν
τῃς. Διὰ τῆτο ἐτῆ λέγει ὁ Κύριος· ἐκείνῃ ὅπῃ ποιμαίνουσι

† ἦγεν, δὲν
πὲ ἐψηφί-
σετε.

τὸν λαόν μου, ἐσεῖς ἐσκορπίσετε τὰ πρὸς ἅμα, ὅτι ἐδιώξετε,
καὶ δὲν τὰ † ἐγνοιαθήκετε, νὰ ὅπῃ ἐγὼ θέλω ξεδιηγηθῆ
ἀπάνω σας καὶ ταῖς καθοσωμεμέναις σας ἐργασίαις. Καὶ θέλω
συμμαζώξῃ τὰς ὀπίλοιπας ἔλαῃ μου διὰ καθε τόπον, ὅπῃ
τὰς ἐξώρσοι ἐκεί, καὶ θέλω τὰς καταστήσῃ εἰς τὴ βοσκλί τας,
καὶ θέλουσιν αὐξηθεῖ καὶ πληθύνῃ. Καὶ θέλω τὰς ἀναστήσῃ
Ποιμένες, οἱ ὅποιοι θέλουσιν τὰς ποιμαίνῃ, καὶ δὲν θέλουσιν φοβη-
θεῖ πλέον, ἐδὲ τρομάξῃ: Διάβασε καὶ τὰ λοιπὰ ἔκ κεφαλαίς
ἐτέτρα ως τὸ τέλος. Ματθ. ε'. ιδ'. ιε'. Ἐσεῖς εἶσε τὸ Φῶς τῆ
κόσμου, μία πόλις ὅπῃ εἶναι ἀπάνω εἰς βρον, δὲν ἐμπορεῖ νὰ
κρυφθῇ. Οὐδὲ ἀνάφτεσι λύχνον καὶ τὸν βάνουσιν διὰ κατωτὸν
ζωίακον, ἀλλὰ τὸν βάνουσιν ἀπάνω τὸν λυχνόστῆ καὶ φέξῃ
ὄλονων ὅπῃ εἶναι μέσα εἰς τὸ σπήτιν. Ματθ. κη'. ιη', ιδ', κ'.
Καὶ ἔσωντας νὰ πάγη κατὰ ὁ Ἰησῆς τὰς ἐσωτύχε καὶ τὰς εἶπεν,
ἐδόθη μου καθε ἐξουσία εἰς τὸν ἔρανὸν καὶ εἰς τὴ γῆν. Σύρτε
λοιπὸν διδάξετε ὅλα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες τα εἰς τὸ ὄνομα τῆ
Πατρὸς καὶ τῆ Υἱὸς καὶ τῆ ἀγίου Πνεύματος. Διδάσκοντες τους
νὰ φυλάγουσιν ὅλα ὅσα σας ἔωθράγαλα. Λουκ. ι'. ις'.
Ἐκεῖν ὅπῃ ἀκέρῃ ἐσεῖς, ἐμένα ἀκέρῃ, ὅποιοι καταφρονεῖ
ἐσεῖς, ἐμένα καταφρονεῖ. Ἰωάν. κ'. κα', κβ', κγ'. Καὶ ὁ
Ἰησῆς πάλιν τὰς εἶπεν, εἰρήνη εἰς ἐσεῖς· καθὼς με ἔσφλεν ὁ
Πατήρ, καὶ ἐγὼ πέμπω ἐσεῖς. Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτέτρα ἐνεφύ-
σησεν εἰς αὐτὰς καὶ εἶπε, λάβετε Πνεῦμα ἅγιον. Καὶ ὅποιων
ἀμαρτίαις συγχωρήσετε, νὰ εἶναι συγχωρημέναις, καὶ ὅποιων
κράτεῖτε, εἶναι κρατημέναις. Πράξ. κς'. ις', ιζ', ιη'. Ἐπι-
ταλῆ ἐφάνηκα εἰς ἐσεῖς, νὰ σὲ κάμω ὑποηρέτην ὅ μάρτυρα
ἐκεῖνων ὅπῃ εἶδες, καὶ ἐκείνων ὅπῃ θέλω σὲ δείξῃ. Εὐγά-
νωντας σε διὰ τὸν λαὸν τῆ Ἰουδαίων, καὶ διὰ τὰ ἔθνη, εἰς τὰς
ὅποιους τῶρα σὲ σέλλω. Νὰ ἀνοίξης τὰ μάτια τους, καὶ νὰ
τὰς γυρίσης διὰ τὸ σκότος εἰς τὸ Φῶς, καὶ ἀπὸ τῆ ἐξουσίας
τῆ σατανᾶ εἰς τὸν Θεόν, νὰ πάρουσι τὰ ἄφεσιν τῆ ἀμαρτιῶν
τους, καὶ κληρονομίαν μαζὴ με τὰς ἀγιασμένους διὰ μέσου
τῆς πίστεως ὅπῃ εἶναι εἰς ἐμένα. α'. Κορ. δ'. α', β'. Τέτιας
λογῆς ἀς μαῖ λογαράζῃ πᾶσαι ἑνας ἄνθρωπον, πῶς εἶμα-

γεν

γεν ὑπαρέταμ Χριστῶ, καὶ οἰκονόμοι τῷ Μυσηρίων τῷ Θεῷ. Καὶ τὸ Ἰπίλοιπον ζήτωτα ἀπὸ τῶν οἰκονόμων, νὰ ἀρεθῆ παῖσι ἕνας πιστός. α'. Κορ. ιε'. γ', ι'. Διαπὶ πρῶτον ζῆσ' ἐπὶ δόξα καὶ ἐκείνο τὸ ὅποιον καὶ ἐπαρέλαβον, ὅτι ὁ Χριστὸς ἀπέθανε διὰ ταῖς ἀμαρτίας μας * καὶ τὰς γραφάς. Χάρις Θεῷ εἶμαι ἐκείνο ὅπερ εἶμαι, ἢ χάρις ὅπερ εἶναι εἰς ἐμένα δὲν ἐγίνηκεν ὄκνη, ἀλλ' ἡ χάρις ὄκνηρον ἀπ' αὐτῶν ὅλους ἐκοπίασαι, καὶ ὅχι ἐγὼ, ἀλλ' ἡ χάρις τῷ Θεῷ ὅπερ εἶναι μαζὶ μετὰ μένα. β'. Κορ. ε'. ιθ', κ'. Ὁ Θεὸς ἦτον ὅπερ ἐφιλιώσε τὸν κόσμον μετὰ λόγου τους εἰς τὸν Χριστὸν, μὴ λογαριάζωντας τους τὰ σφάλματά τους· ἔβαλλεν εἰς ἐμαῶς τὸν λόγον τῆς φιλιώσεως. Διὰ τὸν Χριστὸν λοιπὸν ἐμεῖς ὡσάν πρέσβεις ἐκείνου φέρνομεν ματαίωτα, ὡσάν ὅπερ ὁ Θεὸς ὄρακαλεῖ διὰ μέσου μας· καὶ ζῆσ' ὄρακαλεῖμεν διὰ ὄνομα Χριστῶ, φιλιωθῆτε μετὰ τὸν Θεόν. Γαλ. β'. η'. Ἐκεῖν ὅπερ ἐνέργησεν εἰς τὸ Πέτρον εἰς τὸ ἀποστολῶν τῷ πειτομῆς, ἐνέργησε καὶ εἰς ἐμένα, εἰς τὴν ἀποστολῶν εἰς τὰ ἔθνη.

(10) α'. Τιμ. ε'. ιζ'. Οἱ πρεσβύτεροι ὅπερ εἶναι καλοὶ ὡρεστοί, αὐτοὶ ἔχουσι διπλῶ τὴν πμὴν, μάλιστα ἐκείνοι ὅπερ ἐκπαίδουσι εἰς τὸν λόγον καὶ εἰς τὴν διδασκαλίαν. Πράξ. ε'. γ'. Προμηθεύετε λοιπὸν ἀδελφοί, ἀνδρας ἀπὸ λόγου ζῆσ' ἐπὶ, ὅπερ νὰ εἶναι μαρτυρημένοι, γεμάτοι ἀπὸ Πνεῦμα ἅγιον, καὶ σοφίαν, τῶν ὁποίους θέλομεν καταστήσῃ εἰς τὴν χρείαν ἐτέτων. Πράξ. ιδ'. κγ'. Καὶ τῶν ἐχρητόνησαν πρεσβυτέρους εἰς καθ' ἕνα ἐκκλησίαν, ἔσωντας νὰ ὡρεσδουχθῶσι μενῆσαιαν.

(11) Ματθ. ιη'. ιζ'. Καὶ ἀν' ὄρακῆ καὶ αὐτῶν, εἶπέτο τῆς ἐκκλησίας. καὶ ἀν' ὄρακούση καὶ τῆς ἐκκλησίας, ἔχετον ὡσάν τὸ ἔθνηκὸν καὶ τὸ τελώνιον, α'. Κορ. ε'. δ', ε'. Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔσωντας νὰ μαζωχθῆτε ἐσεῖς καὶ τὸ ἐδικόν μου Πνεῦμα, μετὰ τὴν δυνάμιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Νὰ ὄραδωθῆ ὁ ποιῶν τῷ εἰς τὸν σαίαν εἰς χαλασμόν τῆς σαρκῶς, διὰ νὰ ζῶθῆ τὸ Πνεῦμα του, εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

(12) α'. Τιμ. γ'. α', β', γ'. Ἀληθινὸς εἶναι ὁ λόγος ἐτοῦτ'· ἀν' κανένας ὀρέγετα ἰπισκοπῶν, καλὸν ἔργον ἰπιστομεῖ.

Ἀναγ-

* Φαλμ. κα'.
ιη', ιθ'.
Ησαΐ. νγ'.
ε', ι'.
Δαν. θ'. κς'.
Λυκ. κγ'. κς'.
α'. Πέτρ.
α'. ια.

ἢ ἰσορροπίας καὶ
σωτηρίας.
ἢ ἴσυν, τὰ μέν
δύο ἴσως συ-
νήδαστος τῶν
ἀδελφῶν.

Ἀναγκαῖον εἶναι λοιπὸν ὁ Ἐπίσκοπος να εἶναι ἀκατηγόρη-
τος, μιάς γυναικὸς ἀνδρας, ἀγρυπν, ζώφρων, τακτικὸς,
Φιλόξεν, Ἰππότηδ, να διδάσκη. Να μὴν εἶναι με-
θυστής, να μὴν κτυπᾶ, να μὴν ἀγαπᾶ κακὰ κέρδη, ἀμὴ να
εἶναι πρᾶ, ἀμαχ, να μὴν εἶναι φιλάργυρος. Να
κυβερνᾶ καλὰ τὸ ἰδίόν του σπήτιν, να ἔχη εἰς ἕστω τὴν τὰ
παιδιά του μὲ κάθε λογῆς σεμνότη: Διάβασε καὶ τὰ Ἰπτι-
λοιπα ὅλου ἐτούτου τοῦ Κεφαλαίου. Τίτ. α. ε. Να καθυση-
σης εἰς κάθε χώραν Πρεσβυτέρους, καθὼς σὲ ὀρδίνιασα.

Κ Ε Φ Α Λ. λα'.

Πιστεύομεν πῶς κάμνῃ χρεία ὅτι Οἱ Ὑπηρέται
Ἰ Θεοὶ λόγος, Ὁ Πρεσβύτεροι καὶ Ὁ Διά-
κονοι, να ἐκλέγυν) καὶ να ἀξιῶνεν) νόμιμα ἀπὸ
τῆς Ἐκκλησίας, καὶ μὲ πρσοδουχαῖς να χφροθ-
νεν), καὶ πῶς ἡ Θεία γραφή ἐπὶ ἀγάθην (α). Πρέ-
πὲ λοιπὸν ἐτέτο να φυλαχθῆ τὸ πρσιωότερον
ἀπάνω εἰς ὅλα, διὰ να μὲν ἐμπῆτινὰς πρσανομα
εἰς ταῖς τάξεις ἐτέταις, ἀμὴ ἀς ἀπέχηκαθ' ἕνας
ὥς να καλεθῆ ἀπὸ τὸν Θεὸν, διὰ να πληροφο-
ρηθῆ πῶς να ἔτυχεν ἀπὸ τὸν Θεὸν Ἰ καλέσμαιθ
ἐτέτε (β). Καὶ Ὁ Λειτουργοί, εἰς ὅσον ὁσὺ ἐγίζι
καὶ τὸν λόγον Ἰ Θεῶ, ὅπως καὶ αὐ εὔρεθῶσιν εἰς
τόπον (γ), ἔχουσιν ὅλοι ἴσια τῆς ἰδίων τῆς ἐξουσίας
καὶ τάξιν (δ), Ἐσωντας καὶ να ὑπηρετῶσιν ὅμοια καὶ
ἴσια, τὸν ἕνα καὶ μόνον οἰκουμενικὸν Ἐπίσκοπον, καὶ
Κεφαλὴν τῆς Ἐκκλησίας τὸν Χριστόν (ε). Τὸ λοι-
πὸν, διὰ να μὲν τύχη να καθυφρονηθῆ ἡ ἀγία
ὑπηρεσία

† ἔγυν, ἴσια
πρς ἴσια,
ἰτιάσιν) καὶ
ἰσμετῶσινται
εἰς τὴν ἀξίαν
σας καὶ τῶν.

Ἰωηρεσία ἐτέτι, ὅ καθ' ἕνας πρέπει μὲ καθε τιμὴν
 τοῦ Ἰπηρετες ἢ Πρεσβυτέρους ὅπῃ κοπιάζουσιν εἰς
 τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, νὰ τοῦ τιμῶσι πολλὰ, διὰ τὸ
 ἔργοντες. Καὶ μὲν λόγουτος ὅσον εἶναι βολετὸν
 νὰ εἰρυνώδουσιν ἀγαπήνῃ, καὶ νὰ τοῦ ἰσακῶσαι
 χωρὶς βαρυνομίαν, ἢ φιλονικίαν ἢ μάχην^(α).

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

(α) Πράξ. ᾱ. κγ'. Καὶ ἔβαλαν δύο, τὸν Ἰωσήφ ὅπῃ ἐκαλεῖτον
 Βαρσαβᾶς, ὁ ὁποῖον ὀνομάζετον Ἰῆσους, καὶ τὸν Ματθίαν.
 Πράξ. ε̄. γ', δ'. Προμηθεύετε λοιπὸν ἀδελφοί, ἀνδρας διὰ
 λόγου εἰς ἐπίαν, ὅπῃ νὰ εἶναι μαρτυρημένοι, γεμάτοι διὰ Πνεῦ-
 μα ἅγιον, καὶ σοφίαν, τὰς ὁποίας θέλομεν καταστήσει εἰς τιμὴν
 χερίαν ἐτέτι. Καὶ ἐμεῖς θέλομεν ὀρίσκειν εἰς τὴν προσδω-
 χίαν καὶ εἰς τὴν ἰωηρεσίαν τοῦ λόγου. Πράξ. ιγ'. β', γ'. Εἶπε
 τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, χωρῖσετέ μετὰ τὴν Βαρνάβαν καὶ τὸν Σαῦλον,
 εἰς τὴν ἰωηρεσίαν ὅπῃ τὰς ἐκάλεσα. Τότε ἐνήσθυσαν καὶ ἐπρο-
 σδωχήθησαν, καὶ ἔβαλαν τὰ χεῖρα τὰς ἀπάνω τας, καὶ τὰς
 ἀπόλυσαν. Πράξ. ιδ'. κγ'. Καὶ τὰς ἐχφοτόνησαν Πρεσβυτέρους
 εἰς κάθε Ἐκκλησίαν, ἕσωντας νὰ προσδωχθῶσι μετὰ νησίαν.
 καὶ τὰς ἐσύστησαν τοῦ Κυρίου, εἰς τὸ ὁποῖον ὀπίσθυσαν. ᾱ. Τιμ.
 γ'. ιγ'. Διαπὶ ἐκαῖνοι ὅπῃ διακονήσεν καλὰ, ἀποκρίζουσι
 καλὸν βαθμὸν εἰς τὸν λόγου τας, καὶ πολλὴν παρρησίαν εἰς τιμὴν
 πίστεν ὅπῃ εἶναι εἰς τὴν Χριστὸν Ἰησοῦν. ᾱ. Τιμ. δ'. ιδ'. Μὴ ἀμε-
 λῆς τὸ χάρισμα ὅπῃ εἶναι εἰς ἐσένα, ὅπῃ σὺ ἐδόθη διὰ μέσος
 Προφητείας μετὰ τὸ ἀπίθωμα τῶν χερῶν τοῦ Πρεσβυτέρου. ᾱ. Τιμ.
 ε̄. κβ'. Τὰ τὰ χεῖρα εἰς κανένα μὴ ἀπιθώνης ὀλήγορα, μηδὲ
 μέτεχε εἰς ξέναις ἀμαρτίαις, φύλαγε τὸν λόγου σου καθαρὸν.

(β) Ἰερεμ. κγ'. ᾱ. Δὲν ἐσθλα τὰς Προφῆτες, καὶ αὐτοὶ ἐτρέχασιν,
 ἔδδ' εἰς αὐτὰς ἐμίλησα, καὶ αὐτοὶ ἐπροφήτευσαν. Ἐβρ. ε̄. δ'.
 Κανένας δὲν πέρνῃ τιμὴν τιμὴν εἰς τὸν λόγου τας, ἀμὴ ἐκαῖνον
 ὅπῃ καλεῖται διὰ τὸ Θεόν, τιμὴν πέρνῃ ὡσαν καὶ ὁ Ἀαρών.

Σ

(γ) Ματθ.

† νὰ μὴ χε-
 ροθῶναι χωρὶς
 δοκιμασία.

(γ) Ματθ. κη'. ιη', ιθ', κ'. Ἐστώντας να πάγη κοντά ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐμίλησε καὶ εἶπεν, Ἐδόθημα καθε ἐξουσία εἰς τὸ θάνατον καὶ εἰς τὴν γῆν. Σύρτε διδάξετε ὅλα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες τα εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Διδάσκοντες τὰς να φυλάγαν ὅλα ὅσα ἑγὼ εἶπα. καὶ να ἐγὼ ὅπῃ εἶμαι ἀπὸ μα μετεβῶ ὅλον τὸν καιρὸν ἕως τὸ τέλος τοῦ κόσμου. Πράξ. κς'. ις', ιζ', ιη'. Ἐπιταυτῶ ἐφάνηκα εἰς ἐσένα, καὶ σὲ κάμω ὑπηρέτην καὶ μάρτυρα ἐκφῶν ὅπῃ εἶδες, καὶ ἐκφῶν ὅπῃ θέλω σὲ δεῖξαι. Εὐαγγέλιον εἶπα σε ἀπὸ τὸν λαὸν τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀπὸ τὰ ἔθνη εἰς τὰς ὁποῖας τῶρα σὲ στέλλω. Να ἀνοίξης τὰ μάτια τὰς, καὶ να τὰς γυρίσης ἀπὸ τὸ σκοτό εἰς τὸ φῶς, καὶ ἀπὸ τὴ ἐξουσίαν τοῦ Σατανᾶ εἰς τὸν Θεόν. ἀ'. Κορ. γ'. η', θ'. Ἐκείνῳ ὅπῃ φυλάξαι, καὶ ἐκείνῳ ὅπῃ πολὺ ζῆ ἕνα πρῶγμα εἶναι. Εἶμασε ἑργασθῆ τοῦ Θεοῦ, ἐσεῖς εἶσε χωρὰ τοῦ Θεοῦ καὶ οἰκοδομῆ τοῦ Θεοῦ. β'. Κορ. ε'. κ'. Διὰ τὸ Χριστὸν λοιπὸν ἐμεῖς ὡσαν πρὸς τοῦ ἐκείνου φέρνομεν μαντάτα. γ'. Καθ. Ἰωάν. σίχ. θ'. Ἐγραψα εἰς τὴ Ἐκκλησίαν, ἀμὴ ὁ Διοτρεφῆς ὅπῃ γυρῶ να πρὸς εἰς αὐτὰς, δὲν μᾶς δεχέται.

(δ) ἀ'. Κορ. γ'. κα', κβ', κγ'. Κανέναν ἀν μὴ καυχᾶται εἰς τὰς ἀνθρώπους, ἀλλὰ ὅλα ἐδικὰ τὰς εἶναι, εἴτε Ἀπολλῶς, εἴτε Κηφᾶς, εἴτε Κόσμος, εἴτε Ζωή, εἴτε Θάνατος, εἴτε Παρόντα, εἴτε Μέλλοντα, ὅλα ἐδικὰ τὰς εἶναι. Καὶ ἐσεῖς εἶσε τὸ Χριστῶ, καὶ ὁ Χριστὸς εἶναι τὸ Θεῶ. ἀ'. Κορ. δ'. α', β'. Εἶμασεν ὑπηρέτην Χριστῶ, καὶ οἰκονόμοι τοῦ Μυστηρίων τοῦ Θεοῦ. Καὶ τὸ πᾶσι λοιπὸν ζητᾶται ἀπὸ τὰς οἰκονόμους, να ὄρεθῆ πᾶσι ἕνας πιστός.

(ε) Ἡσαΐ. σ'. α', β'. Καὶ εἶδα τὸ Κύριον ὅπῃ ἐκάθετον ἀπάνω εἰς θρόνον ἡ ὑψηλόν, καὶ ἀσυκωμένον ἀπάνω ψηλά. καὶ ἦτον γυμνάτο τὸ στήπιντα ἀπὸ τὸ δόξαντα. Καὶ τὰ Σεραφείμ ἐσέκνησαν τριγύρωθέντα, καὶ καθ' ἕνα εἶχεν ἕξ φτεράγαις, καὶ μετὰ τὰς δύο ἐσκεπάζαν τὸ πρόσωπόντα, καὶ μετὰ τὰς δύο ἐσκεπάζουσι τὰ ποδάρια τὰς, καὶ μετὰ τὰς δύο ἀπέχεσασιν. Ἐφροσ. α'. κβ'. Καὶ τὸ ἔδωκεν ἀπάνω εἰς ὅλα κεφαλῶν εἰς τὴ Ἐκκλησίαν. Κολασ. α'. ιη'. Καὶ αὐτὸς εἶναι ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος τοῦ Ἐκκλησίας. ἀ'. Πέτρ. β'. κέ', τῶρα ἐγυρί-

† ἦσαν, μεγά-
λον καὶ πολλὰ
ψηλά ἀσυ-
κωμένον.

σε τε

σετε εἰς τὸ Ποιμένα καὶ Ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν σας. α'. Πέτρ. ε', δ'. Ὅταν Φανῇ ὁ Ἀρχιποιμένας, θέλετε παρῆ τὸν ἀμαρτάνηνον σέφωρον τῆ δόξης.

(5) Ματθ. ι'. μ'. Ἐκεῖν (⊙ ὅπῃ δέχε) εἰς, ἐμένα δέχε). Λκκ. ι'. ις'. Ἐκεῖν (⊙ ὅπῃ ἀκέρ) εἰς, ἐμένα ἀκέρ. καὶ σκεῖν (⊙ ὅπῃ κατὰ φρονεῖ) εἰς, ἐμένα κατὰ φρονεῖ. Ἰωάν. ιγ'. κ' Ἐκεῖνος ὅπῃ δέχε) σκεῖνον ὅπῃ πέμψω, ἐμένα δέχε). α'. Θεσσαλ. ε'. ιβ', ιγ'. Να ἐγνωρίσετε σκεῖνος ὅπῃ κοπιάζουσιν ἀνάμεσα σας, καὶ εἶναι πρεσβύτοι ἐν Κυρίῳ καὶ σᾶς νεφείστοι. α'. Τιμ. ε'. ιζ'. Οἱ Πρεσβύτεροι ὅπῃ εἶναι καλοὶ πρεσβύτοι, ἀς ἔχουσιν διπλὴν τιμὴν. Ἐβρ. ιγ'. ιζ'. Πείθεσθε τὰς Πρεσβυτούς σας, ὡς καὶ τὸν Ἰωάννην.

ΚΕΦΑΛ. λβ'.

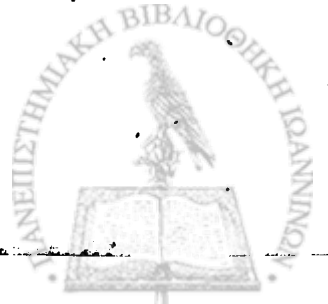
Πιστόν καὶ ὠφέλιμον, ὅτι (⊙) Πρεσβύτεροι ὅπῃ κυβερνεῖσιν τὴν Ἐκκλησίαν, να ἔχουσιν φροντίδα να βάνουσιν εἰς τάξιν, καὶ να σερεώνουσιν εἰς κάποιον τρόπον τὰ Ἐκκλησιαστικὰ πράγματα, διὰ να φυλάγεται ἀβλαβὸν τὸ κορμὶ τῆς Ἐκκλησίας^(α). Ὅμως, κάμνῃ χρεία να πρεσέχουσιν, μήπως καὶ καμίαν φορὴν πῶς ἀρθοῦσιν καὶ σφάλλουσιν διὰ ταῖς νομοθεσίαις καὶ ὁρδινίαις τῶν ἐν ἡμῶν διδασκάλων Χριστῶν^(β). Καὶ διὰ τὸ ὅλα τὰ νέα δῖρέματα τῶν ἀνθρώπων, ὅπῃ βάνουσιν θηλιὰ καὶ σενδύουσιν ἀναγκαστικὰ να σέβουσιν καὶ να πρεσκειουσιν, μετὰ ταῖς (σωεί) δησέσας τὰ ἀποσρέφομάδε^(γ). Καὶ μοναχὰ τὰ ἀληθινὰ σκεῖνα ὅπῃ πρέπῃ να φυλάγουνται διὰ τὴν ὁμόνοιαν καὶ Θεοσέβειαν, μετὰ τὴν ἰσακοίαν

τὰ προσδέχομασθεν: Εἰς τὰ ὅποια εἶναι ὁ ἀφορισμὸς, ἢ γιν, ὁ Ἀναθεματισμὸς ὡσαυτοῦ καὶ προσαγμῶν ἀπὸ τὸν Θεόν, μετὰ Ἰπύλοπα ὅπερ φερέχθ^(δ).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι.

- (α) Πράξ. ιε'. κη', κθ'. Διὰ τὴν φάνη εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ εἰς ἐμαῶς, τίποτες πεισώτερον βάρθ^(δ) νὰ μὴ βάλωμεν εἰς ἐοῦς ἕξω ἀπὸ τῆς τὰ ἀναγκαῖα. Νὰ ἀπέχεσθε ἀπὸ τὰ εἰδωλόθυτα καὶ ἀπὸ τὰ αἵματα καὶ ἀπὸ τὰ πνικτα καὶ ἀπὸ τὴν πορνείαν, ἀπὸ τὰ ὅποια φυλάγοντες ἔλογος ζῆς θέλετε ἀπερῶσθ^(δ) καλά. α'. Κορ. ζ' κθ'. λ'. Καὶ διὰ ταῖς παρθένας ὀρυσμὸν ἔκυριε δὲν ἔχω, ἀμὴ συμβελάβω ὡς ἐλεημέν^(δ) ἀπὸ Κυρίου νὰ εἶμαι πρὸς. Καὶ τῆτο τὸ λέγω διὰ τὸ σύμφερόν ζῆς, ὅχι νὰ ζῆς βάλω θηλιά, ἀμὴ νὰ σέκεσθε τακτικὰ σιμᾶ εἰς τὸν Κύριον, καὶ κανένα πρᾶγμα νὰ μὴ ζῆς σύρη ἀπ' αὐτόν. α'. Κορ. ιδ'. μ'. Ὅλα αὐτὰ γίνονται πρὸς ἕμμεν καὶ τῶν.
- (β) Κολασ. β'. ε', ζ'. Καθὼς λοιπὸν ἐπαρελάβετε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, (ἐτ(η) εἰς αὐτόν πειπατεῖτε. Ρίζονόμοι καὶ κληζόμενοι ἀπάνω εἰς αὐτόν, καὶ βεβαιωνόμενοι εἰς τὴν πίσιν καθὼς ἐδίδαχθήκετε, πεισώδοντες εἰς αὐτήν με δὲ χαρισίαν.
- (γ) Ματθ. ε'. κ'. Ἄν δὲν πεισώδωσῃ ἡ δικαιοσύνη ζῆς πεισώτερον ἀπὸ τὴν δικαιοσύνην τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων, δὲν θέλετε ἐμπε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ματθ. ιε'. β', γ', θ', ι'. Διὰ τὴν οἱ μαθηταῖς ὡσαυτοῦσι πὴν ὡσαυτοῦσι τῶν Πρεσβυτέρων; ὅτι δὲν νίφισσι τὰ χέρια τῶν ὅταν τρωῶσιν ψωμί. Καὶ αὐτὸς ἀπεκρίθη καὶ τῶς εἶπε. Ἐἴσεῖς διὰ τὴν ὡσαυτοῦσι τῶν παρρηγελίαν ἔθεῖ, διὰ τὴν ὡσαυτοῦσι σας; Εὐκερα με λάβρῶσι, διδάσκοντες διδασκαλίαις, ὡσαυτοῦσι αἰθρώπων. Καὶ ἐπροσκάλεσε τὸ πλῆθος ἔλαῖ καὶ λέγῃ τῶς, ἀκῆτε καὶ καταλάθετε. Π' σαί. κθ'. ιγ'. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος, με σιμῶν ὁ λαὸς ἐτῆτ^(δ) με τὸ σῶμα τῶς, καὶ με τὰ χεῖλια τῶς με πμῶσιν,

πιμῶσιν, ἀμὴ ἢ καρδίαν τῆς μακρᾶς λείπῃ ἀπὸ μένου· ὅπερ αὖ
 με σέβον) διδάσκοντες ὡς εὐαγγελίαις ἀνθρώπων καὶ διδασκα-
 λίας. Ματθ. κγ'. 15'. Ἀλήμονον εἰς ἐσῶς ὁδηγοὶ τυφλοὶ
 ὅπῃ λέγετε, ὅποι Ⓞ ὁμῶσιν εἰς τὸν ναὸν δὲν εἶναι τίποτες, ἀμὴ
 ἐκείν Ⓞ ὅπῃ ὁμῶσιν εἰς τὸ χερσὶ φησὶ ναῶ χρεωσῆ. Ρωμ.
 15'. 13', 14'. Να σὺ χάριζεθε ἐκείνους ὅπῃ κἀμνησοὶ ταῖς διχο-
 σασίαις καὶ τὰ σκαῖδαλα, ἔξω ἀπὸ τῆς διδαχῆς ὅπῃ ἐμάθετε, καὶ
 φθύνετε ἀπ' αὐτῆς. Οἱ ποιῶντες δὲν δεξιόσιν τὸ Κύριον ἡμῶν
 Ἰησοῦν Χριστὸν, ἀμὴ τὴν καρδίαν τῆς, καὶ μὲ καλὰ λόγια ἐξαπα-
 τῶσι ταῖς καρδίαις τῶν ἀκράτων. α'. Κορ. ζ'. κγ'. Ἀγορευθή-
 κετε μὲ τιμῶν, μὲν γίνεσθε δὲ δόλοισι τῶν ἀνθρώπων. Γαλ. ε'. α'.
 Σπαθῆτε λοιπὸν βέβαιοι εἰς τὸ ἐλθεῖν ἡμῶν ὅπῃ ἐμαῶς ἐλθεῖν ἡμῶν
 οὐκ ἔστι, καὶ μὲν πεισθέντες πάλιν εἰς τὸ ζυγὸν τῆς δουλείας.
 (δ) Ματθ. 14'. 13'. Καὶ αὐτὸς ὡσαύτως καὶ αὐτῆς, εἶπέ τοι τὸ Ἐκκλη-
 σίας. καὶ αὐτὸς ὡσαύτως καὶ τὸ Ἐκκλησίαν, ἔχετον ὡσὺν τὸ Ἐθι-
 κὸν καὶ τὸν Τελώνιον. α'. Κορ. ε'. ε'. Να ὡσαύτως ὁ ποιῶν Ⓞ
 εἰς τὸν Σαλιναῦν εἰς χαλασμόν τῆς σαρκὸς, διὰ ναὶ ζωῆ τὸ
 Πνεῦμα εἰς τὴν ἡμέραν τῆς Κυρίας Ἰησοῦ. α'. Τιμ. α'. κ'. Ἀπὸ
 τῆς ὁποίας εἶναι ὁ Ἰμέναιος καὶ ὁ Ἀλέξανδρος Ⓞ, τῆς ὁποίας ἐπα-
 ρείδωκα τὸν Σατανᾶ διὰ ναὶ παιδίσθην ναὶ μὲν βλασφημῶν.

Κ Ε Φ Α Λ. λ γ'.

Πιστόμοι ὅτι ὁ φιλανθρώπος Θεός, διὰ τὴν τὴν
 ἀργοποιεῖαν καὶ ἀσθένειαν τῆς νοός μας, ναὶ μᾶς
 ἐνομοθέτησε τὰ Μυστήρια, διὰ ναὶ μᾶς σφραγίσῃ
 καὶ βεβαιώσῃ τὰ ταξίματα ἅτα μετὶ τῶν μετὰ χεί-
 ρησίν τῆς, καὶ διὰ ναὶ μᾶς εἶναι σημάδια τῆς ἀγάπης
 καὶ χάριτος ὅπῃ εἰς ἐμαῶς ἔχει, διὰ αὐξήσῃ καὶ
 σερύωσιν τῆς πίστεώς μας. Καὶ ἀκόμι ἐπρόσθεσε
 τὰ Μυστήρια μετὸν λόγον τῆς Θείας Εὐαγγελίας, διὰ
 ναὶ μᾶς δώσῃ ναὶ καταλάβωμεν πλεονά φανερώτερα

† ἀναχοικί-
 σίου ἐ ἀργύρου
 τῆς νοός μας.

ἐκείνα ὅπῃ ἔξωθεν μὲ τὸν λόγον τῆς μαῖς ξεκαθα-
 εἶζει, ἢ ὅπῃ μέσα εἰς ταῖς καρδίαις μας ἐνεργᾷ,
 ἢ διὰ τὴν σφραγίσαν πᾶσι πάντα πῶς με-
 τέχομεν τῆς ζωτικῆς ἐκείνης ὅπῃ μαῖς ἀξίωσε.
 Διότι τὰ ὄρατὰ Μυστήρια ὅπῃ βλέπενται, εἶναι
 σημεῖα ἢ τυπώματα τῆς ἀοράτων ὅπῃ δὲν βλέ-
 πον). Διὰ μέσων τῶν ὁποίων ἐνεργᾷ ὁ Θεὸς εἰς
 ἐμᾶς, μετὰ τὴν ζωεργίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος^(α).
 Εἰς τόσον ὅτι τὰ σημεῖα εἶδεν, δὲν εἶναι ἐδεποσῶς
 εὐκερα ἢ δολερα, διότι ἡ ἀλήθειά τους εἶναι ὁ Ἰησοῦς
 Χριστός. χωρὶς τῶν ὁποίων κανένα ὀλότελα δὲν
 ἤθελε τίποτες ἀχρεΐζει^(β). Τὸ λοιπὸν, μαῖς φθάνει
 ὁ ἀριθμὸς τῶν Μυστηρίων ἐτέτων ὅπῃ μαῖς ἐδίδα-
 ξεν ὁ Χριστός. Ταῖς ὁποῖα δύο εἶναι μοναχὰ, ἢ γιν, τὸ
 Ἱερὸν Βάπτισμα, ἢ ὁ Κυριακὸς Δεῖπνον^(γ).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι.

(α) Γεν. θ'. ιγ'. Τὸ δοξάριον μου βαίω εἰς τὸν κόλπον, καὶ θέλει
 εἶσαι σημάδι τῆς Διαθήκης, ἀνάμεσα μου καὶ τῆς γῆς. Γεν. ιζ'. ια'.
 Καὶ θέλει σφραγίσθαι τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας σου, καὶ θέλει
 εἶσαι σημάδι τῆς Διαθήκης ἀνάμεσα τῆς λόγῃ μου καὶ τῆς λόγῃ σου.
 Ρώμ. δ'. ια'. Καὶ ἐπῆρε τὸ σημάδι τῆς σφραγίσαν, βεβαίως τῆς
 δικαιοσύνης καὶ πίστεως.

(β) Γεν. ιζ'. ι', ιγ'. Καὶ θέλει σφραγίσθαι εἰς ἐκάστην καρδίαν.
 Καὶ θέλει εἶσαι ἡ Διαθήκη μου ἀπάνω εἰς τὴν σάρκα σου, Διαθή-
 κη παντοφάνω. Ἐξοδ. ιβ'. κζ'. Καὶ θέλετε τὴν εἶπει, ἡ
 Θεοῦ εἶναι τὸ πάχος τῆς εἰς τὸ Κύριον. α'. Κορ. ε'. ζ'. Ξεκα-
 θαρίστε λοιπὸν τὸ παλαιὸν σφραγίσαν, διὰ τὴν γῆν καὶ κληρο-
 νιάδα ζυμωτῶς, καθὼς εἶπεν ἄζυμοι. διὰ τὸν Χριστὸν ὅπῃ εἶναι
 τὸ πάχος-

τὸ πάροχμας, ἐθυσιάθη διὰ λόγους μας. Κολασ. β'. ια'.
Εἰς τὸ ὅποιον καὶ πεινρήθητε με πειτομῶ ἀχφροποιήτων, με τὸ
να ξεγυμνωθῆτε τὸ ζῶμα τῶν ἁμαρτημάτων τῆς σαρκὸς, εἰς τὸ
πειτομῶ τῶ Χριστοῦ.

(γ) Ματθ. κη'. ιθ'. Σύρτε διδάξετε ὅλα τὰ ἔθνη βαπτίζοντες τα
εἰς τὸ ὄνομα τῶ Πατρὸς καὶ τῶ Υἱοῦ καὶ τῶ ἁγίου Πνεύματος.
Ματθ. κς'. κς', κζ', κη'. Καὶ ἐκεῖ ὅπῃ ἔτρωσαν, ἐπῆρεν ὁ
Ἰησοῦς τὸ ψωμί, καὶ ὡσὸν ἄχαρῆσεν τὸ ἔκοψε καὶ τὸ ἔδιδε τῶν
μαθητῶν καὶ εἶπεν· ἐπάρετε, φάγετε, τῶτο εἶναι τὸ κορμῆμα.
Καὶ πέρνωντας τὸ ποτήριον, ὡσὸν ἄχαρῆσεν ἔδωκέν τας
λέγωντας· πίετε αὐτὸ ὅλοι. Διατὶ τῶτο (εἶ) τὸ αἷμα μας τῆς
καινῆς Διαθήκης, ὅπῃ χυιέ) διὰ τῶς πολλῶς εἰς συ-
χώρησιν ἁμαρτιῶν. α' Κορ. ι'. α', β', γ', δ'. Οἱ Πατέρες μας
ἦταν ἀπὸ κάτω εἰς τὸ νεφέλιον, καὶ ὅλοι ἀπέρασαν διὰ μέσθ
τῆ θαλάσσης. Καὶ ὅλοι εἰς τὸ Μωϋσῆν ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ νεφέ-
λιον καὶ εἰς τὸ θάλασσαν. Καὶ ὅλοι ἔφαγαν τὸ αὐτὸ Πνεύμα-
τικὸν φαγῆ. Καὶ ὅλοι ἔπιαν τὸ αὐτὸ Πνεύματικὸν ποτῆν, διατὶ
ἔπιον ἀπὸ τῶ Πνεύματικῶ Πέτρων ὅπῃ τῶς ἀκολλῆσα, καὶ ἡ
Πέτρα ἦτον ὁ Χριστός. α'. Κορ. ιβ'. ιγ'. Ὅλοι διὰ τῶ ἑνὸς
Πνεύματος εἰς ἕνα κορμὶ ἐβαπτίσθηκαμεν, καὶ τε Ἰουδαῖοι,
καὶ τε Ἕλληνες, καὶ τε ὀνόμοι, καὶ τε Ἑλῶθεροι, καὶ ὅλοι εἰς
ἕνα Πνεῦμα ἐβαπτίσθηκαμεν.

Κ Ε Φ Α Λ. λδ'.

Πιστόμεν καὶ ὁμολογεῖμεν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός
ὅπῃ εἶναι τὸ τέλει νόμος, με τὴν χύσιν
τῆ ἰδίως αἵματος, να ἔτελείωσε καθε ἄλλου
αἵματοχυσίαν † συμπαθητικῶν (α). Καὶ να ἔνο-
μοθέτησεν ἀπὸ τῶ πειτομῆς ἐκείνης ὅπῃ ἐγένετον
διὰ μέσθ αἵματος, τὸ Μυστήριον τῶ Βαπτίσμα-
τος. Δια μέσθ ὅποῖς γνώμεθ ἐν ἕνα κορμὶ με
τὴν

† ἦσαν, ὅπῃ
να ἦτον διὰ
συγχώρησιν
ἐκκαθαιρο-
μὸν τῶ ἁμαρ-
τιῶν.

τὴν Ἐκκλησίαν ἔ Θεῶ, ἢ χωριζόμεθεν ἄπο
 κάθε ἀλλόφυλον ἔθνος καὶ θρησκείαν, ἕσονται ἢ
 νὰ παροδιδώμαθε ἔ Θεῶ, μετὸ σημάδι ἐτέτο
 μόνον ὅπερ σφραγιζόμεθε. Καὶ ὄχι μοναχὰ
 ἐτέτο, ἀμὴ ἀκόμι τὸ Ἱερὸν Βάπτισμα μᾶς μαρ-
 τυρεῖ καὶ μᾶς βεβαιώνει πῶς ὁ Θεὸς ἡμεῖς εἶναι
 ἀγαθὸς ἢ δύσπλαγχνος Πατέρας, καὶ θελή-
 μας εἶσαι τοιῶτος πάντα εἰς τὸν αἰῶνα ^(β). Τὸ
 λοιπὸν, ἐπαύσαξεν ὁ Κύριος, ὅποιοι ὅσοι εἶναι
 ἐδικοί τε νὰ βαπτίζεν ^(γ) με καθαρὸν μόνον νερόν,
 εἰς τὸ ὄνομα ἔ Πατρὸς, ἢ ἔ Υἱῶ, ἢ ἔ ἁγίω Πνεύ-
 ματι. Φανερώωντάς μας πῶς καθὼς τὸ νερόν
 ἐκείνο ὅπερ χυέται ἀπάνω μας, καὶ ὅπερ βλέπε-
 ραντισμὸν εἰς τὸ κορμὶν ἀπάνω ἐκείνῃ ὅπερ βα-
 πτίζει, καθαρίζει τὴν ἀκαθαρσίαν ἔ κορμίσ ^(δ),
 τοιῶτης λογῆς ἢ τὸ αἷμα ἔ Χειρῶ, διὰ μέσε ἔ
 ἁγίω Πνεύματι ἐνεργαῖ ἴδια μέσα εἰς ταῖς ψυ-
 χαῖς μας, ραντίζωντάς ταις ἢ ἄπο κάθε ἀμαρ-
 τίαν καθαρίζωντάς ταις, μᾶς ξανακαινεργώνῃ
 ἄπο παιδία ὅπερ εἶμασε φυσικὰ ἔ κατάρτας, εἰς
 παιδία τῶ Θεῶ ^(ε). Καὶ τέτο ὄχι ὅτι νὰ τὸ κάμνη
 τὸ ἔξωθεν ἐκείνο νεροπλύσιμον ^(ϛ), ἀμὴ τὸ κάμνη
 τὸ ράντισμα ἐκείνο τῶ πριωτάτε αἷματι τῶ
 Χειρῶ. τὸ ὅποϊον εἶναι εἰς ἡμᾶς ὡσανὶ ἢ ἐρυθρὰ
 θάλασσα, τὴν ὁποίαν κάμνη χεῖρα νὰ τὴν ἀπε-
 ράσωμεν,

ἑσώμεν, διὰ τὰ τυχαῖν ὅτι ἔσονται τὰ ἔλδουθε-
 ρωθεῖμεν ἀπὸ τῆς τυραννίδος τῆς Φαραώ, ἢ γεν, τῆς
 Σατανᾶ, τὰ διωθηθεῖμεν τὰ ἐμπεῖμεν εἰς τὴν Πινδυ-
 μαλικίαν γλῶσσαν τῆς Χανααί⁽²⁾. Λοιπὸν ④ Ἰππρέτα
 μάς δίδουσι τὰ Μυσήρια ἢ ἐκείνο ὅπερ βλέπε-
 ται⁽³⁾. Καὶ ὁ Κύριος ⑤ μάς δίδει τὰ χαρίσματα
 τῆς Θεῆς, ἐκείνα ὅπερ δὲν βλέπεν⁽⁴⁾ καὶ ὅπερ ἐσημείω-
 νεν⁽⁵⁾ εἰς τὰ Μυσήρια ἐτέτα, λέωντας καὶ ἀγιά-
 ζοντας ταῖς ψυχαῖς μας ἀπὸ κάθε μολυσμὸν
 καὶ ἀπὸ κάθε ἁρτανομίας, καὶ ξανακαίνεργώνων-
 τας ταῖς καρδίαις μας μὲν κάθε παρηγορίαν καὶ
 θεραπείαν, ἢ τῆς Πατρικῆς τε ἀγάπης δίδωντάς
 μας βεβαιωτάτῃ πληροφορίαν⁽⁶⁾, Ἐνδυνάωντάς
 μας τὸν νέον ἀνθρώπον, καὶ ἐγδυνάωντάς μας
 τὸν παλαιὸν ἀντάμα μὲν τὰ ἔργα τε⁽⁷⁾. Διὰ
 ἐτέτα ὅλα, πισθύομεν πῶς κάθε ἀνθρώπος ὅπερ
 θέλει τὰ ζωῆν τὰ εἶναι χρεώσης μὲν ἓνα βάπτισ-
 μα μία φορὰ τὰ βραχίη, καὶ πλέον ποτὲ τὰ μὴ
 ματαβαπτισθῆ, ἔσωντας καὶ τὰ εἶναι ἀδυνάατον
 πάλιν ἄλλη μία φορὰ τὰ ματαχρηνηθεῖμεν⁽⁸⁾.
 Διότι τὸ Βάπτισμα ἐτέτο τῆς μίας φορᾶς, δὲν
 εἶναι ὠφέλιμον μόνον τότε ὅπερ βαπτίζομεσθε,
 ἀλλὰ εἶναι παντοφύρον εἰς ὅλον τὸν καιρὸν τῆς ζωῆς
 μας⁽⁹⁾. Διὰ τέτο ἀποδιώχνομεν ἀπὸ μωροσά-
 μας καὶ μισεῖμεν τὴν πλάνην τῆς Ἀναβαπτισῶν,

Τ

ὅπερ

ὅπερ δὲν ἐργασίαν εἶναι μετὸ ἕνα βάπτισμα ὅπερ
 μίαν φορὰν ἐλάβασιν, καὶ ὅπερ ἀκόμι κατὰ φρο-
 νῆσιν καὶ κατὰ κρίνεσιν τὸ βάπτισμα τῶν μικρῶν
 παιδίων τῶν πιστῶν Χριστιανῶν, ἀλλ' ἵνα ἦσαν ἀπὸ
 ἀγίας γνησιότητος. Ταῦτα ὅποια ἐμεῖς πιστεύομεν
 ἀδίστακτα πῶς κάμνῃ χρεία νὰ βαπτίζωνται, καὶ
 μετὸ σημεῖον τῆ Διαθήκης τῆ Κυρίου νὰ σφραγίζ-
 ζωνται⁽¹⁾. Καθὼς ἦτον τὸν παλαιὸν καιρὸν ἡ πει-
 τομὴ εἰς τὸν Ἰσραήλ, ἔσωντας καὶ νὰ ἦτον ἐκείνη
 μία βεβηλωμένη ταξίμαθ' ἐτέτε ὅπερ ἀξιοθή-
 κασι τὰ παιδάμας⁽²⁾. Καὶ διὰ τῆτο βέβαια ὁ
 Χριστὸς ἔχυσε τὸ ἴδιόν τε αἷμα διὰ τὸ λῆσιμον
 ἐτέτο, τόσον τῶν παιδίων ὡσαν καὶ τῶν ἀνδρῶν.
 Εἰς τόσον ὅτι δὲν ἔχθη κανεὶς ἔξουσίαν νὰ τὰ ἐμπο-
 δίσῃ τῆ Μυστηρίου ἐτέτε, ὅπερ ὁ Χριστὸς διὰ τὴν
 σωτηρίαν τῆς ἐτελείωσε, καὶ πῶς εἰς τὸν νόμον ὁ
 Κύριος ἐπαρτίσασκε ὁδοὺ γονέεσιν νὰ κοινωνήσῃν τὸ
 Μυστήριον τῆ πάθους καὶ τῆ θανάτου τῆ Χριστοῦ εἰς
 τὰ νεογέννητα βρέφη⁽³⁾, ἔσωντας καὶ νὰ ἐπαρτίσφρα-
 νασιν διὰ λόγους ἕνα δὲν ἰσχυρῶν, ὅπερ ἦτον
 σημεῖον τῆ Μυστηρίου ὅπερ ἐμελλεν ἀέλθῃ τῆ Ἰησοῦ
 Χριστοῦ. Καὶ ἡ πειτομὴ τῶν Ἰσραηλίων, ἐτέτο τὸ
 ἴδιον βάπτισμα ἦτον ὅπερ λαβέντες τὰ παιδά-
 μας⁽⁴⁾. Διὰ τῆτο καὶ ὁ Παῦλος τὸ βάπτισμα,
 τὴν πειτομὴν τῆ Χριστοῦ τὸ ὠνόμασε⁽⁵⁾.

M A P-

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

- (α) Ρωμ. ι. δ'. Τὸ τέλος τοῦ νόμου ἔστι ὁ Χριστὸς εἰς δικαιοσύνην, εἰς καθ' ἓνα ὅπως πιστεύει. Γαλ. γ'. κδ'. Ο νόμος ἐγένετο παιδαγωγὸς εἰς τὸν Χριστόν, διὰ τὴν δικαιοσύνην ἀπὸ τοῦ πίστευ.
- (β) Κολασ. β'. ια'. Εἰς τὸν ὁποῖον, καὶ ἐπέειμήθητε μὲν ὡς τιμωρὸν ἀχθροπότητον. α'. Κορ. ι. ε'. Καὶ ὅλοι εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ νεφέλιον καὶ εἰς τὴν θάλασσαν. α'. Πέτρ. γ'. κα'. Τὰ ὅπως τὸ ἀνίτυπον, ἡ γυν, τὸ βάπτισμα, ὅχι ἡ καθαρσις τῆς λέρας τῆς σαρκὸς, ἀλλὰ τὸ ἐρώτημα τῆς καλῆς ζωῆς δόσεως εἰς τὸ Θεόν, τῶρα καὶ ἡμεῖς σώζομεν διὰ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- (γ) Ματθ. κη'. ιθ'. Σύρξ' ἐδιδάξετε ὅλα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.
- (δ) α'. Κορ. γ'. ια'. Ἀποκαθάρθητε, ἀγαθάρθητε, ἐδικαιώθηκατε, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τίτ. γ'. ε'. Κατὰ τὴν ἐλεημοσύνην τῆς μαζῆς ἔσωσε, διὰ μέσους τῶν ἀποστόλων τῆς ξαναγεννήσεως καὶ τῆς ξανακαὶνεργώσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Εβρ. θ'. ιδ'. Διὰ μέσους τῶν ἀποστόλων τῶν αἰώνιων, ἐπέσφερε τὸ λόγον ἀκατηγόρητον εἰς τὸ Θεόν, θελὼν καθαρῶς τὸ σινεῖδον τῶν ἀποστόλων ἀπὸ τῶν νεκρῶν ἔργων, εἰς τὸν ἀλατρωθῆναι Θεὸν ζῶντα. α'. Καθ. Ἰωάν. α'. ζ'. Καὶ τὸ αἷμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῶν ἁμαρτιῶν, μαζῆς καθαρῶς ἀπὸ καθ' ἓνα λογῆς ἁμαρτίας. Ἀποκ. α'. ε'. Εἰς ἐκείνον ὅπως μαζῆς ἀγάπησε, καὶ μαζῆς ἔλυσεν ἀπὸ ταῦν ἁμαρτίας μαζῆς μὲν τὸ αἷμα τῆς.
- (ε) α'. Πέτρ. γ'. κα'. Ὅχι ἡ καθαρσις τῆς λέρας τῆς σαρκὸς: ἰδες εἰς τὸ (β) γράμμα.
- (ς) α'. Πέτρ. α'. β'. Εἰς ἵψακωλὸν, καὶ ῥαντισμὸν τοῦ αἵματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀπὸ τῆς πληθύνου χάριτος καὶ εἰρήνης. Ἰωάν. ιθ'. λδ'. Ἐνας ἀπὸ τῶν σφραγιστῶν ἐκέντησε τὸ πλῆθυνον μὲν λόγῳ, καὶ παρὰ τῆς ἀγάπης αἷμα καὶ νερόν. α'. Καθ. Ἰωάν. ε'. σ'. Ἐτῆς τοῦ Ἰησοῦ ὅπως ἦλθε μὲν νερόν, καὶ μὲν αἷμα, Ἰησοῦς ὁ Χριστός, ὅχι μόνον μὲν νερόν, ἀλλὰ μὲν τὸ νερόν καὶ μὲν τὸ αἷμα καὶ τὸ Πνεῦμα ἵψακωλὸν ὅπως μαρτυροῦν, ὅτι τὸ Πνεῦμα ἵψακωλὸν ἡ ἀλήθεια.

- (*) Ματθ. γ'. ια'. Ἐγὼ ζῶ βαπτίζω μὲ τὸ νερὸν εἰς μετάνοιαν, ἀμὴ ἐκεῖν (ὅπῃ ἔρχε) κατὰ πόδιν μου, εἶ) διωλιώτερός μου· τῶ ὁποῖα ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀξι (ὅ) νὰ ἀσुकώσω τὰ παπῶν ζῶντα. αὐτὸς. θέλῃ ζῶ βαπτίσῃ με Πνεῦμα ἅγιον καὶ με Φωτίαν.
- α'. Κορ. γ'. ε', ζ'. Τίς λοιπὸν εἶ) ὁ Παῦλ (ὅ), καὶ τίς εἶ) ὁ Ἀπολλῶς, ὡς εἰς τὴν ἑρέταν; Οὐδὲ ἐκεῖν (ὅ) πῶ Φυλιδί, εἰδὲ ἐκεῖν (ὅ) πῶ Πιζί (εἶ) τίποτες, ἀμὴ ὁ Θεὸς ὅπῃ αὐξάνῃ.
- (*) Πράξ. κβ'. ις'. Ἀσुकώ ἀπάνω βαπτίσῃ καὶ λῶσε ταῖς ἀμαρτίαις σου, ὅπῃ καλέσῃ τὸ ὄνομα τῶ Κυρίου. Ρῶμ. ε'. γ', δ'. Ὅσοι ἐβαπτισθήκαμε εἰς τὸ Χριστὸν Ἰησοῦν, εἰς τὸ θάνατον τῶ ἐβαπτισθήκαμε. α' Κορ. ιβ'. ιγ'. Ὅλοι διὰ τῶ ἔνοσ Πνεύμα (ὅ) εἰς ἓνα κορμὶ ἐβαπτισθήκαμε. Γαλ. γ'. κζ'. Ὅσοι ἐβαπτισθήκατε εἰς τὸν Χριστὸν, ἐνδυθήκατε τὸν Χριστὸν. Ἐφεσ. ε'. κς'. Διὰ νὰ τῶ ἀγιάσῃ, καθυμρίζω τῶς τῶ με τὸ λῶσμα τῶ νερῶ. διὰ μέσῃ τῶ λόγῃ. α'. Πέτρ. γ'. κα'. Τῶ ὁποῖα τὸ ἀντίτυπον, ἤγαν, τὸ βάπτισμα, ὅχι ἢ καθαρσις τῆς λέρας τῶ σαρκὸς, ἀμὴ τὸ ἐρώτημα τῶ καλῆς ζωῆς εἰς Θεὸν, τῶρα καὶ ἐμας ζῶ (εἶ) διὰ τῆς ἀναστάσεως τῶ Ἰησοῦ Χριστῶ.
- (*) Ἐφεσ. δ'. κβ'. κγ'. Νὰ ρίξῃτε ὅσον εἰς τὸ πνεῦμα ἀναστροφῶ, τῶ παλαιὸν ἄνθρωπον ὅπῃ φθειρέ) εἰς ταῖς ὀπιθυμίαις τῆς ἀπάτης. Καὶ νὰ ζῶνα καινουργώνατε τῶ εἰς τὸ Πνεῦμα τῶ νοός ζῶς.
- (*) Ματθ. κη'. ιθ'. Σύρτε λοιπὸν διδάξτε ὅλα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες τα εἰς τὸ ὄνομα τῶ Πατρὸς καὶ τῶ Υἱῶ καὶ τῶ ἁγίῃ Πνεύμα (ὅ). Μαρκ. ις'. ιε', ις'. Σύρτε εἰς ὅλον τὸ κόσμον, κηρύξτε τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλην τῶν κτίσιν· ὅπῃ πισθῶ καὶ βαπτισθῶ, θέλῃ ζῶ. Καὶ ὅπῃ δὲν πισθῶ, θέλῃ κατὰ κρηθεῖ. Ἐφεσ. δ'. ε'. Ἐνας εἶ) Κύρι (ὅ), μία Πίστις, ἓνα Βάπτισμα. Ἐρ. ε'. α, β'. Διὰ τῶτο ἀφίνοντες τὸ λόγον τῆς ἀρχῆς τῶ Χριστῶ, αὐ φερόμεσεν εἰς τὸ τελῶ τῶ, μὴ βάλλωμεν πάλιν θεμέλιον μετάνοίας διὰ τὰ νεκρῶ ἔργα, καὶ τῆς πίστεως εἰς τὸ Θεόν. Καὶ τῆς διδαχῆς τῶ βαπτισμῶν, καὶ τῶ ἀποθώμα (ὅ) τῶ χερῶν, καὶ τῆς ἀναστάσεως τῶ νεκρῶν καὶ τῆς κρείσεως τῆς αἰωνίς.

† κῶ Θεόν.

† ἤγαν, με τὸ πνεῦμα.

(*) Πράξ.

(λ) Πράξ. β'. λη', μα'. Μείλανοῦσέτε, καὶ αὐτὸ βαπτισθῆτε ἕνασ
 ἀπὸ τῆς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς συγχώρησιν ἁμαρ-
 τῶν, καὶ θέλειε πάρει τὴν δωρεάν τῆς ἀγίας Πνεύματος. Καὶ
 ἐκείνοι ὅπως ἔδεχθηκασι τὸν λόγον τὸ μετὰ χαρᾶς, ἐβαπτισθή-
 κασιν, καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην αὐξήσαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν
 ἕως τρεῖς χιλιάδες ψυχῶν. Πράξ. ε'. ις', λη'. Μοναχοὶ
 ἦσαν βαπτισμένοι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐκατέ-
 βησαν καὶ οἱ δύο εἰς τὸ νερόν, καὶ ὁ Φίλιππος, καὶ ὁ Εὐνῆχος,
 καὶ τὸ ἐβάπτισε.

(μ) Πράξ. β'. λθ'. Καὶ ὅταν ὄρῃσαν ἀπὸ τὸ νερόν, Πνεῦμα
 Κυρίου ἀρπάξε τὸν Φίλιππον, καὶ δὲν τὸν ἶδεν πλεόν ὁ Εὐνῆχος.
 Ματθ. ιθ'. ιδ', ιε'. Ἀφήσετε τὰ παιδία καὶ μὴ τὰ ἐμποδί-
 ζετε νὰ ἐλθῶν εἰς ἐμὴν, ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα ἐἴτε ἡ βασιλεία τῶν
 οὐρανῶν. Καὶ ἔστωντας νὰ βάλλῃ τὰ χεῖρα τὰ ἀπάνω εἰς τὰ
 παιδία, ἐδιέβη ἀπ' ἐκεῖ. ἀ. Κορ. ζ'. ιδ'. Οἱ ἄνδρες ὁ ἅπι-
 σθε ἀγάθε (εἴ) διὰ μέσθ τῆς γυναικός, καὶ ἡ γυνῶνα ἡ ἅπιση
 διὰ μέσθ τοῦ ἀνδρός, ἀλλέως τὰ τέκνα τῆς ἡταιν ἀκάθαρτα,
 ἀμὴ τῶρα (εἴ) ἀγα.

(ν) Γεν. ιζ'. ια', ιβ'. Καὶ θέλειε πελιμηθεῖ τὸ σῶμα τὸ ἀκροβυστίας
 τῆς, καὶ θέλειε εἶσαι σημάδι τὸ Διαθήκης ἀνάμεσα τῆς λόγῃ καὶ
 τῆς λόγῃ σας. Καὶ παιδίον ὀκτώ ἡμερῶν θέλειε πελιμηθεῖ εἰς ἐλάς,
 καὶ δὲν ἔσενικὸν εἰς τὴν ἡμερῶν τῆς, ἐκείνο ὅπως θέλειε γνηθεῖ
 εἰς τὸ σπήτιν σας, καὶ ἐκείνο ὅπως (εἴ) ἀνορθωμένον με ἀσήμεν,
 καὶ ἀπὸ κάθε ξένου παιδὸς ὅπως δὲν (εἴ) ἀπὸ τὸ σπέρμα σας, με
 πελιμηθεῖ θέλειε πελιμηθεῖ. Πράξ. β'. λθ'. Διαπὲ εἰς ἐσῶς
 (εἴ) τὸ πᾶσιμον καὶ εἰς τὰ παιδία τῆς, καὶ * εἰς ὅλας τὰς μα-
 κρωθῶν, ὅσας ἀν' προσκαλέση Κύριος ὁ Θεός μας.

(ξ) Κολασ. β'. ια', ιβ'. Εἰς τὸν ὁποῖον, καὶ πελιμηθεῖ με πελι-
 μηθεῖ ἀχφροποιήτον με τὸ νὰ ξεγυμνωθῆτε τὸ σῶμα τὸ ἁμαρ-
 τημάτων τῆς σαρκός, εἰς τὴν πελιμηθεῖ τῆς Χριστοῦ. Ἐστωντας
 νὰ σῶσασθε μετ' αὐτὸν εἰς τὸ βάπτισμα.

(ο) Λδοιτ. ιβ'. ε'. Καὶ ὅποταν θέλουσιν ζωθῆναι ἡμέρας τῆς κα-
 θαρσεώς τῆς εἰς ἡμῶν, ἢ εἰς θυγατέραν, θέλειε προσφέρῃ δὲν
 χρονιὰ ἕνα καθαρὸν διὰ νὰ ὀλοκαυθῆ, καὶ κλωσὸ πουλον

* Ἡ'σαι.
 ιζ'. θ'.
 Ε'φισ.
 β'. ιζ'.

πεισέρας, ἢ τευγῶνα, ἀλλ' ἔ' ἀμαρτίας, εἰς τὴν πόρταν τῆς
 Τέντας τῆ μαρτυρίου. Ἰωάν. α'. κθ'. Ναὶ ὁ ἀμνὸς τῆ Θεῶ
 ὅπῃ ἀσυκῶνδ' ἢ θυγῶνδ' τὴν ἀμαρτίαν τῆ κόσμου.

(σ) Κολαοσ. β'. ια', ιβ'. Εἰς τὸ ὁποῖον ἢ ἐπειρήμηθη με πειτο-
 μὴν ἀχρησποῖητον: ἢ τὰ λοιπαὶ ὡς ἀνωθεν εἰς τὸ (ε) γράμμα.

Κ Ε Φ Α Λ. Λ Ε'.

Πισδύομν καὶ ὁμολογημν ὅπ' πῶς ὁ Κύριος
 ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, να ἐνομοθέτησε τὸ Ἱερόν
 τε Δείπνον διὰ να εἶναι τῆσφιν ἢ σερῆωσιν ἐκφνῶν
 ὅπῃ ἔξαναγνηθήκασιν ἢ ἔσωσαναθραφήκασιν
 εἰς τὸ σπήτιν τῆ Κυρίας, ἢ γεν, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν
 τε (α) Οἱ ὁποῖοι διπλῶ ζωῶ ὡσαν να εἰπῆμν
 ἔχασιν εἰς τῆ λόγους, ἢ γεν, τὴν Σαρκικῶ καὶ
 πωρσερινῶ ὅπῃ μελέχασιν ἀπὸ τῆσφιν γονεῖστας,
 ὡσαν ἢ τῆ Ἰπλοιοι (β). Καὶ τὴν Πνευματικῶ
 καὶ ἔρανιον, ὅπῃ τῆσφιν ἔχαρίσθη ἢ ἐλάβασιν εἰς
 τὴν ἔξαναγνηθῆσιν τας, ἔσωντας ἢ να ἐνωθήκασιν
 με τὸ Σῶμα τῆ Χριστοῦ (γ), διὰ μέσαστῆ λόγους τῆ
 Εὐαγγελίς, ἢ ἐτοῦτοι εἶναι τῆ μόνου διαλεγμῶν
 τοῦ Θεοῦ (δ). Λοιπὸν, τῆ μὲν Σαρκικῆς ἢ πωρσε-
 ρινῆς ζωῆς, παρῆμοιάτῆς ὁ Θεὸς τῆ ἐτοίμασε τὸ
 κοινὸν Ἰπγφον καὶ ὑλικὸν ψωμί (ε). Τῆσφιν Πνευ-
 ματικῆς καὶ οὔρανις τρωφῆς, ἔσωντας καὶ να εἶναι
 τῶν πισῶν καὶ ἀγασμῶν μερικῆ ζωῆ, ἔσφλε
 τὸν Ἀ'ρτον ὅπου ζωντανῶν, ἐκεῖνον ὅπου καλεβαίνδ
 ἀπὸ τὸν οὔρανον, τὸν Ἰησοῦν Χριστόν (ς). Ο' ὁποῖος
 Ἀ'ρτος

Α' ἔλιθον ἐράνιστον, ἔσωντας ἢ νὰ φαγωθῆ, ἢ γυν, νὰ κὼινωνηθῆ, καὶ διὰ μέσθ πίσεως Πνδυμαλικά νὰ ὑποδεξιωθῆ, αὐξάνει καὶ θρέφει ἐκφινῶν ὅπερ πιδύσσι, τὴν Πνδυμαλικὴν ζωὴν ^(*). Καὶ διὰ νὰ μᾶς σημαδύσῃ παρῶμοια ὁ Χριστὸς τὸν Πνδυμαλικὸν ἐτέστον ἢ ἐράνιον Α' ἔλιον, ἐνόμοθετήσε ἢ ἔβαλλεν εἰς τάξιν γήινον ψωμί ὅπερ βλέπεται, εἰς Μυσήριον ἔσώμαλός τε, ἢ κροσὶ εἰς Μυσήριον ἔσώμαλός τε ^(*). Θέλωντας νὰ βεβαιώσῃ διὰ μέσθ ἐτέτων τῶν δύο, ὅτι καθὼς τὰ ἴλικά ἐτέτα σοιχεῖα τὰ πᾶνομν μετὰ χέριμας ἢ τὰ βάνομν εἰς τὸ σῶμα ἢ τὰ τρώμν, καὶ διὰ μέσθ τῶν ὁποίων φυλάγει ^(*) ἢ θρέφει ^(*) ἢ παρῶσα ζωή: Ἐτ ζῆ βέβαια ἢ ἀληθινὰ ὁπόταν λαβένωμν καὶ κροσὶ εἰς τὰ χέριμας τὸ Μυσήριον ἐτέστο, καὶ μετὰ τὸ σῶμα Πνδυμαλικά τὸ τρώγωμν διὰ μέσθ πίσεως, δέχομασθεν εἰς ταῖς ψυχαῖμας τὸ κορμὶ ἢ αἷμα ἔ Χριστὸς τῆ Σωτήριον ἢ ἡμῶν, εἰς ζωὴν αἰώνιον. Φανερόν εἶναι λοιπὸν καὶ βεβαιώτατον, πῶς ὁ Χριστὸς ὄκερα ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε τὰ Μυσήρια τε δὲν μᾶς τὰ ἐσώσάδωσε ^(*). Διὰ τὸ ὁποῖον ἐτέστο, δὲν εἶναι εἰς ἐμᾶς καμίαν ἀμφιβολίαν, ὅτι νὰ μὴ ἐνεργᾶ εἰς τῆ λόγμας τὰ ὅσα διὰ μέσθ ἐτέτων τῶν Ἱερῶν καὶ Μυστικῶν σημείων καὶ τύπων, εἰς τὰ μάπαμας μᾶς ὡσαύτως ^(*).

Διότι

† ἦγεν τὸ
ψωμί καὶ
τὸ κροσὶ.

† ἀκαθάρ-
τατα.

Διότι αὐτὰ καλὰ ἢ ἀδυσίατον εἶναι νὰ καταλάβω-
 μητὸν τρόπον, ὡσαύτ' ὅπερ εἶναι μυστικά ἢ † ἀγνώ-
 ριστα τὰ ἐνεργήματα Ἐσθ' ἀγία Πνεύματος, Ὁμῶς,
 ὄχι διὰ τῆτο νὰ θελήσωμεν νὰ πλανηθῶμεν λέ-
 γούτες, πῶς νὰ εἶναι τὸ ἴδιον ἐκεῖνο φυσικὸν Σῶμα
 Ἐ Χειρῶν ἔτετο τὸ ψωμί ὅπερ τρώγωμεν, καὶ τὸ
 αἷμα ἔτετο τὸ κρασί ὅπερ πίνομεν ^(λ). Διὰ τὸ
 τῶπ' Ἐ φαγητῶν ἔτετε εἶναι Πνευματικὸς, ἢ
 δὲν τὸ ὑπερετῶ τὸ Σαρκικὸν σῶμα, ἀλλ' ἢ τὸ
 Πνευματικὸν σῶμα διὰ μέσῃ τ' πίστεως ^(μ). Ἐτ' ζη-
 λοιπὸν καὶ ὁ Χειρὸς, ὁ ὁποῖ' ἔσωνται ἢ νὰ κά-
 θεται παντοφύνα εἰς τὰ δεξιά Ἐ Πατρὸς εἰς σὺν
 ἐργαίς, ὁμῶς, δὲν ἀπολείπει νὰ συγκοινωνῶται
 μετ' ἄλλοις Πνευματικά. Διότι Πνευματικὴ
 εἶναι ἡ τράπεζα Ἐ Δείπνῃ ἔτετε ^(ν). Εἰς τὴν ὁποίαν
 ὁ Χειρὸς ἔλογετῃ ἢ ὅλα τὰ ἐδικά τε πλοισοπά-
 ρχα μᾶς τὰ κοινῶν, διὰ νὰ μελέχωμεν ἐμεῖς ἢ
 Ἐ Χειρῶν, καὶ τ' ἀξίας τε, τῶ πάθος ἢ τῶ θανάτου
 τε. Διότι ἡ ἐδική μας ψυχὴ διεσκορμῆν γω-
 μάτη μετὰ ταλαιπωρίας καὶ θλίψεις, σερμημένη
 ἀπὸ καθέτης παρηγορία, μετὰ τὸ Πνευματικὸν
 φαγητὸν τ' Σαρκόστε, τὴν θρέψῃ, τὴν διωα-
 μῶν καὶ τὴν θεραπεύῃ. Καὶ μετὰ τὸ Πνευματι-
 κὸν ποτὸν τῶ αἵματος τε, τὴν ἀναπαύῃ καὶ τὴν
 ξεκουράῃ. Καὶ ἀκόμη αὐτὰ καλὰ καὶ εἰς τὰ
 Μυστήρια

† Διότι ἡ ψυ-
 χὴ εἶναι ἐκεῖ-
 νη ὅπερ δέχε-
 ται Πνεύματι
 τ' Χειρῶν 2/3
 μέσῃ πίστεως
 ἢ ὁποία πίστις
 εἶναι τὸ σῶμα
 τῆς ψυχῆς,
 καὶ ὑπε-
 ρετῶ Πνεύ-
 ματι καὶ ἐκεῖ-
 νο ὅπερ εἶναι
 σημεῖον
 Ἐ τυπῶν
 εἰς ἐκεῖνο τὸ
 ψωμί καὶ
 κρασί.

Μυσήρια ἐτέτα να εἶναι ἰωμῶν τὸ σημάδι
 ἢ τύπον ἐκεῖνο ὅπῃ συμφώνησι ⁽⁶⁾, Ὅμως, με ὅλα
 τετα, καμνὴ χρεία να ἡξούρωμεν πῶς ὅλοι δὲν
 μεταλαβένωμεν καὶ τὰ δύο αὐτάμα. Διότι ⁽⁷⁾
 αἰόμοι καὶ πῶσαβάται μόνον τὸν τύπον δέχονται,
 τρώγωντες καὶ πίνοντες εἰς κατάκεισιν καὶ κόλα-
 σίντες. ἀμὴ δὲν δέχον ⁽⁸⁾ ἔτι περὶ ἀλήθειαν ⁽⁹⁾.
 ὡς καθὼς ὁ Ἰάδας καὶ ὁ Σίμων ὁ μάγος, ⁽¹⁰⁾
 ὅποιοι ἐλάβασιν τὰ Μυσήρια, ἀμὴ ὅχι τὸν Χριστὸν
 ὅπῃ ἐσημείωνεν εἰς τὰ Μυσήρια. Ὅποιοι ⁽¹¹⁾ μό-
 νον τῶν πτωχῶν καὶ ἀξίων, ἔλογετο Πνδυμαλικὰ
 συγκοινωνᾶται ἢ μετὰ δίδε ⁽¹²⁾. Καὶ τέλει ⁽¹³⁾ πάν-
 των, τὸ Μυσήριον ἐτέτο, με κάθετα πείνωσιν, με
 φρόνησιν, ἢ με δύλαβαν, τὸ κοινωνῶμεν εἰς τὴν
 συμμαζωξὴν ἔθεις λαῶ. Ἐνθυμόντες τὸν θά-
 νατον ἔσωληρ ⁽¹⁴⁾ ἢ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, με κάθε
 δύχαρισίαν, δόξαν ἢ ἔπαινον τε, ἢ με δυσεβῆ
 ἢ χριστιανικῶν πίστιν καὶ φανερὴν ἐξομολόγησιν ⁽¹⁵⁾.
 Τὸ λοιπὸν δὲν εἶναι συγχωρημῶν κανενῶ πινὸς
 να σμῶσι εἰς τὴν Πνδυμαλικὴν ἐτέτι τὰ πεζαν
 να μεταλάβη, † αὐ πρῶτα δὲν δοκιμάση ἔλογε
 τε· διὰ να μὴν ἔεἶναι εἰς κείσιν ἢ κόλασιν τρώ-
 γωντας ἀπὸ τὸν ἀέρον, ἢ πίνωντας ἀπὸ τὸ ποτή-
 ριον ⁽¹⁶⁾. Καὶ εἰς κοντολογία να εἰπέμεν, τὸ να
 μεταχφρίζόμεθε τὸ Μυσήριον ἐτέτο, μάς πῶσα-

† ἦεν, αὐ δὲν
 πρῶτα ἐξετά-
 ξη εἰς δοξολο-
 γίαν ἔλοιστε.

Υ

κινᾶ,

κινᾷ, νὰ ἀγαπήσωμεν τὸν Θεὸν, ἢ τὸν πλησίον
μας. Εἰς τόσον ὅτι μὲ κάθε δίκαιον ἢ πρεπόμενα
ἀποσρεφόμεθε κάθε λογῆς ἀνακαλώματα καὶ
σμίξεις ὅπως ἐπανωβάλαση ἢ ἐπερθεύσασι, με-
τὰ συχαλίερα ἢ μισητὰ ὅλα δυρέματα ὅπως εἰς
τὰ Μυστήρια ἐρράψασιν. Ἀποφασίζοντες ὅτι νὰ
μὴν χρεωσθῶμεν ἄλλο, ὡς μόνον νὰ στεκώμεθε
σερεοὶ ἢ ἀσάλυτοι εἰς ἐκεῖνα ὅπως ὁ Χριστὸς καὶ
④ Ἀπόστολοι τεμαῖς ἐδιδάξασι ἢ εἰς τάξιμαῖς
τὰ ἐβάλασι, καὶ πῶς μὲ τὸν ὀρθόνους λόγον
ἐγράφωμαῖς τὰ ἐπερθεύσασι⁽¹⁾.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

(α) Ματθ. κς'. κς'. Καὶ ἐκεῖ ἐπῆρεν ὁ Ἰησοῦς τὸ ψωμί, ἢ ὡσάν
διχαρίσσει τὸ ἔκοψε ἢ τὸ ἐδίδο τῶ μαθητῶν, ἢ εἶπεν· ἐπάρετε.
Φάγετε, τῆτο (ἔϊ) τὸ κορμί μου. Μαρκ. ιδ'. κβ'. Καὶ ὅταν
ἐπρώρασιν ἐπῆρεν ὁ Ἰησοῦς ψωμί καὶ διλόγησε ἢ ἔκοψέντο καὶ
ἔδωκέ τῃς καὶ εἶπε· ἐπάρετε, Φάγετε, τῆτο (ἔϊ) τὸ κορμί μου.
Λυκ. κβ'. ιδ'. Καὶ ἔσωντας νὰ πάρη ψωμί ἢ νὰ διχαρίσει
τὸ ἔκοψε ἢ τῆς ἔδωκε ἢ εἶπε· τῆτο (ἔϊ) τὸ κορμί μου, ὅπως διδῆ
ἀλλὰ λόγου (ας. ἐτῆτο κάμνετε εἰς ἀναθύμησίν μου. α'. Κορ-
ια'. κδ'. Καὶ ἔσωντας νὰ διχαρίσει τὸ ἔκοψε ἢ εἶπε· λάβετε,
Φάγετε, τῆτο (ἔϊ) τὸ (ῶμα μου ὅπως κόφτε) ἀλλὰ λόγου (ας.
τῆτο κάμνετε εἰς τὴν ἀναθύμησίν μου.

(β) Ἰωάν. γ'. ε'. Ἐκεῖνο ὅπως ἐγλήθη διὰ τὸ σῆμα, σῆμα (ἔϊ).
καὶ ἐκεῖνο ὅπως ἐγλήθη διὰ τὸ Πνεῦμα, Πνεῦμα (ἔϊ). α'. Κορ.
ιε'. μέ. Ἐγένετο ὁ πρῶτος αἰθροπ Α' δὰμ εἰς ψυχλὴ ζων-
τανλὴ, ὁ ὑσερινὸς Α' δὰμ εἰς Πνεῦμα ὅπως ζωντανός.

(γ) Ἰωάν. γ'. γ', ε'. Ἄν κατένας δὲν γληθη αἰῶθεν, δὲν ἠμπορεῖ
νὰ ἰδῆ πλὴ βασιλείαν τῶ Θεῦ. Ὅποι δὲν γληθη διὰ νερόν
καὶ

καὶ Πνεῦμα, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἔμπη εἰς τὴν βασιλείαν τῆς Θεᾶς.

(8) Ἰωάν. ε'. κδ', κε'. Ἐκείν(ο) ὅπῃ ἀκέραιον λόγον μου, καὶ πιστὸν εἰς ἑκείνον ὅπῃ μὲ ἔπεμψεν, ἔχει ζωὴν αἰώνιον. Ὅταν οἱ νεκροὶ θέλουν ἀκέραιον τῆς Φωνῆς τῆς Ἰησοῦς Θεοῦ, καὶ ἑκείνοι ὅπῃ τῆς ἀκέραιον θέλουν ζῆσαι. Ἰωάν. ι'. κς', κζ', κη'. Ἐσεῖς δὲν πιστεύετε, διὰ τὸ δὲν εἶπεν διὰ τὰ πρὸς ἅμα τὰ ἐδικά μου, καθὼς Ζαῖς εἶπα. Τὰ πρὸς ἅμα τὰ ἐδικά μου ἀκέραιον τὴν Φωνὴν μου, καὶ ἐγὼ τὰ ἐγνωρίζω, καὶ μὲ ἀκολουθεῖν. Καὶ ἐγὼ τὰ δίδω ζωὴν αἰώνιον, καὶ δὲν θέλουν χαλασθῆναι εἰς τὸ αἰῶνα. καὶ κανένας δὲν θέλει τὰ ἀρπάξῃ διὰ τὰ χέρια μου.

(9) Ψαλμ. ξδ'. ι'. Ἐτοιμασες τὴν θροφιλίαν, διότι ἔτιζεν εἶναι ἡ ἐτοιμασία σου. Ψαλμ. ργ'. ιε', ις', ιζ'. Ἐκείν(ο) ὅπῃ ξεφυτρῶναι χορτάρια τῆς ζωημίων, καὶ χλοὴ διὰ τὴν δάλεψιν τῶν ἀνθρώπων. Διὰ νὰ ξεβλασώσῃ ψωμί διὰ τὴν γῆν, καὶ κρασὶ ὅπῃ θραπέσει τὴν καρδίαν τῆς ἀνθρώπου. Διὰ τὴν νὰ χαριώσῃ πρὸς ὅσους μὲ λάδι, καὶ τὸ ψωμί ὅπῃ διωαμῶναι τὴν καρδίαν τῆς ἀνθρώπου. Ψαλμ. ρι'. δ'. Ἐλεημονητὴς καὶ ὀσπλάγχυν(ο) εἶναι ὁ Κύρι(ο). θροφιλίαν ἔδωκε ἑκείνων ὅπῃ τὴν φοβεῖνται. Ψαλμ. ρλ'. κε'. Ἐκείν(ο) ὅπῃ δίδει θροφιλίαν καθε σαρκός. Ἡσαΐ. νε'. ι'. Καθὼς κατεβαίνει ἡ βροχὴ καὶ τὸ χιόνι διὰ τὸν ἔρανον, καὶ δὲν ματασρέφεται ἑκεί, ὡς νὰ χορτάσῃ τὴν γῆν, καὶ νὰ τὴν κάμη νὰ γηθήσῃ καὶ νὰ βλασώσῃ, καὶ νὰ δώσῃ σπόρον ἑκείνους ὅπῃ σπέρνῃ, καὶ ψωμί διὰ φαγητόν τε.

† τὴν πνευματικὴν,
καὶ πνευματικὴν.

† νὰ σφραγίσ-
νῃ, νὰ ἀνα-
καλιώσει, νὰ
λαμπρυνῆ.

(10) Ἰωάν. ε'. λβ', λγ', λε', μθ', ν', να'. Βέβαια Ζαῖς λέγω ὅτι ὅχι ὁ Μωϋσῆς Ζαῖς ἔδωκε τὸ ψωμί διὰ τὸν ἔρανον, ἀλλ' ὁ Πατήρ μου Ζαῖς δίδει τὸ ψωμί τὸ ἀληθινὸν διὰ τὸν ἔρανον. Διὰ τὸ τὸ ψωμί τῆς Θεᾶς εἶναι ἑκείνο ὅπῃ κατεβαίνει διὰ τὸν ἔρανον, καὶ δίδει ζωὴν εἰς τὸν κόσμον. Ἐγὼ εἶπα τὸ ψωμί τῆς ζωῆς, ἑκείν(ο) ὅπῃ ἔρχεται εἰς ἐμὴν δὲν θέλει πινάσῃ· καὶ ὅποι(ο) πιστὸν εἰς ἐμὴν, δὲν θέλει διψάσῃ εἰς ποτέ. Οἱ Πατέρες Ζαῖς ἔφαγαν τὸ μαῖνα εἰς τὸ ἔρημον καὶ ἀπέθαναν. Ἐτῆς εἶναι τὸ ψωμί ὅπῃ κατεβαίνει διὰ τὸν ἔρανον, διὰ νὰ μὴ διψάσῃ ὅποι(ο) τὸ φάγῃ. Ἐγὼ εἶπα τὸ ψωμί τὸ ζωνταῖον, ὅπῃ ἐκα-

πέθηκα διὰ τὸ ἔρανον· καὶ ὅποιον Φάγη ἀπὸ τῆς τοῦ ψωμί, θέλῃ ζῆσαι εἰς τὸ αἰῶνα. καὶ τὸ ψωμί ὅπῃ νὰ δώσω ἐγὼ, εἶναι ἢ σὰρκα μου, ἢ ὅποιον ἐγὼ θέλω πλὴν δώσῃ διὰ τὸ ζῶν τῆ κῆσμου.

- (*) Ἰωάν. 5'. νβ'. νγ'. Ἐμάχονταν λοιπὸν ἀνάμεσά τους οἱ Ἰουδαῖοι καὶ ἔλεγον, πῶς ἠμπορεῖ ἐτῆσθαι νὰ μᾶς δώσῃ τὸ σὰρκα τε νὰ τὸ Φᾶγῃ; Εἶπε τους λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς, βέβαια βέβαια ζῆσ λέγω, ἐὰν δὲν Φᾶτε τὸ σὰρκα τῆς Ἰῆσ τῆς ἀνθρώπου, καὶ νὰ πῆτε τὸ αἷμα, δὲν ἔχετε ζῶν εἰς τῆ λόγος ζῆσ.
- (*) Ματθ. κς'. κς'. Ἐπάρετε, Φάγετε, τῆς τοῦ εἶναι τὸ κορμί μου. α'. Κορ. ι'. ις'. ιζ'. Τὸ ποτήριον τῆς ὁλοκλήσεως τὸ ὅποιον ὁλοκλήσῃ μου, δὲν εἶναι κοινωνία τῆς αἵμασθαι τῆς Χρῆσθ; Τὸ ψωμί ὅπῃ κόφῃ μου δὲν εἶναι κοινωνία τῆς ζῶμασθαι τῆς Χρῆσθ; Ὅτι ἕνα ψωμί εἶναι, ἕνα ζῶμα εἶμασεν ἐμεῖς οἱ πολλοὶ, διὰ τὸ ὅλοι μετέχομεν ἀπὸ τοῦ ἕνα ψωμί. α'. Κορ. ια'. κδ'. Ἰῆσ τοῦ εἶναι τὸ ζῶμα μου ὅπῃ κόφῃ) διὰ λόγος ζῆσ.
- (*) Ἰωάν. 5'. λε'. Ἐγὼ εἶμαι τὸ ψωμί τῆς ζῶσε, ἐκεῖνσθαι ὅπῃ ἔρχῃ) εἰς ἐμένα: καὶ τὰ λοιπὰ ὡς εἰς τὸ (ζ) ζῆμα. Ἐφῆσ. γ'. ιζ'. Καὶ νὰ κατακλήσῃ ὁ Χρῆσθς διὰ μέσος τῆ πίστεως εἰς τῆ καρδίαις ζῆσ.
- (*) α'. Κορ. ι'. ις'. Τὸ ποτήριον τῆς ὁλοκλήσεως: εἰς τὸ (θ) ζῆμα ἀνωθεν.
- (*) Ἰωάν. 5'. ξβ'. Ἄν ἠθέλετε ἰδῆ τὸν Τίον τῆς ἀνθρώπου νὰ ἀνεβαῖν, ἐκεῖ ὅπῃ ἦτον εἰς τὸ δῶμα; Ἐφῆσ. ε'. λα', λβ'. Θέλῃ ἀφῆσαι ἀνθρώπου τὸ πατέρα τε καὶ τὸ μητέρα, καὶ θέλῃ προσκολληθῆσαι μετὰ τὸν πατέρα, καὶ θέλῃσι γῆσθαι οἱ δύο σὰρκα μία. Τὸ μυστήριον ἐτῆσθαι εἶναι μέγαλον, ἔγω τὸ λέγω εἰς τὸν Χρῆσθν, ἔεἰς τὸν Ἐκκλησίαν.
- (*) Ματθ. κς'. κη'. Ἐτῆσθαι εἶναι τὸ αἷμα μου τῆς καινῆς Διαθήκης, ὅπῃ χυῖ) διὰ τους πολλὰς, εἰς συγχώρησιν ἀμαρτιῶν. Λυκ. κβ'. ιθ'. Ἐτῆσθαι εἶναι τὸ κορμί μου, ὅπῃ δίδεται διὰ λόγος ζῆσ. α'. Κορ. ι'. ις'. Εἰς τὸ (θ) ζῆμα. α'. Κορ. ια'. κδ'. Καὶ τῆς τοῦ εἶναι τὸ (θ) ζῆμα ἀνωθεν.
- (*) Ματθ. κς'. ια'. Τὸς Φῶχῆς τους ἔχετε πάντα μετὰ λόγος ζῆσ.

ζας, ἀμὴ ἐμὴν πάντα δὲν μὲ ἔχετε. Μαρκ. ις'. ιθ', Ἀφόν της τῆς ἐπιτύχε τὰ λόγια ἐτέτα, ἀνελήθη εἰς τὸ θρανὸν καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τῷ Θεῷ. Πράξ. γ'. κα'. Τὸν ὁποῖον εἶ) ἀναγκάσθον νὰ τὸν ἔχη ὁ θρανὸς ἕως καιρὸν ὅπῃ νὰ ἀποκατασταθῆν ὅλα τὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα ἐλάλησεν ὁ Θεὸς διὰ σῶμα) ὅλων τῶν ἀγίων αὐτῷ Προφητῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς α'. Κορ. ια'. κς'. Διαπὶ ὅσαις Φοραῖς τρώγετε τὸ ψωμὶ ἐτέτο, καὶ τὸ ποτήριον ἐτέτο πίνετε, τὸ θάνατον τῷ Κυρίῳ ἀναθυμίζετε, ἕως ἂν ἔλθῃ.

(ξ) α'. Κορ. ι'. β', γ', δ'. Ὅλοι εἰς τὸ Μωϋσῆν ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ νεφέλλω καὶ εἰς τῆς θάλασσαν. Καὶ ὅλοι ἔφαγαν τὸ αὐτὸ Πνευματικὸν Φαγίν. Καὶ ὅλοι ἔπιαν τὸ αὐτὸ Πνευματικὸν ποτόν, διὰ πὶ ἔπιαν ἀπὸ τῆς Πνευματικῆς Πέτρας ὅπῃ τῆς ἀπολάστα, καὶ ἡ Πέτρα ἦτον ὁ Χριστός.

(ο) Ματθ. κς'. κς', κη'. Ἐπάρετε, Φάγετε ἐτέτο εἶ) τὸ χορμίμα. Ἐτέτο εἶ) τὸ αἷμαμα τῆς καινέργιας Διαθήκης. Λεκ. κβ'. ιθ'. κ'. Ἐτέτο εἶ) τὸ χορμίμα ὅπῃ δίδεται διὰ λόγους ζας. Ἐτέτο τὸ ποτήριον εἶ) ἡ καινέργια Διαθήκη εἰς τὸ αἷμαμα. Ἰωαν. ς'. νς', νζ'. Ἐκεῖν) ὅπῃ τρώγῃ τὸ σῆκαμα, καὶ πίνῃ τὸ αἷμαμα, μὴ εἰς ἐμὴν, καὶ ἐγὼ εἰς αὐτόν. Ἐκεῖν) ὅπῃ μὲ τρώγῃ, θελῃ ζῆσθ καὶ ἐκεῖν) διὰ ἐμὴν. Ρ'ωμ. η'. λβ'. Ὁ ὁποῖ) δὲν ἐλυπήθη τὸ ἴδιόν τας τῶν, ἀμὴ διὰ ὄλκας τὸν ἐπὶ δάδωκε, πῶς δὲν θελῃ μαῶς χαρίσθ ἀντίμα μετ' αὐτόν καὶ ὅλα τὰ πράγματα;

(π) α'. Κορ. ια'. κζ', κθ'. Κάθε ἕνας ὅπῃ τρώγῃ τὸ ψωμὶ ἐτέτο, ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τῷ Κυρίῳ ἀνάξια, εἶ) τὸ φθίσις εἰς τὸ ζῶμα καὶ αἷμα τῷ Κυρίῳ. Διαπὶ ἐκεῖν) ὅπῃ τρώγῃ καὶ πίνῃ ἀνάξια, τρώγῃ καὶ πίνῃ κρέμα εἰς τῷ λόγους, μετὸν ἀμὴν διὰ κρέμα τὸ ζῶμα τῷ Κυρίῳ.

† ἦεν, ἀξί) κατηρέμας, ὅπῃ ἐκαταφρόνεσε καὶ ἐκαταπάτησε ἕσον εἰς τὸ λόγους τὸ σῶμα καὶ αἷμα τῷ Κυρίῳ.

(ρ) α'. Κορ. β'. ιδ'. Ὁ ψυχικὸς ἀνθρώπ) δὲν δέχε) τὰ πράγματα τῷ Πνεύματι) τῷ Θεῷ, διὰ πὶ εἶναι μωρία σιμα εἰς αὐτόν, καὶ δὲν δυνά) νὰ τὸ ἐγνωρίσῃ, ὅτι διὰ κρέμα) Πνευματικά. β'. Κορ. ς'. ιε'. Ποῖαν συμφωνίαν ἔχει ὁ Χριστός μετ' τὴν Βελίαλ; ἢ τὴν μερικὸν ἔχει ὁ πῖσος μετ' τὴν ἀπίσθ;

† ἦγεν, τὴν
Κυριακὴν.

(σ) Πράξ. β'. μβ'. Καὶ ἐκαρτερῶσαν εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς ἀποστόλων, καὶ εἰς τὴν ἔσμιξιν, καὶ εἰς τὸ κόψιμον τῆς ψωμίας καὶ εἰς τῆς προσδουχαιῖς. Πράξ. κ'. ζ'. Καὶ τὴν πρώτην τῆς ἡμέρας τῆς εβδομαδῆς, ἐκεῖ ὅπῃ ἦταν μαζωμένοι οἱ μαθηταὶ νὰ κόψωσι τὸ ψωμί, ὁ Παῦλος τὸς ἐδιελέγετον, μέλλωντας νὰ δώγῃ ὅτι τὴν αὔριον, καὶ ἐμάκρωε τὸν λόγον ἕως τὸ μεσάνυκτον. ἀ'. Κορ. ια'. κζ', κη'. Κάθε ἕνας ὅπῃ τρώγῃ τὸ ψωμί ἐτῆτο, ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τῆς Κυρίας ἀνάξια, ἢ φταίσις εἰς τὸ ζῶμα καὶ αἷμα τῆς Κυρίας. Κάθε ἀνθρώπος αὖς δοκιμάσῃ τῆς λόγους τας, καὶ ἐτῆ αὖς τρώγῃ ἀπὸ τὸ ψωμί ἐτῆτο, καὶ αὖς πίνῃ ἀπὸ τὸ ποτήριον ἐτοῦτο.

(τ) ἀ'. Κορ. ια'. κζ', κη'. Ταῦτα ἀνῶθεν εἰς τὸ (σ) γράμμα.

(ω) ἀ'. Κορ. ια'. κγ'. Ἐκεῖνο ὅπου ζῆς ἐωθεάδωκα, τὸ ἐωθεάλαβα ἀπὸ τὸν Κύριον.

Κ Ε Φ Α Λ. λς'.

Πιστόμαρ ὅτι ὁ παντοδύναμος Θεός, διὰ τὴν φθορὰν καὶ κακίαν ἔγενεσ τῶν ἀνθρώπων, νὰ ἐκτάσησε βασιλεῖς, ἀρχόντες, καὶ ἐκείνους ὅπῃ ἔχουσι ταῖς ἀξίαις, διὰ νὰ κυβερνεῖσι τὸν κόσμον ἐτῆτον μενόμενος, καὶ μὲ ἀληθινὴν καὶ πρέπυσαν πολιτείαν, μετὸ νὰ διορθώουσι τὰ σφάλματα ἐκείνων ὅπῃ ἀτακτα τὴν ζωὴν τῶν ἀπεργεῖσι, καὶ διὰ νὰ βάνουσι τὰ χρειαζόμενα πράγματα ὅλα τῶν ἀνθρώπων εἰς καλὴν ὀρεδινίαν καὶ κατὰ τάξιν. Διὰ τῆτο ἔδωκε τὸ σπασθὶ τῶν Ἰξουσιασάδων, διὰ νὰ παιδεύουσιν ἐκείνους ὅπῃ κάμνουσι κακά, καὶ νὰ τῆ ξεδικηώουσι ἐκείνους ὅπῃ κάμνουσι καλά^(α). Τῶν ὁποίων λοιπὸν Ἰξουσιασάδων τὸ ἔργον τας

† ἀφ' ἑνὸς
ἀδύοσι.

καὶ

καὶ χρεῖσθαι εἶναι, ὅτι ὄχι μοναχὰ ἀποβλέψουσιν
ἀπλῶς καὶ νὰ ἀγρυπνεῖσι διὰ τὴν κυβένησιν τῆς
πραγμάτων τῆς πολιτείας, ἀλλὰ ἀντάμα ἀκόμι
νὰ ἔχουσιν ἐγνοίαν μὲ παροθυμίαν ἢ τῆτο, ἢ γυν,
ὅτι νὰ φυλάγῃ ἡ Ἱεροδιακονία, ἢ νὰ ἀφανίζῃ
κάθε εἰδωλολατρεία ἢ ψευδαπειθήνη πλάσμα
θηροσκεία. ἢ νὰ ἐξολοθρεύῃ ἡ βασιλεία τῆς Ἀντιχρί-
στου, καὶ ἡ βασιλεία τῆς Χριστοῦ, νὰ πηγαινῆ παρομ-
πεῶς ἢ νὰ παροκόβῃ, καὶ νὰ κηρύσσῃ ὅληθεν ὁ
ἀγιος τῆς Εὐαγγελίας λόγος, διὰ νὰ σέβῃ ὅλοι
τὸν Θεὸν καὶ τὸν Θεῖον τε λόγον, ἢ παρρησιαστικὰ
νὰ τὸν πνεῦμα^(β). Διὰ τῆτο κάθε ἀνθρώπος ὅποιας
ἢ ἀνὰ Ἱερασίας ἢ τάξεως εἶναι, χρεωστῆται πᾶσαν
ἀνάγκην, νὰ ὑποτάσσῃται ταῖς νόμιμας Ἱερασίας.
καὶ ταῖς ἐσοδαῖς τῆς δεκαμῶν ἢ χαριζιῶν νὰ
πληρώνη, καὶ νὰ ταῖς πᾶ καθὼς πρέπει καὶ νὰ
ταῖς ὑποτάσσῃ^(γ), Εἰς ἐκείνο ὅπερ αὐταῖς δὲν ἐναν-
τιάζῃ εἰς τὸ θέλημα τῆς Θεοῦ^(δ). Καὶ ἀκόμι νὰ
παρακαλῆ ἢ νὰ δέξῃ εἰς τὴν παροθυμίαν διὰ
ἐκείναις, διὰ νὰ καὶ δουδῶνη ἢ δὲ τυχαίην ὁ Θεὸς
ταῖς ὑπόθεσέων. Καὶ ἐμεῖς νὰ ἀπεραίσω-
μεν μὲ εἰρηνερμύην ἢ ἡσυχαστικὴν ζωὴν, μὲ κάθε
εὐσέβειαν πνευματική^(ε). Διὰ τῆτο ἀποσρεφόμε-
θεσθε Ἀναβαπτισάς, καὶ σθε κάθε λογιῆς σκαν-
δαλοποιεῖς, ἢ ὅλας σθε ἀνυπότακτους ὅπερ παρα-
κῆσσι.

κἄσιν ταῖς αὐθεντικαῖς ἐξουσίαις, καὶ ὅπῃ κατα-
φρονῶσι καὶ ξανασρέφουσι ταῖς κλίσεις τῆς δικαιο-
συμίας, καὶ ὅπῃ ματαιολογῶσι πῶς νὰ εἶναι ὅλα
κοινὰ, καὶ εἰς τέλος ὅπῃ ἀπρεπεῖα συγχύζουσι
ἐκείνα ὅπῃ ὁ Θεὸς ἀποφάσισε πρεπῆμενα εἰς
ὠφέλξαν τῆς ἀνθρώπων (5).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι.

(α) Ἐξοδ. ιε'. κα'. Καὶ εσχάσθη νὰ προῖδῃς ἀνθρώπους ἀπὸ ὅλον
τὸ λαὸν ἐναρέτους, θεοσεβεῖς, ἀνθρώπους δικαίους, ὅπῃ νὰ μι-
σοῦσι τὴν ὑπερηφάνειαν. καὶ θέλεις τοὺς καταστήσῃς ἀπάνωθεν
χιλίαρχους, ἑκατόνταρχους, πενήνταρχους, δεκάρχους, καὶ
γραμματοδιδασκάλους, καὶ θέλουσι κρῖναι τὸν λαὸν καθε καίρον.
Δούτερ. α'. ις'. Καὶ ἐπέσταξα τῆς κριτῶν σου εἰς τὸν καιρὸν
ἐκείνον λέγωντάς, ἀγροικήσετε ἀνάμεσα τῆς ἀδελφῶν σου, ἵνα
κρίνετε δίκαια ἀνάμεσα τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἀνάμεσα τοῦ
ἀδελφοῦ σου, καὶ ἀνάμεσα τοῦ ξένου σου. Δούτερ. ις'. ιθ', κ'.
Κριτῶδες καὶ γραμματοδιδασκάλους θέλεις καταστήσῃς σου
λόγου σου εἰς ὅλαις σου ταῖς χώραις, ταῖς ὁποῖαις σου διδῆ
αὐθέντης ὁ Θεός σου καὶ τῆς φυλαῖς. καὶ θέλουσι κρῖναι τὸν λαὸν
μὲ κρῖσιν δικαίαν, καὶ δὲν θέλουσι σραβῶναι τὴν κρῖσιν. Μὲ δὲ
θέλουσι τὴν γνώμην ἐπισημῶν, ἔδὲ θέλεις πῆρῃ χαρίσματα,
ὅτι τὰ χαρίσματα τυφλώνουσι τὰ μάτια τῆς φρονίμων, καὶ
ἀλλάζουσι τὰ λόγια τῆς δικαίων. Δίκαια τὸ δίκαιον νὰ ἀπο-
λουθῆς, ἀλλὰ νὰ ζῆτε, καὶ ἐμπαινοντες νὰ κληρονομήσετε τὴν γῆν
ὅπου αὐθέντης ὁ Θεός σου σου διδῆ. Δούτερ. ις'. ιδ'. Θέλω
καταστήσῃς ἀπάνω σου λόγου μου ἄρχοντα, καθὼς ἔστι τὰ λοιπὰ
ἔθνη ὅπου εἶναι τριγύρου μου. Κριτ. ις' 5'. Καὶ εἰς τῆς ἡμέραις
ἐκείναις, δὲν ἦτον βασιλέας εἰς τὸν Ἰσραὴλ, ἐκείνο ὅπου ἴσον
ἐφαίνετον τοῦ ἀνθρώπου ἕκαμνε. Κριτ. κα', κέ'. τὸ αὐτό.
Ψαλμ. πα'. α', β'. Ὁ Θεός ἐστάθη εἰς τὴν συμμαζωξίν τῶν
θεῶν, καὶ εἰς τὴν μέσσην τῆς θεῶν θέλεις κρῖναι. Ὡς τότε νὰ κρῖναι
τὴν

† κριτῶδες καὶ
ἀφκρίν

τὴν ἀδικίαν, καὶ τὰ πρόσωπα τῶν ἀμαρτωλῶν νὰ δέχουσι
 Ψαλμ. ρά. 15'. Καὶ θέλουσι φοβηθεῖ ὅλα τὰ ἔθνη τὸ ὄνομα
 τοῦ Κυρίου, Ἐῶλοι οἱ βασιλεῖς τῆ γῆς τὴν δόξαν σου. Παροιμ.
 ή. 15'. Διὰ μέσου μου βασιλεῖς βασιλεύουσι, καὶ οἱ ἐξου-
 σιασάδες λαοφασίζουσι τὴν δικαιοσύνην. Διὰ μέσου μου οἱ
 μεγαλοῦρμοι μεγαλῶνουν, καὶ διὰ μέσου μου οἱ αὐθέντες
 κυριεύουσι τὴν γῆν. Ἰερεμ. κα'. 13'. Κρίνετε τὸ ταχύ τὴν κρίσιν,
 καὶ κάμετε ἰσοσύνην, καὶ ἐλάβθερώσετε τὸν κούρσορμόνον ἀπὸ
 τὰ χέρια ἐκείνου ὅπου τὸ ἀδικᾷ. Ἰερεμ. κβ'. γ'. Ἄκουε λόγον
 Κυρίου, ὦ βασιλέα τῆ Ἰούδα, ὁ ὅποιος ἠγάπησεν ἀπάνω εἰς τὸ
 θρόνον τῆ Δαβὶδ, ἐσὺ καὶ τὸ σπῆν (α), καὶ ὁ λαός (α), καὶ ἐκείνοι
 ὅπῃ ἐμπάινουσιν εἰς τὴν πόλιν ἐτάταις. Ἐτῆ λέγει ὁ Κύριος,
 κάμετε κρίσιν καὶ δικαιοσύνην, καὶ ἐλάβθερώσετε τὸν κούρσο-
 ρμόνον ἀπὸ τὰ χέρια ἐκείνου ὅπῃ τὸ ἀδικᾷ. καὶ ξένον καὶ ὀρφαν-
 ὸν, καὶ χήρα μὴ δυνασθεύετε, Ἐμὴ ἀδικᾷτε, καὶ αἷμα † ἀναί-
 πτον, μὴ χύετε εἰς τὸν τόπον ἐτάτον. Δαν. β'. κα', λζ'. Αὐτὸς
 ἀλλάζει τὰς καιρὸς καὶ τὰς χρόνους, κατὰ σένη βασιλεῖς καὶ
 μεταλλάζει. Ἐσὺ εἶσαι ὦ βασιλέα, βασιλέας τῶν βασιλέων,
 τῶ ὅποιος ἔδωκεν ὁ Θεὸς τὴν βασιλείαν δυνατῶν, δυναμω-
 μῶν, Ἐπμημῶν εἰς κάθε τόπον. Δαν. ε'. κ'. Ὁ Θεὸς ὅπῃ
 ἐπέφ' ὑψηλὰ, ἔδωκε τῶ πατρός σου τῶ βασιλέως Ναβουχο-
 δονόσορ, τὴν βασιλείαν Ἐτὴ μεγαλῶτητα, καὶ τὴν πμῶν, καὶ τὴν
 δόξαν. Ρωμ. ιγ'. α'. Δὲν εἶναι ἐξουσία (ἀπ' ἄλλου) ὡς ἀπὸ
 τὸν Θεόν. καὶ αἱ ἐξουσίαις ὅπῃ εἶναι, εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν εἰς
 τάξιν βαλμῶναις. α'. Τιμ. β'. β'. Διὰ τὰς βασιλεῖς, καὶ
 διὰ ὅλους ἐκείνους ὅπῃ εἶναι εἰς τὴν ἀξίαις. Διὰ νὰ περισω-
 ρη ζῶν ἀπὸ τὰς καὶ ἡσυχαστικῶν με κάθε δόσεβαν καὶ
 σεμνότητά.

(β) γ'. Βασιλ. 15'. 13'. Καὶ ἀφάνισε τὰ θυσιασμάτα τῶ ἀκαθάρ-
 των, καὶ ἀπόβαλεν ὅλα τὰ βδελύγματα ὅπῃ ἐκάμασιν οἱ
 πατέρες τῶ. δ'. Βασιλ. κγ'. Διάβασε τὸ κεφάλαιον τῶτο
 ὄλον. Η'σαί. μθ'. κγ'. Καὶ θέλουσιν εἰσεν οἱ βασιλεῖς οἱ ἀνα-
 θρεφθεῖς, Ἐ αἱ βασιλίσαις τῶς αἱ ἀναθρεφθεῖς, καὶ
 καὶ † κλιμῶν εἰς τὴν γῆν τὸ πρόσωπόν τῶς σὲ θέλουν προσκυνῆσαι, † σκυμῶν.

Φ

Ἐ θέλουσι

† ἡγαν, ἀφ-
 ταισεν, ἀνέγ-
 κληθῶν, δι-
 καιον.

Ἐθέλωσι γλύψῃ τὸ κορνιακτὸν τῶν ποδῶν σου, καὶ θέλωσι γνώρισθαι
 πῶς ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός, καὶ δὲν θέλωσιν ἐντραπέῃ
 ἐκείνοι ὅπῃ μὲ θέλωσιν ὑπομῆναι.

(γ) Ματθ. ιζ'. κδ'. Ἐκείνοι ὅπῃ ἐμάζωναν τὰ δίδραχμα, ἤλ-
 θασιν εἰς τὸν Πέτρον, καὶ εἶπαν, δὲν πληρώνῃ ὁ διδάσκαλός σου
 τὸ χαράτζιν τῶν διδράχμων; Ματθ. κ'. κέ'. Ἐκείνοι ὅπῃ αὐ-
 θενδύσισι τὰ ἔθνη τὰ κατακυριεύσισι, καὶ οἱ μεγάλοι αὐθεν-
 τεύσισιν αὐτά. Λεκ. κβ'. κέ'. Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύ-
 σισιν αὐτὰ τὰ ἔθνη· καὶ ἐκείνοι ὅπῃ τὰ ἐξουσιάζουσιν κρίζονται
 δουλεύονται. Ρωμ. ιγ'. ᾱ. Κάθε ψυχὴ αὐτῶν (αὐτοῦ) εἰς ταῖς
 ἐξουσίας ὅπῃ ὑπερέχεν. Τίτ. γ'. ᾱ. Ἀναθυμίζετέ τις νὰ
 ὑποτάσσωνται εἰς τὸν δεξιῶν καὶ τῶν ἐξουσιῶν. α'. Πέτρο. β'.
 ιγ', ιδ', ιέ', ιζ'. Ἰποταχθῆτε εἰς καθὲν λογῆς ἀνθρώπων τῆς
 καὶ πολιτείας διὰ τὸν Κύριον, καὶ εἰς βασιλέα, ὡσὸν μεγα-
 λύτερον. Καὶ εἰς αὐθενταίους, ὡσὸν ὅπῃ πέμπον διὰ μέσος
 αὐτῶν, εἰς ἐκδίκησιν τῶν κακοποιῶν, καὶ ἔπαινον τῶν καλῶν. Ὅτι
 ἐτῆ εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, νὰ σφραγῆτε τὸ σῶμα τῶν ἀφρόνων
 καὶ ἀγνώστων ἀνθρώπων κάμνοντες ἐσεῖς καλά. Τιμῆστε
 ὅλους· τὴν ἀδελφότητά ἀγαπᾶτε, τὸν Θεὸν φοβεῖσθε, τὴν βα-
 σιλέα τιμᾶτε.

(δ) Δαν. γ'. ε', ιβ', ιω'. Καὶ ὅπῃ δὲν θέλω πέση νὰ προσκυνῆσθαι
 τὴν αὐτῶν ὥραν, θέλω βαλθεῖ εἰς τὸν κάμινον τῶν Φωλίας ὅπῃ
 καίε). Οἱ ἄνδρες ἐκείνοι δὲν ὑπακούσασιν ὡς βασιλεῦ τὸ
 πρῶταγμα σου, καὶ εἰς τὰς Θεάς σου δὲν λατρεύουσιν, καὶ εἰς
 τὴν εἰκόνα τῶν χρυσῶν ὅπῃ ἔσητες δὲν προσκυνῶσι. Δὲν ἔχομεν
 χρῆσαν ἐμεῖς διὰ τὸν λόγον ἐτῆτον νὰ σῶν ἀποκριθῆμεν. Δαν.
 ε'. ζ', ι'. Ὅπῃ θέλω γυρῶσθαι καμῖαν ζήτησιν διὰ τῶν καθὲν
 Θεῶν καὶ ἀνθρώπων, ὡς τριάντα ἡμέραις, ἐξω διὰ τὸν λόγον σου
 ὡς βασιλεῦ, θέλω βαλθεῖ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων. Τρεῖς
 φοραῖς τὴν ἡμέραν ἐγονάτιζε καὶ ἐπροσδύχετον, ἔξομολογῶ-
 τον ἐμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καθὼς ἔκαμνε πρῶτιστα. Πράξ. δ'.
 ιζ', ιη', ιθ'. Διὰ νὰ μὴν διασκορπισθῆναι περισσότερο τὸ πρῶταγμα
 εἰς τὸν λαόν, νὰ τὰς φοβερίσωμεν νὰ μὴν μιλήσισι πλέον εἰς
 τὸ ὄνομα ἐτῆτο εἰς κανένα ἀνθρώπων. Καὶ ἐκραξάν τους καὶ

τὰς

τὸς ἐπὶ τῶν ἀγγέλων καθόλου μηδὲν ἀλέγχοι, μηδὲν ἀδιδάσκουσιν εἰς τὸ ὄνομα Ἰησοῦ. Ἀποκρίθησαν ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης καὶ τὸς εἶπαν, αὐτῶν εἶναι δίκαιον μωροῦσά εἰς τὸν Θεὸν νὰ ἀκέχον ἐσῶς πεισιώτερον πρὸς τὸν Θεὸν, κρινετέτοι. Πράξ. ε'. ιθ', κη', κθ'. Ἄγγελος κυρίου τὸν νύκταν ἀνείχε τὴν πόρταις τῆς φυλακῆς, καὶ εὐγαλέην ἐξῶ. Δὲν οὕτως ἐπὶ τῶν ἀγγέλων ἐμῶν παντελῶς νὰ μὴ διδάσκετε εἰς τὸ ὄνομα ἐτῆτο; Κάμνη χρεία πεισιώτερον νὰ ὑπακῶσιν τινὰς τὸν Θεὸν πρὸς τὸς ἀνθρώπους. Ἰερεμ. κζ'. δ'. Ἐγὼ ἔκαμα τὴν γῆν, μὲ τὴν δυνάμιν μου τὴν μεγάλην, καὶ μὲ τὸ ὑψηλὸν μου χάριν, ἐθέλω τὴν δόσιν ἐκείνην ὅπῃ θέλω φανῆ τὸν ὀμμαθίων μου.

(4) Ἰερεμ. κθ'. ζ'. Καὶ τὸ προσδοχηθῆτε διὰ ἐκείνης τὸν Κύριον, τὸ πρὸς ἀγαθὸν εἰρήνῃ εἰσαί εἰρήνη εἰς ἐσῶς. α'. Τιμ. β'. β'. Διὰ τὸς βασιλεῖς, καὶ διὰ ὅλους ὅπῃ εἶναι εἰς τὴν ἀξίαις, διὰ τὸν ἀπεράσωμεν ζωὴν τὴν ἡμεῶν καὶ ἡσυχίαν, μὲ καθεὶ δόσιν ἐφαν καὶ σεμνότητά.

† πρὸς ἀγαθὸν
λέστετε δι'
αὐτὸς.

† γαληνῶ
ἀγαθὸν.

(5) β'. Πέτρος. β'. ι'. Καὶ ἐγέννησαν καὶ ψευδοπροφήται εἰς τὸ λαὸν, καθὼς θέλουν γνῶν καὶ εἰς ἐσῶς ψευδοδιδάσκαλοι, οἱ ὅποιοι θέλουν φέρει μέσα αἰρέσεως τὴν ἀπωλείας, δὲν ἐμῶν καὶ τὸν δεσπότην ὅπῃ τὸς ἀγρόρασε, φέροντες εἰς τὸν λόγον ὅσων ὀφθαλμῶν ἀπώλησαν. Ἰδὲ. εἰχ. η'. ι'. Μιας λογιῆς καὶ ἐτῆτοι ὀφθαλμῶν, μολύνουσι τὴν σάρκα, καὶ καταφρονῶσι τὴν κυριότητα, καὶ τὴν δόξαις βλασφημῶσι. Ἐτῆτοι ὅσα δὲν ἡξούρασι τὰ βλασφημῶσι, καὶ ὅσα ἡξούρασι φυσικὰ, ὡσὰν τὰ ἄλογα ζῶα, εἰς ἐτῆτοι φθείρουνται.

Κ Ε Φ Α Λ. λζ'.

Καὶ τὸ ὑστερον πιστεύομεν καὶ τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ, πῶς ὅταν ἔλθῃ ὁ καιρὸς ἐκεῖνος^(α), ὅπῃ μοναχὰ ὁ Θεὸς τὸν ἡξούρα, καὶ ὅπῃ εἶναι ἀγνώριος καὶ ἐν ἐπισημασίᾳ, ἔσονται καὶ νὰ εἶναι τελωμένοι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκλεκτῶν^(β). Ὁ Κύριος

Φ 2

ἡμῶν

ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς θέλει ἐλθεῖν ἀπὸ τὸν ἔρανον
 Ὡμαλικὰ ἢ βλεπόμενον, καὶ πῶς τότε ἀνε-
 λήφθη εἰς τὸν ἔρανον⁽¹⁾. Μὲ μεγαλφότητα ἢ μὲ
 δόξαν πολλὴν⁽²⁾, καὶ φανερώσει ἔργα κερὶ
 τῶν ζωντανῶν καὶ ἀποθανόντων⁽³⁾: ἢ μὲ φλόγαν
 καιομένην φωτὸς, θέλει καύσει τὸν κόσμον ἐτῆ-
 τον καθαρίζοντάς τιν⁽⁴⁾. Καὶ τότε ὅλοι ὁ ἄνθρω-
 ποι, τόσοι ἄνδρες, ὡσανὶ ἢ γυναῖκες ἢ παιδία,
 ὅσοι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς κόσμου ἕως τὸ τέλος τῆς
 θέλει εἶσεν, ὅλοι θέλει φανερωθεῖ ἔμπρο-
 σθεν ἔργα κερὶ τῶν ὀλονῶν⁽⁵⁾, καὶ ζωντὰς πρῶτα
 μετὴν φωνῆς ἔργα Ἀρχαγγέλων, ἢ μὲ τὸ σήμασμα
 τῆς τριμπέτης τῆς Θεῶν. Διότι ὅλοι ὅσοι εἶναι
 πρῶτιστα ἀποθανόντες, θέλει ἀναστῆναι, ἔσων-
 τας ἢ καὶ σμιχθῆναι καὶ ἕκαστη μία ψυχὴ μὲ τὸ κορμὶ
 ἐκείνο ὅπως ἔζησε⁽⁶⁾. Καὶ ἐκείνοι ὅπως ἀκόμι ζωντα-
 νοὶ θέλει εὐρεθεῖν, δὲν θέλει ἀποθάνει ὡσανὶ
 ὁ Ἰησοῦς, ἀμὴ παρὸς εἰς μίαν στιγμὴν
 ὀμματίων, θέλει ἀλλαχθεῖν ἀπὸ τὸ φθαρμένον
 ἐτῆτο, ἢ καὶ ἐκδυθεῖ τῆς ἀφθαρσίας⁽⁷⁾. Τότε
 τὰ βιβλία, ἢ ἡγενηαὶ Ὡμαίδησες θέλει ἀνοιχ-
 θεῖν, καὶ θέλει κερὶ ὁ ἀποθανόντες εἰς ἐκείνα
 ὅπως ἐπράξασιν εἰς τὸν κόσμον ἐτῆτον⁽⁸⁾, τόσοι
 καλόν, ὡσανὶ κακόν⁽⁹⁾. Τότε ἢ καὶ ἕκαστον ἔργον,
 ἢ ἡγενηαὶ, ἀργολογίαν ὅπως ἐμιλήσασιν, θέλει
 ἀποδῶσει

ἄποδ' ὡς λογαριασμὸν δι' αὐτὸν τὴν ἡμέραν
 ἐκείνην· ἀν' καλὰ καὶ ὁ κόσμος εἰς τὸ παρὼν τῶρα
 ὡσανὺ μασκάρημα τὸ πειπαίξῃ κατὰ γελᾶ^(κ).
 Καὶ θέλει φανερωθεῖ τότε μετὰ εἰς ὅλους καθε-
 ὑποκροσία τῆς ἀνθρώπων, ἔκ τ' καρδίας τες τὰ
 κρυφά^(ν). Εἰς τόσον ὅτι, μὲ δίκαιον ἢ ἐνθύμησις
 τῆς ἡμέρας ἐκείνης τ' κρίσεως, νὰ εἶναι φοβερὴ καὶ
 φεικλὴ τῆς πᾶσι ἀνομιῶν καὶ ἀμαρτωλῶν^(ξ). Τῶν
 δὲ ἀγαθῶν καὶ ἐκλεκτῶν, νὰ εἶναι μεγάλη καὶ
 μακαρισμῶν παρηγορία^(ο). Διότι θέλει τες
 γνῶσι τελεῖως ἢ ἐλευθέρως τες καὶ ζωαία.
 Καὶ θέλει λαβῆ εὖ γλυκὲς καρπὸς τῆς κόπων
 τες ἔκ πόνων, ὅπως ὑπομείνασιν εἰς τὴν ζωὴν
 τῆς κόσμος ἐτέτε^(π). Διαπὶ θέλει γνωριθεῖ ὅλο-
 νῶν ἢ δικαιοσύνης. Καὶ ἡ τύραννοι θέλει
 βλέπῃ τὴν τιμωρίαν ἐκείνην ὅπως εἶναι ἐβανίσασιν
 εἰς τὸν κόσμον ἐτέτε ἀνελεήμονα ἔκ σκληρῶν,
 ἔσωντας ἔκ ἀμαρτυρῶν^(ρ) ἄπο τὴν ἰδίαν τες ζωαί-
 δησιν. Ὅμως, θέλει κατασταθεῖ ἀφθαρτοί,
 ἡγεν, ἀθάνατοι^(σ), διὰ νὰ βασανιστοῦσι παντο-
 τῆνα εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον^(σ'), ἐκεῖνο ὅπου εἶναι
 ἔτοιμασμῶν τοῦ διαβόλου καὶ τῆς ἀγγέλων τες^(τ).
 Τῶν ἰπσωῶν καὶ ἐκλεκτῶν, θέλει εἶσαι τὸ ἐναντίον.
 Διότι θέλει σεφανωθεῖ μετὰ τὸ σέφανον τῆς δόξης
 ἔκ πμῆς^(υ). Καὶ θέλει ὁμολογήσῃ τὰ ὀνόματά τες

ὁ Υἱὸς τῆ Θεῆ ἔμπαρθεν τῆ Πατρός τε καὶ τῆς
ἐκλεκτῶν Ἀγγέλων ^(φ). Καὶ θέλησθ' ἵσταλείψῃ
ὁ Θεὸς κάθε δάκρυον ἀπὸ τὰ μάπατες ^(κ). Διότι
τότε θέλη φανερωθεῖ ἡ * στρατα, ἡ γυν, τ' ὁμολο-
γίας τ' πίσεώς τε, καὶ θρησκείας ὅπ' ἐλατεβύασι,
τινὸ ὅποιαν πολλοὶ κελαι καὶ ἀρχοντες τινὸ λέγ-
σιν αἴρεσιν καὶ ἀσέβειαν, πῶς νὰ ἦτον ἐκείνη τ' μονο-
γυῆς Υἱὸς τ' Θεῆ ^(ψ). Ὁ ὅποιος θέλησθ' ἀντα-
ποδώσῃ τὸς τινὸ δόξαν καὶ δωρεάν, ὅς τινὸ εἰς τινὸ
καρδίαν τῆ ἀνθρώπου δὲν ἀνέβηκεν ^(ω). Ἐτέ τινὸ
λοιπὸν τινὸ μεγάλην ἡμέραν μὲ παρδυμίαν
ἀκαρτεργήτες τινὸ τινὸ Ἐπιδυμεῖν, διὰ νὰ ἀπο-
λαύσωμεν τελείως τὰ ταξίματα τ' Θεῆ, εἰς τὸν
Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν ἀμὴν ^(α).

* Παρ' ἑ.
καὶ ἰδ'.

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι.

* Ἰωήλ.
γ'. ιγ'.

† πὲρ ζιζάνια,
καὶ ἄλλα.

(α) Ματθ. ιγ'. λθ', μ', μθ'. * Ὁ ἐχθρὸς ὅπ' ἔ' ἐσπάρειν ἔ' ὁ
Διάβολος καὶ ὁ φερσμοὸς τ' τὸ τέλ' τ' κόσμου καὶ οἱ φερ-
σαίδες ἔ' οἱ Ἀγγελοὶ. Καθὼς λοιπὸν μαζώνων) αἱ † αἴραι
καὶ καίον) μὲ φώλια, τέποιας λογιῆς θέλη εἶσαι καὶ εἰς τὸ τέλ' τ'
τ' κόσμου ἐτέ τε. Θέλσιν ἔλθῃ οἱ Ἀγγελοὶ, καὶ θέλσιν χωρὶσθ'
τὰς κακὰς ἀπὸ μέσου ἀπὸ τὰς δικαίας.

(β) Ματθ. κδ'. λς', μβ', μδ'. Διὰ τινὸ ἡμέραν ἐκείνῃ καὶ τινὸ
ῶραν, κανεῖς δὲν ἡξώρε, μήδε οἱ Ἀγγελοὶ τ' ἔρανῶν, ὡς ὁ
Πατήρ μου μοναχός. Στέκεσε λοιπὸν ἐξυπνητοὶ, ὅτι δὲν ἡξώ-
ρετε ποίαν ῶραν ἔρχε) ὁ Κύριός (ας. Διὰ τῆ το αὖ εἶσε καὶ
ἔσεῖς ἐποιμοὶ, ὅτι τ' ῶραν ὅπ' δὲν λογαρεύετε, ἔρχε) ὁ Υἱὸς
τῆ ἀνθρώπου. Ματθ. κέ. ιγ'. Ἀγρυπνᾶτε λοιπὸν, ὅτι δὲν
ἡξώρετε τινὸ ἡμέραν καὶ δὲ τινὸ ῶραν, εἰς τινὸ ὅποιαν ὁ Υἱὸς τῆ
ἀνθρώπου

αἰθρώπῃ ἔρχεται. α'. Θεσσαλ. ε'. α', β', γ'. Καὶ διὰ τῆς
 χρόνου καὶ τῆς καιρῆς, ἀδελφοί, δὲν ἔχετε χρείαν νὰ ζῆτε
 χεῖρα. Διατίεσθε ἡξίωρετε ἀκριβῶς, ὅτι ἡ ἡμέρα Κυρίας
 ἔτ(η) θέλ(η) ἔλ(θ)ῃ, ὡσὺν ὁ κλέφτης ἔρχε(τ) ἡ νύκ(τ)α. Διατί ὅταν
 λέγωσιν, εἰρήνη καὶ ἀφοβία, τότε παροδύς ἔρχε(τ) ἀπάνω τῆς ὀ
 χαλασμοῦ, ὡσὺν ὁ πόν(θ) εἰς τὸ ἐγκασσωμῆναι, καὶ δὲν θέλ(η)ν
 ἡμπρέσθ(η) νὰ φύγ(η)ν. β'. Πέτρ. γ'. ι'. Ὡσὺν ὁ κλέφτης ὅπῃ
 ἔρχε(τ) ἡ νύκ(τ)α, ἔτ(η) θέλ(η) ἔλ(θ)ῃ ἡ ἡμέρα Κυρίας, εἰς τὴν ὁποίαν
 οἱ * ἔρανοὶ θέλ(η)σιν ἀπερῶσθ(η)ν μὲ βολῶν, καὶ τὰ σοιχεῖα καὶ ὀρῆμα
 θέλ(η)σιν λυθῆ(ν), καὶ ἡ γῆ καὶ τὰ ἔργα ὅπῃ ἔ(τ) εἰς αὐτὴν θέλ(η)σιν
 κατακαῖ. Α' πικ. ε'. ια'. Καὶ τῆς ἐλαλήθη νὰ ἀναπαυθῶσιν
 ἀκόμη ὀλίγον, ὡς πῶ νὰ τελεωθῶσιν καὶ οἱ σωδελοῖτες καὶ οἱ
 ἀδελφοῖτες, ὅπῃ μέλλ(η)ν νὰ φονδύθ(η)ν ὡσὺν καὶ αὐτοί.

* Ψαλλε.
 ρά. κζ.
 Ματθ.
 κδ'. λθ'.
 Γ' ομ. η'. κ'.
 Α' πικ.
 κ'. ια'. καὶ
 κα'. α'.

(α) Πράξ. α'. ιε'. Ἐτῆ(τ) ὁ Ἰησοῦς ὅπῃ ἀνελήφθηκεν διὰ ζῆτος
 εἰς τὸ ἔρανον, πεποιαυῆς λογιῆς θέλ(η) ἔλ(θ)ῃ πάλιν, καθὼς τὸν
 ἴδετε παγαίνον(τ)α εἰς τὸ ἔρανον.

(β) Ματθ. κδ'. λ'. Καὶ τότε θέλ(η) φανῆ(ν) τὸ σημάδι τῆ ἡ(μ)ε(ρ)ῆς
 αἰθρώπου εἰς τὸ ἔρανον· καὶ τότε θέλ(η)σιν κλαύσθ(η) ὀλαις αἱ
 φυλαῖς τῆς γῆς. καὶ θέλ(η)σιν ἰδεῖν τὸν τῆ(ν) αἰθρώπῃ νὰ
 ἔρχε(τ) ἀπάνω εἰς τὰ σωεφα τῶ ἔρανε, μὲ δυνάμει καὶ
 δόξης πολλῆς. Ματθ. κε'. λα'. Ὅταν ἔλ(θ)ῃ ὁ τῆ(ν) αἰθρώπῃ
 μὲ τὸ δόξαν τῆ, καὶ ὅλοι οἱ ἄγγελοι μὲ τῆ λόγον τῆ, τότε θέλ(η) ἔ
 καθίσθ(η) εἰς τὸν θρόνον τῆ δόξης τῆ.

(γ) β'. Τιμ. δ'. α'. Ὁρκίζω σε λοιπὸν ἐγὼ μ' ἔρω εἰς τὸ θεόν, καὶ
 τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὅπῃ μέλλ(η) νὰ κερῆνη ζωντανῆς
 καὶ νεκρῆς εἰς τὸ ὅπ(η) φάνε(ν) τῆ καὶ εἰς τὸ βασιλείαν τῆ α'. Πέτρ.
 δ'. ε'. Οἱ ὅπ(η)οι θέλ(η)σιν διὰ δῶσθ(η) λογαριασμὸν ἐκείνη ὅπῃ
 ἔ(τ) ἐπιμ(η) νὰ κερῆνη ζωντανῆς καὶ νεκρῆς. Ἰ' δ. σίχ. ιδ'. ιε'.
 Καὶ ὁ Ἐνώχ ὅπῃ ἦτον ἕβδομ(η) διὰ Ἀδὰμ, ἐπροφήτευσ(η)σε
 διὰ ἐτάτες λέγων(τ)α, νὰ ὅπῃ ἦλ(θ)ε κύρι(η) μὲ τῆ μυριάδες
 τῆ αἰγίαις. Νὰ κέρμη κερῆσιν ἐναντία εἰς ὀλας, καὶ νὰ ἐλέγ(η)σ(η)ν
 ὀλας τῆς ἀσεβείας αὐτῶν, διὰ ὅλα τὰ ἔργα τῆ ἀσεβείας τῆς,
 ὅπῃ ἀσεβῆσ(η)ν, καὶ διὰ ὅλα τὰ σκληρὰ ὅπῃ ἐλάλησ(η)ν ἐναντι
 αὐτοῦ, ἀμαρτωλοὶ, ἀσεβεῖς.

(δ) β'. Θεσσαλ.

(5) β'. Θεσσαλ. α'. η'. Με Φωλίαν ὅπῃ νὰ καίη νὰ κάμη ἐκδι-
κησιν εἰς ἑκείνους ὅπῃ δὲν ἐγνωρίζουν Θεὸν, καὶ εἰς ἑκείνους
ὅπῃ δὲν ὑπακούουσι τὸ Εὐαγγέλιον ἔξ' Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ. β'. Πέτρ. γ'. ζ', ι'. Οἱ ἕθνη καὶ ἡγῆ ὅπῃ ἔϊ) τῶρα
Φυλάγου) μὲ τ' αὐτὸν λόγον, καὶ Φυλάγου) Διὰ τ' Φωλίαν
εἰς τὴν ἡμέραν τ' κρίσεως, καὶ ἀπωλείας τ' ἀσεβῶν ἀνθρώπων.
Καὶ ὡσαν κλέφτης ὅπῃ ἔρχε) : ἴδες εἰς τὸ (β) γράμμα.

(7) β'. Κορ. ε'. ι'. Ἀναγκαῖον ἔϊ) νὰ φανερωθῆμι ἐμεῖς ὅλοι
ἔμπροσθεν εἰς τὸ κριτήριον ἔξ' Χριστοῦ, Διὰ νὰ πύρηκαθ' ἑνας,
ἑκείνα ὅπῃ ἔπραξεν μὲ τὸ καλόν, καίτε καλόν, καίτε κακόν.
Ἀποκ. κ'. ια', ιβ', ιγ', ιδ'. Καὶ εἶδα ἕνα θρόνον λατὸν μέγαν,
καὶ ἑκείνον ὅπῃ ἐκάθεται ἀπάνωτα, ἀπὸ ἔξω τοῦ θρόνου
ἔφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ ἕθνος, καὶ τὸ πῶθεν δὲν δῖρεθη δι' αὐτὴς.
Καὶ εἶδα τρεῖς νεκρὸς, μικρὸς ἑ μέγαν, ὅπῃ ἐσέκουσαν
μπροσὰ εἰς τὸν Θεόν, καὶ βιβλία ἀνοίχθησαν, καὶ βιβλίον
ἄλλο ἀνοίχθη, τὸ ὅποιον ἔϊ) βιβλίον τ' ζωῆς, καὶ ἐκρίθησαν οἱ
νεκροὶ ἀπὸ ἑκείνα ὅπῃ ἦταν γραμμένα μέσα εἰς τὰ βιβλία
καὶ τὰ ἔργα τους. Καὶ ἡ θάλασσα ἔδωκε τρεῖς νεκρὸς ὅπῃ εἶχε
μέσατης. Καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄδης ἔδωκε τρεῖς νεκρὸς ὅπῃ
εἶχασιν. Καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄδης ἐβάλθησαν εἰς τὴν λίμνην
τ' Φωλιάς ἔτῃ τ' ὁ ὀδύτης θάνατος.

(8) α'. Κορ. ιε'. νβ'. Θέλω σημάνει ἡ τρουμπέτια, καὶ οἱ νεκροὶ θέ-
λουσιν ἀνασηθεῖ ἄφθαρτοι, καὶ ἐμεῖς θέλωμι ἀλλαχθεῖ.
α'. Θεσσαλ. δ'. ις'. Αὐτὸς ὁ Κύριος μὲ Φωνὴν ὠδρακινή-
τικῶν, μὲ Φωνὴν Ἀρχαγγέλου, καὶ μὲ τὴν τρουμπέτια τῆ
Θεῶν θέλω καλεθεῖ ἀπὸ τὸν ἕθνον, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῶ
θέλουσιν ἀνασηθεῖ πρῶτον. Ἰωβ. ιδ'. κέ. Ἡξάρω ὅτι
πανήσιον ἔϊ) ἑκείνῳ ὅπῃ μέλλει νὰ με ἐλευθερώσῃ. εἰς τὴν
γῆν ἀπάνω θέλω ἀνασηθεῖ τὸ δερμάτιν μου ὅπῃ ὑπομείψ
ἔτῃτα. Δαν. ιβ'. β'. Καὶ πολλοὶ ἀπὸ ἑκείνης ὅπῃ κριμῆνται
εἰς τὸ χῶμα τ' γῆς, θέλουσιν ἀνασηθεῖ, ποῖοι εἰς ζωὴν
αἰώνιον, καὶ ποῖοι εἰς ὀνείδισμὸν καὶ ἐντροπὴν αἰώνιον. Ματθ.
κβ'. κγ', κδ'. Ἡλθαν εἰς αὐτὸν καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι, οἱ ὅποιοι
ἔλεγον νὰ μὴ ἔϊ) ἀνάστασις. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς λέγων τους,
πλανᾶσθε

¹ Δαν. ζ'. ι'.

² Ἐξοδ.

λαβ'. λαβ'.

ψαλμ.

ξη'. λγ'.

Φιλιπ.

δ'. γ'.

Ἀποκ. γ'. ε'.

καὶ γ'. η'.

³ ἢ μὲ πῶ-

σαγμα.

πλανᾷδε μὴ ἐγνωρίζοντες τῶν γραφαῖς μήτε τῶν δυνάμιν τῶν Θεῶν. Ἰωάν. ε'. κη'. Μὴ θαυμάζετε τὸ, ὅτι ἔρχετο ὥρα εἰς τὴν ὁποίαν ὅλοι ἔπι τῶν εἰς τὰ μνήματα θέλουσιν ἀκρόσθ τὴν Φωνὴν του.

(1) α'. Κορ. ιε'. λε'. Ἀμὴ κανέναν θείον εἰπεῖ, πῶς ἀναστήσονται οἱ νεκροί; καὶ μὴ πρὸς κερμὶ ἔρχοντο; α'. Κορ. ιε'. να', νβ', νγ'. Αὐτοῦ ὅπου οὐδὲ λέγω μυστήριον ἀληθινά· ὅλοι δὲν θέλουσιν ἀποθνήσκειν, ἀμὴ ὅλοι θέλουσιν ἀλλαχθεῖ εἰς μίαν στιγμήν, ὡς ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ, εἰς τὴν ὑπερβλήν τρουμπέτια. Διατὶ θεὸς σαλπύσθ (ἢ τρουμπέτια) εἰς οἱ νεκροὶ θέλουσιν ἀναστήσει ἀφθαρτοί, καὶ ἐμεῖς θέλουσιν ἀλλαχθεῖ. Διατὶ ἀναγκαῖον εἶναι τὸ φθαρτὸν ἐτοῦτο (κερμὶ) νὰ ἐντυθῇ ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν ἐτοῦτο νὰ ἐντυθῇ ἀθανασίαν. α'. Θεσσαλ. δ'. ις'. Καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῶ θέλουσιν ἀναστήσει πρῶντερα.

(2) Ἀποκ. κ'. ιβ', ιγ'. Καὶ τὰ βιβλία ἀνοίχθηκασι, καὶ βιβλίον ἄλλο ἀνοίχθη, τὸ ὁποῖον εἶναι βιβλίον τῆς ζωῆς, καὶ ἐκρέθησαν οἱ νεκροὶ ἀπὸ ἐκεῖνα ὅπως ἦταν γραμμένα μέσα εἰς τὰ βιβλία κατὰ τὰ ἔργατους. Καὶ πᾶσα ἕνα ἐκρέθη κατὰ τὰ ἔργατου.

(3) Ματθ. ια'. κβ', κγ', κδ'. Εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως πλεόν συμπαθίον θεὸς εἶσα εἰς τὴν Τύρω καὶ εἰς τὴν Σιδῶνα, ὡς εἰς εἰς εἰς. Καὶ σὺ Καπερναοῦμ, ὅπου ὑψώθη ἕως τὸ οὐρανόν, θεὸς χαμηλωθεῖ ἕως τὸν ἄδην. Πλεόν συμπαθίον θεὸς εἶσα εἰς τὰ Σόδομα εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, ὡς εἰς εἰς εἰς. Ματθ. κγ'. λγ'. Φείδω γυνήματα τῶν ὀχέντων, πῶς θέλετε φύγει ἀπὸ τὴν κρίσιν τῆς γενένης; Ματθ. κέ'. ιδ'. Ὡς ἂν ἕνας ἀνθρώπος θέλοντας νὰ ταξιδύσθ, ἐκάλεσε τοὺς δούλους τῆς οἰκίας του, καὶ τοὺς ἐπέταξε τὰ ὑπάρχοντά του. Ἰωάν. ε'. κθ'. Καὶ θέλουσιν εὐχὰ ἔξω ἐκεῖνοι ὅπου ἐκάμασι τὰ ἀγαθὰ, εἰς τὴν ἀνάστασιν τῆς ζωῆς. καὶ ἐκεῖνοι ὅπου ἐκάμασι τὰ κακὰ, εἰς τὴν ἀνάστασιν τῆς κατακρίσεως. Ῥωμ. β'. ε', ς'. Σωλεύεις εἰς τὸ λόγου σου ὀργὴν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ὀργῆς, καὶ ἀποκαλύψεως τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ Θεοῦ. Ὁ ὁποῖος θεὸς θέλετε ἀποδώσθ κατὰ ἐνοῦ κατὰ τὰ ἔργατου. β'. Κορ. ε'. ι'. Διατὶ νὰ πᾶρη πᾶσα ἕνα, ἐκεῖνα ὅπου ἔπραξε μὲ τὸ κερμὶ, πάντε

καλόν, κάντε κακόν. β'. Θεσσαλ. α'. ς'. Ἐπὶ δὲ ἔτι) δίκαιον, σιμᾶ εἰς τὸ θεόν, νὰ ἀνταποδώσῃ θλίψιν ἐκφνῶν ὅπου ζᾶς θλίβουσι. Ἐβρ. ς'. β'. Καὶ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν, Ἐ τῆς κρίσεως τῆς αἰωνίου. Ἐβρ. ς'. κζ'. Καὶ ὕστερα ἀπὸ τὸν θάνατον ἔτι) κρίσις. Ἀποκ. κβ'. ιβ'. Καὶ νὰ ἔρχομαι ὀυλήγορα, καὶ ἡ πληρωμῆ μου ἀντάμα ἔτι), νὰ ἀποδώσω καθ' ἑνοῦ καθὼς θέλει εἶσαι τὸ ἔργοντο.

- (μ) Ματθ. ιβ'. λς'. Τοῦ κάθε λόγου δέγοῦ ὅπου νὰ εἰποῦσιν οἱ ἄνθρωποι θέλουσι δώσῃ λογαριασμὸν δι' αὐτὸν, εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως.
- (ν) Γ'ωμ. β'. ις'. Εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνῃ, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ θεὸς θέλει κρίνῃ τὰ κρυφὰ τῶν ἀνθρώπων, διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τὸ εὐαγγέλιόν μου.
- (ξ) Ἐβρ. ι'. κζ'. Ἀπομύμφοβερα ἀπαντοχὴ κρίσεως καὶ καῦμα τῆς φωτίας ὅπου μέλει νὰ φάγη τοὺς ἐναντίους.
- (ο) α'. Καθ. γ'. β'. Ἐὰν φανερωθῇ, θέλουμι γνῶν ὅμοιοι μετ' αὐτὸν, ὅτι θέλουμι τὸ ἰδεῖν καθὼς ἔτι). α'. Καθ' Ἰωαν. δ'. ιζ'. Εἰς τὸ ἔτι) τελωμὴ ἡ ἀγάπη μετ' ἡμᾶς, (διὰ νὰ ἔχωμι παρρησίαν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως) ὅτι καθὼς ἔτι) ἐκείνῳ, ἔτζη εἶμασε Ἐμεῖς εἰς τὸν κόσμον ἔτζητον. Ἀποκ. ιδ'. ζ'. φοβηθῆτε τὸν θεόν, Ἐ δοξάσετέτον, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεως του. Ἀποκ. κα'. δ'. Ὁ θεὸς θέλει λειώσῃ κάθε δάκρυον ἀπὸ τὰ μάτια τους, καὶ θάνατος δὲν θέλει εἶσαι πλέον, ὅτι τὰ πρῶτα ἐπέρασαν.
- (π) Δαν. ζ'. κζ'. Καὶ ἡ βασιλεία, καὶ ἡ ἐξουσία, Ἐ τὸ μεγαλεῖον τῶν βασιλέων ὅπου ἔτι) ἀπὸ κάτω εἰς τὸ οὐρανόν, ἐδόθη τῶν ἀγίων Ἐσεκωμίου ὑψηλά. καὶ ἡ βασιλεία του ἔτι) βασιλεία παντοπηνή. Ματθ. κδ'. μς'. Καλότυχῳ ἔτι) ἐκείνῳ ὁ δοῦλῳ, τὸν ὁποῖον ὅταν ἔλθῃ ὁ αὐθέντης του, θέλει τὸ εὔρει νὰ κάμνη ἔτζη. Λουκ. ιδ'. ιδ'. Καὶ θέλει σοῦ ἀνταποδώσει εἰς τὴν ἀνάστασιν τῶν δικαίων. Λουκ. κα'. κη'. Καὶ ὅταν δέχῃσιν ἐτοῦτα νὰ γίνων) ἀσπκωθῆτε ἀπάνω, ἀσπκώσετε τὰ κεφάλια ζᾶς, διὰ τὴν σιμώνει ἡ ἐλπίδα ζᾶς. Γ'ωμ. η'. κγ'. Καὶ ἐμεῖς οἱ ἴδιοι ἀτοίμας ἀνασπκώζομι μέσα μας, ἀπαντεχαίνοντες ὑποθεσίαν,

σίαν, ἤγαν, τὸ ἐλάθεριαν ἔχορμίζμας. β'. Θεσσαλ. α'. ζ', ι'. Καὶ ἐσεῖς ὅπῃ θλίβεσθε (ναὶ ζαῖ δώση) αἰέσιν αἰῶμα μετ' ἐμας, εἰς τὴν ἀποκάλυψιν ἔκυρξ ἡμῶν Ἰησοῦ, ἀπὸ τὸν ἔρχανόν μετὰ τῆ Ἀγγέλων τῶ δυνάμεώς τε. Ὅταν ἔλθῃ ναὶ δοξαδοῦ ἡ εἰς τὰς ἀγίας τε, καὶ ναὶ θαυμαδοῦ ἡ εἰς ὅλας ἐκείνας ὅπῃ πισύουσιν (ὅτι ὄπισθόθη ἡ μαρτυρία μας εἰς ἐσῶς) εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην.

(ρ) Δαν. ζ'. κς'. Καὶ τὸ κερτήριον θέλφ καθήσθ· καὶ τὴν ἐξουσίαν τε θέλσσι μεταλλάξθ, ἀνα τὸν ἀφανίσσσι καὶ ναὶ τὸ χαλάσσι παντελῶς. β'. Θεσσαλ. β'. σ', η', θ'. Καὶ τῶρα ἐκείνο ὅπῃ τὸν ἐμποδίζθ τὸ ἠξούρετε, εἰς τὸ ναὶ φανερωθῇ αὐτὸς εἰς τὸν καιρόν τε. Καὶ τότε θέλφ φανερωθῆ ὁ αἰομθ, τὸ ὅποιον ὁ κύριθ θέλφ τὸν χαλάσθ μετὰ τὸ Πνεῦμα ἔσματος τε, καὶ θέλφ τὸν ἀφανίσθ ἀνα τὸ ὄπισθ φανείας τῆς παρυσίας τε. Ἐξ ὁπίσθ ἀνόμα ἡ παρυσία (ἔθ) καὶ τὴν ἐνέργειαν ἔσσανα, μετὰ καθε δυνάμιν ἐ σημεῖα ἐ τέρατα ψύπικα.

(σ) Μαλαχ. δ'. α'. Ἡ μέρα ἔρχεθ ὅπῃ καίεθ ὡσάν φῆρον, καὶ θέλφ τὰς φλογίσθ. Ματθ. κέ. λ', μδ'. Ἐτῆτον τὸ ἀρχησον δῆλον ὄγαλετε εἰς τὸ σκότθ τὸ ἐξώτερον, ἐκεί θέλφ εἶσθ τὸ κλαύσιμον καὶ τὸ τρίξημον τῶ δονίων. Ωὖ κύριε, πότε σὲ ἰδαμθμ πηνασμθμόν, ἡ διψασμθμόν, ἡ ξένον, ἡ γυμνόν, ἡ ἀδενῆ, ἡ εἰς τὸ φυλακίω, καὶ δένσε ὑπηρετήσασμθμ; β'. Πέτρ. β'. θ'. Ἐκείνθ ὅπῃ λέγθ (ἔθ) εἰς τὸ φῶς, ἐμισῶ τὸν ἀδελφόν τε, εἰς τὸ σκότθ (ἔθ) ἕως τῶρα. Ἀποκ. κα'. η'. Τῶν φοβῆθζάριδων καὶ ἀπίσων, ἐ συχαμθμόν, ἐ φονιάδων, καὶ πύρων, ἐ μάγων, καὶ εἰδωλολάτρων, καὶ ὀλονῶν τῶ ψύσων, τὸ μέρθ τας (ἔθ) εἰς τὸ λίμνθ ὅπῃ καίεθ μετὰ φῶσαν, ἐ μετὰ φῶς, τὸ ὅποιον (ἔθ) δόπερθ θανάθθ.

(τ) Ματθ. κέ. μα'. Σύρτε ἀπὸ μθμα οἱ καταραμθμοί, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον ὅπῃ (ἔθ) ἐτοιμασμθμόν, ἀνα τὸν Διάβολον, καὶ τὰς Ἀγγέλους τε.

(υ) Ματθ. ιγ'. μγ'. Τότε οἱ δίκαιοι θέλσσι λάμψθ ὡσάν ὁ ἥλιθ, εἰς τὴν βασιλείαν τῶ Πατρός τε. Ματθ. κέ. λδ'. Ἐλάτε ἐσεῖς οἱ ὄλογομθμοί ἔ Πατρός μετὰ κληρονομήσετε τὴν

Βασιλείαν ὅπῃ Ζαῖ ἐτοιμάσθη ἀπὸ τῶν δαχτύλων τῆς κτίσεως.

† ἦγεν, μὲ
ὁμολογήσθ.

(Φ) Ματθ. ι'. λβ'. Κάθε αἰθρώπου ὅπῃ ὁμολογήσθ † εἰς ἐμὴν ὁμωροσά εἰς τὰς αἰθρώπους, θέλω ὁμολογήσθ ἕγὼ εἰς αὐτὸν ὁμωροσά εἰς τὸν Πατέρα μου τὸν ἐξάνιον.

(κ) Ἡ σαί. κε'. ή. Καὶ θέλω ἐξαλείψθ κάθε λογιῆς δάκρυον ἀπὸ τῶν μάτιας. Ἀποκ. ζ'. ιζ'. Ὅτι τὸ Ἀρνίον ὅπῃ εἶ) ἀνάμεσον τῶν θρόνων θέλω τὰς ποιμάνθ, Ἐθελθ τοὺς ὁδηγήσθ εἰς ταῖς ζωνταναῖς βρύσαις τῶν νερῶν. Καὶ ὁ Θεὸς θέλω ἐξαλείψθ κάθε λογιῆς δάκρυον ἀπὸ τῶν ματιῶν τους. Ἀποκ. κá. δ'. Καὶ ὁ Θεὸς θέλω λφώσθ κάθε δάκρυον ἀπὸ τῶν ματιῶν τους, ἕθάνατθ δὲν θέλω εἶσαι πλέον, ἕτε λύπῳ, ἕτε κραυγῇ, ἕτε πόνθθ θέλω εἶσαι πλέον, ὅτι τὰ πρῶτα ἐπέρασθ.

(ψ) Ἡ σαί. ζς'. κβ', κγ', κδ'. Δίς καθὼς ὁ νέος ἐρανος, καὶ ἡ καινὴ ἐργα γῆ ὅπῃ κάμνω, ἐκέθ ὁμωροσάμου, λέγθ ὁ Κύριος ἕτθ θέλω σαθεῖ ἡ σωροσάσις, Ἐτὸ ἴνομάσις. Καὶ θέλω εἶσαι ἀπὸ μιλῶα εἰσὲ μιλῶα, ἕ ἀπὸ σάββατον εἰσὲ σάββατον, θέλω ἕρθθ κάθε σάρκα νά πωροσκυῖσθ ὁμωροσάμου εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, εἶπεν ὁ Κύριος. Καὶ θέλουσιν εὐγῇ, καὶ θέλουσιν ἰδεῖ τὰ † μέλη τῶν αἰθρώπων ἐκφνῶν ὅπῃ ἐπαρέβηκαν εἰς ἐμὴν. Διὰ τὸ σκουλήκι τους δὲν θέλω ἀπὸ θάνθ, Ἐ ἡ Φωθία τους δὲν θέλω σβιδεῖ, ἕ θέλουσιν βλέπεσθ ἀπὸ κάθε σάρκα.

† ἦγεν, τὰ
κρημία.

(ω) Ἡ σαί. ζδ'. δ'. Ἀπὸ τῶν δαχτύλων τῆς κτίσεως δὲν ἀκῆσαμθ, ἕ ἡ τὰ μάτια μας ἰδασι Θεὸν ἄλλον ἕξω ἀπὸ σένα. á. Κορ. β'. θ'. Ἐκεῖνα ὅπῃ μάτιν δὲν ἰδε, Ἐ αὐτὸ δὲν ἀκουσε, Ἐ εἰς τὴν καρδίαν τῆς αἰθρώπου δὲν ἀνέβηκαν, Ἐκεῖνα ὅπῃ ἐτοῖμασεν ὁ Θεὸς ἐκφνῶν ὅπῃ τὰ ἀγαπῆσι.

(α) Ἐβρ. ι'. λς', λζ', λή. Ἐσῆς χεφάζεσθ ἐπομονῶ, Διὰ νά πῆρεθ τὸ τάξιμον, κάμνονθ τὸ θέλημα τῆς Θεῆ. Ἐκεῖνθ ὅπῃ μέλλθ νά ἐλθῇ, θέλω ἐλθθ, Ἐ δὲν θέλει δαργῆσθ. Καὶ ὁ δίκαιος θέλει ζῆσθ ἀπὸ τῶν πῆσιν, Ἐ εἰ κατένας σῆρη τῆς λόγου του ὀπίσω, δὲν ἀναπαύεθ εἰς αὐτὸν ἡ ψυχῆ μου.

Ναί, ἕρθθ Κύριε Ἰησοῦ: Ἀποκ. κβ'. κ'.

Τέλοθ καὶ τῶ Θεῶ Δόξα.

ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ τῆς ΒΕΛΓΙΚΗΣ

ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ

τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας,

ΕΡΩΤΗΣΙΣ α'.

Κυριακῆ α'.

Ποία εἶναι ἡ μία σε ἡ μοναχὴ παρηγορία,
ζῶντας καὶ ἀποθαίνωντας;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Ἡ παρηγορία μας εἶναι ὅτι τόσο μετῶ ψυ-
χῶ, ὡσὰν ἡ μετὸ κορμὶ αὐτάμα^(α), ζῶντας
καὶ ἀποθαίνωντας^(β), πῶς δὲν εἶμαι ἔργον
ἑξουσιασῆς^(γ). ἀλλ' ὡς εἶμαι ἰδιῶ ἑδικὸς τῆ ἐμ-
πιστοσύνης Σωτῆρος καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ^(δ).
Ὅ ὅποῖός, διὰ ταῖς ὅλαις μας ἀμαρτίαις, ἔσων-
τας καὶ νὰ πάθῃ, ἀπόδωσεν ἀρετῶν ἑξαγορὰν
τὸ τιμιόντες αἶμα^(ε), καὶ ἐλευθέρωσέ με ἀπὸ κάθε
ἔργον Διαβόλου ἑξουσιαν^(ς). Καὶ πάντα τετρακτῆς λο-
γῆς με φυλάγῃ^(ι), ὅπως χωρὶς τὸ θῆλημα τῆ
ἐπιφανείας Πατρὸς, δὲν ἡμπορεῖ νὰ πέσῃ τείχα

X 3

ἀπὸ

ὑπὸ τῷ κεφαλῆν με^(θ), ἀμὴ μὲ συμβοηθᾶ νὰ μῆ
 γίνεν^{δ)} ὅλα τὰ πράγματα εἰς ζωτείαν με^(ι).
 Διὰ τὸ ὁποῖον, ἡ μετὸ ἅγιόν τε Πνεῦμα, με πλη-
 ροφορεῖ διὰ τὴν αἰώνιον ζωὴν^(κ). Καὶ εἰς τέλος,
 κάμνουμε † παροθυμερόν καὶ ἑτοιμασμένον εἰς τὸ
 Ἰπίλοιπον τὸ ζῶῃς με, πάντα νὰ ζῶμε ὡς λόγος^(λ).

† ἦγεν, νὰ ᾤ-
 εἶμαι πιστός,
 καὶ ἀληθινός
 ὑπαρέτης εἰς
 τὸ θεῖον τῶ ἁ-
 λημα, ὅλων
 με † ζῶν.

Μαρτυρία τῶ Θεῶν γραφῶν.

(α) α'. Κορ. 5'. κ'. Δοξάζετε τὸ Θεόν, μετὸ ζῶμα ζῶς καὶ μετὸ
 Πνεῦμα ζῶς, τὰ ὁποῖα εἶ^{η)} τῶ Θεῶ.

(β) Ρῶμ. 10'. ζ', η'. Διαπὶ κανέναν διπὲ ἐμαῖς ζῆ εἰς τῶ λόγους,
 καὶ εἰς κανέναν ἀποταίνῃ εἰς τῶ λόγους. Διαπὶ ἐὰν ζῶμεν
 τῶ Κυρίῳ ζῶμεν, καὶ ἐὰν ἀπὸ θνήσκωμεν τῶ Κυρίῳ διπὸ-
 θνήσκωμεν. καὶ λοιπὸν ζῶμεν, καὶ διπὸ ταίνωμεν τῶ Κυρίῳ
 εἶμασε.

(γ) α'. Κορ. 5'. ιθ'. Δὲν ἐξοῦρετε ὅτι τὸ κορμί ζῶς εἶ^{η)} ναὸς τῶ
 ἁγίου Πνεύματος ὅπως εἶ^{η)} εἰς ἐσᾶς, τὸ ὁποῖον ἔχετε ἀπὸ τὸν
 Θεόν, καὶ † δὲν εἰσενέδικαί ζῶς.

† ἦγεν, δὲν
 ἐξουσιάζετε τῶ
 λόγους ζῶς.

(δ) α'. Κορ. 7'. κγ'. Ὅλα ἐδικαί ζῶς εἶ^{η)}, καὶ ἐσεῖς εἰσε τῶ Χριστῶ.

(ε) α'. Πέτρ. 1'. ιθ'. Η' ἐξοῦρετε ὅτι ὅχι με φθαρτᾶ (πράγ-
 ματᾶ) με ἀσῆμιν, ἢ με χρυσάφιν ἐλθῆ φερῶθήκετε ἀπὸ τῷ
 ματαίαν ζῶς ζαναασροφίῳ τῶ Πατροῦ δῶδοτον. Ἀμὴ με
 πῆμιον αἶμα τῶ Χριστῶ, ὡς ἀμὴ ἀκατηγορήτε καὶ † ἀπο-
 λυώτε. α'. Καθ'. Ἰωάν. 1'. ζ'. Καὶ τὸ αἶμα Ἰησοῦ Χριστῶ τῶ
 ἡμεῖς καθαρίζῃ ἀπὸ κάθε λογῆς ἁμαρτίαν. α'. Τιμ.
 β'. 5'. Ὅπως ἐδωκε τῶ λόγους ἐξαγόρασμα διὰ ὅλους.

† καθαροῦ.

(ς) Ε' β'. 10', 11'. Διὰ νὰ χαλάση διὰ μέσους τῶ θανάτους ἐκεῖ-
 νον ὅπως εἶχε τὸ κρατῶ τῶ θανάτους, ἦγεν, τὸν Διάβολον. Καὶ
 διὰ νὰ ἐλθῆ φερῶση ἐτέτους, ὅσοι ἦταν ἀπὸ κάτω εἰς τὸ δελίαν
 εἰς ὅλων τῶ ζῶν διὰ τὸν φόβον τῶ θανάτους.

(ζ) β'. Θεσσαλ. 2'. γ'. Πιστός εἶ^{η)} ὁ Κύριος ὁ ὁποῖος θείλῃ ζῶς
 σημεῖς καὶ θείλῃ ζῶς φυλάξῃ ἀπὸ τῶ πονηρόν. Ἰωάν. 5'. λθ'.

Καὶ

Καὶ τὸ τῷ ἑῷ τὸ θέλημα τῷ Πατρὸς ὅπῃ μὲ ἔπεμψε νὰ μὴ χάσω κανένα ἀπὸ ἐκεῖνα ὅπῃ μὲ ἔδωκεν.

(1) Ματθ. ι'. κθ', λ', λα'. Δύο πηλῖα δὲν πηλῶν) ἕνα ἄσπρον; καὶ ἕνα ἀπ' αὐτὰ δὲν θέλῃ πέσῃ εἰς τὴ γῆν, χωρὶς τῷ Πατρὸς ζῆτος. Ἀκόμη καὶ ὅλαις αἱ τρίχαις τῆ κεφαλῆς ζῆτος ἑῷ) μετριμύχαις. Μὴ φοβᾶσθε λοιπὸν, ἀπὸ πολλὰ πηλῖα διαφέρετε. Λυκ. κα'. ιη'. Τρίχα ἀπὸ τῆ κεφαλῆς ζῆτος δὲν θέλῃ χαθεῖ.

(2) Ρ'ωμ. η'. κη'. Ἡξέρομεν ὅτι ὅλα τὰ πράγματα συμβοηθῶν) εἰς τὸ ἀγαθόν, εἰς ἐκεῖνος ὅπῃ ἀγαπᾷσι τὸ Θεόν.

(*) Ρ'ωμ. η'. ις', ιζ'. Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα συμμαρτυρεῖ εἰς τὸ Πνεῦμα μας, ὅτι εἴμαστε τέκνα Θεῶ. Καὶ ἀν' εἴμαστε τέκνα, εἴμαστε καὶ κληρονόμοι. κληρονόμοι μὲν τῷ Θεῷ, Ἐ συγκληρονόμοι τῷ Χριστῷ. Ἐ φεσ. α'. ιδ'. Ἐσφραγισθήκετε μὲ τὸ Πνεῦμα τῷ ταξίματι τὸ ἅγιον, τὸ ὁποῖον ἑῷ) ἀρραβῶνας τῆ κληρονομίας μας εἰς ἐλευθέρωσιν τῆς ἀποκτίσεως, εἰς ἔπαινον τῆ δόξης τῆς.

(2) Λυκ. α'. ζθ', οδ', οε'. Καὶ ἀσύνκωσε δυνάμιν ζωτηρίας εἰς τὸ σῆπῃ τῷ Δαβὶδ τῷ παιδί τῆς. Νὰ ἐλευθέρωθῶμεν χωρὶς φόβον ἀπὸ τὰ χεῖρα τῶ ἐχθρῶν μας. Νὰ τὸν λατρεύσωμεν μὲ ἀγνωσίῳ καὶ δικαιοσύνῳ ὁμωροσά τῆ ὅλαις τῆ ἡμέραις τῆ ζωῆς μας. Τίτ. β'. ιδ'. Ὁ ὁποῖος ἑῷ) ἔδωκε τὸν ἑαυτὸν τῆ διαλόγῃ μας, δια νὰ μᾶς ἔξαγορεύσῃ ἀπὸ κάθε λογῆς ἀνομίας, καὶ νὰ καθαρῆσῃ εἰς τῆ λόγῃ μας λαὸν ἐδικόν τῆς, ὅπῃ νὰ ἀπαδάξῃ τὰ καλὰ ἔργα.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ Β'.

Πόσα σῶ εἶναι χεφαζόμενα νὰ γνωρίσης, διὰ νὰ ἡμπορέσης εἰς τὴν παρηγορίαν σῶ ἔτῆ τῆ νὰ ζήσης καὶ ν' ἀπεθάνης καλότυχα;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Τρία, τὸ Πρῶτον, νὰ γνωρίσω πόσον εἶναι τὸ βάρος τῆς ἀμαρτίας μου καὶ δυστυχίας.^(α)

Τὸ

Τὸ Δεύτερον, πῶς ἐλευθεροῖνομαι ἀπὸ κάθε
 αἰμαρλίαν ἢ ἐλεφνότητά μου^(β). Τὸ τρίτον, πὸς τὴν
 διχαρίσησιν ἔθεός εἶμαι χρεώσης, διὰ τὴν χάριν
 τὴν ἐλευθερίας μου ἐτέτης^(γ).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι.

- (α) Ρ'ωμ. α', ιη', ιθ', κ', κα'. Διαπὴ ἡ ὀργὴ τῷ Θεῷ Φανερώνη) ἀπὸ τῶν ἔρανον, εἰς κάθε ἀσεβείαν καὶ ἀδικίαν τῶν ἀνθρώπων, ὅπῃ κατακρίθῃσι τὴν ἀλήθειαν εἰς ἀδικίαν. Διαπὴ ἕκαστος ὅπῃ ἠμπορεῖ ὁ ἀνθρώπος νὰ ἀχρησθήσῃ περὶ τῷ Θεῷ, (εἶ) Φανερὰ εἰς αὐτὸς. Διὰ τὸ ὅτι ὁ Θεὸς τὴν πᾶν ἐφανερώσε. Διαπὴ τὰ πράγματα τῷ Θεῷ, ὅπῃ (εἶ) ἀόρατα (ἢ γὰρ ἢ παντοφνήτα δυνάμεις καὶ Θεότης) βλέπον) Φανερὰ εἰς τὰ ποιήματα (αὐτοῦ, ἀπὸ τὴν κτίσιν τῷ κόσμου, ἐξέταζον μετὰ τὸν νῦν, διὰ νὰ μὴ ἠμποροῦν νὰ ἀπηλογηθῶν. Διαπὴ ἔσονται νὰ ἐγνωρίσουν τὸν Θεόν, δὲν τὸν ἐδόξασαν, ἐδὲ τὸν διχαρίσησαν ὡσάν Θεόν, ἀμῆματα ἠγάθησαν εἰς τὴν λογισμῶν τους, καὶ ἐσκοπίθη ἡ ἀγνοήσους τὴν καρδίαν. Τὸ τρίτον κεφάλ. πρὸς Ρ'ωμ. ἀποδείχθη πόσον τὴν Ἰουδαίους ὡσάν τὰ ἔθνη νὰ (εἶ) ἐλεφνοὶ αἰμαρτωλοί.
- (β) Ρ'ωμ. γ'. ἀπὸ τῆς καὶ σίχης, ἕως τὸ τέλος τῆς κεφαλ'. ἀποδείχθη τὴν ἐλευθερίαν τῶν αἰμαρτωλῶν, ὅπῃ ἐγένετο διὰ μέσους Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- (γ) Ρ'ωμ. ιβ'. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς κεφαλ'. τῆς, ἕως τὸ τέλος τῆς Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς ἀκρινὰ εἰς διχαρίσησιν διὰ μέσους ἰσακούς τῆς ξανακαίνεργώσεως τῆς ζωῆς.
- (α) Τίτ. γ'. γ'. Διαπὴ ἡμεῖς ἕνα καιρὸν ἠμεσεαν ἀνόητοι, ἀπίθεῖς, πλανώμενοι, καὶ ἐδολοίμενοι τῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκδοταῖς πολλῶν λογίων, ἀπερνόντες εἰς κακίαν καὶ φθόνον, μισημένοι, καὶ μισῶντες ἕνας τὸν ἄλλον.
- (β) Τίτ. γ'. δ', ε', ζ'. Ἀμῆ ὅταν ἐφανερώθῃ ἡ Φιλαθροπία τῷ Θεῷ ἡμῶν Θεῷ. Ὅχι ἀπὸ ἔργα δίκαια ὅπῃ ἐκάμαμεν ἡμεῖς, ἀμῆ καὶ τὴν ἐλεημοσύνην τῆς μαῖς ἔσωσε, διὰ μέσους τῶν

τῶν λασίμαλ^α⊕ τῆ ἀναγκνήσεως καὶ τῆ ζαρκαινεργώσεως τῶν
 αἰγίς Πινύμαλ^α⊕. Τὸ ὁποῖον ἔχυσεν εἰς ἐμοῦ πλυσίως, Διὰ
 τῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῶν Σωτῆρ^α⊕ ἡμῶν. Διὰ τὸν γλυκῆν κλη-
 ρονόμοι, καὶ τὴν ἐλπίδα τῆ αἰωνίς ζωῆς, μετὰ τὸν ἐδικαιώθημεν
 μετὰ τὴν χάριν ἐκείνην.

(γ) Τίτ. γ'. η'. Οὗ λόγ^α⊕ ἐτέτ^α⊕ εἶ^α⊕ πρὸς, καὶ ἐτέταθ^α⊕ τὸν
 πᾶν βεβαιώσης, Διὰ τὸν φρονί^α⊕ (ζοσι τὸν ὑπερέχουσιν εἰς τὰ
 καλά ἔργα ἐκείνοι ὅπ^α⊕ ἴπιδωσαν εἰς τὸ θεόν· ἐτέτ^α⊕ εἶ^α⊕ τὸν
 καλά καὶ ὠφέλημα εἰς τὰς ἀνθρώπων.

Π Ρ Ω Τ Ο Ν Μ Ε Ρ Ο Σ ,

Περὶ τῆς ταλαιπωρίας τῶν ἀνθρώπων.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ γ'. Κυριακῆ β'.
ΑΠΟ' πῶθεν γνωρίζεις τὴν δυσυχίαν σου;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Απὸ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ^(α).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι .

(α) Ρωμ. γ'. κ'. Διὰ μέσ^α⊕ τοῦ νόμου ἐγνωρίζ^α⊕ ἡ ἀμαρτία. Ρωμ.
 ζ'. ζ'. Τὴν ἀμαρτίαν δὲν τὴν ἐγνώρισαι, ὡς δὲ διὰ μέσ^α⊕ τοῦ
 νόμου. Διὰ τὴν καὶ τὴν ἴπιδωσαν δὲν τὴν ἔξωρα τὴν εἶ^α⊕ ἀμαρτία,
 αὐτὴ δὲν ἔλεγε ὁ νόμ^α⊕, τὸν μὲν ἴπιδωσαν τῆς.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ δ'.

Καὶ πᾶν πρᾶγμα γινώσκ^α⊕ ἀπὸ μαῦς ὁ νόμ^α⊕
 τοῦ Θεοῦ;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Καὶ αὐτὸ μαῦς τὸ διδάσκει ὁ Χριστός εἰς κων-
 λογίαν φανερά, 50 καὶ Ματθ. κβ'. Κεφάλαιον,

Ψ

ΜΕ

μετά λόγια ἐτέτα: Να ἀγαπήσης τὸν Αὐτὸν-
 τω τὸν Θεὸν (εὐμεῖον (εὐ) τὴν καρδίαν, καὶ με-
 ὄλιον (εὐ) τὴν ψυχὴν, καὶ μεῖον (εὐ) τὴν διά-
 νοιαν. Ἐτέτι εἶναι ἡ πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή.
 Καὶ δεύτερη ὅμοια μεῖον ἐτέτι εἶναι. Να ἀγα-
 πῆσης τὸν γείτονα (εὐ) ὡσάν καὶ τὸ λόγον (εὐ). Εἰς
 ἐτέτασταῖς δύο ἐντολαῖς, ὅλ(ε) ὁ Νόμ(ε) καὶ (εὐ)
 Προφῆται κρέμονται.

Ματθ. κβ'. λζ', λη', λθ', μ'. Μάρκ. ιβ'. λ', λα. Λουκ. ι'. κζ'.
 Δευτ. ε'. ε'. Να ἀγαπήσης Κύριον τὸν Θεόν (εὐ).
 Λευτ. ιθ'. ιη'. Να ἀγαπήσης τὸ πλησίον (εὐ).

ΕΡΩΤΗΣΙΣ Ε΄.

Καὶ τάχα ἐτέτα ὅλα εἶναι ἡμπορετὸν νὰ τὰ
 φυλάξῃς τέλεια καὶ καθαρά;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Οὐκοί, εἰς κανένα τρόπον ^(α): γὰρ φυσικὰ
 δύκολα ξεκλίνομα εἰς ἐχθρή(ε) σιμᾶσὸν Θεόν ^(β),
 καὶ σὸν γείτονα ^(γ).

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

* γαλμ. ιγ'. (α) Ρ'ωμ. γ'. ι', ια', ιβ'. Καθὼς εἶ(ε) γραμμῶν, * ὅπ(ε) δὲν εἶ(ε)
 β', γ', δ'. πινὰς δίκαι(ε), δὲν εἶ(ε) εὐδὲ κανεῖς. Δὲν εἶ(ε) κανεῖας ὅπ(ε) ἀχρη-
 κᾶ, δὲν εἶ(ε) κανεῖας ὅπ(ε) γυρῶν τὸν Θεόν. Ὅλοι διγῆκαν ἔξω
 κ' ιβ'. β'. (ἀπὸ τ' ἴσταν εῤάταν) ὅλοι ἐγναν ἀχρησι, δὲν εἶ(ε) κανεῖας ὅπ(ε)
 νὰ κάμη καλοσιώλω, δὲν εἶ(ε) ἕως ἑνὰς.

(β) Ρ'ωμ. η'. ζ'. Διαπὶ τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς (ἡ γυν, ὁ νῆς (εὐ)
 ἡ ἐννοια τῆς σαρκὸς) εἶ(ε) ἐχθρα εἰς τὸν Θεόν, ἀπὶ δὲν ἰσο-
 πᾶσ(ε)

πάσῃ) εἰς τὸν νόμον τῷ Θεῷ, Διὰ τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ). Ε' φεσ. β'. γ'.
 Ἀνάμεσον εἰς τὰς ὁποίας καὶ ἐμεῖς ὅλοι ἐσωσανασραφήκαμεν
 ἕνα καιρὸν, εἰς τὴν ὁποίαν τῆς σαρκὸς, κάμνοντες τὰ θελή-
 ματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν Δαιμονίων, καὶ Φυσικὰ εἴμασε τέκνα
 ὀργῆς ὡσὲν καὶ οἱ λοιποὶ.

(β') Τίτ. γ'. γ'. Διατὴν ἑμῶν ἕνα καιρὸν ἡμεσων ἀνόητοι, ἀπὸ θεῶν,
 πλανώμενοι, καὶ ἐδουλεύσαμεν τῇ ὁποίαν καὶ ἡδοναῖς
 πολλῶν λογῶν, ἀπερνόντες εἰς κακίαν καὶ φθόνον μισημένοι,
 καὶ μισοῦντες ἕνα τὸν ἄλλον.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ ὅ.

Κυριακή γ'.

Καὶ τάχα ὁ Θεὸς νὰ ἔκαμε τὸν ἀνθρώπον τε-
 τοιανῆς λογῆς † ἀτυχὸν καὶ ξανάσροφον;

† πονηρὸν.

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Ὅτι, εἰς ἐξ ἑνὸς τρόπου: ἀμήμαλιστα ὁ Θεὸς
 ἔκαμε τὸν ἀνθρώπον ἀγαθὸν (α), Καὶ κατὰ τὴν ἰδίαν
 τὴν εἰκόνα (β), ἠγάπη, με δικαιοσύνην, καὶ με ἀλη-
 θινὴν ἀγιότητα (γ) Διὰ τὴν ἀγνοήσιν ὅρα καὶ κα-
 θάρια τὸν αὐτὸν Θεὸν καὶ πλάστωτε, καὶ νὰ τὸν
 ἀγαπήσῃ με ὅλητε τὴν ψυχὴν, καὶ νὰ ζῆ μετὰ
 λόγῃτε παντοφύνα καλότυχα, ἐπαινῶντας καὶ
 δοξάζωντας τὸν (δ).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι .

(α) Γεν. α'. λα'. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅλα τὰ ὅσα ἔκαμε, καὶ νὰ ὅτι
 ἦταν πολλὰ καλὰ.

(β) Γεν. α'. κζ'. Καὶ ἔκαμεν ὁ Θεὸς τὸν ἀνθρώπον, κατὰ τὴν εἰκόνα
 τοῦ Θεοῦ ἔκαμεν, δόξαστον καὶ θελοῦν τὰς ἑκατόμβας.

(γ) Ε' φεσ. δ'. κδ'. Καὶ νὰ ἐνδυθῆτε τὸν καινὸν ἄνθρωπον, ὅτι
 ἐκείνη

ἐκλήθη καὶ Θεὸν μὲ δικαιοσύνη καὶ ὁσιότητι ἀληθείας.
Κολασ. γ'. ε'. Καὶ ἐνδυθήκετε τὸ νέον ὅπερ ἕξανακαινεργώνε)
εἰς γνώσιν, καὶ τὴν εἰκόνα ἐκείνην ὅπερ τὸν ἐκλίσε.

- (δ) Ρ'ωμ. ε'. ε'. Διατὶ γραφὴ τῆς δικαιοσύνης ὅπερ εἶ) ἀπὸ τὸν νόμον, λέγωντας, ὅτι ὁ ἀνθρώπος ὅπερ κάμει αὐτὰ, θελὲ ζῆσαι διὰ μέσων αὐτῶν.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ Ζ.

Τὸ λοιπὸν πᾶσαν τυχαίνην καὶ ἔρχε) ἢ πονηρίαν
ἐτέθη εἰς τὴν ἀνθρώπινον φύσιν;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Ἀπὸ τὸν ἕξεπεςμὸν, καὶ ἀπὸ τὴν ᾠρακοῖν, ὅπερ
εἰς τὸν ᾠράδισον ἐσωέβη τῆς πρώτων μας γο-
νέων Ἀδάμ καὶ Εὕας^(α). Ὅπερ διὰ μέσων τῆς
ἀφορμῆς ἐτέθη, ἢ ἐδική μας φύσις, τετρακτῆς
λογῆς ἐκαταχαλάθη, ὅπερ ὄλοιμας συμπαννό-
μεθεν εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητέρας μας μὲ ἀμαρ-
τίας, καὶ με αὐταῖς γινόμεθεν εἰς τὸν κόσμον.^(β)

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

- (α) Ρ'ωμ. ε'. β'. Δια μέσων ἐν ἑαυτῷ ἄνθρωπος ἡ ἀμαρτία ἤλθεν εἰς τὸν
κόσμον, καὶ διὰ τῆς ἀμαρτίας ὁ θάνατος. ἔτ(η καὶ ὁ θάνατος
ἐπέρασεν εἰς ὅλους τὸς ἀνθρώπους, εἰς τὸν ὁποῖον ἄνθρωπον ὄλοι
ἀμάρτισαν.

- (β) Ψαλμ. ν'. σ'. Διότι ναὶ ὅπερ μὲ αἰομίαις ἐσυμπιάθηκα, καὶ
μὲ ἀμαρτίαις μὲ ἐγνήθησεν ἡ μητέρα μας. Ἰωάν. γ'. σ'. Ἐκείνο
ὅπερ ἐγνήθη ἀπὸ τῆς σαρκός, σὰρκα εἶ). καὶ ἐκείνο ὅπερ ἐγ-
νήθη ἀπὸ Πνεύματος, Πνεῦμα εἶ).

ΕΡΩ-

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ η'.

Κυριακή δ'.

Καὶ τάχα τέθειανῆς λογῆς ἐκαταχалаθή-
καμψ, ὅπῃ πλέα ὀλότελα εἰς κανένα καλὸν δ'εν
εἴμασεν ἀξιοί, ἀμὴ μόνον εἰς κάθε κακὸν ἐτζη
δύκολα νὰ ξεκλινώμεσθε;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Ναῖσκε, βέβαια ^(α): Ἀν' ἴσως κ' δ'εν ξαναγυ-
νηθῆμεν πάλιν νέοι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ τὸ Πνεῦμα ^(β).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι .

^(α) Ρ'ωμ. ζ'. ιη'. Διαπὶ ἡξάρω ὅτι δ'εν κατοικᾷ εἰς ἐμῶν, ἦγεν,
εἰς τ' σάρκα μὲ τίποτες καλόν. β'. Κορ. γ'. ε'. Ὅχι ὅτι εἴμασε
διωπαὶ ἀπὸ λόγος μας νὰ νοήσωμεν τίποτες, ὡσὼν ἀπὸ λόγος
μας. Γεν. η'. κα'. Ὁ λογισμὸς τοῦ ἀνθρώπου, καίτε) εἰς πᾶς
κακοσύναις ἀπὸ παιδιότητος. Γ'ωβ. ιε'. ις'. Εἶναι τ' συχασμέ-
νῳ καὶ ἀκάθαρῳ ὁ ἀνθρώπος, ἔσωντας νὰ πίνῃ τὴν
ἀδικίαν ἴσα ὡσὼν τ' ποτόν.

† μισημένῳ.

† ἦγεν, πό-
πομακερῶ.

^(β) Γ'ωβ. γ'. ε'. Ὅποι) δ'εν γυνηθῆ ἀπὸ νερόν καὶ Πνεῦμα, δ'εν
ἡμπορεῖ νὰ ἔμψῃ εἰς τ' βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ θ'.

Καὶ τάχα ὁ Θεὸς δ'εν ἀδικᾷ τὸν ἀνθρώπον,
ὅποταν τοῦ γυρῶν εἰς τὸν νόμον ἐκείνα ὅπῃ εἶναι
ἀνῆμπορέτα νὰ κάμῃ;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Ὅυσκε ^(α): Γιαπὶ ὁ Θεὸς ἐπλασε τὸν ἀνθρώπον
τέθειανῆς λογῆς τέλφον ὅπῃ νὰ ἡμπορῆ νὰ κάμῃ

Ψ 3

ταῖς

ταῖς ἐπιτολαῖς τῆς ^(β), Ἀμή οἱ ἀνθρώποι, ἔσονται
καὶ νὰ πλανηθῆ μετὰ τὰς δολεραῖς ψιλοσιώαις τῆς
πονηρῆ δαίμονος ^(γ), θεληματικῶς τρέποντες ἐπα-
ρήκασε τὴν ἐπιτολήν τῆς Θεοῦ, καὶ ἐσέρησε τὸ λόγον τῆς,
καὶ ὅλους τῆς μεταγενέστερας, ἀπὸ τοῦ Θεοῦ
ἐκεῖνο χάρισμα ^(δ).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι.

(α) Ρώμ. α'. λβ'. Ἐσώθητε νὰ ἐγνωρίσῃ τὴν δικαιοσύνην τῆς
Θεοῦ, ὅτι ἐκεῖνοι ὅπως κἀμνησι τὰ τέτοια πράγματα ^(ε') ἀξιοί
θανάτου. Ματθ. ιη'. κδ'. Ὁμοιάζει ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν,
ἐνα ἀνθρώπων βασιλέα, ὁ ὅποιος ἠθέλησε νὰ κάμη λογα-
ριασμόν μετὰ τῶν δούλων τῶν. Καὶ ὡσαν ἄρχησε νὰ λογα-
ριάσῃ, τῆς ἐφέρθη ἕνας ὅπως τῆς ἐχρεώσῃ δέκα χιλιάδες τάλαντα.
Καὶ μὴ ἔχωντας νὰ ἀποδώσῃ, ἐπρώταξεν ὁ αὐθέν-
της τῆς νὰ πωληθῆ καὶ αὐτὸς καὶ ἡ γυναῖκα καὶ τὰ παιδιὰ τῆς,
ὅλα ὅσα εἶχεν νὰ ἀποδοῖ τὸ χρέος. Καὶ ἐθυμώθη ὁ αὐθέν-
της τῆς καὶ τὸν ἐπαράδωκεν εἰς τῶς τῆς ἐξέτασάδες, ἕως ἕως νὰ
δώσῃ ὅλον τῆς τὸ χρέος.

† ἦγεν, εἰς
τῶς χαδα-
λάδες.

(β) Ἐκκλησ. ζ'. λ'. Ὅμως, γνώριζε τὸ πῶς ὁ Θεὸς
ἔκαμε τὸν ἀνθρώπον ἴσιον: καὶ αὐτοὶ ἐζήτησαν τὸ πολλὰς λογισμῶν.

† ἦγεν, εὐρέ-
μετα πολλά.

(γ) β'. Κορ. ια'. γ'. Ὁ ὄφιος ἐξεπλάνεσε τὸν Εὐάν, μετὰ τὴν ἀτυ-
χίαν τῆς πονηρίας τῆς.

(δ) Ρώμ. ε'. ιθ'. Διὰ μέσῃ τῆς σαρκὸς τῆς ἐνὸς ἀνθρώπου, οἱ
πολλοὶ ἐκατασάθησαν ἀμαρτωλοὶ. Γεν. γ'. ζ'. Καὶ ἀνοιχθή-
κασιν τὰ μάτια τῶν δύο, καὶ ἐγνωρίσασιν ὅτι ἦσαν γυμνοί.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ Ι.

Καὶ τάχα ὁ Θεὸς τὴν σαρκὸν ἐτέτλε καὶ
ἀποσάσιν, θελετὶ τὴν ἀφήσῃ ἀπαίδου τῆς;

Α Π Ο-

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Οὕσκει, εἰς ἕδ' ἓνα τρόπον ^(α): ἀμὴν κατὰ πολλὰ ὀργίζε^(β) φοβερα^(β), διὰ τὴν πρᾶξιν τῆς προξενη-
 μύης ἐτέτης εἰς τὸ λόγους φυσικῆς ἀμαρ-
 πίας ^(γ) ^(δ). Καὶ μετὴν δικαίαν τε κείσιν τὴν παι-
 δούμην προσεραναῖς ^(ε), καὶ παντοφύναῖς ^(ς) πτω-
 ρείαις ^(η), καθὼς ἀποφασισμὸν τὸ ἔχει, λέγων-
 τας, * Καταραμύ^θ εἶναι καθ' ἑναὶς ὅπῃ δ' ἐν μ-
 νέσκει τελείως εἰς ὅλα ἑκείνα ὅπῃ εἶναι γραμμύ^α
 εἰς τὸ βιβλίον τῆς νόμου, διὰ τὰ κάμη.

* Δούτερ.
 κζ'. κς'.
 Γαλ. γ'. ι'.

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι .

(α) Ψαλμ. ε'. ε'. Δὲν εἶσιν ἐσὸ θεὸς ὅπῃ νὰ θέλης τὴν ἀδικίαν.
 Δὲν θέλει κατοικήσῃ σιμαῖσ κακωσμεμύ^θ.

(β) Ψαλμ. οέ'. ζ'. Εἰσὸ εἶσιν φοβερός, καὶ ποῖ^θ θέλει σὺ αἰτισα-
 θεῖ; ἀπὸ τότε εἶναι ἡ ὀργή ζς. Εἶρ. ι'. λα'. φοβερόν τῆ^η νὰ τ
 ἐντέσωμλμ εἰς τὰ χέρια τῆς θεῆς τῆς ζῶν^θ.

† νὰ τύχω-
 μμ, νὰ ξεπέ-
 σωμλμ.

(γ) Ε' φεσ. β'. γ'. Καὶ φυσικὰ ἤμεσαν τέκνα ὀργῆς, ὡσὶν καὶ
 οἱ λοιποί. Ρ' ὡμ. ε'. ιδ'. Ἀμὴν ὁ θάνα^θ ἐβασίλευσεν ἀπὸ τῆ
 Ἀδάμ, ἕως τὸ καιρὸν τῆς Μωϋσέως, καὶ εἰς ἑκείνους ὅπῃ δ' ἐν
 ἀμαρτήσιν καὶ τὸ ὁμοίότη^α τῆς προβάσεως τῆς Ἀδάμ.

(δ) Ρ' ὡμ. α'. ιη'. Ἡ ὀργή τῆς θεῆς φανερώνε^η ἀπὸ τῆς ἐρανοῦ εἰς
 κάθε ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν τῶν ἀνθρώπων.

(ε) Δούτερ. κη'. ιέ'. Καὶ ἀν' ἴσως καὶ δὲν ὑπακῆσῃς τῆς φωνῆς
 Κυρίου τῆς θεῆς σα: καὶ τὰ ἴπλοισα. θέλει εἶσιν καταραμύ^θ
 εἰς τὸ χωράφιν, καὶ καταραμύ^α τὰ ἀμπέρισα, καὶ τὰ
 ζυμωνοσκάφηδά σου, καταραμύ^θ τὸ γῆ^θ τῆς κοιλίας σου,
 καὶ τὰ γρηνήματα τῆς γῆς σου, καταραμύ^α τὰ βουκόλιά σου,
 καὶ τὰ κοπάδια τῆς προβάτων σου. καὶ καταραμύ^θ εἰς τὸ ἔμ-
 πιασμά σου, καὶ εἰς τὸ ὄγαλμά σου.

15) Η' σαί.

(5) Η' σαΐ. ξς'. κδ'. Τὸ σκλήκι τὸς δὲν θέλῃ ἀποθανῆ, καὶ ἡ Φω-
πά τὸς δὲν θέλῃ σβιδεῖ, καὶ θέλουσιν εἶσε συχασαὶ κάθε σαρκὸς.
Ματθ. κε'. μα'. Σύρτε ἀπὸ μύρα οἱ καταραμένοι εἰς τὸ πῦρ
τὸ αἰώνιον, ὅπῃ εἶ) ἐπομασμένοι τῷ Διαβόλῃ καὶ τῷ Αἰγγέ-
λων τὸς. β'. Πέτρ. β'. θ'. Η' ξέρφ ὁ Κύριος νὰ ἐλθῇ θερῶνη
τὸς δισεβῆς ἀπὸ τὸν πῆρασμον, καὶ νὰ φυλάτῃ τὸς ἀδίκους
ὅπῃ πμωρῆν) εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως.

(7) Ψαλμ. ε'. ε', ζ'. Δὲν εἶσαι Θεὸς ὅπῃ νὰ θέλῃς πλὴν αἰομίαν,
δὲν θέλῃ καταικήσῃ σιμάσθ κακοσωάτ). Θέλῃς καταχα-
λάσῃ ὅλους ἐκείνους ὅπῃ μιλήσῃ τὸ ψέμα. Τὸν ἄνθρωπον τὸν
Φονιῶν καὶ τὸν δολερὸν † συχαίνε). ὁ Κύριος.

† μιᾶς.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ · ΙΑ'.

Ἀμὴν ὁ Θεὸς δὲν εἶναι καὶ ἐλεήμων;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Βέβαια εἶναι καὶ ἐλεήμων ὁ Θεὸς, ἀμὴν εἶναι καὶ
δικαίος καὶ κριτής^(α). Διὰ τὸ ὅποῖον, ἡ δικαιοσύνη ἐ-
γκαλεῖ καὶ ζητᾷ τὴν αἰμαρτίαν ἐκείνων ὅπῃ ἐγένε-
ν ἐναντίον τῆς ὑψηλῆς τῆς θεϊκῆς μεγαλοφύ-
της, διὰ νὰ τὴν παιδύσῃ μετὰ τελείαν ἐκείνων
παντοφύνην πμωρίαν, τῆς ψυχῆς καὶ τῆς σώματος^(β).

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

(α) Ἐξοδ. λδ'. σ', ζ'. Ὁ Κύριος Κύριος Θεὸς, εὐσπλαγχνὲς καὶ ἐλεή-
μων, ἰσομονητικὸς καὶ πολυελεημονητὴς, καὶ ἀληθινὸς, ὅπῃ Φυ-
λάξῃ τὴν δικαιοσύνην, καὶ ὅπῃ κάμνῃ τὴν ἐλεημοσύνην εἰς
χιλιάδες, καὶ ὅπῃ συμπαθῆς πᾶσι ἀνομίαις, ἀδικίαις, καὶ
αἰμαρτίαις: Καὶ ὅπῃ τὴν φταίστην δὲν † καταρῖξῃς, καὶ ὅπῃ
παιδύξῃ ταῖς αἰμαρτίαις τῶν Πατέρων ἀπᾶν εἰς τὰ παι-
διά, ἕως ἀπᾶν εἰς τὰ παιδιά τῶν παιδίων, ἕως τρίτῃ καὶ τέτρ-
τῃ

† ἔγω, δὲν
τὸν ἀφῆδες
ἀπὸ τῶν ἁμαρ-
τιῶν.

πρωφραϊν. Η'σαϊ. λγ'. ιδ'. Ἐξέχωρίσθησαν εἰς τὴν Σιών, θέλσσι λάβη προμάρα οἱ ἀσεβῆς. πῶς θέλσσι (αἷς εἰπεῖ ὅτι Φωλία καίε); πῶς θέλσσι (αἷς εἰπεῖ τὸν τόπον τὸ παντοφνόν;

(β) β'. Θεσσαλ. α̃. ε', ς', ζ', η', θ'. Τὸ ὁποῖον εἶ) δέξιμον τ' δικάϊας κρείσεως τ' Θεῶ. Ἐπιδὴ εἶ) δίκαιον σιμᾶ εἰς τὸ Θεόν, νὰ αἰταποδώση θλίψιν εἰς ἐκείνους ὅπῃ (αἷς) θλίβουσι. Καὶ ἐσεῖς ὅπῃ θλίβεσθε, νὰ (αἷς) δώση ἀνέσιν αἰτάμα μετ' ἐμαῶ, εἰς Φανέρωσιν τ' Κυρίε ἡμῶν Ἰησοῦ, ἀπὸ τ' ἔρανον, μὲ τ' Ἀγγέλων τῆς δυνάμεώς τε. Μὲ Φωλίαν ὅπῃ νὰ καίη, νὰ κάμη ἐκδίκησιν εἰς ἐκείνους ὅπῃ δὲν ἐγνωρίζον τὸ Θεόν, καὶ εἰς ἐκείνους ὅπῃ δὲν ἴσακῆσαι τὸ Εὐαγγέλιον τῶ Κυρίε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οἱ ὁποῖοι θέλσσι ἔχθριμωρίαν, τὸ παντοφνόν χαλασμόν, διωγμῶν ἀπὸ τὸ πρῶσωπον τῶ Κυρίε, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς δυνάμεώς τε.

Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Ο Ν Μ Ε Ρ Ο Σ,

Περὶ τ' ἐλευθερίας τῶν ἀνθρώπων.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ β'.

Κυριακῆ'.

Ἐπιδὴ τὸ λοιπὸν καὶ μὲ δικαιοκρασίαν τ' Θεῶ εἴμασε φταίσεις καὶ αἵτιοι ἐτέτων τῶν πρῶσκαίρων καὶ τῶν παντοφνῶν τιμωριῶν, πῶς νὰ ἡθελάρη κάμη νὰ ἡμπορέσωμεν ἀπὸ ταῖς παιδύσεις ἐτέταις νὰ ἐλευθερωθῆμεν, καὶ νὰ τύχωμεν τ' ἀγάπης καὶ χάριτος τ' Θεῶ;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Καὶ εἰς αὐτὸ ζητᾶ καὶ θέλσσι ὁ Θεός, νὰ διχαρησθῆ ἡ δικαιοσύνη τε^(α). Διὰ τῆτο κατὰ πᾶσαν

Ω ἀνάγκη

ἀνάγκη ἢ δι' χαρίσιν ἐτέτι, ἢ διὰ μέσους
τῶν ἰδίων^(β), ἢ διὰ μέσους ἄλλους κανενὸ κάμη χεῖρα
να γῆ^(β).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι.

- (α) Ε'βρ. θ' κβ', κγ'. Μὲ τὸ αἷμα καθαρῶν^(γ) ὅλα κτ' ἔ νόμον,
καὶ χωρὶς αἱματοχυσίας δὲν γίνεται ἄφεσις τῶν ἀμαρτιῶν.
Ἀνάγκη λοιπὸν τὰ ᾧ ἀδείγματα ὅπῃ εἶναι εἰς τὰς ἐραυὰς,
μὲ τῶτα να καθαρῶν^(γ), ἀμὴ αὐτὰ τὰ ἐπεράνια καθαρῶν^(γ)
μὲ καλλίτεροις θυσίαις ᾧ ἐτέταις.
- (β) Γ'εζεκ. ιη'. δ'. Η' ψυχὴ ὅπῃ να ἀμαρτάνη, ἐκείνη θέλῃ λυ-
θῆναι. Ρ'ωμ. η'. γ'. Διατὶ ἐκεῖνο ὅπῃ δὲν ἐδώετον να κάμη ὁ
νόμος, εἰς τὸ ὁποῖον ἦτον ἀδενῆς εἰς τὸ σῆμα, ὁ Θεὸς ἔσωντας
να πέμψη τὸν Υἱὸν τῆς με ὁμοίωμα σαρκὸς ἀμαρτωλῆς, καὶ
ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας, ἐκατάκρινε τὴν ἀμαρτίαν μέσα εἰς τὴν
σῆμα, ἀπὸ να πληρωθῆ τὸ δικαίωμα τῶ νόμου εἰς ἡμας.
- (γ) Ματθ. ε'. κς'. Βέβαια (ῶ λέγω, δὲν θέλῃς εὐχῆ ἀπ' ἐκεῖ
ἔως ὅπῃ να πληρώσης ἔως καὶ τὸ ὑπερῶν Φόλων. β'. Κορ.
ε'. κα'. Διατὶ ὁ Θεὸς ἐκεῖνον ὅπῃ δὲν ἐνώρισεν ἀμαρτίας
(ἦγεν τὸ Χριστὸν) τὴν ἐκατὰ ἀμαρτίαν ἀπὸ λόγου μας, ἀπὸ να
γῆμεν ἡμεῖς δικαιοσύνη τῶ Θεῶ εἰς αὐτόν.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ ιγ'.

Καὶ τάχα διὰ μέσους τῶν ἰδίων, ἢ μπορῶ-
μεν να κάμωμεν τὴν εὐχαρίστησιν ἐτέτι;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ.

Ὁ ὕσκε, εἰς κανένα τρόπον^(α): διότι καθ' ἡμέ-
ραν πλὴν ἀπεισοτέρας αὐγαλίζομεν τὰ χεῖρα^(β).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι.

- (α) Γ'ωβ. θ'. β'. Ἀπὸ ἀληθινὰ γνωρίζω πῶς ἔτζη^(γ), διότι
πῶς θέλῃ εἶσαι δικαιοσύνη ὁ ἀνθρώπος^(δ) σιμᾶ εἰς τὸν Κόσμον;
ἀπὸ

Διὰ τὴν αὐτὴν θέλησιν νὰ κερῆθῃ μὲ τῶν λόγων τε, δὲν θέλει τῶν ὑποκρίσεων, διὰ νὰ μὴ ἐναντιωθῇ εἰς ἓνα λόγον τε διὰ τὰ χίλια.

(β) γ'. Βασιλ. η'. μς'. Δὲν εἶναι αὐθροπία ὅτι νὰ μὴ ἀμαρτάνη. Ρώμ. β'. ε'. Ἀμὴν καὶ τὴ σκληρότητα καὶ ἀμετανόητον καρδίαν, ὡς ἔλεγε τὸ λόγον καὶ ὀργὴν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ὀργῆς, καὶ τὴ φανερώσεως τῆς δικαίας κρίσεως τῶν Θεῶν.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ ἰδ'.

Ἀμὴν τὰ χαρὰ ἓνα διὰ τὰ ὑψηλὰ καὶ λεπτὰ ποιήματα διὰ τὸ ἐκεῖνα ὅτι εἶναι ἀπάνω τὸν ἔρανον, ἢ διὰ τὸ ἐκεῖνα ὅτι εἶναι εἰς τὴν γλῶσσαν, ἢ ἡμπορεῖ διαλόγισμας τὸ χρέος τῶν ἐπιπέδων νὰ τὸ εὐχαριστήσῃ;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Ὁ ὕσκει κανένα: γὰρ ὁ Θεός, πρῶτον μὲν δὲν κρένεται νὰ ἀδικαίον ὅτι, εἰς ἄλλο κανένα ποίημα νὰ παιδεύσῃ τὰ ἀμαρτήματα ἐκεῖνα ἢ αὐθροπίας ὅτι ἔκαμε^(α). καὶ ἐπέτα ὅτι κανένα ποίημα δὲν ἡμπορεῖ νὰ βασιλεύσῃ καὶ νὰ ὑπομείνη τὸ βάρος ἐκεῖνο τῆς ὀργῆς ἢ Θεῶν, ὅτι ἔχει εἰς παιδύμον τῆς ἀμαρτίας ἐκείνης, καὶ νὰ ἴξελαι φέρωσι ἄλλως διὰ τὸ βάρος ἐπέτα^(β).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι .

(α) Γεν. β'. ιζ'. Ὅποιαν καὶ αὐτὴν ἡμέραν θέλετε φάγη ἀπ' αὐτὸ, θέλετε ἀπεθάνει. Ἔξορ. β'. ιγ', ιδ'. Νὰ ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά ὅτι μὴ ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ δὲ τὰ παιδιά ἐμετοῖ χασι σαρκὸς καὶ ἀμαρτίας, ὁμοίως καὶ αὐτὸς ἐμετέχευε τὰ αὐτῶν, διὰ νὰ χαλάσῃ διὰ μέσους τῶν θανάτων, ἐκεῖνον ὅτι ἔχει τὸ κράτος τῶν θανάτων,

ἤγαν, τὸν Διάβολον, ἔτι λοιπά. Διότι δὲν πέρνει εἰς τὸ λόγος
 τὰ τὰς Ἀγγέλους, ἀλλὰ πέρνει εἰς τὸ λόγος τὸ σπέρμα τῶν
 Ἀγγέλων.

(β) Ἱερ. δ'. δ'. Μὴ ἐξέλθῃ ἡ ψὴν Φωλὶά ὁ θυμὸς μου ἔτι φέλι καύσι,
 καὶ δὲν φέλι εἶσαι πινὰς ὅπως νὰ τὴν σβίση. Ψαλμ. ρκθ'. γ'.
 Ἀνίσως καὶ κριτῆς τῆς ᾠδονομίας μου ὡς Κύριε Κύριε
 ποῖ ἔτι φέλι δωρηθεῖ νὰ ὑπομείνη;

ΕΡΩΤΗΣΙΣ ΙΕ΄.

Καὶ ποῖον τὸ λοιπὸν κάμνει χρεία νὰ γυρεύ-
 σωμεν μεσίτην ἢ ἐλευθερωτὴν;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Κάμνει χρεία νὰ γυρεύσωμεν τὸν αὐτάμα
 ἀληθινὸν καὶ δίκαιον ἄνθρωπον^(α) ^(β), τὸν δυνατώ-
 τερον ὅλων τῶν κτισμάτων, (ἤγαν) τὸν αὐτάμα
 καὶ ἀληθινὸν Θεόν^(γ).

ΜΑΡΤΥΡΙΑ Ι.

(α) α'. Κορ. ιε'. κα'. Δια μέσων ἑνὸς ἀνθρώπου^(εἶ) ὁ θάνατος, καὶ
 διὰ μέσων ἑνὸς ἀνθρώπου^(εἶ) ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν. Ἐβρ.
 β'. ιζ'. Δια τῆτο ἐχρεώση νὰ ὁμοιωθῇ εἰς ὅλα τὰς ἀδελφούς,
 διὰ νὰ γνῆ ἐλεήμων καὶ πιστὸς δεξιερδός, εἰς τὰ πράγματα
 ὅπως πρέπει νὰ γίνουσι) σιμὰ εἰς τὸν Θεόν, εἰς τὸ νὰ καθαρῶσι
 πᾶς ἀμαρτίας τῶν λαῶν.

(β) Ἐβρ. ζ'. κς'. Δια τὴν τοῦτ^(ε) δεξιερδός μας ἔπρεπεν, ὅσι^(ε),
 ἀκακ^(ε), ἀμιάν^(ε), ξεχωρισμὸν^(ε) ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν.

(γ) Ὡσπερ. α̃. ζ'. Τὰς ἡμέρας τῶν Ἰούδα φέλω ἐλεήσι, ἔτι φέλω τὰς
 φυλάξῃ διὰ τὸν αὐθέρην τὸν Θεόν τους. Ἱερεμ. κγ'. ε'. Εἰς
 ταῖς ἡμέρας του, φέλι φυλαχθεῖ ὁ Ἰούδας, καὶ ὁ Ἰσραήλ φέλι
 κατοικήσι ἰερουσαλὴμ^(ε). Ἐτῆτο^(εἶ) τὸ ὄνομά του, ὅπως φέλι ἔ
 κραξῃ, ὁ Κύριε^(ε) ἴωσεν, ἤγουν, ἡ δικαιοσύνη μας.

ΕΡΩ-

Καὶ γὰρ ποίαν ἀφορμὴν ἀνάγκη εἶναι ὅτι αὐτὸς νάναι ἀληθινὸς καὶ δικαῖος ἀνθρώπος.

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Διότι ἡ δικαιοσύνη ἔθεε ἀναζητᾷ τὴν ἀνθρώπινον ἐκείνην φύσιν ὅπως ἔκαμε τὴν ἀμαρτίαν νὰ παιδευθῆ διατὴν αὐτὴν ἀμαρτίαν^(α). Διατὴν ἐκείνην ὅπως μὲ ἀμαρτίας φιλίης εὐερισκόμενον, δὲν ἤθελε ἢ μπορέσει διατὴν ἄλλας νὰ ὑπομείνη παιδύσιν^(β).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι .

(α) Ε'ξοδ. λβ'. λγ'. Ὅπως ἀμαρτίωσεν ὁμπροσάμου, θέλω λφώσῃ τὸ ὄνομά του διὰ τὸ βιβλίον μου. Ε'βρ. β'. ιδ', ις'. Ε'πέδη λειπὸν τὰ παιδία ἐμετοίχασιν σαρκὸς καὶ αἱματι, καὶ αὐτὸς ὁμοίως ἐμέτεχε τὴν αὐτῶν: Ἐτὰ λοιπὰ. Διατὴν δὲν πέρνη εἰς τὴν λόγου του τῆς Ἀγγέλους, ἀμὴ πέρνη εἰς τὴν λόγου του τὸ σπέρμα τῆς Ἀβραάμ. Ε'βρ. ε'. α'. Διατὴν κάθε δὲ χειρὸς ὅπως πέρνεται διὰ τῆς ἀνθρώπων, εἰς τὰ πράγματα ὅπως κάμνη χρεία νὰ γίνωνται εἰς τὸν Θεόν, διὰ νὰ προσφέρῃ δῶρατε καὶ θυσίας διὰ τῆς ἀμαρτίας.

(β) Ε'βρ. ζ'. κς'. Διότι τοῖς τὴν δὲ χειρὸς μαῖς ἔπρεπεν, ὅσι, ἀκακί, ἀμιάσι, ξεχωρισμῶ, διὰ τῆς ἀμαρτιῶν καὶ ὑψηλότερον τὸν ἔρανον γρόμῶ. Ὅποῖ, δὲν ἔχῃ ἀνάγκην καθὼς εἶχαν ἐκαῖνοι οἱ δὲ χειρεῖς, νὰ ἀναφέρῃ καθ' ἡμέραν θυσίας, πτωχότερα διὰ τῆς ἐδικαῖς του ἀμαρτίας, ἐπέτα διὰ τῆς ἀμαρτίας τῆς λαῖ.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ 13.

Καὶ γὰρ κἀμὴ χρεία νὰ εἶναι Θεὸς ἀληθινός;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Διὰ νὰ τυχαίη ὅτι μὲ τὴν δυνάμιν τῆς Θεότητός τε, τὸ βάρθ' ἐκείνο τῆς ὀργῆς τῆς Θεᾶς, νὰ διωχθῆ νὰ βασιάξῃ καὶ ὑπομείνῃ εἰς τὴν ἀνθρωπότητά τε^(α), καὶ νὰ μᾶς ξαναποκλίση καὶ ξαναφέρῃ μας εἰς τὴν πρώτην κατάστασιν τὴν, χαυμνίω μας δικαιοσύνην καὶ ζωὴν^{(β) (γ)}.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

(α) Η' σαϊ. θ'. ε'. Παιδίον ἐγνήθη εἰς ἐμαῶς, γίος καὶ ἐδόθη εἰς ἐμαῶς, καὶ κρεῖζ(ε) τὸ ὄνομά τε μεγάλης βελῆς † μαντατοφόρο, Θεὸς διωγτός. Πράξ. κ'. κη'. Νὰ ποιμαίνετε τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Θεᾶς, τὴν ὁποίαν ἀποκτήσε με τὸ ἰδίόν τε αἷμα. Ἐβρ. θ'. ιδ'. Πόσω μᾶλλον τὸ αἷμα τῆς Χρῆστῆς, ὁ ὁποῖος διὰ μέσος τῆς Πνεύματι τῆς αἰωνίης ἐπέσφερε τὴν λόγος τε ἀκατηγόρητον εἰς τὸν Θεόν, θέλῃ καθαρίσῃ τὴν σωματικὴν ζῆσιν ἀπὸ τὰ νεκρὰ ἔργα, νὰ λατρεύετε Θεὸν ζῶντα. α'. Πέτρ. γ'. ιη'. Ὁ Χρῆστος μίαν φορὰν ἔπαθε διὰ τὰ ἁμαρτίας, ὁ δίκαιος διὰ τῆς ἀδικίας, διὰ νὰ μᾶς φέρῃ εἰς τὸν Θεόν, ἔσωντας νὰ ἐθανάτωθῃ εἰς τὸ κρῖν, ἵνα ἐζωοποιήθῃ μετὰ Πνεῦμα.

(β) Ἰερεμ. λγ'. ις'. Εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείναις θέλῃ φυλαχθεῖ ὁ Ἰσραὴλ, ἡ Ἰερουσαλήμ θέλῃ κατοικήσῃ θάρρετα, καὶ τὸ ἔϊ) τὸ ὄνομα ὁποῖον τὸν θέλῃσι κρεῖζ(ε), ὁ Κύριος ἡ δικαιοσύνη μας. Η' σαϊ. μέ. κα', κδ'. Δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁ Κύριος ὁ Θεός, καὶ δὲν εἶ) ἀλλ' ἐξω ἀπὸ μύα, δίκαιος, καὶ Σωτῆρας; Ἐπὶ λοιπὰ. Εἰς τὸν Κύριον θέλῃ δικαιοθεῖ, καὶ θέλῃ δοξαθεῖ εἰς τὸν Θεὸν ὅλο τὸ πᾶν σὺ Ἰσραὴλ.

(γ) α'. Καθ.

† μλωσπὴς
ἀποκρ-
σάρης.

(γ) α'. Καθ. Ιωαν'. δ'. θ'. Ἀπὸ τῆς τοῦ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τῆς Θεῶς εἰς ἡμᾶς, ὅτι τὸ Γιόν του τὸ μονόγενῆ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ ζήσωμεν διὰ μέσου του. •

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ . ιη'.

Καὶ ποῖός εἶναι ὁ Μεσίτης ἐστὶν ὅπως εἶναι αὐτάμα Θεὸς ἀληθινός, καὶ ἀληθινὸς τέλει καὶ δίκαιός ἀνθρώπος;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Ὁ Κύριός ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός^(α). ὁ ὁποῖός, ἔγενεν εἰς τὸ λόγοςμα σοφία ἀπὸ τὸν Θεόν, δικαιοσύνη καὶ ἀγασμός, καὶ ἐξαγορὰ τῆς ἐλευθερίαςμας^(β).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι .

(α) α'. Τιμ. β'. ε', σ'. Ἐνας ἔστι ὁ μεσίτης Θεὸς καὶ ἀνθρώπων, ἀνθρώπος Ἰησοῦς Χριστός, ὅπως ἔδωκε τὸν λόγον του ἐξαγοράμα διὰ ὅλους. Ιωαν'. α'. β'. Εἰς τὸ δὲ χλω ἦτον ὁ λόγός, καὶ ὁ λόγός ἦτον μετὰ Θεῶς, καὶ Θεὸς ἦτον ὁ λόγός. Ἐστὶν ἦτον εἰς τὸ δὲ χλω μετὰ Θεῶς. Ιωαν'. α'. ιδ'. Καὶ ὁ λόγός ἔγενε σὰρξ καὶ ἐκατόικησεν εἰς ἡμᾶς. Φιλιπ. β'. σ', ζ'. Ὁ ὁποῖός Ἰησοῦς ἔσωντας καὶ νὰ ἔστι εἰς τὸ μορφῶ τῆς Θεῶς δὲν ἐλογίασε νὰ ἔστι ἀρπαγμὸς τὸ νὰ ἔστι ἴσα μετὰ τὸν Θεόν, Ἀλλὰ (ὅμως) ἐκένωσε τὸν λόγον του, πέρνωντας μορφῶ δέλου, καὶ γνόμην ὅμοιος τῶ ἀνθρώπων. α'. Πέτρ. γ'. ιη'. Ὅτι καὶ ὁ Χριστός μίαν φορὰν ἔπαθε διὰ τὴν ἁμαρτίαν, ὁ δίκαιός διὰ τῶς ἀδίκους, διὰ νὰ ἡμᾶς φέρη εἰς τὸν Θεόν.

(β) α'. Κορ. α'. λ'. Ὁ ὁποῖός Ἰησοῦς Χριστός ἔγενεν εἰς ἡμᾶς σοφία ἀπὸ τὸν Θεόν; καὶ δικαιοσύνη καὶ ἐλευθερώσις.

Ε Ρ Ω -

ΕΡΩΤΗΣΙΣ ΙΘ'.

Καὶ ἐτέτο δὲ πᾶθεν τὸ ἥξούρις;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ.

Ἀπὸ τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, ὅτι πῶς ὁ Θεὸς εἶτετο
 πρῶτον μὲν εἰς τὸν Παράδεισον τὸ ἐφανέρωσε^(α).
 Καὶ ἔπειτα διὰ μέσων τῶν ἁγίων Πατριάρχων^(β).
 Καὶ Προφητῶν^(γ), ἐτέτο τὸ ἀξίωσε καὶ αὐξήσε,
 καὶ διὰ μέσων τῶν Θυσιῶν καὶ ἄλλων νομίμων Ἱερω-
 πρᾶξεων † τὸ ἐσημάδουσε^(δ). Καὶ εἰς τέλος, διὰ
 μέσων Ἑμονοχρῆστων Ἰῆξ ἐτέτο τὸ δὲ πλελίωσε^(ε).

† τὸ ἰνύπιοι.

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι.

(α) Γεν. γ'. ιε'. Καὶ ἔχθη τα θελω βάλλει ἀνάμεσά σου, καὶ ἀνά-
 μεσα τῶ γυναικός σου, καὶ ἀνάμεσα τῶ σπέρματός σου, ἢ ἀνά-
 μεσα τῶ σπέρματός της. αὐτὸς θελῆς σου σὺν ἰεὶψὶ τῶ κεφαλῶν,
 καὶ ἐσὺ θελῆς τῶ ὠθαμονδὶ τῶ φτέρναν.

† Τὸ ὅποιον
 εἶνα ὁ Χρισ-
 τὸς.

(β) Γεν. κβ'. ιη'. Ἐ κβ'. δ'. Ἐ κη'. ιδ'. Εἰς τὸ σπέρμα † τῶ
 Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ, θελωσὶν ὀλογηθεῖ ὅλα τὰ ἔθνη.
 Γαλ. γ'. ις'. Εἰς τὸν Ἀβραάμ ἐλαλήθησαν τὰ παξίματα καὶ
 εἰς τὸ σπέρμα τῶ, δὲν λέγει καὶ εἰς τὰ σπέρματα, ὡσπὴν νὰ λαλή
 διὰ πολλῶν, ἀμὴ λέγωντας ὡσπὴν διὰ ἓνα ἢ εἰς τὸ σπέρμα τῶ,
 τὸ ὅποιον σπέρμα εἶναι ὁ Χριστός. Γεν. μθ'. ι'. Δὲν θελῆς λείψει
 ἀρχωντας δὲ τὸ Ἰάδα, ἢ ἡγᾶμμεν δὲ τὸ πᾶ μερῶν τῶ, ὡσε
 νὰ ἔλθῃ ἐκείνῳ, τῶ ὅποιον εἶναι ἐπιμασμήνα, καὶ αὐτὸς εἶναι
 ἀπαντοχὴ τῶν ἐθνῶν.

(γ) Περὶ ξ. γ' κδ'. Καὶ ὅλοι οἱ Προφῆται ἀπὸ τῶ Σαμὴλ καὶ τῶ λοι-
 πῶν ὕστερα ὅσοι ἐμιλήσασιν καὶ ἐπροεῖπασιν τῶ ἡμέραις ἐτέταις.
 Περὶ ξ. ι. μγ'. Καὶ ὅλοι οἱ Προφῆται ἐτέτον μαρτυρῶσιν, ὅτι
 καθεῖνας ὁ πᾶς εἶς αὐτὸν πέρνει τῶ ἀφειντῶ ἀμαρτηῶν τῶ.

(δ) Ἐβρ.

- (2) Ἐξρ. γ. δ', ε'. Ἐςωντας να' εἶ) Ἱερεῖς ὅπῃ προπέρνεσι τὰ δῶρα καὶ τὸν νόμον. Οἱ ὅποιοι ὑπερέβησι τὸ ὑπόδηγμα καὶ τὴν σκιά τῶν ἐπερανίων πραγμάτων. Ἐξρ. ι'. α̃. Ὁ νόμος ἔςωντας να' ἔχη σκιά τ' μελλόντων ἀγαθῶν, καὶ ὅχι αὐτὴν τὴν εἰκόνα τ' πραγμάτων. Κολασ. β'. ις', ιζ'. Κανένας λοιπὸν ἀς μὴ ζῆσιν εἰς τὸ φαγεῖν, ἢ εἰς τὸ ποτεῖν, ἢ εἰς μέρους ἐρετηῖς, ἢ δαχῆς ἔμλωος, ἢ τ' σαββάτων. Τα' ὅποια εἶ) σκιά τ' μελλόντων, ἀμὴ τὸ ζῶμα εἶ) τῷ Χριστῷ.
- (3) Ἰωάν. α̃. κθ'. Να' ὁ ἀμνὸς τῷ Θεῷ ὅπῃ ἀσυκῶν καὶ ὀργάνη τ' ἀμαρτῶν ἔκόσμη. α'. Κορ. ε'. ζ'. Διαπὶ ὁ Χριστὸς ὅπῃ εἶ) τὸ πάχος μας, ἐθυσιάθη διὰ λόγους μας. Πράξ. ιγ'. λβ', λγ'. Καὶ ἐμεῖς σὰς εὐαγγελίζομεν τὸ πάξιμον ὅπῃ ἔγινεν εἰς τὰς Πατέρας. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐτελείωσεν εἰς ἡμᾶς ὅπῃ εἵμασε παιδία τας, μετὰ τὸ να' ἀναστήσῃ τ' Ἰησοῦν.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ κ'.

Κυριακὴ ζ'.

Καὶ τάχα ὅλοι ἄνθρωποι τυχαῖνσι τ' ζω-
μείας τας διὰ μέσους τ' Χριστῷ, καθὼς εἰς τὴν
ἀπώλταν ἔξεπέσασιν διὰ μέσους τ' Ἀδάμι;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Ὅτι οὐκ ἐστὶν ἄμνημοναχὰ ἐκείνοι ὅπῃ διὰ μέσους
πίστεως ῥιζωμένη φιλία εἰς τὸν λόγον τας, καὶ ὅπῃ
δέχονται ὅλαις ταῖς ὑεργεσίαις (β').

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

- (α) Ματθ. ζ. ιγ', ιδ'. Πλατεία εἶ) ἡ πόρτα καὶ μεγάλη ἡ εἰσὶτα
ὅπῃ φέρνεται εἰς τὴν ἀπώλταν, καὶ πολλοὶ εἶ) ὅπῃ περνῶσιν ἀπ'
αὐτῆς. Ὅτι ἡ πόρτα εἶ) στενή, καὶ τεθλημένη ἡ εἰσὶτα ὅπῃ
φέρνεται εἰς τὴν ζωὴν, ἔσονται ὀλίγοι εἶ) ἐκείνοι ὅπῃ τ' ὑεργεσκον.
- (β) Ἰωάν. γ. ις', ιζ', ιη'. Διαπὶ τέτοιας λογῆς ἀγάπησεν ὁ Θεὸς τ'
κόσμον ὅπῃ ἔδωκε τὸν Υἱόν τας τὸν μονογενῆ, διὰ να' μὴ χάσῃ

Α α

πᾶσι

πᾶσα ἕνας ὅπῃ πιστεύει εἰς αὐτὸν, ἀμὴν τὰ ἔχη ζωὴν αἰώνιον.
 Διαπὶ ὁ Θεὸς δὲν ἔσφλε τὸν Υἱὸν τῶν εἰς τὸν κόσμον, ἀλλὰ νὰ τὸν
 κατακρίνη, ἀμὴν νὰ σωθῆ ὁ κόσμος ἀλλὰ μέσσω τῶν. Ὅποιος
 πιστεύει εἰς αὐτὸν δὲν κατακρίνεται, ἀμὴν ὅποιος δὲν πιστεύει ἀπὸ
 τῶρα κατακρίνεται, ὅτι δὲν ἔπισθεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς
 Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἰωάν. γ'. λς'. Ἐκεῖνος ὅπῃ πιστεύει εἰς τὸν Υἱόν,
 ἔχει ζωὴν αἰώνιον, ἀμὴν ἐκεῖνος ὅπῃ πείθεται τὸν Υἱόν, δὲν θέλῃ
 ἰδεῖ ζωὴν, ἀμὴν ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ μὴνέσκει εἰς αὐτόν.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ κα'.

Καὶ τὸ λοιπὸν εἶναι ἡ ἀληθινὴ πίστις;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Εἶναι ὅχι μοναχὰ μία ἀληθινὴ γνώσις σοφαστικὴ^(α), ὅπῃ μετὰ ὅποιαν διδασκαλίαν νὰ καταλάβω καὶ νὰ εἰδέξω σαφερὰ τὰ ὅλα ἐκεῖνα ὅπῃ ὁ Θεὸς ὀρίζει εἰς τὸν Θεῖον τῶν λόγων νὰ φυλάξωμεν, πῶς νὰ εἶναι ὅλα τέλεια καὶ ἀληθινὰ^(β), ἀμὴν ἀκόμη εἶναι μετὰ ἕνα βέβαιον^(γ) θάρρος^(δ) ἀπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος^(ε) εἰς τὴν καρδίαν μετὰ ἀναμνηστικόν, διὰ μέσσω τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ Εὐαγγελίου^(ς), ὅπῃ διὰ τοῦ ὁποῖου ἀναπαύομαι καὶ βεβαιώνομαι, πῶς ὅχι μοναχὰ εἰς ἄλλους, ἀμὴν καὶ εἰς τὸν λόγον χαίρει^(ε) ἀπὸ τὸν Θεὸν ἢ συγχώρησις τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ ἡ αἰώνιος δικαιοσύνη καὶ ζωὴ αἰώνια^(η). Καὶ πῶς ἔτετα (χαίρει) μόνον μετὰ χάριν τοῦ Θεοῦ^(θ), διὰ τὴν ἔξαγορὰν τῶν πρὸς αἵματι τῶν Χειρῶν^(ι).

ΜΑΡ-

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι.

- (10) Η'σαι. νγ'. ια'. Με τῶν γνώσωντες ὁ δίκαιος ὅπῃ καλὰ δὲ λέγει θέλει δικαιώσῃ πολλὰς. Ρ'ωμ. ι'. ιδ'. ιζ'. Καὶ πῶς θέλουν πισθῶσι ἐκείνους ὅπῃ δὲν ἄκουσαν; καὶ πῶς θέλουν ἀκούσῃ χωρὶς κανένα ὅπῃ νὰ κηρύσῃ; Η' πίστις εἶ) ἐξ ἀκοῆς, ἢ ἡ ἀκοῆ εἶ) διὰ μέσων τῶν λόγων τῶν Θεῶν.
- (11) Πραξ. κδ'. ιδ'. Πισθῶω εἰς ὅλα ἐκείνα ὅπῃ εἶ) γραμμῶνα εἰς τὸ νόμον καὶ εἰς τὰς Προφήτας.
- (12) Γ'άκ. α'. ε'. Ἀς ζητᾷ με πίστιν χωρὶς ἀμφιβολίαν, διὰ τὴν ἐκείνους ὅπῃ ἀμφιβάλλει, ὁμοιάζει τὸ κύμα τῆ θαλάσσης ὅπῃ λιχνί(ε) με ἀνεμον καὶ ριπί(ε).
- (13) Ματθ. θ'. κβ'. Θυγατέρα ἔχε θάρρος, ἢ πίστις σε σὲ ἔσωσε. Ρ'ωμ. δ'. κ'. κα'. Ο' Ἄθεοισμ εἰς τὸ τάξιμον τῶν Θεῶν δὲν ἀμφιβάλλει με ἀπίστιαν, ἀλλ' ἐδυναμώθη εἰς τὴν πίστιν, δίδοντας δόξαν εἰς τὸν Θεόν. Ἐς ὧντας νὰ πληροφορηθῇ, ὅτι ἐκείνο ὅπῃ ἔταξεν ὁ Θεὸς διώκει νὰ τὸ κάμῃ. Ἐφεσ. γ'. ιβ'. Εἰς τὸ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἔχομεν τὴν παρρησίαν καὶ τὴν εἰσοδὸν με θάρρος, διὰ μέσων τῶν πίστεως τῶν.
- (14) Β'. Κορ. δ'. ιγ'. Ἐς ὧντας νὰ ἔχωμεν τὸ αὐτὸ Πνεῦμα τῆς πίστεως, καθὼς εἶ) γραμμῶνον, ὅπῃ πισθῶσαι διὰ τῶν ἐμίλησων, ἔμας πισθῶμεν, διὰ τῶν καὶ μιλήσων.
- (15) Ρ'ωμ. ι'. ιζ'. Η' πίστις λοιπὸν εἶ) ἐξ ἀκοῆς, ἢ ἡ ἀκοῆ εἶ) διὰ μέσων τῶν λόγων τῶν Θεῶν.
- (16) Ψαλμ. ρβ'. α', β'. † Εὐφρήνησε ὡ ψυχὴ με τὸ Κύριον, καὶ μὴ † δέξιν, ἀληθμονήσης ὅλαις τῶν αἰταμοιβαῖς, ὅπῃ (ε) συμπαθᾷ ἐπαίνεσε. ὅλαις (ε) αἰομίαις, ὅπῃ (ε) ματρεδὲ ὅλαις (ε) ταῖς ἀδενάιαις. Ματθ. θ'. β'. ἔχε θάρρος παιδί με, (ε) συχωρημῶναις αἰ ἀμαρτίαις (ε). Γαλ. β'. κ'. Καὶ πλεονέγω δὲν ζῶ, ἀλλ' ὁ Χριστὸς ζῆ εἰς ἐρμῶνα. Ἐκείνο ὅπῃ ζῶ τῶρα εἰς τὴν σάρκα, ζῶ με τὴν πίστιν τῶν Ἰησοῦ τῶν Θεῶν ὅπῃ με ἀγάπησε καὶ ἐπαρέδωσε τὴν ἑαυτὸν τῶν διὰ λόγων με. Β'. Τιμ. δ'. η'. Τὸ λοιπὸν με φυλάσσει ὁ σέφανους τῆ δικαιοσύνης. τὸν ὁποῖον θέλει με τὸν ἀποδώσει ὁ Κύριος, εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν ὁ δίκαιος καὶ τῆς.

κρητὴς, καὶ ὄχι μόνον ἐρμῆα, ἀλλὴ καὶ ὁλονῶν ἐκείνων ὅπῃ ἀγαπᾷσι τὴν παρροσίαν τε.

(⁹) Ἐφεσ. β'. η', θ'. Μετ' χάριμ ἐσωθήκετε διὰ τὴ πίστεως, καὶ τῶ δὲν (εἶ) ἀπὸ οὐς, χάρισμα (εἶ) τῶ Θεῶ. Δὲν (εἶ) ἀπὸ ἔργα, διὰ να μὴ καυχῆθῃ κανέναν.

(¹⁰) Ἐφεσ. α̃. ζ'. Εἰς τὸν ὁποῖον (Χριστὸν) ἔχωμεν τὴν ἐξαγόρασιν διὰ μέσθ τῶ αἵματός τε, καὶ τὴ συγχώρησιν τῶ ἀμαρτηῶν, καὶ τὴ πλῆτον τῶ χάριτός τε. Κολασ. α̃. ιδ'. Εἰς τὸν ὁποῖον ἔχομεν τὴ ἐξαγόρασιν, διὰ μέσθ τῶ αἵματός τε, τὴ ἀφεσιν τῶ ἀμαρτηῶν.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ κβ'.

Ποῖα εἶναι ἐκεῖνα ὅπῃ κάμνη χρεία να πισύσ-
σιν ⁽⁹⁾ χριστιανοί;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Ὅλα ἐκεῖνα ὅπῃ μάς ἀναφέρωνται εἰς τὸ θεῖον Εὐαγγέλιον. Τὰ ὅποια ἐμάς τῶ χριστιανῶν τὰ φανερώνη τὸ καθολικὸν καὶ ἀδίσακτον σύμβολον τῶ Ἀποστόλων, μεκοντολεγόμενα κεφάλαια (^α).

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

(^α) Μάρκ. α̃. ιε'. Μετανοήσετε καὶ πισύσετε εἰς τὸ Εὐαγγέλιον. Μάρκ. ις'. ιε', ις'. Σύρτε εἰς ὅλον τὸν κόσμον, κηρύξτε τὸ Εὐαγγέλιον εἰς ὅλλω τὴ κτίσιν, ὅποι ⁽⁹⁾ πισύσθ καὶ βαπτισθῆ, θελθῆ ζῶθῆ. Καὶ ὅποι ⁽⁹⁾ δὲν πισύσθ, θελθῆ κατὰ κρηθεῖ.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ κγ'.

Καὶ ποῖα εἶναι τῶ συμβόλα ἐτέτε τα λεγόμενα;

Α Π Ο-

Α. Π. Ο. Κ. Ρ. Ι. Σ. Ι. Σ.

Πισδύω εἰς Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, ὅπερ εἶναι ποιητὴς τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς. Καὶ εἰς τὸν Υἱόν τε τὸν μονογενῆ τὸν δευτέρου μαρτυρούμενος Ἰησοῦν Χριστόν. Ὅπερ τὸν ἐγκατέστη διὰ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, καὶ τὸν ἐγέννησεν ἡ Παρθένη Μαρία. Ὅπερ ἔπαθεν εἰς τὸν καιρὸν τῶν Ποντίου Πιλάτου, ἐσαυρώθη, ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη. Ὅπερ ἐκατέβη εἰς τὸν ᾅδου, καὶ ἀναστήθη τριτῆν ἡμέραν διὰ τοῦ ᾅδου νεκρῶν. Ὅπερ ἀνέβη εἰς τοῦ ᾅδου οὐρανούς, καὶ κάθηται εἰς τὴν δεξιὰν τοῦ Πατρὸς τοῦ παντοδυναμοῦ. Ἐκείθεν μέλλει ναὶ ἔλθῃ ναὶ κρίνει ζώντων καὶ ᾅδου θανάτων. Πισδύω εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦμα. Πισδύω τὴν ἁγίαν καθολικὴν Ἐκκλησίαν τὴν κοινωνίαν τῶν ἁγίων. Τὴν συγχώρησιν τῶν ἁμαρτιῶν. Τὴν ἀνάστασιν τῆς σαρκός. Τὴν αἰώνιον ζωὴν. ἀμήν.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ καδ.

Κυριακή 197

Καὶ πόσα εἶναι τὰ μέρη τῶν συμβόλων ἐτάτης;

Α. Π. Ο. Κ. Ρ. Ι. Σ. Ι. Σ.

Τρία, τὸ Πρῶτον, Περὶ Θεῶν τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Πλάσεώς μας. Τὸ Δεύτερον, Περὶ Θεῶν τοῦ Υἱοῦ καὶ τῆς ἐλευθερίας μας. Τὸ Τρίτον.

Αα 3

Περὶ

Περὶ Θεῶ τῶ ἁγίου Πνεύματος, καὶ τῶ ἁγιασ-
μῆμας.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ κί.

Διὰ ποίαν ἀφορμὴν ὀνομάζει τρεῖς, τὸν Πα-
τέρα, τὸν Υἱὸν, καὶ τὸν ἅγιον Πνεῦμα, ἐπεὶ δὴ καὶ
μοναχὰ μία εἶναι ἡ εὐσία τῶ Θεότητος;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Γιατὶ ὁ Θεὸς, τεθειανῆς λογῆς τὸν ἑαυτὸν τε
ἐφανέρωσεν εἰς τὸν λόγον τε, ὅτι τὰ τρία ἐτέτα
χωρισμῆμα πρόσωπα, ὁ ἓνας εἶναι καὶ ἀλη-
θινὸς Θεὸς ὅπῃ εἶναι πρωτίτερα πᾶσα νὰ γῆ ὁ
κόσμος ^(κ).

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

^(κ) Δευτ. 5. δ. καὶ Μαρκ. 13. κθ. Ἀκεῶ Ἰσραὴλ ὁ Κύριος
ὁ Θεός μας, Ἀυθεντικὸς ἓνας εἶναι. ἀ. Κορ. 1. δ. Ἡ ἐξάρρησις
ὅτι τὸ εἶδωλον δὲν εἶναι πίπτει εἰς τὸν κόσμον, καὶ ὅτι δὲν εἶναι
ἄλλος Θεὸς πᾶσα ἓνας. Ἡ σαϊ. 1. καὶ Λεκ. 1. ἡ. Τὸ
Πνεῦμα τῶ Κυρίου εἶναι ἀπάνω εἰς ἐμῆμα, χάριν τῶ ὁποῖον ἐχει-
σέμε, ἔμε ἐσφλε νὰ εὐαγγελίσω τῆς Φλώχης. Ἡ σαϊ. 1. γ.
η, θ, ι. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος, δὲν εἶναι ὁ λαός μας; εἶναι παιδία
ὅπῃ δὲν θέλῃσι παρέσθαι, καὶ τῆς ἐγέννηκεν εἰς ζωτιρίαν. Καὶ
ἀπὸ κάθελος θλίψιν ἐδὲ ἀποκλεισθήσεται, ἐδὲ μαίλα το φόρος,
ἀμὴ αὐτὸς ὁ Κύριος τῆς ἐφύλαξε, διὰ τὴν ἀγάπην ὅπῃ
τῆς εἶχε, καὶ διὰ τὸ συμπάθειόν τε, αὐτὸς τῆς ἐλθέρωσε,
καὶ τῆς ἐβάσταξε, καὶ τῆς ὑψήλωσεν εἰς ὅλαις ταῖς ἡμέραις τῶ
κόσμου. Καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τῶ εὐαγγελισμοῦ καὶ τῶ ἀπκράσια τῶ Πνεῦ-
μα τῶ ἁγίου. Καὶ ἐγύρισεν ὁ Κύριος εἰς ἐχθρητάτης, καὶ
τῆς

τῆς ἐπολέμησε , καὶ ἐνθυμήθηκε ταῖς παλαιαῖς ἡμέραις.
 Ματθ. γ'. 15', 17'. Καὶ ἔσωντας τὰ βαπτιστῆ ὁ Ἰησοῦς δὲ τὸς
 ἀνέβη ἀπὸ τὸ νερόν , καὶ τὰ τῶ ἀνοίχθησαν οἱ ἔρανοὶ , καὶ ἴδε τὸ
 Πνεῦμα τῶ Θεῶ ὅπῃ ἐκατέβαινεν ὡσαν πτερόεν καὶ ἐρχόταν
 ἀπάνω τῶ. Καὶ δὲ τὸς Φωνὴ ἀκήθη ἀπὸ τῶς ἔρανῶς ὅπῃ
 ἔλεγε , ἐτῶτ (εἶ) ὁ Υἱὸς μου ὁ ἠγαπημῶτ εἰς τὸ ὅπῃον
 ἀναπαύθηκα. Ματθ. κη'. 13'. Σύρτε διδάξετε ὅλα τὰ ἔθνη,
 βαπτίζοντες τα εἰς τὸ ὄνομα τῶ Πατρῶς , καὶ τῶ Υἱῶ , καὶ τῶ ἁγίῶ
 Πνεῦματῶ. Ἰωαν. ιδ'. 15'. Καὶ ἐγὼ θέλω πῶρα καλέσῃ τὸν
 Πατέρα , καὶ θέλω ζῶ δῶσῃ ἄλλον πῶρα κλητόν. Ἰωαν. ιε'. κ5'.
 Ὅταν ἔλθῃ ὁ πῶρα κλητῶ , τὸ ὅπῃον ἐγὼ ζῶ θέλω πέμψῃ
 ἀπὸ τῶ Πατρῶ , ἐκεῖνο θέλω μαρτυρήσῃ διὰ λόγῶ μου. α'. Καθ'.
 Ἰωαν. ε'. ζ'. Τρεῖς (εἶ) ἐκεῖνοι ὅπῃ μαρτυροῦσιν εἰς τὸ ἔρανον,
 ὁ Πατήρ , ὁ Λόγῶ , καὶ τὸ ἁγιον Πνεῦμα . καὶ ἐτῶτοι οἱ τρεῖς ἕνα
 εἶ). Ἰωαν. ι'. λ'. Ἐγὼ καὶ ὁ Πατέρας ἕνα εἶμασε. Ἰωαν.
 ιζ'. κβ'. Καὶ ἐγὼ τῶς ἔδωκα τὸ δόξαν ὅπῃ μου ἔδωκες , διὰ τὰ
 εἶ) ἕνα , καθὼς καὶ ἐμεῖς εἶμασεν ἕνα.

Περὶ Θεῶ τῶ Πατρῶς.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ . κ5'.

Καὶ πὶ πτεύῶς ὅταν λέγῃς τὸ Πτεεύῶ εἰς ἕνα
 Θεὸν Πατέρα Παντοκράτορα ὅπῃ εἶναι ποιητῆς
 τῶ οὐρανοῦ καὶ τῶ γῆς.

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Πτεεύῶ πῶς ὁ παντοκράτορ Πατέρας τῶ Κυρίῶ
 ἠμῶ Ἰησοῦ Χριστοῦ^(α) , εἶναι ἐκεῖνῶ ὅπου ἔκαμε
 τὸν οὐρανό καὶ τὴν γῆν , καὶ τὰ ὅσα εἶναι εἰς αὐτὰ
 ἀπὸ τὸ οὐδέ τίποτες^(β) . Καὶ ἀκόμι πῶς με τὴν
 παντο-

παντοφύλω τε βασιλῶ καὶ πρόνοιαν ὅλα τὰ ὅσα εἶναι εἰς αὐτὰ φυλάγειν⁽¹⁾ ἢ κυβερνεῖν⁽²⁾. Καὶ πῶς διὰ ὄνομα ἔϊϋϋτε ἔϊησε Χριστῶ⁽³⁾, εἶναι με Θεός, ἢ Πατέρας⁽⁴⁾. Καὶ διὰ τῆτο ἀπάνω εἰς ἔλογε τε ἔχω τὸ θάρρῶ ἔτῆτο⁽⁵⁾. Καὶ χωρὶς διαγμὸν εἰς αὐτὸν ἔτζη ἐλπίζω, πῶς θέλῃ με δώσῃ ἢ περιηθεύσῃ με πατρικῶ τε ἀγάπῃ, τὰ ὅσα με εἶναι χρεαζόμενα ψυχῆ τε καὶ σώματι⁽⁶⁾. Καὶ ἀκόμι ὅλα με τὰ κακὰ ὅπῃ ἔχω εἰς τὴν ταλαίπωρῶν με ἔτέτω ζωῶ, περιβλέπωντάς τε με τὴν οικονομικῶν τε παίδουσι, θέλῃ με τὰ ἐπιστρέψῃν ἀ μῶ εἶναι ὠφέλημα εἰς τὴν σωτηρίαν με⁽⁷⁾, ἐπεὶ δὴ καὶ ἡμπορεῖ τοῦτον ἀτὸ κάμη, μέρῶ μὲν, ὡσαν Θεός ὅπου εἶναι παντοδύναμῶ⁽⁸⁾. Μέρῶ ἦ, ἢ θέλῃν ἀτὸ κάμη ὡς ἀγαθὸς ἢ εὐσπλαγχνῶ Πατέρας⁽⁹⁾.

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι.

- (1) Ἐφεσ. ᾱ. γ'. Ἀς εἶναι ἀλόγημῶ ὁ Θεός καὶ Πατὴρ τῶ Κυρίῃ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῶ.
- (2) Πράξ. δ'. κδ'. Ὡς δεασοῦτα εἶσαι ὁ Θεός ὅπῃ ἔκαμες τὸν ἐραγὸν ἢ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ὅσα εἶναι μέσα εἰς αὐτά. Ἐβρ. ια'. γ'. Μὲ τὴν πίσιν ἀχρῶικῶ μὲν τὴν αἰῶνας νὰ ἐκατασκαφάωσαν με τὸν λόγον τῶ Θεῶ, εἰς τὸσον ἔτῆτα ὅπῃ βλέπον⁽¹⁾ δὲν ἐζῆσαν ἀπὸ φαινόμῃ.
- (3) Ἐφεσ. ᾱ. ια'. Ἐνεργεῖ τὰ πάντα καὶ τὸ βασιλῶ τῶ θελήματις τε. Ψαλμ. ρμῆ. ε', σ'. Ὅπῃ αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγῆρηκασιν, αὐτὸς ἐπέσασσε καὶ ἐκῆθηκασιν, τὰ ἐσερέωσε παντοφύλω εἰς τὸν

- τὸν αἰῶνα. πρὸς αὐτὰς ἦλθε καὶ δὲν θῆλε πρὸς αὐτὰς. Ἰωάν.
 ε'. ιζ'. Οὐ Πατὴρ μὲ ἐργάζε(ε) ἕως τῶρα, καὶ ἐργάζομαι ἔγωγ(ω).
- (δ) Ἐφεσ. α'. ε', σ'. Ἐστῶντας ναὶ μαῶς ἐπεσώρυσεν εἰς τὴν ὑπόθεσίαν
 διὰ μέσων τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὰ λόγια ταῦτα, καὶ τὴν ἀρέσκην ταῦ
 θελήματός ταυ. Διὰ ἔπαινον δόξης καὶ χάριτός ταυ, μετὰ τὴν
 ὁποίαν μαῶς ἔκαμε χαριτωμένους εἰς τὸν ἡγαπημένον ταυ.
- (ε) Ἰωάν. κ'. ιζ'. Σύρε εἰς τὰς ἀδελφάς μὲ καὶ εἰπέτας, ἀναβαί-
 νω εἰς τὸν Πατέρα μὲ ἢ Πατέρα σας, καὶ Θεόν μὲ καὶ Θεόν σας.
 α'. Καθ'. Ἰωάν. γ'. α'. Ἴδτε ποταπὴ ἀγάπη μὲς ἔδωκεν ὁ
 Πατήρ, γὰρ ὀνομασθεῖν υἱοὺς αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ.
- (ς) Ψαλμ. ριζ'. η'. Κάλλιον εἶ(ε) ναὶ ἐλπίζωμεν εἰς τὸν Κύριον,
 ὡς αὐτὸς ναὶ ἐλπίζωμεν εἰς τὰς αὐθρόπας. Παροιμία. γ'. ε'.
 Ἄς εἰσὶν ταῦτα ἔργα αὐτοῦ ἐν τῇ καρδίᾳ εἰς τὸν Θεόν.
- (η) α'. Πέτρ. ε'. ζ'. Ὅλως σας τὴν φρονίδα, ρίξετέ τιν ἀπίνω εἰς
 αὐτὸν, ὅτι αὐτὸς φρονίζει διὰ λόγους σας.
- (θ) Ἐβρ. ιβ'. ι', ια'. Διατὶ ἐκείνοι οἱ Πατέρες εἰς ὀλίγαις ἡμέραις
 ἐπαίδευσαν, καθὼς τὰς ἐφαίνονταν, ἀλλ' ὁ Θεὸς (παιδίδε) διὰ
 τὸ σύμφερον, διὰ ναὶ μεταλάβωμεν τὴν ἀγιότητός ταυ. Καὶ
 καθε παιδίδεως ὅσον διὰ τὸ παρὸν δὲν φαίνε(ε) ναὶ εἶ(ε) χαρῶς
 (ἀφορμὴ) ἀμὴ λύπης, ἀλλ' ὑστερὰ ἀπὸ διδῆ καρπὸν εἰρηνικὸν
 καὶ δικαιοσύνης, εἰς ἐκείνας ὅπῃ ἐπαυδαθήκασιν ἀπ' αὐτῶν.
- (ι) Ψαλμ. ριγ'. ια'. Οὐ Θεὸς μὲς εἰς τὸν ἔρανόν, καὶ εἰς τὴν γῆν, ὅλα
 ὅσα ἠθέλησεν ἔκαμεν. Ψαλμ. ρλδ'. ε', σ'. Ἐγὼ ἐγνώρισαι ὅτι
 μετὰ τὸν Θεόν ὁ Κύριός, ἢ ὁ Κύριός μὲς εἶ(ε) ὡς ἀπίνω ἀπὸ
 ὅλων τῶν Θεῶν. Ὅλα ὅσα ἠθέλησεν ἔκαμεν εἰς τὸν ἔρανόν, καὶ
 εἰς τὴν γῆν, εἰς τὰς θάλασσας, καὶ εἰς ὅλας τὰς ἀβυσσους.
- (κ) Ψαλμ. ρβ'. ιβ'. Καθὼς σπλαγχνίζε(ε) ὁ Πατήρ τὰ παιδία,
 ἔσπλαγχνίσθη ὁ Κύριός ἐκείνας ὅπῃ τὸ φοβῶν(ε). Ματθ.
 ζ'. ια'. Ἄν τὸ λοιπὸν ἐσεῖς ὅπῃ εἴσε πονηροί, ἠξίωρετε ναὶ χαρι-
 ζετε καλὰ δόσματα τῶν παιδίων σας, ὅπως μάλλον ὁ Πα-
 τὴρ σας ὁ ἐξάνει θῆλε δώσει καλὰ ἐκφυσῶν ὅπῃ τὸν γυ-
 ράσει.

Κυριακῆ ἰ.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ κζ.

Καὶ τὸ πρᾶγμα γνωρίζεις διὰ μέσων τῶν πρεσβυτέρων τῶν Θεῶν;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Γνωρίζω τὴν Θεϊκὴν δύναμιν ὅπερ ἐκράτει τὰ πάντα ὅλα ^(α), καὶ ὅπερ ὄλεθεν διεύροκε^ν καὶ εἶναι ^(β). Διὰ μέσων τῶν ὁποίων τὸν ἔρανον καὶ τὴν γῆν, καὶ ὅλα τὰ ποιήματα ἔτζητὰ φυλάγει καὶ τὰ κυβερνᾷ, ὡς ἀνὰ μετὰ ἰδιάτε χεῖρα ^(γ), ἤγειν, τὴν πρᾶσινάδα τῆς γῆς, τὴν χλορὴν καὶ τὴν ἀχλορὴν, τὴν βροχὴν καὶ τὴν ξηρασίαν, τὴν καρποφορίαν καὶ τὴν ἀκαρπίαν, τὰ φαγητὰ καὶ τὰ ποτὰ ^(δ), τὴν ὑγίαν καὶ τὴν ἀρρώσίαν ^(ε), τὸν πλετόν καὶ τὴν πενίαν ^(ς). Καὶ παντελῶς ὅλα ὅχι ἀπλῶς ἀπὸ λόγου τυχαίνεσιν εἶναι, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν Πατερικὴν τε βελήν καὶ θέλησιν γίνονται ^(η).

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

(α) Ἡ σαϊ. μί. κς'. Ἀναντρανήσετε εὐὰ ψηλὰ τὰ μάλα ζας, καὶ ἰδέτε ποῖ^ς ἀπὸ δέξεν ὅλα ἐτῆτα. ἐκεῖν^ς ὅπερ ἐγείνει ἐξωτὸν ἐσλισμόν τε μετεημερία, ὅλα τὰ θέλη κρᾶξί^ς ὀνομαλισμῶν. ἀπὸ τῆς πικρῆς δόξης. καὶ εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς δυνάμεώς τε, κανένα δένσε ἐλάθωσι. Ἐβρ. ᾱ. γ'. Βασιῶν^ς τὰ πάντα μετὰ τὸν λόγον τῆς δυνάμεώς τε.

(β) Ψαλμ. ρλη'. σ', ζ', η', θ'. Πᾶν ἀθελήσω νὰ ὑπάγω, ἀπὸ ἐμπεσθεν^ς Πινύματίς ζε; καὶ ἀπὸ τὸν πρῶτον ζε πᾶν ἀφύγω; Ἀν ἀνεβῶ εἰς τὸν ἔρανον, ἐσὺ ἐκεῖ εἶσαι. αὐ κατεβῶ εἰς τὸν

τὸν ἄδην εἶσαι παρών. Ἄν ἴσως κὶ πάρω τῆ Φπερέγαις με τὴν αὐγὴν κὶ ὑπάγω νὰ κατοικήσω εἰς τὰ ἄκρα τῆ θαλάσσης, κὶ ἐκεῖ ἀκόμη τὸ χέριμ (εὐ θέλῃ με ὀδηγήσῃ, καὶ θέλῃ με κρατήσῃ ἢ δεξιά (εὐ. Πράξ. ιζ'. κζ'. Ἄν καλὰ καὶ δὲν εἶ) μακρὰ ἀπὸ καθ' ἓνα ἀπὸ μᾶς.

(27) Νεεμ. θ'. ε'. Ἐσὺ εἶσαι ὁ αὐτὸς μόν (Θ) Κύρι (Θ), ἐσὺ ἔκαμες τὸ ἔρανον κὶ τὸ ἔρανον τῶ ἔρανος, ἔ ὅλλω τας τὸ τάξιν, τὸ γῆν, κὶ ὅλα ὅσα εἶ) εἰς αὐτήν. ταῖς θαλάσσαις, κὶ ὅλα ὅσα εἶ) εἰς αὐταῖς. Ψαλμ. ρβ'. ιδ'. Ὁ Κύρι (Θ) εἰς τὸν ἔρανον ἐτοίμασε τὸ θρόνοντα, κὶ ἡ βασιλείατα εἰς ὅλα αὐθεντῶν. Πράξ. ιζ'. κη'. Εἰς αὐτὸν ζῆλον ἔκινε μεθεν, κὶ εἶμασε.

(28) Ψαλμ. ργ'. ιδ', ιε', ις'. Ἐκεῖν (Θ) ὅπῃ πολί (ζ) τὰ βοιωὰ ἀπὸ τὰ ἀνώγεατα. ἀπὸ τὸ καρπὸν τῶ ἔργων (εὐ θέλῃ χορτασθεῖ ἡ γῆ. Ὅπῃ ξεφοτερώνῃ χορτασθεῖ τὸ ζωνιμίων, καὶ χλοὴ ἀπὸ τῶ δέ- λφουσιν τῶ αἰθρώπων, ἀπὸ νὰ δὲ γάλη ψωμῖν ἀπὸ τὸ γῆν. Καὶ τὸ κρασι ὅπῃ θεραπῶν τὸ καρδίαν τῶ αἰθρώπων. Διὰ νὰ χαριώη πρὸσωπον με λάδι, κὶ τὸ ψωμὶ ὅπῃ δυναμώνῃ τὴν καρδίαν τῶ αἰθρώπων. Θέλῃσι χορτασθεῖ τὰ δένδρα τῶ κάμ- πια, καὶ οἱ κέδροι τῶ λιβάνια ὅπῃ ἐφύττωσες: ἔ τὰ ἐπίλοιπα. Πράξ. ιδ'. ιζ'. Ἄν καλὰ καὶ δὲν ἄφηκεν ἀμαρτύρητον τῶ λόγους, κάμνωντας καλοσωμῶν, καὶ δίδωντας μᾶς ἀπὸ τὸν ἔρανον βροχαῖς ἔ καιρὸς καρποφόρος, χορταίνωντας φα- γητὰ καὶ ὄφροσωμῶν τῶ καρδίαις μᾶς.

(29) Ἐξοδ. ιε'. κς'. Ἄν ἴσως καὶ φυλάξῃς ὅλα τὰ πρὸς τὰ γμα- τὰτα, καθε ἀδένφαν ὅπῃ ἤφερα μέσσα εὐς Αἰγυπθίους, δὲν θέλῃ τὸ φέρῃ ἀπάνω (εὐ, ἐγὼ εἶμα ὁ Κύρι (Θ) ὅπῃ σὲ ὑγαίνω. Ἰωβ. ε'. ιη', ιθ'. Διότι αὐτὸς εἶ) ὅπῃ κάμνην ἀρῆη ὁ πόν (Θ), ἔ πάλιν τὸ ὑγαίνῃ. † ἔκρυσσε, ἔ τὰ χέριματα ἔργαταρῶσασι. Ἐξῆ φοραῖς ἀπὸ τῶ ἀνάγκαις σὲ ἐλθῶ θερώνῃ, καὶ εἰς ταῖς ἐφῶ τὸ κακὸν δὲν θέλῃ σ' ἐργάζῃ.

(30) α'. βασιλ. β'. ζ'. Ὁ Κύρι (Θ) κάμνην νὰ φλωχαίνεν, καὶ νὰ πλωχαίνεν τὰ πηνώνῃ καὶ αἰνυψώνῃ. Παροιμ. κβ'. β'. Πλά- σσι (Θ) ἔ φλωχὸς ἐσωαπαιντήθησαν ἀντάμα, ἀντάμα ὁ Κύριος τῶς ἔκαμε κὶ τῶς δύο.

(71) Θρλω. Γερεμ. γ'. λς', λζ'. Ποῖ (Θ' εἶ) ἐκείν (Θ' ὅπῃ) ἔτ' ζη εἶπε; ἢ ἐγένηκε; ὁ Κύριος (Θ' δὲν) τὸ ὠρίσε; Ἀπὸ τὸ σῶμα ἐκείν (Θ' ὅπῃ) σέκ' ψηλὰ δὲν θέλουσιν εὐχὰ τὰ κακὰ, καὶ τὰ καλὰ; Ματθ. ι'. κθ', λ', λα'. Δύο πηλῖα δὲν πηλῶν) ἕνα ἄσπρον; καὶ ἕνα ἀπ' αὐτὰ δὲν θέλ' πέσθ' εἰς τὴν γῆν, χωρὶς τῆ Πατρὸς (Θ' εἶ) μας. Ἀμὴν ἀκόμι καὶ ὅλαις αἰ τρεῖσαι τῆς κεφαλῆς (Θ' εἶ) μετρηθῆσαι. Μὴ φοβᾶσθε λαίπην, ἀπὸ πολλὰ πηλῖα διαφέρετε ἐσεῖς.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ κη'.

Καὶ τὴ ὠφέλεια μᾶς διδῶ ἢ γνωριμὰ τ' κλίσεως τ' κόσμου, ἢ τ' παρονοίας τ' Θεῶ;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Ὅτι τὰ τυχαῖα εἰς ταῖς δυστυχίαις νὰ ὑπομείνωμεν (α), ἢ εἰς ταῖς δ' τυγχίαις νὰ εἶμασεν εὐχάριστοι (β), ἢ εἰς τὸ μέλλον ὅπῃ θέλ' εἶσαι, νὰ ἔχωμεν βεβαιωμένω ἐλπίδα εἰς τὸν ἐμπιστώτατον μας Θεὸν ἢ Πατέρα (γ). Γνωρίζοντες καλὰ πῶς κανένα πρᾶγμα δὲν εἶναι ὀλότελα ὅπῃ νὰ μᾶς χωρίσῃ, ἢ νὰ ἠμπορέσῃ νὰ μᾶς σερήσῃ ἀπὸ τὴν ἀγάπην τ' Θεῶ (δ). Ἐπεὶ δὴ ὅλα τὰ ποιήματα τ' κόσμου τὰ κυβερνᾷ τετρακωνθῆς λογῆς μετὰ τὸ χέριεντες, ὅπῃ χωρὶς τὸ θέλημα τ' Θεῶ, τὸ πρᾶγμα μικρότερον πρᾶγμα δὲν ἠμπορεῖ νὰ σαλευθῆ (ε).

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

(α) Ψαλμ. λη'. ιγ'. Ἐκφάθηκα, καὶ δὲν ἀνοιξά τὸ σῶμα μου, διότι ἐσὺ τὰ ἔκαμες. Γ' ὠβ. α'. κα', κβ'. Γυμνὸς ἀγῆκα ἀπὸ τῆς.

πλὴ κοιλίας τῆς μητρὸς μου, γυμνὸς ἐκεῖ θέλω ματῶν γραφῆ. ὁ
Κύριος ἔδωκεν, ὁ Κύριος ἔσέρησεν. ἀς ἔῃ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου
ὀλομηλῶν.

- (β) Ψαλμ. μθ'. ις'. Κραξέμε εἰς τὴν ἡμέραν τῆς θλίψεώς σου, καὶ
θέλωσέ ἐλπίθῶν ἡμῶν, καὶ θέλῃς με δοξάσῃ. α'. Θεσσαλ. ε'. ιη'.
Εἰς καθὲ πρᾶγμα διχαρισᾶτε, διὰ τὸ ἔστιν ἔργον τοῦ Θεοῦ
Θεὸς εἰς τὸ Χριστὸν εἰς εἰσᾶς.
- (γ) Ψαλμ. νθ'. κέ. καὶ α'. Πέτρ. ε'. ζ'. Ρίζε πλὴ μέριμνάν σου
ἀπάνω εἰς τὸν Κύριον, Ἐαυτὸς σε θέλῃ θρέψῃ. Ὅλως σου πλὴ
φρονίδια ρίξτε πλὴ ἀπάνω εἰς αὐτὸν, ὅτι αὐτὸς φρονίως
διὰ λόγου σου.
- (δ) Ψαλμ. ρκδ'. α'. Ἐκεῖνοι ὅπου ἐλπίζουσιν εἰς τὸν Κύριον, ἔῃ
ὡσάν τὰ βουνὰ τῆς Σιών. δὲν θέλῃ σαλευθῆναι ἕως ποτὲ τὸν αἰῶ-
να, ἐκεῖνος ὅπου κατοικᾷ πλὴ Ἱερουσαλήμ. Ρώμ. η'. λε'.
Ποῦ θέλῃ μαῶ χωρῆσθαι ἀπὸ πλὴ ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ; Ρώμ.
η', λη', λθ'. Διαπὶ πιστῶ ὅτι ἕδὲ θάνατον, ἕδὲ ζωῆ, ἕδὲ
Ἄγγελου, ἕδὲ Ἀρχαί, ἕδὲ Δυνάμεις, ἕδὲ τὰ παρόντα, ἕδὲ τὰ
μέλλοντα, ἕδὲ ὑψῶν, ἕδὲ βάθων, ἕδὲ καμία ἄλλη κτίσις,
θελῇ διωθθῆναι ἀμαῶ χωρῆσθαι ἀπὸ τῆ ἀγάπῃ τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία
ἔῃ εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.
- (ε) Ἡσαΐ. μα'. ι', ια'. Μὴ φοβᾶσαι, διότι ἐγὼ εἶμαι μετὰ
λόγου σου: καὶ τὰ ὀπίλοιπα. Καὶ ἐκεῖνοι ὅπου σὺ ἐναντιώ-
νουν, θέλουσιν ἐντροπιασθῆναι Ἐποπεμπῶθῃ, διότι θέλουσιν
εἶσεν ὡσάν νὰ μὴ ἦσαν. Παροιμ. κα'. α'. Ὡσάν ρεῦμα νερῶ
ἔτῃ ἡ καρδία τοῦ βασιλέως εἰς τὸ χεῖρον τοῦ Θεοῦ, ὅπου καὶ
ἀντὶ τῆ ἀρέσῃ ἐκεῖ τὸ γέρον.

Περὶ Θεοῦ τοῦ Υἱοῦ.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ κθ'.

Κυριακή
καὶ ια'.

Διὰ ποίαν ἀφορμὴν ὀνομάζετο ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ,
Ἰησοῦς, ὅπου θέλῃ νὰ εἰπῇ Σωτήρας;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Γιατί μᾶς φυλάξῃ ἀπὸ ὅλων μας ταῖς ἁμαρτίαις ^(α), καὶ δὲν εἶναι βολέον εἰς ἄλλον κανένα, ἐδὲν ἀγρεύωμεν τὴν Σωτηρίαν μας, ἐδὲν καὶ τὴν εὐρωμῆν ^(β).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι .

(α) Ματθ. ᾱ. κα'. Καὶ θέλω γρηγορήσῃ τὸν, ἔ θέλω ἀγάθῃ τὸ ὄνομά τε Ἰησοῦν, διὰ τὸ αὐτὸς θέλω φυλάξῃ τὸ λαόν τε ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν τους.

(β) Πράξ. δ'. β'. Δὲν εἶναι Σωτηρίαν εἰς ἄλλον κανένα, διὰ τὸ δὲν εἶναι ἄλλο ὄνομα ἀπὸ κάτω εἰς τὸν ἔρανον, ὅπῃ νὰ ἐδόθῃ εἰς τὰς ἀνθρώπους, εἰς τὸ ὅποιον κάμνει χρεία νὰ σωθῆμεν. α'. Κορ. γ'. ια'. Διὰ τὸ κανένας δὲν δύει νὰ βάλλῃ ἄλλον θεμέλιον, ἔξω ἀπὸ ἐκεῖνον ὅπου κείτε, ὁ ὅποιος εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ Λ'.

Καὶ τάχα ἐκεῖνοι ὅπῃ γυρεύοσι τὴν Σωτηρίαν τε καὶ τὴν μακαριότητά τε εἰς τὸν Ἄγιον, ἢ εἰς τὸν ἑαυτὸν τε, ἢ ἀλλῶθεν ὅθεν καὶ ἀπὸ τὴν γυρεύοσι, πιστεύοσιν εἰς τὸν μόνον Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Σωτῆρα μας;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Οὔγεσκε ὀλότελα, ἀμὴ μὲ τὸν λόγον μοναχὰ καυχούνται διὰ τὸν μόνον μας Σωτῆρα Ἰησοῦν, ἀμὴ μὲ τὸ ἔργον τὸν ἀπαρνηθῆναι. Εἰς τόσον ὅτι χεφαζόμενον εἶναι καὶ πᾶσαν ἀνάγκην

καὶ ξεχωρίσωμεν τὸ ἓνα ἀπὸ τὰ δύο ἔτετα: ἢ γινῶ, ἢ ὅτι ὁ Ἰησοῦς δὲν εἶναι τέλει Ὁ Σωτήρας ^(α), ἢ ὅτε ἐκείνοι ὅπερ τὸν Σωτήρα ἔτετον μὲ ἀληθινῶς πίστευ δέχων), νὰ πισύσεν πῶς εἰς αὐτὸν νὰ εἶναι ὅλα ἐκεῖνα ὅπερ ζήσυν) διὰ τὴν ζωηρίαν τῆς ^(β).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι .

- (α) Κολασ. α̣. ιθ', κ'. Ὅτι ἄρῃσεν εἰς αὐτὸν νὰ κατοικήσῃ ὅλον τὸ πλήρωμα. Καὶ διὰ μέσθ αὐτῶν νὰ φιλιώσῃ τὰ ὅλα εἰς τῶ λόγῃ τῆς, κάμνων τῆς εἰρήνῃ, διὰ μέσθ τῶ αἱματι τῶ Στωρῆτῃ διὰ μέσθ αὐτῶν καὶ τε ἐκεῖνα ὅπερ εἶ) ἀπάνω εἰς τὴ γῆν, καὶ τε ἐκεῖνα ὅπερ εἶ) εἰς τῆς ἔρειάς. Κολασ. β'. θ'. Ὅτι εἰς αὐτὸν κατοικῶ ὅλον τὸ πλήρωμα τῆς Θεότητι Ὁ ζω- † ἦεν, ἐσιω- ματικῶς, Ὁ εἶσε γερᾶτοι εἰς αὐτὸν. δῶς.
- (β) Ἰωαν. α̣. ιδ', ις'. Καὶ ὁ λόγῃ ἔγινε σὰρξ, καὶ ἐκατοίκησεν εἰς ἡμαῖς, γερᾶτῃ χάρει καὶ ἀλήθειαν. Καὶ ἀπὸ τὸ πλήρωμα τῆς ἡμεῖς ὅλοι ἀπολαύσαμεν, καὶ ἐπήραμεν χάρει αὐτῃ χάρει. Ἐβρ. ζ'. κέ'. Διὰ τῆτο καὶ δῶε) νὰ φυλάγη τελείως ἐκεῖνος ὅπερ σημώνσῃ διὰ μέσθ αὐτῶν εἰς τὸ Θεόν, ἔσων τῆς καὶ νὰ ζῆ πάντοτε εἰς τὸν νὰ ὡρακαλῆ διὰ λόγου τους. Ἰωαν. γ'. λέ', λς'. Ὁ Πατέρας ἀγαπᾶ τὸ Υἱόν, καὶ ὅλα τὰ ἔδωκεν εἰς τὰ χέρια του. Ἐκεῖν) ὅπερ πισύσῃ εἰς τὸν Υἱόν, ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ . λά.

Διατὶ ὀνομάζε) Χριστός, ὅπερ θέλει νὰ εἰπῆ χειρισμῃ;

Κυριακὴ
καὶ β'.

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Γιατὶ ἀπὸ τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα ^(α), εἰς τῆτο ὀρδινιάθη ^(β). Καὶ μετὸ ἅγιον Πνεῦμα ἐχρίθη ^(γ). Δια:

να:

† ἀκρ. κρ.
ρυφαί.

να μᾶς εἶναι, † ψιλώτατος Προφήτης ἢ Διδάσκα-
λός μας^(δ). Ὁ ὅποιός μᾶς ἐξήγησε καὶ ἐφανε-
ρωσε καταλείπων ὅλην τὴν ἀνεκδιήγητον μυστικὴν
βελωῖ Πατρὸς, διὰ τὴν ἐλευθέρωσιν τῆς ἁμαρ-
πιῶν μας^(ε). Καὶ διὰ να μᾶς εἶναι μόνος ἀρχε-
ρεὺς^(ς). Ὁ ὅποιός μετὴν θυσίαν τῆς μίας τε μόνης
προσφορᾶς ἔιδε τε κορμίσ, μᾶς ἐλευθέρω-
σε^(η). Καὶ γὰρ λόγος μας κοντὰ εἰς τὸν Πατέρα
ὡς ἀκαλεῖ^(θ). Καὶ διὰ να μᾶς εἶναι παντοφύτος
βασιλέας^(ι). Ὁ ὅποιός, μετὸν ἰδιόν τε λόγον^(κ),
καὶ μετὸ Πνεῦμα τε^(λ), μᾶς κυβερναῖ, φυλά-
γωντάς μας ἐκείνην τὴν ζωτείαν, ὅπως ἀποκλή-
θη διὰ μέσ τε εἰς ἐμᾶς^(μ).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι.

- (α) Πράξ. δ'. κζ'. Ἐμαζώχησαν ἐναντία τῶ ἀγίω παιδός ζε ἔ
Ἰησὺ Χριστῶ, τὸν ὅποιον ἐχρῖσες.
(β) Λκκ. δ'. ιη'. Ἡσαΐ. ξα'. α'. Τὸ Πνεῦμα τῶ Κυρίω (ἢ) ἀπά-
νω εἰς ἐμᾶς, χάριν ἔδοξεν ἐχρῖσέ με, καὶ μεῖς εἶλε να διαγέ-
λήσω τὰς πτωχάς. Πράξ. β'. λς'. Ὅλον † τὸ σῆμα λοιπὸν
ἔἰσραήλ αὐτὸ ἐγνωρίζη βέβαια, ὅτι ἐτῶ τον Ἰησὺν, (τὸν
ὅποιον ἐσεῖς ἐστυρώσετε) ὁ Θεὸς τὸ ἔκαμην αὐτὸν τὴν Ἐχρῖστον.
(γ) Εἶβρ. α'. θ'. καὶ ψαλμ. μδ'. η'. Ἡγάπησες δικαιοσύνην καὶ
ἐμίσησες ἀνομίαν, διὰ τῶ το σὲ ἐχρῖσεν ὁ Θεὸς ὁ Θεός ζε ἔλαιον
ἀγαλλιάσεως, ὡς ἀπάνω ἀπὸ τῶ σωτρώφης ζε. Πράξ.
ί. λη'. Τὸν Ἰησὺν ὅπως ἦ τον ἀπὸ τὴν Ναζαρετ, ὡς τὸ ἐχρῖσεν
ὁ Θεὸς με Πνεῦμα ἅγιον καὶ με διώαμιν.
(δ) Πράξ. γ'. κβ'. καὶ Δούτερ. ιη'. ιε'. Ὁ Μωϋσῆς εἶπε τῶ Πατέρων
ὅτι ὁ Κύριός ὁ Θεός ζας, θέλη ζας ἀναστήσῃ ἕνα Προφήτην
ἀπὸ

† ἦ γέν, τὸ
ἀπὸ.

ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς ζας ὡσάν ἐμῆμα, αὐτὸν νὰ ἀκέετε εἰς ὄλα, ὅσαι καὶ αὐτὴ μιλῆση εἰς ἐσῆς. Ματθ. ιζ'. ε'. Ἐτῆτ (ἔϊ) ὁ Υἱὸς μου ὁ ἡγαπημῆτ εἰς τὸν ὁποῖον ἀναπαύθηκα, αὐτὸν νὰ ἀκέετε.

(*) Ἰωαν. α'. ιη'. Τὸν Θεὸν οὐδεὶς κατένευσε ποτὲ δεῖν τὸ ἰδεῖν. ὁ μονογενὴς Υἱὸς ὁπῆ (ἔϊ) εἰς τὸν κόρφον τοῦ Πατρὸς, ὁκέτω τὸν ἐξηγήθη. Ἰωαν. ιε'. ιε'. Ὅλα ὅσαι ἀκκουσὶ ἀπὸ τοῦ Πατέρα μου, ζας τὰ ἐφανερώσει.

(ζ) Ψαλμ. ρθ'. ε'. Ὡμωσεν ὁ Κύριος, καὶ δὲν θῆλε μετάνοσθ. ἐσὺ εἶσαι δεξιερὸς εἰς τὸν αἰῶνα καὶ τὴν τάξιν τοῦ Μελχισεδέκ. Ἐβρ. γ'. α'. Ἀδελφοὶ ἅγιοι ὁπῆ ὁπικαλεοθήκετε εἰς τὴν κωνωνίαν τοῦ καλεσμῆτ ἐπεραθῆς. σκαζέσθε τὸ Ἀπόστολον καὶ Ἀρχιερεῖα τὸ ὁμολογίας ἡμῶν, τὸ Χριστὸν Ἰησοῦν.

(η) Ἐβρ. ι'. ι'. Εἴμασεν ἁγασμῆροι διὰ μέσθ τὸ προσφορῆς τῆ ζώματ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁπῆ ἐγένε μίαν φορῆν. Ἐβρ. ι'. ιδ'. Διαπὶ μὲ μίαν προσφορῆν ἐτελείωσε παντοφῆν ὁκέινθς ὁπῆ ἁγιάζον). Ἀποκαλ. ε'. θ'. Ὅπ ἐσφάθης καὶ μαῶ ἐξαγόρασες τῆ Θεῶ μὲ τὸ αἷμα ζς, ἀπὸ κάθε λογιῆς φυλῶν καὶ γλώσσαν καὶ λαὸν καὶ ἔθνη.

(θ) Ρωμ. η'. λδ'. Ποῖ (ἔϊ) ὁπῆ κατακρίνθ; ὁ Χριστὸς (ἔϊ) ὁπῆ ἀπέθανε, καὶ περλοσότερον ὁπῆ ἀνέστη. ὁ ὁποῖ (ἔϊ) εἰς τὸ δεξιαν τῆ Θεῶ, καὶ ὁπικαλεῖ διὰ λόγθ μας.

(ι) Ψαλμ. β'. σ'. Ἐγὼ ἐκατεσθήκα βασιλέας ἀπὸ τῆ λόγθς, ἀπάνω εἰς τὸ Σιών, ὁπῆ (ἔϊ) τὸ ὄρ τοῦ ἁγίου τθ. Λκκ. α'. λβ'. λγ'. Καὶ ὁ Κύριος ὁ Θεὸς θῆλε τῆ δώσθ τὸ θρόνον Δαβιδ τῆ Πατρός τθ. Καὶ θῆλε βασιλεύσθ εἰς τὸ σπήτιν τῆ Ἰακώβ εἰς τῆς αἰῶνας, καὶ ἡ βασιλεία τθ δὲν θῆλε ἔχθ τέλθ.

(κ) Ψαλμ. ρθ'. γ'. Τὸ ραβδί τὸ δυνάμεως θῆλε ζς σείλθ ὁ Κύριος ἀπὸ τῆ Σιών. Ἡσαΐ. β'. γ'. Μιχ. δ'. β'. Διόπτι ἀπὸ τῆ Σιών θῆλε εὐγθ ὁ νόμθ, καὶ ὁ λόγθ τῆ Κυρίας ἀπὸ τῆ Ἰερουσαλήμ.

(λ) Ἰωαν. ιδ'. ις'. Καὶ ἐγὼ θῆλω ὁπικαλεῖσθ τὸν Πατέρα, καὶ θῆλε ζας δώσθ ἄλλον Παρηγορητῶν, διὰ νὰ ἐρίσκει μετ' ἐσῆς εἰς τὸν αἰῶνα, τὸ Πνεῦμα τὸ ἀληθείας. Ἰωαν. ις'. ζ'. ιγ'.

† ἦγαν, τὸ
Πνεῦμα τὸ
ἀγίον.

Ἄν ἐγὼ δὲν ὑπάγω, ὁ Παρηγορητὴς δὲν θέλῃ ἔλθῃ εἰς ἐσᾶς.
Ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖν[Ⓞ], τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, θέλῃ ζῆσαι,
ὁδηγήσῃ εἰς ὅλην τὴν ἀλήθειαν.

(μ) Ἰωάν. ι'. κζ', κη'. Τὰ πρόβατα τὰ ἐδικάμασ ἀκούουσι τὴν
Φωνὴν μου, καὶ ἐγὼ τὰ ἐγνωρίζω, καὶ μὲ ἀκολουθεῖσι. Καὶ
ἐγὼ τὰ δίδω ζωὴν αἰώνιον, καὶ δὲν θέλουν χαθεῖ εἰς τὸ αἰῶνα,
καὶ κατένας δὲν θέλῃ τὰ ἀρπάξῃ ἀπὸ τὰ χέρια μου.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ λβ'.

Διὰ ποίαν ἀφορμὴν ἐσὺ χριστιανὸς ὀνομά-
ζεσαι;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Γιαυὶ εἶμαι διὰ μέσθ τῆ πίστεως, μέλ[Ⓞ] τῆ
Χριστ^(α), καὶ μετέχω δὲ τὸ ἰδίόν τε χρίσμα^(β),
γιαυὶ νὰ ὁμολογῶ τὸ ὄνομά τε^(γ), καὶ νὰ προσφέρ-
νω τὸ λόγος μου θυσίαν ζωντανὴν^(δ), εἰς τὴν παρῶ-
σαν ζωὴν, με καθαράν σωείδησιν, καὶ πολεμῶντας
μὲ τὸν διάβολον καὶ μετὴν ἀμαρτίαν^(ε), θέλω βα-
σιλεύσῃ με τὸν Χριστὸν ὑστερα εἰς τὸν αἰῶνα εἰς
ὅλα τὰ ποιήματα^(ς).

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

(α) α'. Κορ. ιβ'. κζ'. Καὶ ἐσεῖς εἶσε ζῶμα Χριστ[Ⓞ] καὶ μέλη καὶ
μέρ[Ⓞ].

(β) α'. Καθ. Ἰωάν. β'. κζ'. Καὶ τὸ χρίσμα ὅπῃ ἐλάβετε ἐσεῖς.
ἀπ' αὐτὸν, μὴ εἰς ἐσᾶς. β'. Κορ. α'. κα', κβ'. Καὶ ἐκεῖν[Ⓞ]
ὅπῃ μαῶ βεβαιώσῃ ἀντάμα μετ' ἐσᾶς εἰς τὸν Χριστὸν. Καὶ
ἐκεῖν[Ⓞ] ὅπῃ μαῶ ἐχρησεν ἱ[Ⓞ] ὁ Θεὸς, ὅπῃ μαῶ ἐσφράγισε καὶ
μαῶ ἔδωσε τὸν ἀγίασῶνα τῆ Πνεύμα[Ⓞ] εἰς τὴ καρδίαις μας.

(γ) α'. Πέτρ.

(γ) α'. Πέτρ. β'. θ'. Ἀμὴ ἐσεῖς εἴσε γῶ⊙ Διαλεγμῶνον, βασιλῶνον ἱεράτῳμα, ἔθν⊙ ἄγιον, λαὸς ὅπῃ δόποκτησεν ὁ Θεός, διὰ νὰ κηρύξετε τὰς δόξαις ἐκείνης, ὅπῃ ζῆς ἐκάλεισεν δπό τὸ σκότ⊙ εἰς τὸ θαυμασόντῃ Φῶς.

Ἡ σ' α'.
ξγ'. κα'.
Α' ποκ.
α'. σ'. ργ.
ε'. ε'.

(δ) α'. Πέτρ. β'. ε'. Καὶ αὐτοὶ ἐσεῖς ὡσὼν λίθοι ζωντανοὶ κατασκευάζεσθε σπήτι Πνδμαλικόν, ἱεράτῳμα ἄγιον, νὰ προσφέρετε ἰυσίας Πνδμαλικαῖς ὡσὼσδεκταῖς ἔ Θεῷ, διὰ μέσῃ τῷ Ἰησῷ Χρῆστῷ. ῤωμ. ιβ'. α'. Παρακαλῶ ζῆς λοιπὸν ἀδελφοὶ, διὰ τῆς οἰκηρμῆς τῷ Θεῷ, νὰ ὡδρασήσετε τὰ ζώματα ζῆς ἰυσίαν ζωντανῶν, ἄγιαν, δῶρεςον τὸν Θεόν, τῶν λογικῶν λατρείαν.

Ω' σ' η'
ιγ'. β'.
Μαλαχ.
α'. ια'.
ῤωμ. ιβ'. α'.
Φιλιπ. δ'. ιε'.
Ε' φρ. ιγ'.
ιε', ιε'.

(ε) ῤωμ. σ'. ιβ'. ιγ'. Ἀς μὴ βασιλεύῃ λοιπὸν ἡ ἀμαρτία εἰς τὸ κορμίῳμας τὸ θνητόν, νὰ ὑπακῆτε τῶν ἀμαρτιῶν εἰς τὸ ἴθι-θυμίῳμας τῷ κορμίῳμας. Μηδὲ νὰ ὡδρασήνετε τὰ μέλη ζῆς ἄρματα τῆ ἀδικίας. Ἀμὴ ὡδρασήσετε τῷ λόγῳ ζῆς εἰς τὸν Θεόν, ὡσὼν ὅπῃ ἐγνήκετε δπό νεκρῆς ζωντανοὶ, καὶ τὰ μέλη ζῆς ἄρματα δικαιοσύνης εἰς τὸν Θεόν. Ε' φρ. σ'. ιβ'. Δεν εἶ) τὸ πάλδῳμαμας εἰς αἷμα Ἐ σάρκα, ἀμὴ εἰς τὸ δόχαῖς, εἰς τὸ ἐξουσίῳμας, εἰς τῆς κοσμοκράτορες τῷ σκότῃς τῷ αἰῶν⊙ τῆς τῆς, εἰς τὰ Πνδματα τῆ πονηρίας, ὅπῃ εἶ) ἀπὸ κάτω εἰς τὸ ἔρανον. α'. Πέτρ. ε'. η', θ'. Ξενησάξετε, ἀγρυπνήσετε, ὅτι ὁ Διάξολ⊙, ὁ ἐναντίος ζῆς ὡσὼν λεοντάρῃ ὅπῃ βρύχε), πειπατεῖ γυρδῶντῃς πῶιον νὰ καταπίη. Τὸν ὅπῳιον ἐναντιηγήτε τον σε-ρεωρῳμα με τῶν πίσιν.

(ς) Ἀποκάλ. γ'. κα'. Ἐκεῖν⊙ ὅπῃ νικᾷ θῆλω τῷ δῶσῃ νὰ καθίσῃ μετ' ἐμῳμα εἰς τὸν θρόνον με, καθὼς ἐγὼ ἐνίκησα καὶ ἐκάθισα με τὸ Πατέρα με, εἰς τὸν θρόνοντῃ. β'. Τιμ β'. ιβ'. Ἐὰν ὑπομῳρῳμῃ, θῆλωμῃ βασιλεύσῃ με τῷ λόγου του. Ἀποκαλ. β'. κς'. Καὶ ἐκεῖν⊙ ὅπῃ νικᾷ, καὶ ἐκεῖν⊙ ὅπῃ Φυλάγη ἔως τὸ τέλ⊙ τὰ ἔργα με, θῆλω τῷ δῶσῃ ἐξουσίαν ἀπάνῳ εἰς τὰ ἔθνη.

Κυρια-
κή γ'.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ λγ'.

Δια ποίαν ἀφορμὴν ὀνομάζετο ὁ Χριστὸς μονογενὴς Θεῶν Υἱὸς, ὅτι καὶ ἐμεῖς εἴμαστε παῖδια τῶν Θεῶν;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ.

Γιατὶ ὁ Χριστὸς μοναχὸς τε εἶναι παντοφ-
νὸς ^(α) καὶ μόνος τε φυσικὰ εἶναι ^(β) Υἱὸς τοῦ Θεοῦ,
ἀλλ' ἐμεῖς γὰρ ὄνομα τὸ χερσῶν τε ἐλάβαμεν
ἀπὸ τοῦ Θεοῦ χερσῶν τε Υἱοθεσίαν ^(γ).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι.

(α) Μιχ. ε'. β'. Καὶ ἐσὶ βιβλῆμ τὸ σπήν τῶν Ἐφραθα, μικρό-
τερη εἶσαι, διὰ τὴν εἶσαι ἀνάμεσα εἰς χιλιάδες τῶν Ἰσραήλ, ἀπὸ
ἐσένα θέλει μὲ εὐχὴ ἔξω, διὰ τὴν εἶσαι ἀνέντης τῶν Ἰσραήλ.
Καὶ οἱ εὐχαλμοὶ τῶν εἶσαι ἀπ' ἀρχῆθεν καὶ αἰώνων. Ἰωάν. α'.
β'. γ'. Εἰς τὸ ἀρχὴν ἦτον ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦτον σὺν
τῷ Θεῷ, καὶ Θεὸς ἦτον ὁ λόγος. Ἐπεὶ τὸ ἦτον εἰς τὸ ἀρχὴν
μὲ τὸν Θεόν, ὅλα διὰ μέσων τε ἐγέννησαν, καὶ χωρὶς αὐτοῦ οὐδὲν
ἔγινε κανένα ἀπὸ εἴτι ἔγινε. Ἐβρ. θ'. ιδ' Πόσω μάλλον τὸ
αἷμα τῶν Χριστῶν, ὁποῖος, διὰ μέσων τῶν Πνεύματι τῶν αἰ-
κίου, ἐπέσφερε τῶν λόγων του ἀκατηγόρητον εἰς τὸν Θεόν,
θέλει καθαρίσθαι τὴν σωματικὴν σὰς ἀπὸ τὰ νεκρὰ ἔργα, εἰς τὸ
να λατρεύετε Θεὸν ζῶντα.

(β) Ἐβρ. α'. α', β', γ'. Ὁ Θεὸς εἰς τὴν ἕσπεραις ἡμέραις μαρ-
τυρήσει διὰ μέσων τῶν Υἱῶν. Τὸν ὁποῖον ἔκαμε κληρονόμον ὁλων
τῶν πραγμάτων, διὰ μέσων τῶν ὁποῖων ἔκαμε καὶ τὸν κόσμον. Ὁ
ὁποῖος ἔσωντας καὶ τὴν εἶσαι λαμπρότητα τῆς δόξης ἡ χαρακτὴρ
τοῦ προσώπου. Ἰωάν. ε'. ιη'. Διὰ τῶν πρῶτον τῶν ἐγ-
γρῶσιν οἱ Ἰσραῆλ ναὶ τὸ φονεύσαν, διὰ τὸ ὅτι μόνον ἔλυε τὸ
σάββατον, ἀλλ' καὶ Πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν Θεόν, κάμνωντας
τῶν

τῶ λόγῳ τῶ ἴσα μὲ τῷ Θεόν. Ῥώμ. η'. λβ'. Δὲν ἐλυπήθη τὸν ἰδιόν τῶ Γιόν, ἀμὴ διὰ ὅλης μας τὸν ἐπαράδωκε, πῶς δὲν θελήμας χαρίσθαι ἀντάμα μὲ τῶ λόγῳ τῶ ἑὸλα τὰ πράγματα Ἰωαν. α'. ιδ'. Καὶ ἰδαμὴ πῶ δόξῳ τῶ, δόξαν ὡσαν μονο-
γενῆς διὰ τὸν Πατέρα.

- (γ) Ἐφεσ. α'. ε', ς'. Ἐσῶντας καὶ νὰ μᾶς ἐπαρώρουν εἰς τὸ Γιό-
θεσίαν διὰ μέσθ τῶ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τῶ λόγῳ τῶ, καὶ τὸ ἑδο-
κίαν τῶ θελήματός τῶ. Διὰ ἔπαινον δόξης τῶ χάριτός τῶ, μὲ
πῶ ὅποιαν μᾶς ἔκαμε χαριτωμένους εἰς τὸν ἡγαπημένον τῶ.
Ἰωαν. α'. ιβ'. Καὶ ὅσοι τὸ ἐδέχθησαν, τῶς ἔδωκεν ἐξουσίαν, νὰ
γενῶσι παιδιά Θεοῦ. Γαλ. γ'. κς'. Ὅλοι εἴσεν υἱοὶ Θεοῦ διὰ
μέσθ πίστεως, εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ λδ'.

Καὶ διὰ ποίαν ἀφορμὴν τὸν ὀνομάζεις Κύ-
ριον ἡμῶν;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Γιατὶ ταῖς ψυχαῖς ἢ τὰ κορμιά μας ^(α), διὰ
πῶ ἀμαρτίαν ^(β), ὅχι μὲ ἀσήμεν, ἢ μὲ χρυσάφιν,
ἀμὴ μὲ τὸ ἰδιόν τῶ αἷμα, ἔσῶντας καὶ νὰ ἐξαγό-
ρασε ^(γ), διὰ καθεστὸν διαβόλου ἐξουσίαν μᾶς ἐλυ-
θέρωσε ^(δ), διὰ νὰ μᾶς ἀποκλήσῃ εἰς τὸ λόγῳ τῶ ^(ε).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι .

- (α) α'. Κορ. ς'. κ'. Ἐξαγορευθήκετε μὲ τιμὴν, δοξάσετε λοιπὸν
τὸν Θεόν, μὲ τὸ σῶμα σας, καὶ μὲ τὸ Πνεῦμα σας, τὰ ὅποια εἶναι
τῶ Θεοῦ.

- (β) Κολασ. α'. ιδ'. Εἰς τὸν ὅποιον ἔχομεν πῶ ἐξαγόρασιν, διὰ
μέσθ τῶ αἵματός του, τὸ ἀφεσιν τῶ ἀμαρτιῶν.

- (γ) α'. Πέτρ. α'. ιη', ιδ'. Ἡ ἐξουσία ὅτι ὅχι μὲ φθαρτὰ (πράγματα)

μὲ ἀσήμεν, ἢ μὲ χροσάφιν, ἐλδθερωθήκεε, ἀμὴ μὲ πμίον
αἵμα τῷ Χριστῷ, ὡσάν ἀμνῶ ἀκατηγορήτου, Ἐ πασερκῶ.

(δ) Ἐβρ. β'. ιδ', ιε'. Διὰ νὰ χαλάση διὰ μέσου τῷ θανάτου
ἐκείνον ὅπῃ ἔχῃ τὸ κρεῖττον τῷ θανάτου, ἤγουν, τὸν διάβολον.
Καὶ διὰ νὰ ἐλδθερώση ἐτέτους ὅσοι ἦταν διπὸ κάτω εἰς τὴν
δουλίαν εἰς ὄλλω τ' ζωῶν, διὰ τὸν φόβον τῷ θανάτου.

(ε) Τίτ. β'. ιδ'. Ὁ ὁποῖον ἔδωκε τὸν ἑαυτὸν του διὰ λόγου μας,
διὰ νὰ μᾶς ἐξαγοράση διπὸ κάθε λογῆς ἀνομίας, καὶ διὰ νὰ
καθαρίση εἰς τῷ λόγου του λαὸν ἴδιον ἐδικόν του διὰ λευγμέ-
νον, ὅπῃ νὰ σπουδάζη τὰ καλὰ ἔργα.

Κυριαν-
καὶ ιδ'.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ ΛΕ΄.

Καὶ πὶ μᾶς φανερώνη τὸ νὰ ἐγκαστώθη διπὸ
τὸ ἅγιον Πνεῦμα, καὶ νὰ ἐγμνήθη διπὸ τὴν παρ-
θένον Μαρίαν;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Μᾶς φανερώνη πῶς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ^(α), εἶναι
ἀληθινὸς καὶ ἀντάμα πάντοτενός Θεός^(β). Καὶ
πῶς ἔλαβεν ἀνθρωπίνω φύσιν^(γ) διπὸ τὴν Ζάρα
καὶ αἵμα τῆς παρθένου μαρίας^(δ). Ἐσώθη νὰ
ἐνέργησε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον^(ε), ὅπῃ εἰς τὸ λο-
γῆτος ἦλθε^(ς). Διὰ νὰ εἶναι ἀληθινὸν τὸ σπέρ-
μα τῷ Δαβίδ^(ζ), μὲ σὺ ἀδελφός τε, εἰς ὅλα
ὅμοιον^(η), χωρὶς τὴν ἀμαρτίαν^(θ).

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

(α) Γαλ. δ. δ'. Ὅταν ἦλθε τὸ πλήρωμα τῷ χρόνου, ἐξαπέστ-
λεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν του, ὁποῖον ἐγμνήθη διπὸ γυναικα.

(β) α'. Καθ. Γωαί. ε'. κ'. Ἐτέτον ἔϊναι ὁ ἀληθινὸς Θεός, καὶ ἡ
ζωή

ζωή ἢ αἰώνιⓄ. Ρώμ. θ'. ε'. Ἀπὸ τῆς Ἰσραηλίταις ἔϊ) ὁ Χριστὸς ὅσον εἰς τὸ σῶμα, ὁ ὁποῖⓄ ἔϊ) ἀπάνω εἰς ὅλα Θεός, ὁπ᾽ ἔπρεπε νὰ ἐπαινεθῆ εἰς τῆς αἰῶνας, ἀμὲν. Ψαλμ. ρα'. κς'. Ἐσὺ δὲπὸ τὸ δέχλω ὦ Κύριε τὴν γῆν ἐθμελίωσες, καὶ οἱ ἔρανοὶ ἔϊ) ἔργα τῶν χειρῶν σου, αὐτοὶ θέλῃσι χαλασθεῖν, ἀμὲν ἐσὺ μὲν βέβαιⓄ. καὶ ἐκείνοι ὅλοι ὡσάν ῥᾶχον θέλῃσι παλιώσθαι, καὶ ὡσάν ἀπανωφόρη θέλῃσι τῆς τηλήξῃ, καὶ θέλῃσι μεταβαλεθεῖν, ἀμὲν ἐσὺ εἶσαι ὁ αὐτὸς, καὶ οἱ χρόνοι (καὶ δὲν θέλῃσι λείψθαι).

(2) α'. Τιμ. β'. ε'. Ἐνας ἔϊ) ὁ Θεός, ἕνας ἔϊ) καὶ Μεσίτης Θεὸς καὶ ἀνθρώπων, ἀνθρώπⓄ Ἰησοῦς Χριστός. α'. Καθ. Ἰωάν. α'. α'. γ'. Ἐκείνο ὁπ᾽ ἤτον δὲπὸ τὸ δέχλω, ἐκείνο ὁπ᾽ ἀκῆσαι μὲν, ἐκείνο ὁπ᾽ ἰδα μὲν τὰ μάτια μας, ἐκείνο ὁπ᾽ ἐκοιτάξαμεν, καὶ τὰ χεῖρα μας ἐψηλάφησαν διὰ τὸν λόγον τῆ ζωῆς. Ἐκείνο λέγω ὁπ᾽ ἰδα μὲν οἷς ἀναφῆρομεν. Λακ. κδ'. λθ'. Πνεῦμα καὶ σῶμα, καὶ κόκορα δὲν ἔχθαι, καθὼς βλέπετε ἐμὲν ὁπ᾽ ἔχω. Ματθ. κς'. λη'. Πολλὰ λυπᾶται ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου.

(3) Η' σαί. ζ'. ιδ'. Ναὶ ἡ ΠαρθένηⓄ θέλῃ ἐγκασρωθεῖ, καὶ θέλῃ γυνήσθαι τὸν, καὶ θέλῃσι καλέσθαι τὸ ὄνομά τῃ Ἐμμανουήλ. Λακ. α'. κς', κζ', λ', λα'. λβ'. Καὶ εἰς τὸν ἕκτον μῆνα ἀπεσάλθη ὁ ἌγγελⓄ Γαβριήλ ὑπὸ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆ Γαλιλαίας, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα ἔϊ) Ναζαρέτ. Εἰς μίαν Παρθένον δρεβωνιασμένην με ἀνδρα, τὸ ὄνομά τῃ Ἰωσήφ· δὲπὸ τὸ σπήτι τῆ Δαβιδ, καὶ τὸ ὄνομα τῆ Παρθένης Μαριαμ. Καὶ λέγει τῃ ὁ ἌγγελⓄ, μὲν φοβᾶσαι Μαριαμ· διὰ τὴν ἡῦρες χάριν σιμᾶ εἰς τὸν Θεόν. Καὶ θέλῃσι ἐγκασρωθεῖ, ἔθελῃσι γυνήσθαι τὸν καὶ νὰ ἔθελῃσι καλέσθαι τὸ ὄνομά τῃ Ἰησοῦν. ἘτᾶτⓄ θέλῃσι εἶσαι μέγας, ἔθελῃσι καλεσθεῖν τὸν υἱὸς τῆ ψίσης· καὶ ὁ αὐθέντης ὁ Θεός θέλῃσι τῆ δώσθαι τὸν θρόνον Δαβιδ ἔθελῃσι Πατρός τῃ. Λακ. α'. μβ', μγ'. Εὐλογημένη εἶσαι ἐσὺ ἀνάμεσα εἰς ὅλους τῆ γυναῖκες, ἔθελῃσι ὅλο γημῆⓄ ὁ καρπὸς τῆ κοιλίας σου. Καὶ δὲπὸ π᾽ μ᾽ ἔϊ) ἐτᾶτα νὰ ἔλθῃ ἡ μήτηρ σου Κυρία μου εἰς ἐμὲν;

(4) Λακ. α'. λδ', λε'. Καὶ ἡ Μαριαμ εἶπε πρὸς τὸ Ἄγγελον, πῶς θέλῃσι εἶσαι ἐτᾶτο, ὁπ᾽ ἔχω ἀνδρα δὲν γνωρίζω; Καὶ ἀπεκρίθη:

κρίθη ὁ ἈγγέλⓄ καὶ εἶπεν, Πνεῦμα ἅγιον θέλω ἔλθῃ εἰς
ἐσένα, καὶ διώαιμι τῷ ἴψί σου θέλω σε ἀποσκιάσῃ. Διὰ τῷτο Ἐ
ἐκείνο ὅπῃ μέλλῃ νὰ γνηθῇ ἀπὸ σένα ἅγιον, θέλω καλεσθῆ
Τίος Θεῷ.

(5) Εἶβρ. β'. ις'. Διαπὶ δὲν πέρνη εἰς τῷ λόγῃ τῃ τῃς ἈγγέλⓄς,
ἀμὴ πέρνη εἰς τῷ λόγῃ τῃ, τὸ σπέρμα τῷ Ἀβραάμ. Ἰωάν.
α'. ιδ'. Καὶ ὁ λόγⓄ ἐγένε σαρκῷ, καὶ ἐκατοίκησεν εἰς ἐμαῖς.
Φιλιπ. β'. ε'. Ὁ ὅπῃⓄ ὄντας εἰς τῷ μορφῷ τῷ Θεῷ, δὲν ἐλό-
γιασε νὰ εἶ) ἀρπαγμὸς, τὸν νὰ εἶ) ἴσαι μὲ τὸν Θεόν, ἀμὴ ἐκέ-
νωσε τῷ λόγῃ τῃ, πέρνωντας μορφῷ δῆλῃ.

* ψαλμ.
ρλα'. ια'.

† ἦγεν, πῆς
μείσης τῃ.

* α'. Βασι.
ιγ'. ιδ'.
ψαλμ.
κη'. κ'.

(*) Πράξ. β'. λ'. ὄντας λοιπὸν * Προφῆτης καὶ ἡξόροντες, ὅτι ὁ
Θεὸς τῷ ὤμωσεν ὄρκον, ἀπὸ τῷ καρπὸν τῷ ἴσφύος τῃ, νὰ ἀνα-
θήσῃ τῷ Χριστὸν καὶ σάρκα, καὶ νὰ τῷ καθίσῃ εἰς τῷ θρόνον τῃ.
Πράξ. ιγ'. κβ', κγ'. * Τῃς ἀσύνωσε τῷ Δαβιδ εἰς βασιλέα,
ἀπὸ τὸν ὅπῃον ἐμαρτύρησε καὶ εἶπεν· ἠύρηκα τῷ Δαβιδ τὸν Τίον
τῷ Ἰεσοῖ, ἀνδρα καὶ πλὴ καρδία μου, ὅπῃ θέλω κάμῃ ὅλα
τὰ θελήματά μου. Ἀπὸ τὸ σπέρμα ἐτέτῃ ὁ Θεὸς καὶ τὸ τίξι-
μόν τῃ ἐξανέστησεν εἰς τὸ γῆⓄ τῷ Ἰσραὴλ τῷ Σωτῆρα Ἰησοῦν.

(6) Εἶβρ. β'. ιζ'. Διὰ τῷτο ἐχρεώσῃ νὰ ὁμοιωθῇ, εἰς ὅλα τῃς ἀδελ-
φῃς τῃ, ἀπὸ νὰ γῆ ἐλεήμων καὶ πρὸς δεξερῶς εἰς τὰ πράγ-
ματῃ ὅπῃ πρέπῃ νὰ γάνων) σιμα εἰς τὸν Θεόν, εἰς τὸν νὰ καθα-
ρήσῃ τῷ ἀμαρτίαις τῃ λαῷ. Φιλιπ. β'. ζ'. ΓενόμενⓄ ὅμοιⓄ
τῷ αἰθρώπων, ὁμοκόμῃⓄ εἰς τὸ γῆμα ὡσὺν αἰθρώπων.

(1) α'. Καθ. Ἰωάν. α'. γ', ε'. Καὶ ἡξόρετε ὅτι ἐκείνⓄ ἐφανε-
ρώθη ἀπὸ νὰ ἀσύνωσῃ τῷ ἀμαρτίαις μας, Ἐ ἀμαρτία εἰς αὐτὸν
δὲν εἶ). Εἶβρ. δ'. ιε'. Ἐχομῃ ἐκείνον ὅπῃ ἐπράχθη εἰς ὅλα,
χωρὶς ἀμαρτίαν.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ λς'.

Καὶ πὶ ἀκόμι ὠφελῆσαι φειοσότερον ἀπὸ
πλὴ ἀγίαν ἐτέτῃ σύλληψιν καὶ γῆνησιν τῷ Χριστῷ;

Α Π Ο -

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Ὅτι πῶς εἶναι ὁ Μεσίτης μας ^(α), ἢ πῶς μετὴν ἀκακίαν τε καὶ μετὶ τῶν τελείαν τε ἀγιότητα, ταῖς ἀμαρτίαις μας ὅπως μετὰ ταῖς ὁποῖαις ἐσυμπιάθηκα, ἐμπαροῦσεν ὁ Θεὸς μετὰ ταῖς σκεπάσει ^(β).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ἰ .

^(α) Ε'βρ. ζ'. κς'. Τοῖς τὸ δεξιερὸς μας ἔπερεπεν, ὅσι, ἀκακῶ, ἀμίσχῶ, ξεχωρισμῶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτωλῆς.

^(β) Ρ'ωμ. ἡ. γ'. Διαπὶ ἐκεῖνο ὅπως δὲν ἐδύετον νὰ κάμῃ ἐνόμῶ, εἰς τὸ ὅποιον ἦτον ἀδενῆς εἰς τὴν σάρκα, ὁ Θεὸς ἐσωντῆς νὰ πέμψῃ τὸν Υἱόν τε, με ὁμοίωμα σαρκὸς ἀμαρτωλῆς, καὶ διὰ τὴν ἀμαρτίαν, ἐκατάκρινε τὴν ἀμαρτίαν μέσα εἰς τὴν σάρκα. Γαλ. δ. δ', ε'. Ὅταν ἦλθε τὸ πλήρωμα τῶν χρόνων, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱόν τε, ὁ ὅποιος ἐγενήθη ἀπὸ γυναῖκα, ὑποταγμῶ ἀπὸ κάτω εἰς τὸν νόμον. Διὰ νὰ ἐξαγαράσῃ ἐκεῖνης ὅπως ἐστὶ ἀπὸ κάτω εἰς τὸν νόμον, διὰ νὰ ἀπελευθωρῶμεν εἰς τὴν ὑπόθεσίαν.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ λζ'.

Κυρια-
κή ε'.

Καὶ πὶ πῶς ὅταν λέγῃς τὸ νὰ ἔπαυεν ὁ Χριστός;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Ὅτι πῶς εἰς ὅλον τὸν καιρὸν τῆς ζωῆς τε, ὅπως ἔκαμῃ εἰς τὸν κόσμον ^(α), ἢ μάλιστ' εἰς τὸ τέλος τῆς ζωῆς τε ^(β), ἐκράτισε τὸν θυμὸν ἐκεῖνον ὁ Θεὸς ὅπως εἶχε νὰ παιδύσῃ ὅλον τὸ γένος τῆς ἀνθρώπων ^(γ), ἐσωντῆς καὶ νὰ πάθῃ εἰς τὴν ψυχὴν καὶ

Δ δ'.

εἰς

εἰς τὸ κορμίν^(δ). Διὰ τὴν τυχαίην ὅτι μὲ τὸ πά-
θος τε ὡσαύτῃ μίᾳ τε μοναχῇ σπλαγχνικῇ
θυσία, νὰ μᾶς ἐλευθερώσῃ ταῖς ψυχαῖς καὶ τὰ
κορμιά, ἀπὸ τῆς παντοφύλου ἐκείνου παιδου-
σιν^(ε), καὶ νὰ μᾶς ἀποκλήσῃ τὴν χάριν τῆς Θεοῦ^(ς),
τὴν δικαιοσύνην^(η), καὶ τὴν αἰώνιον ζωὴν^(θ).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι.

- (α) Ἡσαΐ. νγ'. β'. Δὲν εἶδ^(α) εἰς αὐτὸν, εἶδ^(β) δὲ δόξα, καὶ ἰδα-
μύ τον καὶ δὲν εἶχεν εἰδ^(γ), εἶδ^(δ) ὁμορφιά, ἀμὴ ἡ ὄψις τε ἦτον
ἀπμασμή, καὶ κατὰ φρονεμήν ὡσαύτως ὅλας τὰς ἀνθρώπους.
ἀνθρώπου ὅπῃ ἐγνώριζε νὰ ἰσομήν ἀδένφαν. Φιλίπ.
β'. η'. Ἐταπείνωσε τὴν λόγους τὴν γλώσσῃ ἰσῆνο^(ε) μέχρι
θανάτου: καὶ τὰ λοιπὰ.
- (β) Ἐβρ. ε'. ζ'. η'. Οὐ ὅπῃ^(α) (Χερσὸς) εἰς τὴν ἡμέραις τῆς σαρκ-
κός τε, ἔσωντας νὰ προσφέρῃ δέησες καὶ ὡσαύτως με κραυ-
γὴν δυνατὴν καὶ δάκρυα, εἰς ἐκείνον ὅπῃ ἐδίωετον νὰ τὸν γλυ-
τώσῃ ἀπὸ τὸ θάνατον, καὶ ἔσωντας νὰ ἀκαθῆ ἀπὸ τὸ δολάβαν.
Ἄν καλὰ καὶ νὰ ἦτον γίος, ὅμως ἀπὸ ἐκείνου ὅπῃ ἔπαθεν, ἔμαθε
τὸ ἰσακλίω.
- (γ) Ἡσαΐ. νγ'. δ'. ε'. ε'. Ἐτῆ^(α) τῆς ἀμαρτίας μας βασάζει, καὶ
διὰ τὸ ἔμας πονεῖ. Καὶ ἐμεῖς ἐλογιάσαμεν νὰ εἶδ^(β) εἰς πόνον, καὶ
εἰς πλῆγὴν ἀπὸ τὸν Θεόν, καὶ εἰς θλίψιν, ἀμὴ αὐτὸς ἐσωλη-
γώθη διὰ τῆς ἀμαρτίας μας, καὶ ἀχάμνησε διὰ τῆς ὡσανο-
μίας μας. Ἡ παιδούσις τῆς εἰρήνης μας ἐσέθη ἀπάνω τε,
μὲ τὴν πλῆγὴν τε ἐμεῖς ἐλατρώθηκαμεν. Καὶ ὁ Κύριος^(γ)
ἔρριξεν ἀπάνω τε ὅλας μας τῆς ἀμαρτίας.
- (δ) Ψαλμ. κα'. ιζ', ιη'. Ἐτρυπήσασιν τὰ χέρμας, καὶ τὰ ποδά-
ρισμας. Ἐμετρήσασιν ὅλα τὰ κόκαλά μας. Ματθ. κς'. λη'.
Πολλὰ λυπᾶται ἡ ψυχὴ μας ἕως θανάτου.
- (ε) Ἐβρ. θ'. ιβ'. Οὐδὲ διὰ μέσσω αἵμα^(α) τῆς τράγων καὶ τῶν
μόσχων, ἀμὴ διὰ μέσσω τῆς ἰδίου του αἵμα^(β), ἐμπήκε
μία:

μίαν Φορὰν¹ εἰς τὰ ἅγια, ἔσωντας νὰ εὕρη² αἰωνίαν λύ-
τρωσιν.

¹ ἤγυν, εἰς τὰ
ἁγία.

(ζ) Ε' φεσ. α̃. σ'. ζ'. Μὲ τ' ὁποῖον χάριν μαῶ ἔκαμε χαριτωμέ-
νης εἰς τ' ἡγαπημένον τε. Εἰς τὸν ὁποῖον ἔχομεν τὴν ἐξαγόρα-
σιν διὰ μέσων τ' αἱμάτων τε, τ' συγχώρησιν τ' ἁμαρτιῶν, καὶ
τ' ἄλλων τ' χαρισμάτων. Ἰωάν. α̃. ιζ'. Ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια
ἔγενε διὰ μέσων τῶ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

² ἤγυν, παν-
τοτήτων ἐξα-
γορευθέντων.

(η) β'. Κορ. ε'. κα'. Ὁ Θεὸς ἐκείνον ὅπως δὲν ἐγνώρισεν ἁμαρ-
τίαν, τὸν ἔκαμεν ἁμαρτίαν, διὰ λόγους, διὰ νὰ γινῶμεν
ἐμεῖς δικαιοσύνη τ' Θεοῦ εἰς αὐτόν.

(θ) α'. Καθ. Ἰωάν. δ'. θ'. Τὸν γιόντα τὸν μονογεῆ ἀπέστειλεν ὁ
Θεὸς εἰς τὸ κόσμον, διὰ νὰ ζήσωμεν διὰ μέσων τε. Ἰωάν. γ'.
ιδ', ιε'. Καθὼς ὁ Μωϋσῆς ὑψώσε τὸ Φίδιν εἰς τὸ ἔρημον, τετοι-
αῆς λογῆς κάμνη χρεία νὰ ὑψωθῆ ὁ Υἱὸς τῶ ἀνθρώπου, διὰ
νὰ μὴ χαθῆ ἕνας ὅπως πιστεύει εἰς αὐτόν, ἀλλὰ νὰ ἔχη ζωὴν
αἰώνιον.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ λή.

Καὶ διὰ ποῖαν ἀφορμὴν ἔπαθεν εἰς τὸν και-
ρὸν τ' Ποντίου Πιλάτου;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Γιὰ νὰ τυχαίη ὅτι ἀφίαις^(α), ἔσωντας νὰ
κερῶν ἔμπαθεν πολικῶς κερῶ^(β), νὰ μαῶς ἐλδυ-
θέρωσι ἀπὸ τὴν ἀνελεήμονην ἐκείνην ἀπόφασιν
τ' κείσεως τ' Θεοῦ, ὅπως ἔμελλεν ὄλομας νὰ τὴν
ὑπομείνωμεν^(γ).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι .

(α) Ἰωάν. ιη'. λγ', λη'. Ἐμπῆκε λοιπὸν πάλιν ὁ Πιλάτος^(α) εἰς τὸ
Πραιτώριον καὶ ἔκραξε τὸν Ἰησοῦν. Καὶ ὠγῆκεν ἔξω εἰς τὰς
Ἰουδαίας,

Ἰσδαίως, καὶ λέγει τὸς, ἐγὼ δὲν θέλω κάμιν αἰτίαν εἰς αὐτόν. Λακ. κγ'. ιδ', ιε'. Να ὅπῃ ἐγὼ ὁμωροῦσας τ' ἐξέταξα, ἔδεν εὐρηκα τίποτες ἀφορμῶν εἰς τὸν αὐθροῦν ἐτῆτον, διὰ ἐκείνα ὅπῃ τὸν κατηγοροῦτε. Ἀμὴν δὲ ὁ Ἡρώδης εὐρηκε τίποτες, διὰ τὸ ἵπτι τῆς ζαῖς τὸν ἔπεμψα εἰς αὐτόν, καὶ να ὅπῃ δὲν ἔκαμε τίποτες ἐκεῖνον, καθὼς εἶναι σωήθη να κάμιν ἐκείνης ὅπῃ εἶναι ἀξιοὶ θανάτου. Ματθ. κζ'. ιδ', κδ'. Καθεζόμενον αὐτὸς εἰς τὸ κρηθρόν, ἔμιλούσεν ἡ γυναικα τὴν καὶ τῆ λέγει, να μὴ ἔχης ἐσὺ να κάμης μὲ τὸν δίκαιον ἐκείνον, διὰ τὸ ἐγὼ ἔπαθα πολλὰ σήμερον εἰς τὸν ὄφρον μου δι' αὐτόν. Ὡσαύτως ἰδεν ὁ Πιλάτος ὅτι δὲν κάμιν τίποτες διάφορον, ἀμὴν πεισώτερον γίνε) σύγχυσις, ἐπῆρε νερόν ἐνίψα τὰ χέρματα ὁμωροῦσας εἰς τὸν λαόν, λέγωντας, καθαρὸς εἶμαι διὰ τὸ αἷμα τῶν δικαίων ἐτῆς, ἐσεῖς ὄψεσθε.

(β) Ματθ. κζ'. β'. Καὶ ἔσωντας να τὸν δέσπον, τὸν ἐπῆραν καὶ ἐπήγαγον καὶ τ' ἐπαράδωκαν τῷ Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνῳ. Ἰωαν. ιδ'. ιγ', ιδ', ιε'. Ὁ Πιλάτος εὐγαλεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ αὐτὸς ἐκάθησεν εἰς τὸ κρηθρόν. Καὶ λέγει τῶν Ἰσδαίων, να ὁ βασιλεύς σας. Καὶ ἐκείνοι ἐφώναξαν, ἀσύνκωσε, ἀσύνκωσε, σῶρωσέ τον. Λέγει τὸς ὁ Πιλάτος τὸ βασιλέα σας να σῶρωσω; ἀπεκρίθησαν οἱ ἄρχιερεῖς καὶ εἶπαν, ἐμεῖς δὲν ἔχομεν βασιλέα πλὴν τὸν Καίσαρα. Τότε λοιπὸν τ' ἐπαράδωκεν διὰ να σῶρωθῆ.

(γ) α'. Πέτρ. γ'. ιη. Ὅτι καὶ ὁ Χριστὸς μίαν φορὰν ἔπαθε διὰ ταῖς ἀμαρτίαις, ὁ δίκαιος διὰ τῶν ἀδικῶν, διὰ να μᾶς φέρῃ εἰς τὸν Θεόν. Ῥωμ. η'. λδ'. Ποῖος εἶ) ὅπῃ κατακρίνῃ ὁ Χριστὸς εἶ) ὅπῃ ἀπέθανε.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ 29.

Καὶ τάχα πλέον πεισώτερον εἶναι τὸ πῶς ἐσαυρώθη, ἢ να εἶχε πάθη ἄλλον θάνατον;

Α Π Ο.

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ.

Καὶ βέβαια πλέον φεισώτερον εἶναι τὸ πῶς ἐσαυρώθη^(α). Διότι μὲ ἐτέτο πληροφθορῆμα φανερά, πῶς τὴν κατάρα ἐκείνῃ ὅπῃ ἦτον ἀπάνω μας, νὰ τὴν ἐπῆρεν ἀπάνω εἰς τὸ λόγος^(β). Διότι καταραμύθη ἦτον ὁ θάνατος ὅπῃ ἐγένετο ἀπάνω εἰς τὸν σαυρόν^(γ).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι.

- (α) Φιλιπ. β'. η'. Εὐελοκόμηθη εἰς τὸ χῆμα ὡσαν ἀνθρώπου, ἐταπείνωσε τὸ λόγος, γνόμηθη ὑπὸ ἡμῶν μέχρι θανάτου, θανάτου ἢ σαυρῶν.
- (β) Γαλ. γ'. ιγ'. Ὁ Χριστὸς μαῶς ἐξαγόρασεν ἀπὸ τῆς κατάρων τῶ νόμου, ἔσωσας νὰ ἐγινε διὰ λόγος μας κατάρα. Διὰ τὴν ἡμετέραν γραμμὴν, καθ' ἕνα ὅπῃ ἐπὶ κρεμασμύθη εἰς τὸ ξύλον, ἐπὶ τῆς καταράται.
- (γ) Δωτερ. κα'. κβ', κγ'. Ὅποτε τὴν τύχη τινὰς νὰ φταίση εἰς κανένα σφάλμα, ὅπῃ νὰ κερῆθῃ διὰ θάνατον, καὶ ἀποθάνῃ, καὶ τὸ κρεμάσεται ἀπάνω εἰς τὸ ξύλον. Νὰ μὴ κοιμηθῇ τὸ κορμί τῆς νύκταν ἐκείνῃ ἀπάνω εἰς τὸ ξύλον, ἀμὴ θάψετε τὸν ἡμέραν ἐκείνῃ, διότι ἐπὶ καταραμύθη ἀπὸ τὸ Θεὸν ἐκείνη ὅπῃ κρέμεται ἀπάνω εἰς τὸ ξύλον, καὶ νὰ μὴ μολυθῇ ἡ γῆ ὅπῃ ἐξέδωκεν ὁ Κύριος ὁ Θεὸς σε διὰ κληρονομίαν.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ μί.

Κυριακὴ
κ. ἡ 15'.

Καὶ διὰ ποίαν ἀφορμὴν ἐχρημάθη ὁ Χριστὸς καὶ ἀποθάνῃ;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Γιατί δ' ἐν ἐμπόρφε μὲ ἄλλον τρόπον νὰ διχα-
 ρηθῆ ἡ δικαιοσύνη ^(α) καὶ ἡ ἀλήθεια ἔθ Θεῶ ^(β),
 διὰ τὴν ἁμαρτίαν μας, ὡς ἀ μὲ τὸν θάνατον ἔθ
 Χριστοῦ ^(γ).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι .

- ^(α) Ρ'ωμ. α̣. λβ'. Οἱ ὅπιοι νὰ ἐγνωρίσεν ἡ δικαιοσύνη τῆ
 Θεῶ, ὅτι ἐκείνοι ὅπῃ κάμνουν τὰ τέτοια πράγματα (α̣ ε̣) ἀξιοί
 θανάτου.
- ^(β) Γεν. β'. ιζ'. Ὅπια καὶ αὐτὴν ἡμέραν θέλει φάγη, θέλει ἀποθάνει.
 Γεν. γ'. ιε'. Αὐτὸς θέλει σκευήσῃ τὴν κεφαλὴν, καὶ εὐθὺς θέλει τὴν
 προσέχῃ τὴν φτέρναν.
- ^(γ) Ε̣βρ. β', ε'. Διατὶ ἔπρεπεν αὐτὸν τὸν Θεὸν, διὰ τὸ ὅπῃον (ε̣)
 τὰ πάντα, καὶ διὰ μέσθ τῶ ὅπῃ, ἐγέναν τὰ πάντα, νὰ τελέσῃ
 διὰ μέσθ τὴν παθημάτων, ἐκείνον ὅπῃ ἐμελλε νὰ φέρῃ πολλὰς
 χίρας εἰς δόξαν ὄντας ἀρχηγὸς τῆς σωτηρίας τῆς. α'. Καθ.
 Ἰωάν. α̣. ζ'. Καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τῶ Χριστοῦ, μαῖ κα-
 θαρσίσει ἀπὸ καθε ἁμαρτίαν.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ μα'.

Καὶ διατὶ ἐθάφθη;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Γιὰ νὰ βεβαιωθῆ εἰς ὅλας φανερά μὲ τὴν
 ἀπόδειξιν ἔθ ἐνταφιασμῶ ἐτέτε, πῶς ἀληθινὰ
 ἀπόθανε ^(α).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι .

- ^(α) Μαρκ. ιε'. μβ', μγ', μδ', μέ'. Καὶ ὡσαύτ' ἐβράδισεν ἐθα
 ἐπύθη ἢ τον ὡρασκάη, ἡ ὅπια (ε̣) πρώτιστα ἀπὸ τὸ σαββα-
 τῶν,

πον, ἦλθεν ὁ Ἰωσήφ, ὁ ὀπίθῃ ἦτον διπὸ τ' Ἀρμαθῆμ, πῖμιθῃ Βαβυλῶν, ὁ ὀπίθῃ καὶ αὐτὸς ἐκδέχεται τ' βασιλείαν τῶ Θεῷ, καὶ ἔσωντας ναὶ διποκρήσῃ ἐμπῆκεν εἰς τὸν Πιλάτον καὶ ἐζήτησε τὸ κερμὶ τ' Ἰησῷ. Καὶ ὁ Πιλάτῃ ἐθαύμασεν αὐτὸ κείνῃ τ' ὥραν ἀπέθανε, καὶ ἔσωντας ναὶ καλέσῃ τὸν ἑκατόνταρχον, τὸν ἐρώτησε αὐτὸ ἀπέθανεν διπὸ πολλῆν ὥραν. Καὶ ὡσαν τὸ ἔμαθεν διπὸ τὸν ἑκατόνταρχον. (πῶς ἀπέθανε) ἐχάρισε τῶ Ἰωσήφ τὸ κερμὶ.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ . μ β' .

Καὶ ἐπέφθῃ ὁ Χριστὸς διὰ λόγους μας ἀπέθανε, διὰ τὴν καὶ ἐμεῖς ἀκόμι κάμνῃ χρεία ναὶ διποθαινῶμεν.

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Γιατὶ ὁ θάνατός μας δὲν εἶναι ἕξαγορὰ ἄρκυ κελὴ τῶν ἀμαρτιῶν μας^(α), ἀλλ' εἶναι μοναχὰ ἕνας τ' θανάτωμός τ' ἀμαρτίας^(β), καὶ ἕνα πῆξ τ' σκοτωμός. ῥασμα εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν^(γ).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι .

(α) α'. Κορ. ιε'. νδ', νε', νς', νζ'. Ἐκαταπόθη ὁ θάνατῃ εἰς νίκῃ. Ὡθ' θάνατε πῆξ ἡ νίκη σῆξ; ὡθ' ἀδὴ πῆξ ἡ τὸ κέντρον σῆξ. Τὸ κέντρον τ' θανάτῃ ἡ ἀμαρτία, καὶ ἡ δυνάμις τ' ἀμαρτίας ἡ ὀνόμῃ. Καὶ αὐτὸ ἡ χάρις τῶ Θεῷ, ὅπῃ μας διδῃ τ' νίκῃ διὰ τ' Κυρίῃ ἡμῶν Ἰησῷ Χριστῷ. Ἐβρ. δ. ι'. Διατὴν κείνῃ ὅπῃ ἐμπῆκεν εἰς τὸν κατὰ πωσίν τῃ καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν διπὸ τὰ ἔργα, καθὼς ὁ Θεὸς κατέπαυσεν διπὸ τὰ ἰδιὰ τῃ ἔργα.

(β) Ρ' ὠμ. σ'. ζ'. Ἐκείνῃ ὅπῃ ἀπέθανεν ἐλευθέρῃ ἀπὸ τῆν ἀμαρτίαν.

(γ) Ἰωάν.

(γ) Ἰωάν. εἰ. κδ'. Βέβαια βέβαια ζᾶς λέγω, ὅτι ἐκεῖν (Θ) ὅπῃ ἀκέραιον λόγον με, καὶ πιστὸν εἰς ἐκεῖνον ὅπῃ με ἐπεμψεν, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ δὲν ἔρχεται εἰς τὸ κρείσσον, ἀλλ' ἔξαπέτασεν ἀπὸ τῆς θανάτου εἰς τὴν ζωὴν. β'. Κορ. εἰ. η'. Θάρρῃ μὲν καὶ ἰπιδυμῆ μὲν πεισσότερον νὰ μισθώσω μὲν ἀπὸ τὸ κερμὴν ἢ νὰ ἀρισκόμεσθε μετὰ τὸν Κύριον.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ μγ'

Καὶ ἔξω ἀπὸ τῆς τιμᾶς ὠφελᾶ ἡ θυσία καὶ ὁ θάνατος τῆς Χριστοῦ ὅπῃ ἐπαθεν ἀπάνω εἰς τὸν σαυρῶν;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Ὅτι πῶς μετὰ τὴν δύναμιν τῆς Χριστοῦ^(α), ὁ παλαιός μας ἀνθρώπος^(β) σαυρώνεται ἀντάμα^(β) θανάτων^(γ) καὶ θάφει^(δ) μετὰ λόγους^(δ) ἡ διεφθαρμένη φύσις, διὰ νὰ μὴ βασιλεύσῃ εἰς ἡμᾶς πλέον αἱ σαρκικαὶς καὶ κόσμικαὶ ἰπιδυμῆαι^(ε), ἀλλ' ἡμεῖς νὰ ἔσωσθωμεν μετὰ λόγους θυσίαν ζωντανὴν ἀρεσκομένην^(ε).

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

- (α) Ρ'ωμ. εἰ. ε'. Διαπὶ ἐὰν ἐνεκεν τῆς ἐξουσίας μετὰ τὸν Χριστὸν εἰς τὸ ὁμοίωμα τῆς θανάτου, θέλωμεν (ἐγκεντρίωσθαι) καὶ εἰς τὸ ὁμοίωμα τῆς ἀναστάσεως. Ἰωάν. ιζ'. ιθ'. Καὶ διὰ ταύτης ἀγάζω ἐγὼ τὴν λόγους, διὰ νὰ εἶ^(δ) καὶ αὐτοὶ ἀγιασμένοι εἰς τὴν ἀλήθειαν.
- (β) Ρ'ωμ. εἰ. ε'. Ἐγνωρίζοντες ὅτι ὁ παλαιός μας ἀνθρώπος^(β) ἐσαυρώθη ἀντάμα μετὰ τὸν Χριστὸν. Γαλ. εἰ. κδ'. Ἐκεῖνοι ὅπῃ εἶ^(δ) τὴν Χριστὸν, ἐσαύρωσαν τὴν σάρκα ἀντάμα μετὰ τὰ παθήματα καὶ μετὰ τὰ ἰπιδυμῆαι.

(γ) Ρ'ωμ.

- (γ) Ρ'ωμ. 5'. η'. Ἐὰν ἄπο θάνωμ μὲ τ' Χριστὸν, πιστεύωμ ὅτι ἔθελωμ ζῆσθ' αὐτάμα μετ' αὐτὸν.
- (δ) Ρ'ωμ. 5'. θ'. Διὰ μέσθ' τῆ βαπτίσματι ἄλοιπὸν ἐβαπτισθήκαρμ, αὐτάμα μετ' αὐτὸν εἰς τὸ βάπτισμα.
- (ε) Ρ'ωμ. 5'. 5', ιδ'. Ἐγνωρίζοντες τῆτο, ὅτι ὁ παλαιός μας ἀνθρώπ' ἐσαυρώθη αὐτάμα μὲ τὸν Χριστὸν, διὰ νὰ χαλασθῆ τὸ ζῶμα τ' ἁμαρτίας, νὰ μὴ δουλῶμ ἐμεῖς πλέον τὴν ἁμαρτίαν. Διατὶ δὲν εἴσεν ἀπὸ κάτω εἰς τὸ νόμον, ἀμὴ ἀπὸ κάτω εἰς τὸ χάριν.
- (ς) Ψαλμ. ν'. ιη'. Ἡ θυσία εἰς τὸν Θεὸν ἔσ' Πνεῦμα κατὰ ζακκισμὸν, καρδίαν κατὰ ζακκισμὸν, καὶ ταπῆνωμὸν, ὁ Θεὸς δὲν θέλει τὴν ἀπειραφεῖ. Ρ'ωμ. ιβ'. α'. Παρακαλώσας λοιπὸν ἀδελφοί, διὰ τὰς οἰκτιρμὰς τῆ Θεῶ, νὰ ὠρασήσετε τὰ σώματά σας θυσίαν ζωντανὴν, ἁγίαν, διάρρησιν εἰς τὸν Θεὸν, τὴν λογικὴν λατρείαν.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ μδ.

Καὶ διατὶ περὶ ἐνὶ ἀκόμει τὸ πῶς ἐκαλέθη εἰς τὸν ἄδ'ε;

Κυριακῆ ἡμέρῃ
εἰς τὴν μέριμναν
την ἀπο-
λαύσῃ.

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Γιὰ νὰ εἶμαι βεβαιωμὸς μὲ τέτοιαν παρηγορίαν, πῶς ἀπὸ τοῦ μεγάλου μὲ πειρασμοῦ, κόπυς ἢ πόνυς, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, διὰ μέσθ' τῆ ἀνεκδιηγήτων τῶ θλίψεων, πόνων ἢ βασάνων, ὅπ' εἶχεν εἰς τὴν ψυχὴν ἢ πτωχότερα^(α), καὶ ὕσρα ξεχωριστὰ ὅσα ὑπέμειν ἀπάνω εἰς τὸν σωρὸν^(β), μὲ ἐλευθέρωσεν ἀπὸ τὸν βασανισμὸν ἢ λυπηρὸν ἐκείνον παιδομὸν ἔσ' ἄδ'ε^(γ).

Ε ε

Μ Α Ρ .

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

- (α) Ματθ. κς'. λς', λη'. Καὶ ἄρχησε νὰ λυπάται καὶ νὰ ἀδημονᾷ· τότε λέγει τὸς ὁ Ἰησοῦς, πολλὰ λυπάται ἡ ψυχή μου ἕως θανάτου. Λακ. κβ'. μγ', μδ'. Ἐφάνη Ἀγγέλῳ διπὸ τ' ἔρανον, ὁ ὁποῖος τὸν ἐδωάμωνε, ἔσωντας καὶ νὰ ἦλθεν εἰς γενόχωριαν, ἐπεσοδύχετον πλεόδυναμότερα, καὶ ὁ ἰδρωτὸς τὸς ἔγινεν ὡσπὴν κρημπία αἵματι, καὶ ἔπεφταν εἰς τὴ γῆν.
- (β) Ματθ. κς'. μς'. Ἐκραξεν ὁ Ἰησοῦς μετὰ μετὰ τὸν Φωνὴν καὶ εἶπε· Θεέ μου Θεέ μου διὰ τί με ἐγκατέλιπες;
- (γ) Γαλ. γ'. ιγ'. Ὁ Χριστὸς μαῶς ἐξαγόρασεν διπὸ τ' κατ' ἄρα τὸ νόμον; ἔσωντας νὰ ἔγινε διὰ λόγον μας κατ' ἄρα: καὶ τὰ λοιπὰ, διὰ νὰ γῆν εἰς τὰ ἔθνη ἢ δι' ἰστορίας τὸ Ἀβραάμ εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν. Ἐβρ. ε'. ζ', η', θ'. Ὁ ὁποῖος εἰς τὴν ἡμέραν τὴν σιρκὸς τὸς, ἔσωντας νὰ προσφέρῃ δέησες, καὶ πρῶτα κάλεσες, με κραυγῶν δυνατῶν, καὶ δάκρυα εἰς ἐκείνον ὅπως ἐδωάμετον νὰ τὴν γλυτώσῃ διπὸ τ' θάνατον, καὶ ἔσωντας νὰ ἀκρωθῇ διπὸ τ' δούλας βίαν: καὶ τὰ λοιπὰ. Καὶ ὡσπὴν ἐτελεσθή, ἔγινεν εἰς ὅλους τοὺς τὸς ὑπηκόους αἰτίῳ ζωηρίας αἰωνίου. α'. Κορ. ιε', νέ', νζ'. Ω' θάνατε, πᾶς ἔῃ ἡ νίκη σου; ὡ' ἀδὴ πᾶς ἔῃ τὸ κέντρον σου; αἰς ἔῃ χάρις τῷ Θεῷ, ὅπως μαῶς διδῆ τὴν νικῶν διὰ τὸν Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ μέ.

Καὶ τί μαῶς ὠφελεῖ ἡ ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Ὅτι πῶς πρῶτον μὲν τὴν ἀνάστασιν τὸν θάνατον ἐνίκησε, διὰ τὴν μαῶς ἀξιώσῃ καὶ κάμημας μετόχους τὴν δικαιοσύνης καὶ τὴν χάριτος ἐκείνης ὅπως ἀποκρίθη εἰς ἐμαῶς, διὰ μέσους τοῦ ἰδίου θανάτου^(α). Καὶ ἔπειτα μετὰ τὴν δυνάμιν τὸν, καὶ ἐμεῖς νὰ ἀναστηθῶμεν.

Θεοὶ εἰς καινὴν ζωὴν^(β). Τὸ δὲ τρίτον, πῶς ἡ ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ, εἶναι μας ἕνα βέβαιον σημάδι, διὰ τὴν ἐδικήν μας ἀναστάσεως μακαρισμῶν ζωὴν.^(γ)

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι .

^(α) Ρώμ. δ'. κέ'. Οὗ ὁποῖο ἐπαρεδώθη διὰ τῶν ἁμαρτιῶν μας, καὶ ἀνεστῆθη διὰ τὴν δικαίωσίν μας. α'. Κορ. ιε'. ιζ'. Καὶ εἰάν ὁ Χριστὸς δὲν ἀναστῆθῃ, ἡ πίστις ἡμῶν εὐκέρη, ἀκόμη δὲ ῥίσκεσθαι εἰς τὴν ἁμαρτίαν σας. Λοιπὸν ἐκείνοι ὅτι ἐκοιμήθησαν εἰς τὸν Χριστὸν ἐχάθησαν.

^(β) Ρώμ. ε'. δ', η'. Καθὼς ὁ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, καὶ ἡμεῖς εἰς καινὴν ζωὴν ἀσπασθησώμεθα. Καὶ εἰάν ἀποθάνωμεν μὲ τὸν Χριστὸν, πισθώμεθα ὅτι ἀντάμα θείσομεθα μετ' αὐτόν. Κολασ. β'. ιβ'. ιγ'. Ἐσυντάξασθε νὰ ζωοποιηθῆτε μὲ τὸν Χριστὸν εἰς τὸ βάπτισμα, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ ἀναστῆθητε ἀντάμα μετ' αὐτόν, διὰ μέσου τοῦ πίστεως καὶ ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ, ὅτι τὸν ἀνάστησεν ἐκ νεκρῶν. Σας συνεζωοποίησεν ἀντάμα μετ' αὐτόν, χαρίζωντάς σας ὅλα τὰ σφάλματα.

^(γ) α'. Κορ. ιε'. κ', κα'. Οὗ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, καὶ ἐζήεν ἀπὸ τῆς γῆς ἐκ νεκρῶν ὅτι ἐκοιμήθη. Διὰ τὴν ἐπίδη διὰ μέσου ἑνὸς ἀνθρώπου ἡμῶν, ἔτζη καὶ διὰ μέσου ἑνὸς ἀνθρώπου ἡμῶν ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν. α'. Θεσσαλ. δ'. ιδ'. Εἰάν πισθώμεθα ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, ἔτζη καὶ ὁ Θεὸς ἐκείνους ὅτι ἐκοιμήθησαν διὰ τοῦ Ἰησοῦ, θείσομεθα ἀντάμα μετ' αὐτόν.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ μς'.

Καὶ σὲ ποῖον τρόπον ἀπεκάλυξεν νὰ ἀνέβῃ αὐτὸς εἰς τὸν οὐρανόν;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ :

Ὅτι πῶς ὁ Χριστὸς ἔσωντας καὶ νὰ βλέπειε.
 Διὰ τοῦ μαθητῶν (α), ἐχωρίσθη διὰ τὴν γῆν,
 καὶ ἐφέρθη ἀπάνω εἰς τὸν ἔρανον (β), καὶ ἐκεῖ πάντα
 σέκε) διὰ τὴν ἐδικήν μας ὠφέλειαν (γ). ὡς ἐνὰ γυ-
 ρίστην νὰ κείνη τοῦ ζωντανῆς καὶ τοῦ ἀποθανόντος (δ).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι .

- (α) Πραξ. α'. θ'. Καὶ ὡσὸν εἶπεν ἔτι, βλέποντες ἐκεῖνοι,
 ὑψώθη, καὶ ἔνα σάεφρον τὸν ἐπῆρεν διὰ τὰ μάτια τους.
- (β) Μαρκ. ις'. ιθ'. Ἀφόντης ὁ Κύριος λοιπὸν τῆς ἐσωτύχε τὰ
 λόγια ἔτι, ἀνελήθη εἰς τὸν ἔρανον, ἔκείνησεν ἐκ δεξιῶν
 τῶ Θεοῦ. Λουκ. κδ'. ν, νά. Καὶ εὐχαλέτους ἔξω εἰς τὴν βηθα-
 νίαν, ἔἀσύκωσε τὰ χέρια του ἐπὶ τῆς δολόγησε. Καὶ ἐκεῖ ὅπῃ
 τῆς δολόγα ἐχωρίσθη ἀπ' αὐτῆς, ἔἐφέρνετον ἀπάνω εἰς τὸν
 ἔρανον.
- (γ) Ἰωάν. ις'. ζ'. Ὁ Φέλιμον (εἶ) εἰς ἐσῆς νὰ παγαίνω ἐγώ, διὰ τὴν
 ἀν' ἐγὼ δὲν ἔπαγω ὁ Παράκλητος δὲν θέλει ἔλθῃ εἰς ἐσῆς,
 ἀμὴ ἀν' ἐγὼ θέλω (αὐτὸν τὴν πέμψῃ. Φιλιπ. γ'. κ'. Ἡ πολιτία
 ἢ ἐδική μας (εἶ) εἰς τῆς ἔρανης, ἀπ' ἐκεῖ ὅπῃ καρτερῶν
 Σωτῆρα, τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν: καὶ τὰ λοιπὰ.
- (δ) Πραξ. γ'. κα'. Τὸν ὅποῖον (εἶ) ἀναγκαῖον νὰ τ' ἔχη ὁ ἔρανος,
 ἔως καιρὸν ὅπῃ νὰ ἀποκατασταθῆν ὅλα τὰ πράγματα, τὰ
 ὅποια ἐμίλησεν ὁ Θεὸς διὰ τὸ σῶμα τοῦ ἁγίου του Προφήτῶν
 ἀπὸ τῆς γῆς.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ . μζ'.

Τὸ λοιπὸν δὲν εἶναι μὲ τῶ λόγματος ὁ Χριστὸς
 ἔως τὸ τέλος τῶ κόσμου, καθὼς τὸ ἔταξεν;

Α Π Ο -

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Ὁ Χριστὸς εἶναι ἀληθινὸς Θεὸς, ἢ ἀληθινὸς ἀνθρώπος, ὅμως, κατὰ πῶς εἶναι ἢ ἀνθρωπίνη φύσις, δὲν εἶναι εἰς τὸ παρὸν τῶρα ἀπάνω εἰς τὴν γῆν^(α), ἀμὴ καὶ τὴν Θεότητα ἢ μεγαλότητα^(β), δὲν ἀπολείπει ποτὲ ἀπὸ τοῦ λόγου, καὶ ἡ χάρις ἢ τὸ ἅγιόν τε Πνεῦμα^(γ)...

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι .

(α) Ἰωαν. 15'. κη'. Ἀφίνω τὸν κόσμον ἢ παγαίνω εἰς τὸ Πατέρα. Ματθ. κς'. ια'. Τὰς φωνὰς ἔχετε πάντα μετὰ λόγου σας, ἀμὴ ἐμὴν πάντα δὲν με ἔχετε. Ἐβρ. η'. δ'. Ἐὰν ἦτον ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, εἰδὲ ἤθελεν εἶσαι ἱερδύς.

(β) Ἰερεμ. κγ'. κδ'. Μῆνα δὲν γεμίζω ἐγὼ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, λέγει ὁ Κύριος; Ἰωαν. ιδ'. κγ'. Ἄν με ἀγαπᾷ τις, θέλει φυλάξῃ τὸν λόγον μου, καὶ ὁ Πατὴρ θέλει τὸν ἀγαπήσῃ, καὶ θέλω μὲ ἐλθεῖ εἰς αὐτὸν, καὶ θέλω μὲ κάμει κατοικεῖν εἰς αὐτόν.

(γ) β'. Κορ. ιγ'. ιγ'. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος, αὐτῶν με ὅλους σας. Ἰωαν. ιδ'. ις'. Ἐγὼ θέλω πάντοτε καλεῖσθαι τὸν Πατέρα, καὶ θέλω σας δώσῃ ἄλλον Παράκλητον, διὰ τὸν δόξασκε μετ' ἐσῶς εἰς τὸν αἰῶνα. Ἰωαν. ιε'. κς'. Καὶ ὅταν ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, τὸν ὁποῖον ἐγὼ (καὶ θέλω πέμψῃ ἀπὸ τὸν Πατέρα, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ ὁποῖον ἐκπορεύεται ἀπὸ τὸν Πατέρα, ἐκεῖνος θέλει μαρτυρεῖσθαι διὰ λόγου μου.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ . μὴ.

Καὶ εἰς τὸν τρόπον ἐτέστον δὲν χωρίζον^(α) αἱ δύο φύσεις ὅτι εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν, ἐπεὶ δὲ ἄλοιπόν

Κυριακή ἡμέρα
εἰς πῶς μὲν
ἐρώτησιν.

δὲν εἶναι ἡ ἀνθρώπινη φύσις, ἐκεῖ ὅπῃ εἶναι ἡ
Θεότης;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ.

Οὕσπερ εἶπε ποσῶς, διότι ἐπέδῃ καὶ ἡ Θεότης
εἶναι ἀχώρητη καὶ ὄλεθεν εἰς ὅλον τὸν κόσμον διεί-
σκε^{α)} παρῶν^(α), ἀκολοῦθα καὶ πᾶσαν ἀνάγκην,
να εἶναι ἔξωθεν τῆ ἀνθρώπινης φύσεως ἐκείνης ὅπῃ
ἔλαβεν^(β), Ὅμως, μὲ ὅλον τὸ εἶναι εἰς αὐτὴν
καὶ διείσκει^{γ)} ῥωμαϊκῶς μὲ ἔ λόγου της πάντα
ἠνωμένη^(γ).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι.

- (^α) α'. Βασιλ. η'. κζ'. Ἄν ὁ ἔρανος, καὶ ὁ ἔρανος τῶ ἔρανος δὲν θέ-
λουσι σὺ φθάσει, πῶς τὸ ἀπὸ τὴν ἐτῆτο ὅπῃ ἔκπαι; Ἰωβ ια'.
η', θ'. Ψηλὸς εἶ^{δ)} ὁ ἔρανος, ἔ πὶ θέλεις κάμη; καὶ βαρύτερα
ἀπὸ ἐκεῖνα τῶ ἀδου τὴ γνωρίζεις; ἢ μακρότερα ἀπὸ τὸ μέτρον
τῆ γῆς; ἢ ἀπὸ τὸ πλάτ^{ε)} τῆς θαλάσσης;
- (^β) Ἰωάν. γ'. ιγ'. Κανένας δὲν ἀνέβη εἰς τὸν ἔρανον, ὡς ἀπὸ ἐκεῖ-
ν^{ε)} ὅπῃ ἐκατέβη ἀπὸ τῶ ἔρανον.
- (^γ) Κολασ. β'. θ'. Εἰς αὐτὸν κατοικᾷ ὅλον τὸ πλήρωμα τῆς
Θεότη^{ε)} ῥωμαϊκῶς.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ μθ.

Καὶ ποίαν ὠφέλειαν μάς φέρει ἡ ἀνάληψις
ἔ Χειρ^{ε)} εἰς τὸν ἔρανον;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ.

Τὸ πρῶτον, πῶς εἰς τὸν ἔρανον σιμαῖ εἰς τὸν
Πατέρα διὰ λόγου μας πρῆσθῶ^{α)}. Τὸ δεύτε-

ρον,

ρον, πῶς ἔχομεν τὴν ἐδικήν μας σάρκα εἰς τὸν
 ἐρανὸν ἀξιοπίστον σημάδι, ὡσανὸν ὅπερ αὐτὸς εἶναι
 κεφάλι μας, βεβαιωνόμεθεν πῶς θέλῃ μᾶς
 πάρῃ εἰς τῆ λόγους ὅπερ εἴμαστε μέλητα ^(β).
 Τὸ τρίτον, πῶς μᾶς σέλλῃ τὸ ἅγιόν τε Πνεῦμα
 εἰς τόπον ἀρραβῶν ^(γ), μετ' ὁποῖα τὴν ἐνέργειαν
 γυρῶμεν ὀχτὰ κάτω, ἀμὴ τὰ ἀπάνω, ὅπερ ὁ
 Χριστὸς εἶναι εἰς τὴν δεξιὰν ^δ Θεῶ καθεζόμεν ^(δ).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι .

^(α) Ε'βρ. θ'. κδ'. Ο' Χριστὸς δὲν ἐμπῆκεν εἰς χηροποιήτα ἅγια,
 ὅπερ ἦσαν ἀντίτυποι τ' ἀληθινῶν, ἀμὴ ἐμπῆκεν εἰς αὐτὸν τὸν
 ἐρανόν, να Φανῆ τῶρα εἰς τὸ πρῶτον ^δ Θεῶ διὰ λόγους μας.
 Ρ'ωμ. η'. λδ'. Ο' ὅποι ^δ εἶς τὴν δεξιὰν ^δ Θεῶ, καὶ πρῶτα
 καλεῖ διὰ λόγους μας.

^(β) Ε'φροσ. β'. ε'. Καὶ μετ' ὅ λόγους μας ἀσύκωσε καὶ μᾶς ἐκεί-
 θησεν εἰς τὰ ἐπιδράνια εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν. Ἰωάν. ιδ'. β', γ'.
 Ε'γὼ παγαίνω να ζῶς ἐτοιμάσω τόπον πρῶτον. Καὶ εἰ
 ἔπαύω καὶ ζῶς ἐτοιμάσω τόπον, πάλιν ἔρχομαι καὶ θέλω ζῶς
 πάρῃ εἰς ^δ λόγους μας, διὰ να εἶσε καὶ ἐσεῖς ἐκεῖ ὅπερ εἴμαι καὶ
 ἐγὼ. Ἰωάν. ιζ'. κδ'. Ὁ Πάτερ ἐκείνος ὅπερ μῆ ἔδωκε, θέλω
 ἐκεῖ ὅπερ εἴμαι ἐγὼ, να ^δ καὶ ἐκεῖνοι μετ' ἐμῶν, διὰ να
 βλέψωσι τ' δόξαν τ' ἐδικῶν μας ὅπερ μῆ ἔδωκε.

^(γ) Ἰωάν. ις'. ζ'. Ε'γὼ οὕτως λέγω τ' ἀλήθειαν, ὡφελίμον ^δ εἰς
 ἐσῶς να παγαίνω ἐγὼ, διὰ τὴν ἀν' ἐγὼ δὲν ἔπαύω, ὁ Παρά-
 κλητ ^δ δὲν θέλῃ ἔλθῃ εἰς ἐσῶς, ἀμὴ ἀν' ἐγὼ θέλω οὕτως τὸν
 πέμψῃ. Ε'φροσ. α. ιγ'. Εἰς τὸν ὅποιον ἔσονται να πισθῶσθε
 ἐβλαβῆκατε μετ' τὸ Πνεῦμα ^δ ταξίμα ^δ τὸ ἅγιον.

^(δ) Κολασ. γ'. α', β', γ'. Ε'ὰν λοιπὸν ἀνασηθήκατε αὐτάμα μετ'
 τὸν Χριστὸν, ζητᾶτε τὰ ἀπάνω, ἐκεῖ ὅπερ ὁ Χριστὸς καθεῖ εἰς
 τὴν δεξιὰν ^δ Θεῶ. Φρονίζετε τὰ ἀπάνω, ἵνα ἐκεῖνα ὅπερ
 εἶναι

εἶναι ἀπάνω εἰς τὴν γῆν. Διαπὶ ἀπεθάνετε, καὶ ἡ ζωὴ σας εἶναι
κρυμμένη ἀντάμα μὲ τὴν Χρυσὸν εἰς τὸν Θεόν.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ . ν .

Καὶ διαπὶ προθένη ἀκόμι πῶς κάθε εἰς τὴν
δεξιαν τῆ Πατρὸς;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Γιαπὶ ὁ Χρυσὸς διὰ τῆτο ἀνέβη εἰς τὸν ἔρα-
νον^(α), διὰ νὰ φανερωθῆ ἐκεῖ ἔσωντας ἢ νὰ εἶναι
κεφαλὴ τῆ Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας^(β), διὰ μέσθ
τῆ ὁποίας ὁ Πατέρας ὅλα τὰ κυβερνᾷ^(γ).

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

(α) Ἐφ. α. κ', κα'. Τὴν ὁποῖαν ἐνέργησεν εἰς τὴν Χρυσὸν, ἀνα-
σένωντας τον ἐκ νεκρῶν, ἔκἀθησεν τον εἰς τὴν δεξιαν τῆ εἰς
τῆς ἔρανός. Ἐβ. α. γ'. Καὶ βασιλῶντας τὰ πάντα μὲ τὴν
λόγον τῆ διωάμεώς τῆ, ἔκαμε διὰ μέσθ τῆ λόγος τῆ, καθα-
ρισμὸν τῆ ἀμαρτιῶν μας, ἔκἀθησεν ἐν δεξιᾷ τῆ μεγαλοσωῆς
εἰς τῆς ὑψηλῆς τόπος. Ἐβ. η. α. Ἐμεῖς ἔχομε ἀρχιερέα
τέτοιας λογῆς, ὁ ὁποῖος ἔκἀθησεν εἰς τὴν δεξιαν τῆ θρόνος τῆς
μεγαλοσωῆς εἰς τῆς ἔρανός.

(β) Ἐφ. α. κβ, κγ'. Καὶ ὅλα τὰ ὑπόταξεν ἀπὸ κάτω εἰς τὰ
ποδάρια τῆ, καὶ τῆ ἔδωκεν ἀπάνω εἰς ὅλα κεφαλὴ τὴν
Ἐκκλησίαν. Ἡ ὁποία εἶναι τὸ Σῶμα τῆ, τὸ γέμισμα ἐκεῖνος
ὅπῃ γεμίζῃ τὰ ὅλα εἰς ὅλους. Κολ. α. ιη'. Αὐτὸς εἶναι ἡ
κεφαλὴ τῆ Σώματος τῆ Ἐκκλησίας.

(γ) Ἰωάν. ε. κβ'. Ὁ Πατέρας ὅλων τὴν κέσιν τῆ ἔδωσε τῆ τῆς.
Ματθ. κη. ιη'. Ἐδόθη με καθε ἐξουσία εἰς τὴν ἔρανὸν καὶ εἰς τὴν
γῆν. α. Κορ. ιε. κε'. Κάμνη χεῖρα νὰ βασιλεύῃ αὐτῆς, ἕως
ὅπῃ νὰ ἐάλλῃ ὅλους τῆς ἐχθρῆς ἀπὸ κάτω εἰς τὰ ποδάρια τῆ.

ΕΡΩ-

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ να'.

Κυρια-
κή 19'.

Καὶ τὴν ὠφέλιμα μᾶς δίδῃ ἐτέτη ἡ μεγαλόφθοις
ἢ δόξα τῆ κεφαλῆς τῆ Χρυσῆ;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Πρῶτον μὲν, ὅτι πῶς διὰ μέσων τῶν ἁγίων Πνεύ-
ματος, χωρὶς ἀπάνω μας ὅπως εἴμαστε τὰ μέλη τῶν
τῶν ἐραῖνα χαρίσματα^(α). Καὶ ἐπειτα μᾶς φυ-
λάγει πάντα ἢ μᾶς διασκέπει μετὰ δυνάμιν τῶν
ἀπὸ ὅλων τῶν ἐναντίων ἐχθρῶν^(β).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι .

(α) Περίξ. β'. λγ'. Ἐκεῖν^Θ λοιπὸν ἔσωντας να ὑψωθῆ μετ' ἐ δε-
ξιάς τῆ Θεῆ, ἢ να πάρη ἀπὸ τὸν Πατέρα τὸ τίξιμον τῶν ἁγίων
Πνεύματι^Θ, ἔχουσεν ἐτέτο ὅπως βλέπετε ἢ ἀκχετε ἐσῆς τῶρα.
Ἐφες. δ'. ἡ'. Ἐσωντας να ἀνέβη εἰς τὸ ὑψ^Θ, ἔφερε σκλα-
βωμὴν τῆ σκλαβίαν, ἢ ἔδωκε χαρίσματα τῶν ἀνθρώπων.

(β) Ἰωάν. ι'. κη', κθ'. Κανέναν δὲν θέλει τὰ ἀρπάξῃ ἀπὸ τὰ χέ-
ρια μας. Ὁ Πατέρας μας ὅπως μᾶς τὰ ἔδωκεν εἶ) μεγαλίτερον^Θ
ἀπὸ ὅλων, ἢ κανέναν δὲν δυνίε) να τὰ ἀρπάξῃ ἀπὸ τὰ χέρια
τῶν Πατρῶν μας. Ἀμὴ ἐγὼ ἢ ὁ Πατέρας ἕνα εἴμαστε. α'. Κορ.
ιέ'. κέ'. Κάμνη χρεία να βασιλεύῃ αὐτὸς ἕως ὅπως να βάλῃ
ὅλους τῶν ἐχθρῶν ἀπὸ κάτω εἰς τὰ πόδια μας. Ὑσερινὸς
ἐχθρὸς ὅπως χαλαῖτε εἶ) ὁ θάνατι^Θ. Ἀποκ. ιβ'. ι', ια'. Καὶ
ἀκουσὲ φωνὴν μεγάλην ὅπως ἔλεγε εἰς τὸ ἔρανον, τῶρα ἔγινεν
ἡ Σωτηρία, ἢ ἡ δυνάμις, ἢ ἡ βασιλεία τῶν Θεῶν ἡμῶν, καὶ ἡ
ἐξουσία τῶν Χρυσῶν αὐτῶν, ὅτι ἐρρίχθη κάτω ὁ κατήγορον^Θ τῶν
ἀδελφῶν μας, ἐκείνος ὅπως τῶν ἐκατηγόρων ὁμπερσα εἰς τὸ Θεὸν
ἡμῶν ἡμέρα ἢ νύκτα. Καὶ αὐτοὶ τὸν ἐνίκησαν διὰ τὸ αἷμα τῶν
ἐραίων, ἢ διὰ τὸν λόγον τῶν μαρτυρίας των.

Ζ ζ

Ε Ρ Ω-

ΕΡΩΤΗΣΙΣ. ιβ'.

Καὶ ποίαν παρηγορίαν σὲ φέρει τὸ γέμισμα
 τῆς Χειρῆ, ὅπως μέλλῃ νὰ ἐλθῇ νὰ κείνη τὰς ζων-
 τανὰς καὶ ἀποθαμνύσῃ;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Ὅπως εἰς ὅλαις μετὰ τὰς θλίψεις, διωγμοὺς
 καὶ σενοχωρίαις † ἀσυκώωντας τὴν κεφαλὴν
 ἀπάνω^(α), νὰ ἀπαυλέχω τὸν αὐτὸν ἴδιον Χειρὸν
 κείνῳ ἀπὸ τὸν ἔργον, ὅπως διὰ λόγους πρῶ-
 τερα ἐπὶ δασάθη εἰς τὴν κείσιν τῆς Θεῆ, καὶ ὅπως
 ἐπῆρεν ἀπάνω τὰ ὅλα τὴν κατάραν ἀπὸ λόγους
 με^(β). Ὅποῖοι ἀντάμα ὅλας σὺ ἐχθρὸς τε
 καὶ ἐχθρὸς με, θέλεις τὰς ἀποσραφεῖ καὶ ἀποδιώξῃ
 αἰς τὰς αἰώνιας τιμωρίας^(γ). Καὶ ἐμὴν θέλεις
 με μεταφέρει εἰς τὸν λόγον ἀντάμα με ὅλας σὺ
 ἐκλειπὸς τε εἰς τὴν ἐπεραίνιόν τε χαρὰν καὶ
 αἰώνιον δόξαν^(δ).

† ἦεν, ὑψώ-
 νωντας τὸν νῦν
 μεσ μεπίσιν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

(α) Λακ. κα'. κη'. Καὶ ὅταν δέχησεν ἐτῆτα νὰ γένῃ, ἀσυκῶτε
 ἀπάνω, καὶ ἀσυκώσετε τὰ κεφάλια σας, διὰ τὴν σιμῶν ἢ
 ἐλθεθερία σας.

(β) Τιμ. δ'. η'. Τὸ λοιπὸν με φυλάγετε ὅσον ἡμεῖς τὴν δικαιο-
 σωσίαν, τὸ ὅποιον θέλω με τὴν ἀνταποδώσῃ ὁ Κύριος εἰς ἐκείνῳ
 τὴν ἡμέραν, ὁ δίκαιος κερτὴς, καὶ ὅχι μόνον ἐμὴν, ἀλλὰ
 ὅλον ὅπως ἀγαπᾷ τὴν παρυσίαν τε. Τίτ. β'. ιγ', ιδ'.

Ἄπαν-

Ἀπαντυχαίνωντας τὴν μακαρίαν ἐλπίδα, καὶ ὄπιφάνθαν
τῆ δόξης τῆ μεγάλης Θεῶ καὶ Σωτῆρ^Θ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Ὁ ὁποῖ^Θ ἔδωκε τὸ ἑαυτὸν τὰς Διὰ λόγους μας, Διὰ τὰ μαῶ
ἐξαγοράσῃ ἀπὸ κάθε λογῆς ἀνομίαν. Ἀποκ. κβ'. κ'. Ἐκεῖ-
ν^Θ ὁπῶ μαρτυρᾷ ἔτῃτα λέγει, ναὶ ἔρχομαι ὀλίγη ὄρα, ἀμὲν,
ναὶ, ἔρχε Κύριε Ἰησοῦ.

(γ) Ἀποκ. κ'. ι'. Ὁ Διάβολ^Θ ὁπῶ τὰς πλαναῖ ἐβάλεν εἰς τὴν
λίμνην τῆ Φωκίας καὶ τῆ Πάφης, ἐκεῖ ὁπῶ ἔῃ τὸ θηρίον καὶ ὁ
ψευδοπροφήτης, καὶ θέλωσι βασιλευσὶν ἡμέρα καὶ νύκτα εἰς
τὰς αἰῶνας τῶ αἰώνων. β'. Θεσσαλ. α'. ζ', η', θ', ι'. Καὶ ἔσεῖς
ὁπῶ θλίβεσθε (ναὶ ζαῶ δώσῃ) ἀνεσθὲν αἰτάμα μετ' ἡμῶν, εἰς τὴν
ἀποκάλυψιν τῆ Κυρίας ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀπὸ τὸν ἔρανόν
μῶ τῶ Ἀγγέλων τῶ δωάμεώς τας. Με Φωκίαν ὁπῶ ναὶ καίη, ναὶ
κάμη ἐκδίκησιν εἰς ἐκείνους ὁπῶ δὲν ἐγνωρίζον τὸν Θεόν. Καὶ
εἰς ἐκείνους ὁπῶ δὲν ὑπακῶσσι τὸ Εὐαγγέλιον τῶ Κυρίας ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οἱ ὁποῖοι θέλωσι τιμωρηθεῖν χαλασμοὺν παντο-
πῆνον ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῶ Κυρίας, καὶ ἀπὸ τῆ δόξης τῶ δωά-
μεώς τας. Ὅταν ἔλθῃ ναὶ δοξασθῇ εἰς τὰς ἀγίας τας, καὶ ναὶ
θαυμασθῇ εἰς ὅλους ἐκείνους ὁπῶ πιστεύουσιν.

(δ) Ἰωάν. ιδ'. γ'. Καὶ ἐὰν πάγω καὶ ζαῶ ἐποιμάσω τόπον, πάλιν
ἔρχομαι, καὶ θέλω ζαῶ πάρῃ εἰς τὰς λόγους μας, Διὰ τὰ εἶσε
καὶ ἐσεῖς ἐκεῖ ὁπῶ εἶμαι καὶ ἐγώ. Ἰωάν. ιζ'. κδ'. Ὁ Πατέρα ἐκεί-
νους ὁπῶ μῶ ἔδωκες, θέλω ἐκεῖ ὁπῶ εἶμαι ἐγώ, ναὶ ἔῃ καὶ ἐκεῖνοι
μετ' ἐμῶν, Διὰ τὰ βλέπεσι τὴν δόξαν τῆ ἐδικλῶ μας ὁπῶ μῶ
ἔδωκες. α'. Θεσσαλ. δ'. ιζ'. Ἀπέκῃ ἐμεῖς ὁπῶ ζῆμῶ ὁπῶ θέ-
λωμῶ ἀπομείνῃ, ὅτις αἰτάμα μετ' αὐτῶν θέλωμῶ ἀρπαχθεῖ
μὲ τὰ νέφελα, εἰς προῦπάντησιν τῶ Κυρίας εἰς τὸν αἶρα. Καὶ
ἔτῃ πάντοτε θέλωμῶ εἶσε μετὸν Κύριον.

Περὶ Θεῶ τῶ ἀγίῳ Πνεύματι^Θ.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ νγ'.

Κυριακῆ κ'.

Καὶ τὴ πιστεύεις διὰ τὸ ἅγιον Πνεῦμα;

Ζ Ζ 2

Α Π Θ.

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ:

Πρῶτον μὲν πισθῶ πῶς εἶναι ἀληθινὸς Θεός,
καὶ παντοφνὸς αὐτάμα μὲ τὸν Πατέρα καὶ μὲ τὸν
Υἱόν^(α). Ἐπὶ τὰ πῶς τὸ αὐτὸ ἅγιον Πνεῦμα ἐδό-
θημε καὶ ἐμῶν^(β), να μὲ κάμη μέτοχον τῶ Χριστῶ καὶ
τῶν ἄλλων ἐργεσιῶν τε διαμέσσω τῆ ἀληθινῆς πίστεως^(γ).
καὶ μετὰ λόγους παντοφνὰ να διαμῶν^(δ).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι.

^(α) Ματθ. κη'. ιθ'. Σύρτε λοιπὸν διδάξετε ὅλα τὰ ἔθνη, βαπτί-
ζοντες τα εἰς τὸ ὄνομα τῶ Πατρὸς, καὶ τῶ Υἱῶ, καὶ τῶ ἁγίῳ
Πνεύματι. α'. Καθ. Ἰωάν. ε'. ζ'. Τρεῖς εἶναι ἐκεῖνοι ὅπῃ
μαρτυροῦσιν εἰς τὸν ἔρανον, ὁ Πατὴρ, ὁ Λόγος, καὶ τὸ
ἅγιον Πνεῦμα. Καὶ ἐτῶται οἱ τρεῖς ἕνα εἶναι. Πράξ. ε'. γ', δ.
Διαπὲ ἐγέμισεν ὁ Σατῶναῶς τὴν καρδίαν σου να εἰπῆς ψέ-
ματα εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον; Δὲν ἐγέλασες ἀνθρώπους,
ἀμὴ τὸν Θεόν. α'. Κορ. γ'. ις'. Δὲν ἤξούρετε ὅτι εἶσεν ἐσεῖς
ναὸς Θεῶ, καὶ τὸ Πνεῦμα τῶ Θεῶ, κατοικῶ εἰς ἐσεῖς; α'. Κορ.
ς'. ιθ'. Δὲν ἤξούρετε ὅτι τὸ κορμί σου εἶναι ναὸς τῶ ἁγίῳ Πνεύ-
ματι;

^(β) Πράξ. β'. ιζ', ιη'. Ἐ Ἰωήλ β'. κη'. Καὶ εἰς τῆ ὑσερναῖς ἡμέ-
ραις (λέγει ὁ Θεὸς) θέλω χύσθ ἀπὸ τὸ Πνεῦμα μου εἰς πᾶσαν
σάρκα, καὶ θέλῃν προφητεύσθ οἱ υἱοὶ σου, Ἐ αἱ θυγατέρες σου, καὶ
οἱ νεανίσκοι σου. θέλῃν ἰδεῖ ὄρασεις, καὶ οἱ γερωνιώτεροί σου θέ-
λῃν ὀνέρωθῆν ἐνύπνια. Καὶ θέλω χύσθ ἀπὸ τὸ Πνεῦμα μου εἰς
τῆ ἡμέραις ἐκείναις εἰς τὴς δάλας μου καὶ εἰς τῆ δάλαις μου, καὶ
θέλῃν προφητεύσθ. Γαλ. δ'. σ'. Καὶ † ὅτι εἶσεν υἱὸς ἐξαπέ-
στῆλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τῶ Υἱῶ τε εἰς τῆ καρδίαις σου, τὸ
ὅποῖον κράζει Ἐβῶ ὁ Πατὴρ.

^(γ) Ρώμ. η'. θ'. Ἐὰν πινὰς δὲν ἔχῃ Πνεῦμα τῶ Χριστῶ, ἐτῶται
δὲν εἶναι τῶ Χριστῶ. α'. Κορ. ιβ'. γ'. Οὐδὲ κανένας δὲν ἡμπορεῖ
να

† ἐπέση.

να εἰπῆ Κύριον Ἰησοῦν, ὡς ἄν μὲ Πνεῦμα ἅγιον. Ἐφεσ. γ'. ις'.
 Διὰ τὴν χάριν δώσῃ καὶ τὸν πλεονεκτήσει δόξης τε, να διωραμωθῆτε
 διὰ μέσῃ τοῦ Πνεύματος εἰς τὸν μέσον αἰθρώπων. Ἰωάν.
 ιε'. κς'. Καὶ ὅταν ἔλθῃ ὁ Παράκλητος τὸν ὁποῖον ἐγὼ χάριν
 θέλω πέμψῃ ἀπὸ τὸν Πατέρα τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τὸ
 ὁποῖον ἐκπορεύεται ἀπὸ τὸν Πατέρα, ἐκείνο θέλει μαρτυρεῖσθαι
 διὰ λόγους.

- (δ) Ἰωάν. ιδ'. ις', ιζ'. Καὶ ἐγὼ θέλω ὡσαύτως καλέσθαι τὸν Πατέρα, καὶ
 θέλω χάριν δώσθαι ἄλλον Παράκλητον, διὰ τὴν ἀνάγκην μετ' ἐσῶν
 εἰς τὸν αἰῶνα. Τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τὸ ὁποῖον ὁ κόσμος
 δὲν ἠμπορεῖ να τὴν πάρῃ, ὅτι δὲν τὸ βλέπει, ἔδῃ τὸ ἐγνωρίζῃ, ἀμὴν
 ἐσεῖς τὸ ἐγνωρίζῃ, ὅτι εἰς ἐσῶν ἀνασκέψῃ, καὶ εἰς ἐσῶν θέλει εἶσαι.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ νδ'.

Κυριακή
 καὶ κα'

Καὶ τὴν πίστιν διὰ τὴν καθολικὴν τῆς Χριστοῦ
 Ἐκκλησίαν;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Ὅτι πῶς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ^(α), ἀπὸ τὴν ἀρχῆν
 τῆς κτίσεως τοῦ κόσμου^(β), ἕως τὸ τέλος^(γ), ἀπὸ
 ὅλον τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων εἰς τῆς λόγους^(δ),
 διαλεγόμενον Ἐκκλησίαν εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν^(ε),
 διὰ μέσῃ τοῦ Πνεύματος^(ς), καὶ τοῦ Θεοῦ λό-
 γους^(η), εἰς ἐνώπιον τῆς ἀληθινῆς πίστεως^(θ), συμ-
 μαζώντες καὶ διαφυλάττες^(ι). Καὶ πῶς ἐγὼ ἔσων-
 τας καὶ να ζῶ εἰς αὐτὴν, εἶμαι μέλος τῆς αὐτῆς
 Ἐκκλησίας^(κ). Καὶ ὡς τὸ τέλος πάντοτε θέλω
 εἶσαι εἰς αὐτήν^(λ).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι.

- (α) Ε'φεσ. δ'. ια', ιβ'. Αὐτὸς ἔδωκε μερικῶν νὰ εἶ) Ἀπόστολοι, καὶ ἄλλοι νὰ εἶ) Προφῆται, καὶ ἄλλοι νὰ εἶ) Εὐαγγελιστὰ, καὶ ἄλλοι νὰ εἶ) Ποιμνῆς, καὶ Διδάσκαλοι. Εἰς τὴν σωἀρμοσιν τῶ ἀγίων, εἰς τὸ ἔργον τῆς Διακονίας, εἰς τὴν οἰκοδομὴν τῶ ζώμα-
τῶ τῶ Χριστοῦ.
- (β) Λακ. ια'. μθ', ν', να'. Διὰ τῆτο εἶπεν ἡ σοφία τῶ Θεοῦ, θέλω στείλῃ εἰς αὐτὰς Προφῆτας καὶ Ἀποστόλους. Καὶ θέλωσι σκοτῶσθ' ἀπ' αὐτὰς, καὶ θέλωσι διώξθ'. Διὰ νὰ ζητηθῇ τὸ αἷμα ὀλονῶν τῶ Προφητῶν, ὅπῃ ἐχύθη ἀπὸ τὴν δὲχλὴν τῶ κόσμου, ἀπὸ τῶ γρεανέτετῶ. Ἀπὸ τὸ αἷμα Ἀβελ τῶ δικαίου, ἕως τὸ αἷμα Ζαχαρίας, ὅπῃ ἐσκοιῶθη εἰς τὸ θυσιασθῆρον καὶ εἰς τὸ σπήτιν τῶ Θεοῦ. Ἰωάν. ι'. ις'. Ἐχω καὶ ἄλλα πρὸβατα τὰ ὅποια δὲν εἶ) ἀπὸ τῶ αὐλῶν ἐτέτῶ, καὶ κἀμνὴ χρεία νὰ φέρω καὶ ἐκείνα νὰ ἀκῆσθῶν τὴν Φωνὴν μου. Ἐθελῶ γὰρ μία ποιμνῆ, καὶ ἕνας ποιμνῆς.
- (γ) Ματθ. κη'. κ'. Καὶ νὰ ὅπῃ ἐγὼ εἶμαι μετ' ἐσῶς ἀντάμα ὄλον τὸν καιρὸν ἕως τὸ τέλος τῶ κόσμου. α'. Κορ. ια'. κς'. Ὅσοις φοραῖς τρώγετε τὸ ψωμὸν ἐτέτῶ, καὶ τὸ ποτήριον ἐτέτῶ πίνετε, τὸ θάνατον τῶ Κυρίου ἀναθυμῆζετε, ἕως ἕ νὰ ἔλθῃ.
- (δ) Ψαλμ. β'. ζ', η'. Υἱὸς μου εἶσαι ἐσὺ, ἐγὼ σήμερον σε ἐγέννησα. Γύρωσε ἀπὸ μὲνα, καὶ ἐγὼ θέλω (εἶ δώσθ' τὰ ἔθνη Διακληρονομίαν σου. καὶ Διακὸν τὸν κτήσιν σου τὰ ἄκρα τῆς γῆς. Ἀποκ. ε'. θ'. Μαζ' ἀγόρασε τῶ Θεοῦ μετὸ αἷμα σου, ἀπὸ κἀθε λογιῆς φυλῶν καὶ γλώσσων καὶ ἔθνων.
- (ε) Ρ'ωμ. η'. κη', κθ', λ'. Ἡξέρομεν ὅτι ὅλα τὰ πράγματα σωεργῶσιν εἰς τὸ ἀγαθόν, εἰς ἐκείνους ὅπῃ ἀγαπῶσι τὸ Θεόν, οἱ ὅποιοι εἶ) καλεσμένοι καὶ τὴν γνώμην καὶ βελῶντα. Ὅτι ἐκείνους ὅπῃ ἐπεγνώρισεν (ὁ Θεὸς) ἐτέτῶ καὶ περώρισε. Καὶ ἐκείνους ὅπῃ ἐπερώρισε, ἐκείνους καὶ ἐκάλεσεν, ἐκείνους καὶ ἐδικαίωσεν, ἐκείνους καὶ ἐδόξασε. Ἰωάν. ι'. κς', κζ', κη'. Ἐσεῖς δὲν πισθεύετε, Διατὶ δὲν εἶσθῶν ἀπὸ τὰ πρὸβατα τὰ ἐδικάμῶ, καθὼς ζαῖ εἶπα. Τὰ πρὸβατα τὰ ἐδικάμῶ ἀκῆσθῶ τὴν Φωνὴν μου,

νύμω, Ἐγὼ τὰ ἐγνωρίζω καὶ με ἀκολοθεῖσι. Καὶ ἐγὼ τὰ
 δίδω ζωὴν αἰώνιον. β'. Τιμ. α'. θ'. Ὅπῃ μαῶ ἔσωσε, καὶ
 μαῶ ἐκάλεσε με κάλεσμα ἁγίον, ὅχι καὶ τὰ ἔργα μας, ἀλλὴ
 καὶ τὸ ἰδιάντως περπατήσιν καὶ τὴν χάριν ὅπῃ μαῶ ἐδόθη εἰς τὸν
 Χριστὸν Ἰησοῦν πρῶτον ἀπὸ χρόνου αἰωνίου.

- (5) Η' σαί. μδ'. γ', δ'. Ἐγὼ θέλω δώσῃ νερὸν εἰς τὸ δίψαν ἐκφθῶν
 ὅπῃ περπατήσιν εἰς τόπον ἄνδρον. Ἐθέλω βάλλῃ τὸ Πνεῦμα † ὅπῃ δὲν ἐχθ.
 ἀπάνω εἰς τὸ σπέρμα σ, καὶ τὸ δὲ λογίαις με ἀπάνω εἰς τὰ νερὸν.
 τέκνα σ. Καὶ θέλουσι ξεφυτρώσῃ ὡσάν χορτὰ εἰς ἀνάμεσα
 εἰς τὸ νερὸν, καὶ ὡσάν ἐπὰ εἰς κάθε νερὸν ὅπῃ τρέχῃ.
- (7) Ρ' ωμ. ιε'. ιζ', ιη', ιθ'. Ἐχω λοιπὸν καύχησιν εἰς τὸν Χριστὸν
 Ἰησοῦν, σιμᾶ εἰς τὰ πρᾶγματα τῶ Θεοῦ. Διαπὶ δὲν θέλω ἀπεκ-
 τήσῃ νὰ εἰπῶ τίποτες ὅπῃ δὲν ἐκαμῆν ὁ Χριστός, ἀλλὰ μέσῃ με,
 εἰς τὸ νὰ ὑποακῶσιν τὰ ἔθνη με λόγον καὶ ἔργον. Με διώαμιν.
 σημεῖων καὶ τεράτων, με τὸ διώαμιν τῶ Πνεύματι τῶ Θεοῦ.
 εἰς τόσον ὅπῃ νὰ ἐγέμισα ἐγὼ ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ γύρω
 ἕως εἰς τὰς Ἰλλυριούς, τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.
- (8) Ἐφεσ. δ'. δ', ε'. Ἐνα εἶναι ἕνα Πνεῦμα, καθὼς ἐκα-
 λέσθητε εἰς μίαν ἐλπίδα τοῦ καλεσμοῦ σας. Ἐνας Κύριος,
 μία πίστις, ἕνα βάπτισμα. Ἐφεσ. δ'. ιγ'. Ἐως ὅπου νὰ κα-
 ταντήσωμεν ὅλοι, εἰς τὴν ἐνώτητά τῆς πίστεως Ἐ τῆς γνώσεως
 τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.
- (9) Ματθ. ις'. ιη'. Καὶ ἀπάνω εἰς ἐτούτῃ τὴν πέτραν θέλω κτίσῃ
 τὴν Ἐκκλησίαν μου, καὶ αἱ πύραις τοῦ αἵμου δὲν θέλουσι τὴν
 καταπονέσῃ. α'. Πέτρ. α'. ε'. Ὅπου φυλάσθη με τὴν διώα-
 μιν τοῦ Θεοῦ διὰ μέσου τῆς πίστεως, εἰς ζωηρίαν. ἢ ὅποια
 εἶναι ἕτοιμη νὰ φανερωθῇ εἰς τὸν ὑπερινὸν καιρὸν.
- (10) Ἐφεσ. β'. ιθ', κ, κα', κβ'. Ἄρα λοιπὸν δὲν εἶσε πλεῖα ξένοι.
 Ἐ διαβάται, ἀλλὴ συμπολιταὶ τῶ ἁγίων καὶ οἰκιαχοὶ τοῦ Θεοῦ.
 Ἐσῶντας νὰ οἰκοδομηθῆτε ἀπάνω εἰς τὸ θεμέλιον τῶ Ἀποστόλων
 καὶ τῶ Προφητῶν, ὄντας αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς Χριστός, λίθος ἀκρο-
 γωνιαῖος. Εἰς τὸ ὅποῖον καὶ ἐσεῖς κτίζεσθαι ἀντάμα εἰς κα-
 τικητήριον τοῦ Θεοῦ, ἐν Πνεύματι.
- (11) Ψαλμ. κβ'. ε'. Καὶ ἡ ἐλεημοσύνη σ, θέλω με ἀκλυσθᾶ τὸ ὅλαις
 ταῖς

† ὅλον τὸν
 καιρὸν τῆς
 ζωῆς μετ᾽

ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς μου. Καὶ τὸ νὰ κατοικήσω εἰς τὸ σπήνιν
 τῆς Κυρίας, εἰς μακρομέρους. Ρώμ. η'. λη', λθ'. Διαπί-
 στῶ ὅτι εἶδε θάνατον, εἶδε ζωὴν, εἶδε Ἄγγελους, εἶδε Ἀρχαίς,
 εἶδε Διδάκτους, εἶδε Παρόντα, εἶδε Μέλλοντα, εἶδε Ἰψὺν, εἶδε
 Βάθρον, εἶδε καμία ἄλλη κτίσις θείας διωθητῆς νὰ μᾶς χωρὶς
 ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, ἢ ὅποια εἶναι εἰς τὸ Χριστόν. α'. Κορ.
 η'. θ'. Ὁ ὅποιος θείας βεβαιώσεως τέλος νὰ εἴσῃ χωρὶς
 κατηγορίαν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς Κυρίας ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Πιστὸς
 εἶναι ὁ Θεὸς, ἀπὸ τὸν ὅποιον ἐκαλέσθητε εἰς τὴν ἔσμιξιν τῆς
 Τιῆς τῆς Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς Κυρίας ἡμῶν.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ 96.

Καὶ πὶ θείας νὰ εἴπῃ ἡ κοινωνία τῆς ἀγίων;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Πρῶτον μὲν πῶς ὅλοι ἔπι ποιοὶ κοινὰ αἰτάματα,
 καὶ καθ' ἕνα μερικὰ, τῆς Κυρίας Ἰησοῦ^(α), καὶ τῆς
 θησαυρῶν τῶν ὅλων καὶ τῆς ἀγαθῶν^(β), ὡσανὺ
 μέλητα εἶναι μέτοχοι^(γ). Ἐπειτα πῶς κάμνῃ
 χρεία ὅτι ὁ καθ' ἕνα τὰ χαρίσματα ἐπεινα ὅτι
 ἔλαβεν εἰς ὠφέλειαν καὶ σωτηρίαν, μὲ πωροθυ-
 μίαν καὶ μετὰ χαρᾶς νὰ τὰ διαμοιράζη καὶ τῆς
 ἄλλωνῶν μελῶν^(δ).

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

(α) α'. Καθ. Ἰωάν. α. γ'. Ἡ ἔσμιξις ἡ ἐδικήμας, αἰς εἶναι αἰτάματα
 μετὰ Πατρὸς, καὶ αἰτάματα μετὰ Τιῆς τῆς Ἰησοῦ Χριστοῦ.

(β) Ρώμ. η'. λβ'. Ὁ ὅποιος δὲν ἐλυπήθη τὸν ἰδίοντα Τιόν, ἀμὴν
 διὰ ὅλης μας τῆς ὠφελείας, πῶς δὲν θείας μᾶς χαρίσας αἰτάματα
 μετὰ αὐτὸν καὶ ὅλα τὰ πράγματα; Ἰωάν. α'. ις'. Καὶ ἀπὸ τὸ
 πλῆρω-

παλήρωμά τε ἐμεῖς ὅλοι δοπολαύσαμεν καὶ ἐπήραμεν χάριν
αὐτῆ χάριτος.

- (γ) Ἐφεσ. ε'. κθ', λ'. Οὐδὲ κανένας ποτὲ ἐμίσησε τὸ σάρκα τε,
ἀλλ' ἠγάπησεν τὴν σάρκα καὶ τὸ σπέρμα καὶ τὸ ὄπρι μελεῖται καθὼς ὁ Κύριος
τὸ Ἐκκλησίαν. Ὅτι ἐμεῖς εἴμασε μέλη τῆς ζωῆς αὐτοῦ, διὰ
τὴν σάρκα τε, καὶ διὰ τὰ κέκαλά τε. Κολασ. β'. ιθ'. Καὶ
ἠγάπησεν τὸ κεφάλιν τὸν Χριστόν, διὰ τὸ ὅποιον ὅλον τὸ
ζῶμα διὰ μέσθ τῶν ἀφῶν ἑσυνδέσμων, πέρνωντας τὸ τρυφῶν
ἑσυνδέσμων, ἀξάντ' τὴν ἀξίαν τῆς Θεῆς.
- (δ) Ρώμ. ιβ'. δ', ε', στ'. Καθὼς εἰς ἓνα κορμὴν ἔχομεν πολλὰ μέλη,
καὶ ὅλα τὰ μέλη δὲν ἔχουσι τὴν αὐτὴν ψῆχον. Ἐτὶ καὶ οἱ πολλοὶ
εἴμασεν ἓνα κορμὴν εἰς τὸν Χριστόν. Καὶ καθ' ἓνας εἴμασε μέλη,
ἓνας τῶν ἄλλων. Καὶ ἔσωντας νὰ ἔχωμεν διάφορα χάρισμα
καὶ τὴν χάριν ὅπως ἐδόθη, καὶ τὴν ἔχομεν ποσὴν ἡμεῖς
ποσὴν ἡμεῖς, καὶ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως: καὶ τὰ λοιπὰ.
α'. Πέτρ. δ'. ι'. Καθ' ἓνας ἔλαβε χάρισμα νὰ τὸ διακονεῖται
ἓνας τὸν ἄλλον, ὡσάν καλοὶ οἰκονόμοι τῆς διαφορικῆς χά-
ριτος τῆς Θεῆς.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ 15'.

Καὶ τὴν πίσυρσιν διὰ τὴν συγχώρησιν τῶν ἁμαρτιῶν;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Πῶς ὁ Θεὸς διὰ τὴν σωτὴν αὐτὰ πόδουσι καὶ
διὰ χάρισιν τῶν Χριστῶν^(α), ἐδὲ μίας μετὰ ἁμαρτίας,
ἐδὲ τὴν ἰδίαν φυσικῆς πονηρίας, ὅπως μὲ τὴν
ὁποίαν εἰς ὄλιγον τὴν ζωὴν κάμνεν χρεία νὰ
πολεμῶν^(β), δὲν θέλῃ μετ' ἐνθυμηθεῖ ποιεῖ τὴν παι-
δουσιν^(γ), ἀλλ' ἠγάπησεν τὸ χάρισμα θέλῃ μετ' ἀγαπᾶ τὴν
δικαιοσύνην τῆς Θεῆς^(δ); διὰ νὰ μὴ ἴσως εἰς
τὴν κρίσιν τῆς Θεῆς.

Η η

M A P.

† ἡ γυν, ἡ δὲ
παιδοδότη.

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι.

- (α) Ε'φεσ. α'. ζ'. Εἰς τὸν ὁποῖον ἔχομεν ἔξαγοράσιν διὰ μέση τῶ ἀίματος τε, ἃ συγχώρησιν τῶ ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ πλεῖστον τῆς χάριτος τε.
- (β) Ψαλμ. ρβ'. γ'. Ἐκείνον ὅπῃ ζῶ συμπαθῶ ὅλαις τῶ ἀνομίαις. Ἐὐὐὐ ζῶ ματρὸς ὅλαις σὺ τῶ ἀδελφείαις. Ρ'ωμ. ζ'. κδ', κε'. Ταλαίπωρ ἔγω, πῶ ἴδω μὲ ἐλθῶ θρωσῶ δὸτὸ τῶ ζώματι ἔτῃ τῶ θανάτῃ; Εὐχαριστῶ τῶ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῶ Κυρίου ἡμῶν. Ρ'ωμ. η'. α'. Δὲν εἶ κατέκρημα εἰς ἐκείνους ὅπῃ εἶ εἰς τὸ Χριστὸν Ἰησοῦν, καὶ δὲν παπατοῦσι καὶ τὴν σάρκα, ἀλλὰ καὶ τὸ Πνεῦμα.
- (γ) Ἰερεμ. λα'. λδ'. θέλω συμπαθῆσθαι τῶ ἀδικίαις τῃς, καὶ δὲν θέλω ἐνθυμηθῆσθαι πλεῖστον τῶ ἀμαρτιῶν τῃς.
- (δ) Ρ'ωμ. γ'. κδ'. Ἐξωντας νὰ δικαιώνηται χάρισμα μὲ τὴν χάριν τε, διὰ τῆς ἐξαγοράσεως ὅπου εἶ εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.
- (ε) Ἰωάν. ε'. κδ'. Βέβαια βέβαια ζῶ λέγω, ὅτι ἐκεῖν ὅπου ἀκούει τὸ λόγον μου, καὶ πιστεύει εἰς ἐκεῖνον ὅπου μὲ ἔπεμψεν, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς τὴν κρίσιν δὲν ἔρχεται, ἀλλὰ ἐξάπερσεν ἀπὸ τῶ θανάτου εἰς τὸ ζῶν. Ρ'ωμ. η'. λγ', λδ'. Τίς ἡμπορεῖ νὰ ἐγκαλέσῃ ἐνωμία τῶ ἐκλεκτῶν τοῦ Θεοῦ; ὁ Θεὸς εἶ ὅπου δικαιώνει. Ποῖ ὅπου κατέκρινε; ὁ Χριστὸς εἶ ὅπου ἀπέθανε.

Κυριακή
καὶ β'.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ νζ'.

Ποία λογῆς παρηγορία σὺ φέρεις ἡ ἀνάστασις τῶ κορμῆς;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ.

Πῶς ὄχι μοναχὰ ἡ ψυχὴ ἀφόντης ἀπὸ χωρῆς ἀπὸ τὸ φθαρτὸν κορμῆ (α), διὸς θείως ἀνεβεί

ἀνεβεί εἰς τὸν Χρυσὸν ὅπῃ εἶναι ἡ κεφαλή τε ^(β),
 ἀμὴ καὶ αὐτὸ τὸ ἰδιόν μα κορμί ^(γ), μετὴν δὴ δὴ
 μιν ἔ Χρυσῶ ^(δ), ἔσωντας νὰ ἀνασηθῆ ^(ε), καὶ νὰ
 σμιχθῆ πάλιν μετὰ ψυχλῶμα ^(ς), θέλῃ γὰρ
 παρῶμοιον μετὸ δοξασηθῆν Ζῶμα ἔ Χρυσῶ ^(η).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι .

- (α) Λακ. κγ'. μγ'. Βέβαια ζῶ λέγω σήμερον μετ' ἡμῶν θέλῃς
 εἶσαι μέσα εἰς τὸν ὄρθρον. β'. Κορ. ε'. η'. Θαρρῶμεν καὶ
 ἔπιθυμῶμεν ὡς ἰσχυρότερον νὰ μισθώσωμεν ἀπὸ τὸ κορμί, καὶ νὰ
 διελοκόμεθα μετ' ἡμῶν. Α' αποκ. ιδ'. ιγ'. Καλότυχοι οἱ νε-
 κροὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ ἀποθάνουσιν † εἰς τὸ Κύριον, ἀπὸ τῶρα καὶ † εἰς τὸ πᾶν
 ἐμπροσθέν. Λακ. ις'. κβ'. Καὶ ἦλθε καιρὸς καὶ ἀπέθανεν ὁ πτω-
 χὸς, καὶ ἐπήρασαν οἱ ἄγγελοι, καὶ ἐπήρασαν εἰς τὸν κόλπον τῶ
 Ἀβραάμ.
- (β) Σολομ. Ἐκκλησι. ιβ'. ζ'. Καὶ θέλῃς νὰ γραφῆ τὸ χῶμα εἰς τὸ
 γῆν καθὼς ἦτον. καὶ τὸ Πνεῦμα θέλῃς νὰ γραφῆ εἰς τὸν Θεὸν ὅπῃ
 τὸ ἔδωκε. Φιλιππ. α'. κγ'. ἔπιθυμῶντας τὸ νὰ μισθώσω, καὶ
 νὰ εἶμαι μετὸν Χρυσὸν ἀντάμα, διὰ τὸ ἔτῃ καλλίωτερον.
- (γ) Γ' ἰωάν. ιδ'. κέ'. ἠξίω ὅτι παντοκράτος εἶ) ἐκεῖνος ὅπῃ
 μέλλῃ νὰ με καταλύσῃ. ἀπάνω σὴν γῆν θέλῃς ἀνασηθῆ τὸ δερ-
 μάτιν μα ὅπῃ ἕσονται ἔτῃ. α'. Κορ. ιε'. νγ'. Ἀναγκαῖον
 εἶ) τὸ φθαρτὸν ἔτῃ (κορμί) νὰ ἐνδυθῆ ἀφθαρσίαν. καὶ τὸ
 θνητὸν ἔτῃ, νὰ ἐνδυθῆ ἀθανασίαν.
- (δ) Γ' ἰωάν. ε'. κη', κθ'. Ἐρχεῖ) ὥρα εἰς πᾶν ὅποιον ὅλοι ὅπῃ εἶ))
 εἰς τὰ μνήματα, θέλῃς ἀκούσῃ τὸ φωνῶν τε. Καὶ θέλῃς
 εὐχῆ ἔξω ἐκεῖνοι ὅπῃ ἐκάμασι τὰ ἀγαθὰ εἰς πᾶν ἀνάστασιν
 τῆς ζωῆς.
- (ε) Γ' ἰωάν. ε'. λθ', μ'. Ἐτῃ εἶ) τὸ θέλημα τῶ Πατρὸς ὅπῃ με
 ἔπεμψε, νὰ μὴ χάσω κανένα ἀπὸ ἐκεῖνα ὅπῃ με ἔδωκεν,
 ἀμὴ νὰ τὸ ἀναστήσω εἰς τὴν ἡμέραν πᾶν ὕστερον. Ἐτῃ εἶ)
 τὸ θέλημα ἐκείνου ὅπῃ με ἔπεμψε, ὅτι καθ' ἕνα ὅπῃ βλέπῃ
 τὸν

τὸν υἱὸν καὶ πισθίει εἰς αὐτὸν, καὶ ἔχη ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἐγὼ καὶ τὸν ἀναστήσω τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν.

(5) Ἰεζεκ. λζ'. ε', σ'. Ἐτζη λέγει ὁ Κύριος, τῶν κεκάλων ἐτέτων, καὶ ὅπῃ ἐγὼ φέρνω ἀπάνω σας τὸ Πνεῦμα καὶ ζωῆς, καὶ θέλω δώσῃ ἀπάνω σας νεῦρα, καὶ θέλω κάμψῃ καὶ ἐλθῇ ἀπάνω σας σάρκα, καὶ θέλω ξαπλώσῃ ἀπάνω σας δερμάτιν, καὶ θέλω δώσῃ ἀπάνω σας Πνεῦμα καὶ θέλετε ζῆσθαι, ἔθελετε γνωρίσῃ ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. Ἰωάν. ι'. ιζ', ιη'. Διὰ τῆτο ὁ Πατήρ με ἀγαπᾷ, ὅτι ἐγὼ βάνω τὴν ψυχὴν μου, διὰ τὴν αὐτὴν τὴν πᾶρῶν πέλιον. Καθενὸς δὲν τὴν πέριν ἀπὸ μὲν, ἀλλ' ἐγὼ τὴν βάνω ἀπὸ λόγου μου, ἔχω ἐξουσίαν καὶ τὴν θέσω, καὶ ἔχω ἐξουσίαν καὶ τὴν πᾶρῶν.

(7) Φιλιπ. γ'. κα'. Ὁ ὅποιος θέλει μετασχημαθῆσθαι τὸ ζῶμα τῆς ταπεινώσεώς μας, καὶ γῆν αὐτὸ ὅμοιον μετὰ τὸ ζῶμα καὶ δόξης τῆς, καὶ τὴν ἐνέργειαν ὅπῃ διώκει αὐτὸς, ἔνα ἵσχυρὰ εἶναι τὰ πάντα εἰς τὴν λόγον τῆς. α'. Κορ. ιε'. μβ', μγ'. Τὸ ζῶμα σπείρει εἰς φθορὰν, καὶ ἀναστῆναι εἰς ἀφθαρσίαν. Σπείρει εἰς ἀτιμίαν, καὶ ἀναστῆναι εἰς τὴν δόξαν.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ νη'.

Καὶ ποίαν παρηγορίαν λαβέντες μετὰ τὸν ἀπιστεύης ζωὴν αἰώνιον;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Ὅτι ἐπεὶ δὴ ἔστι εἰς τὸ παρὸν τῶρα πνευμονοζῶ καὶ ἀγροικῶ εἰς τὴν καρδίαν μου μίαν δόχην τῆς αἰωνίας ζωῆς^(α), καὶ ὑστερὰ ἀπὸ τὴν ζωὴν ἐτέτλεν πῶς θέλω λάβῃ τελείαν ἀπόκτησιν τῆς μακαριότητος ἐκείνης^(β), ὅπῃ τὸ ὄμματιν δὲν ἴδῃ, καὶ αὐτὴ δὲν ἀκῆσσε, καὶ εἰς τὴν καρδίαν ἔα ἀνθρώπου δὲν ἀνέβῃ^(γ).

Διὰ

Διὰ τὰ τυχαίη ὅτι εἰς τὴν μακαριότητα ἐκείνῃ
 μὲν οὖν κληρονόμους μὲν τὰ δοξάζω πάντα τὸν
 Θεόν (δ).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι .

(α) Γωάν. ια'. κέ', κς'. Οἱ πιστὸί εἰς ἐμὴν, ἀν καὶ δοπο-
 θαίη θέλῃ ζῆσθ. Καὶ καθε αὐθροπὸ ὅπῃ ζῆ καὶ πιστὸί εἰς
 ἐμὴν, δὲν δοποθαίη εἰς τὸν αἰῶνα. Ρ'ωμ. η'. κγ', κδ'. Καὶ
 ὅχι μόνον ἡ κλίσις, ἀμὴ καὶ ἐμεῖς οἱ ἴδιοι, ἔσωντας τὰ ἔχω μὴ τ'
 ἀπαρχὴν τῆ Πενδέμαλ, καὶ ἐμεῖς οἱ ἴδιοι λέγω ἀνασενά-
 ζωμῶν μέσσω μας. Ἀπαντυχαίοντες ὑποθεσίαν, ἡ γυν, τ' ἐλθ-
 θέρωσιν τῆ κερμίσ μας. α'. Πέτρ. α'. η'. Τὸν ὁποῖον ἀν καλὰ
 καὶ δὲν τὸν ἴδετε, τὸν ἀγαπᾶτε. εἰς τὸν ὁποῖον (τῶρα ἀν καλὰ καὶ
 τὰ μὴ τὸν βλέπετε) ὅμως πισθύνοντες ἀγαλλιᾶσθε, χαρῶν
 ἀνεκκλάητον ἔδεδοξασμῶν.

(β) Ματθ. κέ'. κδ', μς'. Τότε θέλῃ εἰπεῖ ὁ βασιλεὺς ἐκ τῶν
 ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τῶ δεξιαν τῆ μερίαν. ἐλάτε ἐσεῖς οἱ διλογη-
 μῶν τῆ Πατρὸς μας, κληρονομήσετε τὴν βασιλείαν ὅπῃ ζῆσθ
 ἐτοιμάσθη εἰς τὴ ζωὴν τῶ αἰῶνιον. Καὶ θέλῃσιν ὑπάγῃ οἱ
 δίκαιοι εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰῶνιον. α'. Κορ. ιγ'. ι'. Ἀμὴ ὅταν
 ἔλθῃ τὸ τέλος, τότε θέλῃ παύσθ τὸ μερικόν.

(γ) Ἀποκ. κβ'. γ', δ'. Καὶ ὁ θρόνος τῆ Θεῶ καὶ τῆ δένις θέλῃσιν
 εἶσεν εἰς αὐτὴν, καὶ οἱ δελοῦσες τῆ θέλῃσιν τὴ λατρύσθ. Καὶ
 θέλῃσιν ἰδεῖ τὸ πρὸσωπόν τῆ, ἔ τὸ ὄνομά τῆ θέλῃ εἶσαι ἀπά-
 νω εἰς τὸ μέτωπόν τῆς. Ἀποκ. ιθ'. ε'. Καὶ Φωνὴ δὲ γῆκεν ἀπὸ
 τῆ θρόνον ἔ ἔλεγμα, αἰνεῖτε τὸ Θεὸν ἡμῶν πάντες οἱ δελοὶ αὐτῆ,
 καὶ ὅσοι τὸν φοβεῖσθε μικροῖτε ἔ μεγάλοι.

(δ) α'. Κορ. β'. θ'. Ἀμὴ καθὼς εἶ) γραμμῶν, ἐκεῖνα ὅπῃ
 μάπιν δὲν ἴδε, καὶ αὐτὴ δὲν ἀκασε, καὶ εἰς καρδίαν ἀνθρώπῃ
 δὲν ἀνέβῃ, ἐκεῖνα ὅπῃ ἐτοίμασεν ὁ Θεὸς ἐκείνων ὅπῃ τὸν
 ἀγαπᾶσι.

Κυριακή
πῆ κγ'.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ νθ'.

Καὶ τί ἄλλο ἀκόμι ὠφελεῖσαι μὲ τὸ νὰ πισεύης ὅλα ἐτέτα;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Ὅτι πῶς μὲ τὸ νὰ εἶμαι εἰς τὸν Χριστὸν δίκαιος ἔμπαροθεν ἔ Θεῶ (α), γίνομαι καὶ τῶ αἰωνίᾳ ζωῆς κληρονόμος (γ).

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

(α) Ρ'οιμ. α'. ις', ιζ'. Τὸ Εὐαγγέλιον ἔ Χριστῶ εἶ δύναμις τῶ Θεῶ εἰς ζωηρίαν, εἰς καθεῖνα ὅπῃ πισύει. Ἡ δικαιοσύνη ἔ Θεῶ φανερώνε) Διὰ μέσθ ἔ Εὐαγγελίᾳ διπὸ πίσιν εἰς πίσιν. καθὼς εἶ) γραμμύον, * ὁ δίκαιος θέλει ζῆσαι διπὸ τῶ πίσιν.

* Ἀ'εβκ.
γ'.δ'.

(β) Ρ'ωμ. ε'. α', β'. Ἐς ὧντας λοιπὸν νὰ δικαιωθῆμεν διπὸ τῶ πίσιν, ἔχωμεν εἰρήνην μὲ τὸν Θεὸν, διὰ μέσθ τῶ Κυρίᾳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῶ. Διὰ μέσθ τῶ ὅποιᾳ ἐλάβομεν τῶ εἶσοδον διὰ τῶ πίσεως εἰς τῶ χάριν ἐτέτω, εἰς τῶ ὅποιαν σεκόμεσε, καὶ καυχόμεθα εἰς τῶ ἐλπίδα τῶ αἰωνίᾳ δόξης τῶ Θεῶ.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ ξ'.

Καὶ πῶς δίκαιος εἶσαι ἔμπαροθεν ἔ Θεῶ;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Μὲ τὴν ἀληθινὴν πίσιν μοναχὰ εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν (α). Ὡς ἐ ὅπῃ, ἀν καλὰ κῆ) ζυεῖδῆσις με μὲ κατηγορήση, λέγασα, ὅπῃ ἀμάριθσα πολλὰ βαρὰ εἰς ὅλαις ταῖς ἐντολαῖς ἔ Θεῶ, καὶ ὅχι μόνον

μόνον πῶς ποτὲ δὲν ἐφύλαξα καμίαν ἀπὸ ἐκεί-
 ναις, ἀμὴν καὶ θεήμερα νὰ ἤμην εἰς ὅλα τὰ κακὰ
 εὐκόλα ξεκλημύθη^(β), ὅμως, μ' ὅλα τῆτα ὁ
 Θεὸς μὲ τὴν θείαν τὴν χάριν μοναχὰ χωρὶς
 ὅλα μὲ τὰ ἔργα, μὲ χαρίζεται καὶ μὲ λογαριάζει
 εἰς τὸ λόγος μὲ τὴν τελείαν ἀνταπόδοσιν τῆ
 Χρυσῆ, τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀγιότητά τῃς,
 τοιάτης λογῆς, ὡσαύτῃ νὰ μὴν εἶχα κάμη ποτὲ
 ἀμαρτίαν, ἐδὲν ἀέχω εἰς τὸ λόγος μὲ καμίαν^(γ):
 Ἀμὴν μάλις αὐτὴν ὑπακοὴν ἐκείνην ὅπῃ ὁ Χρυσὸς
 ἀντὶς τὸ λόγος μὲ ἐτελείωσεν, ὡσαύτῃ νὰ τὴν εἶχα
 κάμη ἐγὼ ὁ ἴδιος τὴν ἐλογιάζει^(δ), ἤγουν, ἀνίσως
 καὶ μὲ βεβαίαν πίσιν δέχομαι ταῖς εὐεργεσίαις
 ἐτέταις^(ε).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι.

(α) Συλλογιζόμεθε λοιπὸν νὰ δικαιοῦν^(α) ἄνθρωπος μὲ τὴν πίσιν,
 χωρὶς τῶν ἔργων τῆ νόμος. Γαλ. β'. ις'. Ἡξέροντες ὅτι δὲν
 δικαιοῦν^(α) ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τῶν ἔργων τῆ νόμος, ἀμὴν διὰ μέσος
 πίσεως τῆ Ἰησοῦ Χρυσῆ. καὶ ἐμεῖς ὅπως ἴσασμεν εἰς τὴν Ἰησοῦν
 Χρυσὸν, διὰ νὰ δικαιοῦμεν ἀπὸ τῆ πίσεως τῆ Χρυσῆ, καὶ ὄχι
 ἀπὸ τῶν ἔργων τῆ νόμος. Διαπὶ δὲν θέλω δικαιοῦν ἀπὸ τῶν ἔργων
 τῆ νόμος καμία τὴ σάρξ.

(β) Ρ'ωμ. ζ'. ιδ'. Ἡξέροντες ὅτι ὁ νόμος^(β) πνευματικὸς, ἀμὴν
 ἐγὼ εἶμαι σαρκικός, παρελημύθη ἀπὸ κάτω εἰς τὴν ἀμαρ-
 τίαν. Ρ'ωμ. ζ'. κα', κβ', κγ'. Εὐρίσκω λοιπὸν τὸν νόμον εἰς τὴν
 λόγος μὲ, ὅταν θέλω νὰ κάμω τὸ καλὸν, ὅτι δὲν εἶσθε^(β) εἰς
 ἐμὴν κακόν. Διαπὶ ζυχαίρω εἰς τὸν νόμον τῆ Θεοῦ καὶ τὴν μέσος
 ἄνθρωπον. Ἀμὴν βλέπω ἄλλον νόμον εἰς τὰ μέλη μὲ, ὅπῃ
 ἀντιπρέ-

† ἤγουν, καὶ
 νένας ἄνθρωπος
 π.

ἀντιτρέφε^ς) εἰς τὸ νόμον ἑνοός μου, καὶ ὅπως μὲ σκλαβώνη εἰς τὸν νόμον τῆ ἀμαρτίας, ὁ ὅποιος ἐστὶ μέσα εἰς τὰ μέλη μου. Γαλ. ε'. ις', ιζ'. Καὶ λέγω σας πειπατεῖτε μὲ τὸ Πνεῦμα, καὶ μὴ κἀμνεντε ὀπιθυμίαν σαρκός. Διατί ἡ σάρκα ὀπιθυμᾷ ἐναντία τῷ Πνεύματι, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐναντία τῆ σαρκός. καὶ ἐτίθενται ἐναντιῶν) ἕνα μὲ τὸ ἄλλον. εἰς τόσον ὅπως νὰ μὴ κἀμετε ἐκεῖνα ὅπως θέλετε.

(2) Ματθ. θ'. β'. Ἐχε θάρρος παιδί μου, (καὶ ἐστὶ) συγχωρημέναις αἱ ἀμαρτίαι σας. Ρώμ. ι'. ι'. Μὲ τὴν καρδίαν πισθίε) εἰς δικαιοσύνην. Ρώμ. δ'. κγ', κδ'. Δὲν ἐγράφθηκε μοναχὰ δι' αὐτὸν, ὅτι ἐλογαρεύθη εἰς αὐτὸν. Ἀρὴ καὶ διὰ λόγων μας, τὰς ὁποίας μέλλει νὰ τὰς λογαρεύθῃ, ἤγαγον, ἐκείνος ὅπως πισθίωσιν εἰς ἐκεῖνον ὅπως ἀνάστησε τὸν Ἰησοῦν τὸ Κύριον ἡμῶν διὰ τὰς νεκρὰς.

(3) Ρώμ. γ'. κδ', κέ'. Ἐσώντας νὰ δικαιώσων) χάρισμα μὲ τὸ χάριεντα, διὰ τὴν ἐξαγοράσεως ὅπως ἐστὶ εἰς τὸ Ἰησοῦν Χριστόν, τὸ ὅποῖον ὁ Θεὸς τὸ ἐπαρεθέσεν ἰλασθῆριον διὰ μέσθ τῆ πίστεως εἰς τὸ αἷμα, εἰς ἀπόδοξιν τῆ δικαιοσύνης τὰ διὰ τὴν ἀφεσιν τῆ ἀμαρτημάτων ὅπως ἐγένησαν πτωχότερα. Ρώμ. δ'. ε', ζ', η'. Καθὼς ὁ Δαβὶδ λέγει πῶς καλότυχος ἐστὶ ὁ ἀνθρώπος, τὸ ὅποιος ὁ Θεὸς λογαρεύει δικαιοσύνην χωρὶς ἔργα. † Λέγωντας, καλότυχοι ἐστὶ ἐκεῖνοι ὅπως ἐσυγχωρήθηκαν αἱ ἀνομίαις τὰς, καὶ ἐκεῖνοι ὅπως ἐσκαπαύθησαν αἱ ἀμαρτίαις τὰς. Καλότυχος ἐστὶ ὁ ἀνθρώπος ἐκεῖνος ὅποιος ὁ Θεὸς δὲν τὸ λογαρεύει ἀμαρτίαν. Ρώμ. ε'. θ'. Ἐπὶ δὴ ἐδικαιώθηκα μὴ τῶρα εἰς τὸ αἷμα, θέλω μὴ ζῶει διὰ μέσθ τὰ ἀπὸ τὸ ὄργην. Ρώμ. ε'. ιη', ιθ'. Καθὼς λοιπὸν διὰ μέσθ ἑνὸς σφάλματος ἦλθε τὸ κῆμα εἰς ὅλους τὰς ἀνθρώπους εἰς κατὰ κῆμα, ἐτίθη καὶ διὰ μέσθ ἑνὸς δικαιώματος ἦλθε τὸ χάρισμα εἰς ὅλους τὰς ἀνθρώπους εἰς δικαίωσιν ζωῆς. Καθὼς διὰ μέσθ τῆ πτωχεῖας τῆ ἑνὸς ἀνθρώπου οἱ πολλοὶ κατεσάθησαν ἀμαρτωλοὶ, ἐτίθη καὶ διὰ μέσθ τῆ ὑπακοῆς τῆ ἑνὸς ἀνθρώπου θέλω κατὰ σαθεῖ οἱ πολλοὶ δίκαιοι.

(4) Ἡσαΐ. α'. ιη'. Ἐὰν θέλων ἦσεν αἱ ἀμαρτίαι σας ὡσὺν σκαρλάτον,

* ψαλμ.
λα'. α'.

λάττον, θέλω τ̄ ἀσπερίσθ' ὡσάν τὸ χιόνι. Ἐὰν θέλων εἴσεν ὡσάν τὸ κόκκινον, ὡσάν μαλὶ θέλω τ̄ ἀσπερίσθ'. Μιχ. ζ'. ιθ'. Θέλω σιρίχθ' εἰς τὰ βάθη τ̄ θαλάσσης ὅλας αἱ ἀμαρτίαι μας. β'. Κορ. ε' κα'. Ἐκεῖνον ὅπῃ δὲν ἐγνώρισεν ἀμαρτίαν τ̄ ἐκαμῆν ἀμαρτίαν διὰ λόγους μας, διὰ τὸν γῆμῆν ἡμεῖς δικαιοσύνη τ̄ Θεῷ εἰς αὐτόν.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ ξα'.

Καὶ διατὶ λέγεις πῶς μὲ τὴν πίσιν μοναχὰ δίκαιον εἶσαι;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Ὅτι πῶς μὲ τὴν ἀξιότητά τ̄ πίσεως δρέσκω τ̄ Θεῷ^(α), ἀμὴ πῶς ἢ αὐταπόδοσις ἐκείνη τ̄ Χριστῷ, ἢ δικαιοσύνη τ̄, καὶ ἢ ἀγιότης τ̄, εἶναι σιμα εἰς τὸν Θεόν, μετσημῆ ἐδική με δικαιοσύνη^(β). Τὴν ὁποῖαν ἐγὼ δὲν ἠμπορῶ μὲ ἄλλον τρόπον εἰς τ̄ λόγους να τὴν ἀποδεχθῶ, καὶ να τὴν κάμω ἰδιάν με, ὡς ἀ μοναχὰ διὰ μέσους τ̄ πίσεως^(γ).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι .

(α) Ρ'ωμ. δ'. ε'. Ἐκεῖνον ὅπῃ δὲν ἐργάζετ̄ ἢ πιστεύει εἰς ἐκεῖνον ὅπῃ δικαίων τὸν ἀσεβῆ, ἢ πίσιν τ̄ λογαριάζετ̄ εἰς αὐτόν διὰ δικαιοσύνην. Ἐφεσ. β'. η', θ'. Μὲ τὴν χάριν ἐσωθήκετε διὰ μέσους τῆς πίσεως, καὶ τ̄το δὲν εἶτ̄ ἀπὸ χάριτος, χάρισμα εἶτ̄ τ̄ Θεῷ. Δὲν εἶτ̄ ἀπὸ ἔργου διὰ τὸ μὴ καυχῆσθ' ἐν ἑαυτοῖς.

(β) Ἐσωντ̄ να δικαίων τ̄ χάρισμα: καὶ τὰ λοιπά. Ἐδικαιώθηκαμῆ εἰς τὸ αἵμα τ̄: Ἐ τὰ λοιπά. Καθὼς διὰ μέσους ἑνὸς σφάλματ̄: καὶ τὰ λοιπά. β'. Κορ. ε'. κα'. Ἐκεῖνον ὅπῃ δὲν ἐγνώρισεν ἀμαρτίαν: καὶ τὰ λοιπά.

Θ θ

(γ) Ρ'ωμ.

(2) Ρ'ωμ. γ'. κ'α', κ'β'. Καὶ τῶρα χωρὶς νόμον ἐφανερώθη ἡ δικαιοσύνη τῷ Θεῷ ὅπῃ μαρτυρεῖται ἀπὸ τοῦ νόμου καὶ ἀπὸ τῶν Προφῆτες ἡ δικαιοσύνη λέγω τῷ Θεῷ, ἡ ὁποία εἶ) διὰ μέσσω πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ὅλους καὶ ἀπάνω εἰς ὅλους ἐκείνους ὅπῃ πιστεύον: καὶ τὰ λοιπὰ. Ἐβρ. ι'α'. ζ'. Μὲ τὴν πίσιν ἐμλελύθη ἡ Νῶε ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκεῖνα ὅπῃ ἀκόμι δὲν ἐφαίνονταν: Ἐγένε κληρονόμος τοῦ δικαιοσύνης ὅπῃ εἶ) κατὰ τὴν πίσιν. Ρ'ωμ. δ'. γ'. Ἐπίστυσεν Ἀβραάμ εἰς τὸν Θεόν, καὶ τῷ ἐλογαριάθη εἰς δικαιοσύνην. Φιλιπ. γ'. δ'. Καὶ ναὶ δὴρεθῶ εἰς αὐτὸν ναὶ μὲν ἔχω τὸ δικαιοσύνην, ὅπῃ εἶ) ἀπὸ τοῦ νόμου, ἀμὴ ναὶ ἔχω τὴν δικαιοσύνην ὅπῃ εἶ) διὰ μέσσω τῆς πίστεως τῷ Χριστῷ.

Κυρια-
κῆ κδ'.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ ξβ'.

Καὶ διαπὶ τὰ καλὰ μας ἔργα δὲν ἠμποροῦσι ναὶ λογαδιῶσι δικαιοσύνη, ἢ κάποιον τὴν μέρῳ τοῦ δικαιοσύνης ἐμπαροθεν τοῦ Θεοῦ;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Γιατὶ ἡ δικαιοσύνη ἐκείνη ὅπῃ εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Θεοῦ μέλλει ναὶ ὡρασαθῆ, πρέπει ναὶ εἶναι τελεία καὶ ὅλῳ δι' ὅλα τελεία, καὶ μετὸν θεῖον νόμον ναὶ συμφωνᾷ παρόμοια^(α). Διότι τὰ ἔργα μας, καὶ αἱ καλοσύναις ὅπῃ ἔχομεν εἰς τὴν ζωὴν ἐτέ-
την, εἶναι ἀτελείωτα, καὶ μετὰ ἀμαρτίας μεμολυσμένα^(α).

ΜΑΡΤΥΡΙΑ Ι.

(α) Ναὶ ἀγαπήσης τὸ αὐθέντην τὸν Θεόν σου: καὶ τὰ λοιπὰ. Κατὰ-
ραμλῶ: Ἐτὰ λοιπὰ. Εἰς τὸ δ', Ἐἰς τὴν δεκάτην ἐρώτησιν
εἶ) γραμμῶν. Ἰαν. β'. ι'. Ὅποιῳ φυλάξῃ ὅλον τὸν νόμον,
καὶ ναὶ φταίσι εἰς ἕνα, ἔγινε φταίσις ὅλων.

(β) Ψαλμ.

(β) ψαλμ. ρκθ'. γ'. Ἀν κριάξης τ' ἀνομίαις ὦ Κύριε Κύριε, ποῖ τ' ἔλθ' ὑπομείνῃ; Ἡσαΐ. ξδ'. ε'. Ἐγνήκαρην ὡσάν ἀκάθαρτοι ὅλοιμας, ὡσάν πανί τῆς ἀκαθάρτητος † ἔϊ) ὅλη ἡ γ' ἔγαν, γωαικός. δικαιοσύνημας. α'. Καθ. Ἰωάν. α'. η', θ'. Ἐὰν εἰπέμεν ὅτι δὲν ἔχομεν ἁμαρτίαν, πλανῆμεν τῶ λόγῳμας, καὶ ἡ ἀλήθεια δὲν ἔϊ) εἰς ἡμας. Ἐὰν ὁμολογῆμεν τ' ἁμαρτίαιςμας, σκεῖ- ν' ἔϊ) πρὸς Ἐ δίκαιον, διὰ τὰμας συγχωρήσῃ τ' ἁμαρ- τίας, καὶ τὰμας καθάρσῃ ἀπὸ κάθε λογῆς ἀδικίαν.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ . ξγ'.

Καὶ πῶς διατὶ δὲν εἶναι ἀξία καμίας ἀντα- μοιβῆς τὰ ἔργαμας, ἐπεδὴ καὶ ὁ Θεὸς εἰς τὴν παρῶσαν καὶ εἰς τὴν μέλλουσαν ζωὴν τὰζῆ τὰ αὐ- ταποδώσῃ τὴν ἀνταμοιβήν τας;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Ἐτέτ' ὁμοῦ δὲν δίδε) ὡσάν χρεῖ) (α), ἀμὴ καὶ χάειν (β).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι .

(α) Λεκ. ιζ'. ι'. Ὅταν κάμνετε ὅλα σκεῖνα ὅπῃ (α) ἔδραπαχθῇ, τὰ λέγετε ὅτι ἀχρηστοὶ δουλοῦσθε ἡμας, ὅτι σκεῖνο ὅπῃ ἐχρεωσάμεθα τὰ κάμμεν σκάμμεν. Ρ'ωμ. ια'. λέ', λ. ε'. Ἡ' πὶς τῶ ἔδωκε πρῶτ' καὶ τὰ ἀνταποδοθῆ; Ἐπεδὴ ἀπ' αὐτὸν καὶ διὰ μέσθου, καὶ εἰς αὐτὸν ἔϊ) τὰ πάντα. αὐτῶ ἡ δόξα εἰς τὰς αἰῶνας, ἀμὴν.

(β) Κολασ. γ'. κδ'. ἠξούροντες ὅτι θέλετε πάρῃ ἀπὸ τῶ Κυρίου τ' ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας, διότι δουλεύετε εἰς τ' Κύριον Χριστόν. β'. Τιμ. α'. ιη'. Ὁ Κύριον τὰ τῶ δῶσῃ τὰ εὐρη ἔλε) ἀπὸ τ' Κυρίου εἰς τὴν ἡμέραν σκεῖναι: καὶ τὰ λοιπά.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ ΞΔ.

Καὶ τάχα ἐτέτη ἡ διδασκαλία δ' ἐν κἀμνῇ
 οὗ ἀνθρώπου ἀμελεῖς ἢ ἀσεβεῖς;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Οὕτως ἐδέποσῶς^(α), διατὶ δ' ἐν εἶναι βολέτον
 ὅτι ἐκεῖνοι ὅπῃ μὲ ἀληθινὴν πίσιν εἶναι ριζομηνοὶ
 ἢ φυλομηνοὶ σιμᾶ εἰς τὸν Χριστόν, νὰ μὴν κἀμνησι
 καρπὸς ἀξίος^(β).

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

- (α) Ρ' ὦμ γ'. λα'. Διατὶ τὴν πίσιν κἀμνομηνοὶ δ' ἐγγὺν τ' νόμον; μὴ
 γ' ἴσοιτο: ἀμὴ βεβαιώνομηνοὶ τὸν νόμον. Ρ' ὦμ. σ'. α̃, β'. Τὶ γέ-
 λομηνοὶ εἰπεῖ λοιπὸν; νὰ σκοπέμεσεν εἰς τ' ἀμαρτίαν διὰ νὰ πλεο-
 νάση ἡ χάρις; μὴ γ' ἴσοιτο. ἐμεῖς ὅπῃ ἀπεθάνομηνοὶ τῇ ἀμαρτίᾳ,
 πῶς θελομηνοὶ ζήσῃ πλέον εἰς αὐτῶ;
- (β) α'. Καθ. Γωαν. γ'. θ'. Καθ' ἕνας ὅπῃ ἐξηγήθη ἀπὸ τ' Θεόν
 δ' ἐν κἀμνῇ ἀμαρτίαν, ὅτι τὸ σπέρμα του μερῆ εἰς αὐτὸν, ὅ δ' ἐν
 ἡμπορεῖ νὰ ἀμαρτάνῃ, ὅτι ἐξηγήθη ἀπὸ τ' Θεόν. Γωαν. ιε'. ε'.
 Ἐγὼ εἶμαι ἡ ἀμπελῆ, ἔσεῖς τὰ κλήματα; ἐκεῖν' ὅπῃ
 μερῆ εἰς ἐμὴν, καὶ ἐγὼ μερῶ εἰς αὐτὸν, ἐκεῖν' κἀμνῇ
 πολλὴν καρπὸν.

Περὶ τῶν Γερῶν Μυστηρίων, ἢ τῶν
 ἀγίων Σημείων.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ ΞΕ'.

Ἐπειδὴ τὸ λοιπὸν διὰ μέσθ πίσεως μοναχὰ
 γ' ἴσομεσθε μέτοχοι τῶ Χριστοῦ, ἢ ὁλονῶν τῶν ἀγα-
 θῶν τε, ἀπὸ πᾶθεν ἢ πίσις ἐτέτη ἔρχεσθ;

Κυρια-
 κῆ κί.

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Ἀπὸ τὸ ἅγιον Πνεῦμα^(α), τὸ ὁποῖον εἰς ταῖς καρδίαις μας διὰ μέσσω τῶν θείων Εὐαγγελισμῶν τὴν ξαναθερμαίνει^(β). Καὶ μὲ τὴν μετὰ χεῖρσιν ἐκείνων ὅπως ἔχωμεν τῶν θείων Μυστηρίων, μᾶς τὴν στερεώνει^(γ).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Γ .

(α) β'. Κορ. δ'. ιγ'. Ἐστάντας να ἔχωμεν τὸ αὐτὸ Πνεῦμα τῆς πίσεως, καὶ τὰ λοιπά.

(β) Ρ'ωμ. ι'. ιζ'. Ἡ πίστις λοιπὸν εἶναι ἐξ ἀκροῦς, ἢ δὲ ἀκροῦ, εἶναι διὰ μέσσω τῶν λόγων τοῦ Θεοῦ. α'. Κορ. γ'. ε', σ'. Τίς λοιπὸν εἶναι ὁ Παῦλος; καὶ τίς εἶναι ὁ Ἀπολλῶς, ὡς αὐτὸς ἠρέται; διὰ μέσσω τῶν ὁποίων ἐσεῖς ἴπιστεύσατε; Ἐγὼ ἐφύττωσα, Ἀπολλῶς ἐπότισε, ἀλλ' ὁ Θεὸς τὴν αὐξήνη: καὶ τὰ λοιπά.

(γ) Ρ'ωμ. δ'. ια'. Καὶ ἐπῆρε τὸ σημάδιον τῆς ὠκυτομῆς βῆλλα τῆς δικαιοσύνης τῆς πίσεως, (ἢ ὁποῖα) τῶν ἐλογαριάζοντων ἀκόμι εἰς τὴν ἀκροβυστίαν. Πράξ. ἡ'. λς', λζ', λη'. Καὶ λέγει ὁ Εὐνδύχου, να τὸ νερὸν τίμε ἐμποδίζη να βαπτισθῶ; Καὶ εἶπεν ὁ Φίλιππος, ἀνὰ πίστιν μὲ ὄλλω σε τὴν καρδίαν ἠμπορεῖς. καὶ ἐκείνους ἀπεκρίθη καὶ εἶπε, πιστεύω τὸ τίον τοῦ Θεοῦ να εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Καὶ ἐπέσασκε να σαθῆ τὸ ἀλογόμαζόν τε. καὶ ἐκατέβηκαν οἱ δύο εἰς τὸ νερὸν, καὶ ὁ Φίλιππος καὶ ὁ Εὐνδύχου, καὶ τὸν ἐβάπτισεν.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ ἑς'.

Καὶ τὴν πρᾶγμα εἶναι τὰ Μυστήρια;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Εἶναι φαινόμενα καὶ ἱερα^(α) σημάδια^(β) καὶ τυπώματα^(γ), νομοθετημένα ἀπὸ τὸν Θεόν, διὰ τὴν

Θ ρ 3

τινῶν

τιῶν ὑπόθεσιν ἐτέτι τῆς Μυστηρίων ^(δ). Διὰ τὴν
 τυχαίην ὅτι μετὶ μετὰ χερσίν τες τὰ χερσὶν εἰς
 τῶν λόγους πλέα φανερώτερα τὰ ταξίματα,
 ὅπερ μᾶς τὰ ζῆ τὸ θεῖον Εὐαγγέλιον ^(ε), καὶ πλέα
 σημαδουμῶνα ^(ς). Ὡσαύτῃ ὅπερ ὁ Θεὸς, ὅχι μονα-
 χὰ κοινὰ εἰς ὅλους, ἀμὴ καὶ ξεχωριστὰ ἕκαστῃ ἐν
 πιστῷ, διὰ τὴν φύσιν τῆς μίας φορᾶς καὶ μόνης τῆς
 Χειρῶν, ὅπερ εἰς τὸν Σταυρὸν ἀπάνω ἐπεσφε-
 ρε, καὶ τὴν χάριν τὴν συγχώρησιν τῆς ἀμαρτιῶν χα-
 εἰζῆ, αὐτάμα καὶ τὴν αἰώνιον ζωὴν ^(η).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι.

- (α) Ἐξοδ. κθ'. λγ'. Καὶ ὁ ἀλλόφυλος δὲν θέλῃ φάγη ἀπὸ
 ἐκείνου, διότι ἔστι ἄγια.
- (β) Ῥωμ. β'. κη'. Ἡ πεποιθὴς ἢ σαρκική. Ἐξοδ. ιβ'. ιγ'. Καὶ
 θέλῃ σὰς ἔστι τὸ αἷμα εἰς σημεῖον ἀπάνω εἰς τὰ στήθα ὅπερ
 θέλετε εἶσε. Καὶ θέλῃ ἰδεῖ τὸ αἷμα, ἢ θέλῃ σὰς συμπιθῆσθαι,
 καὶ δὲν θέλῃ εἶσαι εἰς ἑσᾶς πλῆρη, νὰ σὰς κατὰ λύση, ὅταν
 θέρνω τὸν τόπον τῆς Αἰγύπτου.
- (γ) Γεν. ιζ'. ια'. Καὶ θέλετε πεποιθῆσθαι τὴν σάρκα τῆς ἀκροθυ-
 τίας σας, ἢ θέλῃ εἶσαι σημεῖον τῆς σωτηρίας ἀνάμεσά μου καὶ
 ἀνάμεσά σας. Ῥωμ. δ'. ια'. Καὶ ἐπῆρε τὸ σημεῖον τῆς πεποιθῆς
 βῆλλα τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως. α'. Κορ. ια. κδ', κε'. Λά-
 βετε φάγετε, τῶν ἔστι τὸ (ῶμα μου ὅπερ ἔχω φεῖ) ἀλάσθεις σας,
 ἐτῶν κάμνετε εἰς τὴν ἀναθήμην μου. Ἐτῶν τὸ πότηρον ἔστι ἢ
 καινῶνα ἀλάσθεις εἰς τὸ αἷμα μου, ἐτῶν κάμνετε ὅσαις φο-
 ραῖς τὸ πίνετε, εἰς ἐδικλῶν μου ἀναθήμην.
- (δ) Πραξ. ζ'. η'. Ὁ Θεὸς ἔδωκε ἀλάσθεις πεποιθῆς. Ἐξοδ.
 ιβ'. κζ'. Ἡ οὐσία εἶναι τὸ Πάχος ἐτῶν τῶν Κυρίων. Ἰωάν.
 α'. λγ'. Ἐκεῖνός ὅπερ μὲς ἐπεμψε νὰ βαπτίζω. α'. Κορ.
 ια'. ιγ'. Ἐκεῖνο ὅπερ σὰς ἐπῶν ἀδωκα, τὸ ἐπῶν ἀλαβα ἀπὸ

τὸν Κύριον, ὅτι ὁ Κύριος ἔτι νύκτα ὅπῃ ἐώραθῆναι δίδεται, ἐπῆρε ψωμί: καὶ τὰ ἴπλοιπα.

- (1) Ἐξοδ. ιγ'. θ'. Καὶ νὰ σῶ ἔτι) Διὰ σημάδι ἀπάνω εἰς τὰ χεῖρα σου, καὶ ἐνθυμητήριον ὁμωρεσὰ ἐὰ μάτια σου. Ἐβρ. θ'. ζ', η'. Εἰς τὸ δεύτερον μίαν φοράν τὸν χρόνον ἔμπαινε μόνος ὁ δὲ χειρῶν, ὅχι χωρὶς αἵμα: καὶ τὰ λοιπά. Ἐτῆτο δείχνωντας τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὅτι ἀκόμι σεκαμλῆς τῆς πρώτης σκηνῆς, ἡ ὁποία ἦτον τύπος εἰς τὸ καιρὸν τὸ παρόντα: Ἐτὰ λοιπά.
- (2) Ῥωμ. δ'. ια'. Καὶ ἐπῆρε τὸ σημάδι τῆς πεποιθῆς βεββαίως τῆς δικαιοσύνης τῆς πίσεως.
- (3) Πράξ. β'. λη'. Ὁ Πέτρος εἶπε, μετάνοήσετε, Ἐὰς βαπτισθῆτε καθ' ἕνα ἄπο ἑσῶν, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς συχώρησιν ἁμαρτιῶν. Πράξ. κβ'. ιε'. Καὶ τῶρα πὶ δὲ χεῖρας σύκω ἀπάνω βαπτισθὲ καὶ λῆσε τὰ ἁμαρτίαι σου: Ἐτὰ λοιπά. Λυκ. κβ'. ιθ', κ'. Ἐτῆτο ἔτι) τὸ κερμίμα ὅπῃ δίδεται) Διὰ λόγους εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Ἐτῆτο τὸ ποτήριον ἔτι) ἡ καινὴ ἔργα Διὰ θῆκη εἰς τὸ αἷμα μου, τὸ ὁποῖον χυῖναι) Διὰ λόγους.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ ξζ'.

Καὶ τάχα λοιπὸν τῆς δύο ἐτάτων ἀντάμα ἤγαν, ἔ λόγος καὶ τῆς μυστηρίων ἐτάτῃ ὁ σκοπὸς εἶναι, ὅτι ἡ πίστις μας βεβαιώνεται) εἰς τὴν θυσίαν τοῦ Χριστοῦ ὅπῃ ἀπολελώθη ἀπάνω εἰς τὸν Σταυρὸν, πῶς νὰ εἶναι ἐτάτῃ τὸ θεμέλιον τῆς σωτηρίας μας;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Ναῖσκε. διότι τὸ ἅγιον Πνεῦμα τὸ διδάσκει εἰς τὸ θεῖον Εὐαγγέλιον^(α), καὶ μάς τὸ βεβαιώνει διὰ μέσους τῆς Ἱερῶν Μυστηρίων, πῶς ἡ σωτηρία μας ὅλη εἶναι ἀπηθωρμένη εἰς τὴν θυσίαν τοῦ Χριστοῦ, ὅπῃ

ὅπῃ διὰ λόγους ἐτελείωσεν ἀπάνω εἰς τὸν
Σταυρὸν ^(β).

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

^(α) α'. Κορ. β'. α', β'. Κηρύσσωντας σας τὴν μαρτυρίαν τοῦ Θεοῦ.
Διατὶ δὲν ἀπεφάσισα ποτὲ νὰ ἠξώρω τίποτες ἄλλα εἰς ἐσῶς
ὡς τὸ Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τὸν ἐσαυρωμένον. α'. Κορ. γ'. ια'.
Κανένας δὲν δυνάμει νὰ βάλλῃ ἄλλον θεμέλιον, ἔξω ἀπὸ οὗ κείνου
ὅπῃ κείτε, ὁ ὁποῖός ἐστὶν ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

^(β) Κολαοσ. β'. ια', ιβ'. Εἰς τὸ ὁποῖον, εἰς πεντήκοντα μὲ πεντα-
μυῖα ἀχφροπίητον, μὲ τὸ νὰ ξεγυμνωθῇ τὸ σῶμα τῶν ἀμαρτη-
μάτων τῆς σαρκὸς, εἰς τὴν πενταμυῖαν τοῦ Χριστοῦ. Ἐς ὧντας νὰ σω-
θησῆτε μετ' αὐτὸν εἰς τὸ βάπτισμα: καὶ τὰ λοιπά. α'. Κορ.
ε'. ζ'. Διατὶ ὁ Χριστός ὅπῃ ἐστὶν τὸ Πάχος μας, ἐθυσιάσθη διὰ
λόγους. Λακ. κβ'. κ'. Ἐτῆτο τὸ πτόηρον ἐστὶν ἡ καινὴ ἔργια
διὰ τὴν εἰς τὸ αἷμα μας, τὸ ὁποῖον χυῖται διὰ λόγους σας.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ Ζη'.

Καὶ πόσα εἶναι τὰ Μυστήρια ὅπῃ ὁ Χριστός
εἰς τὴν νέαν διαθήκην ἐνομοθέτησε;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Δύο, Τὸ Ἱερὸν Βάπτισμα ^(α), καὶ τὸ Ἱερὸν
Δεῖπνον ^(β).

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

^(α) Ἰδὲς εἰς τὸ α', ἐρώτησιν. Σύρτε καὶ διδάξετε.

^(β) Ἰδὲς εἰς τὸ β', ἐρώτησιν. Ὁ Κύριός ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός: καὶ
τὰ λοιπά. Ἰδὲς α'. Κορ. ι'. Καὶ κεφ. ιβ', ιγ'. Ὅπῃ διὰ τὰ
δύο Μυστήρια ἀναδημιουργήθη.

Περί

Περὶ τῆς Βαπτίσματος.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ 59.

Κυρίως
κἢ κτ'.

Πῶς τὸ Ἱερόν Βάπτισμα σὲ νεθεῖται καὶ σὲ βεβαιώνει ὅτι πῶς εἶσαι μέτοχός τῆς Θυσίας τῆς Χριστοῦ, ἐκείνης ὅπως μίαν φορὰν ἀπάνω εἰς τὸν Σταυρὸν ἐτελείωσε;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Ὅτι πῶς ὁ Χριστὸς ἔσωντας καὶ νὰ ὄρισε τὸ ἐξωλερικὸν λουτρὸν τῆτο ^(α), αὐτάμα ἔταξεν ὅτι καθὼς μετὸ λουστῆμα ἔνεργε ἐτέτε καθαρίζεν) αἱ ἀκαθαρσίαις ἔκορμίζ ἐξωθεν. Τὸν αὐτὸν ἴδιον τρόπον μετὸ αἵματι καὶ μετὸ Πνεῦμα, ὅλον τὸν μολυσμὸν τῆς ψυχῆς, ἤγεν, ὅλα μετὰ ἀμαρτήματα καθαρίζεν) ^(β).

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

(α) Σύρτε διδάξετε: κἢ τὰ λοιπά.

(β) Τίτ. γ'. ε'. Κατὰ τὴν ἐλεημοσύνην μαῶς ἔσωσε διὰ μέσθον ἔλυσίμαίς τῆς ξαναγεννήσεως καὶ τῆς ξανακαινεργώσεως ἔδωκεν Πνεῦμαίς. Πράξ. κβ'. ιε'. Ἀσύνω ἀπάνω βαπτίσθον κἢ λῶσε τὰς ἀμαρτίας σου, ὅπως ἀλάβρη τὸ ὄνομα ἔκ Κυρίου.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ 60.

Καὶ τὴν σημαίνει μετὸ νὰ λουθῆ πινὰς μετὸ αἷμα ἔκ Χριστοῦ καὶ μετὸ Πνεῦμα;

† ἤγεν, πῶς
δηλοῖ, ἢ πῶς
λογοῦται.

14.

ΑΠΟ-

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Φανερώνη ή ἀποδείξει πῶς λαβένοντες ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ξεχωριστῶν συγχώρησιν τῶν ἁμαρτιῶν, διὰ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ ὅπερ ἔχυσεν ἀπάνω εἰς τὸν Σταυρὸν εἰς τὴν θυσίαν ταυ διὰ λόγους μας ^(α). Καὶ ὅτι πῶς ξανακαινεργώνομασθε μετὸ ἅγιον Πνεῦμα, ἢ ἀγιαζόμεσθε, ἡρώμενοι ἴμιον μέλη τοῦ Χριστοῦ ^(β). Καὶ ἔσονται νὰ ἀποθανώμεν ταῖς ἁμαρτίαις, νὰ ἀπεργάσωμεν μὲ δυσέβειαν καὶ μὲ ἀκατάκριτον ζωὴν ^(γ).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι .

(α) (β) α'. Κορ. 5'. ια'. Ἀπολαθήκετε, ἀγιαθήκετε, ἐδικαιώθηκετε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ἢ εἰς τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἀποκ. ᾱ. ε'. Εἰς ἐκεῖνον ὅπερ μαῶν ἀγάπησε, καὶ μαῶν ἔλυσεν ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μας μὲ τὸ αἷμα ταυ. Ἰωαν. γ'. ε'. Ὅτι οἱ δὲν ἡμνηθῆν ἀπὸ νερόν ἢ Πνεῦμα, δὲν ἡμπερεῖν νὰ ἔμπη εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

(γ) Ρώμ. 5'. γ', δ'. Δὲν ἠξέδρετε ὅτι ὅσοι ἐβαπτισθήκαμεν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, εἰς τὸν θάνατόν ταυ ἐβαπτισθήκαμεν; Ἀλλὰ μέσθ τοῦ βαπτίσματος ταυ ἐθαφθήκαμεν μετ' αὐτόν εἰς τὸ θάνατον, ἀλλὰ νὰ περπατήσωμεν ἢ ἐμεῖς εἰς καινεργίαν ζωὴν, καθὼς ὁ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ ο α'.

Καὶ πῶς τὰ ζῆ ὁ Χριστὸς ὅτι τεθιανῆς λογῆς παρόμοια ὡς καθὼς καθαρίζομασθεν εἰς τὰ κορμῖα μὲ τὸ νερόν, ἔτζη καὶ μὲ τὸ αἷμα ταυ καὶ

καὶ Πνεῦμα νὰ καθαριζώμεσθε καὶ εἰς ταῖς
ψυχαῖς.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Εἰς τὴν διάταξιν τῆ βαπτίσματι, ὅταν
εἶπεν. Σύρτε καὶ διδάξετε ὅλα τὰ ἔθνη, βαπτί-
ζοντές τα εἰς τὸ ὄνομα Ἰ Πατρὸς καὶ Ἰ Υἱὸς καὶ Ἰ
ἀγίου Πνεύματι. Καὶ ἐκεῖνοι ὅπερ πισύσθη καὶ
βαπτισθῆ θέλῃ σωθεῖ. Καὶ ὅποιος δὲν πισύσθη
θέλῃ κατακριθεῖ. Τὸ ὅποῖον τάξιμον πάλιν μα-
ταλογάζεται φανερὰ ὅποταν ἡ γραφὴ κερῆ
τὸ βάπτισμα λεττον τῆ ξαναγενήσεως^(α), καὶ
πλύσιμον τῆ ἀμαρτιῶν^(β).

Ματθ. κη'. ιθ'. Μαρκ. ιθ'. ις'. Σύρτε καὶ διδάξετε ὅλα τὰ ἔθνη,
βαπτίζοντάς τα εἰς τὸ ὄνομα Ἰ Πατρὸς καὶ τῆ Υἱὸς καὶ τῆ ἀγίου
Πνεύματι. Καὶ ὅποιος ἐκεῖνος πισύσθη καὶ βαπτισθῆ,
θέλῃ σωθεῖ. Καὶ ἐκεῖνος ὅπερ δὲν πισύσθη, θέλῃ κατακριθεῖ.

^(α) Ἰδες εἰς τὴ ἐρώτησιν ξθ', εἰς τὸ (β) γράμμα. καὶ τὴν ἐλεημο-
σύνην τῆ μαρτυρίας: καὶ τὰ λοιπά.

^(β) Ἰδες εἰς τὸ αὐτὸ. Ἀσύκω ἀπάνω βαπτισμα.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ οβ'.

Καὶ τάχα λοιπὸν ἐτέτο τὸ ἔξωθεν νερογέσι-
μον εἶναι ἐκεῖνο τὸ λεξιμον τῆ ἀμαρτιῶν;

Κυρια-
κή κζ'.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Οὕσπερ^(α), διότι μοναχὰ τὸ αἷμα τῆ Χριστοῦ
καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, μαρς καθαρίζει ἀπὸ κάθε
ἀμαρτιαν^(β).

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

- (*) α'. Πέτρ. γ'. κα'. Τῶ ὅποις τὸ ἀπίτυπον, ἦσαν, τὸ βάπτισμα, ὃχι ἡ ἀκαθαρσία τῆς λέρας τῆς σαρκὸς, ἀλλὴ τὸ ἐρώτημα τῆς καλῆς συνειδήσεως εἰς Θεὸν, τῶρα καὶ ἐμαῶ σῶζι δια τῆς ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- (β') Ματθ. γ'. ια'. Εἰ γὰρ οὖν βαπτίζω με νερόν εἰς μετάνοιαν, ἀλλὴ σκεῖν ὅτι ἔρχεται καταπόδι μου, εἶ) δυνατώτερός μου, ὃ ὅποις ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀξιὸν νὰ βαπτίσω τὰ ποδιὰ μου, αὐτὸς θέλει σαῶ βαπτίσῃ με Πνεῦμα ἅγιον καὶ με Φωτίαν. Ἰωάν. ιθ'. λδ'. Καὶ παρὰ τοῦτος διήνηκεν αἷμα καὶ νερόν. α'. Καθ. Ἰωάν. ε'. ε'. Ἐτῆτ ὅτι ἔρχεται με νερόν καὶ με αἷμα, Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ὃχι μόνον με νερόν, ἀλλὴ με νερόν καὶ με τὸ αἷμα.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ ογ'.

Καὶ διὰ ποίαν ἀφορμὴν τὸ ἅγιον Πνεῦμα καὶ τὸ Βάπτισμα, Λειτουργία τῆς ἁγιασμοῦ, καὶ ἀπολύσιμον τῶν ἀμαρτιῶν;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Διότι ὁ Θεὸς χωρὶς ἀξιολογίας τῆς ὑπόθεσιν δὲν μιλεῖ, ὅθεν ἀπλῶς ἐτζημόνον διδάσκει τὰ λόγια ἐτῆτα (ἦσαν) ὅτι ὡς καθὼς ἡ ἀκαθαρσία ὃχορμίσ με τὸ νερόν ἐτῆτο καθαρίζε) (*), ἐτζη καὶ με τὸ αἷμα ὃ Χριστοῦ (*), καὶ με τὸ Πνεῦμα καθαρίζεν) τὰ ἀμαρτήματα (*): Ἀλλὴ μάλιστα θέλει πεισθεῖν ἡμᾶς βεβαιώσῃ με τὸ Θεῖκόν ἐτῆτο σημάδι καὶ ἀρραβῶνα, πῶς ὃχι ὀλιγώτερον βεβαια με τὸ Πνευματικόν λῆσιμον τῆτο καθαρίζεν)

ζεν) αἰ ψυχαί, ὡς αὖτως καθὼς μετὸ νερογλύσι-
μον τὸ ἐξωτερικὸν καθαρίζεν) τὰ σώματα^(δ).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι :

(α) Ἰεζεκ. 15'. δ'. Καὶ εἰς νερὸν δὲν ἐλέσθης.

(β) Ἀποκ. α̃. ε̃. Καὶ μαῶς ἔλθοσ ἔ ἀμαρτίαις μας, μετὸ αἷμα τρι

(γ) Ἡσαΐ. δ'. δ'. Καὶ θέλῃ πλυθῆ ὁ Κύριος ἔ ἀκαθαρσίαν ἔ
υῶν Ἐθνατέρων ἔ Σιων, ἔ θέλῃ καθαρίσῃ τὸ αἷμα ἔ Ἰερου-
σαλήμ διὰ τὸ μέσον τῆς μετὸ Πνεῦμα τῆς κρίσεως, ἔ μετὸ Πνεῦμα
τῆς καύσεως.

(δ) Πράξ. β'. λη'. Ἀς βαπτισθῆ καθ' ἕνασ διὰ τὸ ἑσῶσ εἰς τὸ ὄνομα
τῆ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς συγχώρησιν ἀμαρτιῶν. Γαλ. γ'. κζ'.
Διὰ τὸ ὅσοι ἐβαπτισθῆκετε εἰς τὸ Χριστόν, ἐνδυσθῆκετε τὸ Χριστόν.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ . οδ'.

Τάχα καὶ τὰ μικρὰ παιδία κάμνῃ χεῖρα νὰ
βαπτίζωνται;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Ναίσκε βέβαια. διότι ἐπέσθῃ ἴσια μετὸ ἐκείνους
ὅπερ εἶναι νόμος ἡλικίας (ἡ γεν) ὅσῃ ἀνδρας^(α),
μελέχου ἔ χεῖρ ἔ διαθήκης ἔ Θεοῦ καὶ τῆς
Ἐκκλησίας^(β). Ὡσαῦν ὅπερ ὀλιγώτερον δὲν ὅσῃ
εἶναι ταμνυθῆνον διὰ τὸ ὅσῃ μεγάλης, πῶς νὰ ἔχουσ
τὴν συγχώρησιν τῆ ἀμαρτιῶν, διὰ μέσοσ ἔ αἷ-
μα ἔ Χριστοῦ, ἔ τὸ ἅγιον Πνεῦμα ὅπερ ἐνεργεῖ
τὴν πίσιν εἰς τὰς καρδίαισ των^(γ). Κάμνῃ χεῖρα
ὅπε καὶ ἐτέστα νὰ ἐνωθῆσ μετὸ τὴν Ἐκκλησίαν τῆ

Χριστιανῶν, καὶ ναὶ ἤρξον ἓνα κορμὶ διὰ μέσθ' Ἐ
βαπτίσματι (α), ὅπῃ εἶναι σημεῖον τῆς διαθήκης Ἐ
Θεῶ (β), καὶ ναὶ διαφέρουσι ξεχωριστὰ ἀπὸ τὰ παι-
δια τῶν ἀπίστων. Καθὼς εἰς τὴν παλαιὰν διαθή-
κην ἐγένηκεν διὰ μέσθ' Ἐ τῆς ἀνομίας. ἀπὸ τῆς ὁποίας
τὸ ἅγιον Βάπτισμα εἰς τὴν νέαν διαθήκην ἐνο-
μοθετήθη (γ).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι.

- (α) Γεν. ιζ'. ζ'. Καὶ θέλω σερεῶσθ' Ἐ τὴν Διαθήκην μετὰ ἀνάμεσά σας,
καὶ ἀνάμεσά Ἐ ἀπὸ τῆς σκεῆς Ἐσέως ἀπὸ σένα. α'. Κορ. ζ'. ιδ'.
Τὰ τέκνα σας ἦσαν ἀκάθαρτα, ἀμὴ τῶρα ἔσονται ἅγια.
- (β) Μαρκ. ι'. ιδ', ις'. Ἀφῆτε τὰ παιδία ναὶ ἔρχου) εἰς ἐμὴν, καὶ
μὴ τὰ ἐμποδίζετε (ἔπειτα ἀπὸ τῶν ποιῶν ἔσονται) ἢ βασιλεία τῆς Θεῶ.
Καὶ ἀγκαλιάζωντάς τας ἔβαλλε τὰ χεῖρα τας ἀπάνω εἰς αὐτάς
καὶ τὰ εὐλόγησε.
- (γ) Πράξ. β'. λη', λθ'. Μετανοήσατε καὶ αὐτὸς βαπτισθήτε καθ' ἑνας
ἀπὸ τῶν ὀνομάτων Ἐ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς συγχώρησιν ἁμαρ-
τιῶν, καὶ θέλειε πᾶσι τὸ δωρεὰν Ἐ τὸ ἅγιον Πνεῦμα. Διατί εἰς
ἑσάς ἔσονται τὸ πᾶσι καὶ εἰς τὰ παιδία σας, καὶ εἰς ὅλους τῶν
μακρυῶν, ὅσους καὶ ἀνὰ προσκαλέση Κύριος ὁ Θεός μας.
Πράξ. ι'. μζ'. Μὴνα ἠμπορῆ κατένας ναὶ ἐμποδίσῃ τὸ νερὸν ναὶ
μὴ βαπτισθῶσιν ἐτῆτοι, οἱ ὅποιοι ἔλαβαν Πνεῦμα ἅγιον ὡσὺν
ἔμεῖς; Πράξ. ια'. ιζ'. Ἐπεὶ δὲ λοιπὸν καὶ ὁ Θεὸς αὐτῶν ὅπῃ
ἔπισθυσαν εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, τῶν ἔδωκε τῶν ἰσῶν
χάριν ὡσὺν καὶ ἡμᾶς, ἐγὼ τὴν ἡμῶν διωατὸς ναὶ ἐμποδίσω
τὸν Θεόν;
- (δ) Πράξ. ις'. λγ'. Καὶ ἐβαπτισθή αὐτὸς καὶ οἱ ἐδικοῖται ὅλοι οὗτοι.
α'. Κορ. α'. ις'. Καὶ ἐβάπτισα Ἐ τὸν σάτυρον Ἐ Στεφᾶνον, καὶ τὰ
λοιπά. Ἐφροσ. ε'. κέ', κς'. Καὶ ὁ Χριστὸς ἀγάπησε Ἐ τὴν Ἐκκλη-
σίαν, καὶ ἐπαρέδωκε Ἐ λόγον τῶν δι' αὐτῶν. Διὰ τὴν ἁγίασιν
καταπεριζωντάς τιν μετὰ τὸ λῆσμον Ἐ νερῶ, διὰ μέσθ' Ἐ λόγον:

καὶ τὰ λοιπά. α'. Κορ. ι'. α', β'. Θέλω ἀδελφοὶ καὶ ἡξάρει εἰσεῖς, ὅτι ὅλοι οἱ Πατέρες μας ἦταν ἀπὸ κάτω εἰς τὸ νεφέλλω, καὶ ὅλοι ἀπέβησαν διὰ μέσθ τῆς θαλάσσης. Καὶ ὅλοι εἰς τὸ Μωϋσῆν ἐβαπτίσθησαν εἰς τὴν νεφέλλω καὶ εἰς τὴν θαλάσσαν.

(ε) Γεν. ιζ'. ια', ιβ'. Καὶ παιδίον ὀκτὼ ἡμερῶν θέλει πειρηθεῖ εἰς ἑσῆς, καὶ θε ἀρσενικὸν εἰς τὴν γυναικῆ σας. Καὶ θέλει πειτεμένη τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας σας, εἰς σημάδι τῆς Διαθήκης ἀνάμεσόν μου καὶ ἀνάμεσόν σας.

(ς) Κολασ. β'. ια', ιβ'. Εἰς τὸν ὁποῖον καὶ πειρηθήτε με πειτομῶν ἀχθροποίητον, με τὸ νὰ γυμνωθῆτε τὸ σῶμα τῆς ἀμαρτημάτων τῆς σαρκὸς, εἰς τὴν πειτομῶν τῆς Χρυσῆς. Ἐσώντας νὰ ζωταπήτε μετ' αὐτὸν εἰς τὸ βάπτισμα.

Περὶ τῆς Κυριακῆς Δείπνης.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ οε'.

Κυριακῆ
καὶ κη'

Πῶς σὲ νεθεῖα καὶ σὲ βεβαιώνε τὸ Ἱερόν Δείπνον, ὅτι μελέχθης τῆς Θυσίας τῆς Χρυσῆς, ἐκείνης ὅτι μίαν φορὰν ἐτελείωσεν ἀπάνω εἰς τὸν Σταυρὸν, καὶ τῆς ἄλλων τε Ἰησοῦ των ὅλων ἀγαθῶν;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Ὅτι πῶς ὁ Χρυσὸς, ἔσώντας καὶ νὰ ἐπερῶσαξεν ἐμὴν ἀντάμα με ὅλας οὐδὲ πῶς νὰ φάγωμεν ἀπὸ τὸ ψωμὶν ἐκεῖνο τὸ κομμυρόν, καὶ νὰ πῶμεν ἀπὸ τὸ πολήρον ἐκεῖνο ὅτι θελεν μᾶς διαμοιράσθαι, εἰς ἀναθύρησίν τε^(α), ἐπερῶσαξεν ἀκόμι καὶ ἄλλα ἐτῆτα τὰ ξίματα. Πρῶτον μὲν πῶς τὸ σῶμα τε ποικίτης λογῆς βέβαια ἀπάνω εἰς τὸν Σταυρὸν νὰ

να ἐθυσιάσθῃ ἢ να ἐκόπη διὰ λόγους, καὶ να ἐχύθῃ ὁμοίως ἢ τὸ αἷμα, καθὼς μετὰ μά-
 παμα βλέπω τὸ ψωμί τε Κυεῖς, ὅπερ κόφει) ^(α)
 διὰ λόγους, ἢ τὸ ποτήριον ὅπερ μετὰ συγκοινω-
 νάται ^(β). Ἐπὶ ταῦτα πῶς μετὰ σῶμα τε ὅπερ ἐσαυ-
 ρώθη, καὶ μετὰ τὸ αἷμα τε ὅπερ ἐχύθη, τὴν ψυ-
 χλωμα θρέφει καὶ τὴν πόλιν εἰς αἰώνιον ζῶν,
 τοιούτης λογῆς καθολικὰ ὡς καθὼς ἐγὼ τὸ λα-
 βένω ἀπὸ τὰ χεῖρα Ἰησοῦ. Καὶ εἶμαι συγ-
 κοινητὴν ἢ μέτοχον Σωματικὰ καὶ Ἰ ψω-
 μίς ἢ τε ποτιεῖς Ἰ Κυεῖς. Τὰ ὅποια μετὰ κοι-
 νωνεῖ) ὡσανὺ ἀξιοπίστα ἢ ἀληθινὰ σημάδια Ἰ
 Σώμα ἢ Αἷμα ἢ τε Κυεῖς ^(γ).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι.

- (α) Ἰδες εἰς τὴν οὐκ ἐρώτησιν. Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς
 ἐπῆρε ψωμί: καὶ διαχαρῆσας τὸ ἔκοψε καὶ εἶπε: Ἐτῆτο κά-
 μέλει εἰς τὸ: Ἐτὰ λοιπά. Ἀκόμι, ἰδες εἰς τὸν αὐτὸν τόπον. Τὸν
 ὅμοιον τρόπον ἐπῆρε καὶ τὸ Ποτήριον, λέγωντας: Ἐτῆτο κάμελει,
 ὅσαις φοραῖς, καὶ τὰ λοιπά.
- (β) Ἰδες εἰς τὸν αὐτὸν τόπον. Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς
 ἐπῆρε ψωμί καὶ τὸ ἔκοψε καὶ εἶπε: Ἐτῆτο (Ἰ) τὸ Σῶμα μα, ὅπερ
 κόφει) διὰ λόγους. Ἀκόμι, ἰδες εἰς τὸν αὐτὸν τόπον. Ἐτῆτο
 τὸ Ποτήριον (Ἰ) ἢ καινέργια Διαθήκη εἰς τὸ αἷμα μα.
- (γ) Ἰδες εἰς τὸν αὐτὸν τόπον. Ἐπῆρε ψωμί, καὶ εἶπε: Ἐτῆτο (Ἰ)
 τὸ Σῶμα μα. Ἀκόμι, ἰδες εἰς τὸν αὐτὸν τόπον. Ἐτῆτο τὸ Πο-
 τήριον (Ἰ) ἢ καινέργια Διαθήκη εἰς τὸ αἷμα μα. Ἀκόμι, ἰδες
 εἰς τὸν αὐτὸν τόπον. Τὸ ψωμί ὅπερ κόφεται μὴ δὲν (Ἰ) κοινωνία
 τῆ Σώμα ἢ Χεῖς; καὶ τὰ λοιπά. Τὸ Ποτήριον τὸ διλογίας
 τὸ ὅπιον διλογίας μὴ δὲν εἶναι κοινωνία ἢ Αἷμα ἢ τε Χεῖς.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ. 05'.

Καὶ τὴ λογά(ε^α) μετὸν ἀτρώγων τὸ ἔσαυ-
ρωμένον ζῶμα ἔχεις, καὶ τὰ πίνων τὸ χυ-
μένον αἷμα;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ.

Ὅτι πῶς ὄχι μοναχὰ νὰ δεχώμεθε τὸν θά-
νατον τῶ χεις ἢ ὅλα τε τὰ παθήματα με βε-
βαίαν πίστιν, ἢ πῶς διὰ μέσων νὰ μελέχων
τὴν συχώρησιν τῆς ἀμαρτιῶν καὶ τὴν αἰώνιον
ζωήν^(α), Ἄ μὴ πῶς ἀκόμι πλέον ἐνώμα ἄθε κα-
θημερινὰ μετὸ ἀγιόν τε ζῶμα, διὰ μέσων τῶ
ἀγίω Πνεύματι, ὅπερ ἀντάμα κατοικᾷ με τῶ
λόγους^{(β)(γ)}. Ὡς ἐπεὶ, ἀν καλὰ ἢ αὐτὸς καὶ
εἶναι εἰς τὸν οὐρανὸν ἀπάνω, ἢ ἐμεῖς εἰς τὴν γῆν
κάτω, ὅμως, εἴμασε κορμῖα ἀπὸ τὴν ζῶκα τε,
ἢ κόκαλα ἀπὸ τὰ κόκαλά τε^(δ). Καὶ ὡς καθὼς
τὰ μέλη τοῦ κορμῖα εἶναι τῆς μίας ἴδιας ψυχῆς,
ἐτζη καὶ ἐμεῖς ἀπὸ ἑνα ἴδιον Πνεῦμα, ζώνταν ὁ-
μάθε καὶ κυβερνόμεθε^(ε).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι.

(α) Ἰωάν. 5'. λέ, ν', ιδ'. Ἐτῆ το (εἴ) τὸ ψωμι ὅπερ καλεσαίνθη ἀπὸ
τῆ θρανόν, ἀπὸ νὰ μὴν ἀποθάνη ὅποιος τὸ φάγη. Ἐκεῖν^(α)
ὅπερ ἔρχε^(α) εἰς ἐρμῖα δὲν θέλη πινάσθ, καὶ ὅποιος^(α) πιστεύ^(α) εἰς
ἐρμῖα δὲν θέλη διψάσθ ἐδέποσε. Ἐκεῖν^(α) ὅπερ τρώγη τὴν
σάρκα μου ἢ πίνῃ μου τὸ αἷμα ἔχει ζωὴν αἰώνιον: Τὸ κεφα-

λαιον τῷ ὅλον, διὰ τὸ φάγωμεν τὴν σάρκα τῷ τῷ θεῷ, καὶ τὸ πῖωμεν τὸ αἷμα τῷ, καὶ διὰ τὸ πῖωμεν εἰς τὸν Χριστὸν ἀναφέρναι.

- (β) α'. Κορ. ιβ'. ιγ'. Διὰ μέσσω τῷ ἐνὸς Πνεύματι εἰς ἓνα κορμὴν ἐξαπλοῦσθαι καμῶν, καὶ ὅλοι εἰς ἓνα Πνεῦμα ἐπολοῦσθαι καμῶν.
- (γ) Ἰωάν. 5'. ν5'. Ἐκεῖν εἰς τὸ ὅτι τρώγῃ τὴν σάρκα μου, καὶ πίνῃ τὸ αἷμα μου, μὴ εἰς ἐμὴν, ἔγωγε εἰς αὐτόν. α'. Κορ. ι'. ι5'. Τὸ ποτήριον τῆς βύλογίας τὸ ὁποῖον βυλογῶμεν δὲν εἶναι κοινωνία τῷ αἵματι τῷ Χριστῷ; καὶ τὸ ψωμὶ ὅτι κόφτομεν δὲν εἶναι κοινωνία τῷ σώματι τῷ Χριστῷ.
- (δ) Ἐφεσ. ε'. λ'. Εἴμασε μέλη τῷ σώματός τῷ, διὰ τὸ τὴν σάρκα τῷ καὶ διὰ τὸ τὴν κόκαλά τῷ.
- (ε) Ἰωάν. 5'. νζ', νη'. Ἐκεῖν εἰς τὸ ὅτι με τρώγῃ, θέλῃ ζῆσαι καὶ ἐκεῖν εἰς τὸ ὅτι πῖωμεν. Ἐκεῖν εἰς τὸ ὅτι τρώγῃ ἐτῷ τὸ ψωμὶ, θέλῃ ζῆσαι εἰς τὸν αἰῶνα. Ῥώμ. η'. θ', ια'. Ἐὰν πῖωμεν δὲν ἔχῃ τὸ Πνεῦμα τῷ Χριστῷ, ἐτῷ εἰς τὸ ὅτι δὲν εἶναι τῷ Χριστῷ. Ἐὰν τὸ Πνεῦμα ἐκεῖν εἰς τὸ ὅτι ἀνάστησε τὸν Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν, κατοικεῖ εἰς ἐσῶς, ἐκεῖν εἰς τὸ ὅτι ἀνάστησε τὸν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν, θέλῃ ζωοποιήσαι καὶ τὰ θνητὰ σὰς κορμῖα, διὰ μέσσω τῷ Πνεύματος τῷ ὅτι κατοικεῖ εἰς ἐσῶς.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ οζ'.

Καὶ εἰς ποῖον τόπον τῷ γραφῆς τὰ ζῷα ὁ Χριστὸς ἐκένων ὅτι πῖωμεν ὅτι ναὶ δίδῃ τὸ σώμα τῷ ναὶ φαγωθῆναι, καὶ τὸ αἷμα τῷ ναὶ πῖωθῆναι, (ἢ γεν) ἐτῷ ἴδια ὡς καθὼς τρώγασιν ἀληθινὰ τὸ κομμῶνον ἐτῷ ψωμὶ, καὶ πίνασιν διὰ τὸ ποτήριον;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

† ἀπόκρισις
 Εἰς τὴν † πρῶτην ἐπιτομήν Ἐπεὶ Δείπνε μετὰ λόγια ἐτῷ. α'. Κορ. ια'. κγ', κδ', κέ', κς'. Ὁ Κύριος
 ἡμῶν

ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, τὴν νύκτα ὅπῃ ἐπέβρα δίδετον, *
 ἐπῆρε ψωμί. Καὶ ὕχαρισήσας τὸ ἔκοψε καὶ
 εἶπε, λάβετε φάγετε, τῆτο εἶναι τὸ Σῶμα μου
 ὅπῃ κόφτε) διὰ λόγου σας. τῆτο κάμει εἰς τὴν
 ἀναθύμησίν μου. Τὸν * Ὅμοιον τρόπον ἐπῆρε καὶ
 τὸ ποτήριον, ὕστερα ἀφόντης ἐδείπνησε λέγωντας,
 ἐτῆτο τὸ ποτήριον εἶναι ἡ καινὴ Διαθήκη εἰς
 τὸ αἷμα μου. ἐτῆτο κάμει ὅσαις φοραῖς τὸ πί-
 νει, εἰς ἐδικλῶμα ἀναθύμησιν. Διαπὶ ὅσαις φο-
 ραῖς τρώγει τὸ ψωμί ἐτῆτο, καὶ τὸ ποτήριον
 ἐτῆτο πίνει, τὸν θάνατον ἔκυριε ἀναθυμήζει,
 ἕως ἕνα ἔλθῃ. Τὸ τάξιμον ἐτῆτο † ξαναζητᾶται
 εἰς τὴν πρώτην ἐπιστολὴν ἔ Παύλου, πρὸς Κορ.
 κεφ. 1. 15. 17. Ἐτῆτη: Τὸ ποτήριον ἔ δὲ λογίας τὸ
 ὁποῖον δὲ λογῆμα δὲν εἶναι κοινωνία ἔ αἷμα
 ἔ Χριστοῦ; * τὸ ψωμί ὅπῃ κόφτεμα δὲν εἶναι κοινο-
 νία τῆ Σῶμα ἔ Χριστοῦ; Ὅπῃ ἕνα ψωμί, ἕνα
 Σῶμα εἶμασεν ④ πολλοὶ, διαπὶ ④ ὅλοι μετέ-
 χομα δὲ τὸ ἕνα ψωμί.

* α'. Κορ.
1 α'. κγ'.

* α'. Κορ.
1 α'. κδ'.

† ἀναφέρει),
ἐπιλογισμά-
ζεται.

* α'. Κορ.
1. 15.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ ος.

Κυρια-
κῆ κθ'.

Τὸ λοιπὸν τὸ ψωμί καὶ τὸ κρασί μετελλά-
 ζοσι τὴν ἐσίαντες καὶ γίναν) τὸ Σῶμα καὶ αἷμα
 τῆ Χριστοῦ;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ.

Οὕτως ἔδεποσῶς, ἀμὴ καθὼς τὸ νερὸν εἰς τὸ
βάπτισμα δὲν μεταλλάζῃ εἰς τὸ αἷμα τῶν Χριστῶν,
ἔδ' εἰς αὐτὸ εἶναι ἢ συγχώρησις τῶν ἀμαρτιῶν, τῶν
ὁποίων εἶναι μοναχὰ ἓνα Θεῖκόν σημάδιον καὶ
σφραγίδα^(*): Ἐτ' εἶναι καὶ ὁ ἱερός Ἀ' ἔθ' εἰς
τὸ δεσποικὸν Δεῖπνον. δὲν γίνεται αὐτὸ Σῶμα
Χριστῶν, ἀλλὰ καλὰ καὶ κατὰ φύσιν τῶν Μυστηρίων, καὶ
κατὰ τὸ σωτηριολογικὸν μίλημα τῶν ἁγίων Πνεύμα-
τος ὅπως διὰ ἑτάστα λέγει, ὀνομάζῃ ὁ Ἀ' ἔθ',
τῶν Χριστῶν Σῶμα^(β).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι.

(*) α'. Πέτρ. γ'. κα'. Τὸ ὅποιον τὸ αἰτίτυπον, ἢ ἔστιν, τὸ βάπτισμα,
ὄχι ἢ καθαρσις τῶν λέξεων τῶν σαρκῶς, ἀμὴ τὸ ἐρώτημα τῆς καλῆς
σωφροσύνης εἰς Θεὸν, τῶρα καὶ ἐμας σώζει διὰ τῆς ἀναστάσεως
τῶν ἱερῶν Χριστῶν.

(β) Γεν. 17. 1. Ἐτάτη (ἢ) ἡ Διαθήκη μετὰ ὅπως θείας Φυλάξης
ἀνάμεσά μου καὶ ἀνάμεσά σας, καὶ ἀνάμεσα τῶν σπέρματός σου
ὑπεραδελφῶν εἰς τῶν ἁγιασμένων. θεία (καὶ) ἐπιμηθεῖ καθε
δουρικόν. Ἐξοδ. 17. 14. Ἐτ' εἶναι τὸ Φάγετι, καὶ εἶναι ἡ μέση σου
τριγύρα (σωμῆν, ὅτι εἶναι) τὸ πένθος τῶν Κυρίων. Πράξ. κβ'. 15.
Αὐτὸ καὶ ἀπὸ τῶν βαπτιστῶν καὶ λῶσε τῶν ἀμαρτιῶν σου.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ οθ'.

Καὶ διὰ τὴν ἰδίαν Χριστῶν τὸ λοιπὸν ὀνομάζῃ τὸν
Ἀ' ἔθ' τῶν Σῶματῶν, καὶ τὸ πολήριον αἵματῶν, καὶ
τὴν νέαν Διαθήκην αἵματῶν, Καὶ ὁ ἅγιος
Παῦλος

Παῦλ⊕ ἀκόμι τὸ ψωμί ἢ τὸ κρασί, κοινωνίαν
τῷ ζῶματι⊕ καὶ αἵματι⊕ τῷ Χριστῷ;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Ὁ Χριστὸς δὲν μιλεῖ χωρὶς ἀξιολογίας τὴν ἀφορμῶν. διότι δὲν θέλει μοναχὰ νὰ μᾶς διδάξῃ μετὸν λόγον ἐτέρον, ὅτι πῶς καθὼς τὸ ψωμί ἢ τὸ κρασί θρέφει τὴν περσερινὴν ἐτέτω ζωὴν τῷ κορμίμας^(α), ἐτὶ τὸ ζῶμα τὸ ὅπερ ἔσται ῥώθη, καὶ τὸ πμίον τὸ αἷμα ὅπερ ἔχεται, πῶς εἶναι ἡ ἀληθινὴ θροφή τῆς ψυχῆς μας εἰς αἰώνιον ζωὴν^(β), Ἄμὴ μάλιστα περισσότερον θέλει νὰ μᾶς βεβαιώσῃ μετὸ φαινόμενον ἐτοῦτο σημάδι ὅπερ βλέπε^(γ), πῶς ὄχι ὀλιγώτερον βέβαια μεταλαβένοντες διὰ μέσων τῆς ἐνεργείας τοῦ ἁγίου Πνεύματος⊕ τὸ ἀληθινὸν ζῶμα καὶ αἷμα, ὡς ἀκαθὰς τὰ ἱερά ἐτέτα σημάδια ὅπερ εἰς τὸ σῶμα τῷ κορμίμας εἰς τὴν ἀναθύρησίν τὴν δεχόμεθα^(δ). Καὶ ἀκόμι πῶς τὰ παθήματα ὅλα ἢ ἡ ὑπακοή τὴν ὅλην, καθολικὰ μετεξῆ^(ε) εἰς τὸ λόγος μας ὡς ἀνὰ τὰ εἴχαμεν ἴδια ἐμεῖς πάθη, ἢ νὰ ἴποπτερώσασμεν ἑαυτοὺς τὸν Θεὸν τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς πτωχεῶν, διὰ ταῖς ὅλας μας ἀμαρτίας^(δ).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι .

(α) Ψαλμ. ργ'. ιε', ις'. Ἐκεῖν⊕ ὅπερ ἔξεφρυγῶν ἐχρησάει τῶν ζωνημίων, ἔχλορασία διὰ τὸ δέλωσιν τῶν αἰθρώπων, διὰ

- να διγάγη ἕξω ψωμί διπὸ τῆς γῆς, ἢ τὸ κρεσσὶ ὅπερ θεραπεία
 τῆ καρδίας τῆ ἀνθρώπου. Διὰ τὴν χαριώδη πρὸς ὄψον μὲ λά-
 διν, ἢ τὸ ψωμί ὅπερ δυναμὸν τῆ καρδίας τῆ ἀνθρώπου.
- (β) Ἰωάν. 5'. νε', μζ', να'. Ἡ σάρκα μου ἔστι ἀληθινὸν φαγὸν καὶ
 τὸ αἷμα μου ἔστι ἀληθινὸν ποτόν. Οἱ Πατέρες ἔφαγαν τὸ μαίνα
 εἰς τὸ ἔρημον, ἢ ἀπέθανον. Ὅποι Θ φάγη διπὸ τῆ τοῦ ψωμι,
 θέλει ζῆσαι εἰς τὸν αἰῶνα.
- (γ) (δ) Ἰδὲς ἄνωθεν εἰς τὴν οὐρανὸν ἐρώτησιν. α'. Κορ. ια'. κγ'. κδ'. ἢ
 α'. Κορ. ι'. ις'.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ α'.

Καὶ τί διαφορά εἶναι διπὸ τῆς Παπαιστικῆς
 λεγομένης Μίσης, μὲ τὸ Κυριακὸν Δεῖπνον;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Τὸ Κυριακὸν Δεῖπνον μᾶς βεβαιώνη ὅτι πῶς
 ἔχομεν σωτὴν καὶ τελείαν τὴν συγχώρησιν τῆς
 ἁμαρτιῶν, διὰ τὴν μίαν μοναχὴν ἐκείνην Θυσίαν
 τοῦ Χριστοῦ^(α), ὅπερ μίαν φορὰν διπὸ λίγυτ^(β)
 ἀπάνω εἰς τὸν Σταυρὸν ἐτελειώθη^(γ), Καὶ πῶς
 διὰ μέσης τοῦ ἁγίου Πνεύματος μὲ τὸν Χριστὸν γυμ-
 νασθῆν ἕνα κορμί^(δ). Ὅποιοι Θ εἰς τὸ παρὸν τῶρα
 κάθη^(ε) εἰς τὸν ἔρανόν, καὶ πῶς εἶναι ἡ ἀνθρώπινη
 φύσις εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Πατρὸς^(ε), Καὶ ἐκεῖ θέλει
 ὅτι ναὶ τὸν προσκυνηθῆ^(ζ). Καὶ εἰς τὴν αὐτὴν
 Μίσην ἀρνείται ἕτερο φανερά, πῶς οἱ ζωντανοὶ
 ἢ ἀπεθαμμένοι ἔχουσι τὴν συγχώρησιν τῆς ἁμαρ-
 τιῶν διὰ τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ, ἀνδρὸς προσ-
 φερθῆς Θυσία ὁ Χριστὸς καὶ ἡμέραν διπὸ τοῦ

Ἰερθε-

Γερουγές^(α). Καὶ ἀκόμι φιλονεικῶσι πῶς ὁ Χρῆ-
 σὸς νὰ εἶναι παρὼν ῥωμαϊκῶς εἰς τὸ εἶδ' ὁ σκείνο
 ἔψωμίς καὶ τῆ κρεασίς, καὶ διὰ τῆτο πρέπ' εἰς
 αὐτὸ νὰ προσκυωῖται. Εἰς τόσον ὅτι τὸ θεμέ-
 lion τ' λειψργίας ἐτέτης τ' λεγομένης Μίσας,
 δὲν εἶναι ἄλλο πλὴν μία ἀπάρενησις τῶν παθημά-
 των τ' Θυσίας ἔ' Ἰησῆ Χριστῆ, σκείνης ὅπῃ μίαν
 φορὰν ἐπὶ σφ' ἐφερε καὶ ἐπαθεν ἀπάνω εἰς τὸν
 Σταυρὸν. Καὶ διὰ τῆτο σιμᾶ εἰς τὴν Θυσίαν
 τῆ Ἰησῆ Χριστῆ, αὐτὴ ἢ Μίσα εἶναι, μία καταρ-
 γημένη καὶ συχαλιερὴ εἰδωλαλατεία.

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι .

(α) Λακ. κβ'. ιθ', κ'. Καὶ ἔσωντας νὰ πάρη ψωμί καὶ νὰ διαχει-
 ρήσῃ τὸ ἔκοψε ἔτ' ἔδωκε, καὶ εἶπεν, ἐτ' ἔτο ἔ' τὸ κορμί μου ὅπῃ
 διδῆ) Διὰ λόγους σας, ἐτ' ἔτο κάμετε εἰς ἀναθύμησίν μου. Ὁμοίως
 ἐπῆρε καὶ τὸ ποτήριον, ὑστερὰ ἀφόντης ἐδείπνησε, λέγωντας,
 ἐτ' ἔτο τὸ ποτήριον ἔ' τὴ καὶ νέργια διδῆ) καὶ εἰς τὸ αἷμα μου,
 τὸ ὁποῖον χύω) Διὰ λόγους σας.

(β) Ἐβρ. θ'. κέ', κς', κζ', κη'. Ὅχι διὰ νὰ προσφέρῃ πολλαῖς
 φοραῖς τῆ λόγους, καθὼς ὁ δεξιερὸς ἐμπάιν' εἰς τὰ ἅγια
 κάθε χρόνον μὲ ξένον αἷμα. Διατὶ ἀλλέως ἔκαμε χρεία νὰ
 πύθῃ, πολλαῖς φοραῖς, διὰ τὸ δέχθῃ τῆ κόσμος. Ἀμὴ τῶρα
 μίαν φορὰν εἰς τὸ τέλος τῶν αἰώνων, ἐφανερῶθῃ εἰς χαλασ-
 μὸν τ' ἀμαρτίας, διὰ μέσθ τ' ἐδικῆς τῆ Θυσίας. Καὶ καθὼς
 ἔ' τὴ) διὰ φασισμὸν εἰς τὴς ἀθρώπους νὰ ἀπεθάνουσι μίαν
 φορὰν, καὶ ὑστερὰ διὰ τὸν θάνατον ἔ' τὴ) κρείσις. Ἐτ' ζῆ καὶ ὁ
 Χρῆσὸς ἔσωντας νὰ προσφερῆ μίαν φορὰν, εἰς τὸ νὰ ἀσυνώσῃ
 τ' ἀμαρτίας τ' πολλῶν, τὸ δεύτερον θῆλ' φανεῖ χωρὶς ἀμαρ-
 τίας, εἰς σκείνης ὅπῃ διὰ δέχθῃ) εἰς ῥωτηρίαν.

(γ) α. Κορ.

Κυριακή λ'.
εἶνα ἢ ἀνωθεν
Ἐρώτησις.

- (γ) α'. Κορ. ε'. ζ'. Ο Χερσὶς ὅπῃ εἶ) τὸ πάχος μας, ἐθυσιάσθη διὰ λόγους μας. Εβρ. ι'. ιδ'. Διαπὶ μὲ μίαν προσφορὰν ἐπέλειωσε παντοῦνὰ ἐκείνης ὅπῃ ἀγάξεν). Γωαί. ιθ'. λ'. Εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, ἐτελέσθη. ἡ ἐς ὠντας νὰ σκύψῃ τὸ κεφάλιντε. ἐπὶ δάδωκε τὸ Πνεῦμα τῶ.
- (δ) α'. Κορ. ιβ'. ιγ'. Δια μέσθ τῷ ἐνὸς Πνώμαϊ Θεοῦ εἰς ἓνα κερμὶν ἔδαπῆιοδῆκαμν, καὶ ὅλοι εἰς ἓνα Πνεῦμα ἐπῆιοδῆκαμν.
- (ε) Κολασ. γ'. α'. Εἰ ἀνλοιπὸν ἀνασηθήκετε αἰτάμα μετ' Χερσὶν, ζητᾶτε τὰ ἀπάνω, ἐκεῖ ὅπῃ ὁ Χερσὶς κάτῃ) εἰς τὴ δεξιά τῷ Θεῷ. Πράξ. γ'. κα'. Τὸν ὅπιον εἶ) ἀνάγκη νὰ τ' ἐχρῆ ὁ ἔρανος, ἕως τ' καιρὸν ὅπῃ νὰ ἀποκατασταθῆν ὅλα τὰ πράγματα, τὰ ἑποῖα ἐλάλησεν ὁ Θεὸς διὰ σῶμαϊ Θεοῦ ὁλονῶν τ' ἀγίων Προφητῶν.
- (ς) Πράξ. ζ'. γς'. νζ', νη', νθ'. Καὶ εἶπεν ὁ ΣπέφανΘ, νὰ ὅπῃ βλέπω τῶς ἔρανος ἀνοικίης, καὶ τὸν ἴσον τῷ ἀνθρώπῳ ὅπῃ σέκε) ἀπὸ τ' δεξιά τῷ Θεῷ. Καὶ κρᾶζοντες μετὰ ἡλίου Φωνῶν, ἔφραξαν τὰ αὐτιάης. Καὶ τ' εὐχαλαν ἔξω ἀπὸ τῶ πλιν καὶ τ' ἐλιθοβόλωσαν. Ο ὅπιΘ ἐπροσώχετον ἔ ἐλεγγ, ὡ ἀνθέντη Ἰησοῦ δέξθ τ' ψυχλῶμα.
- (ζ) Γαλ. ε'. δ'. Εἰπεῖς ὅπῃ ἀκαιώιεσθε εἰς πὴν νόμον, ἐζηρωθήκετε ἀπὸ πὴν Χερσὶν, ἐξεπέσθη ἀπὸ τ' γάρν.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ πα'.

Καὶ ποῖοι εἶνα ἀξιοὶ νὰ μετὰ λαβένεσι τὸ Κυριακὸν Δεῖπνον;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Ὅσοι ἐκεῖνοι λυποῦν) μὲ τὸν ἐαυτοῦς διὰ ταῖς ἀμαρτίαις τῶς πῶς νὰ ἐφλαίσασι τοῦ Θεοῦ, καὶ ὅπου πείθασι νὰ συγχωροῦνται αἱ ἀμαρτίαις τῶς διὰ τὸν Χερσὸν, καὶ ὅπου πείθεν) πῶς

τὸν

τὸ Ἰπλοῖπον * τῆ φυσικῆς ἀδυναμίας, μὲ πάθη
καὶ μὲ τὸν θάνατον τῆ χειρῆ νὰ σκεπάζῃ^(β),
καὶ ὅπῃ σπαστάζουσι πάντα νὰ ἐνδυναμώσιν^(γ) εἰς
τὴν πίσυν^(γ), καὶ νὰ διορθώσιν τὴν ζώήν τῆς^(δ).
Ἀμὴ ἐκείνοι ὅπῃ εἶναι ἀνάξιοι καὶ μεταλαβέντες,
ἀμετανόητοι καὶ ὑποκροταί, κείσιν ἢ κόλασιν εἰς
τῆ λόγου τῆς τρώγουσι ἢ πίνουσι^(ε).

* ἦγεν, τῆς
φυσικῆς κα-
νήσεως σπασ-
τάζουσι.
Ἰωμ. ζ. κγ'.
Βλέπω ἄλλου
νόμον εἰς τὴν
μέλη μου, ὅπῃ
ἀντιπράξιον
εἰς τὸ νόμον
τῆ νοός μου,
καὶ ὅπῃ μὲ
σπλαγάνη εἰς
τὸ νόμον τῆς
ἀμαρτίας, ὅ
ὅποῖον εἶναι
μέσω εἰς τὸ
μέλη μου.
† τὸ (α) γράμ-
μα εἶναι σὴν
ἀρχὴν ἀναδ.
τῆ ἀποκρ. εἰς
τῆ, νὰ ἐφραλί-
σασιν τῆ Θεῶ.

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι .

- (α) † (β) (γ) α'. Κορ. ια'. κη'. Κάθε ἀνθρώπου εἰς δοκιμάση τῆ
λόγου τῆς, ἢ ἐτῆ εἰς τρώγη ἀπὸ τὸ ψωμὶ ἐτῆτο, ἢ εἰς πίνη ἀπὸ
τὸ ποτήριον ἐτῆτο. α'. Κορ. ια'. κς'. Διατὶ ὅσαις Φοραῖς
τρώγετε τὸ ψωμὶ ἐτῆτο, ἢ τὸ ποτήριον τῆτο πίνετε, τὸ θύνατον
τῆ Κυρίας ἀναθύμηζετε ἕως ἕνα ἔλθη.
- (δ) α'. Κορ. ια'. κδ'. Εἰ τῆτο κάμνετε εἰς τὸ ἀναθύμησιν μου.
- (ε) α'. Κορ. ια'. κθ'. Εἰ κείν^(α) ὅπῃ τρώγη ἢ πίνη ἀνάξια, τρώγη
ἢ πίνη κείμα εἰς τῆ λόγου τῆς, μὲ τὸ νὰ μὴ διακρίνη τὸ ζῶμα
τῆ Κυρίας.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ πβ'.

Ἀμὴ τάχα νὰ εἶναι συγχωρηθῆναι νὰ δέ-
χων^(α) εἰς τὸ Δεῖπνον ἐτῆτο ἐκείνης ὅπῃ ἔσωντας
ἢ νὰ εἶναι ἄνομοι ἢ ἀσεβεῖς, ὅπῃ ξεφανερώ-
νεν^(α) ἄπιστοι εἰς τὴν ὁμολογίαν καὶ στανασρο-
φίω τῆ ζώήσ τῆς;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Οὔσκε, καμιανῆς λογιῆς^(α). Διότι μὲ τὸν
τρόπον ἐτῆτον ἢ ὁμολογία τῆ Διαθήκης τῆ Θεῶ

Δλ

μο-

† ὡς ἔχει
νῶτα.

μολυέ^{β)}, ἢ ἡ ὀργή τε † ξεγερώνε^{δ)} ἐναντίον τῆς οἰκουμενικῆς Ἐκκλησίας^{γ)}. Διὰ τὸ ὁποῖον πρᾶγμα ἡ Ἐκκλησία κτῆ τὴν διάταξιν τῆς Χειρῶν ἢ τῆς Ἀποστόλων^{δ)}, ἔσωντας καὶ νὰ μεταχρεῖζε^{ε)} τὰ κληδία τῆς ἐρασιῶν^{ε)}, κάμνεν χρεία νὰ εἴδῃ ἐμποδίση ἀπὸ τὴν τράπεζαν τῆς Κυρίας^{β)}, ὡς νὰ μεμετανοήσῃσι καὶ νὰ διορθώσῃσι τὰ λόγια τῆς^{η)}.

M A P T Y P I A I.

(α) Ματθ. ζ'. ε'. Μὴ δίδετε τὰ ἄγια τῶν σκύλων, μήδε βάλλετε τὰ μαργαριτάρια σας ἐμπροσθὰ εἰς τὰς χοίρας, μήπως καὶ καμία φορὰ τὰ κάταπατήσῃσι μετὰ τοὺς πόδας, καὶ γρῖσιν καὶ ξεσκίσῃσι ἑῶς. α'. Κορ. ι'. νά. Δὲν ἠμπορεῖτε νὰ πίνετε τὸ ποτήριον τῆς Κυρίας, καὶ τὸ ποτήριον τῆς Δαιμονίων. Δὲν διώκετε νὰ μετέχετε ἀπὸ τὴν τράπεζαν τῆς Κυρίας, καὶ ἀπὸ τῆς τράπεζαν τῆς Δαιμονίων.

† ἀναφέρει.

(β) Ψαλμ. μθ'. ιζ'. Διὰ τὴν ἐσὺ διηγάσῃ τὰ προσάγματα, ἑῶς † ξαναλέγῃσι τὴν Διαθήκην καὶ διὰ μέσσω τῆς σώματος σου, καὶ ἐσὺ ἐμίσησῃσι τὴν διδασκαλίαν καὶ ἀπόρριξῃσι τὰ λόγια σου ὁπίσωθεν σου. Παροιμ. ιε'. θ'. Ἡ θυσία τῶν ἀνόμων εἶναι σύχασμα τῆς Θεῶν, ἀμὴν αἱ δικαίων † εἶναι δεκταὶ σιμᾶτα.

† ἦγεν, ταῖς
ἑῶς.

(γ) α'. Κορ. ια'. λ'. Διὰ τῆς ἀνάμεσά εἰς ἑῶς^{ε)} πολλοὶ ἀδελφεοὶ καὶ ἀρρώστοι καὶ ἀπεθνήκοντες ἄνευ.

(δ) Ματθ. ιη' ιε', ις', ιζ'. Καὶ ἀνὸς φάλλη ὁ ἀδελφός σου εἰς ἑσένα, σύρε ἑῶς ἐλεγξέτον ἀνάμεσά σου καὶ ἐκείνος μοναχῶς, ἀνὸς ἀκρόση, ἐκέρδησῃσι τὸ ἀδελφόν σου. Ἀμὴν ἀνὸς δένσε ἀκρόση, ἔπαρε μετὰ λόγους ἀκρόση ἢ δύο, διὰ νὰ εἰρηθῇ καθελὸς ἀπὸ σώματος δύο ἢ ἑῶς τριῶν μαρτύρων. Καὶ ἀνὸς ὡσαύτως καὶ αὐτὸς, εἶπέ τῆς Ἐκκλησίας. καὶ ἀνὸς ὡσαύτως καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἔχετε τὸν ὡσὸν τὸν ἐθνικὸν ἑῶς τὸ πλῆνιν. Τίτ. γ'. ι'. Τὸν ἀνθρώπον τὸν αἰρετικὸν, ὕστερα ἀπὸ μίαν καὶ δύο τριῶν νεθεσίαν ἀφινέτον.

β'. Θεσσαλ.

β'. Θεσσαλ. γ'. 5'. ιδ', ιε'. Σαῶ ὡς ἀγαλλομῶν ἀδελφοί, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀχωρίζεσθε ἐσεῖς, ἀπὸ καθε ἀδελφόν ὅπῃ περιπατεῖ ἄτακτα, ἃ ὅχι καὶ τὸ ὡς ἀδοσιν ὅπῃ ἐὼς ἀλάβεν ἀπὸ λόγου μας. Καὶ ἀνὸ κανέναν δὲν ἴσα- κήν τὸ λόγον μας, ὅπῃ λέγει) διὰ μέσων τῆς Ἐπιστολῆς, σημα- δώετέ τον, καὶ μὴ τὸν σμίγετε διὰ τὴν ἐντραπήν. Καὶ μὴ τὸ λογιάζετε ὡσαν ἔχθρον, ἀμὴν νηθετῶτε τον ὡσαν ἀδελφόν.

(6) Ματθ. 15'. ιδ'. Καὶ θέλω (εἰ δώσῃ τὰ κληθῆα τῆ βασιλείας τῆς ἔραων. καὶ ὅ,τι νὰ θέσης ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, θέλῃ εἶσαι δε- μῶν καὶ εἰς τὴς ἔρανας. Καὶ ὅ,τι νὰ λύσης ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, θέλῃ εἶσαι λυμῶν καὶ εἰς τὸν ἔρανον.

(7) α'. Κορ. ε'. ια', ιγ'. Ἀμὴν τῶρα οὕτως ἔγραψα νὰ μὴ σμίγεσθε με τὴς ποιῆτες, τῆς ἐστὶν ἀνὸ κανέναν ὅπῃ ὀνομάζῃ) ἀδελφός, εἰ) πόρνος, ἢ πλεονέκτης, ἢ εἰδωλολάτρης, ἢ λοιδωρ, ἢ μέθυσος, ἢ ἄρπαγας, με τὸν ποιῆτον μὴ) νὰ τρώτε ἀντάμα. Εὐχάλετε λοιπὸν τὸ κακὸν ἀπὸ λόγου σας.

(8) β'. Κορ. β'. 5', ζ'. Ἀρκετὸν εἰ) τὸ ποιῆτον ἢ παιδύσις ἐτέτη ὅπῃ ἔγινεν ἀπὸ τὴς πολλῆς. Εἰς τὸσον ὅπῃ τὸ ἐνανθῶν πρέπη μᾶλλον, νὰ τῆ κάμετε χάριν, καὶ νὰ τὸν παρηγορήσετε, μήπως καὶ ἀπὸ τὸ πεισλὴν λύπῃν ἐτέτ) καταποθῇ.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ π γ'.

Κυρια-
καὶ λα'.

Καὶ ποῖα εἶναι λοιπὸν τὰ κληθῆα τῆς Ἐκκλη-
σίας;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Τ Ι Σ .

Εἶναι τῆς Θεῆς Εὐαγγελίς ἢ Διδάχῃ, καὶ ἢ Ἐκκλησιαστικὴ παιδύσις (α). Διότι διὰ μέσων ἐτέτων τῆς δύο, ἢ βασιλεία τῆς ἔραων τῆς πύων ἀνοίγε), καὶ τῆς ἀπίσων κληθῶνε) (β).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι.

- (α) Ματθ. ις'. ιθ'. Καὶ θέλω ἵνα δώσῃ τὰ κληῖδια τῆ βασιλείας τῶ ἔρανον. καὶ ὅ,τι νὰ δέσῃς ἀπάνω εἰς τὴ γῆν, θέλω εἶσαι δεμῖον ἔν εἰς τὰς ἔρανας. Ἐ ὅ,τι νὰ λύσῃς ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, θέλω εἶσαι λυμῖον καὶ εἰς τὰς ἔρανας. Ματθ. ιη'. ιη'. Βέβαια Ἰακώβ λέγω, ὅσα ἀνὸ δῆσῃτε ἀπάνω εἰς τὴ γῆν, θέλω εἶσαι δεμῖα εἰς τὸ ἔρανον. καὶ ὅσα λύσετε ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, θέλω εἶσαι λυμῖα εἰς τὸ ἔρανον. Ἰωάν. κ'. κβ', κγ'. Λάβετε Πνεῦμα ἄγιον. Καὶ ὅποιων ἀμαρτίαις συγχωρήσῃτε, ἔῃ συγχωρημαῖς, καὶ ὅποιων κρατῆτε ἔῃ κρατημαῖς. β'. Κορ. ι'. δ', ε', σ'. Τὰ ἄρματα τῆς σρατίας μας, δὲν ἔῃ σαρκικά. Ἀμὴν ἔῃ διωπατὶ τῷ Θεῷ, εἰς χαλασμόν τῶ κάρων. Καλῶντες τὰς λογισμὰς ἔν καθε λογῆς ὑψωμα ὅπῃ ὑψάνε) ἔναί: ἰων τῆς γνώσεως τῶ Θεῶ, καὶ σύροντες ὡσαν δῆλον καθε νόημα εἰς τὴν ἰωακωλὸν τῶ Χριστῶ. Καὶ εἶμασεν ἐτοιμοὶ νὰ ξεκολλησωμεν καθε λογῆς ὡσακωλὸν, ὅταν τελῶσῃ ἡ ἰωακωλὸς.
- (β). Ὅσα ἀνὸ δέσῃτε ἀπάνω εἰς τὴ γῆν: καὶ τὰ λοιπά. Καὶ ὅποιων ἀμαρτίαις συγχωρήσῃτε: ἔν τὰ λοιπά. Καλῶντες τὰς λογισμὰς καὶ καθε ὑψωμα: καὶ τὰ λοιπά.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ πδ.

Καὶ τὸ λοιπὸν πῶς ἡ βασιλεία τῶ ἔρανον δια μέσθ τῶ διδασχῆς τῶ Εὐαγγελίος ἀνοίγε) καὶ κληδώνελα;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ.

Ἐπὶ δὴ καὶ κτὶ τὸν ὄρισμόν τῶ Χριστῶ, τῶ μὲν πτωχῶν ὀλονῶν ἀντάμα καὶ τῶ κατ' ἑνὸς μερικῶ (α), εἰς τὸ ἴ φανερόν δίδε) εἶδησιν, πῶς ὅσαις φοραῖς θέλωσι.

ἴσχυρ, φε-
νισ.

Θέλῃσι δεχθεῖ καὶ φυλάξῃ ταῖς ψευδαγγελίαις ὅπῃ εἶναι κεραιόμυροι ἔθεις Εὐαγγελίᾳ μὲ ἀληθινῶ πίστιν ^(β), θελήσῃ δὲ εἶσαι συγχωρηθῆναι ἀπὸ τὸν Θεὸν ὅλα τὰς τὰ ἀμαρτήματα, διὰ τὴν ἀξίαν τῆς Χριστοῦ ^(γ). Τῶν ἡ ἀπίστων καὶ ὑποκριτῶν τὸ ἐναντίον τοῦ δίδεῖ εἶδῆσιν ^(δ), ἤγουν, πῶς θελήσῃ εἶσαι κατὰ πάντας ἢ ὀργῆς Θεοῦ, καὶ αἰ πάντοτεναῖς πτωχείαις ^(ε). Ὡς ἐνὰ ἑπιστρέψασιν καὶ νὰ μετανοήσῃν ^(ς). Εἰς τόσον ὅτι, καὶ τὴν μαρτυρίαν ἐπέτλε τῆς Θεοῦ Εὐαγγελίᾳ, ὁ Θεὸς τόσον εἰς τὴν παροῦσαν ζωὴν, ὡσανὺ καὶ εἰς τὴν μέλλουσαν, μέλλῃ νὰ κάμῃ τὴν κρίσιν καθ' ἑνοῦ ^(η).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι .

(α) Γωαν. ε'. κδ'. Βέβαια βέβαια οἷς λέγω, ὅτι ἐκεῖν ὅπῃ ἀκρίβῃ τὸν λόγον μου, καὶ πιστεύῃ εἰς ἐκεῖνον ὅπῃ μὲ ἐπεμψεν, ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον, ἣ δὲν ἔρχεῖ) εἰς τὴν κρίσιν, ἀμὴ ἐξαπέρασεν ἀπὸ τὸ θάνατον εἰς τὴν ζωὴν. Μάρκ. β'. γ', ε'. Καὶ ἦλθασιν εἰς αὐτὸν ἔφεραν ἕνα ψευδαγγελοῦ, τὸ ὅποιον ἀσύναντα τέσσαρες. Καὶ ὡσανὺ ἴδε τὴν πίστιν αὐτῶν, λέγει ἔθεις ψευδαγγελοῦ, τέκνον, ἔθεις ἡ συγχωρηθῆναι αἱ ἀμαρτήματα σου.

(β) Πράξ. β'. λζ', λη'. Καὶ ὡσανὺ τὸ ἀκροῦν, ἐκατανύχθη ἡ καρδιά τῶν, ἣ εἶπαν ἔθεις Πέτρος, καὶ τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων, τὴν νὰ κάμω μὲν ἄνδρες ἀδελφοί; Ὁ Πέτρος ἔθεις εἶπε, μετανοήσατε, καὶ ἀσὺ βαπτισθῆτε καθ' ἕνα εἰς τὸ ὄνομα ἔθεις Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς συγχώρησιν ἀμαρτιῶν. Πράξ. ιγ'. λη', λθ'. Ὡς ἄνδρες ἀδελφοί, ἀσὺ εἶ) λοιπὸν γνωρισθῆτε εἰς ἕνα ὅτι διὰ μέσῃ ἐπέτλε μὲν εἰς ἕνα ἢ συγχώρησις τῶν ἀμαρτιῶν. Καὶ ἀπὸ ἐκεῖνα ὅλα ἀπὸ τὰ ὅποια δὲν ἐδυνήθη εἰς τὸ νόμον τῆς

Μωυσέως να δικαιωθῆτε, εἰς τὸν κάθε ἀνθρώπου ὅπῃ πιστεύει δικαίωνε).

- (γ) Ματθ. ια'. κη'. Ἐλάτε εἰς ἐμὴν οἱ κοπιῶντες οἱ φορτωμένοι, καὶ ἐγὼ θέλω σαῖς ἀναπαύσει. Ἰεζεκ. λγ'. ια'. Ζῶ ἐγὼ λέγει Ἄδωναὶ Κύριε, δὲν θέλω τὸ θάνατον τῶ ἀμαρτωλοῦ, ὡσὺν τὸ να ἵπιστρέψῃ ὁ ἀσεβὴς ἀπὸ τῆς ἐπάτης τῆς καὶ να ζῆσι.
- (δ) Ἰωαν'. η'. κδ'. Ἀνδὲν πιστεύει, ὅτι ἐγὼ εἶμαι, θέλει ἀπεθάνει εἰς τὴν ἀμαρτίαν σου. Πραξ. η'. κα', κβ'. Δὲν ἔχεις ἐσὺ μερικὸν, εἰδὲ κληρονομίαν εἰς τὸ πᾶν ματθ. Διὰ τὴν καρδίαν σου δὲν εἶ ἴσα μωσῆ εἰς τὸ θεόν. Μετανόησε λοιπὸν ἀπὸ ἐτάτῃ τῆς κακίας σου, καὶ παρακάλεσε τὸ θεὸν ἀντύχην να σῆσιν, συχωρηθῆ ὁ λογισμὸς τῆς καρδίας σου.
- (ε) Ἰωαν'. γ'. λς'. Ἐκεῖνός ὅπῃ δὲν πείθῃ τῶ Ἰησοῦ, δὲν θέλει εἶδεν ζωὴν, ἀμὴ ἡ ὀργὴ τῶ θεοῦ μὴ εἰς αὐτόν. Ἰωαν'. γ'. ιη'. Ὅποιός πιστεύει εἰς αὐτόν κατακρίνεται, ἀμὴ ὅποιός δὲν πιστεύει ἀπὸ τῶρα κατακρίνεται, ὅτι δὲν ἵπιστώσεν εἰς τὸ ὄνομα τῶ μονογενοῦ Ἰησοῦ τῶ θεοῦ.
- (ς) Ματθ. γ'. ζ', η'. Γεννήματα τῶ ἔχεντρων, ποῖός ζῆ εἰδὲ δαξεν να φύγει ἀπὸ τῆς ὀργῆς ὅπῃ μέλλει να ἔλθῃ; Κάμετε λοιπὸν καρπὸς ἀξίος τῆς μετανοίας.
- (ε) Ρωμ. β'. ις'. Εἰς τῆς ἡμέρας ἐκείνης, εἰς τῆς ὁποίας ὁ θεὸς θέλει κρίνει τὰ κρυφὰ τῶ ἀνθρώπων διὰ μέσων τῶ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τὸ εὐαγγέλιόν μα. Ματθ. ιη'. ιη'. Βέβαια βέβαια ζῆ λέγω, ὅσα ἀνθρώποι ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, θέλουν εἶσαι δερμῆ εἰς τὸν ἔρανον. καὶ ὅσα λύσει ἀπάνω εἰς τῆς γῆν, θέλουν εἶσαι λυμῆ εἰς τὸν ἔρανον.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ τέ.

Καὶ πῶς διὰ μέσων τῶ Ἐκκλησιαστικῆς παιδύσεως ἡ βασιλεία τῶ ἔρανων ἀνοίγεται καὶ κληδωνείται;

Α Π Ο-

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Ὅποτεν κτ' τὴν ἐπιτολήν τῆς Χριστοῦ ἐκείνοι.
 ὁπῆμόνον μὲ τὸ ὄνομα λέγουσιν ἀεῖναι χριστιανοὶ
 καὶ τῆς διδασχῆς ^(α) καὶ ζωῆς τῆς χριστιανῶν φαί-
 νεν) ξένοι ^(β). Ἐπέδῃ καὶ κάποιαις φοραῖς μὲ
 ἀδελφικαῖς νουθεσίαις ἔσωντας νὰ πῶδακινη-
 θῶσιν ^(γ), ἀμελεῖσιν ἀπέχουσι ἀπὸ τῆς πλάνης
 καὶ κακίαντας, δίδε) εἶδῃσιν διὰ ἐτέρας τῆς Ἐκ-
 κλησίας, ἢ ἐκείνων ὁπῆ εἶναι βαλμῆροι ἀπὸ τὴν
 αὐτὴν Ἐκκλησίαν διὰ τὴν ὑπόθεσιν ἐτέτῃ ^(δ).
 Καὶ ἐδὲ ἐτέτενων τὴν νουθεσίαντας πείθενηται ^(ε).
 Ἀπὸ ἐτέτερας ἐμποδίζεν) αὐτοὶ † μὲ τὴν ἀπιλό-
 γασιν τῆς Ἱερῶν Μυστηρίων, αὐτάμα καὶ τῆς σμί-
 ξεως τῆς χριστιανῶν ^(β). Καὶ ἀπὸ τὸν ἴδιον Θεὸν
 κληδώνεν) ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Χριστοῦ, καὶ τῆς
 βασιλείας τῆς ἐραίων ^(γ). Ὅπου αὐτὴ τύχη καὶ
 ἔπιςρέψουσι καὶ διορθωθοῦσιν ὡς καθὼς τάξουσι
 μὲ τὸν λόγον νὰ δείξουσι καὶ μὲ τὸ ἔργον ^(δ), ὡσανὶ
 μέλη ὁπου εἶναι τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας.
 πάλιν οὖν ματαδέχεν) ^(ε).

† ἔργον, ἢ
 ἀπέχουσι τῆς
 κοινῶνίας τῆς
 Μυστηρίων.

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι .

^(α) Ρ' ὠμ. 15'. 17'. Παρακαλῶ σας ἀδελφοὶ, νὰ σοχάξεσθε ἐκεί-
 νας ὁπῆ κάμνεν τῆς διχοστασίας καὶ τὰ σκανδαλα, ἔξω ἀπὸ
 τῆς διδασχῆς ὁπῆ ἐμάθετε, καὶ φάγετε ἀπ' αὐτῆς. Τίτ. γ'. 1'.
 Τὸν ἀνθρώπον τῆς Αἰρετικῶν, ὕστερα ἀπὸ μίαν καὶ δεύτερην
 νουθεσίαν.

νεφθεσίαν ἀφινέτον. β'. Καθ. Γωαν. σίχ. ι'. ια'. Ἐανέρχεται κανέννας εἰς ἐσοῦς, καὶ δὲν φέρφ' ἐτ' ἔτι τὴν τ' διδαχὴν, μὲν τὸν πέρνετε εἰς τὸ σπήτιν σας, καὶ μὲν τ' χαιρετᾶτε. Διαπὶ ἔκειν Θ ὅπ' ἔ τὸν χαιρετᾶ, κωινωνεῖ εἰς τὰ ἔργα τὰ πονηρὰ.

(β) α'. Κορ. ε'. ια'. Ἀν κανέννας ὅπ' ἔ ὀνομάζετη ἀδελφός, $\xi\eta$ πέρν Θ , ἢ πλεονέκτης, ἢ εἰδωλολάτρης, ἢ λοιδωρ Θ , ἢ μέθυσις, ἢ ἀρπαγας, μετ' τοῖσ' τὸν μηδὲν ἀπρῶτε ἀντάμα.

(γ) Ματθ. ιη'. ιε', ις', ιζ'. Ἀν σφάλῃ ὁ ἀδελφός σας εἰς ἐσένα, σύρε καὶ ἔλεγξέπον ἀνάμεσά σας καὶ ἔκεινας μοναχὰ. ἀν σὲ ἀκῆση ἔκέρδησες τὸν ἀδελφόν σας. Ἀ μὴ ἀν δένσε ἀκῆση, ἔπιρε μετ' τῶ λόγος σας ἀκόμι' ἕνα ἢ δύο, Διὰ τὰ σατῆ καθε λόγ Θ ἀπὸ τὸ σῶμα δύο καὶ τριῶν μαρτύρων.

(δ) Καὶ ἀν ὠδρακῆση καὶ αὐτὸς εἶπετο τ' Ἐκκλησίας.

(ε) Καὶ ἀν ὠδρακῆση καὶ τῆς Εκκλησίας, ἔχετον ὡσάν τὸν ἐθνικὸν καὶ τὸν τελώνην.

(ς) α'. Κορ. ε'. ια'. Ἀν κανέννας ὅπ' ἔ ὀνομάζετ' $\xi\eta$: ἴδες ἄνωθεν εἰς τὸ (β) χράμμα. Καὶ εἰς τὸν, ιγ'. σίχ. Εὐχάιετε λοιπὸν τὸ κακὸν ἀπὸ λόγος σας.

(η) Ματθ. ις'. ιθ'. Καὶ ὅ, πινὰ λύσης ἀπίνω εἰς τὴν γῆν, θέλῃ εἶσαι λυμλῶν εἰς τ' ἔρανον. α'. Τιμ. α'. κ'. Ἀπὸ τῆς ὀπίστας $\xi\eta$ ὁ Γ' μέναι Θ καὶ ὁ Ἀλέξανδρ Θ , τῆς ὀπίστας ἐὼ δάδωκα τῶ σατανᾷ Διὰ τὰ παιδάθῃν νὰ μὲν βλασφημῶν. α. Κορ. ε'. ε'. Νὰ ὠδραδωθῆ ὁ τοῖσ' Θ τῶ σατανᾷ εἰς χαλασμόν τῆς σαρκὸς, Διὰ τὰ ζωθῆ τὸ Πνεῦμα τὰ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶ Κυρίου Ἰησῶ.

† ἦγεν, ἢ ἐπι-
τήμησις.

(θ) β'. Κορ. β'. σ', ζ', η'. Ἀρκετὸν $\xi\eta$ εἰς τὸν τοῖσ' τὸν † ἢ παιδάσις ἐτ' ἔτη ὅπ' ἔ ἔγινεν εἰς αὐτὸν, ἀπὸ τῆς πολλῆς. Εἰς τὸσον ὅπ' ἔ τὸ ἐναντίον πρέπ' μαῖλλον, νὰ τῶ κάμετε χάριν, καὶ νὰ τὸν παρηγορήσειε, μήπως καὶ ἀπὸ τὴν πείσῃ λυπῶν ἐτ' Θ κατὰ ποθῆ.

(ι) Διὰ τῶτο ζαῖ ὠδρακαλῶ νὰ βεβαιώσιτε εἰς αὐτὸν ἀγάπην.

Τ Ρ Ι-

Τ Ρ Ι Τ Ο Ν Μ Ε Ρ Ο Σ ,

Πεὶ Εὐχαριστίας.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ πς'.

Κυρια-
κή λβ'.

Ἐπεὶ δὴ λοιπὸν ἄπο κάθε ἀμαρτίαν ἢ ταλαι-
πωρίαν χωρὶς νὰ ἔχωμεν καμίαν ἀξίαν καὶ
δύεργεσίαν, μὲ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐλευθερωθή-
καμεν διὰ μέσων τοῦ Χριστοῦ, τὴν χεῖρα μᾶς εἶναι
νὰ κάμνωμεν καλὰ ἔργα;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Διότι ἐπεὶ δὴ καὶ ὁ Χριστὸς ἑσώθη καὶ νὰ μᾶς
ἔξαγόρασε μὲ τὸ ἴδιόν τε αἷμα, μᾶς ἕνα-
καινεργώνη καὶ μὲ τὸ ἅγιόν τε Πνεῦμα εἰς τὴν
εἰκόνα τοῦ Θεοῦ^(α), διὰ νὰ δὴ χαρισθῶμεν τὸν Θεὸν
εἰς ὄψωμάς τε καὶ ζωὴν διὰ ταῖς δὴ εργεσίαις
ἐτέταις ὅπῃ μᾶς ἔκαμε, ἢ διὰ μέσων μᾶς αὐτὸς
νὰ δοξασθῆ^(β). Καὶ ἔπειτα διὰ νὰ πληροφορηθῶ-
μεν εἰς τὸν λόγον μᾶς ὁ καθ' ἕνα ἄπο τοῦ καρπὸς
τοῦ ἰδίου μᾶς πίστεως^(γ). Καὶ ἔξω ἄπο ἐτέται, διὰ
νὰ κερδαίσωμεν ἢ τὸν πλησίον μᾶς σιμᾶ εἰς τὸν
Χριστὸν, διὰ μέσων τῆς καθαρῆς ἢ δὴσεβῆς ζωα-
νασεργῆς τοῦ ζῶντος μᾶς^(δ).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι .

(α) α'. Κορ. α'. λ'. Ὁ ὁποῖος Ἰησοῦς ἔγενεν εἰς ἡμᾶς σφία ἄπο
τοῦ Θεοῦ, καὶ δικαιοσύνη καὶ ἁγιασμός καὶ ἐλευθερωσις.

Μμ

Ττ.

Τίτ. β'. ιδ'. Ο ὁπίῳ ἔδωκε τὸν ἑαυτὸν τὰ διὰ λόγους, διὰ νὰ μαῶς ἐξαγοράσῃ ἀπὸ κάθε λογῆς ἀνομίαν, καὶ νὰ καθάρσῃ εἰς τὸν λόγον τὰ λαὸν ἐδικόν τινος ξεχωριστὸν, ὅπως νὰ παρδάξῃ τὰ καλὰ ἔργα.

(β) Δωπερ. λβ'. ς'. Ἐτῶτα ἔκυρξεν ἀντιμῖναι; ἐτῶτα ὁ λαὸς ἔϊμωρος, καὶ ὄχι φρόνιμος. δὲν ἔϊμωρος ὁ Πατέρας ὅπως σὲ ἀπόκτησε, καὶ σὲ ἔκαμε, καὶ σὲ ἔπλασε; α'. Πέτρ. β'. θ'. Ἀμὴ ἐσεῖς εἴσε γῆν διὰ λευκὸν, βασιλεὺς ἱεράτευμα, ἔδν ἄγιον, λαὸς ὅπως ἀπόκτησεν ὁ Θεὸς, διὰ νὰ κηρύξετε τὴν ἀρετῆς ἐκείνης ὅπως ἡμεῖς ἐκάλεσεν ἀπὸ τὸ σκοτὸν εἰς τὸ φῶς.

(γ) Γακ. β'. ιη'. Δείξε με εἰς τὴν πίσιν σου χωρὶς τὰ ἔργα σου, ἔγω νὰ ἴδω ἀπὸ τὰ ἔργα σου τὴν πίσιν σου. α' καθ. Γωάν. β'. γ', δ'. Καὶ εἰς τῶτα ἐγνωρίζομεν ὅτι τὸ ἐγνωρίσαμεν, ἐὰν φυλάγομεν τὴν ἀληθείαν. Ἐκεῖν ὅπως λέγει τὸν ἐνώρισον, ἔδεν φυλάγει τὴν ἀληθείαν, ἔϊμωρος καὶ εἰς τῶτα ἢ ἀλήθεια δὲν ἔϊμωρος.

(δ) α'. Πέτρ. γ'. α', β'. Αἱ γυναῖκες νὰ ὑποτάσωνται τῶν ἰδίων ἀνδρες, ἔτῶτα ἔϊμωρος πῶς δὲν πείθωνται εἰς τὸν λόγον, νὰ κερδηθῶσιν ἐτῶτα διὰ τὴν ἀναστροφῆς τῶν γυναικῶν χωρὶς λόγον. Βλέποντες τὴν καθαράν ἀναστροφῆς με φόβον. α'. Πέτρ. β'. ια, ιβ'. Νὰ ἔχετε τὴν ἀναστροφῆς καλὴν εἰς τὰ ἔθνη. Εἰς πόσον ὅπως ἐκεῖ ὅπως ἡμεῖς καταλαλοῦσιν ὡς κακοποιῶντες, ἔτῶτα νὰ ἀπιδῶσιν τὰ καλὰ σου ἔργα, νὰ δοξάσωσι εἰς αὐτὰ τὸ Θεόν.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ πζ.

Τὸ λοιπὸν δὲν δυνάμην νὰ ζωῶσιν ἐκεῖνοι ὅπως δὲν ἔπιστρέφωνται εἰς τὸν Θεὸν ἀπὸ τὴν ἀχάριστον καὶ ἀμετανόητον ζωῆς;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Ὅσπερ καμιανῆς λογῆς, καθὼς τὸ μαρτυρεῖ ἡ γραφὴ λέγουσα, ὅτι ἔτε ἀκάθαρτοι, ἔτε εἰδωλολάτραι,

λολάτρευα, ἔτε μοιχοὶ, ἔτε κλέπται, ἔτε πλεονέκ^{α)}, ἔτε μέθυσοι, ἔτε ἰλοῖδωροι, ἔτε ἄρπαγες, τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ θέλωσι κληρονομήσῃ^(α).

† ὑβριστῶ-
δες, κρηνο-
λόγοι, κακὸ-
γλωσσοί.

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι .

(α) α'. Κορ. γ'. θ', ι'. Δὲν ἠξούρετε ὅτι οἱ ἄδικοι βασιλείαν τοῦ Θεοῦ δὲν θέλωσι κληρονομήσῃ; Μὴ πλανᾶσθε, ἔτε πόρνοι, ἔτε εἰδωλολάτρευα, ἔτε μοιχοὶ, ἔτε μαλακοὶ, ἔτε ἀρσενοκοῖται, ἔτε κλέπται, ἔτε πλεονέκ^{α)}, ἔτε μέθυσοι, ἔτε ὑβριστῶν, ἔτε ἄρπαγες, θέλωσι κληρονομήσῃ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Ἐφεσ. ε'. ε'. Τῶν ἠξούρειε ὅτι κάθε πόρνος, ἢ ἀκάθαρτος, ἢ πλεονέκτης, ἢ ὅποιος εἴ^{α)} εἰδωλολάτρευσης, δὲν ἔχει κληρονομίαν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Θεοῦ. α'. Καθ. Ἰωάν. γ'. ιε'. Πᾶσι ἕνας ὁπῶ μισθὸν τὸν ἀδελφόν τιν, εἴ^{α)} φονεὺς. Ἐξούρειε ὅτι κάθε ἀνθρώπου φονεὺς δὲν ἔχει ζωὴν αἰώνιον ὁπῶ νὰ μὴ εἰς τὸν λόγον τιν.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ ὡή.

Κυρια-
κὴ λγ'.

Καὶ πόσα εἶναι τὰ μέρη τῆ ἀληθινῆς μετανοίας, ἢ γιν, τῆ Ἰησοῦ φῆς πρὸς τὸν Θεόν;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Δύο, ἡ Νέκρωσις τοῦ Παλαιῦ ἀνθρώπου, καὶ ἡ Ζωοποίησις τοῦ Νέου^(α).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι .

(α) Ἐφεσ. δ'. κβ', κγ', κδ'. Νὰ ῥίξῃτε ὅσον εἰς τὴν πρῶτον ἀναστροφῶν, τὸ παλαιὸν ἀνθρώπου, ὁπῶ φθείρε^{α)} εἰς τὸ Ἰησοῦ μίαις τῆ ἀπάτης. Καὶ νὰ ξανακαινεργῶνεσθε εἰς τὸ Πνεῦμα καὶ νοῦς σας. Καὶ νὰ ἐνδυθῆτε τὸν καινὸν ἀνθρώπου ὁπῶ ἐκλήθη κατὰ Θεὸν μὲ δικαιοσύνην καὶ ὁσιότητι τῆ ἀληθείας.

Μμ 2

Ἡσαΐ.

Η'σαϊ. α'. ις'. Λαοφῆτε καὶ καθαροφῆτε, βλάμειτε ἔπι πονη-
ρίαις ἀπὸ ἔψυχαις σας ὁμωρεσὰ ἀπὸ τὰ μάπαμα. πῶ-
σείε ἀπὸ ἔπι πονηράδαις σας: Καὶ μάθειε νὰ κάμνετε καλόν.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ πθ'.

Καὶ ποία εἶναι ἡ Νέκρωσις ἔπι Παλαιῶ ἀν-
θρώπων;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Εἶναι τὸ νὰ λυπηθῆτε τινὰς ἀληθινὰ μ' ὄλλωτε
τὴν καρδίαν ταῖς ἀμαρτίαις τε, ὅπῃ μὲ ταῖς
ὁποίαις ἐβάρυνε καὶ ἀραθύμησε τὸν Θεόν^(α). Καὶ
μάλιστα τὸ πῶσιώτερον πάντελως νὰ ταῖς μι-
σήση, καὶ πάντα νὰ ταῖς ἀποσρέφε^(β).

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

† ὁ δὲ πό-
σημα.

(α) Ἰωήλ. β'. ιβ', ιγ'. Λέγει ὁ Κύριος ὁ Θεός μας, ματαγυρίσετε
εἰς ἐρμῖα μ' ὄλλω σας τὴν καρδίαν, μενησειάν (μὲ σάκκον) ἔ-
μὲ κλάημα, καὶ † μὲ πῶσαδαρμὸν. Καὶ γρίσεται ἔπι καρδίαν σας,
καὶ ὄχι τὰ ῥέχα σας, καὶ ματασραφῆτε εἰς τὸν Κύριον τὸν
Θεόν σας. β'. Κορ. ζ'. ι'. Διαπὴ ἡ κατ' Θεὸν λύπη κάμνε μετάνοιαν
εἰς ζωτηρίαν, ὅπῃ πλέον δὲν μετανειώνε: ἀμὴ ἡ λύπη
τῷ κόσμῳ, κάμνε θάνατον. Ψαλμ. ν'. ε'. Εἰς ἐσένα μόνον
ἐφταίου καὶ ἔκαμα τὸ κακὸν ὁμωρεσὰ σε, ἀλλὰ νὰ δικαιωθῆς
εἰς τὰ λόγια σε, καὶ νὰ νικήσης ὅταν μέλλης νὰ κρήνης. Ματθ.
κς'. σε'. Καὶ ἐγῆκεν ἔξω ὁ Πέτρος, καὶ ἐκλαυσε πικρά.

(β) Ῥώμ. ιβ'. θ'. Νὰ συχαίνεσθε τὸ πειθρὸν, καὶ νὰ σμίγεσθε
εἰς τὸ ἀγαθόν. Ἀμὴ εἰς ἰε'. Ἐμισήσατε τὰ κακά, καὶ ἀγα-
πήσατε τὰ καλά.

ΕΡΩ-

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ γ'.

Καὶ ποία εἶναι ἡ Ζωοποίησις τῶν Νέων αἰ-
θρώπων;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Εἶναι ἡ ἐγκαρδιακὴ χαρὰ ὅτι ἔχει πνῆσσιμα
εἰς τὸν Θεὸν διὰ μέσων ἑξ ἑλθεῖν^(α). Καὶ ἡ φρο-
νιστικὴ καὶ σπουδαυερὴ ἐγνοια, διὰ τὴν ζῆ εἰς τὸ θε-
λημα ἑξ Θεοῦ, εἰς ὅλα τὰ καλά ἔργα^(β).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι .

(β) Ψαλμ. ν'. ι', ιγ'. Κάμε με ν' ἀχρηκῆσω ἀναγάλλιασιν καὶ
χαρᾶν. θέλωσιν ἀναγάλλιασὶν κἀκαλα ταπῆνωμῆσα. Ματθ.
ὁσο με τ' ἀναγάλλιασιν τῶν ἁγίων σου, καὶ με Πνεῦ-
μα * αὐθεντικὸν σφραγίσσε με.

† Φυλακί-
εἶσος.

(α) Ψαλμ. ριγ'. ροδ'. Εὐφύλαξεν ἡ ψυχὴ με τὸς ὀρεσμῶσ σου, ἕ
ἀγάπησέ τες πλάδιωσάσ. ἐπεθύμησα τὸ ζῶτήριόν σου ὡς Κύ-
ριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτημά με εἶ. Ρ' ωμ. ζ'. κβ'. Ζωχαίρω
εἰς τὸν νόμον ἑξ Θεοῦ καὶ τὸ μέσα αἰθρώπων. Ρ' ωμ. σ'. ιγ'. Παρε-
σήσειε ἑξ λόγου σου εἰς τὸν Θεόν, ὡσάν ὅτι ἐγνήκειε ἀπὸ νεκρῶσ
ζῶντων, ἕ τὰ μέλη σου ἄρματα δικαιοσύνης εἰς τὸν Θεόν.

* ἐλπίθρον,
ἐξουσιαστικόν.
κυβερνη-
κόν.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ γα'.

Καὶ ποία λοιπὸν εἶναι τὰ καλά ἔργα;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Εἶναι ἐκεῖνα ὅτι γίνεν^(α) ἀπὸ τῆσ ἀληθινῆσ
πίστισ^(α), καθὼσ ὀρίζε ὁ νόμος ἑξ Θεοῦ^(β), καὶ ὅτι
γίνεν^(γ) εἰς δόξαν σου^(γ), καὶ ὅχι κατὰ τὴν ἐδικήν σου

Μμ 3

γνώ-

γνώμην^(δ), ἢ καθὼς εἶναι ἐκεῖνα, ὅπερ ἐξῆραδό-
 σασιν ἀνθρώποι καὶ γίνεν^(ε) (ε).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι.

- (α) Ρωμ. ιδ'. κγ'. Κάθε πρᾶγμα ὅπερ δὲν εἶ^η ἀπὸ πίσιν, εἶ^η
 ἀμαρτία. α'. Τιμ. α'. ε'. Καὶ τὸ τέλος τῆς ᾠδῆς (εἶ^η)
 ἀγάπη ἀπὸ καθαρᾶν καρδίαν, καὶ ἀπὸ σωείδῃσιν ἀγαθῆν, καὶ
 ἀπὸ πίσιν † ὅπερ δὲν εἶ^η πλάσμα. *† ἦγεν,
 εἰς πλάσιν,
 ἀληθινῶ.*
- (β) Δούερ. ιβ'. λβ'. Κάθε λόγον ὅπερ σὲ προσάσω ἐγὼ σήμερον
 ἐτῆτον καὶ φυλάξῃς καὶ κάμνης. δὲν θέλῃς προσέσθ πασιό-
 τερον ἀπάνω εἰς τῆτον, εἰδὲν ἀδύνατον ἀπὸ δι' αὐτον. Γέζεκ.
 κ'. ιδ'. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σου, καὶ εἰς τὰ προσάγ-
 ματά μου καὶ περιπατεῖτε, καὶ τὰς νόμους μου καὶ φυλάξῃτε, καὶ
 καὶ τοὺς κάμνετε.
- (γ) Ματθ. ε'. ις'. Ἄς λάμψη τὸ φῶς σου ἐμπροσθεν τῆς αἰθρώ-
 πων, διὰ καὶ ἰδοῦσι τὰ καλά σου ἔργα, καὶ καὶ δοξάσῃν τὸν
 Πατέρα σου ὅπου εἶ^η εἰς τοὺς οὐρανοὺς. α'. Κορ. ι'. λα'.
 Καὶτε λοιπὸν τρώγετε, καὶτε πίνετε, καὶτε κάμνετε τίποδες
 ἄλλο, ὅλα εἰς δόξαν Θεοῦ κάμνετέ τα.
- (δ) Δούερ. ιβ'. η'. Δὲν θέλῃτε κάμψῃ ἐκεῖ ὅλα ὅσα ἐσεῖς ἐδῶ
 κάμνετε σήμερον, καθ' ἕνα ἐκεῖνο ὅπου τοῦ ἀρῆσθ ὁμ προσά τα.
- (ε) Ματθ. ιε'. ιδ'. Εὐκέραι μὲ λατρεύετε, διδάσκοντες διδα-
 σκαλίαις, ᾠδῆς αἰθρώπων.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ. 46.

Καὶ ποῖα εἶναι εἶ Θεοὺς νόμους τὰ ᾠδῆς ἀγγέ-
 ματα;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ.

Ἐκεῖνα ὅπερ εἶναι μιλημῶνα διὰ τὸ Θεῖον τε
 σόμα, καθὼς εἶναι γραμμῶνα, ἦγεν, καὶ ἐλά-
 λησε Κύριος πάντα ὅσα λόγους τέτεις.

Τὸ πρῶτον.

Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος ὁ Θεός σου, ὅπερ σὲ δὴ
γαλα δὴπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, δὴπὸ τὸ σπήν
τῆς σκλαβίας. δὲν θέλεις ἔχει ἄλλης Θεός ὡς
ἐμὴν.

Τὸ δεύτερον.

Οὐδὲ νὰ κάμης εἰς τὸ λόγος σου γλυπτόν, ἔδὲ
κανένα † εἰκόνισμα, δὴπὸ ὅσα εἶναι ἀπάνω εἰς τὸν † ὁμοίωμα.
ἐρανον, καὶ δὴπὸ ὅσα εἶναι εἰς τὴν γῆν κάτω, ἢ
δὴπὸ ὅσα εἶναι εἰς τὰ νερά δὴπὸ κάτω εἰς τὴν γῆν.
δὲν θέλεις τὰ πεσοκωήσῃ, ἔδὲ νὰ τὰ λατρεύ-
σης. Διότι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος ὁ Θεός σου, Θεός
ζηλώτης, ὅπερ δὴπὸ δίδω ἢ παιδύω ταῖς ἀμαρ-
τίαις τῆς Πατέρων ἀπάνω εἰς τὰ παιδιά, ἕως τεί-
τιω καὶ τετάρτῳ γενεῶν, ἐκείνων ὅπερ μὲ μισῶσι,
καὶ ὅπερ κάμνω ἐλεημοσιύην ἐκείνων ὅπερ μὲ
ἀγαπῶσιν ἕως χίλιας γενεαῖς, καὶ ἐκείνων ὅπερ
φυλάγῃσι τὰ περσάγματά μου.

Τὸ τρίτον.

Δὲν θέλεις λάβῃ τὸ ὄνομα Κυρίου τῆς Θεῶν σου
δύκερα. διότι δὲν θέλεις ἀφίσις ἀπαίδυτον ἐκείνων
ὅπερ τὸ ὄνομά σου κραζῇ ψεμαίνῃ.

Τὸ τέταρτον.

Ἐνθυμή σου νὰ ἀγάξης τὴν ἡμέραν τῆς Σαβ-
βάτων.

βάτων. διότι ἔξη ἡμέραις θέλεις δαλδύς, ἢ θέλεις
 κάμνῃ ὅλαις σε ταῖς δαλίαις, ἢ τὴν ἑβδόμην
 ἡμέραν νὰ μὴ κάμνης καμίαν δαλίαν, διότι
 εἶναι κατάπαυσις Ἐκτεῖς Θεῶς. Δὲν θέλεις
 κάμῃ τὴν ἡμέραν ἐπείνῃ κανένα ἔργον, ἐδ' ἐσύ,
 ἐδ' ὁ υἱός σε, ἐδ' ἡ θυγατέρα σε, ἐδ' ὁ δῆλος σε,
 ἐδ' ἡ δαλδύτρα σε, ἐδ' ἐ τὸ βοῖδόν σε, ἐδ' ἐ τὸ
 γαῖδῆρον σε, ἐδ' ἄλλο σε κανένα ζωνίμιον, ἐδ' ἢ
 ὁ ξένος ὅπερ κατοικᾷ σὸ σπήτιν σε. Διότι εἰς ἔξη
 ἡμέραις ἕκαμῃ ὁ Θεὸς τὸν ἔρανὸν ἢ τὴν γῆν, ἢ
 τὴν θάλασσαν, ἢ ὅλα ὅσα εἶναι εἰς αὐτὰ, καὶ
 τὴν ἑβδόμην ἡμέραν ἀναπαύθηκε. Διὰ τῆτο
 τὴν διλόγησεν ὁ Θεὸς τὴν ἑβδόμην ἡμέραν, ἢ
 τὴν ἡγίασεν.

Τὸ πέμπτον.

Νὰ πμᾶς τὸν Πατέρα σε ἢ τὴν Μητέρα σε,
 διὰ νὰ ἔχης καλὸν, καὶ νὰ ζήσης πολὺν καιρὸν
 ἀπάνω εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, ὅπερ σὲ δίδει ὁ
 Κύριος ὁ Θεός σου.

Τὸ ἕκτον.

Νὰ μὴν φονδύσης.

Τὸ ἕβδομον.

Νὰ μὴν μοιχδύσης.

Τὸ ὄγδον.

Νὰ μὴν κλέψης.

Τὸ ἕνατον.

Νὰ μὴν ψευδομαρτυρήσης.

Τὸ δέκατον.

Νὰ μὴν ἑπιθυμήσης τὴν γυναῖκα ἢ γέ-
νου σου, ἢ τὸ ἀπὸ τῆς ἀφίτου, ἢ τὸν
δῆλον σου, ἢ τὴν δουλοῦ σου, ἢ τὸ βόϊδι σου,
ἢ τὸ γαῖδῶρον σου, ἢ ἄλλο ζωνίμιόν σου, ἢ
ὅσα πράγματα εἶναι ἢ γέγονόν σου.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ γ'.

Καὶ πῶς διαμοιράζουσι τὰ περσάγματα
ἐτέτα;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Διαμοιράζουσι εἰς δύο πλάκας^(α). Εἰς τὴν
πρώτην, ἡραφῆλου^(β) τέσσαρα ἀπὸ τὰ περσ-
τάγματα ὅπερ ἐγγίζουσι ἢ Θεῷ καὶ τὰ κάμνω-
μυ^(β). Εἰς τὴν δευτέραν, οὐρίζουσι^(γ) ἕξι περσ-
τάγματα ὅπερ ἡραφῆλου καὶ τὰ κάμνωμυ τοῦ
πλησίον σου^(γ).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι .

^(α) Δδλβρ. ι. γ', δ'. Καὶ ἐπελέκισα ἢ δύο πλάκας ἢ πέτε-
ναις. Καὶ ἔγραψεν ἀπάνω εἰς ἢ πλάκας ὡσάν τ' ἡραφῆλου ἢ
πρώτῳ τοῦς Δέκα λόγους, τοῦς ὁποῖους ἐμίλησεν ὁ Κύριος
εἰς ἑσᾶς εἰς τὸ βουνὸν εἰς τὴν μέσσην τῆς Φωλίας †, τὴν ἡμέραν
τῆς συναγωγῆς. Ματθ. κβ'. μ'. Εἰς ἐτούταις ἢ δύο ἐπιτο-
λαῖς ὅλ' ὁ νόμος ἢ οἱ Προφῆται κρέμην^(δ).

N γ

^(β) Ματθ.

† ἡγαν, ἢ
ἡμέραν ὅπερ
ἔσυμμα-
ζώχθητε καὶ
λάθετε τὴν
νόμον εἰς τὸ
βουνὸν τῆς
χωρῆς.
Ἐξοδ.
κ'. γ'.
Δδλβρ.
ε'. β'.

- (β) Ματθ. κβ'. λζ', λη'. Να ἀγαπήσης τ' αὐθέντιν τ' Θεόν σα-
 με ὄλλω τὴν καρδίαν σα, καὶ με ὄλλω τ' ψυχὴν σα, καὶ με
 ὄλλω σα τ' διάνοιαν. Ἐτέτη (εἶ) πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή.
 (γ) Ματθ. κβ'. λθ'. Καὶ ἄλλοι ὅμοια με ἐτέτι (εἶ), να ἀγα-
 πῆσης τὸν γείτονά σα ὡσὸν καὶ τὸ λόγος σα.

Κυρια-
 κη' λδ'.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ 48.

Καὶ τὴ ζήτησὶς ὁ Θεὸς εἰς τὸ πρῶτον πρῶτον ἀγγέλματι.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Οἰεῖς ὅτι ὅσιν ἐπιμέλῃαν ἔχω διὰ να φυ-
 λάξω τὴν ζωτικὴν τ' ψυχῆς με, τὸσιν ἐγνοίαν
 να ἔχω διὰ να φύγω καὶ παντελῶς να ἀποσρέ-
 φωμαι κάθε εἰδωλολατρείαν^(α), μαγείαν^(β), καὶ
 μαυρίαν^(γ), καὶ τὴν πεσοκωσίαν τῶν ἁγίων, ἢ
 ἄλλων πινῶν κλισμάτων^(δ). Ἀμὴ να γνωρίσω
 ὄρθα τὸν αὐτὸν μόνον καὶ ἀληθινὸν Θεόν^(ε), Καὶ εἰς
 αὐτὸν μοναχὰ να ἐλπίζω^(ς), με κάθε τ' ταπεινο-
 σιῶν^(η) καὶ ὑπομονῆ^(θ). Καὶ να ἀκαρτερῶ ἀπὸ
 λόγου με μόνον ὅλα τὰ καλά^(ι). Καὶ μ' ὄλλω με
 τὴν καρδίαν αὐτὸν να ἀγαπῶ^(κ), καὶ να τιμῶ^(λ),
 καὶ να φοβῶμαι^(μ), Τετρακωσίου λογιῆς, ὅπως κάλλιον
 να πρῶτον κάθε πρῶτον καὶ κόσμος, πρῶτον να
 σφάλλω εἰς ἓνα μικρότερον ὅπως να να ἐξω ἀπὸ
 τὸ θέλημα τ'.

τὴ περὶ το-
 φροσύνη.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

- (κ) Ψωλμ. π'. ζ'. Ἀκασε ὦ λαέ μου, καὶ βεβαιώσωσε ὦ Ἰσραὴλ,
 αἰσίως καὶ με ἀκέρως. δὲν θέλω εἶσαι σιμᾶς τὸν λόγος σα Θεὸς

καινῶν ἔργων, ἔδεδε θέλεις προσκυνοῦσθε Θεὸν ξένον. α'. Κορ. 5'. θ'. Οὐδέ πόνοι, ἔδεδε εἰδωλολάτρευμα, θέλασι κληρονομήσθε τὴν βασιλείαν τῆς Θεοῦ.

(β) (γ) Δωδεκ. ιη'. ι'. Δέν θέλεις ὄρεθῆτε ἕξ λόγους πινάς ὅπως νὰ παραίνετε ἐδῶ καὶ ἐκεῖ νὰ καθαρῶσι τὴν ἰσχύοντα, ἢ τὴν θυγατέρα ταυ Δια μέσου Φωτίας, ἢ ὅπως νὰ μακρῶσι, ὅπως νὰ κάμνη κληδόνας, ἢ ὀρενομαίτης, μαγούτης, γηλυτης, † ἔργασθῆτε μὴ, ἐξηγητῆς καὶ Διαλυτῆς τῶν σημείων, καὶ ὅπως νὰ ῥωτῶν καὶ κερᾶζετε τὰς νεκρῶν. Διότι εἶναι σύχασμα ἕξ Κυρίως ἕξ Θεῶν καθ' ἑναυ ὅπως κάμνη ἔτῃτα.

† ἕγχευ, ἐπίπερα
μάντης λεγά-
μεν ἔπιπ
ἔχθ μέστω τῆς
πνεῦμα πύ-
θων καὶ
πλ. αὐτῶν
ἀγνώστως.

(δ) Κολοσ. β'. ιη'. Κανένας ἀς μιλῶσαις ἀνθενίδη με τὸ θέλημά ταυ, ὄρεθσκωντας ἀφορμῶν τῶν ταπεινοφροσύνων, καὶ διδασκωντας νὰ προσκυνοῦσθε τὰς Ἀγγέλους, ἐμπαινῶντας εἰς ἐκεῖνα ὅπως δὲν ἴδε, εὐκέρως † Φυσῶντας διὰ τὸν νῦν τῆς σαρκῶς ταυ. Ἀποκ. ιδ'. ι'. Καὶ ἔπεσαι ἔμπεροθεν εἰς τὰ ποδάριά ταυ νὰ τὸν προσκυνοῦσθε, ἀμὴ εἶπε με, ἔχε τὸν νῦν σου μὴ τὸ κάμνης, ζῶνδελός σου εἶμαι, ἔτ' ἀδελφῶν σου ὅπως ἔχεν τὴν μαρτυρίαν τῆς Ἰησοῦ: προσκυνοῦσθε τὸν Θεόν. Διατί ἡ μαρτυρία τῆς Ἰησοῦ εἶναι τὸ Πνεῦμα τῆς Προφητείας. Πράξ. ι'. κέ, κς'. Καὶ ὡσαν ἐμπῆκεν ὁ Πέτρος τὸν ἔσωα πάντησεν ὁ Κορνήλιος, ἔπεσεν εἰς τὰ ποδάριά ταυ καὶ τὸν ἐπροσκύνησε. Ἀμὴ ὁ Πέτρος τὸν αἰσῶκωσεν καὶ εἶπε, αἰσῶκω ἀπάνω, καὶ ἐγὼ ἀνθρώπος εἶμαι. Πράξ. ιδ'. ιβ', ιγ', ιδ', ιε'. Καὶ ἔκραξαν τὴν Βαρνάβαν, Δία, ἔτ' τὸν Παῦλον, ἔρμιλῶν ἐπὶ δὴ αὐτὸς ἦτον ὁ ἡγέρμενος τῶν λόγων. Καὶ ὁ Ἰερῶς τῆς Διὸς, τῆς ὁποίας ὁ ναὸς ἦτον μερῶν εἰς τὴν πόλιν, ἡφερε ταύρας καὶ στεφάνια εἰς τὸν προαυλον ἀντάμα με τὸ πλῆθος, ἔτ' ἤθελε νὰ θυσιάσῃ. Ἀμὴ οἱ Ἀπόστολοι ὁ Βαρνάβας καὶ ὁ Παῦλος, ὡσαν τὸ ἤκισαν ἔρχισαν τὰ ῥῆχά ταυ, καὶ ἐπήδησαν μέστω εἰς τὸ πλῆθος καὶ ἔκραξαν, καὶ ἔλεγον, ὡ ἀνδρες ἀδελφοί, Διατί κάμνετε ἔτῃτα; ἔτ' ἐμεῖς ἀνθρώποι ὁμοιοπαθεῖς εἶμασε ὡσαν ἔτ' εἰσεῖς, καὶ ὡς Διαγγελίζομεν νὰ γυρίσῃτε διὰ τῆς ψόπικα εἰς τὸν Θεόν τὸν ζῶντα, ὅπως ἔκαμε τὸ ἔρανον καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ἔτ' ὅλα ὡσα εἶναι μέστω εἰς αὐτά. Δωδεκ. δ'. ιε', ιδ'. Καὶ νὰ φυλάξῃτε † πολλὰ ταῖς

† κενοδεξῶν-
ταις.

† ἡ με προσε-
χῶν, τορμ. σ. κ.

ψυχαῖς σας: καὶ τὰ λοιπά. Μήπως καὶ κοίτης ἀπάνω ψηλά
 εἰς τὸν ἔρανον, καὶ βλέπωντας τὸ ἥλιον, καὶ τὸ φεγγάρι καὶ τὰ
 ἄστρα, καὶ ὅλον τὸ σολισμόν τῶ ἔρανοῦ, καὶ ἔσωντας νὰ πλανηθῆς
 τὰ προσκυμῆσις, καὶ τὰ λατρεύσις, τὰ ὁποῖα ἐτέτα τὰ
 ἐμοίρασεν ὁ Κύριος ὁ Θεός σας ὀλονῶν τῶ ἐθνῶν ὅπῃ εἶ) διὰ
 κάτω τὸν ἔρανον. Ματθ. δ'. ι'. Τὸν Κύριον τὸν Θεόν σας θέλεις
 προσκυμῆσις, καὶ αὐτὸν μόνον θέλεις λατρεύσις.

† ἦγαν, τὰς
 τὰ ἀεργίησε
 καὶ ἐλόεσε
 διὰ νὰ κά-
 μιν μόνον †
 φυσικῶς τὰς
 ἐνέργειαν, ὡς
 πειήματα τῶ
 Θεοῦ, εἰς πῶ
 χρεῖαν καὶ
 ὑπερησίου τῶ
 ἀνθρώπων.

(ε) Ἰωάν. ιζ'. γ'. Ἐτέτη εἶ) ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιος, νὰ ἐγνωρίζουσιν
 ἐσένα τὸ μόνον ἀληθινὸν Θεόν, καὶ ἐκείνον ὅπῃ ἔσφλες τὸ Ἰησοῦν
 Χριστόν. Ἰερεμ. θ'. κδ'. Εἰς ἐτέτα ἀς καυχῆσθαι ἐκεῖν ὅπῃ
 καυχᾶται, νὰ καταλάβῃ καὶ νὰ μὲ γνωρίσῃ πῶς ἐγὼ εἶμαι ὁ
 Κύριος ὅπῃ κάμνω ἐλεημοσύνη, καὶ κερσίν, ἔ δικαιοσύνη
 εἰς τὴν γῆν, διότι εἰς ἐτέτα εἶ) τὸ θέλημα μου, λέγει ὁ Κύριος.

(ς) Ἰερεμ. ιζ'. ε'. ζ'. Νὰ εἶ) καταραμύ ὁ ἀνθρώπος ἐκεῖ-
 ν ὅπῃ ἔχῃ τὴν ἐλπίδα τα εἰς ἀνθρώπων, ὅπῃ θέλῃ ἀκαμπῆσι
 τὴν σάρκα τῶ χερσὶ τα ἀπάνω εἰς αὐτὸν, ἔ διὰ τὸν Κύριον θέλῃ
 ξεμακραίνῃ ἢ καρδία τα. Καὶ νὰ εἶ) ἀλογημύ ὁ ἀνθρώ-
 πος ἐκεῖν ὅπῃ † παρρῶε) εἰς τὸν Κύριον, καὶ θέλῃ τα εἰσα
 ὁ Κύριος ἢ ἐλπίδα τα.

† ἐλπίζει.

(η) ἀ'. Πέτρο. ε'. ε'. Ὁ Θεός ἐναντιεῖται τὰς ὑπερηφάνους, καὶ
 δίδῃ χάριν τῶ ταπεινῶν.

(θ) Ἐβρ. ι'. λς'. Ἐσεῖς χεράζετε ὑπομονῶν, διὰ νὰ πάρειε τὸ
 πᾶξιμον, κάμνοντες τὸ θέλημα τῶ Θεοῦ.

† ἐπιφανί-
 ρασι.

(ι) Ψαλμ. λς'. ε'. † ἔσκέπασε εἰς τὸν Κύριον τὴν σφάπαν σας, καὶ
 ἐλπίσε εἰς αὐτὸν, καὶ αὐτὸς θέλῃ κάμῃ. Γακ. α'. ιζ'. Κάθε
 δόσις ἀγαθῆ, καὶ κάθε δῶρημα τέλφον διὰ πάνω εἶ), καὶ καπι-
 βαίῃ διὰ τῶ Πατρὸς τῶ Φώτων.

(κ) Δούερ. σ'. ε'. Θέλεις ἀγαπήσθαι τὸν Κύριον τὸν Θεόν σας μ' ὅλλω σας
 τὴν καρδίαν, καὶ μ' ὅλλω σας τὴν ψυχῶν, καὶ μ' ὅλλω σας τὴν δυνάμιν.
 Δούερ. ι'. ιβ'. Καὶ τῶρα ὡ Ἰσραὴλ πὶ ὁ Κύριος ὁ Θεός σου
 χιρῶς διὰ σένα, πᾶ νὰ φοβᾶσαι τὸν Κύριον τὸν Θεόν σας, νὰ
 περπατῆς τῶ σφάταις σου, καὶ νὰ τὸν ἀγαπᾶς, καὶ νὰ λατρεύῃς τὸν
 Κύριον τὸν Θεόν σας μ' ὅλην σας τὴν καρδίαν, ἔ μ' ὅλην σας τὴν ψυχῆν

(λ) Ψαλμ. λγ'. θ'. Φοβηθῆτε τὸν Κύριον ὅλοι οἱ ἄγχοί του, διότι
 οὐκ ἔστι
 οὐκ ἔστι

δεν εἶ) † σενοχωρία ἐκφνῶν ὅπῃ τὸν Φοβῶνται. Εἰκλησ. ιβ'. ιγ'. Τέλῃ τῷ λόγου, τὸν Θεὸν νὰ Φοβῶσαι, καὶ νὰ Φυλάγησ ἡ ἐντολαῖς του, διότι ἐστὶ τὸ εἶ) ὅλῃ ὁ ἀνθρώπῃ.

† πινυλὰ,
φλωχά,
σέρουσις,
ἔδεντες
λείπη ήπε-
τες.

(κ) Μαλαχ. α'. ε'. Ο ἕὸς δοξάζει τὸν Πατέρα, καὶ ὁ δῶλῃ τὸν αὐθέντιν του θέλῃ φοβηθεῖ. καὶ ἀνίσως εἶμαι Πατέρας ἐγὼ, πῶ εἶ) ἡ δόξα μου; καὶ ἀνίσως εἶμαι αὐθέντης ἐγὼ, πῶ εἶ) ὁ φόβῃ μου; λέγει ὁ Κύριῃ ὁ Πατοκράτωρ.

(ν) Ματθ. ι'. λζ'. Εἰκεῖνῃ ὅπου ἀγαπᾷ Πατέρα, ἢ Μητέρα, πεισότερον ἄπὸ μῆμα, δὲν εἶ) ἀξιῃ διαῖ μῆμα. Ματθ. ι'. κη'. Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ ἐκείνου ὅπου φονδύουν τὸ κερμῖ, καὶ τὴ ψυχῶ δὲν δυνῶν) νὰ τῶ φονδύουν, ἀμὴ πεισότερον πρέπει νὰ φοβηθῆτε ἐκεῖνον ὅπου δυνῶ) νὰ χαλάσῃ ἔ τῶ ψυχῶ ἔ τὸ κερμῖν εἰς τῶ Γέενναν. Πράξ. ε'. κθ'. Κάμνη χρειά νὰ ἰσακούη πινὰς πεισότερον τὸν Θεὸν, πῶ τούς ἀνθρώπους.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ ἡέ.

Καὶ τὶ πρᾶγμα εἶναι Εἰδωλολατρεία;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Εἶναι τὸ † νὰ λογάζω εἰς ἄλλο ὁμοίωμα, ἢ πλάσμα, ἀντὶς τῷ ἀληθινῷ καὶ μόνῃ Θεῷ, ὅπῃ ἐφανέρωσε τῷ λόγῃ εἰς τὸν Θεῖον τε λόγον^(α), ἢ ἔξω ἄπὸ τὸν αὐτὸν Θεὸν, εἰς ἄλλον νὰ ἐλπίζω^(β).

† νὰ παλῆτω
σὸ νῆν μεσ καὶ
νὰ σοχάζω:-
κρη.

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι .

(α) Γαλ. δ'. ή'. Τότε ἔσωντας νὰ μὴ ἐγνωρίζετε τὸν Θεὸν, ἐδελύσετε ἐκεῖνος ὅπῃ δὲν εἶ) Φυσικὰ Θεοί. α'. Πέτρ. δ'. γ'. φθάνῃ μας ὁ ἀπερασμῆῃ καιρὸς τῷ ζωῆς, νὰ ἐκάμαμῃ τὸ θῆλημα τῷ ἐθνῶν, πειπατόνητες εἰς ἀσελγείαις, ἴπιδυμίας, μέθαις, πολυφαγίαις, ποτῆ, καὶ ἄοχημαῖς εἰδωλολατρείαις. α'. Θεσσαλ. α'. θ'. Εἰγνωρίζετε εἰς τὸν Θεὸν ἄπὸ τὰ εἰδωλα, νὰ δελύετε Θεὸν ζῶντα καὶ ἀληθινόν.

(β) Ματθ. γ'. κδ'. Κανέναι δὲν δυνάει νὰ δελεῖται δύο αὐθενταί-
δες, δὲν ἠμπορεῖτε νὰ δελεῖτε τὸν Θεὸν καὶ τὸν Μαρμωναῖ.
(ἦγεν) τὸν Πλῆτον. Κολασ. γ'. ε'. Νεκρώσειε λοιπὸν τὰ
μέλη σας ὅπῃ ἔϊ) ἀπάνω εἰς τὴ γῆν, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν,
πάθος, κακὴν ὀπιθυμίαν, καὶ πλὴν πλεονεξίαν, ἡ ὅποια ἔϊ)
εἰδωλολατρεία. Φιλιπ. γ'. ιδ'. Τῶν ὁποίων τὸ τέλος εἶναι
ἀπόληα, καὶ ὁ Θεὸς τῶν ἔϊ) ἡ κοιλία τῶν, καὶ ἡ δόξα τῶν ἔϊ)
εἰς ἐντροπήν τῶν, οἱ ὁποῖοι ἔχουσι τὴν νῦν τῶν εἰς τὴν ὀπίσθηα.

Κυρια-
κή λέ'.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ γς'.

Καὶ τὴν ὀρέξει ὁ Θεὸς εἰς τὸ δεύτερον πρῶ-
ταγμα;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

† Κυρί-
μασμα.

Ὅτι νὰ μηδὲν κάμνωμεν κανένα † ὁμοίωμα
νὰ εἰκονίζωμεν τὸν Θεόν (α). Οὐδὲ αὐτὸν με ἀλ-
λαις εὐλαβητικαῖς τιμαῖς νὰ τὸν λατρεύωμεν,
ὡς μόνον με ἐκείναις ὅπῃ μᾶς ὀρεσεν ἀτός τῶν
εἰς τὸν Θεῖον τὸν λόγον (β).

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

† ἡ πρεσβί-
κειοθε.

(α) Δόξερ. δ'. κγ', κδ'. † ἔχετε τὸν νῦν σας μήπως καὶ καμίαν
Φορὰν ἀλησμήσειε τὴν Διαθήκην τῶν Κυρίων τῶν Θεῶν σας ὅπῃ
ἐκαρμεν εἰς ἐσᾶς. καὶ μὴ κάμειε εἰς τὴν λόγους σας γλυφτὸν Κυ-
ρίμασμα, ἀπὸ ὅλα ἐκεῖνα ὅπῃ σὲ ἐπρεσάξεν ὁ Κύριος ὁ
Θεός σας. Διότι ὁ Κύριος ὁ Θεός σας ἔϊ) Φωτὶα ὅπῃ † κατὰ-
λύει, ἔϊ) Θεὸς ζηλοῦτής. Ρώμ. α'. κβ', κγ'. Καὶ λέγουσιν
ὡς ἔϊ) σοφοὶ ἐμωρᾶνθησαν. Καὶ ἀλλάξαν τὴν δόξαν τῶν
ἀφθάρτων Θεῶν, εἰς ὁμοίωμα εἰκόνων φθαρτῶν αἰθρώπων, καὶ
πετῶν καὶ ζώων τετραπόδων ἑρπετῶν.

† κατὰ τὴν ὀρέξει.

(β) Δόξερ. ιβ'. λβ'. Κάθε λόγον ὅπῃ ἐγὼ σὲ πρεσάσω σήμερον.
ἐτῶτον νὰ φυλάξης νὰ κάμνης. δὲν θέλεις πρεσάσει ἀλλο

πρεσάσο-

πρῶτον ἀπάνω τῆς, ἔδεν ἀδράλης ἀπὸ δ' αὐτῶν. Ματθ. ιε'. θ'. Εὐκέραι μὲ λατρεύσαι, διδάσκοντες διδασκαλίαις ᾧ ἀγγελίαις αἰθρώπων.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ 43'.

Καὶ τάχα ὁλότελα δ' ἐν εἶναι συγχωρηθῆναι
νὰ κάμωμν κανένα τύπωμα τ' εἰκόν τ' Θεῶ;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Τὸν Θεὸν νὰ τὸν παρμοιάσωμν καὶ νὰ τὸν
ζωγραφίσωμν ^(α), ἔδ' εἶναι βολέθον, ἔδ' ἐ δι-
καιον, καμιανῆς λογῆς ^(β). Τὰ ἴκλίσματα ἡμ-
πορῆμν νὰ τὰ ρεσμοιάσωμν, καὶ συγχωρέ-
μεθ' ἐν εἰς κάποιον τι τρόπον ^(γ): Ἀμὴ ἐμποδιζό-
μεθ' ἐν ἀπὸ τὸν Θεῖον νόμον, ὅτι νὰ κάμωμν
εἰκόνες ^(δ), διὰ νὰ ταῖς ἔχωμν ^(ε) μὲ τρόπον εὐλα-
θείας, νὰ ταῖς εὐλαβέμεθ' ἐ καὶ νὰ ταῖς προ-
σκυῶμν ^(ς), Καὶ διὰ μέσων νὰ λατρεύωμν
τὸν Θεόν ^(η).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι .

(α) Δδλερ. δ'. ιβ', ιε', ις', ιζ', ιη'. Καὶ ἐμίλησεν ὁ Κύριος ὁ Θεὸς
εἰς ἐσῆς εἰς τὸ βεννόν, ἀπὸ τῆς μέσῃς τ' Φωλίας. Φωνίω λογίω
ἐσεῖς ἀκχέσειε, καὶ ὁμοίωμα τ' δ' ἐν ἰδέσει, ᾧ μόνον Φωνίω. † ἡ' γ' β', καὶ
Καὶ νὰ φυλάξῃε * πολλὰ τ' ψυχῆς σας, διὰ τὴν δ' ἐν ἰδέσει μίας εἰκόν-
κανένα ὁμοίωμα εἰς τ' ἡμέραν ἐκείνῃ ὅπ' ἐ ἐμίλησεν ὁ Κύ- νος.
ριος ὁ Θεὸς εἰς ἐσῆς εἰς τὸ Χωρήβ εἰς τὸ βεννόν, ἀπὸ τ' μέσῃς * ᾧ μόνον
τ' Φωλίας. Μὴ ᾧ ἀβῆτε, καὶ μὴ κάμετε εἰς τῆς λόγους σας
γλυφτὸν ὁμοίωμα, καθε εἰκόνα, ἢ ὁμοιότητα ἀρσενικῆ, ἢ
θηλικῆ. Καὶ ὁμοιότητα καθε ζωντίμις, ὅπ' ἐ ἐξ' ἀπάνω εἰς τ' γῆν.

γῆν, ὁμοίωμα καθε ὀρνέε, ὅπῃ ἔχῃ Φπερὰ ὅπῃ πεῖα ἀπὸ
κάτω ἀπὸ τῷ ἔρανον. Ὁμοίωμα καθε συρῖε ὅπῃ κηλιοσέρνε)
ἀπάνω εἰς τὴν γῆν. ὁμοίωμα καθε ψαρίε, ὅσα εἶ) εἰς τὰ νερὰ
ἀπὸ κάτω σὴν γῆν.

(β) Ἡ σαί. μ'. ιη', κε'. Εἰς ποῖον ἠθέλετε ὁμοιάσῃ τὸ Κύριον; Ἐ εἰσὲ
ποῖον ὁμοίωμα ἠθέλετε τὸ παρομοιάσῃ; Εἰς ποῖον μὲ ἠθέλετε
ὁμοιάσῃ, καὶ νὰ ἠθέλα ὑψωθῆ εἶπεν ὁ ἄγιος. Πράξ. ιζ'. κθ'.
Ἐ πῶθι λοιπὸν εἶμασε γῆνος ἔθεε, δὲν χρεωστῆμεν νὰ λογιάζω-
μεν πῶς ὁ Θεὸς εἶ) ὁμοίος χρυσάφιν, ἢ ἀσήμιν, ἢ πέτραις, ἢ τὰ
χαράγματα, ὅπῃ εἶ) ἔργα τῆ τέχνης, καὶ τῆ ὀπτινοίας ἔαιθρωπια.

τὸ ὄνομα τοῦ
μῆνα.

(γ) Ἐξοδ. λε'. κη', λα'. Καὶ ἔκραξεν ὁ Θεὸς τὸ μὲ τὸ ὄνομα τὸν
Βεσεληλ: Ἐ τὸ ἐγέμισε μὲ Πνεῦμα Θεϊκόν, σοφίας, γνώσεως,
Ἐ γνωριμίας καθε τέχνης. Νὰ πρωτομασροῦθῃ εἰς καθε ἔργον
τῆς πρωτομασροῦσῆς, νὰ κάμνη τὸ χρυσάφιν, τὸ ἀσήμιν, τὸ
χάλκωμα, καὶ νὰ πελεκᾷ τὰ λιθάρια, Ἐ νὰ δαλῶθῃ τὰ ξύλα.
Ματθ. κβ'. κα'. Δότε τὰ πράγματα τῷ καίσαρι τῷ καί-
σαρι, καὶ σκεῖνα τῷ Θεῷ, τῷ Θεῷ.

(δ) Δαλιερ. κζ'. ιε'. Νὰ εἶ) καταραμῶθῃ ὁ αἰθρωπὸς σκεῖν
ὅπῃ θέλῃ κάμῃ γλυφτὸν χυμῶν, σύχασμα ἔκυρίε, ἔργον
χερῶν τεχνήτε. καὶ ὅπῃ θέλῃ τὰ βάλλῃ εἰς κρυφὸν τόπον,
καὶ ὁ λαὸς ἔσωντας ν' ἀποκριθῆ θέλῃ εἰπεῖ, ἄμποτες νὰ γῆ.

(ε) Δαλιερ. ζ'. ιε'. Ταῖς πρᾶπεζαῖς τῶν θυσιῶν καταχαλάσετέταις,
καὶ ταῖς εἰκόνες τῶν εἰδώλων τῶν κατατζακίσετέταις, καὶ τῶν
τόπους τοὺς ξεκόψετε τοὺς, Ἐ τὰ γλυφτὰ τῶν Θεῶν κατακαύ-
σετέτα εἰς τὴν Φωλίαν. δ'. Βασιλ'. ιη'. γ', δ'. Καὶ ἔκαμῃ τὸ
ἴσον ὁμπερὰ εἰς μάπα ἔκυρίου εἰς ὅλα, ὡς καθὼς ἔκαμῃ
ὁ Δαβὶδ ὁ Πατέρας του. Αὐτὸς ἐκατέβασε τὰ ψηλά, καὶ
ἐκατατζακίσειν ὅλαις τῶν εἰκόνες τῶν εἰδώλων, Ἐ ἐξολόθρῶσεν
ὅλους τῶν τόπους των. Καὶ τὸ χαλκωματέιον Φίδιν ὅπῃ
ἔκαμῃ ὁ Μωϋσῆς, διότι ὡς τῶν ἡμέραις σκεῖναι οἱ υἱοὶ τῷ
Ἰσραήλ τὸ ἐθυμιάζασιν.

(ς) Ψαλμ. 45'. ζ'. Ἄς ἐντροπιαθῶσιν ὅλοι σκεῖνοι ὅπῃ πρῶσ-
κωθῶσιν εἰς τὰ γλυφτὰ, ὅπῃ καυχῶν) εἰς τὰ εἰδωλά τους,
πρῶσκησέτε τὸν ὅλοι οἱ Ἄγγελοί του.

(*) Λόγιτ.

(^η) Ἀδὴτ. κς'. α̃. Μὴ κάμετε εἰς λόγους σας χειροκάμωτα, εἰδὲ γλυμψία, εἰδὲ εἰκόνα νὰ σήσειε, εἰδὲ πέτρα σημάδευμένη νὰ σήσειε τὸν τόπον σας νὰ τὴν προσκυνήσειε. Δὲλ. ερ. ιβ'. δ'. Μὴ κάμειε εἰς τὴν εἰκόνα εἰς Θεῶν σας.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ ἡ.

Κ' εἰδὲ τὸ λοιπὸν δὲν εἶναι συγχωρηθῆναι καὶ χωρὶς εἰς ταῖς Ἐκκλησίαις τὰ εἰδῶλα καὶ ταῖς εἰκόνες, ὡσανὶ βιβλία εἰς ἀγνώστους λαοὺς;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Οὕτως, καὶ ὁλότελα. Διότι δὲν εἶναι πρέπον νὰ εἶμασθε φρονιμώτεροι ἀπὸ τὸν Θεόν. Ὅποῦ δὲν θέλῃ ὅτι ὁ λαός τις νὰ διδάσκῃ διὰ μέσους βιβλίων εἰκόνων (^α), Ἀμὴ διὰ μέσους ζωντανῆς διδασχῆς εἰς Θεῶν σας λόγους (^β).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι .

(^α) Ἰερεμ. ι'. η'. Ἀντίπαροι εἶναι μωροὶ εἰς ἀγνώστους: ἡ Διδασκαλία τῶν εὐκερων μαθημάτων τῆς, εἶναι τὸ ξύλον. Ἀβσακ. β'. ιη', ιθ'. Τί ὠφελεῖ τὸ Γυφτόν; Διὰ τὴν τὴν ἐγλύψασι, τὸ ἐπλάσασι χυμψόν, ψαυδοφάντασμα, (ἡ Διὰ τὴν) ἐκεῖν ὅπου τὸ ἐπλάσασι ἐχθρὸν εἰς τὸ πλάσματι, μετὰ τὸ νὰ κάμνη εἰδῶλα καὶ φά; Ἀλήμονον εἰς ἐκεῖνον ὅπου λέγει τὸ ξύλον, ξύπνησε, καὶ ἀσὺκ' ἀπάνω, καὶ τὴν πέτρας ὑψηλώσας καὶ αὐτὴ εἰς φάντασμα, καὶ ἐκεῖνο εἰς λάμα χερσαφίς καὶ ἀσημίας, καὶ δὲν εἰς καμία πνοὴ μέσα εἰς αὐτό. Ἐσαχαρ. ι'. β'. Αἱ εἰκόνες ἐμιλῶσαν ψαυπκα, † δωρνανὰ ἐπὶ τῶν καλῶσαν.

† εὐκείν.

(^β) Λακ. ις'. κθ'. Ἐχασι τὸν Μωσέα καὶ τῆς Προφήτας, αἱ ἀκῆσαν αὐτῆς. Ἰωάν. ε'. λθ'. Ἐξέταξετε τὴν γραφῆς, διότι ἐσεῖς λογιζέσθε νὰ ἔχετε εἰς αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον. εἰς ἐκεῖ-

Ξ Ξ

. ναίς

ναις αἱ γραφαὶ εἶ) ὅπῃ μαρτυροῦσι διὰ λόγους μ. Ρ. ωμ.
 ι. ιζ'. Ἡ πίσις λοιπὸν εἶ) ἐξ ἀκοῆς, ἢ δὲ ἀκοῆ, εἶ) διὰ μέσους
 λόγους τῶ Θεῶ. β'. Τιμ. γ'. ις', ιζ'. Ὅλη ἡ γραφὴ εἶ) Θεό-
 πινδ⁵ ⊕ εἰς διδασκαλίαν, εἰς ἔλεγχον, εἰς
 διόρθωσιν, εἰς παιδείαν ὅπῃ εἶ) εἰς τὴν δικαιοσύνην. Διαπὶ
 εἶ) ζωὸς ὁ αἰθρωπ⁶ ⊕ εἰς Θεῶ, τελείως ἐπιμασμί⁷ ⊕ εἰς
 καθεῖς ἔργον ἀγαθόν.

Κυρια
 κη λς.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ 49.

Καὶ πὶ πωροσάσφῃ τείτη εἰσολής

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Ὅπῃ ὄχι μοναχὰ νὰ μὴ βλασφημαῖται τὸ
 ὄνομα εἰς Θεῶ⁽²⁾, ἢ νὰ ὀμνέε⁽³⁾ ⁽⁴⁾, καὶ εἰς θυμὸν νὰ
 ψευδοεκαῖται ⁽⁵⁾, Ἀμὴ εἰς εἰς ἐδεππολένιας
 ἀλλαις ὀρεκωμοσίαις ἢ ἀφορεκίαις, ἢ μαγείαις,
 τὸ ὄνομα τὸ νὰ μεταχθεί⁽⁶⁾, εἰς ταῖς αὐταῖς
 ἀτυχίαις, ἢ καμόνων⁽⁷⁾ ταῖς πινὰς πῶς δὲν ταῖς
 ἐγνωρίζ⁽⁸⁾, ἢ πῶς δὲν ταῖς βλέπέ⁽⁹⁾ καὶ ταῖς σωπάσ⁽¹⁰⁾,
 καὶ μὴ φανερόνων⁽¹¹⁾ ταῖς νὰ ταῖς συγκοινωνήσ⁽¹²⁾.
 Καὶ εἰς κοντολογία νὰ εἰπῆμεν, δὲν εἶναι συγχω-
 ρημὸν καμιανῆς λογιῆς, νὰ σωηθί⁽¹³⁾ καὶ νὰ
 μεταχθεί⁽¹⁴⁾ ἀπλῶς τὸ ὄνομα τῶ Θεῶ, πῶς
 μόνον μὲ διλάβ⁽¹⁵⁾ καὶ μὲ πρέπασαν πινῆν ⁽¹⁶⁾.
 Διὰ τὴν ὀμολογαῖται ὀρθά⁽¹⁷⁾, καὶ νὰ δοξάζ⁽¹⁸⁾
 εἰς καθεῖς λόγον καὶ ἔργον ὅπῃ καμνωμεν ⁽¹⁹⁾.

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι .

(α) Λουκ. κδ'. ιε', ις'. Καὶ τὸ ἥϊὼν τῷ Ἰσραὴλ μίλησε, καὶ θέλετε τὰς εἰπεῖ· Ἄνθρωπὸν ἀνίσως ἔβλασφημήσῃ τὸ θεόν τε, θέλει λάβει τὸ ἀμαρτάν τε.

(β) Λουκ. ιθ'. ιβ'. Καὶ δὲν θέλετε ὀμνέει τὸ ὄνομα μου ἀδικαί, καὶ δὲν θέλετε μακαρίσει τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ σας. ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος ὁ Θεός σας.

(γ) Λουκ. ε'. δ'. Ὁ πῶθάνομος αἰθροπὸν ὅπῃ ἔσωνται καὶ νὰ ξεκαθαρίσει μετὰ χεῖλια τε νὰ κάμη καλόν, ἢ νὰ κάμη κακόν, εἰς ὅλα ὅσα καὶ αἰξωρίση μετ' ἑσέων νὰ κάμη ὁ αἰθροπός, καὶ τὸ ἀλησμονήσῃ τον, καὶ γνωρίση το ἔτῃ τὸ ὑπερά, καὶ νὰ σφάλῃ ἕνα ἀπὸ ἔτῃ τε, καὶ νὰ ξαγορεύῃ: καὶ τὰ λοιπὰ. Ματθ. ε'. λδ', λε', λς'. Ἐγὼ λέγω νὰ μὴ ὀμώσετε καθόλου, μήτε εἰς τὸ ἔρανον, διαπὶ ἔῃ. θρόνον τοῦ Θεοῦ. Μήτε εἰς τὴ γῆν, ὅτι ἔῃ ὑποπόδιον τῶ ποδῶν τε. μήτε εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ὅτι ἔῃ πόλις τῆ μεγάλης βασιλείας. Μήτε εἰς τὸ κεφάλιν σας νὰ μὴ ὀμώσης, διαπὶ δὲν διώεσσι νὰ κάμησιν καμίαν τεύχα ἀσπρίων, ἢ μαύριων.

† ἦγεν, αὐτὸν καὶ μὴ ἐκείνην πῶν τὸ ὄνομα σου.

(δ) Λουκ. ε'. α'. Ἀνίσως καὶ κανέννας αἰθροπὸν ἢ ἀμαρτάνισῃ τ, καὶ νὰ ἀκέρση τὸ φωνὴν τοῦ ὄρκου ὅπῃ ὀμώσῃ, καὶ νὰ τῷ ἔτῃ τὸ μάρτυρας, ἢ νὰ ἴδε, ἢ νὰ ἠξέσῃ εἰδῆσιν, ἢ * αὐτὸν δὲν τὸ ἀναφέρῃ, θέλει λάβει τὴν ἀμαρτάν τε.

† ἦγεν, ἀφορκίση.

* ἦγεν, αὐτὸν στυπίση καὶ μαρτυρήσῃ πῶς δὲν τὸ ἠξέσῃ, θέλει εἶσαι ἢ παιδύσις ἀπένω τε τὸ ἀμαρτάνισῃς.

(ε) Μαλαχ. δ'. β'. Θέλει φανεί εἰς ἑσῶς ὅπῃ φοβάσθε τὸ ὄνομα μου ὁ ἥλιος τὸ δικαιοσύνης. α'. Πέτρ. δ'. ια'. Ἐὰν κανέννας μιλή, αἰς μιλή ὡσάν λόγια τῶ Θεοῦ. αὐτὸν κανέννας διακονῇ, αἰς διακονῇ ὡσάν ἀπὸ τὸ διώσιν τὴν ὁποῖαν τὸ φθάνει ὁ Θεός, δια νὰ δοξάξῃ εἰς ὅλα ὁ Θεός, δια μέσθ τῶ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

(ς) Ματθ. ι'. λβ', λγ'. Κάθε αἰθροπὸν λοιπὸν ὅπῃ ὀμολογήσῃ εἰς ἑμὴν ὀμωσῆν εἰς τὰς ἀνθρώπους, θέλω ὀμολογήσῃ καὶ ἐγὼ εἰς αὐτὸν, ὀμωσῆν εἰς τὸ Πατέρα μου τὸ ἔρανον. α'. Πέτρ. γ'. ιδ', ιε'. Ἁγιάσειε Κύριον τὸ Θεὸν μέσα εἰς τὴ καρδίαις σας. καὶ νὰ εἶσε πάντοτε ἔπιμοι πρὸς ἀπολογία, νὰ ἀποκρένεσθε μετὰ πρᾶότητά καὶ μετὰ φόβον εἰς κάθε ἕνα ὅπῃ σας ζητῶ λογασμὸν

μασμών Διὰ τὴν ἐλπίδα ὅπῃ ἔχθῃς, ἔχοντες σιωπῶσιν καλῶ.

(^α) Ψαλμ. μθ'. ις'. Καὶ κράξέ με εἰς τὴν ἡμέραν τὴν θλίψεώς σου.

(^β) Κολαοσ. γ'. ιζ'. Κάθε πρᾶγμα ὅ,τι καὶ ἀνὴρ κάμει με λόγον, ἢ με ἔργον, ὅλα εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ (τὰ κάμει) Διχαριστῶντες τὸ Θεὸν καὶ Πατέρα Διὰ μέσθ' αὐτοῦ. α'. Κορ. ι'. λα'. Κάντε λοιπὸν τρώγετε, κάντε πίνετε, κάντε κάμειτε πῶς ἄλλο, ὅλα εἰς δόξαν Θεοῦ τὰ κάμειτε.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ ρ'.

Καὶ τάχα ἐκείνοι ὅπῃ καθ' ἄρρωστα, καὶ παραζάρσεινὰ βλασφημίαι καὶ νὰ συχνομένεσι τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ με ψυδορκωμοσίαις, τὸσον ἀμαρτάνεσιν ἔτῃ τοῖς ὅπῃ ὡς ἀκινῶσι τὸν Θεὸν εἰς ὀργὴν, ὡσανὶ καὶ ἐκείνοι ὅπῃ δὲν ὄν ἀντισκόφισι καὶ νὰ ὄν ἐμποδίσουσιν εἰς τῆτο, ὅσον ὄν εἶναι τὸ ἠμπορέον;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Ναίσκε, βαρβὰ ἀμαρτάνεσι (^α), διότι δὲν εἶναι καμία μεγαλήτερη ἀμαρτία ἀπὸ τῆτη, ἔσθ' ἄλλη τόσον φεισώτερη ὅπῃ νὰ ὡς ἀραδυμᾶ τὸν Θεὸν, ὡσανὶ ἡ βλασφημία τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ. Διὰ τῆτο με θάνατον ἀποφάσισε νὰ τὴν παιδύση (^β).

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ:

(^α) Λαίτ. ε'. α'. Ἰδὲς εἰς τὸ (δ) χάμμα ἀνωθεν. Παροιμ. κθ'. κδ'. Ὅποιος μετέχῃ με κλέφτην, μισᾷ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἔσωντας ἐνὰ πρὸς ἀλλήλην ὅρκος καὶ νὰ πῶν ἀκέραιος ἐδὲν τὴν εἰρήσιν.

(^β) Λαίτ.

(2) Λδ'ιτ. κδ'. ις'. Ο ἄνθρωπος ὁ ἄνθρωπος, ἀνὸς βλάσφη-
 μήσῃ τὸν Θεόν τε, θελὲ λάβῃ τὴν ἀμαρτίαν τε. καὶ ὄνομάζων-
 τας τὸ ὄνομα τῶ Κυρίου, αὐτὸς ἴδαναι ἡμὲ θάνατον, με πέτραις
 αὐτὸν λιθοβολήσῃ ὅλη ἡ συμμάχῳξις, τὸσον ξένον, τὸσον ἐπι-
 πον, ὅποτεν ὀναμάσῃ τὸ ὄνομα τῶ Κυρίου, αὐτὸς ἀποθάνῃ.
 Λδ'ιτ. κδ'. ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ'. Καὶ ἐβήκεν ἔξω ἕνας υἱὸς
 Ἰσραηλῆτας, ὁ ὀπίθῃ ἦτον ἐτῆτῃ υἱὸς Αἰγυπτίῃς, ἀνά-
 μεσα εἰς τὴς υἱῶν τῶ Ἰσραήλ. καὶ ἐπολέμησαν εἰς τὸν κάμπον τῶ
 Φουαίτε, ἐτῆτῃ τῶ Ἰσραηλῆτας, καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ
 Ἰσραηλίτης. Καὶ ἔσωντας τὸ ὄνομα τῶ υἱὸς τῶ γυναικὸς τῆς
 Ἰσραηλῆτας τὸ ὄνομα τῶ Κυρίου ἰκαταράσθη, καὶ τὸν
 ἤφεραν εἰς τὸν Μωϋσῆν, καὶ τὸν ἐβάλλασιν εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ
 τὸν κείνη διαμέσῃ πρεσβύται τῶ Κυρίου. Καὶ ἐμίλησεν
 ὁ κύριος τῶ Μωϋσέως, λέγωντας, Εὐχαλε ἔξω τὸ βλάσφη-
 μον εἰς τὸν κάμπον τῶ Φουαίτου, καὶ αὐτὸς βάλλουσιν ὅλοι τὸ
 χεῖρ. τους ἀπάνω εἰς κεφάλι του ὅσοι τὸν ἀπέσαι, καὶ αὐτὸν
 λιθοβολήσῃ ὅλη ἡ συμμάχῳξις.

† ἦγεν, αὐτὸς τὸ
 θάνατὸν σὺν.

† ἦγεν,
 ἐβλάσφη-
 μησε,

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ . ρα'.

Κυρι-
 κῆ λῆ'.

Ἀμὴ δ' ἐν εἶναι συγχωρηθῆναι καὶ γρηῃ ὄρεθῃ
 με δὴσέβαν εἰς τὸ ὄνομα τῶ Θεῶ;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Ναίσκε: ἀνίσως ἢ εἰς κείσιν εἶναι ἀνάγκη, καὶ
 αὐτὸς (1) Κεῖτῆδες τὸν ζήησσαι τῶ ἰσραηλῆτας (α).
 Διὰ τὴν φυλακῆν πάντα με τὸν τρόπον ἐτῆτον
 σερεωμένη ἢ πίστις καὶ ἢ ἀλήθεια (β), εἰς τὴν δό-
 ξαν τῶ Θεῶ (γ), καὶ εἰς ὠφέλειαν τῶ σωτηρίας τῶ
 πλησίον (δ). Διότι (ε) τοῖστοι ὄρεθῃ, πρεπέμματα
 καὶ ἀνεμπόδιστα γίνεν (ε) με τὸν Θεῶν λόγον (ε).

Ξξ 3

Διὰ

Διὰ τῆτο ἢ ④ Ἄγιοι εἰς τὴν Παλαιὰν ἢ Νέαν
Διαθήκην, ὅρθα ὅτῳ μεταχθείεν⁽⁵⁾.

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι.

- (α) Ἐξοδ. κβ'. ι'. ια. Ἀνίσως καὶ πινὰς δώση τῷ γειτόνου του, γαῖδῶρον, ἢ μοσχάριν, ἢ πρόβατον, ἢ κάθε ἄλλο ζωντίμιον, ναὶ τὸ φυλάξῃ, Ἐνατζακιωτῆ, ἢ ψοφήση, ἢ τὸ σκλαβώσεν ἢ δὲν τὸ ἐγνωρίσῃ κανεῖς. Ὁ ὅρκος ④ θέλῃ εἶσαι τῷ Θεῷ ἀνά- μεσοι τ' δύο μερῶν, πῶς βέβαια δὲν τ' ἐπνηρώθη, καὶ ὅτι δὲν μετέχῃ ὀλόπελα τῷ πῶραδοσμῶν ἐκείνων πράγματι ④ τῷ γήτονε τῶ: καὶ ἐτζῆ θέλῃ τὸ δεχθεῖ ὁ ἀψήντης τῶ, καὶ δὲν θέλῃ τὸ πληρώσῃ. Ἐσδρα. ι'. ε'. Καὶ ἀσυνώθη ὁ Ἐσδρας, καὶ ἔκαμε ναὶ ὁμώσεν οἱ Προεστοί, οἱ Ἱερεῖς, οἱ Διάκονοι, Ἐῶλοι ἔξ Ἰσραήλ, ναὶ κάμην κατὰ τὸν λόγον τῶτον. καὶ ὁμώσαισι.
- (β) Ἰησ. β'. ιβ'. Καὶ τῶρα ὁμώσατε μετὰ τὸ Κύριον τὸν Θεόν, ὅτι ἐγὼ κάμνω ἐλεημοσιώην, καὶ κάμετε καὶ ἐσεῖς ἐλεημοσιώην εἰς τὸ σπήτιν τῷ Πατρὸς με.
- (γ) Δσλερ. ι'. κ'. Τὸν Κύριον τὸν Θεόν σε θέλῃς φοβᾶσαι, καὶ αὐτὸν μοναχὰ θέλῃς λατρεύειν, καὶ εἰς λόγον τῶ θέλῃς σιμῶναι, Ἐ εἰς τὸ ὄνομά τῶ θέλῃς ὁμνέειν.
- (δ) Ἰησ. θ'. ιθ'. Ἐμεῖς τῶς ὁμώσαμεν τὸν Κύριον τὸν Θεόν ἔξ Ἰσραήλ, καὶ τῶρα δὲν θέλομεν ἢ μπορέσῃ ναὶ τῶς ἐτζῆσωμεν.
- (ε) Ἡσαΐ. μέ. κγ'. Στῶ λόγον με ὁμνέω, αὐ δὲν θέλῃ δῶγῃ ἀπὸ τὸ σῶμα με δικαιοσύνη, οἱ λόγοι με δὲν θέλῃσι σραφεῖ ὀπίσω, διότι εἰς ἐμῶν θέλῃ γονατήσῃ κάθε γόνατον, καὶ θέλῃ τ' ὁμνέειν κάθε γλῶσσα. Ἡσαΐ. ξέ. ις'. Ἐκεῖνο ὅπῃ θέλῃ ἔλογηθεῖ εἰς τὴν γῆν ἀπάνω, διότι θέλῃσιν ἐύλογησῇ τὸν Θεόν τὸν ἀλη- θινόν. ἐκείνοι ὅπῃ ὁμνέσιν εἰς τὴν γῆν, ὁμνέσιν τὸν Θεόν τὸν ἀλη- θινόν. Ἐβρ. σ'. ις'. Οἱ αἰθρωπι ὅπῃ ὁμνέσιν εἰς τὸν μεγαλότερον, καὶ ὁ ὅρκος ④ εἶ) εἰς αὐτῶς τέλ ④ κάθε λογιῶς αἰτιλογίας εἰς βαιβαίωσιν.

† ἢ ἔξομο-
λογησῃ.

(5) Γεν.

(ζ) Γεν. κα'. κε', λα'.	Α΄ Θεοτάμ	} ὡμωσαν.
Γεν. κς'. λα'.	Γουακ	
Γεν. λα'. νδ'.	Γακώβ	
α'. Βασιλ. κδ', κβ', κγ'.	Δαβιδ	
Ρ'ωμ. θ'. α'.	Παῦλ	
Γωαν'. ις'. κγ'.	Καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος Χριστός	

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ . ρβ'.

Καὶ τάχα εἶναι συγχωρηθῆναι νὰ γίνεται ὄρκος εἰς ὄνομα τῆς Ἀγίας, ἢ εἰς κανένα ἄλλο ἀπὸ τὰ κτίσματα τοῦ Θεοῦ;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Ὁ γένομαι: διότι ὁ νόμιμος ὄρκος, εἶναι ἓνα ὀνομάσματος τοῦ Θεοῦ ὅπως κηρύττει^(α), διὰ νὰ γνήμαρτυρας αὐτὸς ὁ Θεός, ὡς αὐτὸς μόνος καρδιογνώσης ὅπως εἶναι τῆς ἀληθείας^(β), καὶ διὰ νὰ παιδύσει ἐκείνον ὅπως ὁμνεί, αὐτὴν τύχη καὶ τὸν ἴδιον πῶς φελημαλικῶς τρέπει ἀφορκα^(γ). Εἰς τόσον ὅτι τῆς πμῆς ἐτέτης, δὲν πρέπει κανένα κτίσμα τὸ νὰ εἶναι ἀξίον^(δ).

† ἕγρον, δὲν ἀρμόζει, ἐστὶ ἐκείνη νὰ πμῆται.

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι .

(α) (β) (γ) β'. Κορ. α'. κγ'. Εἰ γὰρ μάρτυρα ἴπικαλεῖμαι τὸν Θεὸν εἰς τὴν ψυχῶν μου, ὅτι λυπέμμος σας δὲν ἦλθα ἀκόμι εἰς τὴν Κόρινθον. α'. Βασιλ. η'. λθ'. Εἰ σὺ μόνος ἠξίως τὴν καρδίαν ὁλονῶν τῶν ἡῶν τῶν ἀνθρώπων. Γέν. ιζ'. α'. Εἰ γὰρ εἶμαι ὁ Θεός σου, καὶ θέλεις περὶ πάντα ἀρεσκόμενα ἔμπεροθὲν μου, καὶ

ἰαφίαιςⓄ,
ἐναίπⓄ.

καὶ γίνα † αἴψεκλⓄ. Δούτερ. λβ'. κε'. Η' ἐξεκδικήσις (εἴ)
ἐδικήμα, ἐγὼ θέλω ἀνταποδώσθ.
(δ) Η' σαί. μέ. κγ'. Εἰς ἐμὴν θέλησιν γονατήσθ καθε γόνατον, καὶ
καθε γλῶσσα.

Κυρια-
κή λη'.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ ργ'.

Καὶ πὶ πρῶτάσθ ὁ Θεὸς εἰς τὴν τέλει τῆς
ἐπιτολῆς;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Πρῶτον μὲν οὐδέποτε ὅτι νὰ φυλάγην^(α) αἱ Ἐκ-
κλησία καὶ ἡ κήρυξις τῆς Εὐαγγελίας, ἢ τὰ χολεῖα
ὅπερ ἔσπευδάξασθ^(α): ἢ πάντα ἐγὼ εἰς ταῖς ἱεραῖς
Ὑψάξεις τῆς Ἐκκλησίας νὰ πηγαίνω, μάλιστα
ταῖς ἐορτασίμας ἡμέραις^(β), νὰ ἀκροάζομαι μὲ
ἐπιμέλειαν ἢ μὲ προσοχὴν τὰ θεῖα λόγια^(γ), ἢ
νὰ μεταλαβαίνω τὰ ἱερά Μυστήρια^(δ), ἢ ἀκόμη
ταῖς κοιναῖς μετὰ προσοχῆς, εἰς τὸ Θεῖον ὄνομα
νὰ δέωμαι^(ε), ἢ νὰ συμβοηθῶ εἰς τὴν πρόπρασιν
χειτανικῶν ἐλεημοσιῶν ὅπερ συμμαζώνε^(ς) τῆς
φτωχῶν^(ζ). Καὶ ἀπέκθ ταῖς ἐπιλοίπαις ἡμέραις
ὅλης μετὰ ζωῆς, ν' ἀχολάζω καὶ ν' ἀπέχω ἀπὸ
κακαῖς πράξεσ^(η). διὰ νὰ ἔχω τὴν ψυχὴν με-
τὰ τὸ ἔργον τῆς Θεῖας † οὐτρεπισμῆν, διὰ μέσθ
τῆς ἁγίας ΠνεύματιⓄ^(θ). Καὶ ἐτζηνα ἔχω κατω-
μῆν εἰς τὴν ζωὴν ἐτέλει τὴν δόχλην τῆς* παν-
τοφανεῖς Σαββάτῃ^(ι).

† ὁ δόξα κα-
τὰ τὸν μῆν.

* ἡ γυν, πῆς
πεντατηνῆς
καθ' ἡμέραν
στῆς.

M A P-

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι .

- (α) Δωδ. ιβ'. ιδ'. Ε'χε τ' νενσενά μιλω ὡδρατήσης τ' Λδιίτιω ὄλον τ' καιρόν ὅσον Ἐαὶ ζήσης ἀπίνω σην γήν. α'. Κορ. θ'. ιδ'. Ο' κύριος ἐδιέταξεν ἐκείνης ὅπῃ κηρύττεισι τὸ Εὐαγγέλιον, νὰ ζῶσιν διὰ τὸ Εὐαγγέλιον. Γαλ'. 5'. 5'. Ἐκεῖν' ὅπῃ διδάσκει τὸν λόγον, αὐτὸν κάμη κρινωνόν τὸν διδάσκαλον διὰ τὸ ὅλα τὰ ἀγαθὰ ὅπῃ ἔχει.
- (β) Ἐβρ. ι'. κέ. Μιλω ἀφίνοντες τὴν σωαξίν μας, καθὼς εἶπεν σαυήθα εἰς μερικὰς, ἀμηνά ὡδρακινῶ μιλω ἕνας τὸν ἄλλον, καὶ τὸσον περισσότερον, ὅσον βλέπετε ὅπῃ σιμών φη ἡμέρα.
- (γ) (δ) Πραξ. κ'. ζ'. Τὴν πρώτῃ ἡμέραν τ' ἐβδομάδ' ὅπῃ ἦταν μαζωρῆμοι οἱ μαθητὰ νὰ κάμωσι ψωμί, ὁ Παῦλος τὰς ἐδιαλέγετον, μέλωντας νὰ ὄγη ἵπτι τὴν αὔριον, καὶ ἐμάκρωε τὸν λόγον ἕως τὸ μεσάνυκτον.
- (δ) Φαλμ. ζζ'. κζ'. Εἰς τ' Ἐκκλησίαις βυλογήσειε τὸν Θεόν, διὰ τ' βρῦσαις τ' Ἰσραήλ. Πραξ. α'. ιδ'. Ο'λοι ἐπροσκάρτερον σεν μὲ μίαν ψυχὴν εἰς τὴν προσδουχίαν καὶ εἰς τὴν δέησιν.
- (ε) α'. Κορ. ις'. β'. Κάθε τ' πρώτῃ ἡμέραν τ' ἐβδομάδ' ὅπῃ πᾶσαι ἕνας διὰ ἐσῆς αὐτὴν βάλθη ξεχωριστὰ εἰς τὸ σπήτι τ' ε, θηκιάζωντας ὅσον ἡμπορεῖ, καθὼς βυοδάνε) διὰ τὸν Θεόν. Διὰ νὰ μιλω γίνε), τότε μάζωξίς τ' ἐλεημοσιώης ὅταν ἔλθω.
- (ς) Ἡσαΐ. νη'. ιγ'. Ἀνίσως καὶ γωρίσης ὀπίσω τὸ ποδάριν σα διὰ τὰ Σάββατα διὰ νὰ μιλω κάμης τὸ θέλημα σα εἰς τ' ἡμέραν τ' ἀγίαν, καὶ κρεξίσης τὰ Σάββατα τρυφερα ἀγατ' Θεῷ σα, αὐτὸν ἀσुकώσης τὸ ποδάριν σα εἰς δέλωσιν, αὐτὸν μιλήσης λόγον μὲ ὀργὴν διὰ τὸ σῆμα σα.
- (θ) Ἐξοδ'. λα'. ιγ'. Νὰ φυλάξειε τὸ Σάββατον, διότι εἶπεν σημάδι σιμάμ' καὶ εἰς ἐσῆς εἰς τ' ἡμεαῖς σας, διὰ νὰ γνωρίσειε πῶς ἐγὼ εἶμαι ὁ κύριος ὅπῃ ζῶ ἀγάξω. Φαλμ. ιδ'. η'. Σήμερον ἀνίσως καὶ τ' φωνέω με ἀκέσειε, μιλω σκληρώνειε ταῖς καρδίαις σας.
- (ι) Ἡσαΐ. ζς'. κγ'. Καὶ θέλε εἶσαι μιλῶας διὰ μιλῶας, Ἐ Σάββατον διὰ Σάββατον, καὶ θέλε ἔλθ' ἐκάθε τ' σάρκα νὰ προσκωήση τ' αὐτῶν τ'.

† ἦγεν, καὶ τ' κυριακίαι.

ὁμπερσάμα εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, εἶπεν ὁ Κύριος. Ἐξερ. δ'. θ', ι', ια'. Δοιπὸν ἀπερμήφ ἀκόμι ἀνάπαυσις εἰς τὸν λαὸν τῆς Θεῆς. Διατὶ ἐκείνῳ ὅπῃ ἐμπῆκεν εἰς τὸ κατὰ παυσίν τε, καὶ αὐτὸς ἐκατὰ παυσεν ἀπὸ τὰ ἰδιά τε ἔργα. Ἀς ἀπαρδίσωμην λοιπὸν νὰ ἐμπῆρμ εἰς ἐκείνῳ τὴν κατὰ παυσιν, μήπως καὶ πέση κανένος εἰς τὸ αὐτὸ πῶδρῶδφγμα τ' ἀπῆθείας.

Κυρια-
κῆ λθ'.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ ρδ'.

Καὶ τὴν πρῶτον ἀποφασισόμεθα εἰς τὴν πέμπτην ἐπιτολήν.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Ὅτι νὰ κάμνωμην ταῖς πρέπρασαις τιμαῖς τῆς Πατρὸς καὶ τῆς Μητρὸς μας, καὶ ὁλονῶν ἐκφινῶν ὅπῃ μᾶς αὐθεντιδύσιν^(α), τὴν Ἀγάπην^(β), καὶ τὴν Πίσιν^(γ). Καὶ νὰ ὑποτασσόμεθα εἰς ταῖς ὀρθαῖς τε νεθεσίαις καὶ διόρθωσις, μὲ τὴν πρέπρασιν ὑπακομῆς^(δ). Καὶ νὰ ὑπομῆρμ ἀγαπήναι τὴν δυσκολότητάς τε, καὶ τὰ ἄλλα τε λψήματα^(ε). Ἐπὶ δὲ καὶ ὁ Θεὸς θέλει ὅτι μὲ τὸ χέρις νὰ μᾶς κυβερνήσῃ καὶ νὰ μᾶς οἰκίζῃ^(ς).

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

(α) Μαλαχ. α'. 5'. Ὁ Υἱὸς δοξάζει τὸν Πατέρα, καὶ ὁ Δεῦλος τὸν αὐθεντιῶν τε θέλει φοβηθεῖ. καὶ ἀπὸ Πατρὸς εἶμαι ἐγὼ, πῆξ ἔϊ) ἡ δόξα μας; καὶ ἀνίσως εἶμαι αὐθεντιῶν ἐγὼ, πῆξ ἔϊ) ὁ φόβος μας; λέγει ὁ Κύριος ὁ Παντοκράτωρ. Ἐφεσ. 5'. β', γ'. Τίμα τὸν Πατέρα σου καὶ τὴν Μητέρα, ἡ ὁποία ἔϊ) πρώτη ἐπιτολή μὲ πῆξιμον: Διὰ νὰ ἔχῃς καλὸν, καὶ νὰ γῆης πολυχρόνι^{απάνω}

ἀπάνω εἰς τὴν γῆν. α'. Τιμ. ε'. ιζ'. Οἱ Πρεσβύτεροι ὅπῃ εἶ) καλοὶ πρεσβῆ, ἀς ἔχουσι διπλῶ, πηλῶ, μάλιστα ἐκείνοι ὅπῃ κοπιᾶζουσιν εἰς τὸν λόγον καὶ εἰς τὴν διδασκαλίαν. α'. Πέτρ. β'. ιζ'. Τὸν Θεὸν φοβεῖσθε, τὸν βασιλέα τιμᾶτε. α'. Τιμ. σ'. α̃. Ὅσοι δὲλοι εἶ) ἀπὸ κάτω εἰς τὸ ζυγὸν τῆ δαλείας, ἀς λογιᾶζον πῶς εἶ) ἀξιοὶ οἱ αὐθεντεσ τες, κάθε λογῆς πηῆς, Διὰ νὰ μὴ βλασφημῆται τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία. Λούιτ. ιθ'. λβ'. Ἐμπροσθεν τῆ ψαρογῆφς θελῆς ἀνασυκωθεῖ, καὶ θελῆς πηῆσ πρῶσωπον γέροντ, καὶ θελῆς φεᾶσαι τὸν Θεόν σα. ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος ὁ Θεός σα.

† Γεροντ-
πειε.

(β) Ματθ. ι'. λζ'. Ἐκεῖν ὅπῃ ἀγαπᾶ Πατέρα, ἢ Μητέρα περαιοότερον ἀπὸ ἐμῆμα, δὲν εἶ) ἀξιος Διὰ ἐμῆμα. α'. Θεσσαλ. ε'. ιβ', ιγ'. Νὰ ἐγνωρίσειε ἐκεῖνος ὅπῃ κοπιᾶζον ἀνάμεσά σας, καὶ εἶ) πρεσβῆσ σας ἐν Κυρίῳ καὶ ζαῖς νεθεῖσσι. Καὶ νὰ τες ἔχειε καὶ πολλὰ πημηλῆς με ἀγάπῳ Διὰ τὸ ἔργον τες.

(γ) Παροιμ. κή. κδ'. Ὅπῃ κερσῶ τὸν Πατέρα τες καὶ τὴν Μητέρα καὶ λογιᾶζ νὰ μὴ ἀμαρτάνη, ἐτῆτ μέτοχ ἀνδρὸς ἀδίκου. Τίτ. β'. ι'. Οἱ δὲλοι τες αὐθενταδες τες νὰ μὴ κλέφην, ἀμὴ νὰ δείχνουσι κάθε λογῆς πίσιν καλλῶ.

¹ ἀγαπᾶζι,
ἀδικῶ.
² μετέχ.
³ ἢ κερσῶ λουτῆ
καὶ κερσῶ λαῖε.

(δ) Παροιμ. σ'. κ, κα', κβ'. Ὡς φύλαγε τες νόμους τοῦ Πατρός σα, καὶ μὴ ἀποδιώχνης τῆ ἐρμωείας τῆ Μητρός σα, σμῖξεταις ἀπᾶμα εἰς τὴ ψυχῶ σα παντοτῆνᾶ. Καὶ δέσεταις σφικτᾶ τρυγῶ σὸν λαιμόν σα. Καὶ ὅπῃταν περπατῆς ἀς σὲ ὀδηγᾶ, καὶ ἀς εἶ) μετ' ἐσένα, καὶ ὅπῃταν κοιμᾶσαι ἀς σὲ φυλάγη, Διὰ νὰ μιλήσῃ ὅταν ἀσυκωτῆς μετ' ἃ λόγους σα. Ἐφες. σ'. α̃. Τὰ παιδία, νὰ ὑπακῆτε τες γονεῖς σας εἰς τὸν Κύριον, Διὰ τὸ τῆτο εἶ) δίκαιον. Ἐφρ. ιγ'. ιζ'. Πείθεσθε τες πρεσβῆσ σας καὶ ὑπακῆτε τες, Διὰ τὸ αὐτοὶ ἀγρυπῆσιν Διὰ ταῖς ψυχαῖς σας, ὡσπὴν ἐκείνοι ὅπῃ μέλλου νὰ δώσῃν λογαριασμόν, Διὰ νὰ κάμνῃ τῆτο μετ' ἃ χαρᾶς, ἔ ὄχι ἀνασενάζοντες, Διὰ τὸ ἀνωφελές ἢ θελεν εἶ) ἐτῆτο εἰς ἐσᾶς. Ρώμ. ιγ'. α̃. Κάθε ψυχὴ ἀς ὑποτάσεται εἰς ταῖς ἐξουσίαις ὅπῃ ὑπερβαίνουσι. Κολασ. γ'. κβ'. Οἱ δαλῶταδες ὑπακῆτε εἰς ὅλα, τες σαρκικῆς σας αὐθενταδες, ὄχι μόνον δουλώοντες ὡσπὴν ἀνθρω-

† ἦγον, καὶ τὸ
θέλημα τοῦ
Κυρίου, καὶ
Διὰ τὸν Κύ-
ριον.

πάρεσκοι εἰς τὴν δουλείαις ὅπῃ οἷς βλέπουσι, ἀμὴν μετὰ ἀπο-
 τητῆς καρδίας, Φοβέμενοι τὸν Θεόν. Παροιμ. ι'. η'. Ὡς ἡ
 Φύλαγε τὰς νόμους τὰς Πατρὸς σου, καὶ μὴ ἀποδιώχνης τὴν
 διδασκαλίαις τῆς Μητρὸς σου. Παροιμ. ιε'. ε'. Ὁ μωρὸς κατα-
 φρονᾷ τὴν διδασκαλίαν τῆς Πατρὸς, ἀμὴν ὁ κείνῳ ὅπῃ Φυλάγη
 τὴν ἐντολαῖς, ἡγουν, τὰς ἐλέγχους, εἶ) Φρονημώτερον. Ἐβρ.
 ιβ'. θ'. Ἀπέκη τὰς Πατέρας τὰς σαρκικὰς εἰχαρμὴν παιδού-
 τας καὶ τὰς ἐντρέπόμεθε, δὲν θέλομεν ἵσωταχθεῖ πολλὰ
 πεισώτερον εἰς τὸν Πατέρα τῶν Πνευμάτων, καὶ θέλομεν ζήσης.

(ε) Γεν. θ'. κδ', κε', κς'. Καὶ ἐξύπνησεν ὁ Νῶε ἀπὸ τοῦ κρασίου, καὶ
 ἐγνώρισεν τὰ ὅσα ἔκαρμυ ὁ νεώτερον υἱὸς, καὶ εἶπεν. Ἄς εἶ))
 καταραμῆς ὁ Χάμ, ὁ δὲ ἄλλῳ, θέλεις εἶσαι ὁ δὲ ἄλλῳ τῶν ἀδελ-
 φῶν του. Καὶ εἶπεν ἄς εἶ)) ὁ Κύριος ὁ Θεὸς
 τῶν Σημ, ἔ) θέλεις εἶσαι ὁ Χανααν ὁ δὲ ἄλλος του. Παροιμ. λ'. ιζ'.
 Μάτιν ὅπῃ καταλεγαῖ τὴν Πατέρα του, καὶ ὅπῃ ἀπμάζεις τὸν γερα-
 τῆον τῆς Μητρὸς του, οἱ Κοράκοι ἀπὸ τὰ λαγακάδια νὰ τὸ τυ-
 φλώσουν, καὶ νὰ τὸ καταφάγουσι τὰ πούλια τῶν Ἀετῶν.
 Παροιμ. κγ'. κβ'. Ἄκουε ὦ Υἱὲ τῆς Πατρὸς ὅπῃ σε ἐγνήμησε,
 καὶ μὴ καταφρονᾷς γὰρ ἐγέρασεν ἡ Μητέρα σου. α'. Πέτερ.
 β'. ιη'. Οἱ δουλοτάδες νὰ ἵσωτάσθε με κατὰ φόβον τὰς
 ἀυθεντάδες σας, ὅχι μόνον τὰς ἀγαθὰς ἔ) μέτριους, ἀμὴν καὶ
 τὰς διεσραμμένους.

(ε) Ἐφεσ. γ'. δ'. Καὶ ἐσεῖς οἱ Πατέρες μὴ ὡς παπικραίνετε τὰ
 παιδία σας, ἀμὴν ἀναθρέφετέ τα εἰς παιδείαν καὶ νουθεσίαν
 Κυρίου. α'. Πέτερ. β'. ιγ', ιδ'. Ὑποταχθεῖτε λοιπὸν εἰς κατὰ
 λογῆς ἀνθρωπίνου τάξιν καὶ πολιτείαν διὰ τὸν Κύριον, καὶ τε
 εἰς βασιλέα ὡς τὸν μεγαλύτερον. Καὶ τε εἰς ἀυθεντάδες, ὡς τὸν
 ὅπῃ πέμπον) διὰ μέσθ αὐτῶν, εἰς ἐκδίκησιν τῶν κακοποιῶν, καὶ
 ἔπαινον τῶν καλῶν. Ῥωμ. ιγ'. α', β'. Κατὰ ψυχὴν ἄς ἵσω-
 τάσθε) εἰς τὴν ἐξουσίαις, ὅπῃ ἵσωτέρεθον, διὰ τὸν δὲν εἶ)) ἐξουσία
 (ἀπ' ἄλλου) ὡς διὰ τὸν Θεόν. καὶ ἐξουσίαις ὅπῃ εἶ)), ἀπὸ τὸν
 Θεόν εἶ)) εἰς τὴν βασιλείαις. Εἰς τὸσον ὁ κείνῳ ὅπῃ ἐναν-
 τείτω τὴν ἐξουσίαν, ἐναντῆται τὴν τάξιν τῆς Θεῶν. καὶ ὁ κείνῳ ὅπῃ
 ἐναντῆται), θέλεις παρὰ κρίμα εἰς τὴν λόγους τας.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ ρέ.

Κυρικ-
κή μ.

Καὶ ἡ πωροσάσομάθεν εἰς τὴν ἔκτλη ἐνθλήν;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Ὅτι τὸν πλησίον μας, εἰς δὲ μὲ λογισμὸν^(α), εἰς δὲ
μὲ λόγια^(β), εἰς δὲ μὲ καμιανῆς λογῆς χῆμα^(γ), ἢ
μὲ καμώματα^(δ), ἢ διὰ μέσους, ἢ διὰ μέσους
ἄλλων πινῶν^(ε) νὰ τὸν βλάβωμεν^(ς), ἢ νὰ τὸν μι-
σήσωμεν^(η), ἢ νὰ τὸν ψέξωμεν^(θ), ἢ νὰ τὸν φονδί-
σωμεν^(ι): Ἀμὴν ἀποδιώξωμεν κάθε ἀφορμὴν
καὶ ἀνάγκασιν ξεκοδικώσεως ἀπὸ λόγου μας^(κ).
Καὶ ἀκόμη εἰς δὲ τὸν λόγου μας νὰ βλάβωμεν^(λ),
ἢ ἀγνωστα καὶ ἀπρόσεκτα εἰς κανένα κίνδυνον νὰ
χαλαθῶμεν^(μ). Διὰ τὸτο ὁ Θεὸς ἠθέλησεν ὅτι
Ⓞ ἀρχόντες τῆς κριτικῆς, διὰ ἐμπόδιον τῆς φόνος † νὰ
εἶναι ἀσπαστοφόροι^(ν).

† ἦγαν, νὰ
βασῶσι
σπαδί.

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι .

(α) Ζαχαρ. η'. ις', ιζ'. † Μιλεῖτε πλὴν ἀλήθειαν καθ' ἕνας εἰς τὸ † λέγει.
πλησίοντες, ἀλήθειαν ἐκρίσιν ἐνδωικλὴν καὶ δικαίαν κρίνετε
εἰς τὸ πῶρσις σας. Καὶ καθ' ἕνας τὸ κακὸν τῆς πλῆσις μὲν τὸ
λογιάζετε εἰς † τῆς ἡμέραις σας.

† τὴν ζωὴν
σας.

(β) Ματθ. ε'. κβ'. Ὅποι Ⓞ εἰπεῖ τὸ ἀδελφόντες. * Γὰρ, θέλῃ
εἶσαι κρατῆρ Ⓞ εἰς τὸ πωνέδρον. καὶ ὅποι Ⓞ εἰπεῖ Μωρὲ,
θέλῃς εἶσαι κρατῆρ Ⓞ εἰς τὸ Γέενναν τῆς πυρός. Ε' φεσ. δ'. λα'.
Κάθε λογῆς πικρία, καὶ θυμὸς, καὶ ὀργή, καὶ κραυγή, καὶ
βλασφημία, αὐτὴ αἰουκωθῆ ἀπὸ λόγου σας αἰτέμα μὲ κάθε
κακίαν.

* ἄγνωστε,
καταφρο-
νεμῆς, εἰς δὲ
πποτίνι.

- (γ) Γεν. δ'. 5'. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος ὁ Θεὸς Ἐκκλ. Καὶ ἰν, Διὰ πῆγνες
 πείλυπ; καὶ Διὰ πῆξέπεσε τὸ πρῶσωπόν σου;
- (δ) Α' ριθμ. λέ. 15', 17', 18'. Καὶ ἀνίσως με κανένα σιδηρένιον ἐρ-
 γαλεῖον τ' κτυπήση καὶ δποθάνη, Φονέας εἶ). Ἡ ἀνίσως καὶ με
 πέτραν ὅπῃ ἄπέταξε με τὸ χέρι, με τ' ὅποιαν τὸν κτυπήση
 καὶ νάνα Διὰ θάνατον, καὶ δποθάνη. Ἡ με ἐργαλεῖον ξύλινον
 ὁμοίως, καὶ δποθάνη, † με θάνατον αἰς θανάτωσιν ὁ Φονιάς.
- (ε) β'. Βασιλ. ββ'. 9'. Τὸν Οὐρίαν τὸν Χετταῖον ἐκτύπησες με
 σπαθί, καὶ τὸν ἐσκότωσες με τὸ σπαθί, δπο τὰς ἡγῆς Ἐ Α' μμών.
- (ς) Ψαλμ. ιδ'. α'. γ', δ'. Ω Κύριε πῶς θέλεις κατοικήσῃς εἰς τὴν
 κατοικίαν σου; Ἐκείν ὅπῃ δὲν ἐδόλωσε με τ' γλωῶσαντας,
 Καὶ ὅπῃ δὲν ἐκάμε τῶ γειτόνους κακόν.
- (η) Λευίτ. ιθ'. 17'. Δὲν θέλεις μισήσῃς τὸν ἀδελφόν σου εἰς τ' Διὰ-
 νοιάν σου.
- (θ) Λευίτ. κδ'. 19'. Καὶ ἀν πινὰς ψέξῃ τὸν γείτονά σου, ὡς καθὼς
 τῶ ἐκαμῃ, ἐτξῇ θέλεις τῶ κάμῃ.
- (ι) Λευίτ. κδ'. 17'. Ὅποι ἄνθρωπος κτυπήσῃ κανέναν ἄνθρω-
 πον καὶ δποθάνη, με θάνατον αἰς θανάτωσιν.
- (κ) Λευίτ. Δὲν θέλεις ξεκδικηῶν τὸ χέρι σου, καὶ δὲν θέλεις τ' ὀρ-
 γίξῃς εἰς τὰς ἡγῆς τῶ λαῶ σου.
- (λ) Ἐφροσ. ε'. κθ'. Οὐδὲ κανένας ποτὲ ἐμίσησε τ' σάρκα σου, ἀμῆ
 τὴν τρέφῃ καὶ τ' σκέπῃ καὶ τὴν ὀπιμελεῖται, καθὼς καὶ ὁ Κύριος
 τ' Ἐκκλησίαν.
- (μ) Ματθ. δ'. 22'. Τὸν Κύριον τὸν Θεὸν σου νὰ μὴ τ' δοκιμάσης.
- (ν) Γεν. θ'. 5'. Ἐκείν ὅπῃ χύσῃ αἷμα ἀνθρώπου, ἀντὶς Διὰ
 τὸ αἷμα ἐτξῇ, θέλεις χυθεῖ τὸ ἐδικόν σου. Ἐξοδ. κ'. κβ'. Ἀν
 πινὰς κτυπήση κανένα καὶ δποθάνη, με θάνατον αἰς θανάτωσιν.
 Ρωμ. ιγ'. δ'. Ἀν κάμῃς τὸ κακόν, Φοβῆ, Διὰ πῆ δὲν ἀσुकώνῃ
 τὸ σπαθί εὐκερα, Διὰ πῆ εἶ) ὑπερέτης τῶ Θεῶ, ξεκδικητής
 με ὀργὴν εἰς ἐκείνον ὅπῃ κάμῃς τὸ κακόν.

† ἦγον, με
 παίδωσιν
 θανάτου, αἰς τ'
 θανάτωσιν.

† ἦγον, ὅπῃ
 δὲν ἐκακῶ
 ποίησε, ὅπῃ
 δὲν ἐκατα-
 λάλησε, ὅπῃ
 δὲν ἐδόλωσε
 καὶ ἀλήθειαν με
 τὴν γλωῶ-
 σαντας.

† θυμώσῃς.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ ρ5'.

Καὶ μοναχὰς φόνος ἐμπόδιον τὸ πρῶσαγμα
 ἐτξτο πειέχῃς

Α Π Ο -

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Ναίσκε: ἀμὴ μὲ τὸ ἐμπόδιον ἐτέτο ἔφόνε,
ὁ Θεὸς ἀπηλογιάζει καὶ ταῖς ρίζαις τῆ φόνε^(α),
ἤγαυ, τὸν φθόνον^(β), τὴν ἔχθραν^(γ), τὸν θυμὸν^(δ),
καὶ τὴν ξεκδίκησιν^(ε). Τὰ ὅποια ὅλα ἐτέτα ἐμ-
ἐμπερῶντε κρυμμένῳ φόνῳ εἶναι σημαδου-
μμένῳ^(ς).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι .

- (α) Γεν. λζ'. δ', ιζ'. Καὶ βλέποντες οἱ ἀδελφοὶ (τῆ Ἰωσήφ) πῶς
ὁ Πατέρας τῆς τ' ἀγάπα πλείονον ἀπ' ὅλα τὰ παῖδια,
τ' ἐχθρόθηκα, καὶ δὲν ἠμπορῶσαν νὰ μιλήσαν μετ' αὐτὸν τίπο-
τες εἰρηνεμμένα. Καὶ τὸν ἐπερῶσαν ἀπὸ μακρὰ, πρὶν νὰ
σιμῶσι κοντὰ σέλι αὐτῆς, † καὶ ἐπληρώσαν νὰ τὸν φονδύσαν. † ἦσαν, ἐσωσῶ.
β'. Βασιλ. ιγ'. κη', κθ'. Ο' Ἀβραάμ ἰδε τ' Ἀμνὸν, ἔορσε
τὰ κοπέλια, λέγωντας, κτυπήσειε τ' Ἀμνὸν, καὶ σκοτώσειέ τον.
Καὶ ἐκάμασι τ' Ἀβραάμ τὰ κοπέλια καθὼς τὰ ἐπερῶσαν
εἰς τ' Ἀμνὸν. Γεν. λδ'. ζ', κέ'. Καὶ ἔσαντας νὰ ἦταν πικρα-
μμένοι πολλὰ οἱ δύο υἱοὶ τ' Ἰακώβ. Ο' Σιμεὼν καὶ ὁ Λούι, οἱ
ἀδελφοὶ τ' Δείνας, ἐπῆρε καθ' ἑνα τὸ σπαθί τῆ, καὶ ἐμπῆσαν
εἰς τ' χώραν θάρρετα, καὶ ἐσκοτώσαν ὅλα τὰ δρσενικά.
† ἦσαν, ἐσωσῶ.
μόνοιαζαν
μετ' ἑαυτοὺς
τ' σκοτώσαν.
- (β) (γ) (δ) Γαλ. ε'. ιθ', κ', κα'. Φανεραὶ εἶ) τὰ ἔργα τ' σαρκὸς, τὰ
ὅποια εἶ) μοιχεία, πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια. Εἰδωλο-
λατρεία, φαρμακεία, ἔχθρα, φιλονεικία, ζηλία, θυμοί,
μαλκώματα, διχοστασίαι, αἰρέσεις, φθόνοι, φόνοι, μέθαι,
τράπεζαι, καὶ τὰ ὅμοια ἐτῶν, τὰ ὅποια ζῶσ περλέγω,
καθὼς καὶ περῶσα, ὅτι ἐκείνοι, ὅτι ἐκείνοι τὰ τέτοιαι
λογῆς, δὲν θέλῃσι κληρονομήσῃ βασιλείαν Θεῶ.
* Δόξασ.
λβ', λδ'.
Ἐβρ. ι'. λ'.
- (ε) Ρώμ. ιβ'. ιθ'. Νὰ μὴ ξεκδικηῶντε τῆ λόγσας, ἀγαπητοί,
ἀμὴ νὰ δίδετε τόπον τ' ὀργῆς. Διὰ τὴν * εἶ) γραμμύον, ἐδικήμα
εἶ) ἡ ἐκδίκησις ἐγὼ θέλω ἀνταποδώσῃ, λέγει ὁ Κύριος.
(ς) α'. Καθ.

(5) α'. Καθ. Γωάν. γ'. ιε'. Πᾶσα ἕνας ὅπῃ μιᾷ τ' ἀδελφόντου,
 (6) Φονέας. Ἐξώρετε ὅτι κάθε ἀνθρώπου Φονέας δὲν ἔχει
 ζωὴν αἰώνιον, ὅπῃ νὰ μὴ εἰς τῷ λόγου του. Ματθ. ε'. κβ'.
 Κάθε ἀνθρώπου ὅπῃ ὀργισθῆ τ' ἀδελφόντου χωρὶς ἀφορ-
 μῶν, θέλει εἶσαι κολάσθη εἰς τ' κρίσιν.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ ρζ'.

Καὶ τάχα λοιπὸν φθάνει ἔτιτο μόνον ὅπῃ
 ἐπισημλήθη, ὅτι νὰ μὴ φονεύωμεν τὸν πλησίον;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Ὁ γέσκαμ: Διότι ὁ Θεὸς βέβαια μὲ τὴν ἀπό-
 φασιν ὅπῃ ἔκρινε διὰ τὸν φθόνον, διὰ τὴν ἔχθραν,
 καὶ διὰ τὸν θυμὸν, μᾶς ζητᾷ ὅτι νὰ ἀγαπήμεν τὸν
 πλησίον μας ὡσὰν τὸ ἴδιόν μας^(α), καὶ μὲ τὸ λόγον
 νὰ ζῶμεν ἀσρέφωμάδε καλοσιωάτα, εἰρηνι-
 κά, ἡμερα, ὑπομονήκα, σπλαγχνικά καὶ ἀγα-
 πημῶν^(β), καὶ ἐκεῖνα ὅπῃ τῷ εἶναι ζημιὰ, τ' νὰ τῷ
 τὰ σρέψωμεν εἰς ὠφέλειαν, ὅσον εἶναι τὸ ἡμπορε-
 τόν μας^(γ). Καὶ εἰς κούβλογίαν νὰ εἰπῶμεν, τε-
 τοιανῆς λογῆς πρέπει νὰ εἶμαδε ὁλοψύχως κα-
 λοσιωάτοι, ὅπῃ καὶ ὁδὸν ἔχθρῶν νὰ ὑπομῶμεν,
 καὶ καλὸν νὰ ὁδὸν κάμνωμεν^(δ).

τ' ἔγιν, ἵα τ'
 ἐλάθρεσιν
 ἢ ἀπ' ἐκεῖ-
 να.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

- (α) Λουκ. ιθ'. ιη'. Θέλει ἀγαπήσθαι τὸν πλησίον σου, ὡσὰν τῷ
 λόγου σου.
 (β) Κολασ γ'. ιβ', ιε'. Ενδυσθῆτε λοιπὸν ὡσὰν ἐκλεκτοὶ τῷ Θεῷ,
 ἄχοι. Ἐ ἀγαπήμεν, σπλαγχνα ἐλεημοσύνης, καλοσιώην,
 ταπει-

ταπεινοφροσύνη, πραότητα, μακροθυμίαν. Καὶ ἡ εἰρήνη τῆς
 Θεοῦ, ἀλλ' ἀφ' ἧς εἰς τὴν καρδίαν σου, εἰς τὴν ὁποίαν εἰρήνη
 καὶ ἐκαλεσθήκε εἰς ἓνα κορμί. Ἐφεσ. δ'. α', β', γ'. Σαῖ
 ᾧ κατακαλῶ νὰ ἀπειπαθήσει καθὼς πρέπει τὸν καλεσμὸν ὅτι
 ἐκαλεσθήκε. Μὲ καθελογῆς ταπεινοφροσύνη καὶ πραότητα,
 μὲ μακροθυμίαν, ὑπομνήμονες ἑναὶ τὸν ἄλλον μὲ ἀγάπην.
 Σπυδάζοντες νὰ φυλάξετε τὴν ἐνότητά τῆς Πνεύματι μὲ τὸν
 σῶδεσμον τῆς εἰρήνης.

(γ) Παροιμ. κδ'. ια'. Ἐλθὲ φέρωσθε ἐκείνους ὅτι φέρων) εἰς θά-
 νατον, καὶ μὴ ἀκροβόθῃς νὰ ξαγορεύεις ἐκείνους ὅτι μέλλου
 νὰ φονεύθῃσι. Ἡσαΐ. νη'. ζ'. Διαμοίραζε ἐκείνους ὅτι πᾶν τὸ
 ψωμί σου, καὶ φλωχὺς ἀξιοκέραιος, ἔμπαζε εἰς τὸ σπήτιν σου.
 καὶ ἀνιδῆς γυμνὸν ἐνδυσέτον, καὶ ἀπὸ τῆς ἐδικῆς † ἔσπέρμα- † ἔσπέρμα-
 τός σου, δὲν θέλεις † ᾧ καταλέπει. † καταφρονῶ

(δ) Ματθ. ε'. μδ', με'. Ἀγαπᾶτε τὴν ἐχθρότητα, ἢ βλοκαῖτε
 ἐκείνους ὅτι καταρῶνται, κάμετε καλῶν ἐκφῶν ὅτι κατα-
 μισῶσι, καὶ κατακαλεῖτε διὰ ἐκείνους ὅτι καταφράζον καὶ
 κατατρέχον. Διὰ νὰ γρηῃτε υἱοὶ τῆς Πατρὸς σας ὅτι εἶ)
 εἰς τὴν ἐχθρότητα. Ῥωμ. ιβ'. κ'. Ἐὰν πᾶν ὁ ἐχθρός σου, πάγι-
 ζέτον καὶ εἰς διψᾶ, πότιζέτον. Διὰ τὴν κάμνωσας ἐτῆτο, θέλεις
 καταρῶσθαι εἰς τὸ κεφάλιν τε καὶ ῥοῦμα ἀναμῆμα.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ. ρή.

Κυρια-
 κῆ μα'.

Καὶ τὴν μᾶς οὐκ ἐστὶν ἡ ἐβδόμη ἐντολή;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ.

Ὅτι πῶς ὁ Θεὸς μισᾷ καὶ ἀποσρέφει) καθε-
 μολυσμὸν^(α). Διὰ τῆτο καὶ ἐμεῖς πρέπει μὲ κα-
 θε τρόπον τὸν μολυσμὸν αὐτὸν νὰ τὸν μισῶμεν
 μ' ὄλτωμας τὴν ψυχὴν καὶ νὰ τὸν ἀποσρεφώ-
 μεθε^(β). Καὶ ἀπὸ ἄλλο μέρθ νὰ ζῆμεν θεά-
 Π π ρεσα

ρεσα μὲ μέτρον, μὲ φρονημάδα καὶ μὲ καθαρότητα^(γ), τόσον πανδρεμύοι αὐὸ ἀπερνεύμω τὴν ζώήν μας, ὡσαὺν ἢ ἀνύπανδροι^(δ).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι.

- (α) Δδ'ερ. κζ'. κ', κβ', κγ'. Αὐς εἶ) καταραμύ⊗ ἐκεῖν⊗ ὅπῃ κοιμᾶται μὲ τὴν γυναικα τῶ Πατρός τῶ, ἢ τῆ Μητρός τῶ. Αὐς εἶ) καταραμύ⊗ ὅποι⊗ κοιμᾶται μὲ τὴν πεθερά τῶ. Δδ'ιτικ. ι. ια'. Ὅποι⊗ θῆλῆ μοιχδύσῃ καενῆ ἀνδρὸς γυναικα, ἢ τὴν γυναικα τῶ γῆτόν τῶ, μὲ θάνατον αὐς θανατώῃ, ἐκεῖν⊗ ὅπῃ μοιχδύσῃ, καὶ ἐκεῖνη ὅπῃ μοιχδύσῃ). Δδ'ιτ. ιθ'. κθ'. Δέν θῆλῆς † μοιχδύσῃ τῆ θυγατέρας, βάνων τῶς τὴν εἰς τὸ πορνοβοσκείον, ἔδεν θῆλῆ ξεπαρθενδύθῆ ἡγῆ, ἔδεν θῆλῆ γιωμίσῃ ἡ γῆ μὲ ὠδονομίας.
- (β) Ε'φες. ε'. γ'. Πορνεία, καὶ κάθε ἀκαθαρτία, ἢ πλεονεξία, μὴ δὲ νὰ ὀνομάζῃ) εἰς ἐσᾶς.
- (γ) α'. Θεσσαλ. δ. γ', δ'. Τῶπο εἶ) τὸ θῆλημα τῶ Θεῶ, ὁ ἀγιασμός σας, καὶ φυλάγεσθε ἀπὸ τῆ πορνείαν. Νὰ ἡξάρη καθ' ἑνασ ἀπὸ σᾶς, νὰ φυλάγῃ τὸ ἀγνείον τῶ, μὲ ἀγιασμόν καὶ μὲ πικρῶ.
- (δ) α'. Κορ. ζ'. θ'. Αὐμὴ ἀνίσωσ καὶ δὲν ἐγκραδύον), αὐς πανδρεμύθῶσι, ἀρετὴ καλλίτερον εἶ) νὰ πανδρεμύθῶσι ὡσαὺν νὰ καίεν). Ε'βρ. ιγ'. δ'. Ὅ γὰμ⊗ εἰς ὅλας εἶ) πηλικὸς, καὶ ἡ κοίτη ἀμιάσῃ⊗, ἀμὴ ὁ Θεὸς θῆλῆ κρινῆ τῶς πόρνῶς, καὶ τῶς μοιχῶς.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ ρθ'.

Καὶ τὸ λοιπὸν ἄλλο δὲν ἐμποδίζῃ τίποτες ἐτέτη ἢ ἐντολή τῶ Θεῶ, ὡσαὺν μοιχίαν, καὶ ταῖς παρόμοιαις καὶ ἀκαθαρταῖς καὶ συχαυλικαῖς ἐργασίαις.

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ.

Ὅ γεσκε κανένα ἄλλο, ὡσανὺ ὅπερ ἡ ψυχὴ
 αὐτάμα καὶ τὸ κορμίμας εἶναι ναὸς ἁγίος Πνεύ-
 ματος, ὁ Θεὸς οὐρίζει αὐτάμα καὶ τὰ δύο ἀπὸ
 λόγουμας ναὶ τὰ φυλάξωμεν καθαροὺ καὶ ἅγια^(α).
 Καὶ διὰ τῆτο ἐμποδίζει ὅλα τὰ ἄτυχα καὶ ἄπρε-
 πα ἔργα^(β), τὰ κακὰ νοήματα^(γ), τὰ ἄχρημα
 λόγια^(δ), ὅσων πονηρὸς λογισμὸς^(ε), ταῖς κακαῖς
 ἐπιθυμίαις^(ς), Καὶ τὰ ὅσα εἶναι ὅπερ ὡρακινῶσι
 τὸν ἀνθρώπον εἰς ταῖς ἴδιαις ἐτέταις κακαῖς ἐρ-
 γασίαις^(η).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι.

(α) α'. Κορ. 5'. ιη', ιθ', κ'. Φύλαξε τὴν πορνείαν, καὶ ἄλλο
 αἰμαρτήματα ὅπερ ναὶ κάμη ὁ ἀνθρώπος, ἔτι ἔξω ἀπὸ τὸ κορ-
 μίντε, ἀμὴ ἐκεῖν ὅπερ πορνεία, αἰμαρτήματα εἰς τὸ ἰδίον τε
 κορμί. Ἡ δὲν ἠξούρειε ὅτι τὸ κορμίμας ἔτι ναὸς ἁγίος Πνεύ-
 ματος, ὅπερ ἔτι εἰς ἐσῶς, τὸ ὅποιον Πνεῦμα ἔχειε ἀπὸ τοῦ Θεοῦ;
 καὶ δὲν εἴσεν ἡ ἐδικούσας; Διαπὶ ἐξαγοραθήκετε μὲ τιμὴν.
 δοξάσειε λοιπὸν τὸ Θεὸν, μὲ τὸ σῶμα σας καὶ μὲ τὸ Πνεῦμα σας.
 τὰ ὅποια ἔτι τοῦ Θεοῦ.

† ἦγεν, δὲν
 ἐξουσίαζε
 ἡ λογία σας.

(β) Ε' φεσ. 4'. ιζ', ιθ', κ'. Ε' τῆτο λοιπὸν λέγω καὶ βεβαιώνω εἰς τὸ
 κύριον, ναὶ μὴν περὶ πατῆτε πλέον, καθὼς περὶ παλῶσι τὰ
 λοιπὰ ἔθνη εἰς τὴν ματαιότητά των νοός των. Σκληρομῆροι εἰς τὴν
 διάνοιαν, ἀποξενομῆροι τὴ ζωῆς των Θεοῦ, διὰ τὴ ἀγνωσίαν ὅπερ
 ἔτι εἰς αὐτὰς, διὰ τὴ σκληροκαρδίαν των. Οἱ ὅποιοι ἔσων-
 τας ναὶ ἐγίνηκαν ἀναίδητοι, ἐὼραδῶσαν ἡ λογία των εἰς τὴν
 ἀσέλγησαν, εἰς ἐργασίαν καὶ ἡ λογιῆς ἀκαθαρσίας, ἀχόρτῶσαν.
 Ἀμὴ ἐσεῖς δὲν ἐμάθητε ἐτζη τὸ Χριστόν.

† ἦεν, ἀνα-
 θησίαν τῆς
 καρδίας των.

† ἤγυν, μὴν
παλινοθήσεται
ἐσθλῆς εἰς
πύργον.

(γ) Παροιμ. ε'. κ'. Ἄς † μὴ εἶσαι ἀπλόχωρⓄ εἰς ξένον, μὴ δὲ
μπροδότης μετ' μερκαῖς ἀγκάλαις.

(δ) Ἐφροσ. δ'. κθ'. Κάθε λόγⓄ σάπιⓄ, ἄς μὴ ὀφθαλμῶν ἀπὸ
τὸ σῶμα σε, ἀμὴ εἰς ἑῖ) κανέναν λόγⓄ καλὸς, εἰς τ' χρείαν
τ' οἰκονομῆς διὰ τὴν δώση χάριν ἐκφνῶν ὅπῃ ἀκέραι. Ἐφροσ.
ε'. γ', δ'. Πορνεία, καὶ ἀκαθαρσία, ἢ πλανεξία, μὴ δὲ
να ὀνομάζῃ) εἰς ἐσῆς καθὼς πρέπει τ' ἀγίων. Καὶ ἡ ἀρχημία,
Ἐμωρολογία, ἢ γελοιοποιία, τὰ ὅποια πράγματα δὲν πρέ-
παι, ἀμὴ πεισοπρον διχαρσία.

(ε) Ματθ. ε'. κη'. Κάθε ἀνθρωπⓄ ὅπῃ βλέπῃ γυναῖκα διὰ
τὴν πύργον, εἰς κοινολογία τ' ἐμοίχασε μετὰ εἰς τὴν
καρδίαν τῆς.

(ς) α'. Θεσσαλ. δ'. δ', ε'. Να ἡξούρη καθ' ἕνας ἀπὸ ἐσῆς, να
φυλάξῃ τὸ ἀγχιόν τῆς, με ἀγασμὸν καὶ τιμῶν. Ὅχι εἰς τὰ
πάθη τ' Ἰπιδυμίας, ὡσπὴν καὶ τὰ ἔθνη ὅπῃ δὲν ἐγνωρίζῃσι Θεόν.

(η) Ἐφροσ. ε'. ιη'. Καὶ μὴ μεθῆτε μετὰ τὸ κρασί εἰς τὸ ὅποῖον ἔῃ)
ἀσωτία, ἀμὴ να ζωμιζῆσθε μετὰ Πνεῦμα. Παροιμ. κγ'.
λα', λβ'. Ἀνίσως καὶ εἰς τ' γαστέρας καὶ εἰς τὴν ποτήρα δώσης τὰ
μάτια σε, θέλῃς περπατήσῃς γυμνόπρⓄ † κοπανισθείς. Καὶ
εἰς τὸ ὑστερον ὡσπὴν ἀπὸ Φίδι πηγαμλύⓄ (Ξαπλῶν), καὶ
ὡσπὴν ἀπὸ κρατομλύξ Φίδις σκορπί(ε) εἰς τῆς λόγῃς τὰ
Φαρμάκιν. Δαβ. κβ'. ε'. Δὲν θέλῃς Φορέσῃ γυναῖκα ἐν-
δυμα ἀνδρικήον, εἶδὲ ἀνδρας θέλῃς Φορέσῃ ἐνδυμα γυναικήον.

† ἰγδῆσει.

Κριση
ε' η' α'.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ ρι.

Καὶ τὸ πρᾶγμα ἐμποδίζει ἢ ὀγδὸν ἐπιβολή;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Ἐμποδίζει ὅχι μοναχὰ κλεψία καὶ ἀρπα-
γαῖς, ὅπῃ παιδύεν) εἰς τὰ κελήρα τῆς ἐξ-
σασάδων ἀρχόντων (α), ἀμὴ ὅλαις ταῖς δολεραῖς
καὶ ξεπλανηκαῖς ἐργασίαις, ὅπῃ ὁ Θεὸς ταῖς

ὀνομάζει

ὄνομάζῃ κλεψυμία, διὰ μέσθ τῶν ὁποίων γυρῶ-
 μῆρνα κάμωμῆρ ἐδικάμασ τὰ πρᾶγματα ἔπιη-
 σίμασ ^(β), νὰ τῶ τὰ πάρωμῆρ ἢ σανικῶσ, ἢ μὲ
 ἄλλω πρῶφασιν ὅπῃ νὰ μετᾶται τάχα διὰ
 δικαιολογημῆρ ^(γ), ἢ γέν, μὲ πῶσα ζυγιάσματα,
 μὲ πῶσα μετρήματα, μὲ κοντόπηχαισ ^(δ), μὲ δολε-
 ραῖσ πρᾶγμαλείαισ, μὲ δολομῆρ σάρμῆρ ^(ε), μὲ
 ἔξῃραισ τῶν δανεισμάτων ^(ς), ἢ μὲ πολλὰς ἄλλασ
 διαφορητικὰς τρέπασ, ὅπῃ εἶναι ἐναντία ἔ νόμω
 ἔ Θεῷ ^(η). Καὶ ἀκόμι ἔξω ἀπὸ τῶν ταῦ τῶ πλεο-
 νεξίαν τῶν κάθε λογῆσ γυρῶμῆρ ^(θ). Καὶ τὰ
 ἀτακτὰ ἢ ἀμετᾶ ζοδιάσματα τῶν χειρῶν
 τῶν ἔ Θεῷ, ὅπῃ εἰσ κακὸν μεταχειρίζον ^(ι).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Γ . . .

^(α) Λβιτ. ιθ'. ια', ιγ'. Δὲν θέλετε κλέψῃ, καὶ δὲν θέλετε λέγει
 ψέματα, καὶ δὲν θέλετε συκοφαντᾶ καθ' ἕνασ τὸν πλησίοντᾶ.
 α'. Κορ. σ'. ι'. Οὔτε κλέψῃ, ἔτε πλεονέκῃ, ἔτε ἄρπαγῃσ
 θέλεσσι κληρονομήσῃ τὴ βασιλείαν ἔ Θεῷ.

^(β) Λβκ. γ'. ιδ'. Κανένας νὰ μὴν διασεισῃτε, μὴ δὲ νὰ συκοφαν-
 τήσῃτε, ἢ νὰ εἰσεν δὲ χειρημῆρ εἰσ τὴ ρώγαν σῃσ.

^(γ) α'. Θεσσαλ. δ'. σ'. Διὰ νὰ μὴν ὑπερβαίνῃ ἢ νὰ πλεονεκτῇ
 κανένας εἰσ τὸ πρᾶγμα τῶ τὸ ἀδελφόντᾶ. Διαπὶ ὁ κύριος
 ἔξῃ) ξεκδικητῆσ δια ὅλα ἔτῶτα.

^(δ) Λβιτ. ιθ'. λε', λς'. Δὲν θέλετε κάμῃ τὸ ἀδικὸν εἰσ κέρσιν, εἰσ ^{τὸ ἀδικίον.}
 μέτᾶ, εἰσ ζυγιάσματα. Δίκαια ζυγιάσματα, καὶ δίκαια
 μέτᾶ ἔ κωκία, θέλετε ἔχῃ εἰσ ἔσῃσ. Παροιμ. ια'. α'. Ζυ-
 γιάσματα δολομῆρ ^{ἔξῃ)} ἔμπερῶθεν ἔ Θεῷ σύχασμα. καὶ
 δίκαιον σᾶτέρι τῶ ^{ἔξῃ)} τὸ δεκτόν. Δβιερ. κε'. ιγ', ιδ', ιε'. Δὲν ^{τὸ ἢ δὲ ἀρεστῆ.}

θέλει εἶσαι εἰς τὸ σπήτιν σε μέτρον καὶ μέτρον, μέγαλον καὶ μικρόν. Ζύγιν ἀληθινὸν καὶ δίκαιον θέλεις ἔχει, διὰ τὸ μακροημερώσης ἀπάνω σὴν γῆν ὅπῃ σὲ δίδει ὁ Κύριος ὁ Θεός σου.

(11) Ἀ μὴ ὡς ἡ· ε', ς', ζ'. Ἀ κέσσελε ἐτῶτα, ἐκείνοι ὅπῃ λέγῃσι, πότε θέλει ἀπεράσῃ ὁ μῆνας, ἔθελον μὲν πᾶσι τὴν πρᾶγματῆριαν; καὶ τὰ Σάββατα, ἔθελον μὲν ἀνοίξῃ τὸ θησαυρόν; διὰ τὸ κάμω μὲν μέτρον μικρόν, καὶ τὸ μέγαλον μὲν τὸ ζύγιον, καὶ τὸ κάμω μὲν ἀδικῶν τὸ ζύγιον. Καὶ ἀπὸ κάθε πᾶσι θέλον μὲν πρᾶγματῆριαν νὰ πουλήσω μὲν; Ὁ μὲν ὁ Κύριος, ἐναντίον τῆς ὑπερηφανίας Ἐϊακὼβ, ἀν' ἀληθομνήσει ὡς τὸ τέλος ὅλα τὰ κάμωμά σου.

τὸ σπήτιν.

(12) Ἐξοδ. κβ'. κέ'. Ἀνίσως καὶ δανείσης σέμνον ἔθελον σου ἔθελον σου, δὲν θέλεις τὸ σφίξῃ, ἔθελον σου, ἔθελον σου ἀπάνω ἑαυτῶν τὸν ἀσῆμι του δὲν τὸ ἔδωκε εἰς ἔξῃραν. καὶ χαρίσματα ἀπάνω σου ἀνάπικς δὲν ἔλαβε. Ἐκείνους ὅπῃ κάμνῃ ἐτῶτα, δὲν θέλει σαλεύει ποτὲ σὸν αἰῶνα. Ἰεζεκ. ιη'. ιγ'. Μὲ ἔξῃραν ἔδωκε, καὶ προσθήκην ἔλαβεν, ἐτῶτα μὲ ζῶν δὲν θέλει ζῆσαι, ὅλαις τῶν ἄνομίαις ἐτῶταις ἔκαμε, μὲ θάνατον θέλει θανάτωσαι, τὸ αἷμα του ἀπάνω του θέλει εἶσαι.

τὸ σπήτιν,
ἔξῃρα.

(13) Ἰερεμ. κβ'. ιγ'. Ἀλήμονον εἰς ἐκείνον ὅπῃ δὲν κίξῃ τὸ σπήτιν με δικαιοσύνην, καὶ ὅπῃ τὰ ἀνώγειά του ἔχει μὲ ἀδικίαν, ὅπῃ σιμᾶ τῶν πλεονεξῶν του δωρεαν ἀδουλεύει, καὶ ὅπῃ δὲν θέλει τῶν δώσῃ τῶν πλεονεξῶν τῶν κόπου του.

(14) Ἀ. Τιμ. ς'. θ', ι'. Ἐκείνοι ὅπῃ θέλουν νὰ πλεονεξῶν, πέφτουν εἰς πᾶσι καὶ παγίδα, καὶ ἔθελον μὲν πλεονεξῶν ἀγνώσεις καὶ βλαβεραῖς, αἱ ὁποῖαις βυθίζῃσι τὸν αἰθρώπικον εἰς χαλασμόν ἔθελον ἀπώλῃαν. Διατὶρίζα ὁλονῶν τῶν κακῶν, ἔθελον ἢ φυλαργυρία. Λεκ. ιβ'. ιε'. Βλέπετε καὶ φυλάγεσθε ἀπὸ τῶν πλεονεξῶν.

(15) Ἰωαν. ς'. ιβ'. Μαζώξετε τὰ κομμάτια ὅπῃ ἐπέρισσῶν, νὰ μὴ χαθῇ τίποτε. Παροιμ. κγ'. κ', κα'. Ἀς μὴν εἶσαι οἰνοπότης, μὴ δὲ νὰ ἀπώλεσαι μὲ συμβελαῖς εἰς ἀγροσμάτα κρεάτων. Διότι κάθε μεθύσης καὶ πορνοβοσχός, θέλει φθίσει.

καὶ καθε ὑπονομάχῃ, ξεσοκισμῶν ἢ φλωχικῶν ἐνδύματα
 θέλῃ φορέσθαι. Λθκ. ιε'. ια'. Διάβασε τὴν Παραβολὴν τῆς
 Ἀσώτης ὡς τὸ τέλος.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ ρια'.

Καὶ πὶ οὐρίζεται τὸ Πρῶταγμα ἐτέτος;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Ὅτι νὰ συμβοηθῆμεν ὅσον μᾶς εἶναι τὸ ἡμπο-
 ρετὸν τὸν πλησίον μας εἰς τὰ ὠφέλημάτα^(α), καὶ
 νὰ φέρνωμάσθε μὲ ἀγάπην σιμᾶτα, τοιούτης
 λογῆς ὡσανὺ Ἐπιθυμῆμεν ὅτι νὰ μᾶς ἔχουσιν
 ἄλλοι ἔλογμας^(β). Καὶ ἀκόμι νὰ συχνο δὲ-
 λδύωμεν μὲ Ἐπιμέλῃαν ἐμπιστεμῶν μὲ οὐτὶ ἰδίους
 μας κόπης, διὰ νὰ ἔχωμεν τὰ ἀρκετᾶμας, καὶ
 νὰ ἡμπορῆμεν νὰ συμβοηθῆμεν καὶ ἐκφύων ὅπερ
 χεράζον^(γ), εἰς ταῖς ἀνάγκαις ὅπερ ἔχουσιν^(δ).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι .

(α) Δὲλερ. κβ'. α', β', γ'. Μὲν κατὰ φρονήσης νὰ μὴν ψηφίσης
 τὸ μοχάρεν ἔαδελφῶσθαι, ἢ τὸ περὶ αὐτὸν τα, βλέπωντας τὸ
 εἰς τὸ εὐρατὸν ὅπερ ἐπὶ εὐρατὸν σε πλανημῶν, θέλῃς τὸ γυρῶσθαι
 ὀπίσω ἔαδελφῶσθαι. Καὶ ἀνδὲν σὲ εἶ) κοντα ὁ ἀδελφός σου.
 μὴ δὲ τὸ ἐγνωρίζης, θέλῃς τὰ συμμαζώξῃ εἰς τὸ σπήτιν σε
 μέσθαι, ἔθελον εἶσε μετ' ἐσένα, ἡγαν, φυλαγμῶν, ὡσε
 νὰ τὰ γυρῶσθαι ὁ ἀδελφός σου, ἔθελῃς τῶν τὰ εὐρατῶν. Ἐτῆ
 θέλῃς κάμῃ ἔεἰς τὸ γαῖδέρου, ἢ ἔτῆ θέλῃς κάμῃ εἰς τὸ
 ῥῆχον του, ἔτῆ θέλῃς κάμῃ εἰς καθε πρᾶγμα χαῖμῶν
 τῶ ἀδελφῶ σου, ὅσαι καὶ ἀν χάσθαι καὶ θέλῃς τὰ εὐρατῶν, δὲν
 θέλῃς ἡμπορέσθαι ὡρα νὰ τὰ ψηφίσης. Φιλιπ. β'. δ'. Μὴν
 σοχάζεσθε

σοχάζεσθε πᾶσι ἕνας πὰ ἐδικά τῃ, ἀμὴ καὶ ἕνας αἰς ἕχῃ
ἐγνοίαν ἢ πὰ πράγματῃ τ᾽ ἄλλων.

(β) Ματθ. ζ'. ιβ'. Οἷ λα' οὐσι θέλετε να ζᾶσ κάμωσιν οἱ αὐθροπι,
ἔτ' ζῃ κάμετε ἢ ἐσῆς αὐτανῶν, διὰ τὴ ἔτ' εἶτ' (Θ. τ᾽) ὀ νόμ' (Θ) καὶ
οἱ Προφῆτῃ.

(γ) Εἴ φροσ. δ. κη'. Εἰ καὶν (Θ) ὀ π᾽ κλέφτῃ, αἰς μὲν κλέφτῃ πλέον,
ἀμὴ πῶριος ὀπρον αἰς καπιάζῃ, κάμνωίτῃς τὸ καλὸν μὲ πὰ
χέρλά τῃ, διὰ να ἕχῃ να μετᾶδόση ἐκείνῃς ὀ π᾽ χροφάζῃ τῃ.
Εἴ βρ. ιγ'. ις'. Μὲν ἀλησμονάτε τ' ἀεργεσίαν ἢ τ' μετᾶδοσιν,
διὰ τὴ τ' μὲ πῆποιαῖς λογῆς θυσίαις ἀ' χαρῆσῆ τῃ ὀ Θεός.

τ' ἢ εἰς ἰ-
ναις θυ-
οίαις ἀ' χα-
ρῆσῆ τῃ ὀ
Θεός.

Κυρια-
κῆ μγ'.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ ριβ'.

Καὶ τὴ ζῆτᾶ τὸ ἕνατον πρὸς αγμα;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Νὰ μὲν ψυδομαρτυρίσωμεν ἐναντίον κα-
νενῃ (α), μ' ἐδ' ἐ κανένα να συκοφαντήσωμεν (β), μὴ
δ' ἐ να τ' κακολογήσωμεν (γ), ἐδ' ἐ να ὑβρίσωμεν (δ),
μὴ δ' ἐ να πρῶθ' ἐσωμεν κατηγορίαν ἢ κατὰ κερσιν
μὲ ἐκείνῃς ὀ π᾽ ἀποτ' ζιπομῆρα καὶ ἀδιάκρῆτα κα-
τὰ κρένῃσι (ε). Καὶ ὀλαις ταῖς ψυδολογίαις (ς), πο-
νηρίαις ἢ μιντζιβηρίαις (ζ) ὀ π᾽ εἶναί τ' Δαιμόνε
ἰδίαις να ταῖς μισῆμεν (η). Καὶ τὰ ὀσα εἶναί σιμᾶ
εἰς τὸν Θεὸν μισῆτᾶ ἢ βαρέτᾶ ἔργα, να μὴν ξεκλι-
νώμεσθε εἰς αὐτὰ (ι). Καὶ εἰς τὰ κελήρια ἢ εἰς ἄλ-
λαις ὑπόθεσες ὀ π᾽ τυχαίνῃσιν, ἀπρῶφάσι να
δεχώμεσθε τὴν ἀλήθειαν (κ), ἢ ἐλδύθερα να τὴν
φανερώσωμεν (λ), ἢ βεβαιωθῆρα (μ). Ἀκόμι ἢ τὴν

τ' ἢ κατὰ λα-
ἰνοσῆ μγ'.

Φήμῃ

Φήμιω ἔπλησίμας ἢ τὴν πηλὴν ὅσον μᾶς εἶναι
ἢμπορετὸν νὰ ἔτῶ φυλάγωμεν ⁽¹⁾, ἢ πη ἠικὰ
νὰ τῆ τὴν αὐξάνωμεν ⁽²⁾.

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι .

- (α) Εἴσοδ. κγ'. α̃. Μὴ ὠθευθῆσθε ἀλλὰ εὐκέρως, εἰδὲ νὰ
συμφωνήσῃς μετ' ἀδίκου, νὰ γῆρας μάρτυρας ἀδικῶ. Παροιμ.
ιδ'. ε'. Μάρτυρας ψεύσεως, δὲν θέλῃ εἶσαι ἀπαίδεῳ,
- (β) Παροιμ. δ'. κδ'. Εὐγάλε δὴ τὸ ἔλογισσας σῶμα † ξανασπρε- ^{† ἄτυχον, σπρε-}
μῆμον, καὶ χεῖλια ἀδικὰ μακρὰ δὴ τὸ λόγισσας δὴ τὸ δὴ ξε. ^{βλὸν, ὅπῃ ἐξῆ}
Λούιτ. ιδ'. ις'. Μὴ παπατήσῃς μετ' ὄλον εἰς τὸ ἔθνος σου. ^{σπρε ὀλεψίαις.}
- (γ) Γακ. δ'. ια'. Μὴ καταλαλεῖτε ἕνα τὸν ἄλλον, ἀδελφοί,
ἐκεῖν ὅπῃ καταλαλεῖ τὸ ἀδελφόν σου, καταλαλεῖ τὸ νόμον,
ἐκρένη τὸ νόμον. ἢ ἐὰν κρένης τὸ νόμον, δὲν εἶσαι ποιητὴς νόμου,
ἀμὴ κερηθῆς.
- (δ) Τίτ. γ'. α̃, β'. Ἀναθυμίζετε τῆς. Καὶ κανένα † νὰ μὴ ^{† ἦγαν, νὰ}
βλασφημῆσι. ^{μὴ λέγῃσαι}
^{καὶ ἀπὸ}
^{κρηθῆσαι.}
- (ε) Ἰωάν. ζ'. ν', να'. Λέγει τῆς ὁ Νικόδημ. Μὴ αὐτὸς ὁ νόμος μας
κρένη τὸ ἄνθρωπον, αὐτὸν δὲν ἀκέρῃς πρῶτον αὐτὸν, ἢ νὰ ἐγνω-
ρίσῃς τὴν κάμνει; Λακ. ε'. λζ'. Μὴν κρένητε ἢ δὲν θέλετε κερηθῆ.
Ἐμὴν κατακρένητε ἢ δὲν θέλετε κατακερηθῆ. συχωρεῖτε καὶ
θέλετε συχωρηθῆ.
- (ς) Λούιτ. ιδ'. ια'. Δὲν θέλετε κλέψῃ, ἢ δὲν θέλετε λέγει ψέματα,
εἰδὲ θέλετε συκοφαντήσῃ τὸν πλησίον σου.
- (η) Ρ'ωμ. γ'. ιγ'. * Ὁ λάρυγγας τῆς ἔῃ) πῆφ ἄνοικτος, ἢ μὲ ^{* Ψαλμ.}
τῆ γλώσσῃς τῆς ἐκάμῃς δολιότητες, φαρμάκι τῆ ἀσπίδ ^{ε'. ια'.}
ἔῃ) κρυμμένον εἰς τὰ χεῖλια τῆς.
- (θ) Ἰωάν. ἦ. μδ'. Εἰσεῖς εἶπεν ἀπὸ τὸν Πατέρα σου τὸ Διάβολον,
ἢ θέλετε νὰ κάμῃς τῆ Ἰπτιθυμίαις τῆ Πατρός σου. ἐκεῖν
ἀπὸ τὸ ἀρχὴν ἦτον ἀνθρωποκτόν, ἢ εἰς τὴν ἀλήθειαν δὲν
ἐσέθηκε, ἀλλὰ ἀλήθεια εἰς αὐτὸν δὲν ἔῃ). ὅταν λαλή τὸ ψέμα
ἐπὶ τὰ ἐδικά σου λαλεῖ, ὅπῃ ψεύσεως εἶναι καὶ ὁ Πατὴρ τῆ
ψεύδῃς.

- † † μισῶ καὶ ἀποφρίσσω.
- (ι) ψαλμ. ε'. ζ'. Θέλω χαλάσθ' ὅλας ἐκείνας ὅπῃ μιλήσῃ τὸ ψέμα. ἀνθρώπων φονιά καὶ δολερὸν † † (συχαινεῖ) ὁ κύριος.
- (κ) Ζαχαρ. η'. ιθ'. Τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν εἰρήνην ἀγαπήσῃτε.
- (λ) Παροιμ. ιβ'. ιη'. Ἐφανερωθήτω πῶς ἡ ἀναφέρουσα ὁ δίκαιος, καὶ ὁ μάρτυρας τῶν ἀδίκων ἔστω δολερός. Ἐφ' ἑσ. δ'. κέ. Ἀφ' ἰνόντες τὸ ψέμα, μιλαίτε ἀλήθειαν, καθ' ἕνα μὲ τὸν γείτονά τε.
- (μ) β'. Κορ. α'. ιζ', ιη'. Ἐτῆτο λοιπὸν βελόδιον, ἄρα μήπως καὶ ἐμεταχρήσῃτε ἐλαφρότητα; ἢ ἐκείνα ὅπῃ βελόδομαι, διὰ τὸ ἐῖς σιμῶν ἐμῶν, τὸ ναὶ, ναὶ; καὶ τὸ ἔ, ἔ;
- (ν) α'. Βασιλ. ιθ'. δ'. Καὶ ἐμίλησεν ὁ Ἰωνάθαν διὰ τὸν Δαβὶδ κατὰ λόγον τῶν Πατέρων τε, καὶ αἶπε τε, αἰ μὴν ἀμαρτήσῃ ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν Δαβὶδ τὸ δῆλον σε, διότι δὲν ἐφύλαξεν εἰς ἐσῆνα, καὶ τὰ καμώματά τε πολλὰ κατὰ εἰς τὸν λόγον σε ἔστω.
- (ξ) α'. Βασιλ. ις'. ιη'. Καὶ ἀπεκρίθη ἕνα ἀπὸ τῶν παιδία τε καὶ εἶπεν, ναὶ, ἴδα τὸν υἱὸν τῆς Ἰεσσαὶ τὸ Βεθλεεμίτιν, ὅπῃ ἤξωρφα νὰ ψάλλῃ, καὶ ἔστω ἀνθρώπου φρόνιμος, † † πολέμαρχος, σοφὸς εἰς τὸ μίλημα, ἀνθρώπου * ἀγαθὸς εἰς τὸ εἶδος τε, καὶ ἔστω ὁ κύριος μετὰ λόγου τε.

† † πολεμικός, πολεμιστής.
* ὀργιστός, ἄμωρος.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ ριγ'.

Καὶ τὸ ὀείζει ἡ δεκάτη ἐπιτολή;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Ὅτι ἐδὲ καμίαν ἐπιθυμίαν ἀν' ἡ μικρῶτερη ὅπῃ νὰ εἶναι^(α), ἢ λογισμὸν κανένα^(β), νὰ ἐμπάζωμεν εἰς ταῖς καρδίαις μας ὅπῃ νὰ εἶναι ἐναντίον τινὸς τῶν θείων παραγγελμάτων, ἀμὴ παντοῦ νὰ μ' ὀλλω μας τὴν ψυχὴν, νὰ ἀποδιώχνωμεν καθ' ἑαυτὴν ἀμαρτίαν^(γ), καὶ νὰ ἀπεδράζωμεν νὰ γρηῃμεν τέλει εἰς τὸ καθ' ἑαυτὸν τὸ δικαιοσύνης^(δ).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι .

- (κ) Ρ'ωμ. ζ'. ζ'. Τὴν Ἰπτιθυμίαν δὲν ἤξευρα ὅτι εἶ) ἀμαρτία, αὐὲν δὲν ἔλεγγ' ὁ νόμ' Θ', ναὶ μὴν Ἰπτιθυμήσης.
- (ρ) Ματθ. ιε'. ιθ'. Α'πὸ τὴν καρδίαν ὀυγμέν λογισμοὶ κακοὶ, φόνοι, μοιχεύαις, κλεψύαις, ψάδομαρτυρεύαις, βλασφημύαις.
- (γ) Γαλ. ε'. κδ'. Ε'κείνοι ὅπῃ εἶ) τῷ Χρυστῷ ἐσαύρωσαν τ' σάρκα αὐτάμα μὲ τὰ παθήματα, καὶ μὲ ταῖς Ἰπτιθυμύαις. Ψαλμ. ρδ'. Ε'μίσησα κάθε σράτα τ' ἀδικίας.
- (δ) Ρ'ωμ. ζ'. κβ'. Σιωχαίρω εἰς τὸν νόμον τῷ Θεῷ, καὶ τὸν μέσση ἀνθρώπων. Ματθ. ε'. μή'. Α'ς εἶσε λοιπὸν τέλφοι Ἐεσεῖς, ὡσάν εἶ) τέλφοι καὶ ὁ Πατήρ σας ὅπῃ εἶ) εἰς τὰς ἔρανῆς.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ ριδ'.

Καὶ τάχα ἐκείνοι ὅπῃ Ἰπτις ἐφέβηλα εἰς τὸν Θεὸν ἠμπορεῖσι ταῖς πῶραγγελύαις ἐτέταις ὅλαις ναὶ ταῖς ἀπολελώσεν ὡς πρέπῃ;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Ο'ὔσκε^(α): Διότι καὶ ἀπὸ τὰς ἀγνωτάτας ὅποιοι καὶ νὰ εἶναι, ὅσον καιρὸν καὶ ἀνμείνουν εἰς τὴν ζωὴν ἐτέττω, κάποιαν ὀλίγην ἀρχὴν τ' ὑπακοῆς ἐτέτης μόνον ἔχουσι^(β). Εἰς τόσον ὅτι ἐπείδῃ καὶ τεβουανῆς λογιῆς εἶναι, κάμνῃ χρεία ὄχι μοναχὰ εἰς κάποιαις μερικαῖς, ἀμὴ εἰς ὅλαις ταῖς ἐντολαῖς τῷ Θεῷ, μὲ κάθε Ἰπτιμέλφην ναὶ ταῖς ἀγωνιζόμεσθε, καὶ ναὶ ζήσωμεν εἰς αὐταῖς, καθὼς μάς ὀείζουσι^(γ).

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

- (*) Ἐκκλησ. ζ'. κα'. Δὲν εἶ) κανέναις δίκαι⊕ ἀνθρώπ⊕ εἰς τ' γῆν ὀπ' ἔνα κάμνη καλὸν καὶ νὰ μὴ ἀμαρτήσῃ. Γακ. γ'. β'. Ὅλοι φταίοντες πολλά, εἰ κατένας δὲν φταίῃ εἰς τ' λόγον, ἐκείν⊕ εἶ) τέλει⊕ ἀνὴρ, δυνατὸς νὰ χαλιναγωγῆσῃ καὶ ὅλον τὸ ζῶμα. α'. καθ. Γωαν̄ ᾱ. ή. Ἐὰν ἐπ' ἔμην ὅτι δὲν ἔχομεν ἀμαρτίαν, πλανῆμεν ἔ λόγους, καὶ ἡ ἀλήθεια δὲν εἶ) εἰς ἡμας.
- (β) Γωβ θ'. ᾱ, β', γ'. Εἶπεν ὁ Γωβ ἀπ' ἀληθινὰ ἡξάρω ὅτι ἐτ' ζῆ εἶ). διότι πῶς ἤθελε δικαιωθεῖ ὁ ἀνθρώπ⊕ σιμᾱ εἰς τ' κύριον; γὰρ πὶ ἀν' ἴελη νὰ κερῆ με ἔ λόγους, εἰδὲ πῶς ἴελεται ἀκέραι, ἀλλὰ νὰ μὴ ἀντιλογισθῆ εἰς κανένα λόγον ἀπὸ τὰ χίλια. Ψαλμ. ιή. ιγ'. Τὰ σφάλματα πῆ⊕ τὰ κατὰ λαμβάνει ἀπὸ κρυφάμα κατὰρσέμε. Φιλιπ. γ'. ιγ'. Ἐγὼ δὲν λογαρεύω νὰ ἔπασαι (τὸ βραβεῖον).
- (γ) Ψαλμ. ριή. ξ', ρέ', ρκς', ρκζ'. Ἐποιμάσθηκα ἔ δὲν ἐσυγχύθηκα νὰ φυλάξω τὰς ὁρσμούς σου. Ὡμωσα καὶ ἀποφάσισαι νὰ φυλάξω τ' κέρσες τ' δικαιοσύνης σου. Διὰ τῆτο ἀγάπησῃ τὰς ὁρσμούς σου πείσότερον πῶρα χρυσάφιν καὶ † ππάζιον. Διὰ τῆτο εἰς ὅλους σου τὰς ὁρσμούς ἐκαπορθώθηκα. Ρώμ. ζ'. κβ'. Συχαίρω εἰς τὸν νόμον τῆ Θεῆ, καὶ τὴν μέσαι ἀνθρώπων. Φιλιπ. γ'. ιδ'. Ἀμὴ ἕνα πρᾶγμα (κάμνω) τὰ ὀπίσω ἀλησμονῶ, καὶ ἀπλώνομαι εἰς τὰ μπροσινά.

† ἦεν, πῶρα
τὸ πολυέμη-
τον λιθινο-
πασλον.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ ριέ'.

Καὶ γὰρ τὸ λοιπὸν ὁ Θεὸς τέτοιας λογῆς οὐκ εἶδε ὅτι μὲ ἐπιμέλειαν κατὰ λεπτά καὶ ἀπῶρα σάλουτα νὰ κηρύσων) αἱ ἐντολαῖς σου, ἐπέδῃ καὶ κανεῖς εἰς τὴν ζωὴν ἐτέλει δὲν ἡμπορεῖ νὰ ταῖς φυλάξῃ;

Α Π Ο-

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Πρῶτον μὲν οὐκ εἰζήτετο εἰς ὅλην μας τὴν ζωὴν, ὅτι ἔσονται ἢ νὰ γνωρίσωμεν πλὴν αὐτοῦ ἡμᾶς ὡς ἄλλοτε ἢ ὡς ἄλλοτε, ὅσον μεγάλο εἶναι ἐκεῖνο ὅπερ ἔσφαλλεν ἡ ἐδική μας φύσις^(α), τόσον μάλισα ὡς ἄλλοτε ἢ ὡς ἄλλοτε νὰ ζητήσωμεν τὴν συγχώρησιν τῆς ἀμαρτιῶν μας, καὶ τὴν δικαιοσύνην τῆς Χρυσῆς^(β). Καὶ ἔπειτα μὲ παντοφύλιον ὡς ἀκαλέσῃν^(γ) νὰ ζητήμεν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ τὴν χάριν τῆς ἀγίας Πνεύματος^(δ), διὰ νὰ ἔσται ἡμεῖς ὡς ἄλλοτε ἢ ὡς ἄλλοτε πάντα καθ' ἡμέραν εἰς τὴν εἰκόνα τῆς Θεῆς^(ε). Ὡς ἔπειτα νὰ ἐπιτύχωμεν ἀφόντις ἀπεράσωμεν ἀπὸ τὴν ζωὴν ἐτέτλη, τῆς τελειότητος ὅπερ μᾶς ἐπεσκέδαθη^(ς).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι .

(α) Ρ'ωμ. γ'. κ'. Διὰ μέσων τῶν νόμων γνωρίζεται ἡ ἀμαρτία. Ρ'ωμ. δ'. ιε'. Ἐκεῖ ὅπερ δὲν εἶναι νόμος, εἶδεν ὡς ἀβάσις εἶναι. Ρ'ωμ. ε'. ιγ', κ'. Ἔως εἰς τὸ καιρὸν τῶν νόμων, ἦτον ἡ ἀμαρτία εἰς τὸν κόσμον, καὶ δὲν λογαριάζεται ἀμαρτία, μὴ ὄντας νόμος. Καὶ νόμος ἐμεινεν διὰ νὰ πλεονάσῃ ἡ ἀμαρτία.

(β) Ρ'ωμ. ι'. γ'. δ'. Ἐσονται νὰ μὴ ἐγνωρίζῃσι πλὴν δικαιοσύνην τῆς Θεῆς, καὶ νὰ ζητήσῃσι νὰ γίνωσι τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐδικήν, δὲν ἐπιταχθῆσιν εἰς τὴν δικαιοσύνην τῆς Θεῆς. Διὰ τὸ πέλας τῶν νόμων εἶναι ὁ Χρυσὸς εἰς δικαιοσύνην, εἰς καθεὶν ἕνα ὅπερ πιστός. Ματθ. ια'. κη'. Ἐλάττε εἰς ἐργάσι οἱ κοπιῶντες ὡς οἱ φορτωμένοι, Ἐγὼ θέλω σᾶς ἀναπαύσει.

(γ) Δὲν εἶναι. λα'. ια', ιβ', ιγ'. Ὅποτεν ἔλθη ὁ Ἰσραὴλ ἀντίμα διὰ νὰ φανῇ ὁμοιωσὰ τῆς Κυρίας τῆς Θεῆς, εἰς τὴν

πόπον ὅπῃ θέλῃ Διαλέξῃ ὁ Κύριος, θέλετε Διαβάσῃ τὸ νόμον
 ἐτῆτον ὁμωροσὶ ὄλων τῷ Ἰσραὴλ εἰς τὰ αὐτία τῆς. Καὶ
 μαζώξετε τὸν λαὸν, τῆς ἀνδρες καὶ τῆς γυναικες, καὶ τὰ παι-
 διά τῆς, καὶ τὸ ξένον ὅπῃ ἔῃ εἰς τῆς χώραις σα, Διὰ νὰ ἀκεί-
 σαι, νὰ κάμωσιν ὅλα τὰ λόγια τῆς νόμου ἐτέτῃ. Καὶ τὰ παι-
 διά τῆς ἐκείνα ὅπῃ δὲν ἤξῶρσαι, θέλωσιν ἀκείσῃ, καὶ θέλωσιν
 μάθῃ νὰ φοβῶν τὸν Κύριον τὸν Θεὸν σας ὅλαις τῆς ἡμέραις ὅπῃ
 θέλετε ζῆσῃ ἀπάνω σὴν γῆν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπερνᾶτε ἐσεῖς τὸν
 Ἰορδάνην νὰ τὸ κληρονομήσετε ἐκεῖ.

(δ) Ψαλμ. ριή. δ', ε', λγ', λδ', λε', λς'. Ἐσὺ ἐπέροσα ζῆσιν νὰ φυ-
 λαχθῶσιν πολλὰ διωατὰ οἱ ὄρσμοί σα. Ἀμπίτες νὰ καλῶ-
 δοθῶσιν αἱ σράταις μα, Διὰ νὰ φυλάξω τὰ περσάγματά σα.
 † Βάλε μα νόμον ὡς Κύριε τὴν σράταν τῆς περσαγμαίων σα, καὶ
 θέλω τὴν ἀναζητᾶ παντοτῆνά. Σόφισέ με καὶ θέλω ἐξετάξῃ τὸν
 νόμον σα, Ἐθέλω τὸ φυλάξῃ μ' ὄλων μα τὴν καρδίαν. Ὁδήγη-
 σέ με εἰς τὴν σράταν τῆς ὄρσμων σα, διότι ἐτέτῃ ἡθέλωσα.
 Κλίνε τὴν καρδίαν μα εἰς τὰ περσάγματά σα.

† ἦγαν, ἐρ-
 μελώσῃ με.

(ε) Ρ' ὡμ. ιβ'. β'. Μὴ γημαλίξῃτε ὁμοίως με τὸν αἰῶνα ἐτῆτον,
 ἀμὴ μεταμορφωθῆτε, εἰς τὸ ξανακαινέργωσιν τῆς νοός σας,
 Διὰ νὰ δοκιμάζετε πῶς ἔῃ τὸ θέλημα τῆς Θεῶ, τὸ ἀγαθὸν καὶ
 δάρεσιν Ἐτέλῃ.

(ς) α'. Κορ. ιγ'. δ', ε'. Ἐκ μέρους γνώσκω μα, καὶ ἐκ μέρους περ-
 φηλόω μα. Ἀμὴ ὅταν ἔλθῃ τὸ τέλος, τότε θέλω παύσῃ τὸ με-
 ρικόν. α'. Καθ. Ἰωάν. γ'. β'. Ἀγαπητοὶ, τῶρα παιδία τῆς
 Θεῶ εἴμασε, ἀμὴ ἀκόμι δὲν ἐφανερῶθῃ πῶς θέλω μα γνῶ. ἀμὴ
 ἐξδύρω μα ὅπῃ εἰς φανερωθῆ, θέλω μα γνῶ ὅμοιοι μετ' αὐτὸν,
 ὅπῃ θέλω μα τὸν ἰδεῖ καθὼς ἔῃ.

Περὶ Περασυχῆς.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ ρις'.

Διὰ ποίαν ἀφορμὴν εἶναι ἀναγκαῖα ἡ περ-
 συχή εἰς τοὺς χριστιανούς;

Κυρια-
 κῆ με'.

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Διότι εἶναι τὸ ξέχωριστώτερον μέρος τῆς
 ἀχαριστίας ἐκείνης ὅπερ εἴμαστε χρεώσαι τῷ
 Θεῷ, καὶ ὅπερ ζητᾷ ἀπὸ λόγουμας^(α). Καὶ ἀκόμι
 ἐπέδῃ καὶ ὁ Θεὸς ἐλεύθερα χαρίζῃ καὶ δίδῃ τὴν
 χάριν τε καὶ τὸ ἅγιόν τε Πνεῦμα μόνον ἐκφνῶν
 ὅπερ με ἀληθινὰς συναγωγὰς τῆς καρδίας, καὶ με συχ-
 ναῖς ὡσαύκαλεσες ἐτέτα ἀπὸ λόγου τε ζητῶσι^(β),
 καὶ ὅπερ διὰ ἐκείνα τὸν ἀχαριστοῦσι^(γ).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι .

(α) Ψαλμ. μθ'. ιδ', ιε'. Ουτίασε τῷ Θεῷ θυσίαν τῷ ἐπαίνῳ, καὶ
 ἀποπλέρωσε τῷ ἁγίῳ τῷ ἀγαθῷ σου. Κράξέ με εἰς τὴν ἡμέραν
 τῆς θλίψεώς σου, καὶ θέλωσε ἐλεύθερώσῃς ἡ δούλῳ σου με δοξάσῃ.

(β) Δούλερ. δ'. κθ'. Ματαγυρῶσθε ἐκεῖ τὸν Κύριον τὸν Θεὸν σας,
 καὶ θέλετε τὸν εὐρῆ, ὅπου τὸν ξαναζητᾷτε μὲ ὄλλω σας τὴν καρ-
 διάν, με ὄλλω σας τὴν ψυχὴν τὴν θλίψιν σας. Ματθ. ζ'. ζ'.
 ζητᾷτε ἡ δούλῳ σου δοθεῖ, γυρῶσθε ἡ θέλετε εὐρῆ, κτυπᾷτε
 ἡ θέλῃ σας ἀνοιχθεῖ. Λακ. ια'. ιγ'. Πόσω μᾶλλον, ὁ Πατήρ
 ὁ ἐρανεῖς ἡ δούλῳ σου Πνεῦμα ἅγιον ἐκφνῶν ὅπερ τὸν ζητῶσιν.
 Ἰακ. α'. ε', σ'. Ἐὰν κανένας ἀπὸ σας εἴῃ λήψῃς ἀπὸ σοφίαν,
 αὐτὸς ζητᾷ τὸν Θεὸν ὅπερ δίδῃ εἰς ὅλας πλεονεξίας καὶ δὲν ὀφείζῃ
 καὶ θέλῃ τῷ δοθεῖ. Ἀὐτὸς ζητᾷ με πίστιν, χωρὶς ἀμφισολίαν,
 ἀγαπᾷ ἐκεῖν ὅπερ ἀμφιστάλλῃ, ὁμοιάζει τὸ κύμα τῆς θα-
 λάσσης ὅπερ λιχνί(ε') με τὸν ἄνεμον ἡ ριπί(ε').

(γ) Ψαλμ. Η' θυσία τῷ ἐπαίνῳ, θέλει με δοξάσῃ, καὶ ἐκεῖ εἴῃ
 ἐράτα ὅπερ εἰς τὸ ὅποιον θέλω τῷ δείξει τὸ ζωτήριο μου.

† ἦγαν, τὴν
 σωτηρίαν καὶ
 φύλαξιν ὅπερ
 ἡμπορεῖ νὰ
 σωθῇ.

Ε Ρ Ω-

ΕΡΩΤΗΣΙΣ ριζ.

Καὶ ποῖα ζητήματα κάμνῃ χρεία νὰ πωρακα-
λαῖμῃ εἰς τὴν Προσφυχίῳ ἐτέτλω ὅπῃ νὰ εἶναι
ἀρεσκόμενα Ἐ Θεῶ, καὶ νὰ εἶναι ἀκρομῆρα ἀπὸ
λόγου;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ.

Πρῶτον μὲν τὸν αὐτὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν
ὅπῃ ἐφανερώσε τῶ λόγου εἰς τὸν Θεῖον τε λό-
γον^(α), νὰ πωρακαλαῖμῃ διὰ ὅλα ἐκεῖνα ὅπῃ μᾶς
ὄρεσε^(β), καὶ μὲ ὅλῳ μας τὴν καρδίαν νὰ ἔτα ζήτῃ-
μῃ^(γ). Καὶ δεύτερον ὅπῃ μὲ τὴν βαμμύλω μας
διάνοιαν γνωρίζοντες τὴν ἰδιάν μας ἐλεφνότητα καὶ
ἀνάγκη^(δ), νὰ τα πφνώσωμῃ Ἐ λόγου μας ἔμ-
περοθεν τῆς θείας τε μεγαλφότητῃ^(ε). Τὸ δὲ
τεῖτον, ὅπῃ νὰ ἐλπίζωμῃ βέβαια, πῶς αὐ καλὰ
καὶ νὰ εἶμαθεν ἀνάξιοι, ὅμως λοιπὸν, θελγωσιν
εἰσε βέβαια ἀκρομῆρα τὰ πωρακαλάμας ἀπὸ
τὸν Θεόν, διὰ ὄνομα Ἐ Κυρεῖ καὶ Ἰησοῦ Χρεῖ^(ς),
καθῶς εἰς τὸν Θεῖον τε λόγον μᾶς ἔταξεν^(η).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι.

(α) Φαλμ. π'. ζ'. Ἄκρε ὦ λαέμα καὶ σῶ βεβαίωνω ὦ Ἰσραήλ
ἀνίσως καὶ με ἀκρομῆρα. δὲν θελγωσιν Ἐ εἶσαι Θεὸς καὶ κρομῆρα,
μὲ ἔδε θελγωσιν περοκωήσῃ Θεὸν ξένον. Ματθ. δ'. ι'. Τὸν Κύ-
ρον τὸν Θεὸν σῶ θελγωσιν περοκωήσῃ, καὶ αὐτὸν μόνον θελγωσιν λα-
τεῖσαι. Ἀπικάλ. κβ'. η', θ'. Καὶ ὅταν τὴ ἔκρωσιν καὶ τὴ ἰδα,

ἔπεσαι

ἔπειτα νὰ προσκινήσω ὁμωρῶς εἰς τὰ πόδια τῶν Ἀγγέλων ὅπως μὲ εἰδείχεν ἐτάπη. Καὶ λέγει μὲ ἔχε τὸ νῦν σε μὲν τὸ κάμης, διὰ τὴν εἰμα σὺ δὲ ἀδελφῶν σε τὴν Προφητῶν, καὶ ἐκείνων ὅπως Φυλάτῃσι τὰς λόγους τῶν βιβλίων τῶν τῶν, προσκινήσε τὸ Θεόν.

(β) α'. Καθ. Ἰωάν. ε'. ιδ'. Ἐτάπη (εἶ) ἡ παρρησία ὅπως ἔχομεν εἰς αὐτὸν, ὅτι ἐὰν ζητήσωμεν τίποτες καὶ τὸ θελήματά μας ἀκούει.

(γ) Θρίων. Ἰερ. γ'. μα'. Ἀς ἀσυνώσωμεν τὴν καρδίαν μας καὶ τὰ χεῖρα μας ἀπάνω πρὸς ἔρανον. Ψαλμ. ρμδ'. ιδ'. Κον(α) (εἶ) ὁ Κύριος. ὁ εἰς ὅλους ἐκείνους ὅπως τὸν ὄρα καλεῖσιν εἰς βοήθειαν μὲ ἀλήθειαν. Μάρκ. ια'. κδ'. Διὰ τῶν τῶν λέγω, ὅλα ὅσα ζητεῖτε προσευχόμενοι πισθεύετε πῶς τὰ πέρνετε, καὶ θέλων γίνοι εἰς ἐσῶς.

(δ) Λευκ. ιη'. ιγ'. Καὶ ὁ Τελώνης ἐπέκετον διπλὸν μακρὰ, καὶ δὲν ἤθελεν, εἶδεν τὰ μάπατα νὰ τὰ ἀσυνώση εἰς τὸ ἔρανον, ἀλλὰ ἐκτύπη τὸ σῆτος τῶν, καὶ ἔλεγε, ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῶν ἀμαρτωλῶν. Λευκ. ιε'. ιζ', ιη', ιδ'. Καὶ ὡσπὴν ἦλθεν εἰς τὸ ἑαυτὸν τῶν (ὁ Ἀσων τὸν υἱὸς) εἶπε. πόσοι τὴν στήλην τῶν Πατρῶν μας πεισθύνει τὴν ἰσχύος. καὶ ἐγὼ χάνομαι διπλὸν πῶν πείνα. Ἀς ἀσυνώσω καὶ ἀσὺν πάγω εἰς τὸν Πατέρα μου, καὶ θέλω εἶπεῖ, ὦ Πάτερ, ἡμάρτον εἰς τὸ ἔρανον ἔνώπιόν σου. Καὶ δὲν εἶμα ἀξι(α) νὰ καλεσθῶ υἱὸς σε, κάμεμε καὶ ἐμὴν ὡσπὴν ἓνα διπλὸν τῶν τῶν τῶν στήλην τῶν σε. Καὶ ἔσων(α) νὰ ἀσυνώσω ἦλθεν εἰς τὸν Πατέρα του, καὶ ἀκόμι ὄν(α) μακρὰ τὸ ἰδεῖν ὁ Πατέρας του καὶ τὸν ἐσπλαγχνίσθη, καὶ ἔτρεξε ἔπειτα εἰς τὸν λαίμῳ του, ἔτι τὸν ἐκατέφιλησε. Καὶ λέγει του ὁ υἱὸς, ὦ Πάτερ, ἡμάρτον εἰς τὸν ἔρανον ἔνώπιόν σου, καὶ πλεόν δὲν εἶμα ἀξι(α) νὰ καλεσθῶ υἱὸς σου: καὶ τὰ λοιπά.

† ἰσχύος.

† ἰσχύος τῶν τῶν τῶν.

(ε) Ἐσθρ. θ'. ε'. Ὡς Κύριε ἐντραπήκα καὶ ἀναντηθήκα νὰ ἀσυνώσω ὡς θεός μου τὸ πρῶτον μου εἰς ἐσῶνα. διότι αἱ πρῶτονομίαις μας ἐπληθύνοντι πεισθύνοντες διπλὸν τὸ κεφάλιν μας, καὶ αἱ ἀμαρτίαις μας ἀξήθησαν ὡς τὸ ἔρανον.

(ς) Δαν'. θ'. ιζ', ιη'. Καὶ τῶν ἑσπλάγησε ὡς Κύριε ἔτι θεοῖς μας, τὴν προσευχὴν τῶν λαῶν σου καὶ τὴν πρῶτον καλεσῶν σου διὰ ὄνομα σου, ἔτι ὅχι διὰ τῶν δικαιοσυμῶν μας ἐμεῖς ῥίχνομεν πῶν

ἐλεηνότητά μας ἔμπροσθέν σου, ἀμή διὰ τὰς πολλὰς οἰκτιρ-
μὰς σου. Ε' φεσ. γ'. ιβ'. Εἰς τὸ ὅποιον ἔχομεν τὴν παρρησίαν καὶ
τὴν ἔμπιστιαν μετὰ τῶν ἁγίων, διὰ μέσου τῆς πίστεώς σου. Ε' ερ-
ι. ιδ'. Ἐς ὧν τὰς λοιπὸν νὰ ἔχωμεν, ἀδελφοί, παρρησίαν εἰς τὴν
ἔμπιστιαν τῶν ἁγίων εἰς τὸ αἷμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

- (η) Ἰωάν. ιδ'. ιγ'. Ὅ,τι αὐτὸ θέλετε γινώσκει εἰς τὸ ὄνομά μου,
θέλω τὸ κάμψαι, διὰ νὰ δοξαθῇ ὁ Πατήρ εἰς τὸν υἱόν. Ἰωάν.
ιέ'. ζ'. Ἐὰν ἐπίσκεθε εἰς ἐμένα καὶ τὰ λόγια μου ἐπίσκουτε,
εἰς ἑσᾶς, ὅ,τι πρᾶγμα θέλετε γινώσκει θέλω ἑσᾶς γινώσκει. Ἰωάν.
ις'. κγ'. Βέβαια βέβαια οὕτως λέγω, ὅτι ὅσα γινώσκει ὁ Πα-
τὴρ μου διὰ τὸ ὄνομά μου θέλει οὕτως τὰ δώσει.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ ριη'.

Καὶ ποῖα εἶναι ἐκεῖνα λοιπὸν ὅπῃ ὄρσει ὁ
Θεὸς νὰ τὸν πᾶσα καλεῖται;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Ὅλα ἐκεῖνα ὅπῃ εἶναι χεφαζόμενα καὶ ἀναγ-
καῖα ψυχικὰ καὶ σωματικὰ^(α). Τὰ ὅποια ὁ Κύ-
ριος Ἰησοῦς Χριστός, εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν φα-
νερὰ τὰ πειρέχεται.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

- (α) Εἰς τὴν ἀκλεθινὴν ἐρώτησιν ἀπεδείχθη ἕξ ζητήματα ξεχω-
ριστὰ ὅπῃ ὁ αὐτὸς Χριστός μας ὄρσει.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ ριθ'.

Καὶ ποῖα εἶναι ἐτέτη ἡ Περσουλχὴ;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Ὡς Παλιέρας ὅπῃ εἶσαι εἰς ὁὐδὲν ἐργαζόμενος.

α Ἀ'ς ἀγαθῆ τὸ ὄνομά σε.

β Ἀ'ς ἔλθῃ ἡ Βασιλεία σε.

γ Ἀ'ς γρή τὸ θέλημά σε, καθὼς εἰς τὸν ἔρανον, ἔτζη καὶ εἰς τὴν γῆν.

δ Τὸ ψωμί μας τὸ καθημερινὸν δός μας τὸ σήμερον.

ε Καὶ συγχώρησέ μας τὰ χρέη μας, καθὼς καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμεν τοῖς χρεοφίλοις μας.

ς Καὶ μή μας φέρῃς εἰς πειρασμόν, ἀλλ' ἔλευθέρωσέ μας ἀπὸ τὸν Πονηρόν.

Ὅτι ἐδική σε εἶναι ἡ Βασιλεία καὶ ἡ Δωῆα καὶ ἡ Δόξα, εἰς πάντας αἰῶνας, ἀμήν.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ ρκ'.

Κυρια-
κή 15'

Καὶ διατὸ Χειρὸς τὸν Θεὸν ἔτζη ὅρσεινὰ τὸν κερῶν Πατέρα μας;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Διὰ νὰ ἐμπάσῃ παρὰ τοῦ εἰς τὴν δόξαν τῆς Περσυχῆς μέσα εἰς ταῖς καρδίας μας, ὅπως εἶμασθε παιδιά τοῦ Θεοῦ, ἐκείνη τὴν πρέσβυν ἀλάβειαν^(α) καὶ ἐλπίδα ὅπως πρέπει νὰ ἔχωμεν εἰς τὸν Θεόν^(β), ἡ ὁποία κάμνῃ χρεία νὰ εἶναι θεμέλιον τῆς περσυχῆς μας^(γ), ὡσανὸν ὅπως ὁ Θεὸς διὰ μέσων τοῦ Χειρὸς ἐγένεν ὁ Πατέρας μας^(δ). Καὶ ἐκεῖνα ὅπως μὲ ἀληθινὴν πίσυν ζήτωμεν ἀπὸ λόγου τε,

Σ σ 2

δέν

δ'εν θέλῃ μᾶς τὰ ἀπηλογοῖσθαι ἢ ἀρηθρεῖ, ὅπ-
ταν τὸν ὠρακαλεῖται, ἀμὴ μάλισα καλλιώ-
τερα θέλῃ μᾶς δῶσθαι ὅχι μὲ ὀλιγώτερον ἀγά-
πην ἀπὸ τοῦ γονεῖς μας, ὅπερ δ'εν μᾶς ἀπαρ-
νήθονται τὰ γήϊνα ^(ε).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι.

- (α) Λουκ. ιθ'. γ'. Καθ' ἕνα αὖ φοβᾶται τὸ Πατέρα καὶ τὴν
Μητέρα.
- (β) Ἡσαΐ. ξγ'. ιε', ις'. Στρέφω ἀπὸ τ' ἔρανον καὶ ἰδὲς ἀπὸ τὸ
σπήτιν σα τὸ ἄγιον, καὶ τ' δόξης σα. πᾶ ἔϊ) ὁ ζήλος σα καὶ ἡ
δυνάμις σα; πᾶ ἔϊ) τὸ πλῆθος τ' ἐλεημοσιύης σα καὶ τῶν
δωπλαγχνιῶν σου, διότι μᾶς ἀπόμνης; Διαπὲ ἐσὺ εἶσαι ὁ
Πατέρας μας, ὅτι ὁ Ἀβραάμ δ'εν μᾶς ἤξωρε, ἔ ὁ Ἰσραὴλ δ'εν
μᾶς ἐγνώρισε, ἀμὴ ὦ Κύριε ἐδικέμας Πατέρα ἐλθῆ-
ρωσέμας, ἀπὸ τ' ἀρχῆν τὸ ὄνομά σου ἀπάνω εἰς ἐμαῖς εἶναι.
Λουκ. ια'. ια'. Ἀπὸ τ' ἐσὺς ποῖ) να ἦτον Πατέρας καὶ να τῶ
ζητήση ὁ υἱός του ψωμί, μήνα ἤθελε ἔ δώση πέτρας;
- (γ) Ἰακ. α̃. ς', ζ', η̃. Ἀς ζήτῃ μὲ πίσιν, χωρὶς ἀμφιβολίαν,
Διαπὲ ἐκεῖν) ὅπερ ἀμφιβάλλῃ, ὁμοιάζῃ τὸ κύμα τ' θα-
λάσσης ὅπερ λιχνί(ε) μὲ τὸν ἄνεμον ἔ ριπί(ε). Καὶ αὖ μὲν
λογιάση ὁ ἀνθρώπ) ἐκεῖν) ὅτι θέλῃ παρῆ τίπιες ἀπὸ τὸν
Κύριον. Ἀνθρώπος δὲ γνωμ) ἔϊ) ἀκατάστατος εἰς ὅλαις του
ἔ φράταις.
- (δ) Ἰωάν. α̃. ιβ'. Καὶ ὅσοι τ' ἐδεχθήκασι τὴς ἔδωκεν ἐξουσίαν,
να γένῃν παιδία Θεῶ (ἡγουν) ἐκείνους ὅπερ πιστεύουσιν εἰς τὸ
ὄνομά του. Ἐφροσ. α̃. ε', ς'. Μᾶς ἐπαρώρουν εἰς τὴν υἱοθε-
σίαν Δαμῆσου ἔ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τῶ λόγου του, καὶ τ' ἀρέσκων
τῶ θελήματός του. Διὰ ἔπαινον δόξης τ' χάριτός του, μὲ τ'
ὅπιαν μᾶς ἔκαμῃ χαριτωμένους εἰς τὸν ἡγαπημένον του υἱόν.
- (ε) Ματθ. ζ'. ια'. Ἄν τὸ λοιπὸν ἐσεῖς ὄντες πονηραὶ, ἤξωρετε να
χαρίζετε καλὰ δόσματα τῶν παιδίων σας, πῶσω μᾶλλον ὁ

Πατέ-

Πατέρα σας ὁ ἔρανοι. Θ. Θέλω δώσει καλὰ ἐκφώνων ὅπῃ ἔζη-
 τῆσι; Ψαλμ. ρβ'. ιγ'. Καθὼς ἐλεημονᾶται ὁ Πατέρας τὰ
 παιδία, ἔτζη ἐλεημονήθη ὁ Κύριος. Θ. ἐκείνος ὅπῃ τὸ Φοβεῖν).
 Η' σ' α'. μθ'. ιε', ιθ'. Μήνα θέλω ἀλησμονήση ἡ γυναικα τῆ
 παιδίετης; ἢ νὰ μὲν ἐλεημονήθη τὰ τέκνα τῆ καρδίας της; αὐ
 καὶ τῆτα νὰ τὰ ἀλησμόνα ἡ γυναικα, ἀμὴ ἐγὼ δὲν θέλω σὲ
 ἀλησμονήσῃ λέγει ὁ Κύριος. Θ.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ ρκα'.

Καὶ διατὶ παρῶν τὸ, ὅπῃ εἶσαι εἰς τοῦ
 ἔρανος;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Διὰ νὰ μὲν λογιάσωμεν κανένα ταπεινὸν καὶ
 χαμιλὸν γήϊνον πρᾶγμα νὰ εἶναι ὅμοιον, τῆ ἔρα-
 νίε μεγαλότητι. Θ. Θ. Θεῶ (α): Καὶ νὰ ἀκαρτερῶ-
 μηρ ἀπὸ τὴν παντοδύναμόν τε ἐξουσίαν, ὅλα
 ἐκείνα ὅπῃ μᾶς εἶναι ἀναγκαῖα ψυχικὰ καὶ
 ζωαῖα (β).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι .

(α) γ'. Βασιλ. η'. κζ'. Βέβαια εἶναι λοιπὸν πῶς θέλω κατοικήσῃ ὁ
 Θεὸς μὲ τὴν ἀνθρώπου ἀπάνω εἰς τὴ γῆν, αὐτὸ ἔρανος καὶ ὁ
 ἔρανος ἔρανος δὲν θέλω σὲ φθάσῃ. Πράξ. ιζ'. κδ', κέ.
 Ὁ Θεὸς ὅπῃ ἔκαμε τὸν κόσμον καὶ ὅλα ἐκείνα ὅπῃ εἶναι μέσαι
 εἰς αὐτὸν, ἔτζη ἐλεημονήθη νὰ εἶναι Κύριος. Θ. τῆ ἔρανος καὶ τῆ
 γῆς δὲν κατοικεῖ εἰς ναὸς ὅπῃ γίνωνται μὲ χεῖρα. Οὐδὲ λα-
 τρεύει ἀπὸ χεῖρα ἀνθρώπων, ὡσὲν νὰ χεράσει πίπτες,
 δίδοντες αὐτοῖς εἰς ὅλα τὴν ζωὴν καὶ τὸ πνοῦν, καὶ τὰ ὅλα.

(β) Ψαλμ. ριγ'. ια'. Ὁ Θεὸς ἡμῶν εἶναι εἰς τὸ ἔρανον καὶ εἰς τὴ γῆν,
 πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἔκαμε. β'. Παραλφπ. κ'. ε'. Ὡς Κύριος

Θεὸς τῶν Πατέρων μας, δὲν εἶσαι ἐσὺ αὐτὸς ὁ Θεὸς εἰς τὸ ἔργον ἀπάνω; Καὶ ἐσὺ ὅπῃ κυριεύεις ὅλας τὰς βασιλείας τῶν ἐθνῶν; Καὶ ὅπῃ εἰς τὸ χέρμα σου (εἶ) ἡ δυνάμις ἢ βασιλεία, καὶ δὲν διώξῃς τινὰς νὰ σὲ ἀντισταθῇ;

Κυρια-
κὴ μζ'.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ ρκβ'.

Καὶ ποία εἶναι ἡ πρώτη πῶρα κάλεισις ὅπῃ ζητῶμεν;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Αἰς ἀγαθῆ τὸ ὄνομά σου, ἦγεν, Δόξμας ἐν πρώτοις ὅπῃ ἐσώθησας καὶ νὰ σὲ γνωρίσωμεν ὀρθὰ καὶ τελείως^(α), καὶ τὴν παντοδυναμίαν σου ἐξέσταν, ὅπῃ λάμπεις εἰς ὅλα σου τὰ ἔργα^(β). Τὴν σοφίαν^(γ), τὴν ἀγαθωσύνην^(δ), τὴν δικαιοσύνην^(ε), τὴν ἐλεημοσύνην^(ς), καὶ τὴν ἀλήθειάν σου^(η), νὰ σὲ πηρόσωμεν, νὰ σὲ διφημίσωμεν καὶ νὰ σὲ δοξάσωμεν^(θ). Καὶ ἔπειτα ὅπῃ νὰ λογαζώμεν εἰς ὄλεμας τὴν ζωὴν, καὶ πάντα νὰ σκοπῶμεν εἰς κάθεμας ἔργον καὶ λόγον, καὶ εἰς σὺν ἰδίους μας αὐτὲς λογισμὰς ἔτῃτο, ἦγεν, νὰ μὴν βλασφημηθῇ, ἢ νὰ βρωθῇ διὰ λόγους τὸ ἅγιόν σου ὄνομα^(ι), ἀμὴ μάλισα νὰ πημάται, νὰ ἐπαινᾶται, καὶ νὰ δοξάζεῃ^(κ).

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

(α) Ε' φεσ. α'. 15', 17'. Δὲν παύω νὰ διχαρισῶ διὰ λόγους σου, μνημονεύωντάς σου εἰς τὴν προσδοχάϊς μου. Διὰ νὰ σαῖς δώση ὁ Θεὸς ἔξω Κυρίως ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Πατὴρ τῆς δόξης, Πνεῦμα τῆς σοφίας ἢ ἀποκαλύψεως νὰ τὴν ἐγνωρίσει.

(β) Δόξερ.

- (β) Δδλερ. γ'. κδ'. Ποῖος ἔστι Θεὸς εἰς τὸ ἔρανον, ἢ ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, ὅπως νὰ κάμη καθὼς ἔκαμες ἐσὺ, καὶ κτ' τὸ δυνάμιν σου; Ρ'ωμ. α'. ιδ'. κ'. Ἐκεῖνα ὅπως ἤμπορεῖ ὁ ἀνθρώπος νὰ ἀγρυπνήσῃ πρὸς Θεὸν ἔστι Φανερά εἰς αὐτὸς, διὰ τὸ ὅτι Θεὸς τὰς πὰ ἐφανέρωσε. Διὰ τὸ πὰ πράγματα ἔστι Θεὸς ὅπως ἔστι ἀόρατος (ἦγεν ἢ παντοπνήτη δυνάμιν ἐς τὴν φύσιν) βλέπον Φανερά εἰς τὰ ποιήματά σου, διὰ τὸ κλῖσιν τὸ κόσμῳ, ἐξέταζον μα μετὸν νῦν, διὰ νὰ μὴ ἤμπορῶν νὰ ἀπηλογηθῶν.
- (γ) Ψαλμ. ργ'. κέ'. Πολλὰ δυνάτ' ἐμεγαλιώασι τὰ ἔργα σου ὦ Κύριε, ὅλα μετ' τὸ σοφίαν τὰ ἔκαμες.
- (δ) Ψαλμ. ρλέ'. Παντοπνήτ' ἔστι ἢ ἐλεημοσιύη σου. Ψαλμ. κδ'. ιβ'. Ὅλαις αἰ σράταις τῶ Κυρίῳ ἔστι ἐλεημοσιύη καὶ ἀλήθεια.
- (ε) Δαν. θ'. ιδ'. Δίκαιος ἔστι ὁ Κύριος ὁ Θεός μας εἰς ὅλα σου τὰ ἔργα ὅπως ἔκαμη.
- (ς) Ψαλμ. ρβ'. ή'. Εὐσπλαγχνος ἔστι ἐλεημονητής ὁ Κύριος, ἰσομονητικός ἢ πολυελεημονητής.
- (η) Ψαλμ. ρι'. ζ'. Τὰ ἔργα τῶ χειρίων σου ἔστι ἀλήθεια ἐς κρίσιν, ὅλα τὰ πρῶτα ἔργα σου ἔστι πιστά. Ψαλμ. λέ'. ε'. ὦ Κύριε ὡς τὸ ἔρανον ἔστι ἢ ἐλεημοσιύη σου, καὶ ἢ ἀλήθειά σου ἕως εἰς τὰ νέφελα.
- (θ) Ψαλμ. ν'. ις'. ὦ Κύριε θέλεις ἀνοίξῃ τὸ στόμα μου καὶ τὰ χείλια μου θέλεις διηγηθῆναι τὸ ἔπαινό σου. Ψαλμ. ο'. ή'. Ἄς γνωμισθῆναι τὸ στόμα μου διὰ τὸν ἔπαινό σου, διὰ νὰ ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλιν τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλότητά σου.
- (ι) (κ) Ψαλμ. λ'. δ'. Διὰ τὸ ὄνομά σου θέλεις μετ' ὀδηγήσῃ, ἔστι ἀναθρέψῃ. Ματθ. ε'. ις'. Τέτοιας λογῆς ἀς λάμψη τὸ φῶς σου ἐμπροσθεν εἰς τὰς ἀνθρώπους, διὰ νὰ ἰδῶσι τὰ καλά σου ἔργα ἔστι νὰ δοξάσῃ τὸ Πατέρα σου ὅπως ἔστι εἰς τὰς ἔρανας.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ ρκγ'.

Κυρια-
κή μὲν.

Καὶ ποῖα εἶναι ἡ δδλῆρα ζήτησις;

Α Π Ο .

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ.

Αὐτὸς ἔλθη ἡ βασιλεία σου. ἤγειν, τοιούτης λογῆς
 μὲ τὸν λόγον σου καὶ μὲ τὸ Πνεῦμα σου κυβέρνη-
 σέμας, ὥστε ὅπῃ εἰς πλεον καλλιώτερον πάντα
 μὲ ὑπακοὴν νὰ σε ὑποτάσωμάσθε^(α). Τὴν ᾧ
 Ἐκκλησίαν σου φύλαξε ἢ αὔξησέ τι^(β), σω-
 τείδωντας ἢ ἀφανίζωντας τὰ ἔργα τῆς Διαβό-
 λου^(γ), Καὶ τὴν κάθετε δύαμιν, ὅπῃ ἀντιτέ-
 κε^(δ) εἰς τὴν μεγαλφότητά σου^(δ), Καὶ ὅλα τε τὰ
 δουλερά ἢ ξεπλανετικά ἔργα ὅπῃ ἐναντία εἶναι
 τῆς ἀγίας σου λόγου σωμονοιασμένα^(ε), Ὡς νὰ
 γρηῃ παντελῶς ἡ βασιλεία σου εἰς τὸν αἰῶνα^(ς)
 ὁπόταν θέλης εἶσαι τὰ ὅλα εἰς ὅλους^(η).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι.

(α) Ψαλμ. ρμβ'. ια'. Δίδαξέ με νὰ κάμω τὸ θέλημά σου, διότι
 ἐσὺ εἶσαι ὁ Θεός μου, τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἀγαθόν, θέλφ με ὀδηγήσθ
 εἰς ἴσταν σράταν. Ψαλμ. κδ'. μέ'. Ταῖς σράταις σου ὦ Κύριε
 κάμεμε νὰ γνωρίσω, ἔ τῆς δρόμους σου δίδαξέ με.

(β) Ψαλμ. ν'. κ'. Χάρωε ὦ Κύριε καὶ τὸ θέλημά σου πῶν Σιών,
 καὶ αὐτὸ κπῶσιν οἱ τείχοι τῆς Ἱερουσαλήμ. Ψαλμ. ρκα'. ε', ζ'.
 Παρακαλέσετε λοιπὸν ἐκείνα ὅπ' εἶναι διὰ τῆς εἰρήνῃς τῆς Ἱερου-
 σαλήμ, καὶ αὐτὸ εἶ^(ι) φτήνια ἐκφνῶν ὅπῃ σε ἀγαπῶσι. Αὐτὸ γρηῃ
 εἰρήνη εἰς τὴν δύαμίν σου, ἔ φτήνια εἰς τὰ τέχονα σρά σου.

(γ) Ρ'ωμ. ις'. κ'. Καὶ ὁ Θεός τῆς εἰρήνῆς θέλφ σου τρέψθ τὸν Σατα-
 νᾶν ἀπὸ κάτω εἰς τὰ πόδάρια σου τὸ ὀγλυρώτερον. Ἐφρο. ε'.
 ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη'. Ἐνδυθῆτε ὅλῃ τῆς ἀρμαθωπίας
 τῆς Θεοῦ, διὰ νὰ δυνηθῆτε νὰ σέκεσθ ἐναντία εἰς τὴν τέχονα τῆς
 Διαβόλου. Ὅπ' δὲν εἶ^(ι) τὸ πάλαιμά μας εἰς αἶμα ἔ σάρκα,
 ἀμὴ

ἀμὴ εἰς τὸ δὲ χαῖς, εἰς τὸ ἐξουσίας, εἰς τὰς κοσμοκράτορας ἔσχατος τῶν αἰῶν (Θ) τέτρα, εἰς τὰ Πνευματικὰ τῆς πονηρίας, ὅτι ἔστιν ἀπὸ κάτω ἐν ἔρανόν. Διὰ τῆτο ἐπάρειε ὅλῳ τῷ ἀρμαλώσιαν τῶ Θεῷ, Διὰ τὴν ἀδωηθῆτε νὰ ἐναντιηθῆτε εἰς τῷ ἡμέραν τὴ πονηρίαν, Ἐὶς τὴν τελεῶσετε ὅλα νὰ περῆτε. Σταθῆτε λοιπὸν ἔσωντας νὰ ζωθῆτε εἰς τὴ μέσην οὐρανὸν ἀλήθειαν, καὶ ἐνδουθῆτε τὸ σιδεροποκάμισον τὸ δικαιοσύνης. Καὶ ποδεθῆτε τὰ ποδάρεα οὐρανῶν τὴ ἐτοιμασίαν τῶ Εὐαγγελίᾳ τὴ εἰρήνης. Ἀπάνω εἰς ὅλα πέρνοιες τὸ σκεῦος τὴ πίστεως, μὲ τὸ ὁποῖον θέλετε διωθῆτε νὰ σβέσειε ὅλαις τῶ σαίτηαίς ταῖς πεπυρωμύαίς τῶ πονηρῶ. Δεχθῆτε τὸ πρὸ κεφαλαίαν τῶ Σωτηρίᾳ, καὶ τὴ μάχαιραν τῶ Πνεύματος, ἡ ὁποία εἶναι ὁ λόγος τῶ Θεῷ. Προσδύχοι μὲ καθε περιστάσει καὶ δέησιν, καθε καιρὸν μὲ Πνεῦμα, Ἐὶς αὐτὸ τῶ ἀγρυπνήτες, μὲ καθε ὑπομονῆ καὶ δέησιν διὰ ὅλας τὰς ἀγίας.

(δ) Ψαλμ. ρκη. ε'. Ἀς ἐντροπαυθῶσι καὶ ἀς ξαναγραφῶσιν ὅπως σωθῆν ὅλοι ἐκεῖνοι ὅπως μισῶσι τῷ Σιών. Ψαλμ. ε'. ιβ'. Ἀς ξεπέσασιν ἀπὸ τῶ συμβουλαῖς τῶ, καὶ τὸ πλῆθος τῶ παρανομιῶν τῶ, ἀπὸ δὲ ξέτῶ, διότι σὲ ἐπαραπικράνασι.

(ε) Ψαλμ. πβ'. γ', δ', ε', ιε'. Κατὰ πάντων τῶ λαῶν ἐπληρώθηκασι γνώμῳ, καὶ ἐσυμβουλεύθηκασι ἐναντίων τῶ ἀγίων σου. Εἶπασιν ἐλάτε καὶ ἀς τὰς ἐξολοθρεύσωμεν ἀπὸ τὸ ἔθνος, καὶ νὰ μὴ ἐνθυμηθῆτε πλέον τὸ ὄνομα τῶ Ἰσραήλ. Διότι ἐσυμβουλεύθηκασι σιωπονοιασμήα μίας γνώμῆς αἰτάμα, ἐναντία σωηθασμὸν ἐκάμασι. Γνώμισε τὰ πρόσωπά τῶ ἀτιμίαν, καὶ θέλῃσι γυρῶσι τὸ ὄνομά σου ὡς Κύριε. Ψαλμ. θ'. κα'. Κατάστησε ὡς Κύριε νομοθέτῳ ἀπάνω τῶ, ἀς γνωρίσασιν τὰ ἔθνη ὅτι πῶς ἀνθρώποι εἶναι.

(ς) Ἀποκ. κβ'. ιζ', κ'. Τὸ Πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν ἔλα, καὶ ἐκεῖν (Θ) ὅπως ἀκράτῃς εἰπῆ ἔλα, καὶ ἐκεῖν (Θ) ὅπως διψᾷ ἀς ἔλθῃ, Ἐὶς ὅποι (Θ) θέλῃ ἀς πάρῃ τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς χάρισμα. Ἐκεῖν (Θ) ὅπως μαρτυρᾷ ἔτῶτα, λέγει νὰ ἔρχομαι γλήγορα, ἀμὴν, νὰ ἔρχῃ Κύριε Ἰησοῦ.

(ζ) α'. Κορ. ιε'. κδ', κέ', κς', κη'. Ἐπὶ τῶ θέλῃ εἶσαι τὸ τέλει (Θ),

Τ Τ

ὅταν

ὅταν ἀδωρήσῃ πρὸς βασιλείαν εἰς τὸ Θεὸν ἢ Πατέρα, ὅτι αὐτὴν
χαλάσῃ καθελογῆς δόχῳ ἢ καθε ἐξουσίαν καὶ δυνάμιν.
Διαπὶ κάμνη χρεία νὰ βασιλεύῃ αὐτὸς ἕως ὅπῃ νὰ βάλῃ
ὅλας τὰς ἐχθρὰς ἀπὸ κάτω εἰς τὰ πόδα ἑαυτοῦ. Ὑστερῶς
ἐχθρὸς ὅπῃ χαλαῖται, εἶ) ὁ θάνατος. Καὶ ὅταν τὸ ὑπόταχ-
θῶσι τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ Υἱὸς θείου ὑποταχθεὶς εἰς
ἐκείνον ὅπῃ τὸν ὑπόταξε τὰ πάντα, ἀλλὰ νὰ εἶ) ὁ Θεὸς τὰ
ὅλα εἰς ὅλας.

Κυρια-
κή μὲν.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ. ρκδ'.

Καὶ ποία εἶναι ἡ τρίτη ζήτησις;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Αὐτὸς γὰρ τὸ Θέλημά σου, καθὼς εἰς τὸν ἔρανον
ἐτζητῆ εἰς τὴν γῆν, ἤγειν, Αὐτὸς γὰρ εἰς τὸ λόγος
χάριν καὶ ὁλονῶν τῶν ἀνθρώπων, ὅτι νὰ ἀδωρή-
σωμεν ὅλα μας τὰ ἴδια θελήματα^(α), Καὶ νὰ
ὑποτάσωμασθαι ἀποφάσις μοναχὰ εἰς τὸ
θεῖον σου θέλημα^(β). Καὶ ὁ καθ' ἑνασ μας νὰ
κάμνη τελείως τὰ πνευματικὰ τῶν ἁγίων σου
ἐτέτε λόγος, μὲ πίστη καὶ μετὸς τῶν πνευματικῶν^(γ),
καὶ πῶς ④ Ἀγγελοῖς σου κάμνησιν εἰς τὸν ἔρανον
ταῖς ἐπιτολαῖς σου^(δ).

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

(α) Ψαλμ ρμ'. δ'. Μὴ ξεγύρης τὴν καρδίαν σου εἰς λόγους τῆς πο-
νηρίας, νὰ ἀποφασίσῃς μὲ ἀπόφασιν εἰς τὰ ἁμαρτήρια.

(β) Ψαλμ. ρη'. λγ', λδ', λέ', ρλέ'. Νόμον βάλῃς σου ὡς Κύριε τὸ
ἐράταν τὸ πνευματικῶν σου, καὶ θέλω τὴν καρδίαν σου παντοτινὰ, καὶ
θέλω ἐξετάξῃς τὸν νόμον σου, καὶ θέλω τὴν φυλάξῃς μὲ ὅλην σου

τὴν καρδίαν. Οἰδήγησέ με εἰς τὸ εὐραπὴν τῶν πνευματικῶν σου,
διότι ἐπέτρω ἠθέλησα. Ταῖς πορπατησίαις μου καθύποδοσε
καὶ τὸ μίλημά σου, καὶ αἰς μέμε κατακυριεύσει κάθε ἀνομία.
Πράξ. κα'. ιδ'. Τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου αἰς γῆν.

(γ) Ψαλμ. ββ'. κ', κα'. Εὐφημήσῃε τὸν Κύριον ὅλοι οἱ ἄγγε-
λοὶ τοῦ. οἱ δυνάτοί με τὴν δυνάμιν, ὅπως κάμνῃε τὸ λόγον τοῦ.
Εὐφημήσῃε τὸν Κύριον ὅλα τα εὐραπύματα, οἱ ὑπερέτα τα
ὅπως κάμνουσι τὸ θέλημά του.

(δ) Ὡς ἐν ἐρανῶ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ἤγουν, καθὼς εἰς τὸν ἐρανὸν,
ἐτίζη καὶ ἀπάνω τὴν γῆν.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ ρκέ.

Κυρια-
κή ν.

Καὶ ποία εἶναι ἡ τέταρτη ἐπιτολή;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Τὸ ψωμίμας τὸ καθημερινὸν δόσμας το
ζήμερον, ἤγουν, εἰτοίμασε καὶ δόσεμας ὅλα ἐπει-
να ὅπως εἶναι ἀναγκαῖα εἰς τὴν ζωὴν ἐπέτρω^(α),
διὰ τὸ σὲ γνωρίσωμεν ἀπὸ ἐπέτρω πῶς εἶσαι μό-
νον ἢ βρύση τοῦ κάθε καλῶ ὅπως μάς σέλνῃς^(β).
Καὶ χωρὶς τὴν χάριν τοῦ δούλοῦ σου, ἐδέε φρον-
τίδα, ἐδέε τῶν ἔργων σου ἐπιμέλῃαν καὶ κόπων,
μὴ δὲ τὰ πλάσιά σου χαρίσματα, μάς φέρῃσαι
καμίαν ἀπόλαυσιν καὶ ὠφέλῃαν^(γ). Καὶ διὰ
τέτρω ἔσωνταί καὶ νὰ πῶσαι ἐμὲ ὅλα τὰ πράγ-
ματα τοῦ κόσμου ἐπέτρω, εἰς ἐσένα μοναχὰ ἔχομεν
τὴν ἐλπίδα^(δ).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι.

† ἢ καὶ ἐμ-
ψυχήν, ὅπως
ἐστὶ ψυχή.
* ἢ καὶ τὸ
ἀρετὴ καὶ κα-
λὴ ἐπιθυμία.

(α) Ψαλμ. ρ' μδ'. ις', ιζ'. Ταῦμα παόλονων εἰς ἐσένα ἐλπίζουσι,
Ἐσὺ τὰς διόδους τῆς οὐρανῆς εἰς τὸ ὀπιτήδηον καιρόν. Ἀνοίξας
τὸ χέριν σου καὶ χορταίνεις † καθε ζῶον καὶ πῶς * σὺ ἀρέσῃ.
Ψαλμ. πδ'. ι', ια', ιβ', ιγ'. Διὰ τὴν κατοικήσῃ δόξαν εἰς τὴν
γῆν μας. Ἐλεημοσύνη καὶ ἀληθῆς ἀπαντηθήσασιν. Δικαιο-
σύνη καὶ εἰρήνη ἐκαταφιληθήσασιν. Ἡ ἀληθῆς ἀπὸ τῆς γῆς
ἐξεβλάσωσε, καὶ ἡ δικαιοσύνη ἀπὸ τῶν ἑρανοῦ ἐπερβόλακε.
Παροιμ. λ'. ζ', η'. Δύο πράγματα γυρβύω ἀπὸ τῆς λόγου σου,
μὴ μου σερήσῃς τὴν χάριν πρὶν νὰ ἀποθάνω. εὐκερον λόγον ἔ-
ψημαίνον μακρυνέτην ἀπὸ ἡλίου. Ἐπίμασέ μου τὰ χερσα-
ζόμενα, καὶ τὰ ἀρετὰ μου. Γεν. κη'. κ'. Καὶ ἔκαμε τάμα ὁ
Ἰακώβ λέγωντας, αὐτῷ εἶπὶ ὁ Κύριος ὁ Θεὸς μετὰ λόγου μου,
καὶ με φυλάξῃ εἰς τὴν σπράταν ἐτέτιν ὅπως ἐγὼ ὑπαγαίνω,
καὶ ὄσση μου ψωμὶνὰ φάγω, καὶ ῥῆχον νὰ φορέσω, καὶ μάτα
γυρβύω ὀπίσω με ζωτηρίαν καὶ ὑγίαν εἰς τὸ σπήτι τῆς Πα-
τρὸς μου, ὁ Κύριος θέλῃ εἶσα ὁ Θεὸς μου. Καὶ ἡ πέτρα
ἐτέτιν ὅπως ἐστὶν καλὸν, θέλῃ εἶσα σπήτι τῆς Θεῶ: Καὶ τὰ
λοιπά.

(β) Ψαλμ. ξδ'. β'. Ἰπάκουσε τὴν προσβολὴν μου, εἰς ἐσένα
θέλῃ ἔλθῃ καθε σάρκα. Πραξ. ιδ'. ιε', ιζ'. Ὁ Θεὸς ἔκαμε τὸν
ἑρανοῦ καὶ τὴν γῆν, καὶ τὰ ὄλα ἔσῃ εἰς αὐτά. Κάμνωτας
καλοσώμας, καὶ δίδωντας μας ἀπὸ τῶν ἑρανοῦ βροχαῖς, καὶ
καιρὸς καρποφόρους, χορταίνοντας φαγητὰ καὶ ὄφροσώλω
τῆς καρδίαις μας.

(γ) Δούλερ. η'. γ'. Ἐθλιψέσε, καὶ ἐλιμοκτόνησέσε με πείνα, καὶ
ἐθρεψέσε τὸ μαίνα ὅπως δὲν τὸ ἐγνώρισαν οἱ Πατέρες σου, διὰ τὴν
σὺ ἀναφέρῃς νὰ μάθῃς πῶς ἔχει μόνον με ψωμὶνὰ ζῆ ὁ αὐ-
θροπός, ἀμὴ μὴ καθε λόγον ὅπως ὄραίνῃ ἀπὸ τὸ σῆμα τῆς
Θεῶ. Ψαλμ. ρκς'. α', β'. Ἀντὸν κλίση ὁ Κύριος σπήτιν
εὐκαιρα ἐκοπάσασιν ἐκείνι ὅπως τὸ κλίζουσιν. αὐτὸς ὁ Κύριος
δὲν φυλάξῃ χώραν, εὐκερα ἀγρυπνήσεν ἐκεῖ ὅπως τὴν
φυλάξῃ. Εὐκερα σὺς εἶπὶ τὸ νὰ ἀσुकώνεσθε αὐτῇ, ἀσुकωθῆτε
ἀφόντης

ἀφόντης καθήσει, ἐκείνοι ὅπῃ τρώγῃ ψωμί ἔπνον, ὅταν δώσῃ ὑπνον ἐκφνῶν ὅπῃ ἀγαπᾷ. Παροιμ. ι'. κβ'. Ἡ βύλογια τῆς Κυρίας ἔῃ ἀπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τῆς δικαίας, ἐτέτη πλάταιν, καὶ δὲν θέλῃ σμιχθεῖ λύπη εἰς τὴν καρδίαν της. Αγγ. β'. ις', ιζ', ιη', κ'. Ὅταν ἐβάνε μεσση εἰς τὸ ἀμπάριν σας εἴκοσι κοιλὰ κερτάριον ἐγύρουν δέκα κοιλὰ. Καὶ ὅταν ἐπηγαίνετο εἰς τὸ ποδόχην ἔλην, ἀγάλετο πεντάτα σαμνία, ἐγένησαν εἴκοσι. Ἐκτύπησά σας με ἀκαρπίαν, καὶ με ἀνεμύραν, καὶ με χαλάζην ὅλα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σας, καὶ δὲν ἐματὰ γυρίσει εἰς ἐμένα. Ἀμὴ ἄπο τῆς σήμερον ἡμέραν θέλω τὰ βύλογιά σου.

(2) Ψαλμ. ρμέ. γ', δ', ε', σ', ζ'. Μὴ θαρρῶθε, εἰς ἀρχόντες καὶ εἰς υἱὸς τῶν ἀνθρώπων, εἰς τὰς ὁπίους δὲν ἔῃ ζωηρία. Θέλε εὐχῆ τὸ Πνεῦμα τῶν, καὶ θέλε ματὰ σφραφεῖ εἰς τὴν γῆν. Εἰς ἐκείνῃ τῆς ἡμέραν θέλεν χαθεῖ ὅλοι τῶν οἱ λογισμοί. Καλότυχο ἔκείνῃ ὅπῃ ἔῃ ὁ Θεὸς τῶν Ἰακώβ βοηθός τῶν, ὅπῃ ἔχῃ τὴν ἐλπίδα τῶν εἰς τὸ ἀφέντῃ τὸν Θεόν τῶν. Ὅπῃ ἔκαμε τὸν ἔρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θαλάσσαν, καὶ τὰ ὅλα ὅσα ἔῃ εἰς αὐτά. Ὅπῃ φυλάξῃ τὴν ἀλήθειαν παντοφάν, ὅπῃ κάμνῃ κέρσιν ἐκφνῶν ὅπῃ ἀδικούσῃ, ὅπῃ διδῃ θροφίῃ ἐκφνῶν ὅπῃ πνῆσι. Ψαλμ. νδ'. κέ'. Ρίξε ἀπάνω σου Θεὸν τὸ ἔργοιόν σου, ἔστω αὐτὸς σὲ θέλε θρέψῃ. Ψαλμ. ζα'. η', ια'. Ἐλπίζε εἰς αὐτὸν ὅλη ἡ συμμάζωξις τῶν λαῶν, χύσει τὴν καρδίαις σας ἔμωροφέν τῶν. Διότι ὁ Θεὸς ἔῃ βοηθός μας. Μὴ ἐλπίζε εἰς ἀδικίαν, καὶ εἰς ἀρπαγρῆρον πρᾶγμα μὴ ἐπιθυμάτε. Πλῆτ' ἀνίσως καὶ πλεθθαίνῃ † μὴ τὸ βάνετο κεντὰ σὴν καρδίαν σας.

† ἦγεν, μὴ τὸ ἐγχεθῆτε.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ ρκς'.

Κυρια-
καὶ να'.

Ποία εἶναι ἡ πέμπτη ζήτησις;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Καὶ συχωρησέ μας τὰ χρέη μας, καθὼς καὶ ἐμεῖς συχωρεῖμεν τοῦ χρεοφιλέταις μας.

Τ τ 3

ἦγεν.

ἤγεν, Μὴ μετεπήσῃς ἐμᾶς τῆς ἔλεηνῶν ὄλαις μας
 ταῖς ἀμαρτίαις^(α). Οὐδὲ τὴν κακότητά τ' παι-
νάδας τ' φύσεώς μας, ὅπῃ εἰς ἐμᾶς διείσκη^(β)
 καὶ τῶρα ἢ πάντα κολλησμένη^(β). Ἀμὴ διὰ τὸ
 τίμιον ἔχεις ἄμα γίνε δύσπλαγχν^(γ) ἢ συμ-
 παθῆς εἰς ἐμᾶς^(γ), καθὼς καὶ ἐμεῖς ἀγρυκεῖμεν
 εἰς ταῖς καρδίαις μας τὴν χάριν ἐτέττω, μίαν
 μαρτυρίαν καὶ πῶς ἀδύνατον ἀνταμοιβῆς, ἤγεν,
 διὰ τὸ ἔχωμεν μίαν βεβαίαν περσάρεσιν σιμᾶ
 σὸν πλησίον μας, ἢ ἐμεῖς μὴ ὄλωμας τὴν ψυχὴν
 εἰς τὰ ὅσα ἐφθάισασι^(δ), νὰ εἴδῃ συγχωρήσωμεν^(ε).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι.

(α) Ψαλμ. ν. α', β', γ', δ', ε'. Ἐλεημονήσα με ὡς Θεὸς καὶ πῶς εἶπὼς
 ἡμεγάλησα ἐλεημοσύνη. Καὶ καὶ πῶς εἶπὼς τὸ πλῆθος τῶν
 δύσπλαγχνιῶν σα λήωσεν τὴν ἀνομίαν μου. Καὶ πολλὰ πειρασό-
 τερα πλῆθε με διὰ τὴν πλῆθος ἀνομίαν μου, καὶ διὰ τὴν ἀμαρ-
 τίαν μου καθάρσέ με. Θέλεις μὲ βαλίσσῃς με τὸν ὕψωπον, καὶ
 θέλεις καθάρσῃς με. Θέλεις μὲ πλῆθος, ἢ θέλεις ἀπερσῃς περισ-
 σότερον διὰ τὸ κρίνει. Γύρωσε τὸ πρὸς ὀπίσθε ἀπὸ τῆς ἀμαρ-
 τίας μου, καὶ ὄλαις μου τῆς ἀνομίας λήωσέ με. Ψαλμ. κδ'. ζ'.
 Ταῖς ἀμαρτίαις τῆς νεότητός μου, καὶ τῆς ἀγνωσίας μου, μὴ ταῖς
 ἐνθυμηθῆς, καὶ πῶς εἶπὼς ἡ ἐλεημοσύνησα ἐνθυμήσα με, διὰ
 ὄνομα τῆς δικαιοσύνης σου ὡς Κύριε. Λουκ. ια'. δ'. Καὶ συγχώ-
 ρησέ με τῆς ἀμαρτίας μου.

(β) Ψαλμ. ν. ε', ζ'. Εἰς ἐσένα μοναχὰ ἐφθάισα, καὶ τὸ κατὸν
 ἔκαμα περσά σου. Καὶ ἐσυμπιάθηκα με ἀνομίαις, καὶ με
 ἀμαρτίαις μὲ ἐγνήνησεν ἡ μητέρα μου. Ρωμ. ζ'. κγ', κδ', κέ'.
 Βλέπω ἄλλον νόμον εἰς τὰ μέλη μου, ὅπῃ αἰτιεραβῶν^(δ) εἰς τὸν
 νόμον τῆς νόου μου, καὶ ὅπῃ μὲ σκλαβώνει εἰς τὸν νόμον τῆς ἀμαρ-
 τίας,

τίας, ὁ ὁποῖος (εἶ) μέσα εἰς τὰ μέλη μου. Ταλαίπωρος
 ἄνθρωπος ἐγὼ, ποῖος θέλῃ με ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τῆς σώμα-
 τος ἐτέτου τῆς θανάτου; Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ
 Χριστοῦ τῆς Κυρίου ἡμῶν.

- (γ) Ρώμ. δ'. ζ', η'. Καλότυχοι (εἶ) ἐκεῖνοι ὅπῃ ἐσυγχωρέθησαν
 αἱ ἀνομίαι τους, καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ ἐσκεπασθήκασιν αἱ ἀμαρ-
 τίας τους. Καλότυχος (εἶ) ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, τῆς ὁποίας
 ὁ Θεὸς δὲν τῆς λογαριάζῃ ἀμαρτίαν. Ματθ. κς'. κη'. Ἐτέτο
 (εἶ) τὸ αἷμα μου τῆς καινῆς διαθήκης, ὅπῃ χύνε) διὰ
 τὰς πολλὰς εἰς συγχώρησιν ἀμαρτιῶν.
- (δ) Ματθ. ιη'. λέ'. Ἐτέτο ὁ Πατήρ μου ὁ ἐράνιος θέλῃ κάμῃ
 εἰς ἐσῆς, ἀλλ' δὲν συγχωρέσῃ ἀπὸ καρδίας πᾶσι ἕνας τὸ σφάλ-
 ματα τῆς ἀδελφῆς του ὅπῃ τῆς ἔσφαλλε.
- (ε) Λουκ. ια'. δ'. Καὶ συγχώρησέ μας τῆς ἀμαρτίας μας, διὰ τὴν
 ἣ ἐμεῖς συγχωρῆμεν κάθε ἕνα ὅπῃ μαῶς χρεωστῆ.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ ρκζ'.

Κυρια-
 κῆ κβ'.

Ποῖα εἶναι ἡ ἕκτη δέησις;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Καὶ μήμας φέρῃς εἰς πῦρασμόν, ἀλλ' ἐλευ-
 θερώσέμας ἀπὸ τὸν πονηρὸν: ἦγεν, Ἐπέδῃ καὶ
 ἐμεῖς εἴμασθεν ἀπὸ λόγους ἀσθενεῖς ἢ ἀχαμ-
 νοὶ, ὡς ὅπῃ μίαν στιγμὴν δὲν ἠμπορῆμεν νὰ ὑπο-
 μείνωμεν^(α), καὶ (ε) ἐχθροὶ ὅπῃ μαῶς βλάβησ-
 σιν, ἦγεν, ὁ Σατανᾶς^(β), ὁ κόσμος^(γ), ἡ Ἐρ-
 καμας^(δ), παντοφύνα ἢ συχνὰ δὲν παύσῃ πολε-
 μόντεςμας^(ε). Διὰ τῆτο φύλαξέμας, καὶ με-
 τὰ δυνάμιν τῆς ἀγίας Πνεύματος, δυνάμω-
 σέμας τέτοιανῆς λογῆς, ὡς ὅπῃ δυνατὰ νὰ

ᾄδῃ.

ὅτι ἀντισαθεῖν^(β), ἢ νὰ μὴ ἀγανακλήσωμεν ποτὲ εἰς τὸν ἀγῶνα ἐτέστον τὸν Πνευματικόν^(γ), ὡς περ εἰς τέλος κατὰ κράτος καὶ παντελῶς νὰ ὁδοιπορήσωμεν^(δ).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι.

- (α) Ματθ. κς'. μα'. Ἀγρυπνάτε ἢ προσέχεθε νὰ μὴ ἐμπῆτε εἰς πειρασμόν, τὸ Πνεῦμα ἔστι πειράζον, ἀλλ' ἢ σάρκα ἔστι ἀδελφός. Ῥώμ. ε'. κς'. Ὁμοίως τὸ Πνεῦμα βοηθεῖ εἰς τὴν ἀδελφείαν μας, ὅτι δὲν ἤξέρομεν τι νὰ προσδοκῶμεν, καθὼς πρέπει, ἀλλ' ἢ τὸ Πνεῦμα ὡρακαλεῖ διὰ λόγους μὲς συναγωγῆς ἀλαλήτους. Ἰωάν. ιε'. ε'. Χωρὶς ἐμῶν δὲν ἠμπορεῖτε νὰ κάμειτε τίποτες.
- (β) α'. Πέτρ. ε'. η'. Σωφρονισθῆτε, ἀγρυπνήσετε ὅτι ὁ Διάβολος, ὁ ἐναντίος σας, ὡσάν λεοντάρη ὅπῃ βρύχει, περιπατεῖ γυρδύωντας πόιον νὰ καταπίη. Λακ. κβ'. λα', λβ'. Σίμων, Σίμων, νὰ ὁ Σατανᾶς ὅπῃ ζῆς ἐζήτησε νὰ ζῆς κοσκινίση, ὡσάν κοσκινίζεν τὸ σῖτον. Καὶ ἐγὼ ἐώρακάλεσα διὰ λόγους, διὰ νὰ μὴ ἐκλείπη ἡ πίστις σας. Ἐφεσ. ε'. ιβ'. Δὲν ἔστι τὸ πάλθμα μας εἰς αἷμα, καὶ σάρκα, ἀλλ' ἢ εἰς ταῖς ἁρτίαις εἰς ταῖς ἐξουσίαις, εἰς τὰς κοσμοκράτορας τῶν σκότους τῶν αἰώνων τῆς τῆς, εἰς τὰ Πνεύματα τῆς πονηρίας, ὅπῃ ἔστι ἀπὸ κάτω εἰς τὸν ἔρρον.
- (γ) Παροιμ. α'. ι'. Ὡς γὰρ μὴν σε πλανέουσιν ἄνδρες ὡρανομοί, μὴ δὲ νὰ φελησῆς. Ἰωάν. ιε'. ιθ'. Δὲν εἶπεν ἀπὸ τῆς κόσμου, διὰ τὸ ζῆς μισᾷ ὁ κόσμος. α'. Καθ'. Ἰωάν. β'. ιε', ιζ'. Μὴν ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον, μὴ δὲ ἐκεῖνα ὅπῃ ἔστι μέσα εἰς τὸν κόσμον, ἀλλ' ἢ κανένας ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, ἢ ἀγάπη τῆς Πατρὸς δὲν ἔστι εἰς αὐτόν. Ὅτι καθὲν πρᾶγμα ὅπῃ ἔστι εἰς τὸν κόσμον, ἢ γυν, ἢ ἰσχυρία τῆς σαρκὸς, ἢ ἰσχυρία τῶν ἀμαρτιῶν, καὶ ἢ ὑπερηφανία τῆς ζωῆς, δὲν ἔστι ἀπὸ τὸν Πατέρα, ἀλλ' ἢ ἀπὸ τὸν κόσμον. Καὶ ὁ κόσμος περνᾷ, καὶ ἡ ἰσχυρία τῆς, ἀλλ' ἢ ἐκεῖνος ὅπῃ κάμει τὸ φέλημα τῆς Θεοῦ τῆς μὴ εἰς τὸν αἰῶνα.

† ἢ πάντες.

(δ) Γαλ.

- (δ) Γαλ. ε'. ιζ'. Η σὰρξ Ἰησοῦ μαῖ ἐναντία τῷ Πνεύματι, ἢ τὸ Πνεῦμα ἐναντία τῆς σαρκός. Καὶ ἐτέτα ἐναντιῶν) ἕνα μὲ τὸ ἄλλον, εἰς τόσον ὅπως νὰ μὴ κάμει ἐκεῖνα ὅπως θέλει. Γαλ. α'. ιδ'. Πᾶσαι ἕνας πηγάς) συρόματι ἢ ἀπαίωματι ἀπὸ τῆς ἰδίας τῆς Ἰησοῦ μαῖ.
- (ε) β'. Κορ. ιβ'. ζ', η', θ'. Μᾶ ἐδόθη κεντρὶ εἰς τὴν σάρκα, ἀγγελῶν τῶν Σατανῶν, διὰ νὰ μὴ κτυπῶν, νὰ μὴν ὠδυνώσωμαι. Διὰ τῶν τρεῖς Φοραῖς ἐὼς ἀκάλεσα τὸν Κύριον, διὰ νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ ἐμῶν. Καὶ μᾶ εἶπε, σώνφε ἡ χάρις μου, διὰ τὴν ἡδωμάς μου τελώνε) εἰς τὴν ἀσθένειαν.
- (ς) Ἐφεσ. γ'. ιδ', ις'. Κλίνω τὰ γόνατά μου εἰς τὸν Πατέρα τῶν Κυρίων ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὰ νὰ οὖς δώσῃ κατὰ τὸν πλῆτον τῆς δόξης τῆς, νὰ διωαμωθῆτε διὰ μέσσω τῶν Πνεύματος εἰς τὸν μέσω ἀνθρώπων.
- (η) Ἐφεσ. σ'. ι', ια', ιβ'. Τὸ λοιπὸν ἀδελφοί μου διωαμωθῆτε ἐν Κυρίῳ, ἢ εἰς τὸ κράτος τῶν διωαμωσῶν τῶν. Ἐνδυσθῆτε ὅλῳ τῷ ἀρμαίωσίῳ τῶν Θεῶν, διὰ νὰ διώεσθε νὰ σέκεσθε ἐναντία εἰς τῶν τέχναις τῶν Διαβόλων. Καὶ διὰ νὰ δυνηθῆτε νὰ ἐναντιηθῆτε εἰς τὴν ἡμέραν τῶν πονηρῶν, ἢ ὅταν τελώσῃτε ὅλα νὰ σταθῆτε.
- (θ) Ῥωμ. ις'. κ'. Καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης θέλῃ σωτρίψῃ τῶν Σατανῶν ἀπὸ κάτω εἰς τὰ πόδα σου τὸ γληγορώτερον. α'. Θεσσαλ. γ'. ιγ'. Εἰς τὸν ἀσθερῆσιν αὐτῶν τῶν καρδίαις σου ἀκατηγορήτως εἰς τὴν ἀγνωσίῳ ὁμοιωσῆν εἰς τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα ἡμῶν, ὅταν ἔλθῃ ὁ Κύριός μου ὁ Ἰησοῦς Χριστός μετὰ ὅλων τῶν ἀγγέλων τῶν. α'. Θεσσαλ. ε'. κγ'. Καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης νὰ σαῶσιν ἀγάσῃ σωσῆς, καὶ τὸ Πνεῦμα σου σωσῶν, καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ Σῶμα ἄμποτε νὰ φυλαχθῶσι χωρὶς μέμψιν εἰς τὴν παρυσίαν τῶν Κυρίων ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ ρκη.

Καὶ πῶς τὴν Περασολογίαν ἐτέτις ἀποτε-
λειώνεις;

ΤΥ

ΑΠΟ

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ.

Διαπὲ ἐδικήσε εἶναι ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δυνά-
μις, καὶ ἡ δόξα εἰς ὄναι αἰῶνας. Διὰ τῆτο ὅλα
ἀπὸ λόγου σου ἐτέτα ᾠδακαλεῖμυ. Διαπὲ ἐσὺ
εἶσαι ὁ βασιλέας μας, καὶ ὁ Κύριος ὁλονῶν μας,
καὶ ὅλα τὰ ἀγαθὰ εἰς τὴν φέλησίν σου εἶναι^(α), καὶ
δυνέσαι ἐλδύθερα νὰ μᾶς τὰ χαρίεις^(β), διὰ
νὰ δοξαθῆ δια μέσου ἐτέτε, ὅχι ἐμεῖς, ἀλλὴ τὸ
ἅγιόν σου ὄνομα εἰς ὄναι αἰῶνας^(γ).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι.

- (α) Ψαλμ. ε'. β'. Σποχάσε εἰς τὸ φωνῶν τῆς ᾠδακαλεῖς μας.
(ἤγαν) ἐσὺ ὁ βασιλέας μας ὁ Θεός μας. διότι εἰς ἐσένα προσώ-
χομα ὡς Κύριε.
- (β) β'. Παραλ. κ'. ε'. Ὡς Κύριε Θεὸς τῶν Πατέρων μας, δὲν εἶσαι ἐσὺ
ὁ αὐτὸς Θεός εἰς τὸ ἔρανὸν ἀπάνω, καὶ ἐσὺ ὅπῃ ἀφενδὶς ὅλας
τῆς βασιλείς τῶν ἐθνῶν; ὅπῃ εἰς τὸ χέριν σου εἶ) ἡ δυνάμις τῆς
ἐξουσίας, καὶ δὲν εἶ) βολετὸν νὰ σῶς ἀπὸ τῆς πινάς; α'. Παραλ.
κθ'. ια', ιβ'. Τῆ λόγου σου εἶ) ὡς Κύριε, ἡ μεγαλφότης, καὶ
ἡ δυνάμις, καὶ ἡ μεγαλοπεπέα, καὶ ἡ νίκη, καὶ ἡ φήμη, καὶ ἡ
ἀνδρεία. Διότι ἐσὺ Κυριδὶς ὅλα ἐκείνα ὅπ' εἶναι εἰς τῆς
ἔρανὸς ἐ ἀπάνω εἰς τὴν γῆν. Τῆ λόγου σου εἶ) ἡ βασιλεία,
καὶ τὸ ψήλωμα εἰς ὅλα, καὶ ἡ δρχή εἰς κάθε αὐθεντιαν. ἀπὸ τῆ
λόγου σου εἶ) ὁ πλῆτος, καὶ ἡ δόξα ἀπὸ τὸ πρόσωπόν σου, ἐσὺ
ὅλα τὰ αὐθενδὶς ὡς Κύριε, καὶ εἰς τὸ χέριν σου εἶ) ἡ ἐλεημοσιῆ
ὡς παντοκράτωρ, νὰ μεγαλιώης καὶ νὰ δυναμῶης.
- (γ) Ψαλμ. ριγ'. ε'. Μὴ εἰς τῆ λόγου μας ὡς Κύριε, μὴ εἰς τῆ
λόγου μας, ἀλλὴ εἰς τὸ ὄνομά σου, δώσε τὸ δόξαν, διὰ τὸ ἐλε-
μοσιῶ σου καὶ διὰ τὸ ἀλήθειάν σου. Ἡσαΐ. λζ'. κ'. Καὶ τῶρα
ὡς Κύριε ἐδικέ μας Θεὸς, ἐλδύθέρωσέ μας ἀπὸ τὰ χέρματα,

Διὰ τὴν γνῶσιν καθ' ἑκάστη βασιλείᾳ ἔγης πῶς ἐσὶ εἶσαι ὁ μόνος Θεός. Δαν. θ'. ιθ'. Ὡς Κύριε ὑπάκουσε, ὡς Κύριε συγχώρησε, ὡς Κύριε σοχάσῃς, ὡς Κύριε κάμει, Ἐμὴ δ' ἐργήσῃς. Διὰ τὸ ὄνομά σου ὡς Κύριε Θεέ. Διότι τὸ ὄνομά σου ἔπικαλέσθη ἀπάνω εἰς τὴν χώραν σου, Ἐ ἀπάνω εἰς τὸν λαόν σου.

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ ρκθ'.

Καὶ τὴ θέληνα εἶπῃ, τὸ, ἀμύ;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Θέληνα εἶπῃ, τὸ, ἀμπόλιες να γνήκ να τε-
 λφωθῆ ἔτζη ἀληθινὰ τὰ ὅσα σε ζήτῃμεν^(α).
 Διότι ἡ δέσπότης με καὶ ἡ πῶσα κάλεισις, ἐπακέρθη
 πλέα καλήτερα καὶ βεβαιώτερα ἀπὸ τὸν Θεόν,
 πῶσα ὅπῃ ἐγὼ ἀγρυκῶ σὺν καρδίαν με ἔτῃτα
 ὅπῃ δέομαι πρὸς τὸν Θεόν^(β).

Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Ι .

(α) Ἰερεμ. κη'. ε'. Καὶ εἶπεν Ἰερεμίας, ἀληθινὰ ἔτζη να κάμη ὁ Κύριος, να σερρώσῃ τὸν λόγον ὅπῃ Προφητῆς. β'. Κορ. α'. κ'. Ὅλα τὰ ταξίματα τῷ Θεῷ εἰς αὐτὸν (εἶ), να, καὶ εἰς αὐτὸν (εἶ), ἀμύ, εἰς δόξαν τῷ Θεῷ, διὰ μέσους μας.

(β) Ἡσαΐ. ξέ'. κδ'. Καὶ θέληνα εἶσαι ὅτι πρῶτίτερα πρὶν να με κερῆξεν ἐγὼ θέλω τῆς ὑπακούσῃς, Ἐ ἀκόμη ἔσωντας καὶ να μιλήσῃ θέλω εἶπῃ, τὸ (εἶ); Ε' φρεσ. γ'. κ'. Καὶ εἰς ἐκείνας ὅπῃ διώε) πεισώτερον ἀπὸ ὅλα, να κάμη πολλὰ πεισώτερον ἀπὸ ἐκείνα ὅπῃ ἐμεῖς ζήτῃμεν, ἡ βάνομεν με τὸν νῦν μας καὶ τὸ διώομεν ὅπῃ ἐνεργεῖ εἰς ἐμας.

Τέλος τῆς Κατηχήσεως.

ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ τῆς ΒΕΛΓΙΚΗΣ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Τὰ πειεχόμενα τῆς Τροπικῆς Διδασκαλίας καὶ ἑπι-
ρεσίας τῆς ἁγίας Βαπτίσματος.

Τὸ πειεχόμενα τῆς Διδασκαλίας τῆς
ἁγίας Βαπτίσματος, εἰς Τρία μέρη θεω-
ρεῖται. Ἀπὸ τὰ ὁποῖα, τὸ Πρῶτον εἶναι πῶς
ἐμεῖς μὲ τὰ παιδιά μας, ἐσυμπιασθήκαμεν εἰς
τὴν κοιλίαν τῆς μητέρας μας μὲ ἁμαρτίας, καὶ
μὲ ἁμαρτίας ἐγνηθήκαμεν εἰς τὸν κόσμον¹:
Διὰ τῆτο εἶμασθε παιδιά τῆς ὀργῆς². Εἰς τό-
σον ὅτι δὲν ἤμπορεῖτε νὰ ἐμπῆτε εἰς τὴν
βασιλείαν τῆς Θεῆς, ἀλλ' δὲν ξαναγνηθήκατε³.
Καὶ τῆτο μᾶς τὸ διδάσκει τὸ λεγόμενον, Βα-
πτίζεσθε, ἢ γιν, νὰ βαπτίζομεσθε μὲ τὸ νε-
ρὸν⁴. Διὰ μέσθ τῆ ὁποῖα, μᾶς φανερώνη
νὰ γνωρίσωμεν τὴν ἀκαθαρσίαν τῆς ψυχῶν
μας, διὰ νὰ ὀρακινήθῃμεν νὰ μισήσωμεν

¹ Φαλι.
ν' σ'.

² Ε' φεσ.
β' γ'.

³ Γ' αὐ.
γ' γ'.

⁴ Ρ' αμ. σ'·
γ' δ'.

τῷ λόγῳ μας καὶ, νὰ ταπείνωθῶμεν ἔμπροσθεν τοῦ
 Θεοῦ, νὰ τοῦ ζητήσωμεν ἀπ' ἐξώθεν τὸν καθαρισμὸν
 καὶ τὴν σωτηρίαν μας. Καὶ δεύτερον, μᾶς μαρ-
 τυροῦν τὸ Βάπτισμα, καὶ μᾶς σφραγίζῃ τὸ χάρισμα
 τῆς ἀμαρτιῶν, ὅπως καθαρῶς ζομάωμεν εἰς αὐτὸ,
 διὰ μέσεσ' Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὰ τὸτο βαπτίζομε-
 θεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου
 Πνεύματος : Διότι ὅταν βαπτίζομάσθην εἰς τὸ
 ὄνομα τοῦ Πατρὸς, μᾶς μαρτυροῦν ὁ Πατέρας, καὶ
 μᾶς σφραγίζῃ πῶς μετ' ἐμὲ λόγος μας κατὰ σέ-
 νε^ο ἓνας συνηθεσμός τ' Διαθήκης τε, καὶ εἶναι
 μετ' ἐμᾶς διὰ μέσεσ' ἁγίου ἁγίου τε, δέχωντάς μας
 διὰ παιδείαν καὶ κληρονομίαν^ο. Διὰ τὸτο καθε
 καλὸν χεραζόμενόν μας ἐλθούσερα μᾶς τὸ δίδόν,
 καὶ τὸ καθε κακόν, ἢ θέλῃ ἀφανίσθῃ, ἢ νὰ τὸ με-
 ταγροίσῃ καὶ φέρῃ τ' εἰς καλόν^ο. Ὅταν δὲ βαπτί-
 ζομάσθην εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Υἱοῦ, μᾶς σφραγίζῃ ὁ
 Υἱὸς, ἢ γεν, πῶς μᾶς λέξῃ εἰς τὸ αἷμα τε ἀπὸ
 ὀλαιας μας ταῖς ἀμαρτίαις, καὶ ὡς νέα φύδιμα
 μᾶς ἐγκενήσῃ μετ' ἐμὲ λόγος τε εἰς τὴν κοινωνίαν
 τοῦ θανάτου καὶ τ' ἀναστάσεώς τε^ο. Ὡς ἐὼς ὅτι
 ἐσώθησθε καὶ ἐμᾶσθην ἐλθούσερα μᾶς ἀπὸ ταῖς
 πῶσανομίαις μας, δίκαιοι ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ νὰ
 λογασθῶμεν. Τὸ ἴδιον ὁμοίως καὶ ὅταν εἰς τὸ ὄνομα
 τοῦ ἁγίου Πνεύματος βαπτίζομάσθην, μᾶς βε-

Ματθ.
27. 19.

Γεν. 2.
2. 2.
Α'. Πιπ.
7. κα.

Γεν. 15. 6.
7. 1. 1. 1. 1.
Ρ' α. 7. 23.

Ρ' α. 5.
7. 1.

Εταιρία

βαιώνη τὸ ἅγιον Πνεῦμα διὰ μέσῃ Ἐιερχῆ Μυστη-
 ρία ἐτέτε, πῶς θέλει νὰ κατοικήσῃ εἰς ἐμᾶς,
 ἀγάζωντάς μας νὰ εἶμασθε μέλη τῆς Χειτῆ,¹
 Κάμνοντες ἴδια ἐδικά μας ἐκείνα ὅπῃ ἔχομεν εἰς
 τὸν Χειτὸν, τὸ λούσιμον τῆς ἀμαρτιῶν, ἢ τὴν κα-
 θημερινὴν ξανακαινούργωσιν τῆς ζωῆς μας² ὡς πε-
 νὰ καθασαθῆμεν εἰς τέλος καθαρῶν ἢ ἀναμάρ-
 τητοι, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς ἐκλεκτῶν τῆς αἰωνίης
 ζωῆς.

Τὸ τρίτον, Ἐπείδῃ καὶ εἰς κάθε σωηθασμὸν
 ἄπὸ μίαν μερὰν ἢ ἄλλω, μάς ἐγυεῖται τάξι-
 μον, ὡρακινέμεσθε καὶ ἐμεῖς, καὶ χεφαζόμενοι
 εἶμασθε διὰ μέσῃ Ἐ ἀγίῃ Βαπτίσματι, νὰ ὑπο-
 ταχθοῦμεν εἰς τὴν νέαν ἐτούτῃ ὑπακοῇ, ἢ γυν,
 εἰς τὸ νὰ σιμώσωμεν ἢ νὰ ἐνωθοῦμεν μετὰ τὸν ἕνα
 Θεὸν ἢ Πατέρα, μετὰ τὸν Υἱὸν, ἢ μετὰ τὸ ἅγιον Πνεῦ-
 μα, μετὰ ὄλωμασ τὴν καρδίαν, μετὰ ὄλωμασ
 τὴν ψυχὴν, μετὰ ὄλωμασ τὴν διάνοιαν, ἢ μετὰ
 ὄλωμασ τὴν δυνάμιν³. Καὶ νὰ ὡραλήσωμεν
 τὸν κόσμον, θανατώνοντες τὴν παλαιὰν φύσιν τῆς
 ἀμαρτίας, νὰ ὡραπαλήσωμεν μετὰ καινουργω-
 μῶμασ ζωῆ⁴. Καὶ ἀνὸ τὴν τύχη καμίας φορᾶν
 ἢ ἄπὸ τὴν ἀδένειαν πέσωμεν εἰς ἀμαρτίας, δὲν
 θέλομεν ἐλθεῖ εἰς ἀπόγνωσιν νὰ ἀπελπισθῆμεν
 ἄπὸ τὴν χάριν Ἐ Θεῶ, μήτε εἰς αὐταῖς ὀλότελα
 νὰ

¹ α'. Κορ. 15.
 15', 17'.

² Τίτ. 2. ε'.
 Ἐφ. 5. 6.
 25', 27'.

³ Ματθ.
 23'. 25'.

⁴ Ρωμ. 5.
 7' δ'.

να ἀπομείνωμεν. Διότι τὸ ἅγιον Βάπτισμα εἶναι
 μας ἓνα βέβαιον σημάδι εἰς τὸν Θεόν, καὶ μία
 (φραγίδα) αἰώνιος ἐκείνης σωτηρίας ὅπως ἔχο-
 μεν μετὸν Θεόν. Καὶ ἀνὰ καλὰ καὶ τὰ παιδιά μας
 ἀκόμινα μὲν δυνάμει) να καταλάβωσι ταῖς ὑπό-
 χρεσες ἐτέταις τῆς Μυστηρίας, ὅμως, ὅχι διὰ τὸ
 εἶναι τες ἐμποδισμένον τὸ ἅγιον Βάπτισμα, ἐπεὶ δὴ
 καὶ ἀγνωστα δύρεσκόμμενα, μετέχουσι τῆς κατακρί-
 σεως τῆς Ἀδὰμ, τὰ ὅποια ἐφιληωθήκασι διὰ
 μέσθ τῆς Χειρὸς καὶ αὐτὰ εἰς τὸν Θεόν, ὡς καθὼς
 λέγει τῆς πτωχότητος ἀπὸ ὅλης Πατρὸς Ἀβραάμ,
 καὶ ἀκλεθῆνα ἐκείνης ἀντάμα καὶ τῆς λόγους, καὶ
 τῆς παιδίων μας, εἰς τὸ δέκατον ἑβδόμον κεφάλ.
 τῆς Γενέσεως, ἤγουν, Θέλω στερεώσθ τὸν (σωτηρίας)
 μὲν ἀνάμεσά μου καὶ ἀνάμεσά σου, καὶ ἀνάμεσά
 τῆς ποροῦσ σου ὕστερα ἀπὸ σένα εἰς ταῖς γενεαῖς των,
 μὲν (σωτηρίας) παντοφύων, να σὲ εἶμαι Θεός σου
 καὶ τῆς ποροῦσ σου ὕστερα ἀπὸ σένα. Μαρτυροῦν καὶ
 τὸ ἄποστολὸν Πέτρον, εἰς ταῖς πράξεις τῆς
 Ἀποστόλων εἰς τὸ δεύτερον κεφάλαιον, ὅπερ
 λέγει, Διότι ἔσας εἶναι τὸ τάξιμον καὶ τῆς παι-
 δίων σας, καὶ ὁλονῶν ἐκείνων ὅπως εἶναι μακρὰ ὅσους
 καὶ ἀνὰ θύλη προσκαλέσθ ὁ Κύριος ὁ Θεός μας.
 Διὰ τὸ καὶ τὸν παλαιὸν καιρὸν ὁρῶσεν ὁ Θεός να
 φειλέμεν) τὰ παιδιά. Καὶ ἡ φειδομένη ἐκείνη

ὁ Γ' μ. ε'.
 β', ιδ'.

ἁ Γεν. ε. ε.

ὁ Πραξ.
 β'. λθ'.

ἁ Γεν. ε. ε.

ἡτον

ἦτον σημάδι ἐτέτε ἔς Ἐπισημοῦ τ' διαθήκης,
 ἢ σφραγίδα τ' δικαιοσύνης τ' πίσεως¹. Καθὼς
 καὶ ὁ Χριστὸς ἔσωσας ἢ νὰ ἀγκαλιάσῃ ἐτέτατὰ
 παιδία, ἔβαλε τὸ χέρι τὰ ἀπάνω τας, ἢ τὰ δι-
 λόγησε. Καὶ ἐπέδη γέν τῶρα τὸ Βάπτισμα ἀπὸ
 τ' αἰτομῆς ἐκαλεσάθη², διὰ τὸτο ἢ τὰ βρέφη
 αὐτὰ κάμνῃ χεῖρα νὰ βαπτίζων³, ὡς Ἐπισημοῦ
 ὅπῃ εἶναι τ' κληρονομίας τ' βασιλείας ἔς Θεῶ καὶ
 ἔς Ἐπισημοῦ τ' Διαθήκης τε. Τὸ λοιπὸν κάμνῃ
 χεῖρα ὅτι νὰ φρονίζουσιν οἱ γονεοί τας, ὅπῃ ἐλ-
 θῶσιν εἰς ἡλικίαν ὅπῃ νὰ γνωρίζουν, νὰ τὰ διδάσκου
 μὲ ἔπιμέλειαν καὶ νὰ τὰ νουθετοῦσι, νὰ μαθαίνουσι
 τὰ ὅσα εἶναι ἀναγκαῖα τ' πίσεως, καὶ τ' ὑπο-
 χρέσεως, ὅπῃ ἔχουσιν εἰς τὸ ἅγιον Βάπτισμα³.

¹ Ρ' ὠρ.
δ', ια'.

² Κελοσσ.
β', ια'.

³ Ψαλμ. οζ'.
ε', ζ', η'.

Τὸ λοιπὸν διὰ νὰ ὑποπρήσιωμεν τὴν ἅγιαν ἐτέ-
 τω καὶ ἱερὰν ᾠραγγελίαν ἔς Θεῶ, εἰς δόξαν
 ἐδικλῶ τε, καὶ εἰς θεραπείαν ἐδικλῶμας, καὶ
 τῆς Ἐκκλησίας σερέωσιν, ἃς ἔπικαλεσῶμεν
 τὸ Πανάγιόν τε ὄνομα, διὰ μέσθ ἐτέτων τῶν
 λογίων τοῦτέτης λογῆς.

Προσδοχή.

Ω Παντοκράτωρ καὶ παντοκρῆνέ Θεέ, ὅπῃ καὶ
 ἐπὶ δικαίαν σε κλῖσιν ἐπαίδουσαι τὸν ἅπι-
 στον καὶ ἀμετανόητον κόσμον, διὰ μέσθ τε κατα-
 κλυσεῖ.

Φ Φ

κλυσεῖ.

κλήσμε. Καὶ τὸν πιδόνσε Νῶε, μὲ τὴν μεγά-
 λην σε δ'σπλαγχνίαν τὸν ἐδιαφύλαξες με
 ἐφ'τα ψυχαῖς. Καὶ τὸν σκληρὸν Φαραὼ ἀντά-
 μα μὲ τὸ πλῆθος ἔλαε τε ὅλον εἰς τὴν ἐρυθρὰν
 θάλασσαν ἐκατάπονισης. Τὸν Ἰσραηλιτικὸν
 λαὸν σε γνὸν καὶ ἀβροχον τὸν ἀπέρασες, ἡ ὁποία
 θάλασσα ἦτον περὶκόνισμα ἐτέτε ἔβαπτί-
 σμαί. Παρακαλεῖμυσε ὅτι τὸ βρέφος ἐτέτο
 διὰ τὴν ἀνεκδιήγητον σε δ'σπλαγχνίαν, νὰ περ-
 μηθούσης καὶ σπλαγχνικὰ νὰ κοιτάξης εἰς αὐτό.
 Καὶ διὰ μέσε τε ἀγίσε Πνεύμαί με τὸν
 Υἱόν σε τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, κάμετε νὰ γρηῖ ἕνα
 κορμί, διὰ νὰ θαφθῆ με ἔλογε τε εἰς τὸν θά-
 νατόν τε, καὶ με ἔλογε τε εἰς τὴν νέαν ζωὴν νὰ
 ἀνασηθῆ, καὶ με περὶθιμίαν τὸν σωρόν τε νὰ βα-
 σαῖξη, καὶ καθ' ἡμέραν νὰ ἔακολεθῆσι διὰ μέσε
 τ' ἀληθινῆς πίσεως, με βεβαίαν ἐλπίδα, καὶ με
 θερμὴν ἀγάπην νὰ τὸν ἐνωθῆ. Καὶ εἰς τέλει
 ἀπαράζωντας ἐμπιστεμύα διὰ ὄνομά σε τὴν
 ζωὴν ἐτέτλη, ὅπε δ'εν διαφέρνέ τίποτες ἔσυχνε
 θανάτε, ἀφοβὸ καὶ ἀτρομὸ νὰ πῶσαθῆ εἰς
 τὴν ὑπερῶ ἐκείνῳ ἡμέραν εἰς τὸ κελίηρον τε
 Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ ὄνομα τε αὐτε Κυρίε ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ τε Υἱοσε. ὁ ὁποῖ μετ' ἐσένα καὶ
 μετὸ ἅγιον Πνεῦμα, ἕνας Θεὸς ζῆ καὶ βασιλεύει
 εἰς ὅσον αἰῶνας, ἀμήν.

Να θεσία εἰς τὰς γονεῖς Ἐ εἰς τὰς ἀναδόχους.

Ὡς ἡγαπημένοιμα εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ἀκέρσε πῶς τὸ ἅγιον Βάπτισμα εἶναι μία ὑποταγῆς ἔξ Θεοῦ, διὰ νὰ σφραγίσῃ τὸ λόγισμα καὶ τὴν ποσάν μας εἰς τὸν Ἐπιβασιμόν τε. Διὰ τῆτο αὐτὸ εἰς τέλει, κάμνῃ χρεία ἔτζη ἀπαρασάλου να τὸ μεταχειζώμεθε, ἢ ὄχι εἰς ἄλλον τρόπον ἢ Ἐπιθήσαν ἄπρεπῶς, μ' ἔδ' εἰς ὅποιαν ἄλλῃ † δὲ λαβηλικὴν γνώμῃ ὅπῃ να φανῆτοῦ καθ' ἑνοῦ. Τὸ λοιπὸν διὰ νὰ ἐγνωρίσειε καλὰ ἔτοῦτο, ἔτζη κάμνῃ χρεία να εἶσε πρὸς μερὰ ἔτοιμασμένοι να ἀποκερῆτε καθάρα εἰς ταῖς ἐρώτησεις ἐτούταις, ἡγῶν:

† ἡγῶν, ἐπιλορησικῆς, καὶ ἀσυνειδητοῦ, ὅπῃ εἶναι εἰς τὸ πρὸς ἐπιπέπῳ, Ἐ πρὸς ἄλλο ἔργον ἀπὸ εἰς μῶς ἐκ τῶν ἁγίων ἁγίων ἁγίων ὁ Χριστός.

Πρῶτον μὲν, ὅτι αὐτὰ καλὰ ἢ τὰ παιδιά μας ἐσυμπαθήκασι ἢ ἐχρησθήκασι με ἀμαρτίαις, ἢ διὰ τοῦτο εἶναι ὑποταγῆς εἰς διάφορα συμφοραῖς ἢ δυσυχίαις, ἢ ἀκόμι ἢ εἰς τὴν κατὰ κερσιν, τάχα δ' ἐν ὁμολογᾶτε πῶς να καθαρῶν) καὶ να ἀγιάζον) αὐτὰ εἰς τὸν Χριστὸν, καὶ διὰ τοῦτο ὡσανὺ μέλη ὅπου εἶναι τῆ Ἐκκλησίας, πῶς κάμνῃ χρεία να βαπτίζον);

Καὶ ἔπειτα δ' ἐν ὁμολογᾶται πῶς ἡ Διδασκαλία ὅπου πρὸς τὰ ἄρῳρα τῆ Χριστιανικῆς πίστεως εἰς τὴν παλαιὰν καὶ νέαν Διαθήκην, ὅπου ἴδια

κατὰ τὴν τάξιν τῆς κηρύσεως) εἰς τὴν χριστιανικὴν Ἐκκλησίαν, πῶς νὰ εἶναι αὐτὴ ἡ ἀληθινὴ καὶ τελεία διδασχὴ τῆς ζωῆς μας;

Καὶ εἰς τέλος, Ἐρωτῶ καὶ ἐσένα τὸν Πατέρα τῶν παιδῶν, ἀνίσως καὶ τάξης ὅτι βέβαια ἀφόντης ἔλθῃ τὸ παιδὶ ἐτέτο εἰς ἡλικίαν νὰ γνωρίσῃ, νὰ τὸ ἀναδρέφῃ ὅσον ἡμπορεῖς εἰς τὴν ἀνωθεν αὐτὴν διδασκαλίαν;

Θέλῃσιν ἀποκριθεῖ, Ναίσκε.

Ἐπεὶ δὲ ὁ ἀφγεγραμμένος θεὸς εἰπεῖ, ἔτζη:

Επεὶ δὲ τὸ λοιπὸν κάθε χριστιανὸς πρέπῃ τὴν χριστιανικὴν ἀγάπην, τὸν πλησίοντα τὸσον νέον, τὸσον γέροντα ὅπως νὰ εἶναι, νὰ τὸν πῶσαι καὶ νὰ τὸν συμβελάβῃ εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς δόσεβείας, ὡς πῶσαι καλῶ, καὶ ὡς συμβελεύω καὶ μάλιστὰ ὅτι ἀναδόχως ἐτέτε τῶν παιδῶν ξεχωριστὰ, ὅτι ὅποτεν ἔλθῃ εἰς καιρὸν νὰ γνωρίζη, νὰ τὸ ὀδηγᾶτε εἰς ταῖς καλαῖς σφάταις τῶν Κυρίων, διὰ νὰ ἀπεράσῃ τὴν ζωὴν καθὼς πρέπῃ ὄρθα καὶ καλὰ τὸ Βάπτισμά τε.

Καὶ ὕστερα ἀπὸ τῆς περὶ ὅταν μέλλῃ νὰ τὸ βαπτίσῃ μετὰ ταῦτα λόγια ὁ ὑποκρέτης μετὰ χεῖρ (εἶ).

Οδεῖνα, βαπτίζωσε εἰς τὸ ὄνομα τῶν Πατρῶν, καὶ τῶν Υἱῶν, καὶ τῶν ἁγίων Πνευμάτων.

Προσδοχή εὐχαριστική.

Ω³ Πανκράτωρ Θεέ εὐσπλαγχνε Πατέρα,
 εὐχαριστῶ σε ὅτι τῷ λόγῳ σου καὶ τῷ
 παιδίῳ σου, διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἀγαπήσει σου Υἱοῦ
 Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅλας μας ταῖς ἀμαρτίαις ἐσυ-
 χώρησες. Καὶ διὰ μέσου τοῦ ἁγίου σου Πνεύμα-
 τος, μᾶς ἔκαμες μέλη τοῦ μονογενοῦ σου Υἱοῦ, ἀν-
 τάμα καὶ παιδιά σου. Καὶ ὅλα ἐτέτα μᾶς τὰ
 ἐβεβαίωσες μετὰ τὸ ἅγιόν σου Βάπτισμα, ὡσανύ
 σφραγίδα. Διὰ τοῦτο ᾤξα καλεῖσέ με διὰ μέσου
 τοῦ Υἱοῦ σου, τὸ βρέφος ἐτέτα μετὰ τὸ ἅγιόν σου Πνεῦ-
 μα παντοφάναν τὸ καθοδηγᾶς, διὰ τὴν Ἰσραφὴλ
 μὲ εὐσέβειαν χριστιανικῶς, αὐξάνωντας καὶ περικό-
 βωντας εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν, τὴν γνώσιν καὶ τὴν
 ὁμολογήσιν τὴν πατρικὴν σου ἀγαθότητα καὶ εὐ-
 σπλαγχνίαν, ὅπως ἐτέτα καὶ ὁλονῶν μας σιμᾶ
 μᾶς φέρεις. Καὶ τὴν ἀπεργάσθαι με κάθε δικαιο-
 σιμίαν ἀπὸ κάτω εἰς τὸν μόνον μας Διδάσκαλον,
 καὶ ἀρχιερέα, καὶ ὁλονῶν μας βασιλέα Ἰησοῦν Χρι-
 στὸν πολεμῶντας † καταπονεμένα τὴν ἀμαρτίαν καὶ τὴν
 τὸν Διάβολον, καὶ ὅλων τε τὴν βασιλείαν, εἰς
 τέλος ἕσωντας τὴν νικῆσιν, τὴν δόξασιν καὶ τὴν ὑμνήσιν
 ἐσένα καὶ τὸν Υἱόν σου Ἰησοῦν Χριστὸν μετὰ τὸ ἅγιον
 Πνεῦμα, ὅπου εἶναι ὁ μόνος ἀληθινὸς Θεός, εἰς
 πάντα τὰ αἰῶνας, ἀμήν.

Φ Φ 3

Τὰ

Τὰ περὶ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Βαπτισμῶ τῶν εἰς ἡλικίαν
νόμος ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν γινόμενα.

Αὐτὰ καλὰ καὶ τὰ παιδιά ὡσανεὶ παρὰ τῆς χει-
ριανῶν, δὲν γνωρίζοντες ἀκόμη τὸ Μυστήριον
τοῦ ἁγίου βαπτισμαῖο, νὰ μὴ δὲν εἴναι τίποτες
ἐμπόδιον νὰ βαπτισθῶσιν, ὡσανεὶ συμμετέχοντες ὅπως
εἶναι τῆς Διαθήκης. Ὅμως, ὅχι διὰ τῆς νὰ εἶναι
συγχωρηθῆναι νὰ βαπτίζοντες καὶ οἱ μεγάλοι ἄνδρες
καὶ γυναῖκες ἐτὴ ἀπλῶς, ἀλλ' ἐξ ἑξαιρέσεως πρῶτα
διὰ τὰ ἴδια τὰς ἀμαρτήματα, νὰ ἔξομολογηθῶσιν,
καὶ νὰ δεχθῶσιν τὴν μετάνοιαν καὶ τὴν εἰς Χριστὸν
πίστιν τὰς. Διότι διὰ τὴν ἀφορμὴν ἐτέτην δὲν ἐκή-
ρυξεν ὁ Ἰωάννης μόνον τὸ Βάπτισμα τῆς μετάνοιας,
καὶ τὸν ὄρισμόν τοῦ Θεοῦ εἰς συγχώρησιν τῶν ἀμαρ-
τιῶν, καθὼς φαίνεται εἰς τὸ κατὰ Μαρκον κεφ. α'.
καὶ κατὰ Λουκ. κεφ. γ'. Ἀλλ' καὶ ὁ Κύριος ἡμεῶν Ἰησοῦς
Χριστὸς ὅρισε τῶν Ἀποστόλων, ὅτι νὰ διδάξωσιν
ὅλα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες τα εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πα-
τρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Καθὼς εἰς τὸ
κατὰ Ματθ. κη'. κεφάλ. καὶ κατὰ Μάρκ. κεφ. ιε'. εἶναι
φανερὸν, περὶ τῶν ὁρίων καὶ τὸ τάξιμον ἐτέτο,
ὅτι ἐκείνοι ὅπως θέλῃ πιστεύσῃ καὶ νὰ βαπτισθῆ,
θέλῃ σωθῆ.

Ὡσανεὶ καὶ οἱ Ἀπόστολοι περὶ τῶν ἐχόντων καὶ ἀκολο-
θηθῶσιν ἐτέτο τὸν κανόνα, δὲν ἐβαπτίζωσιν κανέναν
ἄνδρα

αὐδρα ἢ γυναικα, ἢ ὅπῃ νὰ ἦταν νόμῳ ἡλικίας,
 αὐδ' ἐν ἴσομολογαῖτον πρῶτα νὰ γνωριθῆ ἢ με-
 τάνοιά τε, καὶ ἢ εἰς Χριστὸν πίσι τε. Καθὼς βε-
 βαιώνομάθεν ἀπὸ ταῖς Πράξεις τῆς Ἀποστόλων
 εἰς τὸ δεύτερον, ὄγδοον, δέκατον, καὶ τὸ δέκατον
 ἕκτον κεφ. Διὰ τῶν ἑξὶ ἡμερῶν εἶναι συγχω-
 ρηθῆναι νὰ βαπτίζονται ④ τοῖσιν, αὐδ' ἐν εἶναι
 πρῶτα διδαγθῆναι, νὰ καταλάβουσι τὰ Μυ-
 στήρια τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος, καὶ νὰ ξύρουσι νὰ
 σρέψουσι λογαριασμὸν ἀρκετὸν τῶν βεβαίωσιν
 τῆς πίσεώς των.

Επὶ δὲ ἡ λοιπὸν ἐσὺ ὁ Δεῖνα, ἐπιθυμᾶς νὰ γῆης
 μέτρησθαι τοῦ Βαπτίσματος, καὶ νὰ σὲ σφρα-
 γιδθῆ ἢ ἐνωσίς σου τῶν Ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ, νὰ γῆης
 εἰς κορμὶ μὲν τοῦ λόγου, διὰ νὰ φανῆς πῶς ὄχι
 μοναχὰ δέχεσαι τῶν χριστιανικῶν δὺσέβειαν, καὶ
 ἀληθινὴν πίστιν, ὅπῃ διὰ μέσεμας ἐδιδάχθης, ἢ
 ἐμπεραθῆναι τῶν ὁμολόγησες, ἀμὴ καὶ πῶς
 δεικνύουσι ἐν τῷ νὰ ἀπεράσῃς τῶν ζωῶν σου
 καθὼς οὐρίζῃ, διὰ μέσε τῆς Θεῖας χάριτος: μὲν
 καθαρὴ καὶ ἀδολφὴ καρδίαν ἐμπεραθεν, τοῦ Θεοῦ
 καὶ τῆς Ἐκκλησίας τε, νὰ ἀποκριθῆς εἰς ἑτάστα
 ὅπῃ σε ἐρωτῶ, ἢ γιν:

Πρῶτον

Πρῶτον μὲν, αὐ πσεύης εἰς ἓνα Θεὸν τὸν ἀληθινόν, ὅπερ εἶναι εἰς τρία χωρισμῶρα πρῶτωπα, τὰ ὅποια εἶναι ἐτέτα, Πατέρας, Υἱός, καὶ ἅγιον Πνεῦμα· ὅπου ἄπο τὸ εἰλίποτες ἔκαμε τὸν ἔρανὸν ἢ τὴν γῆν, ἢ τὰ ὅσα εἶναι ἐράνια ἢ ἐπίγῳα, ἢ ὅπερ ἄπο τὴν ἀρχὴν ἕως τῶρα πάντα τὰ κυβερνᾶ καὶ τὰ φυλάττει, ὅπερ δὲν τυχαῖν ἢ ἀναγκαστῶρα πρῶγμα εἰς ἐμᾶς, ἔδε τὸν ἔρανὸν, ἔδε τὴν γῆν, χωρὶς τὸ Θεῖον τε θελημα;

Ἀποκρίνε', Ναίσκε.

Δεύτερον δ', αὐ πσεύης πῶς νὰ ἐσυμπιάδης καὶ νὰ ἐγνηθῆς με ἀμαρτίαν, ἢ διὰ τέτο φυσικὰ νὰ εἶσαι τέκνον τ' ὀργῆς, ἢ πῶς εἰς κανένα πρῶγμα καλὸν ὀλότελα δὲν εἶσαι ἀρκέτος, ἀμὴ εἰς κάθε κακὸν νὰ εἶσαι κλιμῶν ἢ εὐκολόπεφτο, καὶ ἀκόμι πῶς πολλαῖς φοραῖς ταῖς ἐπιτολαῖς τῶ Θεῶ, καὶ με λογισμῶς, ἢ με λόγια, ἢ με ἔργα, νὰ ταῖς ἐπαρέβης, ἄπο τὰ ὅποια τῶρα αὐ με λυπῶ τ' καρδίας σε χωρὶς ὑποκρίσιν μετάνοᾶς;

Ἀποκρίνε', Ναίσκε.

Τρίτον, αὐ πσεύης τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, πῶς αὐτὸς εἶναι ὁ ἀληθινὸς ἢ παντοκράτορ Θεός,

καὶ ἀληθινὸς ἀνθρώπος, ὅπερ ἔλαβε τὴν ἀνθρω-
πίνην φύσιν τε ἀπὸ τῆς Ἰσραὴλ καὶ αἷμα τῆς Παρ-
θένης Μαρίας, Καὶ πῶς ναὶ ἐδώθη ἀπὸ τὸν Θεὸν
εἰς τὸ λόγος ναὶ Ἰσραὴλ Σωτήρας, Καὶ ναὶ ἔχης
διὰ μέσος τῆς πίστεως ἀπὸ λόγος τε τῆς συγχώρη-
σιν τῆς ἁμαρτιῶν εἰς τὸ αἷμα τε, Καὶ ναὶ ἔγινες
μέλος τῆς Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας διὰ μέσος τῆς
ἐνεργείας τῆς ἁγίας Πνεύματος;

Ἀποκρίνε', Ναίσις.

Τέταρτον, ἀν' ἐργείας καὶ συμφωνίᾳ εἰς ὅλα
τὰ ἄρθρα τῆς χριστιανικῆς πίστεως, καθὼς εἰς
ἐτέτω τὴν χριστιανικὴν Ἐκκλησίαν, ἀπὸ τὰ Θεῖα
λόγια εἶναι ὁμοδομῖα. καὶ ἀν' ὁμοδομῖα καὶ
ὁμοδομῖα ναὶ κατὰ τὴν διδασχὴν ἐτέτην ἀποδο-
σάλλουσα, ὡς τὸ τέλει τῆς ζωῆς τε, ἀπαρνησίᾳ
καθε αἵρεσιν καὶ πλάνω, ὅπερ τῆς ἐναντιώσε'. Καὶ
ἀν' δέχεσθαι εἰς τὴν ἑνωσιν ἐτέτω τῆς χριστιανικῆς
Ἐκκλησίας, ὅχι μοναχὰ διὰ μέσος ἀκοῆς τοῦ
Θείου λόγος, ναὶ ἀναμνήσε με ὑπομονήν, ἀμὴ
ναὶ ἀκαρτερῆς καὶ τὴν μετ' ἀχείρησιν τῆς Κυριακῆς

Δείπνε;

† ἡ γὰρ, ἡ
μεγάλη
ἔκδοσις
τῶν Θεῶν
Μυστηρίων;

Ἀποκρίνε', Ναίσις.

Χχ

Τὸ

Τὸ πέμπτον, ἀνίσως ἢ ἔχης εἰς τὸν νῦν σε ἀπο-
 φασιμύα, ὅτι παντοφύνα νὰ ἀκολοθῆς τῷ
 πρέπυσαν χριστιανικῷ ζωῷ, ἀπαρνέωντας τὸν
 κόσμον ἀντάμα μὲ ταῖς πονηραῖς τε Ἰπιδυ-
 μίαις, καθὼς πρέπν' ἀναί τὰ μέλη ἔ Χριστῷ
 καὶ ἔ Εκκλησίας. Καὶ ἀν' ἐπιτάσεως ἔ λόγους
 μὲ προθυμερίῳ ψυχῷ εἰς κάθε χριστιανικῇ
 νεθεσίαν;

Ἀποκρίνε'), Ναίσκε.

Εὐχή.

Ο πανάγαθῷ καὶ παντοκράτωρ Θεός, νὰ
 χαρίση δόξα καὶ πλέσια τὰ χεφαζό-
 μνά σου, εἰς ἐτέτιω σε τὴν δύσεβῆ προαίρεσιν ἢ
 γνώμῳ, μὲ Θείαν τε χάριν καὶ δ'λογίαν, δια-
 μέσε ἔ Κυεῖς ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, ἀμήν.

Τὰ περὶ ἔ Κυεμακῷ Δείπυ γνώμῳ.

Ω ἡγαπητοί εἰς τὸν Κύριον, ἀκέρσειε καὶ
 κατ'ἀλάβετε σοχατικὰ πῶς ὁ Κύριῷ ἡμῶν
 Ἰησοῦς Χριστός, τὸ ἀγιόν τε Δείπνον μὲ τὰ ἰδιά τε
 λόγια ὅεισε, καθὼς ὁ μακάριῷ Παῦλῷ
 εἰς τῷ πρῶτῳ τε Ἐπιστολὴν διηγαῖται πρὸς
 Κορ. εἰς τὸ ἐνδέκατον κεφ. γράφωντας τοιαύτης
 λογῆς. Διότι ἐγὼ ἐπ'ἀλάβα ἀπὸ τὸν Κύριον

ἐκεῖνο

ἐκείνο ὅπερ Ἰᾶς ἐπιδείκνυται, πῶς ὁ Κύριος Ἰησοῦς
 τὴν νύκταν ἐκείνῃ, ὅπερ ἐπιδείκνυται ἔπιασε
 ψωμί καὶ κάρωντας διχαριστῆσαι τὸ ἔκοψε καὶ
 εἶπε· ἐπάρετε, φάγετε, ἐτέτε εἶναι τὸ κομμίμα
 ὅπερ κόφει) διὰ λόγου σας, τέτε κάμετε εἰς τὴν
 ἀναθύμησιν. Ομοίως καὶ τὸ πολήριον ἀφόντης
 ἐδείκνυσε λέγωντας, ἐτέτε εἶναι ἡ καινὴ εὐαγγελία Δια-
 θήκη εἰς τὸ αἷμα μα, ἐτέτε κάμετε, ὅσαις φοραῖς
 τὸ πίνετε, εἰς τὴν ἐδικήν μα ἀναθύμησιν. Διότι
 ὅσαις φοραῖς τρώγετε τὸ ψωμί ἐτέτε, καὶ τὸ πο-
 τήριον τέτε πίνετε, τὸν θάνατον τε Κυρίου ἀναθυ-
 μήζετε, ὡς περὶ ἀέληθ.

Ματθ.
 κς'. κς'.
 Μαρκ.
 ιδ'. κβ'.
 Λυκ.
 κβ'. ιδ'.

² Εἰς τόσον ὅτι ὅποιος ἐκείνη ὅπερ τὸ ψωμὶν
 ἐτέτε τρώγει, ἢ τὸ πολήριον ἐτέτε τε Κυρίου
 ἀνάξια πίνε, θείλει εἶσαι³ φθίσις τε σώματι καὶ
 αἵματι τε Κυρίου. ⁴ Ἄς ἐξετάξη καὶ ἄς δοκιμάσῃ
 ὁ ἀνθρώπος τε λόγου τε, καὶ ἐτέτε ἀπὸ τὸ ψωμὶν
 ἐτέτε ἄς τρώγη καὶ ἀπὸ τὸ πολήριον ἐτέτε ἄς πίνη.
⁵ Διατὶ ἐκείνη ὅπου τρώγει καὶ πίνε ἀνάξιος, κεί-
 σιν εἰς τοῦ λόγου τε τρώγει καὶ πίνε, μετὸ να μὴν
 διακείνη τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου.

² α'. Κορ.
 ια'. κζ'.
 Εβρ. σ'. σ'.
 κα'. κδ'.
³ ἢ θαν, ἀξιο-
 κη, τηρεῖς,
 ὅπερ ἐκείνη-
 φέρεισε καὶ
 ἐκείνη πύτιπ
 ὅσον εἰς τε
 λόγου τε πὶ
 σῶμα καὶ
 αἷμα τε
 Κυρίου.

⁴ α'. Κορ.
 ιγ'. κη'.
 κβ'. Κορ.
 ιγ'. ε'.
⁵ α'. Κορ.
 ια'. κδ'.

Τὸ λοιπὸν διὰ τὴν κάμωρμ τὸ Κυριακὸν Δεῖ-
 πνον εἰς τοῦ λόγου μας θεραπείαν καὶ παρη-
 γοεῖαν, κάμνε χρεία ὅτι ὁμοιωθῆς ἀπ' ὅλα, να

Ἐξετάξωμεν πρῶτα μὲ Ἰημέραν καταλεπιά τῷ λόγῳ μας, καὶ ἔπειτα πρὲς νὰ βάλλωμεν ὄλωμας τὴν ἐγνοιαν ἢ δυνάμιν εἰς τὸν σκοπὸν ὅπως ἔπαρθεβαλεν ὁ Χριστὸς εἰς τὴν ἀναθύμησίν τε.

Ἡ καταλεπιά ἐστὶν ἐξέτασις ἢ δοκιμασία μας, εἰς ἔτιτα τὰ τρία σέκε) νὰ μετρηθῇ.

Πρῶτον μὲν, καθ' ἕνα μὲ τὸν ἑαυτόν του ἄς λογαριάζη ταῖς ἰδιαίς του ἀμαρτίαις, καὶ τὴν κατὰραν ἐκείνην ὅπως εἶναι εἰς αὐταῖς, διὰ νὰ τυχαίη ὅτι μισῶντας ἢ ἀποσρέφοντας ἐκείνην τὸν λόγον του, νὰ ταπείνωθῇ ἔμπροσθεν τῷ Θεῷ: Ἐπειδὴ ἢ τόση εἶναι φοβερὴ ἢ ὀργὴ ἢ Θεῷ ἐναντίον τῆς ἀμαρτίας, ὅπως κάλλιον ἠθέλησε νὰ τὴν παιδύσῃ ὡς νὰ τὴν ἀφήσῃ ἀπαίδυλλω⁴, εἰς τὸν ἰδίον του Υἱὸν Ἰησοῦν Χριστὸν⁵, μὲ τὸν πικρὸν καὶ ἀπῆμον θάνατον τῷ σαυρῷ νὰ τὴν παιδύσῃ ἠθέλησε⁶.

¹ Ψαλμ. ν'. α', β'. γ'. δ'. Ἐπὶ λοιπὰ. Ε' φεσ. β'. γ'.
² Λευκ. ιη'. ιγ'.
³ ὁ θυμὸς

⁴ Δὲλεθ. λβ'. κβ'. κγ'. καὶ λοιπὰ.
⁵ Ρ' α. μ. η'. λβ'.
⁶ Δὲλεθ. κα'. κγ'. Γαλ. γ'. ιγ'.

⁷ β'. Κορ. ιγ'. ι'.
⁸ Πραξ. δ'. ιβ'. καὶ ι', ιεβ'. καὶ ιγ'. λη'.
⁹ α'. Κορ. σ'. λ'. καὶ ιβ'.
¹⁰ β'. Κορ. ι'. κα'.

Δεύτερον, καθ' ἕνα ἄς ἐξετάξῃ τὴν ἰδίαν τε καρδίαν, ἀνίσως ἢ τὸ τάξιμον ἐτέτο μὲ βεβαίαν πίσιν τὸ δέχε⁷) ἢ γουν, πῶς ὅλαις του αἱ ἀμαρτίαις νὰ συχωρῶν⁸) διὰ μέσου τῆς παθημάτων μόνον τῷ Χριστῷ⁹: Καὶ ὅτι νὰ τῷ χαρίζ¹⁰) ἢ τελεία δικαιοσύνη τῷ Χριστῷ, καὶ νὰ μετῶται αὐτὴ ὡσανὶ ἰδιάτου⁹, ἢ γουν, ἔτζη ὡσανὶ νὰ εἶχεν αὐτὸς

αὐτὸς διὰ μέσων τῶν λόγων τῶν ἀποδώσει ἀρκετὰ τὸ
 χεῖρον, διὰ ὅλων τε ταῖς ἀμαρτίαις, ἢ γὰρ διχα-
 εῖσησε ὅλην τὴν δικαιοσύνην τῆς Θεοῦ.

Καὶ τὸ τρίτον, καθ' ἕνα ἄς ἐξετάζη τὴν ἰδίαν τε
 Σωείδησιν ἢ γνώμην, ἀνίσως ἢ εἰς τὸ ἐρχό-
 μιν τῆς ζωῆς τῆς ὅλης ἐπέδυμᾶ διχαριστηδύνανα
 ἀρέσῃ τῆς Θεοῦ, ἢ καθαράν ἀπερπατήσῃ ἐμπροσθέν
 τε: ἢ ἀνίσως μὲ ὅλην τε τὴν ψυχὴν πᾶσαίηζη καθε
 ἔχθραν, μνησικακίαν, ἢ φθόνον, ἢ ἀν' ἀληθινὴν
 ἀγάπην ἢ ὁμόνοιαν ἔχη βεβαίαν προαίρεσιν ἢ ἀπε-
 ράσῃ τὸ Ἰπλιπὸν τῆς ζωῆς τῆς μετὸν γείτονα τῆς.

¹ Φαλμ.
 ριέ. γ'.
 Λακ. ζ'. μβ'.
 Ρ'ωμ. ε'. δ'.
² Ε'φεσ.
 δ'. λα'.
 Γαλ. ε'.
 κ'. κα'.
³ Ματθ.
 ε'. μβ'.
 Ρ'ωμ. ιβ'. ιη'.
 Ε'φεσ. δ'. λβ'.
 καὶ ε'. β'.

Οἱ λοιποὶ τριανῆς λογῆς δύνεισκον, ἐτέ-
 τας ὁ Θεὸς χωρὶς γὰρ δισάξωμιν, βέβαια
 οὐδ' ἀξιῶν τῆς χαλεῖός τε, ἢ οὐδ' κάμνῃ τῆς ἀπέ-
 ζης τε Σωαναδρεφίές τε.

Καὶ τὸ ἐναντίον ὅσοι δὲν ἀγρυκεῖσι τῆς μαρτυ-
 ρίας ἐτέτης, κείσιν εἰς τῶν λόγων τῶν τρώγῃσι
 ἢ πίνῃσι⁴. Διὰ τῶν κτ' τὸν ὄρισμὸν τῆς Κυρίας Ἰησοῦ
 Χριστοῦ, ἢ Παύλου τῆς Ἀποστόλου, ἐκείνων ὅπως γνω-
 εῖζεν εἰς ταῖς Σωείδησές τε ἢ δύνεισκον γὰρ
 εἶνα εἰς τὰ κάτωθεν σφάλματα ὅλα αἵ ποί, ἀπη-
 λογάζεν γὰρ ἀπέχουσιν ἄπο τὴν Κυριακὴν τῶν
 πεζαν, ὡς ἀνάξιοι ὅπως εἶνα. Καὶ οὐδ' εἶδῃ ἢ εἶδῃσι
 γὰρ ξδύρουσι πῶς τῆς βασιλείας τῆς Χριστοῦ πίποτες

⁴ Ματθ. ε'.
 κγ', κδ'. καὶ
 τὰ λοιπὰ.
 Καὶ τὸ κεφ.
 ιη'. ιζ', ιη'.
 α'. Κορ. ε'.
 γ', δ', ε'.
 β'. Θεσσαλ.
 γ'. ιδ'.
⁵ ἢ γιν, ἀπὸ
 πῶς ἀγίαν
 κρινανίαν.

¹ α'. Κορ.
⁵ ρ'. ρ', ε'.
 Γαλ. ε'. κα'.
 Ε' φεσ. ε'. β'.

δέν μετέχουσι¹, λέγω γέν, ὀλονῶν τῆς εἰδολωλα-
 τῶν ἢ ἐκφνῶν ὅπερ εἶναι Ἀγγίς, ἢ εἶναι Ἀγγέλις,
 ἢ ἄλλα κίσματα Ἰπικαλφέν²) εἰς βοήθειά τας,
 ὅπερ τὰ Θεομιεσι, ἢ ὅπερ σέβεν³) τὰ γλυφῶν,
 ἢ ταῖς εἰκόνες⁴. Ἐκφνῶν ὅπερ μεταχρεῖζεν⁵) τὴν
 Μαγκιῶν, ἢ Μανηκλιῶν τέχνων, ἢ Ζῶα, ἢ Ἀνθρώ-
 πος, ἢ ἄλλα τινὰ πράγματα ὅποιας ἄλλης λο-
 γῆς νὰ εἶναι, ἢ μὲ αὐτὰ γηδύσι ἢ Ἰξορκῆσι, ἢ
 ὅπερ ἔχουσι πῖσιν εἰς αὐτὰ τὰ γηδύματα ἢ Ἰξορ-
 κίσματα⁶. Ἐκφνῶν ὀλονῶν ὅπερ καταφρονῆσι καὶ
 ἀποσρέφεν⁷) τὸν Θεόν, ἢ τὸν Θεῖον τε λόγον, ἢ
 τὰ ἅγια Μυστήρια⁸. Ὀλονῶν τῆς βλασφημῶν,
 ὀλονῶν ἐκφνῶν ὅπερ συγχύζουσι ἢ ταρῆσι με-
 σκαύδαλα τὴν Ἐκκλησίαν ἔθ' Θεῶν, ἢ τὴν πολι-
 τεῖαν τῆς κόσμου⁹. Ὀλονῶν τῆς ἀφόρκων, ὀλονῶν
 ἐκφνῶν ὅπερ σιμῶσες γονεῖς τας ἢ εἰς εἶναι ὡρε-
 σῶτας τας¹⁰ σκληρώνεν¹¹) καὶ ξεμακροῖνσιν ἀπὸ
 λόγου τας¹². Ὀλονῶν τῆς φονιάδων, ἐκφνῶν ὅπερ
 κτυπέσι ἢ δέρονσιν τὸν πλησίον τας, τῆς φιλονεί-
 κων, τῆς φιλομάχων, ἐκφνῶν ὅπερ κερῆσι τὴν
 ἔχθραν, τὴν μνησικακίαν, ἢ τὸν φθόνον, κοντὰ
 τὸν πλησίον τας¹³. Ὀλονῶν τῆς μοιχῶν, τῆς πόρ-
 νων, τῆς μεθύσάδων, τῆς κλέφτων, ἐκφνῶν
 ὅπερ μὲ ἐξῆραν δανείζουσι, τῆς ἀρπάγων, ἐκ-
 νῶν ὅπου παίζουσι τὰ ζῆλα, τῆς πλεονέκτων,
 τῆς

¹ Ε' ξοδ. κ'. ε'.
 Δσλτρ.
 κζ'. ιβ'.
 ἄλμ. ιβ'. δ'.

³ Δσλτρ.
 ιη'. ια'.
 Λούτ. κ'. ρ'.

⁴ Λυκ. ζ'. λ'.
 Γεν. ιζ'. ιδ'.
 Α' ρθμ.
 ρ'. ιγ'.

⁵ Γαλ. ι'. κ'.
 Α' ρθμ. ις'.
 κδ', κς'.

⁶ ἢ γέν, ὅπερ
 εἶναι ἀνίστο-
 σκεῖται.

⁷ Ρ' αμ.
 κ'. λ'.

⁸ Κατ' αμ.
 ιη', ιθ', κ'.
 Η' σαι.
 α'. ιβ'.
 α'. Καθ.
 Γωαί. γ'.
 ιδ', ιε'.

τῶν φιλαργύρων¹. Καὶ τέλει πάντων, ὁλονῶν
ἐκφνῶν ὅπου ἔχουσι σκανδῶποιαν ζωῶν. Ἐτούτῃ
λοιπὸν ὅλοι ὡς περὶ νὰ εἶναι καὶ νὰ κεραιῶν²) δοσ-
μῆροι, ἢ δὲ εἰσεν³) μετέτριάς ἀνομίαις ἢ ἀμαρ-
πίαις⁴, παροφωνήζεν⁵) ἢ ἀπέχουσι διὰ τὴν τεσά-
πεζαν ἐτούτῃ ὅπου ὄρεσεν ὁ Χριστός, ἢ μοναχὰ
τῶν ἀξίων ἢ τῶν πισῶν νὰ διδῆ⁶)³, διὰ νὰ μετῶ ὅδῃ
ἐπανεβῆ εἰς τὸ λόγους πλά βαρβαὶ ἢ κείσις καὶ
ἢ κατὰ δίκητας⁴.

¹ Εβρ. ιγ'. δ'.
α'. Κορ. ε'. θ'.
α'. Τιμ. α'. β'.

² Ε' ζσκ.
ιη'. κς'.

³ α'. Κορ.
ι'. ια'.

⁴ α'. Κορ. ια'.
κζ'. κθ'.

Ἐτούτα ὡς ἡγαπημῆροι ἀδελφοὶ καὶ ἀδελ-
φαί, δὲν νερθελοῦμεν διὰ νὰ καταβαλθοῦσι
καὶ νὰ χαμηλωθοῦσι τόσον αἰ κατὰ τζακισμῆραις
καρδίαις τῶν πισῶν, λογιάζοντες πῶς μοναχὰ νὰ
μελέχουσι ἐκεῖνοι ὅσοι εἶναι ἀναμάρτητοι τῆ
πέζης τῆ Κυρίας⁵. Διότι δὲν πηγαῖνομεν εἰς τὸν
Δεῖπνον ἐτούτῃν, διὰ νὰ μαρτυρήσωμεν ἢ νὰ φα-
νοῦμεν πῶς εἴμαστε τέλει καὶ δίκαιοι, ἀμὴ τὸ
ἐναντίον, ἐπέδῃ καὶ τὴν ζωνήμας τὴν ζητοῦμεν
ἔξωθεν εἰς τὸν Χριστόν⁶, ὁμολογοῦμεν ἢ λέγομεν
ὅτι εἴμαστε κείμενοι εἰς τὴν μέσῃ τῆ θανάτου⁷.

⁵ Λυκ. κβ'.
ιδ', ιε', κδ'.

⁶ Φαλι.
λε'. θ'.
Π' σαι'. νι'.
α', β'.
Γ' αὐ'. ε'.
λγ', ια'.
Φιλιπ. γ'. ζ'.

⁷ Ε' φισ.
β'. α'.
Γ' ωμ. ε'. ιβ'.

⁸ Μαρκ.
θ'. κδ'.
Λυκ. ιζ'. ε'.

Διὰ τοῦτ' αὖ καλὰ καὶ ἀκόμι πολλαῖς ἀδελ-
φείαις καὶ ταλαιπωρίαις ἀγρυκοῦμεν εἰς τὸ
λόγους, ἢ γιν, πῶς δὲν ἔχομεν τελείαν πίσιν⁸,
καὶ ὅτι πῶς δὲν σπαστάζομεν νὰ δελεῖσωμεν τὸν
Θεόν

Θεὸν μὲ τὴν πρέπουσαν ἐκείνῳ προθυμίᾳ ὅπερ
 εἴμαστε κηλίεμενοι, ὅμως, μὲ τὴν ἀδένειαν τῆς πί-
 σεως, ὡς καθὼς εὐρισκόμεθα μετὰ ταῖς κακαῖς ἐπι-
 θυμίαις τῆς σαρκὸς μας, καθ' ἡμέραν ἀναγκαζό-
 μεθα νὰ ταῖς παλεύσωμεν καὶ νὰ ταῖς νικήσω-
 μεν¹. Καὶ ἐπέδη μὲ τὴν χάριν τοῦ ἁγίου Πνεύματος,
 διὰ ταῖς τριτάταις πονηρίαις, ἀπὸ καρδίας λυπέ-
 μεθα ἢ μετανοῶμεν νὰ καταπολεμήσωμεν τὴν
 ἀπίστιαν², καὶ ἔπιθυμοῦμεν νὰ ζήσωμεν καθὼς
 οὐρίζουσιν ὅλαις αἱ ἐντολαῖς τοῦ Θεοῦ³, καὶ μὲ τὸ
 θάρρος ἐτέταθα ἐπορεύομεν ἢ ἀποστα-
 λυτὰ σκετόμεθα, ἢ ἐστὶ ἀμαρτία, ἐστὶ ἀδένεια
 καμία, ἀπὸ ἐκείναις ὅπερ ἀκόμι μᾶς ἀπαλλέχουσι
 σανικῶς νὰ μᾶς κολληθῶσιν⁴, δὲν θέλουσιν ἡμ-
 πορέσει ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ νὰ μᾶς ἀποκλεί-
 σουσιν, ἢ νὰ μᾶς κάμωσιν ἀναξίους συμμετόχους
 τοῦ ἔργου ἐτέτου φαγητοῦ καὶ ποιοῦ⁵.

¹ Ρ' ωμ.
 ζ'. κγ'.
 Γαλ. ε'. ιζ'.

² Μαρκ.
 ε'. κβ'.

³ Ρ' ωμ.
 ζ'. κβ'.

⁴ Ρ' ωμ.
 ζ'. ιθ'.

⁵ Γ' ωμ. σ'.
 λβ', λγ'.

Τὸ δεύτερον ἀκόμι τῶρα θέλομεν σοχαθεῖ
 διὰ ποίαν ἀφορμὴν ὅρισεν ὁ Κύριος τὸν
 Δεῖπνον ἐτέτον νὰ γίνε⁶ εἰς τὴν ἀναθύμησίν του⁶.

⁶ α'. Κορ. ια'.
 κδ', κε'.

Καὶ ἀναθύμησίν του λοιπὸν εἰς τὴν ἀνάδωσιν
 ἐτέττω θέλομεν κάμει ἐτζη ἡγουν, Πρῶτον
 μὲν πῶς σταθερὰ μᾶς εἶναι αὐτὴ μέσα εἰς ταῖς
 καρδίαις μας μία βεβαιωμένη πίστις, ὅτι ὁ Κύριος
 ἡμῶν

ἡμεῖς Ἰησοῦς Χριστός, καὶ τὸ τάξιμον ὅπως ἐδόθη τῷ
 Πατριάρχῳ ἀπὸ τῆς δόξης, ἐπέμφθη εἰς τὸν
 κόσμον ἀπὸ τὸν Πατέρα, καὶ ἔλαβε τὴν Σάρκα μας
 καὶ τὸ αἷμα², καὶ τῆς ὀργῆς ἐκείνης ἔθετο ὅπως
 ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἡμεῖς ἠθέλαμε εἶσε παντοφάνη
 καταποντισμοῦ, τὴν ἐβάσταξε καὶ τὴν ἀπόμνην
 εἰς τὴν γῆν διὰ λόγους, ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῶν αν-
 θρωπίσεώς τε, ὡς τὸ τέλος τῆς ζωῆς τε³, καὶ διὰ
 λόγους τελείως ἐπλήρωσε καὶ δύχαρίσθη τὴν
 ὑπακοὴν ἐκείνην ὅπως εἰς τὸν νόμον καὶ εἰς τὴν δικαιο-
 σῶν ἔθετο ἡμεῖς ἐχρεώσαμεν⁴, καὶ μάλιστα
 ξεχωριστὰ ὅπου διὰ τὸ βάρος τῆς ἐδικῶν μας
 ἀμαρτιῶν, καὶ διὰ τὴν ὀργὴν ἐκείνην ἔθετο ὅπως ἦτον
 εἰς ἔλογους, τὸν αἱματωμένον ἐκείνον ἰδρωτά
 τε εἰς τὸν κῆπον ἐσράγηξεν, ὅπως ἐδόθη διὰ ναὶ λυ-
 θεῖμεν ἡμεῖς ἀπὸ τὰ δεσμάτα, καὶ ὑπόμνην ἀνα-
 ρίθμηταις ὑβρισταῖς, διὰ ναὶ ἐλευθερωθεῖμεν ἡμεῖς
 ἀπὸ ταῖς καταφρόνες ἐτίταις πάντα, καὶ ἐκα-
 ταδικάθη εἰς θάνατον ἀναίπιος⁵. διὰ ναὶ συχωρη-
 θεῖμεν ἡμεῖς εἰς τὴν κείνην ἔθετο ἀβλαστοί⁶. Καὶ
 ἐπαράδωσε τὸ δύλογημένον τε κορμὴν αὐρωθῆ,
 διὰ ναὶ σαυρώση εἰς τὴν Σιταρὴν τὸ χφόγραμμα
 τῆς ἐδικῶν μας ἀμαρτιῶν⁷. Καὶ ἐτίτην κατὰραν
 ἀπὸ λόγους τὴν ἐπῆρεν ἀπάνω εἰς λόγους τε,
 διὰ ναὶ μᾶς πληθήση καὶ γαμήση τὸ δύλογίας τε¹⁰.

¹ Γεν. γ'. ιι'.
 Καὶ κβ'. ιη'.
 β'. Βασιλ.
 ζ'. β'.
 Γαλ. γ'. ις'.
² Ε' ερ. β'. ιδ'.

³ Ε' ερ. δ'. ις'.
 Καὶ ε'. ζ'.
 Η' σαί.
 γγ'. δ'.

⁴ Ματθ.
 γ'. ις'.
 Ρ' ωμ. ε'. ις'.
 Γαλ. δ'.
 δ', ε'.

⁵ Ματθ.
 κς'. λη'.
 Λεκ. κβ'. μδ'.

⁶ Η' σαί.
 γγ'. γ'.
 Ρ' ωμ. ιβ'. γ'.
 Ψαλμ. εη'. ε'.

⁷ Η' σαί.
 γγ'. θ'.
⁸ Ρ' ωμ. η'. εε'.
 β'. Κορ. β'. κς'.

⁹ Κολασ.
 β'. ιδ'.

¹⁰ Δ' ερ.
 κα'. κγ'.
 Γαλ. γ'. ιγ'.

Ψ Ψ

Καὶ

Καὶ εἰς τὸ ἄκρ^θ ἔταπνῶθηκε τ^ς καταφρονημέ-
νης ἐκείνης ἀτιμίας, καὶ τοὺς λυπηροὺς ἐκείνους
πόνους ἔθανάτους ἐν ψυχῇ ἢ ἐν κορμῇ ὅπερ
ἀπάνω τὸν Σταυρὸν ἰστέμνεν¹, ὅποτεν ἔκραξε
μὲ φωνῇ μεγάλῃ τὸ, Θεέμ^ς Θεέμ^ς διαπ^ί
μὲ ἐγκατέλιπες²; Διὰ τὰ τυχαῖν ὅτι ἐμεῖς ἄπο
τὸν Θεὸν ἔσωντας ἢ τὰ εἴμασε δεξιωμένοι, ποτε
ἄπο λόγου τ^ς νὰ μὴ ἀπαραιθεῖμεν. Καὶ εἰς
τέλ^θ πάντων, μὲ τὸν ἰδιόν τ^ς θάνατον, καὶ μὲ
τὴν αἱματοχυσίαν τ^ς, τὴν καινέργαν ἐτέτ^ί
ἢ παντὸς ἐν τῇ Διαθήκῃ³, ὅπ^ς εἶναι τὸ φιλιδικὸν
τ^ς χάριτ^θ καὶ ἀγάπης τ^ς σημάδι ἐβεβαίωσεν,
ὅταν εἶπεν· ἐτελεσθή⁴.

¹ Φιλιπ.
β'. η'.

² Φαλμ.
κβ'. α'.
Ματθ.
κζ'. μς'.

³ Εἰς ἑρ. η'. η'.
Γαλ. γ'. η'.

⁴ Ἰωάν.
ιβ'. λ'.

Καὶ διὰ τὰ πτωθεῖμεν χωρὶς διαγμὸν πῶς
μετέχομεν ἐτέτης τ^ς Διαθήκης¹, ὁ Κύρι^θ
εἰς τὸ ὑσερῶν τ^ς Δεῖπνον ὅπερ ἔκαμ^ν αὐτάμα μὲ
τοὺς μαθητάς τ^ς, πένωντας ψωμῖν ἔκαμ^ν
δύχαρισίαν, ἢ κόφλωντας το, καὶ τῶν μαθητῶν τ^ς
μεταδίδωντας το εἶπε· ἐπάρετε φάγετε, ἐτέτο
εἶναι τὸ κορμί μ^ς ὅπερ δίδε^ν διὰ λόγου σας, ἐτέτο
καμίε εἰς τὴν ἀναθήμην μ^ς. Ομοίως καὶ τὸ
ποθήριον ὑσερα ἄπο τὸν Δεῖπνον, δύχαρίσθη, ἢ
δίδωντας το εἶπε· ἐπάρετε πίετε ἄπο τ^ς ὅλοι,
ἐτέτο τὸ ποθήριον εἶναι ἢ καινέργα Διαθήκη εἰς
τὸ

¹ Ματθ.
κς'. κς'.
Μαρκ.
ιβ'. κβ'.
α' Κορ.
ια'. κδ'.

τὸ αἷμα μὲν, ὅπῃ χυῖε^δ) διὰ λόγους καὶ διὰ
 πολλὰς εἰς συγχώρησιν ἁμαρτιῶν, ἐτέτρ' κάμνετε
 ὅσαι φοραῖς τὸ πίνετε εἰς τὴν ἀναθυμνήσιν μὲν
 ἤγαν, ὅσαι φοραῖς δὲ ἐτέτρ' τὸ ψωμί τρώγετε
 ἢ δὲ τῆρ' τὸ πολήριον πίνετε, διὰ μέσους ὡσανύ
 ἓνα ἀξιόπιστον σημάδι τ' ἀναθυμνήσεώς μιν¹, θέ-
 λει ἐνθυμηθεῖ ἢ πληροφορηθεῖ τὴν ἐγκαρδια-
 κλή μιν ἐτέτρω εἰς τὰ λόγους ἀγάπην καὶ
 πίσιν², τὴν ὁποῖαν διὰ τ' ἑσῶς ὅπῃ ἐμέλλει ἀλ-
 λεοτροπῶς εἰς τὸν παντοφθόν θάνατον νὰ χαθῆ-
 τε³ τὸ κορμί μιν ἀπάνω εἰς τὸν Σταυρὸν πῶς αἰδῶ
 εἰς θάνατον⁴, ἢ τὸ αἷμα μιν χυῖω ἢ ταῖς πνευ-
 ματικαῖς καὶ διψαστικαῖς ψυχαῖς, μὲ τὸ
 σαρωμένον μιν κορμί ἢ μὲ τὸ χυμένον μιν αἷμα
 θρέφω ἢ ποτίζω εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν⁵, τετρακτῶς
 λογῆς βέβαια ὡσανύ πῶς ἔκαστ' ἐν τῷ ψωμί
 ἐτέτρ' ὁμοιωσάσασθαι ἀμαρτίας κόφει^δ), ἢ τὸ πολή-
 ριον ἐτέτρ' ἔκαστ' κοινωνᾶται, καὶ ἑσῶς ἐτέτρω μὲ τὸ
 σῶμα σας εἰς τὴν ἀναθυμνήσιν μιν τρώγετε καὶ
 πίνετε.

¹ Ε' ξοδ.
^β. ιδ' .
 καὶ γ' . θ' .

² Γ' αὐ.
 γ' . α' , λδ' .
 καὶ ε' . γ' .

³ Ρ' ωμ. ε' . ε' .

⁴ Γ' αὐ. γ' .
 ιδ' , ιε' .

⁵ Γ' αὐ.
 ε' . γ' .

Διὰ μέσους τ' ὀρισμένης ἐτέτρω πῶς ἀγγελίας ἔ-
 ριερῶ Δείπνι, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός
 μᾶς φανερών νὰ καταλάβωμεν τὴν πίσιν μας
 καὶ τὴν ἐλπίδα⁶, εἰς τὴν τελείαν τῆς θυσίας ὅπου

⁶ Γ' αὐ.
 γ' . ιε' .

Ψ Ψ 2

ἑπεσο-

¹ Ε' ρ. 1. 13'.
Γαλ. 5. 18'.

² Γ' ωκν'.
5. 18'.

³ Γ' ωκν'.
5. 18'.

⁴ α'. Κορ.
13. 17'.
Γ' ωκν'. 12. 13'.
Ψαλλε.
ρλ. 5. 13'.
α'. Κορ.
5. 13'.
Κολαασ.
β' 13'.
Ρ' ωκν. 13'.
5. 13'.

α'. Κορ.
13. 17'.

ἔπερσφερε μίαν φορὰν ἀπάνω εἰς τὸν Σιτα-
 ρθὸν, ὡσανὺ μόνου θεμέλιον τῆ ζωηρίας μας ὅπερ
 ἔγινε τῆ πηνασμελῶν ἢ διψασμελῶν μας ψυ-
 χῶν, ἀληθινὸν φαγητὸν ἢ ποτὸν τῆ αἰωνίε ζωῆς.
 Διότι μὲ τὸν θάνατον τῆ αἰτίαν τῆ παντοφνηῆς
 μας πείνας καὶ δίψας, τὴν ἀμαρτίαν τὴν ἀφά-
 νισε, καὶ μᾶς ἀπόκτησε τὸ Πνεῦμα ὅπερ μᾶς
 ζωογονεῖ καὶ θρέφει³, διὰ τὴν τυχαίην ὅτι διὰ
 μέσθ ἐτέτεθ² τὸ Πνεῦμα¹, ὅπερ κατοικᾷ εἰς τὸν
 Χριστὸν ὡσανὺ κεφαλὴ ὅπερ μᾶς εἶναι, ἢ εἰς ἐμᾶς
 ὡσανὺ εἰς μέλη ὅπερ τῆ εἴμεσε⁴, τὴν ἔχωμεν ἀλη-
 θινὴν ἔνωσιν μετ² λόγου του, καὶ τὴν ἔχωμεν με-
 τ² οἰωνῶν τῆ ἀγαθῶν, τῆ δικαιοσύνης, τῆ
 αἰωνίου ζωῆς καὶ δόξης. Αἰκόμι καὶ τῆσι ὁμο-
 ρθῶν ἔξω ἀπὸ τῆς, ὅτι διὰ μέσου τῆ αὐτοῦ Πνεύ-
 μα¹, ὡσανὺ μέλη ἐνοῦ κορμίου⁴, μὲ ἀληθι-
 νὴν καὶ πρέπουσαν ἀδελφικὴν ἀγάπην ἀνάμε-
 σὸν μας τὴν ἔνωθούμεν, καθὼς ὁ μακάριος
 Παῦλος λέγει, ἕνα ψωμὶ εἶναι, ἕνα κορμὶ εἶμα-
 σεν ἐμεῖς⁴ πολλοὶ, διότι μετέχομεν ἀπὸ τὸ
 ἕνα ψωμὶ⁴, ὡς καθὼς ἀπὸ πολλὰ σπείρια ἕνα
 ἀλεύρι ἀλέθει⁴, καὶ ἕνα ψωμὶ ψήνει⁴. Καὶ
 ἀπὸ πολλὰ ῥῶγαις ἀντάμα συμμύραις, ἕνα
 σαλάζωντας σμίγει⁴ κρασί. Ἐτ²ζη καὶ ἐμεῖς ὅπου
 μὲ τὴν ἀληθινὴν πίστιν, ἔσωντας τὴν ἔγνηκαμεν ἕνα

κορμὶ

κορμί μετὸν Χριστὸν διὰ μέσων τῶν ἀδελφικῆς ἀγά-
πης, καὶ τῶν ᾧ ἀδείγματι τῆς ἀγαπήσεως Χριστοῦ
τῆς Σωτήριος ἡμῶν, ὅπως μᾶς ἐπεὶ ὡς ἀγάπησε τό-
σον, ὅλοιμας χρεωσθῆμεν ἀγαθῶν ἑνα κορμὶ
καὶ τῶν ὅχι μελόγια μοναχὰ, ἀλλ' ἑνας τὸν ἄλ-
λον νὰ πισθῶμεν καὶ μετὰ ἀληθινὰ ἔργα.

ἁ. Καθ.
Ἰωάν. γ'. 17.
Ἰακ. β'. 18.
18, 15.

Καὶ εἰς τῶν ἀμπούρας νὰ γῆ σπουδαιότητος καὶ
συμβουτῶν ὁ παντοδύναμος καὶ ἐλεημονητής
Θεός, καὶ Πατέρας τῆς Κυρίας ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
διὰ μέσων τῆς ἁγίας Πνεύματος, ἀμὲν.

Διὰ νὰ ὀπιτύχωμεν λοιπὸν τὴν χάριτι τῶν ἐτάτων ὅλων, αἰτε-
νοῦμεν τὸν λόγον μας ἐμπροσθεν τῆς Θεοῦ, καὶ μετὰ ἀλη-
θινῶς πίστεως, αἰτενοῦμεν τὴν ἀληθινὰ χάριτι.

Εὐχή.

Ως ὅσον λαγχνε Θεὸς καὶ Πατέρας, ᾧ ἀκα-
λεῖμεν εἰς τὸ ἱερὸν ἐτῶν Δείπνον, εἰς τὸ
ὁποῖον κάμνομεν τὴν δὺλαβητικὴν ἀναθύρησιν
τῆς πικρῆς θανάτου τῆς ἀγαπήσεως Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, νὰ ἐπιμάσης ταῖς καρδίαις μας διὰ μέσων τῆς
ἁγίας Πνεύματος, τῆς ἐπιλογῆς, ὡς ὅπως με-
βεβαίαν πίστιν καὶ θάρρος ὅπως δι' ὅλα ὅσον εἶναι
τὸ ἀριστότερον καὶ καλλήτερον μας πάντα νὰ
ᾧ ἀδίδωμάς τε Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ αἰ

ἁ. Ἰωάν.
5'. καθ.

Ψ 3

Σω-

¹ Ματθ.
εα'. κη'.

² Γ' αιν.
στ'. λγ'.

³ Γ' ερεμ.
λα'. λα'.

⁴ β'. Κορ.
στ'. ιη'.

⁵ Ρ' ωμ. δ'. η'.

⁶ Ρ' ωμ.
η'. ιζ'.

Σωλετηριμύταις μας καρδίαις ¹ δια μέσθ τῆς
Σωεργείας Ἐ' ἀγίης Πνύμαλιθ, να ἰδέφεν ² με
τὸ ἀληθινόν τε κορμί καὶ αἷμα, ἢ με αὐτὸν βέ-
βαια τὸν ἴδιον ἀληθινὸν Θεὸν ἢ ἀνθρώπον, τὸν
παντοφνὸν ἐραίνιον ἄρν ³. Καὶ τὸ πεισιότερον
ἀκόμι ὅτι να ζῆμν ὄχι εἰς ταῖς ἀμαρτίαις μας
πλέον, ἀμὴνὰ εἶναι αὐτὸς εἰς ἐμᾶς, καὶ ἐμεῖς να
ζῆμν εἰς αὐτὸν, καὶ να μελέχωμν τριέτης λο-
γῆς τῆς καινέργας ἐτέτης αἰωνίης Διαθήκης
βεβαιωμύτα ⁴, ὡσε ὅπε χωεῖς διαγμὸν να
πιεύσωμν καὶ να πληροφρηθῆμν, πῶς ἀπὸ
τῆς ἀρχῆς εἰς ἐμᾶς εἶσαι ὀσπλαγγνός μας
Πατέρας ⁵, καὶ πῶς ποτε να μεν ἐλόγιασες εἰς
ὀνφθισμὸν ταῖς ἀμαρτίαις μας ⁶, ἀμὴ μάλι-
σα να μᾶς ἔδωσες πλεσιποπάρχα ὅλα ἐκείνα
ὅπε μᾶς ἦτανε ἀναγκαῖα Ἐ' κορμῖς καὶ τ' ψυ-
χῆς, ὡσαν ἀγαπητὰ καὶ τῆς κληρονομίας σε
παιδιά ⁶.

Ακόμι δόσματος ὦ φιλανθρώπε Πατέρα, τῆς
χάριν σε, ὅτι βασῶντας τὸν Σταυρόν σε
θαρρέμντα, ἢ καταφρονόντες Ἐ' λόγους ⁷, να
ὀμολογῆμν τὸν Σωτήρα μας. Καὶ εἰς κάθε
θλίψιν καὶ ἀκάγκλιον ἀσुकώνοντες τῆς κεφα-
λή μας ⁸, να ἀπανιέχωμν τὸν αὐτὸν Σωτήρα

⁷ Λεκ.
θ'. κγ'.
Ματθ.
ε'. λη'.
κ' ιε'. κδ'.

⁸ Λεκ.
κα'. κτ'.

Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἀπὸ τοῦ ἔρανος, ὅπως
τὰ φθαρυμένα μας κορμιά θέλῃ κάμῃ μετὰ τὸ
σῶμα τὸ δόξης τε παρόμοια¹. Καὶ θέλῃ μᾶς
ἀποδεχθεῖς ὡσαναδρεφίεσ τε εἰς τὴν ἐρασίον τε
ἢ παντοφνήν κατοικίαν εἰς τοῦ αἰῶνας, ἀμήν.

Πατέρες ἡμεῖς.

¹ Φιλίπ.
γ'. κ'. κα'.
α'. Κορ.
ε'. υγ'.
α'. Θεσσαλ.
δ'. υγ'.
καὶ τὰ
λοιπὰ.

Ακόμι ὦ Πατέρες, διὰ μέσων ἐτέτεσ ἔσ' ἀγίεσ
Δείπνεσ, σερέωσέμασ εἰς τὴν καθολικὴν καὶ
βεβαίαν πίσιν τῆσ χριστιανῶν, τὴν ὁποίαν μετὰ τὸ
σῶμα καὶ μετὰ τὴν καρδίαν ὁμολογεῖμεν λέγοντες,
Πισθίω εἰς ἓνα Θεόν, καὶ τὰ λοιπὰ.

Λοιπὸν διὰ νὰ ζωοτροφηθῆμεν μετὰ τὸν ἀληθι-
νὸν ἐτέτερον ἔσ' Χριστὸν ἐρασίον ἀρετόν, δὲν εἶναι
τέποθεν ὅτινὰ ἀποβλέπωμεν εἰς τὸ ψωμὶ καὶ εἰς
τὸ κρασί ὅπερ ὁμοιωσὰ εἰς τὰ μάπαμασ εἶναι
ἀπθωμυρόν, ἀμὴ ταῖσ καρδίαισ μασ καὶ τὴν
πίσιν μασ πάλιν ἄσ ἀσικώσωμεν εἰς τὸν ἐραστόν,
ὅπως δὲ εἰσὶε²) ὁ Ἰησοῦσ Χριστόσ², καὶ ὡσακαλεῖ
διὰ λόγεμασ, εἰς τὴν δεξιάν ἔσ' ἐπερασίεσ Πα-
τερόσ³, ὅπως ἀκόμι καὶ τὰ κεφάλαια τῆσ ἀληθινῆσ
πίσεωσ, ὅτινὰ κάθε³) ἐκεί μᾶσ τὸ ἀποδείχνησ.
δὲν ἀμφιβάλλουτεσ ἐμεῖσ πῶσ ἔτζη βέβαια νὰ
θρέφην³) ἢ νὰ ποδίζην³) αἱ ψυχαίσ μασ καὶ τὰ

² Κολασσ.
γ'. α'.

³ Ρ' ὡμ.
η'. λδ'.

κορ-

καρμία μας με τὸ Σῶμα τε ἢ με τὸ αἷμα τε,
 διαμέσῃ τῆς Σωεργείας Ἐαγίας Πνύματι, κα-
 θὼς λαβένοντες τὸ εὐλογημένον ψωμί ἢ κρασί
 εἰς τὴν ἀναθύρησίν τε.

Εἰς τὸ κόψιμον καὶ διαμοιρασμὸν Ἐάρτε, ὁ Διδασ-
 τὴς τῶν λόγων, ἔτζη θέλη εἰπεῖ.

Τὸ ψωμί ὅπερ κόψοντες, εἶναι κοινωνία τῆς
 Σώματι Ἐ Χρυσῆ.

1^α. Κορ.
 6. 15.

Καὶ εἰς τὸ ποτήριον ὅπερ πίνοντες δώσῃ,
 ἔτζη θέλη εἰπεῖ.

Τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας ὅπερ εὐλογῆμεν,
 εἶναι κοινωνία τῆς αἵματι Ἐ Χρυσῆ.

2^α. Κορ.
 11. 15.

Καὶ εἰς τὸ καιρὸν ὅσον διδῆ) ἢ κοινωνία ὡς να τελεσθῆ, θέλσσι
 ψάλλει ἱερὰς ὕμνους, ἢ κάποια κεφάλαια ὅπερ εἶ) εἰς
 ἀναθύρησιν τῆς θανάτε τῆς Χρυσῆ ἀρμόδια. ὡσάν τῆς
 Ησαΐα νγ'. καὶ τῆς Ἰωάν. ιγ'. ιδ' ιε', ις', ιζ'. ἢ ἄλλα πινὰ
 παρόμοια, θέλσσι διαβάσει.

1^α. Κορ.
 10. 25.

Καὶ ὕστερα ὁ Κήρυξ τῶν λόγων, ἀφόντης τελεσθῆ ἢ
 κοινωνία, ἤγαν, ὁ ὑπερέτης θέλη προαδέσθ
 ἐτζη τὴν ἔνεθεσίαν.

Ω ἡγαπημένοι εἰς τὸν Κύριον, ἐπεδὴ ὁ Κύ-
 ρις εἰς τὴν περὶ τῶν πεζάντων τῶν μαῶν ἔδρε-
 ψε καὶ ἐπότισε ταῖς ψυχαῖς μας, ὅλοιμας αὐ-
 τάμα μετὴν πρέπασαν εὐλογίαν, τὸ ὄνομά τε

αἰς δοξάσωμεν¹, ἢ ὁ καθ' ἕνα σιμαῶ σου λόγους².
 αἰς τὸν ὑμνήσω μετ' ἐμῶν ἔτζη εἰς τὸ μέλ³ σου συμ-
 φωνῶν⁴ τας με.

Φαλμ. ρβ'.

Εὐφήμησε ὦ ψυχή με τὸν Κύριον, καὶ ὅλα
 τὰ ἐνδοθέν με, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν τε. Εὐ-
 φήμησε ὦ ψυχή με τὸν Κύριον, ἢ μὴν ἀληθιο-
 νήσης ταῖς ἀντάμοιβαῖς τε. Ἐκεῖνον ὅπου σου
 συγχωρᾷ ὅλαις σε ταῖς ᾤνομίαις, ὅπου σου
 ἰατρεύει ὅλαις σε ταῖς ἀδενείαις. Ὅπου σου
 ἐλευθερώνει ἀπὸ τὴν ἀπώλψαν τὴν ζωήν σε, ὅπου
 σε σεφανώνει με ἐλεημοσιύῳ ἢ με εὐσπλαγ-
 χνίας. Ὁ Κύριος ὁ εὐσπλαγχνος, ὁ ἐλεημο-
 νητής, ὁ ὑπομονηλικός, ὁ πολυελεημονητής.
 Ὅπως δὲν μάς ὀργίσθη καὶ πῶς ἦταν αἱ ᾤνο-
 μίαις μας, οὐδὲ μάς ἀνταπόδωσε καθὼς
 ἦταν αἱ ἀμαρτίαις μας. Διότι καὶ π' εἶναι τὸ
 ψήλωμα τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τὴν γῆν, (τόσον) ἐσα-
 θέρωσεν ὁ Κύριος τὴν ἐλεημοσιύῳ τε, ἀπά-
 νω ἐκφνῶν ὅπου τὸν φοβοῦνται. Καὶ ὅσον λυ-
 πουσι μακρὰ αἱ ἀνατολαὶ ἀπὸ ταῖς δύσες, τόσον
 ἐμάκρυνεν ἀπὸ λόγου μας ταῖς ἀνομίαις μας.
 Καὶ καθὼς ἐλεημονᾶται ὁ πατέρας τὰ παι-
 διά του, ἔτζη σπλαγχνίζε⁵ ὁ Κύριος ἐκείνους
 Ὡς ὅπως

² ἢ γὰρ, ὅσον
 εἶναι.

³ ἐδωμάμωσεν
 ἢ ὁσὶ αἰώσε.

ὅπως τὸν φοβῶν). Ὁ ὅποιός ἐδὲ τὸν ἰδιόν τε Υἱὸν
 ἐλυπήθη, ἀμὴν διὰ ὄλεθρου τὸν ἐπὶ δάδωκε, καὶ
 αὐτάμα καὶ τὰ πάντα ὅλα μὲ δ λόγους μᾶς
 τὰ ἐχάρισε. Διὰ τῶν ὁ Θεὸς πρὸς ἀδίδεξ ἑξ ἁλό-
 γουμας τὴν ἐδικλῶτε ἀγάπῳ, ὅπως ὄντας καὶ
 νὰ εἴμεσαν ἀκόμι ἀμαρτωλοὶ, ὁ Χριστὸς ἀπέθανε
 αὐτῆς διὰ λόγουμας. Δοιπὸν πολλὰ πῶσιότερον
 (ἐπὶ δὲ ἡ ἐδικαιωθήκαμεν τῶρα μὲ τὸ αἷμα τε)
 θελομεν σωθεῖ διὰ μέσθ αὐτῶν ἀπὸ τ' ὀργῆς.
 Διότι αὐθιμοκώμενοι ἐμεῖς ἐχθροὶ ἐφιληωθήκα-
 μεν μὲ τὸν Θεὸν διὰ μέσθ τοῦ θανάτου δ Υἱῶ τε,
 πολλὰ πῶσιότερον ὄντας φιλιομενοὶ θελομεν
 σωθεῖ εἰς τὴν ζωὴν τε. Διὰ τῶν, τὸ σῶμα μὲ καὶ
 ἡ καρδία μὲ τὸν ἔπαινον δ Κυρίου, θελὲ ἀναφῆρῆναι
 ἀπὸ τὴν ἡμερῶν παιδοτῆνα ὡς τὸν αἰῶνα, ἀμήν.

ῥ' αμ.
τ' λβ'

ῥ' αμ. ε' γ.
καὶ πα' λοιπά.

Καὶ ὁ καθ' ἑνας ἐπὶ ἡ ἀεὶ εἰπὴ, ἔχοντες τὴν ἐν τε μὲ
 πρὸς ἡμῶν, ὅσοι τε εἰς ἡμῶν.

Εὐχῆ.

Ὁ Θεὲ πατέρω, ἀσπλαχνε Πατέρω,
 διχαριστῶμεν με ὄλωμας τὴν καρδίαν,
 ὅτι πῶς ἀπὸ τὴν ἀνεκδήγησον σε ἐλεημοσύνην,
 τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν, Μεσίτην καὶ Θυσίαν διὰ
 ταῖς ἀμαρτίαις μᾶς, ἀκόμι καὶ τροφήν καὶ ποθὸν
 τ' αἰωνίη ζωῆς, χάρισμα μᾶς τὸν ἐχάρισε.

ῥ' αμ.
γ. λβ'.
ῥ' αμ. τ' λβ'.
α. Τιμ.
δ. ε. ε'.
ῥ' αμ.
ε. λβ'.

Καὶ

Καὶ πλέον ἀκόμι μαῶς δίδως τὴν ἀληθινὴν πίσιν
 ἐλπίθερα, διὰ μέσθ τ' ὁποίας μεταλαβένομεν
 ἐτέτων σθ τῆς εὐεργεσιῶν'. Καὶ διὰ σερέωσιν τ'^{Ε' φερ.}
 πίσεως ἐτέτης, ἐνομοθέτησες τὸ ἀγίου σθ ἐτέτ'^{β' η' κ'}
 Δείπνον, διὰ μέσθ τ' Υἱῶσθ.^{γ' ιζ'} Δός μας λοιπόν ὧ
 πισότατε Πατέρθ, ὅτι διὰ μέσθ τ' Σωεργείας τ'^{Γ' αὐί.}
 ἀγίθ σθ Πνεύματ^ς, ἀναδυμήζοντες τὸν Κύριον^{ς' ζγ'}
 ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ κηρύσσοντες τὸν θάνατόν τε,
 καὶ τ' ἡμέραν, καὶ παροκόπιωμεν εἰς τὴν ἀληθινὴν
 πίσιν³, καὶ Σωτηρώδη κοινωνίαν τ' Χριστ^ς, διὰ^{Γ' αὐί.}
 μέσθ τ' αὐτ^ς Υἱῶσθ Ἰησοῦ Χριστ^ς, εἰς τ^ς ὁποίας τὸ^{ε' ις'}
 ὄνομα ταῖς ὡσαύκαλεσέσ μας τελώνομεν.
 Πάτερ ἡμῶν, καὶ τὰ λοιπά.

Τ Α Π Ε Ρ Ι Τ Η Σ Σ Μ Ι Ξ Ε Ω Σ

Τ Ο Υ Γ Α Μ Ο Υ,

Ἡ γυν, τῆς πανδρείας γινόμενα.

Καὶ ἐν πρώτοις πῶς κάμνη χρεία ὁ Γάμ^τ,
 καὶ παροφωνηθῆ: ἡ γυν,

Ο ὁ Δεῖνας, καὶ ἡ ὁ Δεῖνα, θέλωσιν καὶ πανδρεῖ-
 θῆσθ καὶ τὸν ὄρισμόν τ^ς Θεῶν. Τὸ λοιπὸν
 γυρεύσθ ἀπὸ τ^ς λόγεμασ ὅλασ μίαν κοινήν καὶ
 φανερὴν χριστιανικὴν δέησιν, διὰ καὶ ἀρχήσθσθ
 ἐτούτ^ς τὴν ἀγίαν τάξιν, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ,

Ω ω 2

εἰς

εἰς δόξαν τῆς καὶ ἔπαινον καλότυχαν ἀπὸ τῶν τελευ-
σεν. Διὰ τῆς, ὅποιοι ἀπὸ λόγους ἡξούρη πί-
ποτες ὅπως ἀνάγει ἐμπόδιον ἔρωικεσίς ἐτέτε, ἀς
τὸ φανερώση, καὶ ἀς τὸ ὁμολογήση τῶρα εἰς τὸν
καιρὸν πρῶτον ὡς ἀνάγκη ὁ γὰμ, ἢ ὕστερον
ἀς ῥωπάση καὶ ἀς παύση μὴ ἀσφαίνωντας ἐμ-
πόδια, καὶ ὁ Θεὸς ἐτέτε να ἔδω δὲ λογίση μετὴν
δύλογίαν τῆς, ἀμὲν.

Καὶ μὲν ἐναντιῶνται καὶ εἰς, ἡλὲ τελευτῆ τὸ ἔργον.
Ὁ δὲ ἱερέτης ἡλὲ εἰπεῖ.

Επίσης καὶ ἐκείνων ὅπως πανδρεύονται ἔδω τυ-
χαῖνται διάφοραι θλίψεις, καὶ πολλῶν
λογίων δυσυχίας¹, διὰ ταῖς ἀμαρτίας², διὰ
να βεβαιωθῆτε λοιπὸν ἐσεῖς ὁ παρόντες ὁ Δ.
καὶ ἡ ὁ Δ. ὅπως ἐπεθυμάτε καὶ ζητᾶτε εἰς τὸ ὄνομα
ἔρωικεσίς ἐμπερῶεν τῆς Ἐκκλησίας να σερρωθῆτε
εἰς τὴν πανδρείαν σας ἐτέτε, καὶ να πληροφω-
ρηθῆτε ταῖς καρδίαις σας ἐκείνῃ τῶν βεβαίαν
ἔρωικεσίς βοήθειαν ὅπως εἶναι εἰς ταῖς θλίψεις σας,
να ἡξούρη ἀπὸ τὰ θεῖα λόγια, πῶς ὁ γὰ-
μ εἶναι πημῶν³, καὶ θεῖα καὶ ἀρεσκομέ-
νη κατάστασις⁴. Διὰ τῆς ἐκείνοι ὅπως παν-
δρεύονται ὁρίζε να εὐλογῶνται καὶ να φυλάγουν⁵
καὶ τὸ τάξιμόν τῆς. Τῆς δὲ μοιχῆς καὶ πόρ-
νης.

¹ α'. Κορ.
ζ'. κη'.

² Γεν. γ'. ιε',
εζ', ιη', ιθ'.

³ Ε' βε. ιγ' δ'.

⁴ Γεν. β'.
αβ', καδ'.

Ματθ. θ'. ιθ' ε'.

⁵ Ψαλμ. κς.
ε', ε'.

ως θέλῃ νὰ σὺ κείνη καὶ νὰ σὺ παιδεύσῃ ὁ
Θεός¹.

¹ Ἐβρ. ιγ. δ'.

Καὶ πρῶτον μὲν νὰ ἤξούρειε, πῶς ὁ Θεός ὁ ἐδ-
κός μας Πατέρας, ἀφόντης ἔκαμε τὸν ἔρα-
νὸν ἢ τὴν γῆν, ἢ τὰ ὅσα εἶναι εἰς αὐτὰ, ἔπλασε τὸν
ἄνθρωπον, καὶ τὴν εἰκόνα τε, καὶ καὶ τὴν ὁμοιω-
σίν τε², διὰ νὰ αὐθεντιάσῃ τὰ ψάρα τῆς θαλάσσης,
τὰ πείρημα ἔρανε, καὶ τὰ ζῶα ὅπερ εἶναι εἰς
τὴν γῆν³. Καὶ ἀφόντης ἔκαμεν ὁ Θεός τὸν ἄν-
θρωπον εἶπεν· δὲν εἶναι καλὸν νάναι ὁ ἄνθρωπος
μοναχός, ἀς ἔκαμωμεν βοηθόν τε ἴδιον καθὼς
εἶναι αὐτός⁴. Καὶ ἀποκοίμησεν ὁ Κύριος ὁ Θεός
τὸν Ἀδὰμ με βαθίῳ ὕπνῳ, καὶ ἐπῆρεν ἓνα ἀπὸ τὰ
πλευρά τε, καὶ ἐσάρκωσε τὸν τόπον ἀπὸ τῆς πλευρῆς
ἐκείνης, καὶ ἐκλίσεν ὁ Κύριος τὸ πλευρὸν ἐκεῖνο ὅπερ
ἔλαβεν ἀπὸ τὸν Ἀδὰμ τὴν γυναῖκα, καὶ ἤφε-
ρέν τὴν ἔκ τῆς Ἀδὰμ, καὶ εἶπεν ὁ Ἀδὰμ, ἐτέστι εἶναι
τῶρα κόκαλον ἀπὸ τὰ κόκαλά μου, καὶ ἑσάρκα ἀπὸ
τῆς ἑσάρκα μου, ἐτέστι θέλῃ καὶ (ἔ) γυναῖκα,
ὅτι ἀπὸ τὸν ἄνδρα της αὐτῆς ἑσάρκα. Διὰ τὴν
τὴν ἀφορμὴν θέλῃ ἀφίση ὁ ἄνθρωπος τὸν πατέ-
ρα τε καὶ τὴν μητέρα τε, καὶ θέλῃ ἑσσοκολληθεῖ
μετὴν γυναῖκα τε, καὶ θέλῃσιν εἶσεν ὁ δὺο εἰς
ἑσάρκα μίαν.

² Γεν. α'. κζ'.

³ Ψαλμ. π'. ζ'.

⁴ Γεν. β'. ιη'.
καὶ τὰ λοι-
πὰ.

¹ α'. Τιμ.

² δ'. γ'.

³ ε' ρ. ιγ'. δ'.

⁴ Γεν. β'. κα'.

⁵ κβ', κγ'.

⁶ Γ' αὐ'.

⁷ β'. β'.

⁸ και θ'.

⁹ αλμ.

¹⁰ ρκζ'. γ'. ε

¹¹ αὐ' λουπά.

ΤΟ λοιπὸν δὲν θέλει ἀμφιβαλεῖ ὅτι νὰ μὴν
εἶναι ἀπὸ τὸν Θεὸν ἡ σμίξις τῆ πανδρείας¹.
Διότι ἐπέδη καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸς ἔδωκε Ἀδὰμ ἐπλασε
τὴν γυναῖκα, καὶ φέρωντάς τε τὴν αὐτὸς εἶναι
ἔσμιξεν αὐτάμα². Μετὸ Μυσήριον ἐτέτρμας
εἶναι φανερόν, πῶς ὡς τὴν Σήμερον ἔκαθ' ἐνέ
τὴν ἰδιότης γυναῖκα ὡσανὺ μὲ τὸ χέρι τε τῆ
τὴν προσφέρν³. Διὰ τῆ καὶ ὁ Κύριος Ἰησοῦς
Χριστὸς τὴν σμίξιν τῆ πανδρείας εἰς τὴν Κανὰ τῆ
Γαλιλαίας μὲ τὴν παρσίαν τε, καὶ ἀκόμι μὲ
τὴν θαυμαστικὴν τε δωρεὰν ἐκείνῳ ἐπαλαδέχθη
νὰ τὴν πινήσι⁴. Διὰ νὰ εἶναι ὁ γάμος πινηκὸς
εἰς ὅλας γνωσεμύ⁵, καὶ ἐκείνοι ὅπερ πανδρεύον-
ται νὰ ἔχουσι βεβαίαν πίσιν χωρὶς ἀμφιβολίαν,
εἰς τὴν πείνοιαν καὶ βοήθειαν ἔθε⁶ ὅπερ εἶναι ὡς
θού⁷, ἀνκαλὰ καὶ καμίαν φορὰν φανῆνὰ μὲν
τυχαίνουσι μικρῆς ἐλπίδ⁸ ὅπερ ἀναμένουσι.

Διὰ νὰ ἐμπρέσει μὲ ἑσέθεν νὰ ἀπεράσει τὴν ζωὴν τῆ
κόσμου τῆς, θέλει μάθ⁹ τῆ ἀφορμαῖς ὅπερ εἶναι
ταῖς ὁποῖαις ὁ Θεὸς τὸ σωοικέσιον τῆς
πανδρείας ὅρσε.

Ἀπὸ ταῖς ὁποῖαις ἡ πρώτη εἶναι, ὅτι ὁ παν-
δρεμύοι εἰς ὅλα ἐκείνα ὅπερ εἶναι σύμφερα καὶ
ὠφέλημα εἰς τῆ τὴν προσερινὴν καὶ εἰς ἐκείνῳ
τὴν

τιὼ παντοφύλω ζωῶ, μεκάθετες περιθυμίαν
καὶ με πίσυνά ἀγωνίζεν¹) καὶ αὐτάμα νὰ συμ-
βοηθῶνται¹.

¹ Γεν. β'. ιη'.

Η² δεύτερη εἶναι, ὅτι κάμνοντες παιδιά, νὰ τὰ
παιδεύσων εἰς τιὼ ἀληθινὴν Θεογνωσίαν
ἢ Θεοσέβειαν, εἰς τὴν δόξαν³ Θεῶ, ἢ εἰς ἐδι-
κῆντες ζωπιάν².

² Γεν. ιη'. ιθ'.
Ε' φεσ. ε'. δ'.

Η³ τρίτη εἶναι, ὅτι νὰ ἀποσρέφε³) καθ' ἑνας
τιὼ ἀνεγκράτταν καὶ ὅλαις ταῖς κακαῖς
ἐπιθυμίαις τ³ σαρκὸς³, διὰ νὰ ἠμπορέσων ὅλοι
ἡσυχαστικὰ μεκάθαρήν ζωείδησι νὰ ζήσων. Διότι
ὁ καθ' ἑνας διὰ τὴν ἀσθένειαν τ³ σαρκὸς τὴν ἰδιαιτέ-
ας ἔχη γυναῖκα, ἢ ἠκάθεμία αὐς ἔχη τὸν ἰδιόν της
ἀνδρα. Διὰ τῶν ὅλοι ἐκείνοι ὅπερ εἶναι εἰς ἡλι-
κίαν ἀνδρὸς, καὶ τὸ χάρισμα τ³ ἐγκρατείας δὲν
ἔχων, καὶ τὸν ὀρισμὸν τῶ Θεῶ καὶ τάξιν τ³ χριστιανι-
κῆς Ἐκκλησίας αὐς πανδρῶθῶσι⁴, ἔχοντες εἰδήσι
Ⓢ φονεῖς τες ἢ ζωεργόντες τες, ἢ Ⓢ ἐπίτροποι
τες, οἱ συγγενεῖς ἢ ἐδικοί τες, οἱ ὅποιοι χρεωσῶσι νὰ
σὺν ζωτροφεύσων καὶ σμίξωντες εἰς τὸν γάμον
τ³ πανδρείας⁵. Διὰ νὰ μὴν μολωθῆ ὁ ναὸς τῶ
Θεῶ, ἢ γεν, τὸ κορμίμας ὅπ' ἔναμναὸς τῶ Θεῶ⁶.
Διότι ὅποιοι φθείρῶ τὸν ναὸν τῶ Θεῶ, φέλῶ φθείρῶ
ἐτῶν ὁ Θεὸς, ἢ γεν, φέλῶ τὸν χαλάσῶ⁷.

³ α'. Κορ.
ζ'. β'.
α'. Θεσσαλ.
δ'. δ'.

⁴ Ματθ.
ιθ'. ιβ'.
α'. Κορ. ζ'. θ'.

⁵ Γεν. κα'. κα'.
καὶ καδ'. γ', δ'.
ἔ τὰ λοιπὰ.
καὶ κη',
ε', ζ', η'.
Ε' ἔξοδ. κ. β'. ιζ'.
α'. Κορ. ζ'.
λς', λζ', λη'.

⁶ α'. Κορ.
ε'. ιθ'.

⁷ α'. Κορ.
δ'. ιζ'.

Ε' πρὶ ταῖς

Ἐπιτα θέλετε γνωρίσθαι καὶ πῶς χρεωθεῖτε νὰ φέρεσθε
ἀναμεσὸν σας ἕνας μὲ τὸν ἄλλον, καὶ τὸν
λόγον τῷ Θεῷ.

Πρῶτον μὲν λοιπὸν ἐσὺ ὁ ἀνδρᾶς νὰ λογαῖσθαι
πῶς εἶσαι κεφαλὴ τῆς γυναικὸς σε διὰ τὸν
Θεὸν καθ' ἑαυτὸν, διὰ νὰ παιδαγωγῆς ὅσον σε εἶναι
ἡμπορετὸν γνωστικὰ καὶ φρόνιμα, νὰ καθοδηγᾷς,
νὰ παρηγορᾷς καὶ νὰ ὑπερμαχῆς, ὡσανὶ κεφα-
λὴ φυλάγῃ τὸ κορμὶ, καὶ ὁ Χριστὸς τὴν Ἐκκλη-
σίαν ταυ, ὡσανὶ κεφαλὴ ὅπως εἶναι, σοφία, παρη-
γορεία, βοήθεια καὶ σκέπη. Καὶ ἀκόμι ἐξω διὰ
τῆτα, θελῆς ἀγαπήσθαι τὴν γυναῖκα σε, καθὼς
καὶ ὁ Χριστὸς ἀγάπησε τὴν Ἐκκλησίαν², νὰ τὴν
ἀγαπᾷς ὡσανὶ τὸ ἴδιόν σε κορμὶ³, μὴ μὲ πικρότη-
τα νὰ φέρεσαι σε λόγου της⁴, ἀμὴ μὲ γνωσθῆναι μὲ
τῷ λόγου της θελῆς συγκαταβῆσθαι, καὶ ὡσανὶ ἀδυνα-
τώτερον ἀγχείον ὅπως εἶναι τὸ γυναικεῖον γένος, νὰ
τὴν δίδῃς τιμὴν, ὡσανὶ ὅπως καὶ αὐτὴ εἶναι σε συγκλη-
ρονόμισα τῆς χάριτος τῆς ζωῆς, διὰ νὰ μὴν ἐμπο-
δίξῃ τὴν αἰσθητικὴν σου. Καὶ ἐπειδὴ ὁ Θεὸς
ἐπερῶσαξεν ὅτι οἱ ἀνδρᾶς μὲ τὸν ἴδρωτα τῆς πορῆ-
σεως νὰ φάγη τὸ ψωμί ταυ⁵, ἐδικόν σε λοιπὸν
εἶναι τὸ ἔργον καὶ τὸ χρέος τῆς εἰς τὸ κάλεσμα
ὅπως ἐκαλέσθης, ὅτι μὲ φρονίδια καὶ μὲ ἐγνωσιανὰ
κοπιᾷς, διὰ νὰ ἡμπορέσῃς ὡσανὶ ὁρίζῃ ὁ Θεός,

¹ Ἐφ' ἑσ.
² κ. γ.
³ α'. Κορ.
⁴ κ. γ.

⁵ Ἐφ' ἑσ.
⁶ κ. ε.
⁷ Ἐφ' ἑσ.
⁸ κ. η'.
⁹ Κολασ.
¹⁰ γ'. ιθ'.

¹¹ α'. Πίπ.
¹² γ'. ζ'.

¹³ τει. γ'. ιθ'.

¹⁴ α'. Θεωσ. α. λ.
¹⁵ δ'. ιθ'.

να θρέψετε ὁὐ ἐδικές σας¹, καὶ να᾽ ἐχέινα μετα-
δίδετε καὶ τῷ κεφαζομύων².

¹ α'. Τιμ.
β'. δ', εδ'.
Γεν. λ'. λ'.
² Ε' φετ.
δ. κη'.

Ομοίως καὶ ἐπὶ ἡ γυναῖκα να᾽ ἡξούρης πῶς
κάμνη χρεία ἔτζη καὶ τὸν λόγον ἔ Θεῶ να᾽
εἶσαι σιμᾶσὸν ἀνδρα σε, ἡγεν, τὸν ἀνδρα ἔτῃν
ὅπῃ ἐπανδρῶθης να᾽ τὸν ἀγαπᾶς, να᾽ τὸν τιμᾶς,
καὶ να᾽ τὸν φοβῆσαι³, καὶ να᾽ ἔ υποτάσασαι εἰς ὅλα
ἐκείνα ὅπῃ ἔ πρέπαι, ὡσανὶ ὑπακῆς ἔ αὐθεντός
ἔ Θεῶ σε, καθὼς τὸ κορμὶ τῆς κεφαλῆς, καὶ ἡ
Ἐκκλησία ὑποτάσεται ἔ Χριστῷ⁴. Να μὲν ἀφεν-
τῶθης τὸν ἀνδρα σε, ἀμὴν να᾽ εἶσαι σιγανὴ καὶ ταπει-
νὴς ἔ λόγῃ τε, διότι ὁ Ἀδάμ πρῶτῳ ἔ ἐπλάσθη⁵
καὶ ὑσεραὴ Εὐᾶ βοηθήτρια ἔ ἐκτίσθη⁶. Καὶ ἀφόν-
της ἔγενε τὸ φταῖσμα τῷ ὑπατάσεως, ὁ Θεὸς τὴν
Εὐᾶν ἀποφάσισε, καὶ ἀπὸ τὸ ὑπόσωπον τῷ Εὐᾶς,
εἰς ὅλον τὸ γυναῖκον γῆρος κοινὰ ἀκολεθᾶ ἡ ἀπό-
φασις⁷, θέλεις εἶσαι ὑποταγμένη τῷ ἀνδρός σε,
καὶ αὐτὸς θέλει σε κυρεύσει. εἰς τὴν ὁποίαν ἔ τέτιν
θεῖκλῶ ἀπόφασιν. δὲν θέλεις ἀπισθεῖ, ἀμὴ μάλ-
λισα τὴν ἐντολὴν τῷ Θεῷ θέλεις ὑπακῆσαι, καὶ
θέλεις μιμηθεῖται ἡ ἀγίαις γυναῖκες, αἱ ὁποῖαις
ἔσωνται καὶ να᾽ ἐλπίζουσιν εἰς τὸν Θεόν, ὑποτάσσονται
εἰς ὁὐ ἰδίους τε ἀνδρες⁸, ὡσανὶ ἡ Σάρρα ὑπο-
τάχθη τῷ Ἀβραάμ, κραζωντάς τιν αὐθέντιν⁹.

³ Ε' φετ.
ε'. λγ'.

⁴ Ε' φετ. ε'.
κβ', κδ'.
Κολασ.

γ'. ιη'.
Τίτ. β'. ε'.
α'. Πέτρ.
γ'. α'.

⁵ Γεν. α'. κζ'.
α'. Τιμ.
β'. ιγ'.

⁶ Γεν. β'. ιη'.

⁷ Γεν. γ'. ιε'.

⁸ α'. Πέτρ.
γ'. ε'.

⁹ ὑπακασε.

¹⁰ Γεν. ιη'. β'.

α'. Πέτρ.
γ'. ε'.

Α α α

Κ α ι

Καὶ ἔξω ἀπὸ τῶτα εἰς ὅλα τὰ πμηριὰ ἢ χεή-
 σιμα θέλεις εἶσαι βοηθήτρια ὧ ἀνδρός σου, καὶ
 παροικητικὰ θέλεις ἔχει τὴν φρογνίδα τ' κυβερνή-
 νήσεως τῶν παιδίων σου¹· καὶ μὲ καθεπεπο-
 συώλω μὲ καλὴν τάξιν ἢ καλοσυώλω, χωρὶς
 καμίαν κοσμικὴν πόμπαν, θέλεις περπατεῖ τὴν
 στραταν σου², διὰ τὴν δώσης³ μιμητικὸν ᾧ ἀδελφ-
 μα ὧ πμητικῶν σου ἐτέτε σολισμῶ καὶ τῶν ἄλλων
 γυναικῶν.

¹ β'. Τιτ.
β'. δ', ε'.

² α'. Τιτ.
β'. θ'.

α'. Πέτρ.

γ'. γ'.

³ ἡ γυν., ἐξ ὁμο-
 παλιον.

Ε'περὶ λοιπὸν ἐσὺ ὁ Δεῖνα, καὶ ἐσὺ ἡ ὁ Δεῖνα,
 ἐμάθετε πῶς τὸ Συνοικέσιον ἐτέτε ὧ γάμω
 ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐπαγαγέθη, καὶ ποίαις ἐπιτολαῖς
 εἰς τῶτο ἀπὸ λόγου τῶ Ἰᾶς ἐδόθησαν, τάχα
 ἔχειε γνώμην τέτριας λογιῶν ἀζησεῖε εἰς τὴν παν-
 δρεῖαν σου ἐτέτε, καθὼς ἐδῶ ἔμπεροθεν τῆς
 Ἐκκλησίας ὁμολογαῖτε ἢ τάζετε, ἢ ἐπιθυμαῖτε
 ἐτζηνα σερρωθῆ ἐτέτε σου τὸ Συνοικέσιον;

Ἀποκρίνον⁴), Ναῖσκε.

Καὶ ὕστερα ἀπὸ τῶτα ὁ Ἐκκλησιαστικὸς λέγει πρὸς τὸ
 λαὸν τῆ Ἐκκλησίας, ἐτζη:

Ο'λως σου ὅπερ ἀπέσκεθε ἐδῶ παρὼν Ἰᾶς
 κραζῶ εἰς μαρτυρίαν, πῶς κανένα νόμι-
 μὸν ἐμπόδιον εἰς τὸ ἀνδρόγαυον ἐτέτε δὲν ἐπερο-
 βάθη.

Ἐπέτα πρὸς ἐτέτερος ὅπερ θέλουσι νὰ ἀρῶν βω-
νιαθῶσι λέγει.

Επέδη λοιπὸν δίκαιον εἶναι καὶ πρέπον ὅτι νὰ
ἀπολελωθῆ ἔ ποθεμύε σας τὸ ζήτημα, ὁ
Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν σας ἐτέτεω περιείρε-
σιν, ὅπερ εἰς ταῖς καρδίαις σας ἐμπιδυσε καὶ ἐπῶσα-
κίνησε¹, νὰ ζῆς τὴν σερεώση: Καὶ ἀμποίεσ νὰ
γῆν ἡ ἀρχή σας εἰς τὸ ὄνομα ἔ Κυρίε, ὅπερ ἔκαμε
τὸν ἔρανον καὶ τὴν γῆν².

¹ Ματθ.
εβ'. ε'.

² Ψαλμ.
ρβ'. β'.

Ἐπέτα δίδου³ τὰ χέρι τρεῖς ἕνας τ' ἄλλον, καὶ ὁ Λεττερός
ζωτυχαίνωντας πάλιν ἔ Γαμπεῖ, τεπιαίνης
λογῆς θέλῃ εἰπεῖ.

Εσύ ὁ Δεῖνα, ὁμολογᾶς ἐδῶ ἐμπερωθεν ἔ Θεῖ
καὶ τ' ἀγίας τε Ἐκκλησίας, ὅτι πῶς νὰ ἔλαβε
καὶ νὰ πέρησ τὴν ὁ Δεῖνα ἐτέτεω γυναικα με δεσ-
μὸν ἔ γάμου, ἐποχομύε καὶ τάζωντας νὰ μὴν τὴν
ἀπαραισῆ ποτέ, ἀμὴν καὶ τὴν ἀγαπᾶς καὶ νὰ
τὴν θρέφης πάντα, καθὼς πρέπει νὰ κάμη ὁπίσος
καὶ δυσεβῆς ἀνδρας τῆς γυναικός τε; καὶ ἀκόμα
ἔξω ἀπὸ τετα, νὰ ζῆσῃς με ἔ λόγου της καθαροῦ
καὶ ἀγα, καὶ νὰ τ' φυλάγῃς τὴν πρέπασαν πίσυν
εἰς ὅλα, καθὼς οὐρίζῃ τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον;

Ἀποκρίνε⁴), Ναίσκε.

Α' Φόντης εἶπῃ πρὸς αὐτὸν ἐτῆτα, λέγῃ καὶ
τῆς Νύμφης.

Καὶ ἐσὺ ἡ Ὁ Δεῖνα, ὁμολογᾷς ἐδῶ ἔμπαρθεν
τῆ Θεῶ καὶ τῆ ἀγίαςτε Ἐκκλησίας, πῶς
να ἔλαβες καὶ να πέρνης διὰ ἀνδρα σα τὸν Ὁ Δεῖνα
ἐτῆτην ὑποχομῆν να τῆ ὑποτάσσεσαι καὶ να τὸν
ὑπακῆς, καὶ πάντα να τὸν ὑπηρέτῃς καὶ να τὸν
συμβουθῆς, καὶ καθαρά καὶ ἀγαμέτῃ λόγῃτε να
ζήσης, καὶ να μὴ τὸν ὡδρήσης ποτέ, ἀμὴ να τῆ
εἶσαι εἰς ὅλα πῆ, ὡσαὺ πρέπῃ να κάμη ἡ καλή
καὶ ἀγαθὴ γυναικα τῆ ἀνδρός της, καθὼς οῖζῃ
τὸ ἀγιον Εὐαγγέλιον.

Α' ποκρῆνε^δ), Ναίσκε.

Ε' πῆτα πάλιν θῆλῃ εἶπῃ ὁ αὐτὸς πρὸς
ἐτῆτης.

Ο τῆ εὐσπλαγχνιῶν Πατέρας, ὅπῃ Ζῆς
ἐκάλεσε μετὼ Θεῖαν τε ἀγαθὴν θῆλησιν
εἰς τὴν ἀγίαν ἐτῆτην τάξιν τῆ σμίξεως τῆ παν-
αφείας, να Ζῆς σμίξη ἀντάμα με καθολικῶ καὶ
ἀδολῶ ἀγάπῶ καὶ πῆ, καὶ μετὼ εὐλογῆσαν τε
εὐλογῶντας σας ὡς τὸ τέλῃ να Ζῆς σωτρε-
φεύση, ἀμὴν.

Α κῆσελε λοιπὸν τῶρα διὰ τὸ Θεῖον καὶ Ἱερὸν
Εὐαγγέλιον, πόσῶ δυνάμιν ἔχῃ τὸ δέσι-
μον

μον τ̄ πανδρείας. Τὸ ὁποῖον ἐτέτρ̄ ὁ Εὐαγγέλι-
 σῆς Ματθαῖ⊕ εἰς τὸ ιθ' κεφάλ. σίχ. γ'. τὸ ξε-
 καθαρίζ̄ ἐτ̄ζη γράφωντας εἰς τὸ Θεῖον τε Εὐαγ-
 γέλιον. Καὶ ἔ̄πωροσιν ὧσιν ⊕ Φαρισαῖοι † ἢ ὀυκίμοι
 π̄φράζοντες τὴν ἢ λέγοντες τε, αὐ̄ ἠμπορῆ αὐ̄θρω-
 π⊕ νᾱ χωρίσῃ τὴν γυναῖκα τε μεκάθε λογῆς
 αἰτίαν; Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη ἢ εἶπεν τε, ἐδία-
 βάσει ὅτι ἐκεῖν⊕ ὅπ̄ ἔκαμε ὄυ αὐ̄θρώπος ἀπὸ
 τὴν ἀρχὴν, ὄυ ἔκαμ̄ν ἀρσενικὸν ἢ θηλυκόν; Καὶ
 εἶπε διὰ τὴν τὴν ἀφορμὴν θελ̄ ἀφίση αὐ̄-
 θρωπ⊕ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα τε, καὶ θελ̄
 ὀροσκοληθεῖ μετὴν γυναῖκα τε, καὶ θελ̄σιν
 εἶσιν ⊕ δύο εἰς ἑνα μίαν. Εἰς τὸσον ὅπ̄ δ' ἐν
 εἶναι πλέον δύο, ἀμὴ μία ἑνα. ἐκεῖνο λοιπὸν
 ὅπ̄ ὁ Θεὸς ἔσμιξεν, αὐ̄θρωπ⊕ νᾱ μὴν τὸ χω-
 ρίση. Καὶ αὐ̄τὶ ἔ̄ λέγει, διὰ τὴν λοιπὸν ὁ Μωϋ-
 σῆς ἐπ̄ράφηλε νᾱ δίδε† ἀπολυτικὸν γράμμα † τὸ λεγόμε-
 ἢ νᾱ τὴν χωρίση; ἢ λέγει τε, ὅτι ὁ Μωϋσῆς νιν ἀποσεισίου
 διὰ τὴν σκληροκαρδίαν σας, ἑως ἔδωκεν ἀδφ̄αν ἢ ἀφ̄ζ̄ουσα
 νᾱ χωρίζ̄εσθε ταῖς γυναῖκες σας, ἀμὴ ἀπὸ τὴν
 ἀρχὴν δ' ἐν ἐγένετ̄ζη. Ἀμὴ ἐγὼ ἑως λέγω, ὅτι
 ὅποι⊕ χωρίσῃ τὴν γυναῖκα τε, ἔξω ἀπὸ πορ-
 νεῖαν, καὶ πανδρευθῆ ἄλλω, γίνε† μοιχός. καὶ
 ἐκεῖν⊕ ὅπ̄ πανδρευθῆ γυναῖκα ἑαπολυμέ-
 νω, γίνε† μοιχός.

Α α α 3

Εἰς

Εἰς ἐτέτα τὰ λόγια ἔ Κυρίε πιδύσειε, μιλῶ
 ἀμφιβάλλουτες ὀλότελα, ἀμὴνὰ βέβαιω-
 θῆτε πῶς ὁ Θεὸς εἶναι ἐκεῖν(ο) ὅπῃ Ἐ(α)ς ἔσμιξεν.
 Καὶ διὰ τῆ(ο) ὅλα ἐκεῖνα ὅπῃ θέλεις σας τύχῃ εἰς
 τὴν πανδρείαν σας ἐτέττω, μὲ ὑπομονὴν καὶ
 δύχαρτίαν νὰ τὰ δέχεσθε, ὡσανὺ ὅπῃ ἀπὸ τῶν
 Θεὸν ἐρχαν(ο) ὅπῃ Ἐ(α)ς ἔσμιξεν, ἀμὴν.²

¹ Ματθ.
 23.5.

² Ρ' αμ.
 41. κη.

Καὶ ὕστερα ὁ Διδάσκαλ(ο) ἔ Θεία λόγια τῆς Νεονύμφος
 ἐτέτῃς κάμων(α)ς τῆς νὰ γοναίσαν, ὡθρακινᾶ τῆς
 ὁμοσκομῆς τὴν Ἐκκλησίαν νὰ κάμωσι
 δέξιν διὰ λόγια τῆς³.

³ Ἐκ. α. 15.

Εὐχή.

Ὁ³ Παντοκράτωρ Κύριε, ὅπῃ ἀπόδειξες τὴν
 ἀγαθότητά σου καὶ τὴν Θεῖαν καὶ ἐρασιόνησιν σου
 σοφίαν εἰς ὅλα σου τὰ ποιήματα, καὶ εἰς ὅλας ταῖς
 ὁρδινίαις ἔ ὁρσμεῖς σου⁴, ὅπῃ ἀπὸ τὴν δέχων ἡ
 Θεῖκή σου φωνὴ ἀποφάσισε πῶς δὲν εἶναι καλὸν
 ὅτι ὁ ἀνδρ(ο)π(ο) νάναι μοναχός, καὶ διὰ τῆ(ο)
 βοηθόν σου ὅμοιον ἡθέλῃσες νὰ πλάσῃς, καὶ νὰ
 σμίξῃς ὅτ(ο) δύο νὰ εἶναι ἕνα κορμὶ⁵, καὶ τὴν
 κάθετῃς ἀνεγκράτῃαν τῆ κακῆς ἐπιθυμίας τῆς
 σαρκὸς νὰ τὴν παιδύσῃς⁶, καὶ ἐπέδῃ ἐτέτῃς
 ὅτ(ο) νεονύμφος εἰς τὸ σωικέσιον τῆς πανδρείας
 ἐπάλεσες καὶ ἀντάμα ὅτ(ο) ἔδῃσες, κάμετῃς καὶ
 μετόχῃς

⁴ Φαλμ. ρμδ.
 γ', δ', ε. καὶ
 σὺ λοιπᾶ.

⁵ Γεν. β'.
 24. κδ'.

⁶ Ἐ' ὁρ. γ'. δ'.

μέθχες Ἐάνίε σε Πινόμαίθ, διὰ νὰ ἀπερά-
 σσει τὴν ζωὴν σου, μὲ ἀληθινὴν ἢ ἀσάλευτὴν
 πίσυν, καθὼς ὁρίζῃ τὸ Θεῖον σε θέλημα'. Καὶ ^{Ἐφισ. ε. ιζ.}
 διλόγησέ τε ναὶ ἀντιέκκενται εἰς καθε πονηρὸν
 ἔργον καὶ σωμαπαύτημα, ὡς καθὼς εὐλόγησες ^{Ἐφισ. ε. ιζ.}
 οὐ Πατέρες τῆς πτωῶν, οὐ ἀγαπήεις σε καὶ π-
 τές σε δέλες, Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ, διὰ
 νὰ τυχαίη ὅτι ὡσανύ σωτήροισι τὴν κληρονομίαν
 τῆ Διαθήκης ἐκείνης ὅπερ τῆς Πατριαρχῶν ἐτέτων
 τὸν παλαιὸν καιρὸν ἔταξες, μὲ εὐσέβειαν κάμ-
 νοῖες παιδία νὰ τὰ ἀναδρέψῃσι ἅγια, εἰς δόξαν
 Ἐάνίε σε ὀνόμαίθ, εἰς ὠφέλειαν Ἐπλησίε, καὶ
 εἰς αὔξησιν Ἐάνίε σε Εὐαγγελίε'. Καὶ ἐπάκχεσε ^{Ἐφισ. ε. ιζ.}
 τὴν δέησίν μας ὡ Πατέρα τῆς εὐσπλαγχνιῶν, διὰ
 μέσε ἘἸησε Χεσε Ἐἀγαπήε σε Ἰἰε ἘΚυεῖε
 ἡμῶν, εἰς Ἐὸποῖε τὸ ὄνομα ταῖς πρὸσδύχαῖς μας
 τελειώνομεν.

Πατέρες ἡμῶν.

Ἀκῶστε γῶν τῶρα τῆ παξίματθ
 τῆ ρεζ' ψαλμῆ.

Κ Αλότυχοι εἶναμ ἐκείνοι ὅπερ φοβῶν τὸν Κύ-
 ριον, καὶ ὅπερ περπατήσιν εἰς ταῖς στραταῖε.
 Τῆς κόπεε τῆς χερίων σε θέλεε φάγη. Καλό-
 τυχθ εἶσαμ, καὶ θέλεε εἶσαμ καλά. Ἡ γωαῖ-
 κα σε:

κασα (θέλει εἶσαι) ὡσανὶ ἀμπέλικαρποφόρον
 εἰς ταῖς γωνιαῖς τῆς σπηλίας σου: Τὰ παιδία σου
 ὡσανὶ νέα φυτὰ τῆς ἐλαιῶν τριγύρου ἀπὸ τὸ τερα-
 πέζισα. Να, ἔτζη θέλει δὴλογηθεῖ ὁ ἀνδρωπῶ
 ὅπῃ φοβᾶται τὸν Κύριον. Να σὲ δὴλογήσῃ ὁ
 Κύριος ἀπὸ τὴν Σιών, καὶ να ἰδῆς τὰ καλά τῆ
 Ἱερουσαλήμ ὅλαις ταῖς ἡμέραις τῆ ζωῆς σου. Καὶ
 να ἰδῆς τὰ παιδία τῆς παιδιῶν σου. † Ἡ εἰρήνη
 ἀπάνω σὸν Ἰσραήλ.

† ἦγεν, αὐτὸ
 εἶναι.

Ο Κύριος ὁ Θεὸς να ζᾶς γεμίση ἀπὸ τὰ χα-
 εῖσματά σου, καὶ να ζᾶς δώση κάθε καλόν, καὶ
 πολλὴν καὶ ἀγίαν ζωὴν να ἀπεράσειε, ἀμήν.

ΤΥΠΟΣ ΤΟΥ ΤΡΟΠΟΥ ΤΗΣ

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΣ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ,

ἦγεν, τῆς Ἀρχαρίων, ὅπῃ ἀκόμι δὲν
 ὑπηρετήσασι.

Ἀφόντης τελεωθῆ ἡ Ὀμιλία καὶ ἡ Συνηθισμένη Προσῶχη,
 ὁ Λεφτερός ἔτζη θέλει εἰπεῖ.

Ω καὶ ἐμάθειε πῶς τρεῖς φοραῖς τὸ ὄνομα τῆ
 ἀδελφῆμας ὁ Δ. φανερά τὸ ἐπερφωνήσαμεν,
 ξαναζητῶντες ὅτι ὅπῃ εἶχε τίποτες να ἔσαν-
 πωθῆ,

πωθῆ, ἢ διὰ τὴν διδαχὴν, ἢ διὰ τὴν ζωὴν, ὅπως νὰ ἦν ἐμπόδιον νὰ ἐγκαλεσθῆ ἀνάξιτον τῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησιαστικῆς τάγματος. Καὶ τινὰς δὲν ἐπέβαλλε καμίαν τε νόμιμον αἰτίαν ἔμπροσθέν. Τῶρα εἰς τὸ ὄνομα τῆς Κυρίας θείου τελευτήσῃ ἐκεῖνα ὅτι ἐν αὐτῇ οὐκ ἔστιν ἄλλο εἰς τὴν τάξιν τῆς χερουσίας τε. Διὰ τὸ ἐπὶ τοῦ ὁδοῦ καὶ ἐσεῖς ὅπως εἴσε παρῶν, ἀπὸ ὅλα πρῶτα ἀκέραια μετὰ λογίαν ἀπὸ τὸν Θεῖον λόγον τὴν τάξιν καὶ τὸ ἔργον τῆς ποιμνίας, ἢ γεν, τῆς ὑπηρεσιῶν τῆς Θεοῦ λόγου. Καὶ πρῶτον μὲν νὰ ἡξοῦν πῶς ὁ Θεὸς ἢ ἐρανοῦμα Παύλου, θείων τε ἀπὸ τὸ χαλασθῆναι γὰρ τῆς ἀνθρώπων νὰ καλέσῃ εἰς λόγου τε καὶ νὰ συμμαζώξῃ Ἐκκλησίαν εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ μέσων τῆς μεγάλης τε καὶ ἀνεκδιηγήτης χάριτος, εἰς ἐπὶ νὰ ἐμεταχρεῖσθῃ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἀνθρώπων, ἔσονται ἢ νὰ λέγῃ ὁ Παῦλος εἰς αὐτὸ πρὸς Ἐφεσ. εἰς τὸ δ' κεφάλ. Καὶ αὐτὸς ἔδωκε μερικῶς, νὰ εἶναι Ἀπόστολοι, καὶ ἄλλοι νὰ εἶναι Προφῆται, καὶ ἄλλοι νὰ εἶναι Εὐαγγελισταί, ἢ ἄλλοι νὰ εἶναι Ποιμνίες, καὶ Διδάσκαλοι. εἰς τὴν Συνάξοσιν τῆς ἀγίων, εἰς τὸ ἔργον τῆς διακονίας, εἰς τὴν οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Χριστοῦ. Ὡς ὅτι ὁ Ἀπόστολος ἔξεκαθαρισά μᾶς ἀποδείχῃ, ὅτι τὸ τάγμα ἐπὶ ὅπως ποι-

Β Β Β

μὲν,

μόνον, (ἤγαν, τῆς ποιμνίων) να εἶναι μετὰ τὰς πα-
 ροισιν ἔχει ἑορτασθῆναι. Τὸ λοιπὸν ἐκεῖνα ὅπερ
 ἐγγίζουσι πρὸς τὸ να ἔχουσιν ἐπιτελεῖται οἱ Ποιμένες,
 ἀπὸ τῶν ἰδίων τῶν ὀνομασθῆναι, ἢ ἢ ἢ ἢ να τὰ
 γνωρίσωμεν. Διότι ὡς καὶ ὡς ὁ ἰδιώτης βοσκὸς
 πρὸς τὸ να βόσκη τὸ μανδρὶ ὅπερ ἔχει ἐμπισδύθη, να
 τὸ πειθαρχῆσαι, να τὸ φυλάττειν καὶ να τὸ κυβερνᾶν,
 ἐπιτελεῖται οἱ Πνευματικοὶ Ποιμένες πρὸς τὸ να πρὸς ἐ-
 χου τὴν Ἐκκλησίαν ὅπερ εἰς ἔργα τῶν εἶναι, ἐμ-
 πιστεῖται, τῶν ὁποίων τῶν κραζέει ὁ Θεὸς εἰς ῥωτη-
 ρίαν: Καὶ ὅτι εἶναι βοσκὴ τῆς λογικῶν πρὸς τῶν.
 ἢ ὁποία βοσκὴ δὲν εἶναι ἄλλη, πρὸς τὸ κήρυγμα
 καὶ ἡ διδασκαλία ἔχει ἑορτασθῆναι, αἱ ἁγασμῶν
 τάξεις τῆς πρὸς τῶν καὶ τῆς Μυστηρίων ὅπερ πρὸς ἐ-
 χου) εἰς ἐπιτελεῖται τὸν Θεῖον λόγον. ἢ ὁποία διδα-
 σκαλία ἔχει ἑορτασθῆναι, λέγει) ῥαβδὶ ὅπερ βασι-
 τα ἀπὸ τῶν βοσκῶν, μετὰ τὸ ὅποῖον συγχεῖται καὶ κυ-
 βερνᾶ τὸ μανδρὶ. Εἰς τὸσον ὅτι φανερόν εἶναι πῶς
 τὸ ἔργον τῆς διδασκάλων καὶ ἰσχυρῶν ἔχει ἑορτασθῆναι
 γὰρ τὸ πρὸς τῶν εἶναι ὅτι τὸν πρὸς τῶν Θεῖον λό-
 γον τῆς Περὶ τῶν καὶ Ἀποστόλων, να τὸν πρὸς τῶν
 λησὶ καὶ να τὸν διηγεῖται) μετὰ ἄλλοι διδασκαλίαν
 ἐλευθερὰ ἔχει καθαρὰ ἔχει λαῶν, διὰ να ὠφελεῖται)
 οἱ ἀκροαταὶ τὸσον εἰς τὸ φανερόν κοινὰ, ὡς ἀν με-
 ρικὰ ἔχει καθ' ἑνῆ, ἢ ἢ ἢ, εἰς τὸ να παιδύσασιν, να διορ-
 θώσασιν,

θώνουσι, να παρηγορῶσι, να ἐλέγχουσι, ἢ να κη-
 ρύσουσι τὴν Ἐπιστολὴν καὶ μετάνοιαν πρὸς τὸν
 Θεὸν, καὶ τὴν Φιλίωσίν τε διὰ μέσου τῆς πίστεως τῆς
 Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐλέγχοντες καθε πλάνην ἢ αἵρεσιν
 διὰ μέσου τῆς Θείας γραφῆς, ὅπως ἐναντιώνεται
 εἰς τὴν ὀρθήν της καὶ ἀγίαν Διδασκαλίαν. Τα
 λεγόμενα ἐτέτα τα φανερώνα ξεκαθαρισὰ ἢ
 Θεία γραφή, μέρου μὲν ὁ Ἄγιος Ἀπόστολος
 Παῦλος, λέγει, εἰς τὴν πρώτην πρὸς Τιμόθεον
 Ἐπιστολὴν, ὅτι να κοπιᾶζουσιν ἡμεῖς μετὰ τὸν
 λόγον¹. Καὶ εἰς ἄλλον τόπον ἀκόμη προσθέν, ὅτι
 να γίνε² τὸ κ³ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως³. Καὶ
 πάλιν ὅτι να πρέπη ἔποιμν⁴ να κρατῆ τὸν πιστὸν
 λόγον τῆς διδασχῆς, ἢ να νεθετα ὀρθὰ τὸν λόγον τῆς
 ἀληθείας⁴. Καὶ πάλιν, ὅτι ἐκείν⁵ ὅπως πρὸς φη-
 τούτ, μιλεῖ εἰς τοὺς ἀνθρώπους διὰ οἰκοδομὴν καὶ
 ᾧσακίνησιν ἢ παρηγορίαν⁵. Καὶ σ' ἄλλον τόπον
 λέγει πῶς ἢ ἔλογε τα ᾧσαδύγμα δ'είχνε⁶ τῆς
 λεγομνῶν τέτων εἰς τοὺς ποιμνῆας, φανερώων-
 τας πῶς ἐδίδαξε ἢ κοινὰ σὸ φανερόν, ἢ μερικὰ
 σα σήμα· μαρτυρῶντας ἐκείν⁷ τὴν μετάνοιαν
 ἢ πίσιν ὅπως εἶνα εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν⁶.
 Ὡς καθὼς διηγᾶται καλῶτα τὸ χεῖρος ἢ ἔρ-
 γον ἔδιδασχε ὅπως κηρύσσει τὸν λόγον ἔθε⁸, εἰς
 τὴν β'. πρὸς Κορ. κεφάλ. ε'. σίχ. ιη', ιθ', κ', λέ-
 γωντας:

¹ α'. Τιμ.
² ε'. ιζ.
³ Ρ' αμ. ιβ'. η'.
⁴ ἢ γαν, ἴσια
 καὶ σωτὰ τῆ
 φιλίωσιν
 ἐτέτα τ' δι-
 δασκαλίας τ'
 πίστεως, μὲν
 ἡγάσονται
 εἰδὲ προσέ-
 νομεις τίποτε
 ἀπὸ τῆς πρὸς
 χεῖρα τ' κα-
 τολικῆς της
 νεθεσίας.
⁵ Ρ' αμ.
 ιβ'. ε'.
⁶ τ' τ' α'. ιθ'.
⁷ β'. Τιμ.
 β'. ιθ'.
⁸ α'. Κορ.
 ιθ'. γ'.
⁹ Πρὸς ε'. κ'.
 κ', κα'.

Β Β Β 2 γωντας:

† ἡ γων, ὅλα
τὰ ἀγαθὰ.

γωνίας: Καὶ τὰ † πάντα εἶναι ἀπὸ τὸν Θεὸν ὅπερ
μας ἐφιλίωσε μὲ τῷ λόγῳ, διὰ μέσθ τοῦ
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἢ ὁποῦν μαῖς ἔδωκε τὴν ὑπηρεσίαν
τῆς φιλιώσεως. Ὅτι ὁ Θεὸς ἦν ὁποῦν ἐφιλίωσεν
τὸν κόσμον μετὰ τοῦ λόγου εἰς τὸν Χριστόν, μὴ λο-
γαριάζωντας τὰ σφάλματά τες· ἢ ἔβαλε
τὸν λόγον τῆς φιλιώσεως. Διὰ τὸν Χριστόν λοιπὸν
ἐμεῖς ὡσὰν ἀποκρισάρι ἐκείνους φέρνομεν ματὰ-
τα, ὡσὰν ὅπερ ἡμεῖς ἀκαλεῖ ὁ Θεὸς διὰ μέσθ μας·
ἢ ἡμεῖς ἀκαλοῦμεν διὰ ὄνομα Χριστοῦ, φιλιω-
θῆτε μὲ τὸν Θεόν. Καὶ διὰ τὴν ἐλεγξιν τῆς ἀκα-
θάρτου διδασχῆς λέγει εἰς τὴν πρὸς Τίτην Ἐπιστο-
λὴν κεφαλ. α'. θ'. ὅτι πρὸς τὴν Ἐπισκόπον ἀκριβῆ
τὸν πιστὸν λόγον τῆς διδασχῆς, διὰ νὰ δυνῆ) νὰ ἐ-
θέλῃ σὺ ἄλλους μετὰ τὴν ὀρθὴν διδασκαλίαν, ἢ νὰ
ἐλέγχει ἐκείνους ὅπερ ἐναντιώνεν), ἢ νὰ σὺ ἀπο-
σομίζη. Τὸ δεύτερον ἔργον ἢ χεῖρος τῆς διδασχῆς τῆς
Θεῖς λόγου εἶναι τὰ κεινὰ ἀκακάλα ὅπερ γίνεν)
εἰς τὸ φανερόν διὰ ὅλην τὴν Ἐκκλησίαν, καθὼς
ἔστῃ εἰς τὸ 5. κεφαλ. εἰχ. δ'. τῆς Ἀποστόλων
ἀποδείχεν), εἰς τὸ ὁποῖον ὁ Παῦλος ἀποβλέπων-
τας λέγει εἰς τὴν ἀ' πρὸς Τιμόθεον. κεφ. β'. εἰχ. α'.
ἔτζη. Παρακαλῶ λοιπὸν πρῶτί τερα ἀπὸ ἐλα, νὰ
καμῆτε δέησες, πρὸς θυγαῖς, ἀκακάλεσες, δι-
χαρισταῖς, διὰ ὅλους σὺ ἀνθρώπους, διὰ σὺ βα-
σιλεῖς,

σλείς, ἢ δια ὅλης ὁπ᾽ εἶναι εἰς ταῖς ἀξίας, ἢ τὰ
λοιπά. Τὸ τρίτον, ὅτι ἐτέρῳ πρέπον εἶναι νὰ ὑπε-
τέσῃ τὰ Μυσήρια ἐκεῖνα ὅπ᾽ ἐπὶ ἀγάφην ὁ Χριστὸς
ἢ ἐνομοθέτησε νὰ εἶναι αὐτὰ σφραγίδες τῆς χάρι-
τός τε. διότι ὁ Χριστὸς τῆς Ἀποστόλων ὤρεσεν ὅτι
νὰ βαπτίζουσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, ἢ τοῦ Υἱοῦ, ἢ
τοῦ ἁγίου Πνεύματος. συμφωνᾷ καὶ ὁ Παῦλος λέ-
γωντας εἰς τὴν ἀ' πρὸς Κορ. κεφ. ια'. κγ'. ἔτζη:
Διότι ἐγὼ ἐκεῖνο ὅπ᾽ ἐστὶν ἐπὶ ἀγάφῃ τὸ ἐπὶ ἀ-
λαβὰ ἀπὸ τὸν Κύριον, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς,
τῆς νύκταν ἐκείνου, ὅπ᾽ ἐπὶ ἀγάφῃ, ἔπασε
ψωμί ἢ τὰ λοιπά. Καὶ τὸ ὑστερον πρέπον ὅτι ὁ
ὑπερέτα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Θεᾶς, νὰ εἶναι κεραι-
μοὶ νὰ παιδεύσῃ μὲ ἐπιμέλειαν πρεπέμματα
καὶ πῶς ὁ ἴδιος Χριστὸς τὸ Κυριακόν τε πρε-
σάγμα τῆς Ἀποστόλων ἐπὶ ἀγάφῃ. Διότι ὁ
Χριστὸς ἔσωντας καὶ νὰ μιλήσῃ τῆς Ἀποστόλων
διὰ τῆς χειτανικῆς παιδείου, ἐπρόθεσε καὶ
ἐτέτα, ὅτι ὅσα αὐτὸν δέσειε ἀπάνω εἰς τῆς γῆν, θέ-
λεσιν εἶσε δερμά εἰς τὸν ἔρειον. Καὶ ὁ Παῦ-
λος θέλει ὅτι ὁ ἐπίσκοπος νὰ φρονιζῇ καλὰ
μὲ ἐπιμέλειαν τὸ ἴδιόν τε σπήτι, καὶ νὰ τὸ κυ-
βερνᾷ. Ἀμὴ αὐτὸν δὲν ἡξούρη νὰ κυβερνήσῃ τὸ
ἴδιόν τε σπήτι, πῶς θέλει ἐπιμελήσῃ τῆς Ἐκ-
κλησίας τῆς Θεᾶς; Διὰ τῆς Ποιμνῆς κεραιζεν

¹ Ματθ.
ιθ'. ιη'.

² α'. Τια.
γ'. δ', ε'.

Β β β ;

εἰς

εἰς ταῖς ἀγίας γραφαῖς οἰκονόμοι ἢ Ἐπίσκοποι
 ἔ' Θεῶ, διότι προσέχουσι τὸ σπήτιν ἔ' Θεῶ ὅπῃ
 (σωνασρέφον¹)², διὰ νὰ χυθῶσιν ὅλα πρεπέ-
 ρηνα ἢ κτ' τάξιν³, ἢ μετὰ κληθῶσα ὅπῃ ἔδῶθη
 ἀνοίγει⁴ ἢ κληθῶνε⁵) ἢ βασιλεία τῆς ἐρανῶν κτ'
 τὴν ἐν ὅλῳ τῷ Θεῶ⁶. Ἀπὸ ἐτέταλοιπὸν φα-
 νερόν εἶναι, πῶς καλὸν ἔργον εἶναι ἢ Ἐπισκοπή,
 ἐπέδῃ καὶ διὰ μέσεως τόσα τελφῶνεν⁷). Καὶ
 ἀναγκαῖον εἶναι πολλὰ διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς
 ἀνθρώπων. Διὰ τῶ ὁ Κύριος ἠθέλησε βέβαια
 ὅτι νὰ διὰ μὴ πάντα ἡ τάξις ἐτέτη. Διότι πέμ-
 πῶνας ἔδῶ Ἀποστόλος εἰς τὴν ἀγίαν ἐτέττω
 ἔω ηρεσίαν, τρίτης λογιῆς εἶπεν: νὰ, ὅπῃ ἐγὼ
 εἶμαι μετ' ἔ' λόγους ὅλαις ταῖς ἡμέραις, ὡς τὸ
 τέλος ἔ' κόσμου⁸. Ἀπὸ τὸ ὅποιον ἐτέττω, μεθ' ὀκο-
 λίαν ἢ μπορεῖν νὰ καταλάβωμεν ἔ' Κυρίως τὴν
 ἐννοίαν, ἢ γεν, τὴν ἱεραρχίαν, (διότι τὰ πρῶτα
 ἐκεῖνα ὅπῃ μετὰ ὅποια ὁ Κύριος ἐμίληε, ἀνθρώ-
 ποι βέβαια ἦταν θνητὶ) ὅμως, τὴν γῆν ἐτέτη ποτὲ
 δὲν θέλει καταλυθεῖ. Διὰ τῶ ἢ ὁ Παῦλος πρῶτα γ-
 γέλλῃ ἔ' Τιμοθέε, διὰ μέσεως τρίτων, ἢ γεν, ἐκεῖ-
 να ὅπῃ ἀκασες ἀπὸ λόγους διὰ μέσεως πολλῶν
 μαρτύρων πρῶτα ἔδῶσε τα εἰς πῶς ἀνθρώπους, ὅπῃ
 νὰ εἶναι ἰκανοὶ νὰ διδάξουσι ἢ ἄλλους⁹. Οἰμοίως ἢ
 τὸν Τίτην ἔσῶνας καὶ νὰ τὸν ὀρδινιάση Ποιμῆρα,
 πρῶτα γ-

¹ Λεκ.
 εβ'. μβ'.
 Τίτ. α'. ζ'.
 α'. Πέτρος.
 δ'. ι'.

² α'. Κορ.
 ιδ'. μ'.

³ Ματθ.
 ις'. ιθ'.

καὶ ιη'. ιη'.
 Γωα'. κ'.
 κβ', κθ'.

⁴ Ματθ.
 κη'. κ'.

⁵ τὸ θέλημα.

⁶ β'. Τιμ.
 β'. β'.

ὡς ἀγγέλλεται νὰ καταστήσῃ εἰς κάθε τόπον Πρεσ-
βυτέρους'.

Tit. α'. ε'.

Ε'πεὶ δὴ λοιπὸν καὶ ἐμεῖς ἔσωντας ἢ νὰ φρονί-
ζωμεν διὰ νὰ φυλάξωμεν ἐτέτλω τὴν ὑπε-
ρησίαν ἀβλαφτην, εἰς τὸ παρὸν τῶ ρα νέον Ἐκκλη-
σιασὴν μέλλομεν νὰ περιβάλλωμεν εἰς τάξιν.
Καὶ πολλὰ ῥᾶς εἶπαμεν ἢ ἀρκετὰ διὰ τὴν ὑπόθε-
σιν ἐτέτλω. Ἀμὴ ἐσὺ ὁ Δ. νὰ ἀποκριθῆς εἰς ὅσα
καὶ αὐτὸν ἐρώησω, διὰ νὰ ἀκριβοῦς, καὶ νὰ γῆρας
καθ' ἐν ἑξ ἡμέραις, πῶς ἐπεθυμᾶς νὰ λάβῃς τὴν
ἐπισκοπιῆς ἐτέτλης τὴν ἐπιμέλειαν καθὼς πρέπει.

Καὶ ἐν πρώτοις σὲ ἐρωτῶ ἀνίσως ἢ εἰς τὴν καρ-
δίαν σε ἀγροικᾶς πῶς νόμιμα ἀπὸ τὴν Ἐκ-
κλησίαν ἔθεῖς, ἢ πῶς διὰ μέσεως ἐκαλέσθης
ἀπὸ τὸν Θεὸν εἰς τὴν ἐπιμέλειαν τῆς ὑπερησίας
ἐτέτλης;

Καὶ ἔπειτα ἀνίσως καὶ ταῖς ἀγίαις γραφαῖς
τῆ παλαιᾶς ἢ νέας διαθήκης, λογιάζης νὰ
εἶναι ὁμόνοτον ἢ ἰδίον ἢ καθολικὸς τῆ θεολογία,
καὶ ἡ τελεία διδασχὴ τῆ σωτηρίας, μισῶντας καὶ
ἀποσρέφωντας ὅσα καὶ αὐτὸν εἶναι ὅπερ ταῖς ἐναν-
τιώνονται;

Καὶ

Καὶ τὸ ὕστερον ἀκόμι ἀνίσως καὶ τὰ ζῆς νὰ κά-
 μης ἐκείνο ὅπερ εἶσαι χρεώσης σωσὰ καὶ πρε-
 πέμματα, καθὼς τὰ προλεγόμενα ἀνωθεν ἐφα-
 νερώσασι. Καὶ νὰ σολίζης μὲ ἀσέβειαν τὴν ὀρθὴν
 καὶ ἀγίαν διδασχὴν τῶν Θεῶν λογίων, ὑποτάσσων-
 τας τῷ λόγῳ σε εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν νεθεσίαν,
 καὶ εἰς τὴν κοινὴν τάξιν καὶ κανόνα τῆς Ἐκκλησίας,
 ἀν' τύχη καὶ καμίαν φορᾶν, ἢ εἰς διδασχὴν σε, ἢ εἰς
 ἄλλο τίποτες πρᾶγμα ὅπερ νὰ σφάλῃς εἰς τὸν
 καιρὸν τῆς ζωῆς σε;

Εἰς ἐτέρα ὅλα θέλη ἀποκριθεῖ, ἐτζη τριέτης
 λογῆς εἶμαι πρὸς σου, καὶ ἔχω τὴν γνώμην
 μ' ὄλλω με τὴν καρδίαν.

Καὶ ὕστερα ἀπὸ ἐτέρα ὁ ὑποκρίτης ἐκεῖνος ὅπερ τῆς ἐρώτησε,
 ἢ καὶ πλείτεροι νὰ ἐλάχασι πυρῶν, ἀπὸ τῶν ἀφτερε-
 γῶν ἀλλ' ὅπως θέλη ἀπηθώσῃ τὸ
 χεῖρ τε λέγωντας ἐτζη.

Εὐχῆ.

Ο Θεὸς ὁ οὐρανόμας Πατέρας ὅπου σε
 ἐκάλεσεν εἰς ἐτούτῳ τὴν ὑποκρίσιν, νὰ
 σὲ φωτίσῃ μετὸ ἀγιόν τε Πνεῦμα, καὶ μετὸ χέ-
 ρεν τε νὰ σὲ δυναμώσῃ, καὶ ἐτζη νὰ σὲ κυβερνήσῃ
 καὶ νὰ σὲ ὀδηγήσῃ εἰς τὴν ὑποκρίσιν σε ἐτούτῳ,
 διὰ νὰ περπατήσῃ εἰς αὐτὴν μετὰ καρποφορίαν κα-

θῶς

Ὡς πρέπει, εἰς δόξαν τῆς μεγαλοπόου τοῦ ὀνόμα-
τός τε, καὶ εἰς αὔξησιν τῆς βασιλείας τοῦ Υἱοῦ τε Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ἀμὲν.

Καὶ ἔπειτα ὁ ὑποκρίτης διὰ τὸ ἄμβωνα, ἐτέθη τὸν νέον διδασκὴν
ὅπως ἐτελεῖσθε, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ὅλην ποιῶν, θέλει
ὑποκινήσει ποιότητος λογῆς, διὰ μέσων ἐτέ-
των τῶν λόγων ἐτίθη λέγωντας.

ΤΟ λοιπὸν ἐσὺ ὦ ἀδελφὲ ἠγαπημένε καὶ Κυώ-
δουλε ἐν Χριστῷ. Πράσσε καὶ λόγους με¹ Κολοσ.
ἄ. ζ'.
εδ'. ζ'.
τῶν ἀδελφῶν, καὶ τῆς ποιμνίας σου ὅλης, εἰς ἐκεῖνο ὅπως
σε ἔβαλε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπίσκοπον, ναὶ ποι-
μαίνης τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ὅπως ἀπόκτησε διὰ
μέσων τοῦ ἰδίου αἵματος². Ἀγάπην ἔχει εἰς τὸν³ Πετ'.
κ'. κη'.
Χριστόν, καὶ βόσκει τὰ πρόβατά τε, φρονιζώντας καὶ
φυλάσσοντας τὰ ἐμπειρικά, ὀχτανικῶς, ἀμὲν
μετὰ χαρῆς θεληματικῶς σου, μὴ με κακὸν κέρ-
δος, ἀμὲν με προθυμίαν³. Μὴ δὲ ὡσανὺν ἐκα-³ α'. Πέτρ.
ε'. β'.
τακυρίους οὗτοι κλήρους, ἀμὲν γίνεσθε ὑποτάγματα
τῶν πιστῶν, εἰς λόγον, εἰς τὴν Κυριότητα φιλίᾳ, εἰς
τὴν ἀγάπην, εἰς τὸ Πνεῦμα, εἰς τὴν πίστιν, εἰς
τὴν καθαρότητα⁴. ἔχει τὸν νῦν σου εἰς τὴν ἀνά-
γνωσιν, εἰς τὴν νεθεσίαν, εἰς τὴν ὑποκίνησην, καὶ εἰς
τὴν διδασκαλίαν. Μὴ ἀμελήῃς εἰς τὸ χρέος
ὅπως εἶπες λόγους εἶναι. Εἰς τέτα μελέτα, εἰς ἐτέ-
τα ἀς εἶσαι, διὰ ναὶ εἶναι ἡ προκοπή σου φανερὴ

Γγγ

εἰς

¹ α'. Τιμ.
δ'. ιγ', ιδ',
ε', ις'.
² β'. Τιμ.
β'. γ'.
³ α'. Τιμ.
δ'. ις'.
⁴ α'. Πέτρ.
ε'. δ'.

εις ὅλους. Ἐ΄χε τὸν νεῦσθ εἰς τὴν διδασκαλίαν ἢ
καρτέρει εἰς αὐτά'. Κακοπάθησε ὡς καλὸς στρα-
τώτης Ἐ΄ησθ Χεισθ². Διότι κάμνωντας ἐτέτρ, ἢ
Ἐ΄λόγισθ θέλεις ζωσθ, ἢ ἐκείνης ὅπῃ σθ ἀκέρ-
σι³. Καὶ ὅταν φανῆ ὁ ἄρχιποιμῆνας, θέλεις λά-
βθ τὸν ἀμαρῆνινον σέφανον τ' δόξης⁴.

⁵ β' Κορ.
ε'. κ'.

Καὶ ἐσεῖς ὡ χειριανοὶ ἢ γαπημῆροι, δεχθῆτε
τὸν Λέτρεγόν σας ἐτέτρ, καθὼς θέλεις ὁ Κύ-
ριος, μὲ καθε χαρᾶν, καὶ ἐχέετεν πμημῆρον,
ἐπέδῃ ἢ ὁ Θεὸς ὡρα καλεῖ δια μέσθ τθ'. Ἐ΄σων-
τας νὰ ὡρα λαβένειε ἀπὸ λόγισθ τὸν λόγον Ἐ΄
Θεσθ ὅπῃ θέλεις ἀκέρ, δεχθῆτε τν ὄχι ὡσανὺ λό-
γον ἀνθρώπων, ἀμὴ καθὼς ἢ εἶναι ἀληθινὰ ὡσανὺ
λόγον Ἐ΄Θεσθ⁶. Ἀς εἶναι δῦμορφα τὰ ποδάρεα
ἐκφνῶν ὅπου διαγελίζου τὴν εἰρήνην⁷. Πείθεθε
σθὺ ὡρεσθς σας, ἢ ὡρα κέετες. Διαλὶ ἐτέτρι
ἀγρυπῆσι δια ταῖς ψυχαῖς σας, ὡσανὺ ἐκείνοι
ὅπῃ μέλλουσι νὰ ἀποδώσθσι λογαριασμὸν, δια
νὰ κάμνν τθρ μῆ χαρᾶς, καὶ ὄχι ἀνασενάζον-
τες, διαλὶ ἀνωφελὲς ἤθελεν εἶσαι ἐτέτρ εἰς ἐσᾶς⁸.
Καὶ ἐτζη κάμνουτες θέλεις ἐμπερὶ ἢ εἰρήνην Ἐ΄Θεσθ εἰς
τὰ σπήπασας⁹. Καὶ δεχόμενον ἐτέτρν εἰς ὄνομα
Προφήτθ, θέλεις λαβθ πλερωμῆν Προφήτθ¹⁰.
Καὶ δια μέσθ τθ λόγισθ ἐτέτθ πιδύοντες εἰς τὸν
Χεισθ,

⁶ α'. Θεωσ.
β'. ιγ'.
⁷ Γ' ωμ. ι'. ιε'.

⁸ Ε΄θρ.
ιγ'. ις'.

⁹ Ματθ.
ι'. ιγ'.
Λυκ. ι'. ε'. σ'.
¹⁰ Ματθ.
ι'. μα'.

Χεισθ,

Χριστὸν, θέλετε κληρονομήσει διὰ τὸν Χριστὸν τὴν
αἰώνιον ζωὴν. Ἀμὴ ἐπέδῃ εἰς ἑτάστα κανεῖς δὲν ^{Γ' αὐτ.}
φθάνει ἀπὸ λόγου τε, ἄς Ἰπκαλεω ἔμμε τὸν ^{ε' κδ'.}
Θεὸν, μέθυ χαρισίαν, ἔτζη. ^{κ' κ'. λ. α'.}

Εὐχή.

Ὡς εὐσπλαγχνε Πατέρα, εὐχαριστῶ σε
ἐπέδῃ ἠθέλησες ὅτι ἀπὸ τὸ ξεπεσμῶν ἀν-
θρώπινον γένος, διὰ ὑποηρεσίας τῶν ἀνθρώπων νὰ
συμμαζώξης Ἐκκλησίαν εἰς ἕ λόγου σε εἰς αἰώ-
νιον ζωὴν. Καὶ ὅτι ἀκόμη τῆ Ἐκκλησίας ἐτέτης καὶ
τῶρα ὅπ' ἔνα εἰς ἐμας, ἔχωντας τὴν περόνοιαν καὶ
ἐννοιαίτης, τ' ἐχάρισες ὑπερέττω πιστὸν καὶ ἀξιον.
Διὰ τῶν πᾶσα καλεῖ σε ὅτι νὰ τὸν ἀξιώσης
πάντα εἰς τὸ καλοκαλλήτερον νὰ εἶναι Ἰπλή-
δῆ: Καὶ νὰ φθάσει ἀκάνετα εἰς τὴν ὑποηρεσίαν
ἐτέττω ὅπου τὸν ἐμπιστεύσης, ἀνοίγωντας τε τὸν
νοῦν, νὰ καταλαβένη ταῖς Θεαῖς γραφαῖς, καὶ
αὐτάμα δίδωντας χάριν, τὸν λόγον, νὰ ἀνοίξη
τὸ σῶμα καὶ παρρησίαν νὰ γνωρίση καὶ νὰ ὑπο-
ρήση τὸ Μυστήριον τῆς Θεῖας Εὐαγγελίας. Δός τε ^{Ε' φισ.}
σοφίαν καὶ ἀνδρείαν εἰς τὸν λαὸν ὅπ' ἔβαλε νὰ ^{ε' ιβ'.}
κυβερνᾷ, νὰ τὸ διορθώνη καὶ εἰρηνικὰ νὰ τὸ φυλά-
γη, διὰ νὰ πληθαίνη διὰ μέσ τε με αὔξησιν ἀρε-
τῆς ἡ Ἐκκλησία σε. Καὶ δυνάμωσέ τιν εἰς κάθε

Γγγ 2

κόπον

Ἰ. Μ. τ. θ.
κ. ε. κ. ε.

κόπον ἢ πφρασμὸν ὅπῃ νὰ ἔστω ἐβη εἰς τὴν ὑπε-
ρεσίαν τε, διὰ νὰ εἶναι σερεωμῆθ' διὰ μέσου τ'
παρηγορίας ἑαγίου Πνύμαθ', ἢ ὑπομῶν-
τας ὡς τὸ τέλθ', νὰ ἐμπῆ δ' ἔλθ' ἀγαθὸς εἰς τὴν
χαρὰν ἑα Κυρίου του'. Καὶ ἔλα ἔτ' ἐτού πλου-
σιοπάροχα δόσε τὴν χάριν σου, διὰ νὰ πορβύεθ'
καλὰ καθὼς πρέπθ' με τὸν ποιμῆνα τυ ἐτ' ἔτην,
γνωρίζωντάς τυ νὰ εἶναι ἀποσαλυμῆθ' ἀπὸ σ' ἐνα
τὸν Θεὸν, ἢ νὰ δέχεται τὴν διδαχὴν τε με καθέ
διδάξαν καὶ προσοχὴν, ἢ νὰ ὑποτάσθ' ταῖς
νουθεσίαις τε, διὰ νὰ γῆν μέτ' ἑα αἰωνίου
ζωῆς διὰ μέσου ἑα Θεοῦ ἐτ' ἐτού λόγου, πισδ' ὠν-
τας εἰς τὸν Χριστόν. Ἐπάκουσέμας ὦ Πατέρα,
διὰ μέσου ἑα ἡγαπημῶν σε Υἱῶ, ὁ ὅποιθ' τριῆτης
λογῆς μαῶς ἐδίδαξε νὰ ἑα προσουχόμεσθε.

Πάτερ ἡμῶν, ἢ τὰ λοιπά.

ΤΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΔΕΙΞΕΩΣ

ΤΩΝ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΚΟΝΩΝ

γινόμμενα, ὅπῃ ἢ αὐτὸ τῶν τυ, ἢ αἰτήμα ἢ χάρμα.

νὰ βεβαιωθῶσι, καμινθ' χρεία με ἐτ' ἔτην

τ' τύπν νὰ μετ' ἀχέει (ζων),

ἢ πῶς τυ χεί.

Ὡ ἡγαπημῶν χριστιανοὶ, ἑαῶς ἐδιαλαλήθη
πολλαῖς φοραῖς, καὶ ἐμάθετε πῶς ἑαῶς
ἐπ' ἑα-

ἐπερβάλησαν ἢ Ῥαῖς ἀναφέρωντες τῶν παρόντων ἀδελφῶν μας Πρεσβυτέρων καὶ Διακόνων τὰ ὀνόματα, διὰ ναῖ ἤθελε φανηθῆ ὅποιος εἶχε τίποτες ἐμπόδιον ἐναντίων τῆς σερεώσεώς των. Καὶ ἐπεὶ δὲ ἐπερβάλλε πινὰς κανένα τες νόμιμον ἐμπόδιον, τῶρα εἰς τὸ ὄνομα τῶ Χριστοῦ φέροντες ἀποφασίσθε τὰ τεταχμῆα τῶ ἀποδείξεώς των.

ΔΙΑ τῶν ἐσείς ὧ ἀδελφοὶ εἰς τὸ παρὸν τῶρα ὅπερ μέλλει να ἀποκαταστηθῆτε Πρεσβύτεροι καὶ Διάκονοι, καὶ ἀκόμη καὶ ἐσείς ὅλοι ὅπερ δὲ εἰσεκεῖ παρῶν, πρῶτον μὲν ἀκέρσειε ἀπὸ τὰ Θεῖα λόγια κάποιαν κοντολογημῆα διήγησιν, τῶ τάξεως καὶ ὑπηρεσίας τῶν τριῶν. Καὶ ὅσον διὰ τοῦ Πρεσβυτέρου, κάμνε χρεία να γνωρίσωμεν καλά, πῶς τὸ ὄνομα ἐστὶν τῶ Πρεσβυτέρου (εἶναι μεταφερημῆον ἀπὸ τῆ παλαιῆ Διαθήκῃ, ἢ σημαδούφ ἀνδρωπον ὅπερ δὲ εἰσεκεῖ) εἰς κάποιαν ἀξίαν τιμημῆσιν.) ἢ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶ Χριστοῦ (Πρεσβύτεροι ἐστὶν διπλὰ τὰ πρῶτωπάτους τιμῆ), ἔσωντας ἢ να λέγη ὁ Ἀπόστολος ὅποι Πρεσβύτεροι ὅπερ εἶναι καλοὶ πρῶτοι, ἀς ἔχουσι διπλὴν τιμὴν τιμῆν, μάλιστα ἐκείνοι ὅπερ κοπάζουσιν εἰς τὸν λόγον ἢ εἰς τὴν διδασκαλίαν.

Γ γ γ 3

Ὡς ε.

Ὡς ἔπ' ἤμποροῦμεν νὰ γνωρίσωμεν ἀπὸ τῆς
 πῶς νὰ ἦταν δύο τάξεις τῆς Πρεσβυτέρων, ἀπὸ
 οὓς ὁποῖος, ἄλλοι ἐκοπάζουσιν εἰς τὸν λόγον καὶ
 εἰς τὴν διδασκαλίαν, καὶ ἄλλοι ὄχι. Καὶ ④ πρῶ-
 τῆ ἦταν ④ ὑπερέταξ' λόγος, ἤγουν, ④ Ποιμνίαι
 ὅπ' ἐκηρύσασιν τὸ Θεῖον Εὐαγγέλιον, καὶ ὑπερε-
 τῆσασιν καὶ τὰ Μυστήρια. Καὶ ④ δῆτεροι (ὅπ' ἔ-
 δ' ἐκοπάζουσιν εἰς τὸν λόγον, ὅμως, ὑπερεῖδ-
 σασιν τὰ πρᾶγματα τῆς Ἐκκλησίας) μερικόντες
 ἔργον πὶ ἐπάμνασι, ἔσωντας, καὶ νὰ ἐκοπάζουσιν
 αὐτάμα τὴν Ἐκκλησίαν καὶ νὰ τὴν ἐκυβερνήσασιν
 μετὰ ἁλφτεργῆς. Διότι μιλῶντας ὁ Παῦλ' ④ εἰς
 τὴν πρὸς Ρ' ὠμ. Ἐπιστολὴν κεφ. ιβ'. ἡ. διὰ τὴν
 διδασκαλίαν καὶ διὰ τὴν μοιρασίαν, ἤγουν, τὴν
 διακονίαν, ξεχωριστὰ πρὸθεντ' ἐκεῖνα ὅπ' ἔτῆς
 ὑπερεσίας ἐτέτῆς ἦταν ἴδια, λέγωντας, ὁ Πρε-
 σβ' νὰ κυβερνᾷ μετὰ δ' ἡ. Καὶ εἰς ἄλλον τό-
 πον, λογαριάζ' ταῖς κυβερνήσεις ἐκεῖνῶν ὅπ' ἔ-
 ἦταν βαλμνίαι ἀπὸ τὸν Θεὸν μετὰ χαρίσματα εἰς
 τὴν Ἐκκλησίαν'. Τὸ λοιπὸν τὸ γ' ④ ἐτέτῆ τῆς
 ὑπερεσιῶν, ὅπ' ἐκηρύσασιν τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον,
 εἶναι βοηθητικὸν ὅπ' ἐδίδ' βοήθειαν, καθὼς εἰς τὴν
 παλαιὰν Διαθήκην τὸ Λευϊτικὸν ὑποδιακονικὸν
 ἦτον, εἰς τὸν ἀ' ὑπερεσιῶν τὴν ἱρωσύνην, εἰς τὴν σκηνὴν,
 μετὰ σκηνίαις ὅμως πάντα αἱ τάξεις τῆς χωριστά.

ἡ. Κ. ρ.
 48. 27.

Καὶ

Καὶ ἀκόμι τῶ Ποιμνίων εἶναι ὠφέλημον νὰ σω-
 τροφιάζον) μὲ συμβοηθῆς τριῶν, ὅπῃ νὰ ἐμ-
 ποδίξαι καὶ νὰ ἀποδιώχῃσι κάθε τυραννίδα ἀπὸ
 τῆς Ἐκκλησίας Ἐ Θεῶ, ἢ κάθε αὐθεντίαν ἐναν-
 τίαν, ὡσαύτῃ ὅπῃ αὐτὴ εἶναι πρᾶγμα δύκολό γε-
 ρον νὰ πέσῃ, ὅταν δῦρεθῇ μὲ ἕνα, ἢ μὲ ὀλίγους
 ἀδελφούς ὅπῃ τὴν κυβερνῶσι. Καὶ ἐτ ζη ④ Δι-
 δάσκαλοι ἐτέρῃ Ἐ Θεῶ λόγῃ ἢ ④ Πρεσβύτε-
 ροι, ἕνα συνέδριον ἢ γὰρ μίαν Ἐκκλησιαστικὴν σω-
 τροφίαν, εἰκονίζουσιν ὅλο τὸ κορμὶ τῆς Ἐκκλησίας.
 Εἰς τὸ ὁποῖον συνέδριον ἀποβλέπει ὁ Χριστός, λέ-
 γωντας, εἰπέτε τῆς Ἐκκλησίας'. Τὸ ὁποῖον εἰς πο-
 σὼς θέλει τὸ εἰπεῖ καθ' ἕνα ἡμέρῃ τῆς Ἐκκλησίας
 ἀμὴ ξεκαθαρισὰ ἐκφινῶν τῶν ἰδίων ὅπῃ κυβερνῶσι
 τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ὅπῃ εἶναι εἰς τοῦτ' ἀπὸ λό-
 γου της διαλεγμῶν.

Ματθ.
 ιη'. ιζ'.

Τὸ λοιπὸν τὸ πρῶτον ἔργον ὅπου χρεωσοῦσιν
 νὰ κάμωσιν ④ Πρεσβύτεροι εἶναι, ὅπῃ νὰ σο-
 χάζον) πρῶτον μὲ ὅσον λήττεργούς ἀντά-
 μα τὴν Ἐκκλησίαν ὅπου ὅσον ἐμπισδύθη. Καὶ νὰ
 ξανοίγῃσιν ἀνίσως ἢ ὅλοι εἰς τὴν ὀρθόδοξον πίσιν
 ἢ ὁμολογίαν (ἐκείνη), καὶ κατὰ τὴν τάξιν της ὅπου
 εἶναι τεταγμῆ περπαλοῦσι. Νὰ νερθελοῦσι καὶ
 νὰ διορθώωσιν ἐκείνους ὅπου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν
 βαίνουσι

βάνχοι σκαύδαλα. Καὶ νὰ περσέχεν ὅσον εἶναι
 εἶναι βολέτον νὰ μὴ τύχη καὶ τὰ Μυστήρια μο-
 λωθεῖσι. Καὶ μετὴν χριστιανικὴν παιδείαν νὰ
 παιδεύοσι εἰς ἀμετανόητας. Καὶ ἐκείνης ὁποῦ
 Ἰησὺς ἐφέν ἢ μετανόησι, νὰ εἶναι δέχεν πάλιν
 μετὰ χαρᾶς, εἰς ταῖς ἀγκάλας τῆς Ἐκκλησίας·
 ὡσαύτ' εἶναι φανερόν πως ὄχι μοναχὰ ἀπὸ τὴν
 περλεγομένην Ἐκκλησίαν ἀπόφασιν, ἀλλ' ἢ ἀπὸ
 τὰ συχνὰ λόγια τῆς Θείας γραφῆς, ὅπως τὰ ἴδια
 βεβαιώσωσι, ὄχι ἀπὸ ἓνα ἢ δύο λόγους, ἀλλ' ἀπὸ
 πολλὰς εἶναι ὅπως ἐτάτα ἀποφασίζουσι.

α'. Κορ.
 β'. Κορ.
 β'. ε'. ζ'.

Τὸ δεύτερον, ἐπεὶ δὴ ὁ Ἀπόστολος οὐκ εἶπε ὅτι
 τὰ πρᾶγματα τῆς χριστιανικῆς γίνονται ὅλα
 καὶ τὴν τάξιν τῆς πηλικῆς καὶ πρεσβύτης, καὶ νὰ
 μὴ εἶναι ὑπερέτα πινὰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Θεᾶς, ἀλλ'
 εἶναι νόμιμα καλεσμένοι, καθὼς εἰς τῆς
 φανερώτατα εὐελοκόμοι κανόνες οὐκ εἶναι
 φανερόν εἶναι καὶ εἰς τῆς ἀκόμινα ἔχουσι ἔγνωσαν
 πρεσβύτεροι, νὰ συμβουλευοῦσι καὶ εἰς τῆς
 γούς διὰ τὰ πρᾶγματα ὅπου εἶναι τῆς καλῆς τά-
 ξεως τῆς Ἐκκλησίας, καὶ μάλιστα καὶ καθ' ἓνα χρι-
 στιανὸν με συμβαλὴν καὶ ἀνακίνησιν τὰν θεοῦ.

α'. Κορ.
 α'. μ'.

Τὸ τρίτον, ἐπιθυμῶν ἐγγίξιν ἔχουσι ἔγνωσαν
 καὶ νὰ φρονιζοῦσι ἀπάνω εἰς ὅλα διὰ τὴν

συνά-

σωαναστροφὴν καὶ διδασκαλίαν τῆς Διδασκλιῶν
 ὅπως κηρύσσοι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, διὰ τὸ εἶναι ὅλα
 ὡς ἐργημῶνα εἰς τὴν οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας, καὶ
 νὰ μὴν ἐμπάζουσι καμίαν ξένω διδασκαλίαν,
 καθὼς εἰς τὸ διαβάζωμεν εἰς ταῖς Πράξεις τῆς
 Ἀποστόλων, ὅπου ὡς ἀκινῶνα πρὸς ἑαυτὸν
 ἀπὸ τοῦ λύκου ὅπως ἔρχεν¹⁾. Τὸ ὁποῖον ἐτέτερον δια
 νὰ τὸ κάμωσι ὀρθὰ καὶ καλὰ ²⁾ Πρεσβύτεροι,
 κάμνῃ χρεία μὲ ἐπιμέλειαν νὰ σπευδάζωσι ἢ νὰ
 ἐξετάζωσι ταῖς Θείαις γραφαῖς, ἢ παντοῦ νὰ
 ἔχωσιν εἰς τὸν νοῦν τὰς τὰ Μυστήρια τῆς πίστεως.

¹⁾ ὡς ἔχει.²⁾ Πράξ. κ'.
καί. λθ'.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΤΩΝ

ΔΙΑΚΟΝΩΝ.

Καὶ διὰ τὴν ἀρχὴν τῆς τάξεως τῆς Διακόνων
 ἢ μπορῶμεν νὰ διαβάσωμεν εἰς ταῖς Πρά-
 ξεις τῆς Ἀποστόλων³⁾, ὅτι ἀπὸ τὸν παλαιὸν καιρὸν
 ἦσαν ὡς λόγιτοι ἢ φρονίδια τῆς διακονίας τῆς
 φτωχῶν, ἢ πῶς ⁴⁾ κτήρες ὅπως εἶχασι τόπους,
 ἢ σπήτια, τὰ ἐπέλεξαν ἢ ἔφεραν ταῖς πρῶταις
 ἐκείνων ὅπως ἐπέλεξαν, ἢ ταῖς ἐρίχνασιν εἰς τὰ
 ποσάματα τῆς Ἀποστόλων, ἢ ἐμοιράζοντες καθ' ἑνὸς
 καὶ τὴν χρεία ὅπως εἶχεν⁴⁾. Ἀμὴ ὕστερα ἔσονται ἢ
 νὰ γῆν γογγυσμὸς διὰ τὸ ἐσθλαλέπενταν αἰ χη-
 ρες τῆς ἑλληνιστῶν εἰς τὴν καθημερινὴν ὑποηρεσίαν,

³⁾ Πράξ.
κ'. β'.⁴⁾ Πράξ. δ'.
λθ', λε'.

Δ δ δ

διὰ

διὰ μέσσεσιν ὁρακινήτεωσ τῆσ Α'ποστόλων, ἐδιδά-
 λέχθησαν ἀνδρες ξεχωριστοὶ ὅπερ εἶχασιν μόνον
 τὴν ἐγνοίαν τῆσ ὑπερησίας ἐτέρεσ. Καὶ αὐτὶ δι-
 ερίκνυταν εἰς τὴν περσοδικίαν ἢ εἰς τὴν ὑπερη-
 σίαν τῆσ λόγου. Τὸ ὅποῖον ἐφυλάχθη ἀπὸ τότε εἰς
 τὴν Ἐκκλησίαν, καθὼς εἶναι φανερόν ἀπὸ τὰ λε-
 γόμενα τῆσ Α'ποστόλου πρὸσ Ρ'ωμ. ἐτ ζη: ἐκείνησ
 ὅπερ μετὰ οὐδὲνὰ τὸ κάμνη με ἀπλότησ. Οἱ λό-
 γοι λοιπὸν ἐτέτετο τῆσ Α'ποστόλου διὰ τὴν Δια-
 κονίαν ἐτέτετε λέγει. Καὶ σ' ἄλλον τόπον ὀνομά-
 ζοντας ταῖσ βοηθείαισ, σημαδὲν ἐκείνεσ ὅπερ
 ἀβοηθεσ οὐ φτωχὲσ ἢ δυστυχισμένεσ εἰς τὴν
 Ἐκκλησίαν. Ἀπὸ τὰ ὅποια ἐτέτετα ἠμπορεῖμεν
 νὰ καταλάβωμεν ποίασ λογῆσ εἶναι τὸ ὄφεικον
 ἐτέτε τῆσ διακόνων. Καὶ ἐν πρώτισ λοιπὸν αὐτὶ
 εἶναι χρεώσαι με ἐπιμέλιαν χωρὶσ δόλον ἢ συμ-
 μαζώνεσιν ἢ νὰ φυλάγασιν ταῖσ ἐλεημοσιύαισ ἢ
 ἐκεῖνα ὅπερ δίδασιν διὰ οὐ φτωχὲσ, ἢ τὸ πλεονό-
 τερον μάλιστα νὰ φρονιζασιν ὅτι πλεονόπαροχα
 νὰ δίδασιν τὴν βοήθειαν τῆσ φτωχῶν.

¹ Περξ. σ.
α', β', γ', δ'.

² Ρ'ωμ.
εβ', γ'.

³ α'. Κορ.
εβ', κη'.

⁴ ἠ τὰ ζη.

Καὶ τὸ ἄλλο μέρος τῆσ ἔργατεσ εἶναι, ἢ δια-
 μοίρασισ ὅπερ κάμνησιν, εἰς τὴν ὅποιασ ὄχι
 μοναχὰ οὐ κάμνη χρεία ν' ἄχασιν διάκεισιν καὶ
 φρονιμάδα, διὰ νὰ μὴ σκορπίζασιν ἐκεῖνα ὅπερ

συμα-

συμμαζώνουσιν εἰς σὺν μὴ χεφαζομήνας, ἀμὴ μὲ
 προθυμίαν ἢ μὲ ἀπλότητα σὺν φτωχὸς νὰ βοή-
 θῆσι θεληματικῶς ἢ μὲ ἡμερότητα καὶ τὴν ἐπι-
 λωὴν Παύλου ἔ' Α' ποςόλου'. Εἰς τὸ ὁποῖον τῆς
 θέλουσιν ὠφελεῖσθαι τριτάτους, ὄχι μόνον μὲ τὸ ἔξω-
 θεῖν δῶρον, ἀμὴ νὰ σὺν συμβοηθῆσι καὶ μὲ παρη-
 γορευτικὰς λόγους τῆς Θείας γραφῆς.

ῥ' αμ.
 β' η'.
 β' Κορ.
 θ' ζ'.

Τὸ λοιπὸν ὡς ἀδελφοὶ ἢ ἀγαπητοί, ὁ ὁ Δ.
 διὰ νὰ εἶναι φανερόν καὶ ἀκροατόν τῆ
 καθ' ἑνῶς, πῶς ἐτζηέσεις ἐχέει τὴν γνώμην ἐπι-
 μασμένην μὲ προθυμίαν νὰ λάβῃ ὁ καθ' ἕνα σας
 ταῖς τάξαις ἐτέταις, καὶ τὸ κάλεσμα ὅπως ἐπα-
 λέσθῃ, θέλει ἀποκριθεῖ εἰς ἐκεῖνα ὅπως θέλωμεν
 ἑαῖς ἐρωτήσῃ.

Καὶ τὸ πρῶτον ἐρωτῶ ἑσᾶς σὺν Πρεσβυτέρους ἢ
 Διακόνους, ἀνίσως καὶ εἰς ταῖς καρδίαις σας
 ἀγρυκᾶτε, ὅτι πῶς νόμιμα ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τῆ
 Θεᾶς, ἢ διὰ μέσους ἀπὸ τὸν ἴδιον Θεόν, εἰς ἐτού-
 ταις ταῖς ὑπηρεσίαις τῆς τάξεως τοῦ καθ' ἑνὸς ξε-
 χωριστὰ ἐκαλεσθήκετε;

Καὶ τὸ δεύτερον, ἀνίσως ἢ ὁμολογᾶτε πῶς
 καὶ Θεία γραφὴ τῆς παλαιᾶς καὶ νέας Δια-
 θήκης νὰ ἀφείχασιν τὸν μόνον λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ

Δδδ 2

τὴν

τιὴν τελείαν διδασχὴν τῆς ζωτικῆς, καταφερόν-
τες τὰ ὅσα καὶ ἀν' εἶναι ἀντιλεγόμενα ὅπως ταῖς
ἐναντιώνονται;

Τὸ τρίτον, ἀνίσως καὶ τάξειε νὰ κάμειε τὸ
προγραμματὸν σας ἔργον, καὶ τὴν ἴδιαν ἐκεί-
νην διδασχὴν ὅπως ἑσὺ ἐπιγράψῃ, ὅσον εἶναι
τὸ ἠμπορεῖόν σας πρὸς ἡμᾶς; ἢ γιν, ἐσεῖς Ὁ Πρεσβύ-
τεροι Ὁ Δ. εἰς τὴν κυβέρνησιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ
τὴν ὑπηρεσίαν ἀνάμα τῆς Θείας Εὐαγγελίας, καὶ
ἐσεῖς Ὁ Διάκονοι Ὁ Δ. εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς
φτωχῶν; Καὶ ἀκόμη ἀν' τάξειε ἀνάμα ν' ἀπε-
ράσειε με καθε δὲ σέβαν πμηλικὰ τὴν ζώήν σας,
ὑποτάσσοντες τοῦ λόγου σας εἰς ταῖς Ἐκκλησια-
στικαῖς νεθεσίαις, ἀν' τύχη καὶ καμίαν φορὰν
πίποτες φταίσετε;

Εἰς ἐτέτα θέλῃσιν ἀποκριθεῖ, Ναῖσκε.

Ἐπίτω ὁ λήττορος θέλῃ εἰπεῖ ἐτζη.

Εὐχή.

Ο Θεὸς καὶ Πατέρας ὅπου ἔχει τὴν δυνάμιν
εἰς ὅλα, ἀμποτες νὰ ἑσὺ δώσῃ τὴν χάριν τε
νὰ βιωσαναφῆτε πρὸς ἡμᾶς καὶ καρποφορηθῆτε εἰς
τὴν ὑπηρεσίαν σας ἐτέτω, ἀμήν.

Καὶ ὑμεῖς θέλητε ᾧδραμιν ἡσέτε τας κὺ ὄλλω τῇ Ἐκκλησίᾳ
Διὰ μέσθ ποιέτων λογέων.

¹ ἤγει, συμ-
εχλόσθ.

ΤΟ λοιπὸν ἐσεῖς ⁴ Πρεσβύτεροι να σπεδάζετε
να κυβερνήσετε τὴν Ἐκκλησίαν ὅπερ ἀν-
τάμα με σὺ λήτρεγες (ἄς ἐμπισδύθη, καὶ σο-
χαθῆτε τὸ σπήκι καὶ τὴν χώραν τῷ Θεῷ², να πορ-
μιωᾶτε κὺ να σὺ ᾧδρα γέλλε, δια να μιν σὺ
φθάση ἢ ἀπώλφα³. ἔχειε τὸν νῦν σας πορσεκλικὰ
να φυλάγε⁴) ἢ ὀρθοδοξία κὺ ἢ Θεοσέβια εἰς τὴν
Ἐκκλησίαν τῷ Θεῷ⁵. Καὶ ἐσεῖς ⁶ Διάκονοι, να
σπεδάζετε με ᾧδρα μέλφαν εἰς τὴν συμμάζωξιν
τῶν ἐλεημοσυνῶν, να εἴσε φρόνιμοι καὶ ἡμεροεἰς
τὴν διαμοίρασιν τῶν ἐλεημοσυνῶν⁷. Να βοηθᾶτε
τῶν θλιμμένων⁸. Να ἀβοηθᾶτε ᾧδρα ταῖς
ἀληθιναῖς χήραις κὺ τὰ ὀρφανὰ⁹. Να κάμνετε
τὸ καλὸν εἰς ὅλους, μάλιστὰ εἰς σὺν ἐδικές μας τῶν
πίσεως¹⁰. Να εἴσε πιστοὶ ὅλοισας ἀντάμα εἰς τὸ
ἔργον ὅπερ ᾧδρα ᾧδρα ᾧδρα¹¹, ἔχοντες τὸ Μυστήριον τῶν
πίσεως με καθαρὰν σωείδησιν¹², κὺ ὀδηγόντες τὸν
λαὸν ὅλον τέτριας λογῆς καλὰ, θέλετε ἀποκτήσθ
καλὸν βαθμὸν εἰς τὴν λόγσας, κὺ πολλὴν παρ-
ρησίαν εἰς τὴν πίσιν ὅπερ εἶνα εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν¹³,
καὶ εἰς τέλος θέλετε ἐμπεί εἰς τὴν χαρὰν τῶν
Κυρίσας¹⁴.

² Παύλ.
κ. κη.

³ α'. Τιμ. δ'.
5', ζ', ια'.
β'. Πέτρ.
β'. α', β'.
⁴ β'. Τιμ.
β'. ιε', ις'.
Γωαν.
θ'. λα'.

⁵ Ματθ.
κδ'. με.
Λεκ. ιβ'. μβ'.
Ρωμ. ιβ'. η'.
β'. Κορ. θ'. ζ'.
⁶ α'. Τιμ.
ε'. ι'.

⁷ α'. Τιμ.
ε'. ις'.
Γακ. α'. κζ'.

⁸ Γαλ. ε'. ε'.
α'. Τιμ. ε'. κ'.

⁹ γ'. Καθ.
Γωαν. ε'.

¹⁰ α'. Τιμ.
γ'. θ'.

¹¹ α'. Τιμ.
γ'. ιγ'.

¹² Ματθ.
κβ'. κα'.

Δδδ 3

Ομοίως

1^ο Ματθ.
 ε. ρ.
 Πρωτ.
 ις. ρ.
 Φιλίπ.
 β. κθ.
 α. Τιμ.
 ε. ρ.
 1^ο Τιμ.
 γ. ρ.
 α. Κορ.
 ις. ις.
 Εβρ. ιγ. ρ.
 Πρωτ.
 ιβ. κθ.
 κ. κθ. ρ.
 Ρωμ. η. κς.
 α. Κορ.
 ις. α.
 β. Κορ. γ.
 ελαι το
 κεφαλ.
 κ. ρ. α.
 Γαλ β. ι.
 α. Τιμ.
 ς. ιβ.
 1^ο Ματθ.
 ι. γ.
 Κολασ.
 γ. α.
 1^ο Κορ. ς.
 κς. κς.
 Εβρ. ιγ.
 δ. κς.
 1^ο Ματθ.
 α. ρ.

Ομοίως καὶ ἐσεῖς ὡ χριστιανοὶ ἠγαπημένοι
 δεχθήτε οὖν ἀδελφοὶ ἐτάτας, ὡσανὶ δέλας
 τῷ Θεῷ. Καὶ ἅς ἐχσον ἀπὸ λόγους ④ Πρεσ-
 βύτεροι ὡπὲρ κυβερνεῖσι καλά διπλῶ τῶ πῶλῶ.
 Καὶ ὑποταχθήτε μὲν χαρᾶς εἰς ἐκεῖνα ὡπὲρ Ἐῶς
 περὶ ἐλάττας καὶ Ἐῶς κυβερνεῖσι. Καὶ γὰρ διδῶτε
 τῷ Διακόνων τὰ χεῖρά ζῆμα ὡπὲρ θέλωσι μοι-
 ραῖς τῷ φτωχῶν καὶ δυστυχισμένων. Ἐσεῖς ④
 πλείοι γὰ κάμνεῖς καλόν, γὰ εἰς μετὰ δούκοι
 κοινωνικοί. Καὶ ἐσεῖς ④ φτωχοὶ, γὰ γυῖτε
 φτωχοὶ εἰς τὸ Πνεῦμα. Καὶ γὰ πῆματς ἐκεῖνς
 ὡπὲρ Ἐῶς κυβερνεῖσι, καὶ γὰ γυῖτε εὐχάριστοι εἰς
 αὐτῆς, καὶ μὴ γογγύζετε. γὰ ζῆτατε τὸν Χειρὸν, καὶ
 ὄχι διὰ τὸ ψωμί ὡπὲρ εἶναι φαγί τῷ κορμῖς, ἀμὴ
 διὰ τὸ φαγί τῷ ψυχῆς. Ἐκεῖ ④ ὡπὲρ κλέφτης ἅς
 μὴ κλέφῃ πλέον, ἀμὴ αἰσιότερον ἅς κοπιᾶ-
 ζῃ, κάμνωνας τὸ καλόν μετὰ χεῖρατς, διὰ
 γὰ ἔχη γὰ μετὰ δόση ἐκεῖνου ὡποῦ χεῖρά ζῆται.
 Ἐτ ζῆ ὁ κατ' εἰας κάμνωνας θέλωτε ἀξιωθεῖ
 γὰ λάβετε τὸν μῶδόν τῆς δικαιοσυῆς ἀπὸ τοῦ
 Θεοῦ.

ἀμή

Αὐτὴ ἐπεὶ εἰς ἐτέτα δὲν φθάνομεν ἀπὸ λόγου μας αὐτὸ
 ὁμοκαλέσωμεν τὸ παντοκράτορα Θεόν,
 τετοιανῆς λαγῆς.

Εὐχή.

Ὡ Κύριε Θεὲ ἑράμιε Πατέρω, Ὁ χαριστὸς
 ὤμω σε, ὅπῃ ἠθέλησες μὲ τὴν ἀγαθότη-
 τά σε, νὰ ὀρδινιάσῃς εἰς αὐξήσιν τὴν Ἐκκλησίαν σε,
 καὶ εἰς αὐτῷ εἰς τάξιν νὰ βάλῃς ὑποηρέτας
 ὅ Θεὸς σε λόγος, διὰ νὰ εἶναι κυβερνηταὶ καὶ
 βοηθοὶ, καὶ ὅπῃ διαμέσῃ τῶν ὁποίων νὰ φυλάγε-
 ται πάντα ἡ Ἐκκλησία σε μὲ εἰρήνην καὶ μὲ δὴτυ-
 χίαν διήμερημῆ, καὶ νὰ θρέψῃ εἰς αὐτὴν ὁ
 χριστὸς καὶ ὁ πένητες ὅπῃ εἶναι σερημῆμοι τὸ
 ζωοτροφῆς τες, ὅπῃ μᾶς ἔδωκες εἰς τὸ παρὸν
 τῶρα ἀνδρες σολισμῆμοι καὶ χαριωμῆμοι ἀπὸ ὁ
 ἀγίος σε Πνύματῳ. πρῶτα εἰς τες ἀκόμι τὰ
 χαρίσματα εἰς ταῖς ἀναγκαίαις χρείαις τῶ
 ἔργα τες, μὲ χαρίσματα τὸ σοφίας, τὸ ἀνδρείας,
 τὸ διακρίσεως, τὸ εὐεργεσίας, διὰ νὰ κυβερνᾷ ὁ
 καθ' ἕνας τες ὡσανὺ πρὸς ἐκείνο ὅπῃ ὁ δὲν ἐπερ-
 σάχθη, ἡ γὰρ, ὁ Πρεσβύτεροι χωρὶς ὀκνηρίαν
 πρῶτα εἰς τὸν νῦν τες εἰς τὴν διδασκαλίαν καὶ
 σιωαναεργῆμοι τες, νὰ ἀποδιώχνῃσι ὁ δὲν λύκας
 ἀπὸ τὴν αὐλήν τῶ μαύρας τῶ πρῶτα εἰς τῶ ἰγίος σε

τῶ

τῆ ἀγαπή, ἢ νὰ διορθῶνσι ἐκείνους ὅπως ἄτακτοι
 περπατοῦσι. Καὶ ④ Διάκονοι μὲ ἐπιμέλῃαν συμ-
 μαζώνουτες ταῖς ἐλεημοσύναις, ἐλευθεροῦν ἢ περ-
 σεκτικὰ νὰ ταῖς μεταδίδωσι ἢ νὰ ταῖς διαμοιρά-
 ζωσι. καὶ ἀγαπήτῃ νὰ παρηγοροῦσι τοὺς χεφαζομέ-
 νους καὶ φτωχοὺς, μετὰ ταῖς παρηγορίαις τῆ Θείας
 λόγου. Καὶ δόσε τὴν χάριν σε αὐτάματα τῶν Πρεσ-
 βυτέρων ἢ Διακόνων, νὰ ἐπορεύωσιν ἀποστάλαξαι
 εἰς τὸ ἔργον τους, νὰ μὴν ἀγανακτοῦσι κάμνοντες τὸ
 καλόν, ἢ νὰ δὴλιάσωσιν εἰς τοὺς κόπους τους, ἢ εἰς
 τοὺς πειρασμούς τους, ἢ νὰ τρωμάσωσιν εἰς τὰς
 διωγμὰς τοῦ κόσμου. Καὶ μάλισα δόσε τὴν χάριν
 σε ἢ ἐλαττωτέτα ὅπως ἐκατασηθήκασι ἢ ἐβάλ-
 θησαν, νὰ ἐποταχθῆμι χαρῆς εἰς ταῖς ἀνακίνη-
 σεις ἢ νουθεσίαις τῶν Πρεσβυτέρων, ἢ νὰ τὰς ἀγα-
 πῶσι τὸ ἀεισώτερον διὰ τὸ ἔργον τους. Καὶ χάρι-
 σαι τῶν πλησίων περὶ θυμεραῖς καρδίαις, νὰ μετα-
 δίδωσι ταῖς ἐλεημοσύναις εἰς τὰς φτωχοὺς, καὶ
 τῶν φτωχῶν νὰ εὐχαριστοῦσι μὲ ὀλίω τους τὴν ψυ-
 χὴν ἐκείνους ὅπως τὰς εὐεργετοῦσι, διὰ νὰ δοξασθῆ τὸ
 ἄγιόν σου ὄνομα, κάμνωντας τὸ χερόσ σου ὡς κατ' ἕνα
 καθὼς ἐπερσάχθη, καὶ νὰ αὐξηθῆ ἡ βασιλεία τοῦ
 Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ὅποιον τὸ ὄνομα τὴν δέη-
 σάν μας τελειώνουτες τριῆτης λογῆς ἀκαταλείψου.

Πάτερ ἡμῶν, καὶ τὰ λοιπά.

ΤΥΠΟΣ

ΤΥΠΟΣ ΤΟΥ ΑΦΟΡΙΣΜΟΥ ΕΚΕΙ- ΝΩΝ ΟΠΟΥ ΔΕΝ ΜΕΤΑΝΟΪΣΙ.

Η γαπημένοι εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, ἔμαθ' εἰε πῶς πολλαῖς φοραῖς καταλεπῶς ὡς ἐπερβάλλαμεν τὸ βαρύτερον ἔγκλημα τῆς ἀμαρτίας, ἢ τὸ μέγαλον σκανδαλονόπου ἔγινε διὰ μέσεσ ἐνοῦ ἀπὸ τὰ μέλημασ τοῦ ὁ Δ. ὀπου ἴσως καὶ τύχη καμίαν φορὰν διὰ μέσου τῆς Χριστιανικῶν σας νεφθεσιῶν καὶ περσοδυχῶν, τοῦ δῶση ὁ Θεὸς μετάνοιαν¹, καὶ ζωφρογιωτῆ ἀπὸ τὴν παγίδα τοῦ Διαβόλου ἀπὸ τὸν ὀποῖον εἶναζ ζωντανὸσ πιασμηθῶ, (καὶ γρείση) εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ². Διότι ἐπ' ἀληθείας πολλα συλλυπόντες τὴν ἀναγκαζόμεθε νὰ ὡς φανερώσωμεν, πῶσ ὡσ τὴν ὡμερον κανένασ δ'εν ἐφάνη εἰς ἐμαῖσ νὰ μαῖσ δείξη ὅτι διὰ μέσου νουθεσιῶν ὀπου συχνὰ ἐπαρρακινήθη (τόσον μερικὰ μὲ μαρτυρες, ὡσαν καὶ ἐμπερθεν πολλῶν ὀπου ἦλθασι σὲ λόγετθ) νὰ ἦλθεν εἰς μετάνοιαν, ἢ ὡραμικρον πίποτες ὡμαδιν τῆ διορθώσεώσ του νὰ ἔδφξε. Καὶ ἐπείδὴ τὸ λοιπὸν ἡ ἀμαρτία του ἔσωντασ καὶ νάνασ ἀπὸ λόγου τῆσ μεγάλη, καὶ καθ' ἡμέραν μὲ τὴν σκληροκαρδία του τὴν κάμνθ μεγαλήτερω, ἐμεῖσ ὡς ἐπερδιαλαλήσαμεν,

Εεε

ὅτι

ὅτι ἀνίσως καὶ δ' ἐν μετανοήσῃ μετ' ὅσιν ὑπομονὴν
τῆς Ἐκκλησίας, κάμνῃ χρεία καὶ πᾶσαν ἀνάγκην
να φερθῆ ἔμπερθεν, ἢ κατὰπάνω του μελύπην
να κλαύσωμεν πολλά, καὶ ὕστερα να γῆν ὁ ἀφο-
ρισμὸς ἐναντίον του.

ΔΙΑ τούτῳ τὴν ἀφορμὴν ἀναγκαθῆκα μὲν
εἰς τὸ παρὸν τῶρα να μεταχέριθῶμεν τὰ
τέταγμένα τῆς ἐξουσιασμοῦ του, ἀκόλουθούτες τὸ
πρῶτον ἀγαθὴ ἀγίας γραφῆς ὅπου μᾶς εἶναι πα-
ραδομῆρον, διὰ να τύχη διὰ μέσου ἐτούτου αὐ-
εἶναι βολεῖον να ἐντραπῆ, ἢ να μὴν τύχη κανένα
καιρὸν διὰ μέσῃ τῆς μέλῃς ἐτούτῃς τῆς Ἐκκλησίας ἢ
ἀνιάτεβου κινδυνώσῃ τὸ ἐπίλοιπον ὅλον κορμὶ
τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τὸ ὄνομα τῆς Θεοῦ να βλασ-
φημᾶται. Διὰ τοῦτ' ἐμεῖς ὁ ὑπερέταμ ἢ κυ-
βερνητῆδες τῆς Ἐκκλησίας ἐτούτῃς τῆς Θεοῦ, ὅπου
εἶμασε μαζωμῆροι μετ' ὄνομα ἢ μετ' ἰδὴ δυνά-
μιν τῆς Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ξεκαθαρίζο-
μεν ἔμπερθεν ὁλονῶν σας, πῶς ὁ ὁδ. διὰ ταῖς
περλεγομῆραις αἰτίαις κούτολογα ἐκλείθη καὶ
τῶρα ἀποκλέθῶνε) ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κυρίας,
καὶ να εἶναι ἀποξενομῆρῃ ἀπὸ τὴν κοινωνίαν τῆς
Χριστοῦ, τῆς ἀγίων Μυστηρίων, καὶ ἀπὸ κάθε πιδυ-
ματικῆν διλογίαν καὶ διεργεσίαν τῆς Θεοῦ, ὅπῃ ἢ
Ἐκκλη-

Ἐξουσιασ-
τῆς ἰδῆ.

Ἐκκλησία τάξις ἢ χαρίζε, ἢ ἐχέλε τὴν ὡσαντὸν
 Ἐθνικὸν καὶ τὸν Τελώνιον, ὡσεὶ πᾶν μὲν εἰς τὴν
 σκληρότητα ἢ ἀμετανόητον καρδίαν, καὶ τὴν
 ἀπόφασιν τῆς Χρυσῆς ὁπᾶ λέγει, ὅσα αὐτὸν δέσουσιν
 δέλοιστε εἰς τὴν γῆν, θέλουσιν εἰσεδεῖν εἰς τὸν
 ἔρανον². Τὸ λοιπὸν ὡς ἀγαθὸν ὡς Χρι-
 στιανοὶ ἢ γαπηροὶ, νὰ μὴ τὸν σμίγετε διὰ νὰ
 ἐντραπῆ³. Καὶ μὴ τὸν λογιάζετε ὡσαντὸν ἐχθρὸν,
 ἀμὴν θεῶν τε καὶ καμίαν φορὰν ὡσαντὸν ἀδελφόν⁴.
 Καὶ εἰς τὸ μέσον τῆς καιρῆς ἐτέτετε καθ' ἕνα ἄνθρωπον
 ὡσαντὸν εἰς καρδίᾳ τὸ πᾶν ἀδελφίμα ἐτέτετε, καὶ τὰ
 παρόμοιά τε, διὰ νὰ παιδευθῆναι φοβᾶται τὸν
 Κύριον⁵. Καὶ ἐπειὶ ὁπᾶ λογιάζε νὰ σέκη, ἄν
 βλέπη νὰ μὴ πέσῃ⁶, ἀμὴν ἐχώντας τὴν ἀληθινὴν
 ἐσμιξιν αὐτάμα μετὸν Πατέρα, ἢ αὐτάμα με-
 τὸν Υἱὸν τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν⁷, καὶ ἀκόμι μετ' ὅλους
 τοὺς πιστὸς χριστιανὸς, καὶ μὲν ἐσκωντας εἰς αὐτὴν
 ὡς τὸ τέλος, θέλεις κληρονομήσει τὴν αἰώνιον ζωὴν.
 Ἰδέτε τὸ λοιπὸν ὡς ἀδελφοὶ ἢ γαπηροὶ, ποίας
 λογῆς ἐτέτετε ὁ ἀδελφός μας ὁ ἀφορισμὸς
 ἀρχήνησε τὸν ξεπεσμόν τε, καὶ πῶς ἀπ' ὀλίγον
 ὀλίγον παγαίνωντας ὁμπερὸς, σὸ χερότερον ἐκα-
 τάντισε. Καὶ καταλάβετε καλὰ ταῖς τέχναις τῆς
 Διαβόλου ὁπᾶ φέρουσιν τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν ἀπό-
 λην⁸, ξεσύροντας τὸν ἀπὸ ὅλα τὰ καλὰ ὅπου

¹ Ματθ. ιη'.
² ζ'. ιη'.

³ Ματθ.
 ις'. ις'.
 καὶ ιη'. ιη'.
 Ἰωάν.
 κ'. κγ'.

⁴ β'. Θεσσαλ.
 γ'. ιδ'.

⁵ β'. Θεσσαλ.
 δ'. ιδ', ιε'.

⁶ Ε' Ἔρ. δ'. ια'.

⁷ α'. Κορ.
 ι'. ιβ'.

⁸ α'. Καθ'.
 Ἰωάν. α'. ς'.

⁹ Ε' Φεσ.
 δ'. ια'.
 Ματθ.
 ζ'. ιγ'.

ἔμελλεν ἀκάμη διὰ τὴν ζωτείαν τε. Φυλαχ-
θῆτε λοιπὸν ἢ προσέχεθε ἢ ἀπὸ ταῖς μικραῖς
ἀφορμαῖς ἔκακῃ, καὶ κατὰ τὴν ὄρακίνην τε
Ἀποστόλων ῥιχνούτες κάθε λογῆς βάρῃ, καὶ τὴν
ἀμαρτίαν ὅπερ ἡμᾶς περιπέλεκ, τρέχομεν μετὰ ὑπο-
μονῇ τὸν ἀγῶνα ὅπερ ἡμᾶς ἐπεβάλλθη, ἀπο-
βλέπουσιν εἰς τὸν ἀρχηγὸν ἢ τελειώσει τὴν πίστεως
Ἰησοῦν. Ζωφρονισθῆτε, ἀγρυπνάτε ἢ προσέχε-
θε, διὰ τὴν μὴν πέσειε εἰς πῦρασμόν. Σήμερον
ἐὰν τὴν φωνῆς τε ἀκήσῃτε, μὴν σκληρύνετε ταῖς
καρδίαις σας, ἀμὴ μὲ φόβον καὶ μὲ τρέμον ἐρ-
γάζεσθε τὴν ζωτείαν. Ἄς μετανόησιν καθ' ἑνας
ἀπὸ ταῖς ἀμαρτίαις τε. Μήπως πάλιν ἡμᾶς
ταπηνώσῃ ὁ Θεὸς καὶ κλαύσωμεν πᾶσι ἀπὸ
τ' ἑσᾶς, ἀμὴ ὁμοιοιάζοντες εἰς τὴν δυσέβειαν καὶ
ἡμᾶς εἴσε χαρὰ ἢ σέφανον εἰς τὸν Κύριον. Καὶ
ἐπεὶ ὁ Θεὸς εἶναι ὅπερ ἐνεργεῖ εἰς ἡμᾶς, καὶ τὸ
θέλειν, καὶ τὸ ἐνεργεῖν, καὶ τὸ θέλημά τε, τὸ
ἅγιόν τε ὄνομα μὲ ἐξομολόγησιν τῆς ἀμαρτιῶν
μας ἔτζη ἄς ὑπικαλεσῶμεν.

¹ Ε' ἔρ. β'.
α', β'.

² Μάρκ.
ιδ'. λη'.

³ Ε' ἔρ. γ'.
ζ', η'.

⁴ Φιλίπ.
β'. β'.

⁵ Ματθ.
γ'. β'.

⁶ β'. Κορ.
ιβ'. κα'.

⁷ Φιλίπ.
δ'. α'.

α'. Θισσαλ.
β'. ιδ', κ'.

⁸ Φιλίπ.
β'. ιγ'.

Εὐχή.

Ω Δίκαιε Κύριε δυσπλαγχνικώτατε Πατέ-
ρα, λυπηροὶ κλαίμεν ταῖς ἀμαρτίαις
μας ἔμπεσεν τῆς Θείας σε μεγαλότητος.

Καὶ

Καὶ ὁμολογῶμεν ὅτι πῶς εἴμασεν ἀξιοὶ τῆς με-
 ενῆς μας λύπης ὅπερ ἡμᾶς θλίβει, διὰ μέσθ τῆ
 ἀφορισμῶν ἐτέτερον ἔδικεμας μέλεις. Καὶ μά-
 λιστα ὅλοιμας εἴμασεν ἀξιοὶ μὲν κάθε δίκαιον νὰ
 ἀποχωρεῖται ἡμᾶς νὰ φύγωμεν ἀπὸ τῆς λόγους,
 διὰ τὸ βαρυφορῶν τῆς μεγάλων μας ἀμαρ-
 πῶν, ἀνίσως καὶ θελήσης νὰ ἐμπῆς εἰς κείσιν
 μὲ τῆς λόγους. Ἀμὴ ὦ Κύριε, σπλαγχνίσε
 ἡγαπηθῆναι εἰς ἡμᾶς διὰ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ
 συγχώρησεμας ταῖς ἀμαρτίαις μας, καὶ ἐνέ-
 γησε εἰς ταῖς ψυχαῖς μας, ὅτι σὸ πλεονεκτή-
 τερον νὰ φρονιζώμεν πάντα νὰ ἀρέσωμεν τῆ
 λόγους, μετανοοῦντες ἀπὸ ταῖς ἀμαρτίαις μας,
 καὶ φοβόντες μὲ τρέμον τῆ κείσιν τῆς δικαιο-
 σιῆς σου ὅπου ἐναντίον τῆς ἀμετανοήτων ἀπο-
 φασιζῆς. Καὶ δόσμας χάριν νὰ φυλάγωμεν
 τοῦ λόγους καθαροῦς ἀπὸ τὸν κόσμον τῆς,
 καὶ ἀπὸ τῆς ἀπειλομασθῆναι καὶ σερμηθῆναι
 ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας, διὰ νὰ μὴ σμίξωμεν
 καὶ στανασραφοῦμεν μὲ ταῖς ἀμαρτίαις τῆς,
 καὶ διὰ νὰ ἐντραπῆ ὁ ἔξορισμῶν. Καὶ ἐπει-
 δὴ εἰς κανένα τρόπον δὲν θέλεις καὶ εἶδ' ἀγα-
 πᾶς τὸν θάνατον τῆ ἀμαρτωλοῦ, ἀμὴ μάλιστα
 θέλεις καὶ ἀγαπᾶς ὅτι ὁ ἀμαρτωλὸς νὰ ἔπι-
 σρέψῃ ἀπὸ τῆς κακῆς του σράταν καὶ νὰ ζήσῃ.

διωγμῶν.

ἴεξκ.
 λγ. 102.

Εεε 3

Καὶ

Καὶ πάντα σέκη ἡ ἀγκάλῃ τῆς Ἐκκλησίας ἀνοικτῆ
 σιμᾶ εἰς ἐκείνους ὅπως μετανοῶσι. ἀναψε ψακα-
 λαῖμυρ σε εἰς ἐμᾶς μίαν θερμὴν ἀγάπην, διὰ
 νὰ παρδᾶξωμυρ διὰ μέσους Χριστιανικῶν νεθεσιῶν
 καὶ ψαδῆγματων, νὰ διορθώσωμυρ ἐτέτην τὸν
 ἀδελφὸν τὸν ἀφορισμῶνον, ἢ ὅλους οὓς πλανε-
 μῶνους ὅπως ἀπερνῶσι τὴν ζωὴν με ἀπισίαν ἢ
 ἀταξίαν. Καὶ διλόγησε ταῖς ψακίνησές μας,
 διὰ νὰ χαρῶμυρ ἀνὸ τὴν καμίαν φορὸν εἰς και-
 ρὸν μάπαλιν εἰς ἐτέτην ὅπως ζῆμερην λυπέμε-
 θε. Καὶ ἐτζη τὸ ἅγιόν σου ὄνομα νὰ δοξαθῆ, διὰ
 μέσους Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁποῖοι με τέτατα λόγια
 μᾶς ἐδίδαξενὰ σε ψακαλαῖμυρ.

Πάτερ ἡμῶν, καὶ τὰ λοιπά.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΕΞΙΩΣΕΩΣ ΤΩΝ

ΑΦΟΡΙΣΜΕΝΩΝ ΕΚΕΙΝΩΝ

ὅπως μετανοῶσι.

Ὡς ἡγαπημῶν εἰς τὸν Κύριον, ὡς ἐφανερῶ-
 σαμυρ, πῶς κάποιον καιρὸν, ἕνα ἀπὸ τὰ
 μέλημας ὁ Δ. ἀφορίσθηκεν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν.
 Καὶ τῶρα δὲν θέλωμυρ ὅτι νὰ μὴ ἡξούρει πῶς
 διὰ μέσους τῆς ψαρολεγομῆνης (ὡσανὶ νὰ εἶπῶμυρ)
 γιατσίας, ἀκόμη καὶ διὰ μέσους τῆς καλῶν νεθεσιῶν,

καὶ τῶν Χριστιανικῶν σας πνευμάτων τόσον με-
 δούλαβαν ἐκαθοδηγήθη ἢ ἦλθεν εἰς μέτενοιαν,
 ὅπῃ εἰς τὰ ὅσα ἐφίαισε πολλά τὸ ἐντρέπειαι,
 πῶς ἀκαλῶντας ὄλους, νὰ τὸν δεκτοῦμεν πάλιν
 εἰς τὴν σμίξιν τῆς Ἐκκλησίας. Καὶ ἐπεὶ δὴ λοιπὸν
 χρεωσῶμεν καὶ τὴν ἐντολήν τῆς Θεοῦ ἀμαρτωλῶ-
 μαδεσῶν τρεῖς μετὰ χαρᾶς, χρεωσῶμεν εἶναι
 ὅτι καὶ τὴν τάξιν τῆς ὑποθέσεως ἐτέτης νὰ κάμω-
 μεν. καὶ ὡς δίδομεν εἶδησιν διὰ μέσων ἐτέτων,
 πῶς τὸν λεγόμενον ἐτέτην ὅπῃ πρῶτα ἦτον διωγ-
 μὸς † ἀπὸ τὸν Κυριακῶν, τὴν ἐρχομένην ἡμέραν
 εἰς ὅραν τῆς Κυριακῆς Δείπνου μετὰ τὸ θέλημα τῆς
 Θεοῦ, θέλομεν τὸν λύσει ἀπὸ τὸν δεσμον τῆς ἀφο-
 ρισμοῦ, καὶ θέλομεν τὸν δεχθῆναι εἰς τὴν εἰρήνην
 τῆς Ἐκκλησίας, ἕξω ἀν' τύχη καὶ κανεῖς ἀπὸ ὡς εἰς
 τὸ μέσον τῆς καιρῆς ἐτέτης, ἔχωντας τίποτες νόμιμον
 ἐμπόδιον ἐναντίον τῆς ὑποθέσεως ἐτέτης, ἢ μᾶς τὸ
 φανερώσει. ὡς τόσον θέλει δι' χαρισῆς καθ' ἑνας
 τὸν Κύριον, διὰ τὴν διεργεσίαν ἐτέτην ὅπῃ διεργ-
 γέτησε τὸν ἐλεφνὸν ἐτέτην ἀμαρτωλὸν, πῶς ἀκα-
 λῶντας τὴν νὰ τελεῖται εἰς αὐτὸν τὸ ἔργον τε διὰ
 τὴν αἰωνιόν τε ὡς τρεῖς. Ἀμην.

† ἀπὸ τὴν
 σμῆν,
 συμμέ-
 ζῶν.

Καὶ

Καὶ ὕστερα ἀφόντης δὲν περιβαλῆ κανένα ἐμπόδιον, ὁ Λήθη-
γός θέλῃ περὶ τὰ ὅσα εἶπεν Διὰ τὴν δεξίωσιν τῆ
μετανοήσεως, Διὰ μέσθ ποιῶτων.

Ω Χριστιανοὶ ἠγαπητοὶ, ὡς ἐπεβάλα-
μεν τῶρα δὲν εἶναι πολὺς καιρὸς ἔ ἀδελ-
φῶμας ἔ ὁ Δ. τὴν μετάνοιαν, ὅτι ἔσωντας καὶ νὰ
ἔχει εἶδῃσιν αὐτάμα, νὰ τὸν δεκτέμεν εἰς τὴν
Ἐκκλησίαν ἔ Θεῶ. Καὶ ἐπεὶ λοιπὸν πινὰς δὲν
ἔ ἐναντιήθη πίποιες εἰς τῶρα, τῶρα βάνομεν χε-
ρικὸν τῆ ὑποθέσεως ἐτέτης. Ὁ Κύριος ἡμῶν
Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς τὸ κεφ. Ματθ. Εὐαγγέλιον,
κεφάλ. ιη'. ιη'. βέβαιώνωντας τὴν ἀπόφασιν τῆς
Ἐκκλησίας τε διὰ τὸν χωρισμὸν τῶν ἀμετανόη-
των ἀμαρτωλῶν, περιθέντ καὶ ἐτέτα λέγωντας,
ὅσα λύσειε ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, θελήσιν εἰσελυ-
μῆα εἰς τὸν ἔρανόν. Εἰς τόσον ὅπερ διὰ μέσθ ἐτέ-
των μᾶς φανερώντ ὅτι ἀνίσως καὶ σωέθη κανενεὶνα
ἐμποδιθῆ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τε, ὅμως, δὲν τὸν
ἀποχωρίζῃ ἀπὸ τὴν ἐλπίδα τῆ σωτηρίας τε, ἀμὴ
ἠμπορεῖ πάλιν νὰ λυθῆ ὅτι εἶναι ἀπὸ τὰ δεσμάτα
τῆ ἀπωλείας καὶ ἔ χαῖμετς, διὰ μέσθ τῆ μετα-
νοίας. Διὰ τὸ ὁποῖον ἐτέτα, ἔσωντας καὶ νὰ βε-
βαιώνῃ ὁ Θεὸς εἰς τὸν Θεῖον τε λόγον, ὅτι εἰς κα-
νενα τρόπον δὲν ἀγαπᾷ τὸν θάνατον ἔ ἀμαρτωλῶν
ἀμὴ μάλισα ἀγαπᾷ καὶ θελήντ ἀπὸ τὴν

τὴν κακίωτα σφάταν ἢ νὰ ζήσῃ. Ἀκόμη καὶ ἡ Ἐκκλησία αὐτὴ ἔχει πάντα τὴν ἐλπίδα τῆς μετανοίας ἔνδοξω μέρει, καὶ ἔχει ἀνοικταῖς ταῖς ἀγκάλαις της νὰ δεχθῆ ἑκείνους ὅπως ματαγυρίζουσι. Εἰς τὸ αὐτοῦ ἀποστόλου Παύλου διὰ τὸν Κορινθίου ὅπως ἔκρινεν ἀπὸ τὸν ἀγάλλεν ἀπὸ τὴν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, ἀφόντης ἐκαλιτέρισε εἰς τὴν φρόνησίν τε, ἄρκετον εἶναι λέγει εἰς τὸν τριτὸν ἢ παίδ' οὐσις ἐτέτη, ὅπως ἔγενεν εἰς αὐτὸν ἀπὸ τοῦ πολλῆς: Εἰς τόσον ὅπως τὸ ἐναντίον πρὸς ἐπιπέδεισότερον νὰ ἔκαμελε χάρειν, καὶ νὰ τὸν παρηγορήσειε, μήπως ἢ ἀπὸ τὴν πεισλιώτα λύπην ἐτέτρς καταποθῆ.

¹ Ἐξοκ.
λγ'. ια'.

² α'. Κορ.
ε'. β'.

³ β'. Κορ.
β'. σ'. ζ'.

Τὸ δεύτερον μαῖς διδάσκει ὁ Χριστὸς διὰ μέσῳ τῆς πηλογομῆρας ἀποφάσεως, πῶς ἢ συγχώρησις ὅπως ἀναφέρθη διὰ τὸν ἀμαρτωλὸν ὅπως μετανοᾷ, καὶ τὸν λόγον ἔθεε, εἶναι βέβαιωμῆρη σιμᾷ εἰς τὸν Κύριον. διὰ τὸ ὅποῖον πρᾶγμα αἰς μὴν ἀπισίτη κανεῖς ἢ νὰ δισάζη ἀπ' ἐκείνους ὅπως καθαροὶ καὶ ἀληθινὰ ἐμετανόησαν, διὰ τὴν βεβαιωμῆρη ἐτέττω χάρειν ἔθεε, ἔσωντας ἢ νὰ λέγη ὁ Χριστὸς ὅτι ὅποιον ἀμαρτίαις συγχωρήσετε, εἶναι συγχωρημῆραις.

⁴ Ἰωάν.
κ'. κγ'.

ΖΖΖ.

Τὸ

Τὸ λοιπὸν διὰ τὴν ἀρχίσωμην τὴν ὑποθέσεως
 ἐτέτης ὅπως ἐπερβάλλωμην, ἐρωτῶ σε ὁ Δ. αὐ
 μὲ ὄλιω σε τὴν καρδίαν βεβαιώνης καὶ τάξης
 ἐμπερθεῖν τῷ Θεῷ καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳς τε πῶς νὰ με-
 τανοῶς καθαρὰ ἀπὸ τὴν ἀμαρτίαν καὶ σκληροκαρ-
 δίαν σε, ὅπως διὰ τὴν ὁποῖαν πολλὰ δικαιολογη-
 μένα ἀποκλείθης ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τῷ Θεῷ,
 καὶ ἀκόμι, αὐτὴν πληροφραῖσαι πῶς σε ἔσυγχω-
 ρήθησαν αἱ ἀμαρτίαι σε ἀπὸ τὸν Κύριον διὰ τὸν
 Χριστὸν, καὶ Ἐπιθυμῶς νὰ σε δεχθῶσιν εἰς τὴν
 Ἐκκλησίαν ἐτέττω τῷ Χριστῷ, τάζωντας εἰς τὸ
 ὑπερὸν νὰ περπατήσης μὲ κάθε δυσέβαν καὶ τὸν
 ὀρισμὸν τῷ Κυρίου;

Θέλῃ ἀποκριθεῖ, Ναῖσκε ἐτζητάζω καὶ βε-
 βαιώνω.

Ἐπετα ὁ λογοκέρυξ τοιαύτης λογῆς θελῃ εἰπεῖ.

Εμεῖς τὸ λοιπὸν ὅπως ἐμαζωχθήκαμην ἐδῶ μὲ
 τὸ ὄνομα καὶ μὲ τὴν δυνάμιν τῷ Κυρίῳ ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστῷ, διαλαλῶμην ἐσένα τὸν ὁ Δ. πῶς νὰ
 εἶσαι λυμνύθῃ ἀπὸ τὰ δεσμάτα τῷ ἀφορισμῷ,
 καὶ σε δεχόμεθε πάλιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῷ
 Κυρίῳ, καὶ σε λέγομην ὅτι νὰ εἶσαι εἰς τὴν ἔσμιξιν
 τῷ Χριστῷ, τῷ ἁγίῳ Μυστηρίῳ, καὶ ὁλονῶν τῷ

Πνδλ-

Πνευματικῶν διλογιῶν ἢ δυνεργειῶν ὅπῃ ὁ Θεὸς
 ἔδωκεν ἡμῶν τὰ χάρις ἢ χαρίζε. Ὅποῦ ὁ Θεὸς εἰς
 τὴν χάριν ἐπέτινεν ἡμῶν φυλάξῃ ὡς τὸ τέλος, διὰ
 μέσους τῶν ἱερέων ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Τὸ λοιπὸν ὡς ἀδελφεὲ ἡγαπημένε, κάμενὰ
 πληροφωρηθῆς μετὴν καρδίαν σου, πῶς ὁ Κύ-
 ριος διὰ χάριν τε σὲ ἀποδέκτη¹. Περσέχε δ' ἀνά
 φυλάξῃς ἔργα σου ἀπὸ τὴν πανουργίαν ἔργα Σα-
 ναῆ, ἢ πονηράδα ἔργα κόσμου, διὰ νὰ μὴ ἀμαρ-
 τήσης πλέον². Ἀγάπησε τὸν Χριστὸν πολλὰ³, διότι
 σὺ εἶσαι συγχωρημένους αἱ πολλάς ἀμαρ-
 τίας⁴. Καὶ ἐσεῖς ὡς χριστιανοὶ ἡγαπημένοι, ἀπο-
 δεχθῆτε ἐπέτινεν τὸν ἀδελφόν σου ὡς ὁμοθυμαδόν
 μὲ ὄλλωσας τὴν ψυχὴν, καὶ διφρασηθῆτε, διότι
 νεκρὸς ἦτον καὶ ἀνάζησε, ἢ χαίμενος ἢ δυρέθη⁵.
 συχαρήτε με ὅτι ἄγγελος τῶ Θεοῦ, διὰ ἕνα
 ἀμαρτωλὸν ὅπῃ μετανόη⁶. Καὶ μὴ τὸν λογιά-
 σαι πλέον ὡς ἀνὸ ξένον, ἀλλ' ὡς ἀνὸ συμπολίτην
 τῶν ἁγίων, ἢ τῶν ἰδίων ἁγίων τῶ Θεοῦ⁷. Καὶ ἐπεὶ δὴ
 κανένα ἀπὸ τὰ ἀγαθὰ τῶ Θεοῦ ἀπὸ λόγου μας
 δὲν ἡμποροῦμεν ἢ ἀχωμεν, ἀλλ' ὡς ἀκαλέσωμεν
 με δὲ χαρισίαν ἢ με ἐπαίνους τὴν χάριν τε, ἐπέτινεν.

¹ Ε' φεσ.
β'. α'.

² Ἰωάν.
ε'. δ'.

³ α'. Κορ.
ις'. κβ'.

⁴ Ε' φεσ.
ε'. κδ'.

⁵ Ματθ.
θ'. β'.

⁶ Λουκ.
ιε'. λγ'.

⁷ Λουκ.
ιε'. ι'.

⁸ Ε' φεσ.
β'. ιθ'.

Εὐχή.

Ωσπλαγχνικώτατε Θεέ η̅ Πατέρα, εὐχα-
 ριστῆρ σενὰ διά μέσθ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐπέδῃ
 ἡ̅ ἔδωκες ἡ̅ ἀδελφῆμας ἐτέτε τὴν μετάνοιαν εἰς
 ζωὴν αἰώνιον, ἡ̅ ἔλογισμας ἀκόμι πῶς μᾶς ἔκα-
 μες χαρὰν διὰ τὴν Ἰησοφοφίαν. Παρακαλῆ-
 ρ σενὰ ἔδωσθ τὴν χάριν σε, ὅποσον εἶναι βο-
 λῆον τὸ πλεοκαλλίτερον νὰ βεβαιωθῇ εἰς τὴν καρ-
 δίαν τε, διὰ τὴν συγχώρησιν τῆς ἁμαρτιῶν τε, ἡ̅
 ἐμείθεν νὰ λάβῃ ἀνεκδιήγητην χαρὰν ἡ̅ Ἰησο-
 μίαν νὰ σῆ δαλεύῃ. Καὶ καθὼς πρῶνίτερα ἔσκαν-
 δάλισε πολλὰς διὰ μέσθ τῆς ἁνομίας τε, δός
 τε δυνάμιν τὸ ἐναντίον ὅτι πολλὰς μετὴν διορθω-
 σίν τε νὰ ζωφρονίσῃ ἡ̅ νὰ ὠφελήσῃ. Καὶ ἐνέργησε
 εἰς τῆς λόγους νὰ περπατήῃ ὡς τὸ τέλος τε ἀπολα-
 σάδου ταῖς σφάταις τῆς Θεῶν σε ἐπιτολῶν. Καὶ
 δίδαξέμας διὰ μέσθ τῆς ἁδείγματος ἔτέτε
 πῶς εἶναι σιμᾶσθ ἡ̅ συγχώρησις, διὰ νὰ σὲ πμῆ-
 ρ ἡ̅ νὰ σὲ προσκυμῆρ με φόβον. Καὶ λογα-
 ζοῖτες ἐτέτε ὡσανὶ ἀδελφὸν ἡ̅ σύντροφον σὴν κλη-
 ρονομίαν τῆς αἰώνιας ζωῆς, ὅλοιμας μεμίαν ψυχὴν
 νὰ σὲ λατρεύωμεν, φοβόητες σε ὡσανὶ παιδιὰ ὑπὴ-
 κοα ὅλωνμας τὴν ζωὴν, διὰ μέσθ τῆς Κυρίας ἡ̅ Ἰη-
 σοῦ Χριστοῦ, εἰς τοῦ ὁποῖα τὸ ὄνομα τελώνομεν
 τὴν ἁκαλέσινμας. Πάτερ ἡ̅, ἡ̅ τὰ λοιπά.

ΧΡΙ-

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑΙ ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ

ΟΠΟΥ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗ-

σίαν καὶ χωριστὰ κτ' ἑκάστη.

Προσῶχῃ ὅπερ γίνετ' πρωτίτερα ἀπὸ τῆς διδαχῆς
τῆς Κυριακῆς ἡμέρας.

Αφόντης διαβαδῆ καὶ ψαλθῆ τῶ αὐγῆν ὅτ
Δεκάλογος εἰς τῶ Ἐκκλησίαν ἔχειται,
ὁ Διάκονος τῶ λόγος ἀπ' ἐκείθεν πέρνῃ ὑπόθεσιν
να ᾤσακινήσῃ τῶ Ἐκκλησίαν εἰς μετάνοιαν καὶ εἰς
ἔξομολόγησιν τῶν ἀμαρτιῶν τῶν, ἢ τῶ πίσιν ὅπερ
κάμνῃ χρεία ἄρχῃ εἰς τὸν Χριστὸν διὰ τὰ διαγ-
γελικάτα ταξίματα. Τὰ ὅποια αὐτάμα διὰ
μέσῃ μαρτυριῶν τῶ Θείας γραφῆς ὅδῃ τὰ πα-
ραγγέλλῃ καὶ τὰ βεβαιώνῃ. Εἰς ὅδῃ ὅποιος δίδῃ
εἶδῃσιν ὅτι ἄμετανότητι φέλῃσιν ἔχει τῶ θείαν
τιμωρίαν, καὶ μετάνοιηροὶ τὴν θείαν χάριν.
Καὶ ἔπειτα ᾤσακαλεῖ τὸν Θεὸν τριῆς λογῆς.

† ὅπερ ᾤσακί
καὶ ταῖς δέκα
ἐπιλογαῖς ἔ-
χειται.

Ωπαντοφῆνε Θεέ, δύσπλαγχνικώτατε Πατέ-
ρα, ταπνώνομηρ τῶ λόγος μας μ' ὄλην μας
τὴν καρδίαν ἐμῶσθεν τῶ ὑψηλῆς σε μεγαλφ-
τή, εἰς τὴν ὅποιαν ὁμολογεῖμερ πῶς πολλαῖς
φοραῖς ἢ ἀμέτησθα σε ἔσφάλλαμερ καὶ ἔσφα-
θήκαμερ, ὅπερ ἀν' ἐμπῆς εἰς κρίσιν μὲ τῶ λόγος
μας, δὲν φέλομερ εἶσεν εἰς τίποτες ἄλλο ἄξιον

Ζ ζ ζ 3

ᾤσα

¹ Ψαλμ.
ρμβ'. β'.
Γ' αβθ'. ιδ'.
Ε' ξοδ.
λβ'. λγ'.

² Ψαλμ.
ν'. ε'. ς'.
Ε' φιστ.
β'. γ'.

³ Ρ' ωμ.
ζ'. κγ'.
α'. Πέτς.
β'. ια'.
Γαλ. ε'. ιζ'.

⁴ α'. Κορ.
ς'. ια'.
Τιτ. γ'. γ'.
⁵ Η' σαί.
νγ'. ς'.
α'. Πέτς.
β'. κς'.

⁶ Ψαλμ. λθ'.
ις'. ιζ'.

⁷ Ματθ. ιι'.
κθ'. κς'.
Γ' αβθ'. γ'.

⁸ Λυκ.
α'. κα'.

⁹ Λυκ.
στ'. ιγ'.

ὡς αἱ εἰς παντοφάνειαν θάνατον¹. Διότι ὅλοι ἔσονται
ἢ νὰ εἴμασεν διὰ μέσθε τῆς κληρονομικῆς ἀμαρ-
τίας ἀκάθαρτοι ἔμπεδοθέντες ἢ παιδία τῆς ὀργῆς,
συμπασμῶν δὲ ἀπορῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ γυ-
νημῶν μὲν ὡς ἀνομίαν², διὰ τῶν κατὰ λογίων
Ἐπιθυμίας πονηραῖς εἰς τὸ λόγισμα κατοικῆσιν,
αἱ ὁποῖαις πολεμῶσι ἐναντίον σου καὶ ἐναντίον τῆς
πλησίονμας³. Καὶ ἀκόμη πολλαῖς φοραῖς ἢ μὲν
τὸ ἔργον, μάστιγα καὶ ἀναείρητα, ταῖς ἐντο-
λαῖς σου ἐσθλαθήκαμεν, ὡς ἀλήζοντες ἐκεῖνο ὅπερ
μαῖς ἦτον περσαγμῶν, ἢ κάμνοντες ἐκεῖνο ὅπερ
μαῖς ἦτον φανερὰ ἔμπεδοσμῶν⁴, ἐπλανεθήκα-
μεν ὡς ἀνὰ χαῖμα ὑπὸ βάρατρα, καὶ πολλά σου ἐσ-
φάλαμεν, τὸ ὁποῖον τῶν ὁμολογῶν καὶ μὲν
ὄλλω μας τὴν καρδίαν τὸ λυπέμεθε, ἢ ἀντάμα
ἀκόμη ὁμολογῶν ὀνδίζοντες τὸ λόγισμα, καὶ
ἐσένα ἐπαινούμετες διὰ τὴν δύσπλαγχνίαν ὅπερ ἔχεις
εἰς ἡμᾶς, διότι ἐπληθύασιν αἱ ἀμαρτίαι μας,
ὡς ἰσχυρότερον δὲ τὰ μαλλία τῆς κεφαλῆς μας⁵,
ἢ πῶς σε εἴμασθε χρεωφλέεται χιλιάδες τάλαντα,
μὴ ἔχοντες νὰ σε τὰ ξεχρωσήσωμεν⁶.
Διὰ τῶν δὲ εἴμασεν ἀξιοὶ νὰ καλεσθῶμεν παι-
δία σου⁷, ἔδεν νὰ ἀσυκώσωμεν τὰ μάπα μας εἰς
τὸν ἔρανόν νὰ σε δέόμεθε μετὰ τῶν περσοθυγαῖς
μας⁸. Ἀμὴ ἐπὶ τὸ ὄνομα Κυρίου Θεοῦ καὶ δύσπλαγχνε
Πατέρα,

Πατέρα,

Πατέρα, γνωρίζοντες καλά πῶς δὲν ἀγαπᾶς
 τὸν θάνατον ἢ ἀμαρτωλῶν, ὡσανὺ θέλεις ὅτι αὐτὸς
 νὰ ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τὴν κακίω τῆς σφύρας καὶ νὰ
 ζήσῃ, καὶ πῶς εἶναι ἀμέτρητη ἡ ἐλεημοσύνη σου
 ὅπως κάμνεις ἐκθνήων ὅπως μετανόησι. Διὰ τῶν σέ
 ἐπικαλούμεθα πολλά ἐλπίζοντες εἰς τὸν Μεσί-
 τῆμας Ἰησοῦν Χριστὸν, ὁ ὁποῖός ἐστιν τὸ δένδιον
 ὅπως συκῶν καὶ ὀβελῶν τῶν ἀμαρτιῶν ἢ κόσμος.¹
 Καὶ ὡς ἀκαλεῖσθε σε νὰ σπλαγχνισθῆς εἰς τῶν
 ἀδελφάν μας, καὶ διὰ τὸν Χριστὸν νὰ συγχωρήσῃς
 ὅλας μας ταῖς ἀμαρτίας.² Καὶ νίψεμας εἰς
 τῶν βρύσιν τῶν καθαρῶν ἢ αἵματός σου. Διὰ νὰ
 καθαριθῆμεν καὶ νὰ ἀπέσωμεν, ὡς ἰσχυρότερον
 ἀπὸ τὸ χόλι. Σκέπασε τῶν γυμνότητά μας με-
 τὴν καθαρότητά σου καὶ μετὴν δικαιοσύνη σου διὰ
 τὴν δόξαν τῆς ἀγίας σου ὀνόματι.³ Εὐγάλε ἀπὸ
 τὸν νῦν καὶ ἀπὸ τὴν καρ-
 δία καὶ ἀπὸ τὴν ἀνυποταγίαν καὶ σιληρότητα.⁴
 Ἄνοιξε τὸ στόμα σου ἢ δόξα σου εἰς τὸ παρὸν τῶρα,
 καὶ γέμισέ σου σοφίαν καὶ γνώσιν σου, διὰ νὰ κηρύξῃ
 μετὰ παρρησίαν ἀπὸ κόπον καὶ καθαροῦ τὸν Θεῖον σου
 λόγον: Καὶ ἐτίμασε ὅλον τὸν κόσμον ταῖς καρδίαις μας,
 διὰ νὰ τὸν ἀπέσωμεν, νὰ τὸν καταλάβωμεν καὶ νὰ
 τὸν φυλάξωμεν.⁵ γράψε τὰς νόμους σου καὶ τὸ
 τάξιμόν σου εἰς ταῖς πλάκας τῆς καρδιῶν μας.⁶

Καὶ

¹ Ἰεζεκ.
 ιη'. κγ'.
² Γ'ωμ. β'. δ'.
³ Ἰωάν.
 α'. κδ'.
⁴ Ζαχ. ιγ'. α'.
⁵ α'. Καθ'
 Ἰωάν. α'. ζ'.
⁶ Φαλμ.
 ν'. η'.
 Η'σαί.
 α'. ιη'.
⁷ Ματθ. κβ'.
 ια', ιβ'.
 β'. Κορ.
 ε'. γ'.
 Γαλ. γ'. κζ'.
 Ε'φεσ. δ'. κδ'.
 Α'π'καλ.
 γ'. δ'. ε.
 ις'. ιε'.
 β'. Κορ.
 γ'. ιδ'.
 Ε'βρ. γ'.
 ζ', η'. καὶ
 δ'. ια'.
⁸ Ε'φεσ.
 σ'. ιδ'.
 Ἰερεμ. α'.
 θ', ι'.
⁹ Ματθ.
 ιγ'. κγ'.
 Περσ'.
 ις'. ιδ'.
 Φαλμ. θ'. δ'.
 Ε'φεσ. α'.
 ις', ιη'.
¹⁰ Ἰερεμ.
 λα'. λγ'.
 Ἰεζεκ.
 ια'. ιθ'.
 καὶ λς'. κς'.
 β'. Κορ. γ'. γ'.

Καὶ δόσμας δυνάμιν ἢ Ἐπιθυμίαν νὰ περπα-
τοῦμεν εἰς αὐταῖς, καθὼς μᾶς οὐρίζουσιν, εἰς δόξαν
καὶ ἔπαινον τοῦ Υἱοῦ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖός
μᾶς ἐδίδαξε ἔτ ζῆνα σὲ πᾶσα καλοῦμεν.

Πάτερ ἡμῶν, καὶ τὰ λοιπά.

Καὶ σερῶσέμας εἰς τὴν βεβαίαν καὶ ἀδίσακ-
τον πίσιν τῆς Χριστιανῶν, διὰ νὰ περικόπιω-
μεν εἰς αὐτὴν κατ' ἡμέραν εἰς τὸ πλεοκαλίτε-
ρον. τὴν ὁποῖαν μὲ τὸ σῶμα καὶ μὲ τὴν καρδίαν
ὁμολογοῦμεν, λέγοντες· Πισεύω εἰς ἓνα Θεόν,
καὶ τὰ λοιπά.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΚΟΙΝΗ ΤΩΝ

ΑΜΑΡΤΗΜΑΤΩΝ, ΚΑΙ ΕΥΧΗ ΔΙΑ ΚΑΘΕ

ἡμέραν τῆς Χριστιανοσύνης, τὴν ἡμέραν τῆς Κυριακῆς
ὑσερα ἀπὸ τῆς διδαχῆς.

Ω Παντοκράτωρ ἐλεημονητὲ Θεέ, γνωρίζο-
μεν βέβαια ἀπὸ λόγουμας, καὶ ὁμολογοῦ-
μεν ἔμπερθεέν σε, καθὼς εἶναι ἡ ἀλήθεια, πῶς
δὲν εἶμασεν ἀξιοι νὰ ἀσκησώμεν τὰ μάπαμας
ἀπάνω εἰς τὸν οὐρανόν, ἢ νὰ σοῦ περσφέρωμεν
ταῖς δέησέςμας, ἀνίσως καὶ θελήσης νὰ κοιτά-
ξης εἰς τὴν ἀξιότητάμας. Διότι μᾶς κατηγορεῖς ἢ
ἐλέγχῃς τὴν σινείδησίμας, ἢ αἰ ἀμαρτίαιμας
μᾶς

Ἰ. Λ. κ.
47. 17
Δαν. 9. 5.
Ἰ. Ἰ. μ.
5. 11.

μάς μαρτυροῦσιν ἐναντίον· Καὶ ἐδὲ λαθαίνεσαι
 εὐλόγημας, ἔσωντας ἢ νὰ εἶσαι δίκαιος καλῆς,
 ὅπερ παιδούλης τὰ σφάλματα ἐκφνῶν ὅπερ ᾠδα-
 βαίνουσι ταῖς ἐντολαῖς σου¹. Ἀμὴ ὦ Κύριε, ἐπέ-
 δὴ καὶ διὰ τὴν ἐνεκδιήγητόν σου δύσπλαγχνίαν
 μάς ὄρισεσ ὅτι εἰς ὅλαις μας ταῖς ἀνάγκαις καὶ
 χρείαις ὅπου ἔχομεν, νὰ ἐπικαλούμεθε μόνον
 ἐσένα, καὶ ἔταξες νὰ ἐπακούης τὴν ᾠδακάλε-
 σίν μας, ὅχι διὰ τὴν ἐδικλῶμας ἀξιοσύνην, ὅπου
 καμίαν ὀλότελα δὲν ἔχομεν², ἀμὴ διὰ τὴν
 ἀξίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸν ὁποῖον
 ὄρισεσ μεσίτῃ καὶ παρηγορητῇ νὰ μάς εἶναι³.
 Διὰ τοῦτο κάθε ἄλλῃ βοήθειαν ᾠδατήζον-
 τες σωτῆρομεν νὰ ἀβοηθηθῶμεν εἰς τὴν ἐλεη-
 μοσιώῃ τῆς μόνης σου εὐσπλαγχνίας. Καὶ
 πρῶτον μὲν ὦ Κύριε, ἔξω δὲπὸ ταῖς ἀναριθμηταῖς
 εὐεργεσίαις ὅπου παντοφνὰ ὅλους σὺ ἀνθρώ-
 πους ἀπάνω εἰς τὴν γῆν κοινὰ σὺ εὐεργεταῖς, καὶ
 ξεχωριστὰ τοῦ λόγου μας τόσαις καὶ τέτοιανῆς
 λογιῆς χάριτες μάς ἐχάρισες⁴, ὅπου δὲν ἡμ-
 ποροῦμεν νὰ ταῖς διηγηθῶμεν, οὐδὲ κοντο-
 λογῆν εἶμασθαι ἀξιοὶ νὰ ταῖς διαλογισθῶμεν.
 Καὶ τὸ ᾠδαιότερον ἀπ' ὅλα, ὅπου ἔσωντας
 καὶ νὰ μάς ἐλευθέρωσες δὲπὸ τὴν ἐλεεινοτά-
 τῃ δουλείῃ τοῦ Σατανᾶ, ἐκαταδέχθης

¹ Ε' ἐσδ.
κ'. ζ.

² Δαρ.
δ'. ιη'.

³ α'. Κυ. θ.
Γ' αιν'.

β'. α.
α'. Τιμ.
β'. ε'.
Γ' ωμ.
η'. λθ'.

⁴ Ε' φεσ.
β'. ε'.

Η η η

νὰ

¹ Ε' εδ. κ' β'.
 Λεξ. ια' 10.
 Η' σ' α' ια' 3'.

² Γ' και'.
 ιξ' ε'.

³ Δαν. θ' ι'.

⁴ α'. Κορ.
 ια' λ.α.

νὰ μᾶς καλέσης εἰς τὴν γνῶσιν ἧς θείσθαι εὐαγγελίᾳ. Καὶ αὐτάμα ἐλευθερώων ἡμᾶς ἀπὸ καθ' εἶδω λολατρείαν ὅπως εἰς τὴν ὁποίαν δὲ δουλομεθ' ἀνσλαβωμένοι, μᾶς ἔμπασες εἰς τὸ φῶς τῆς ἀληθείας σου. Καὶ ἡμεῖς ὅμως μὲν ὅλα τὰτα ἀπὸ τὴν ἀνδραγαθίαν σου, ἀπαλησμονήσαμεν ταῖς δὲ ἐργασίαις σου, καὶ μακρονοήεις ἀπὸ λόγου σου, ἀκολοθήσαμεν ταῖς ἐπιθυμίαις σου, καὶ δὲν σε ἀντιμίσσημεν τὴν πρὸς σε πρὸς τὴν ὁπῶς σε ἐχρῶσθε. Τὸ λοιπὸν ὦ Κύριε, ἐφ' αἰσάμεν καὶ πολλὰ σε ἐπὶ ἀπικροτήματα. Διὰ τὰτα, ἀν' ἡθέλεις νὰ ἐξεδικηθῆς καθὼς ἀξιοί εἶμασθε, δὲν ἡθέλαμεν ἄλλο τίποτε ἀκαρίερεϊ, πῶς ἀπὸ τὴν πτωχείαν ἧς πάντοτε ἐθανάτησθε. Καὶ γνωρίζομεν βέβαια ἀπὸ ταῖς παιδύσεσιν ὅπως καθ' ἡμέραν ἀπὸ λόγου σου κτυπέμεσθε, πῶς δίκαια μᾶς ὀργίζεσθε. Διότι ἐσὼν ἡμεῖς νὰ εἶσθε δίκαιοι, χωρὶς αἰτίαν δὲν παιδύσεσιν κανένα. Καὶ τῶρα βλέπομεν τὸ χεῖρ σου ὅπως εἶναι ἀπλωμένον ἀκόμη πλεονεξότερα ἀπάνω μας νὰ μᾶς παιδύσῃ. Ἀμὴ ὦ Πατέρα, ἀν' καὶ σκληρότερα μᾶς ἐπαιδύσεις, ἢ ὅσον πρῶτον, ἢ ἢ ἀκόμη ἀν' μᾶς ἐσελθῆς ταῖς παιδύσεσιν ὅπως ἐπιμώρησες τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαόν σου, δὲν ἡθέλαμεν ἀντιμίσσησθαι πῶς νὰ ἀδικήμεσθε ἀπὸ λόγου σου.

Α' λ'

Αλλ' ὅμως ὦ Πατέρω, ἐσὺ εἶσαι ὁ Θεός μας¹,
 καὶ ἐμεῖς μοναχὰ εἴμασθε χῶμα καὶ κορνια-
 κτός². Ἐσὺ εἶσαι ὁ κτίστης μας³, καὶ ἐμεῖς εἴμασθε
 τὸ πλάσμα τῆς χειρῶν σου⁴. Ἐσὺ εἶσαι ὁ ποιμέ-
 νας μας, καὶ ἐμεῖς εἴμασθε τὸ μαντεῖόν σου⁵. Ἐσὺ
 εἶσαι ὁ Σωτήρας μας⁶, καὶ ἐμεῖς εἴμασθε ἐκείνοι
 ὅπως ἐλευθερωθήκαμεν ἀπὸ λόγου σου⁷. Ἐσὺ εἶσαι
 ὁ Πατέρω μας⁸, καὶ ἐμεῖς εἴμασθε τὰ παιδιά σου,
 καὶ **Ϟ** κληρονόμοί σου⁹. Διὰ τῶν μῆμας παι-
 δεύσης καὶ πῶς εἰς ἐμᾶς εἶναι ὁ θυμός σου¹⁰, ἀμή
 πλαγχνικά καὶ ἡμερᾶς **Ϛ**ωφρήνησέ μας¹¹. Καὶ
 μάλισα εἰς ἐκεῖνο τὸ ἔργον ὅπως ἀρχήνησες τὸ
 λόγω μας, διὰ μέσου τῆς χειρῶν σου, εἰς ἐκεῖνο εἰς
 τὸ λόγω μας τελείωσε¹² διὰ νὰ φανερωθῆ καὶ
 γνωριθῆ εἰς ὅλον τὸν κόσμον, πῶς ἐσὺ εἶσαι ὁ
 Θεός μας καὶ ὁ Σωτήρας μας¹³. Πολλαῖς φοραῖς
 ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαός σου σὲ ἐπὶ ἀπίκρυνε, καὶ εἰς
 ὄργην σὲ ἐπὶ ἀκίνησε¹⁴, καὶ ἐσὺ με δίκαιον σὺ ἐπαί-
 δδουσες. Ἀμή καὶ ὅσαις φοραῖς εἰς τὸ λόγω σου ἔπι-
 σρέψασαι, ἀπλαγχνικά σὺ ἐματὰ δέχθης. Καὶ
 ἀνὸ καλὰ τὸ βάρθ τῆς ἀμαρτιῶν τες ἦσαν πολλὰ
 μεγάλων, ὅμως, πάντα ἐσρέφυσεν ὀπίσω ἀπὸ
 τὴν ὄργην τῆς πμωριῶν ἐκείνων ὅπως ἐμελλες νὰ
 σὺ παιδεύσης, διὰ τὸν **Ϛ**ωηθασμὸν ἐκείνον
 ὅπως ταμνιῶν καὶ καμνιῶν εἶχες τῆς δέλων σου

Ἡ ἡ 2

Ἀβραάμ,

¹ Γέν.
 12'. α'.
 Ψαλμ.
 48'. β'.
² Γέν.
 17'. κζ'.
³ βασιλ.
 κ3'. λβ'.
⁴ Ψαλμ.
 ρη'. ογ'.
⁵ Ἡσ. α'.
 μ'. ια'.
 Γω. ι'. ια'.
⁶ Ἐξοδ.
 λβ'. ια'.
 α'. βασιλ.
 ι. ιθ'.
⁷ Ψαλμ.
 μγ'. θ'.
⁸ Ἡσ. α'.
 ξγ'. ις'.
 Λσκ. ια'. β'.
⁹ Γω. ι.
 α. ιβ'.
 Ροιμ. η'.
 ις'. ιζ'.
¹⁰ Ψαλμ.
 5'. α'.
¹¹ Γερέμ.
 ι. κγ'.
 Ψαλμ. ν'. β'.
¹² Φιλιπ.
 β'. ιγ'.
¹³ Ψαλμ.
 ξθ'. ὅλον
 τΨαλμ.
¹⁴ Ἐξοδ.
 ις'. δ'.
 Α' ελθμ.
 κα'. ζ'.
 Γ' ησ. ζ'. ζ'.
 Ψαλμ.
 εζ'. με'.

¹ Ε' εδ.
λβ'. ιβ'.

Αβραάμ, Ισαάκ καὶ Ἰακώβ', διὰ τὸν ὁποῖον καὶ ταῖς περσοχαῖς ἔλαῃς ποτὲ δὲν ταῖς ἀποδίωξεις. Τὸν αὐτὸν ἴδιον σωτηριασμὸν καὶ ἐμεῖς διὰ μέσου τῆς χάριτός σου ἔχομεν εἰς ἔσένα, ἀποφασισμὸν ἀπὸ λόγου σου εἰς τὸν Χριστὸν τὸν Μεσίτην μας, ἀνάμεσόν σου καὶ ἀναμέσων ὁλονῶν τῶν πτωχῶν σου², καὶ ἐτούτον πλεονάζοντα λαμπρότερον καὶ σαφερέτερον ἔχομεν, ἡγουν, διὰ μέσου τῆς νίκης τοῦ Χριστοῦ ἀξιωματὸν, καὶ μὲ τὸ πάθος, καὶ μὲ τὸν θάνατόν του, καὶ μὲ τὸ νὰ ἐμπῆ εἰς τὴν δόξαν του βασιωματὸν³. Διὰ τοῦτο ὦ Κύριε, ἔσωντας καὶ νὰ ἐπιδραστήσαμεν καὶ τοῦ λόγου μας καὶ κάθε ἄλλω βοήθειαν, καὶ ἀνθρωπίνην ἐλπίδα, σωτρεύομεν μόνον εἰς τὴν σκέπην τῆς χάριτός σου ἐτέτου τοῦ σωτηριασμοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος ἡμεῶν Ἰησοῦς Χριστὸς τὸ ἴδιόν του σώμα διὰ τοῦ λόγου μας ἐπέσφεν ἀπάνω εἰς τὸν σωρὸν μίαν φορὰν τελείαν θυσίαν⁴, καὶ μᾶς ἐφιλίωσεν εἰς τοῦ λόγου σου παντοφάναν εἰς ὅσον αἰῶνας⁵. Τὸ λοιπὸν ὦ Κύριε, εἰς αὐτὸ τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου κοίταξε⁶, καὶ μὴ εἰς τὴν ἀκαθαρσίαν τῆς ἁμαρτίας μας, διὰ νὰ λάμψη τὸ πρόσωπόν σου εἰς ἡμᾶς εἰς χαρὰν καὶ εἰς σωτηρίαν, ἔσωντας καὶ νὰ σοῦ ἐκαταπυλάνη τὸν θυμὸν

² Γαλ'. γ'.
ε'. ιε'.
α'. Τιμ.
β'. ε'.

³ Ε' εδ. α'. γ'.
εθ'. ιβ'. κδ'.

⁴ Ε' εδ. ι'. ιδ'.

⁵ Ρ' ωμ.
ε'. ια'.

⁶ Ψαλμ.
πλ. θ'.

θυμόν με ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ ἀκόμι ἀξιό-
 νωντάς μας ἀπ' ἐδῶ καὶ ὀμωρὸς εἰς σκέπην
 τῆς Ἐλεηθείας σου, νὰ κατὰδωσῃς ταῖς περ-
 πατοσίαις μας με τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα¹. Τὸ
 ὁποῖον ὅσον εἶναι τὰ πλεοκαλλίτερον καὶ τὴν ἡμέ-
 ραν νεκρώνωντάς μας τὴν Ἐλεηθείαν σου², με
 τὰ πάθη τῆς καὶ με ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς³, νὰ
 μάς ξανακαινεργώσῃ εἰς τὴν καλλιοτέραν
 κατάστασιν τὴν ζωὴν⁴, καὶ νὰ βλασφήμη εἰς
 ἡμᾶς ἀληθινούς καρπούς τῆς πίστεως, διὰ μέ-
 σου τῆς ὁποῖων τὸ ἅγιόν σου ὄνομα παντοῦθεν
 νὰ ἐπαινᾶται καὶ νὰ δοξάζεται, καὶ ἡμεῖς με
 τὴν πόθον ὅλα τὰ φάρμακα τοῦ κόσμου
 ἐτούτου καταφρονῶντες, νὰ φρονιζώμεν τὰ
 οὐράνια⁵.

¹ Ρ'ωμ...
ιδ'. ιζ'.

² Γαλ.
ε'. ις'.

³ Κολοσσ.
γ'. ε'.

⁴ Ε'φεσ.
δ'. κγ'.

⁵ Φιλιπ.
γ'. ιδ'.

Καὶ ἐπεὶ δὴ μάς ἐπερὶσάξες νὰ κάμνωμεν
 δέησες διὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους⁶, ἡμεῖς
 καλοῦμε σε νὰ κατὰδωσῃς με τὴν διλογίαν
 σου, τὴν διδασχὴν τοῦ Θεοῦ σου εὐαγγελίου,
 διὰ νὰ τὸ ἀποδεχθῶσιν ὅλοιθεν ὡς πρέπει
 ὅπου καὶ ἀν' εὐαγγελιωθῆ καὶ κηρυχθῆ, διὰ νὰ
 φωτισθῆ ὁ κόσμος καὶ γεμίση τῆς ἀλη-
 θινῆς σου γνώσεως ὅπου φέρει Ἐλεηθείαν, καὶ
 διὰ νὰ ζωφρονισθῶσιν ὡς ἀγνωστοί, καὶ νὰ

⁶ α'. Τιμ.
β'. α'.

Ἡ η η 3 δυνά-

δυναμωθῶσιν ④ ἀδελφοί μου, καὶ ἀντάμα
 ὅλοιτες τὸ ἅγιόν σε ὄνομα ὄχι μοναχὰ διὰ μέσθε
 λόγων, ἀμὴ καὶ διὰ ἔργων νὰ τὸ δοξάσῃ καὶ νὰ
 τὸ ἀγάσῃ. Διὰ τῶν σείλε πρὸς ἐργάταις
 εἰς τὸν θεισμὸν σε, καὶ σόλισέ τις μὲ τετραυρῆς
 λογῆς χαρίσματα, ὅπως νὰ κάμνῃσι πρὸς τὸ ἔρ-
 γοντες. Καὶ τὸ ἐναντίον ἀπὸ ἄλλο μέρθ, ξε-
 εἰζώσε ὅλους σου ψευδοδιδασκάλους, σου ἄρ-
 παγους λύκους, σου ῥογεμύρας, ὅπως ἀποβλέπῃσι
 μόνον τὴν ἰδιάν τους δόξαν καὶ ὠφέλειαν, καὶ ὄχι τὴν
 ἐδικλεύσῃ δόξαν, εἰς τὴν Ἰσραηλῆϊαν τῆς ταλαι-
 πώρων ψυχῶν. Καὶ φύλαξε μὲ τὴν χάριν σε
 ὅλαις ταῖς Χριστιανικαῖς Ἐκκλησίαις σε, ὅθεν καὶ
 ἀν' ὀρθὰ εἰς τὸ λόγον σε εἶναι συμμαζωμύρας, καὶ
 κυβερνησέταις ὅτι μὲ ἐνόητα τ' πίστεως καὶ μὲ δὲ σέ-
 βαν νὰ ζῶσι, διὰ νὰ περικόβῃ καὶ νὰ αὐξάνῃ καθ'
 ἡμέραν ἡ βασιλεία σε, καὶ νὰ ἐξολοθρῶνῃ ἡ βα-
 σιλεία τοῦ Σατανᾶ, ὡς νὰ ἐλθῇ τὸ τέλος ἡ βασι-
 λεία σε, ὅποτεν θέλῃς εἰσαγατὰ ὅλα εἰς ὅλα.

α'. Πίτς.
 β'. β'.
 ε'. ζικ.
 λς'. κγ'.

Ματθ.
 θ'. λη'.
 α'. Πίτς.
 β'. β'.

Πραξ.
 κ'. κθ'.
 Ματθ.
 ζ'. ιι'.
 Γ'ωα'.
 ε'. ιβ'.
 Ε' ζικ. λδ'.
 ἀφ' ἑαυτῶν
 ὅλον τὸ κεφ.
 Η' σαα'.
 νς'. ι'.
 Ε' φισ.
 δ'. δ'.
 Φαλμ.
 β'. η'.
 κβθ'. γ'.
 α'. Κορ.
 ιι'. κη'.

ἢ γιν. τῆς
 περιστάτις
 ἔπερὸν
 ἡπ' ἑαυτῶν.

Καὶ ξεχωριστὰ πολλὰ σε πρὸς ἀκαλεῖν διὰ
 ἐκείνους σου ἄρχοντες ὅπως ἠθέλησες νὰ πα-
 ραστέκῃς) ἀπάνω μας διὰ νὰ μᾶς κυβερνῶσι,
 διὰ σου δυνατωτάτους ἑπαρχους τ' Ἰωμομονοιασ-
 μύνης βελγικῆς. διὰ σου ἑπιτρόπους τ' συμβε-
 λίσ.

λίς. διὰ τὸν Γαλιηνότατον Ἀρχηγὸν τὸν Πείνκιπον, καὶ διὰ τοὺς Ἰξασιασάδες τῆς χώρας ἐτέτης. χάρισαι τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα, νὰ βλέπουσιν ἀπάνω εἰς ὅλας τὰς τῶν οἰκονομίαν τας, διὰ νὰ τοῦ κυριεύσῃ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ βασιλεὺς τῆς ὀλονῶν, ἐτέτης καὶ τοῦ ἰσσηκόεστας¹, καὶ ἡ βασιλεία τοῦ Σατανᾶ ὅτι ἔστιν δυναστεία καθελογησυχασίας καὶ μαγαλειῶν εἰς τὸ πλεοπερισσότερον καὶ κακηνκάως νὰ διασκορπισθῇ διὰ μέσας τας, ὡς αὐτὴ ὑπηρετᾷ ὅτι ἔστιν εἶναι. Καὶ ἐμεῖς νὰ ἀπεράσωμεν ἀπὸ κάτω τῶν Ἰξασιαν τας καὶ κυβένησιν, εἰρηνευθῶν καὶ ἡσυχαστικῶν ζωῶν μὲ καθεδυσέβαν τιμηκᾶ².

¹ Ψαλμ.
β'. ια'.
Δαν. δ'. λδ'.

² α'. Τιμ.
β'. β'.

Καὶ ἀκόμη σὲ πᾶσα καλεῖται διὰ ὅλους τοὺς ὁμόψυχές μας ἀδελφούς ὅτι ἔστιν ἰσοκείμενοι καὶ δίδισκουν³ εἰς ἄλληλη ἀσθενίαν τοῦ κόσμου, καὶ εἰς τὸν Ἀντιχρίστου τυραννίου ἐλενα τῶν ἡμιμυθῶν³. Καὶ παρηγόρησέ τους μὲ τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα, καὶ ἀπλαγχνικᾶ ἐλδουθέρωσέ τους ἀπὸ ταῖς θλίψεις τους. Μὴ τὸ ἰσομείνης νὰ ἀφίσης τῶν Ἐκκλησιῶν τοῦ Χριστοῦ ὅλοτε λαὸν νὰ βλαφθῇ, καὶ νὰ χαλασθῇ. Μὴ ἀπαρμάσης νὰ ἀφανισθῇ εἰς τὸν κόσμον ἡ πείνη μνήμη καὶ πειρασμῶν τοῦ ἁγίου σου ὀνόματος, καὶ ὅτι ἐναντίοι ἐχθροὶ νὰ δοξά-

³ Ε' εε.
γ'. γ'.

δοξάζειν) ἢ τὸ ἅγιόν σε ὄνομα νὰ βλασφημῶ-
 ται¹. Ἀμὴ ἀνίσως ἢ θέλης ὅτι ὀλίγελα ④ πι-
 σοί σε δευθροὶ μὲ τὸ αἷμα της διὰ τὴν ἀλή-
 θειάν σου νὰ μαρτυρῶσιν, καὶ διὰ νὰ δοξάσεν τὸ
 ἅγιόν σε ὄνομα, δόσε της παρηγορίαν εἰς τὴν
 θλίψιν της, διὰ νὰ τὴν δεχθῶσιν ἀπὸ τὸ Πατρι-
 κόν σε χέρι². Καὶ ἀκολυθῶντες τὸ θελήμα σου
 νὰ δυναμωθῶσι καὶ τε ζῶσι, καὶ τε ἀποθαίνωσι³,
 νὰ εἶναι εἰς δόξαν ἐδικήν σου, ἢ σερέωσιν τῆς Ἐκκλη-
 σίας σου, ἢ εἰς τὴν λόγον της σωτηρίαν. Καὶ πᾶσα
 καλεῖται σου διὰ ὅλης ἐκείνης, ὅπως οὐδέ σέλην
 πενίαν, παίδους, ἀδένειας Ῥωμαϊκαῖς, ἢ
 πνευματικὰς πνευματικὰς, παρηγορησέ της ὡς Κύ-
 ρε, ὅσον οὐδέ εἶναι ἡ χρεία. Καὶ κάμε της ὅτι νὰ
 γνωρίσῃ τὸν Ῥωφρονισμόν ἐτέτον, εἰς μετέ-
 νοιαν τῆς ἀμαρτιῶν της, ἢ εἰς ὠφέλειαν τῆς διορ-
 θώσεως τῆς ζωῆς της. Δόσε της ὑπομονὴν καὶ
 δύναμιν, ἢ ὀλιγόσυσεταῖς θλίψεις ὅπως ἔχει.
 Καὶ εἰς τέλος ἐλθὲ θέρωσέ της ἀπὸ ὅλων της
 ταῖς ψυχικαῖς ἢ Ῥωμαϊκαῖς της λύπαις, διὰ
 νὰ γλυθῶσιν ἢ νὰ δοκιμάσεν τὴν γλυκότητα τῆς με-
 γάλους σου ἀγαθότητος, καὶ χαιρῶντες νὰ δοξά-
 σῃ τὸ ἅγιόν σου ὄνομα εἰς τὰς αἰῶνας.

¹ Ψαλμ.
 101. 1.

² Ματθ.
 23. 37.
 Πράξ. κα.
 17. 18.

³ Ματθ.
 23. 37.
 Φιλιπ.
 1. 2.

Καὶ

Καὶ ὑσερα ἀκόμι, ὦ Κύριε, ἢ ἐμεῖς σὲ ᾤσα-
καλεῖσθαι νὰ σκεπάσῃς τὸ λόγισμα, καὶ σὺ
ἐδικές μας ἀντάμα καὶ τὰ πράγματά μας με-
τὴν σκέπῃ σου. Καὶ δός μας χεῖρ ὅτι εἰς τὸ
κάλεσμά ἐκεῖνο ὅτι ἔκαλεσθήκαμεν καὶ τὸ θέ-
λημα σου ἀπεράσωμεν τὴν ζωὴν μας¹. Καὶ
νὰ μεταχειζώμεθα δεξιᾶς τοῦ λόγου ταῖς χεῖρας
ὅτι ἡμᾶς ἐχάριτες, ὅτι ἔνα μὲν ἐμποδιᾶσθαι,
ἀμὴν ἡμᾶς ζωεργᾶσθαι εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν.

¹ α'. Κορ.
ζ'. 13', κ'.

Καὶ διουάμωσέ μας εἰς κάθε λόγῳ περιεσ-
μὸν, διὰ νὰ νικῶμεν ὡσανύ στρατιῶται σ' ἐπο-
λεμόντες μετὰ θερμὴν πίσυν². Καὶ εἰς τὸ ἐρχόμενον
ὑσερα μετὸν Χριστὸν νὰ κληρονομήσωμεν τὴν
αἰώνιον ζωὴν³.

² Ε' φεσ.
5'. 15'.

³ β' Τιμ.
β'. 1'.
Γ' αὐτ.
13'. κδ'.

ΔΙΑ ἔτι ἔτι ὅλα λοιπὸν σὲ ᾤσακαλεῖσθαι με-
τὴν προσευχὴν ἐκείνην, ὅτι ἔοπισός μας
Σωτήρας ἢ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός εἰς τὸ λόγισμα
νὰ μεταχειζώμεθα μετὰ ἐδίδαξε.

Πάτερ ἡμῶν, καὶ τὰ λοιπά.

Καὶ ὑσερα κάμνη δόξασθαι τὴν Ἐκκλησίαν διὰ μέσθαι τὴν
σωτηριστικὴν βίβλον, λέγωντας·

Δεχθῆτε τὴν βίβλον τὴν Κυρίου.

ΝΑ Ἡσὺς βίβλοσθαι ὁ Κύριος, ἢ νὰ Ἡσὺς φυ-
λάξῃ, νὰ λάμψῃ ὁ Κύριος τὸ πρὸς ὁπὸν τε

Θ ρ ρ

ἀπά-

ἀπάνω σας, ἢ νὰ ζᾶς ἐλεήση. Καὶ νὰ ἀσπύσῃ
τὸ πρὸσωπόντε ἀπάνω σας, καὶ νὰ ζᾶς δώσῃ
τινὲς εἰρήνην ἢ ἀγάπην. Ἀμὲν.

Εὐθυμηθῆτε οὖν φτωχοὺς.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΠΡΙΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑ- ΧΗΣ ΟΠΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΤΕΙ.

Ω ἔρανε Πατέρα, τέλει εἶναι ὁ ἅγιός σου
λόγος, ἢ ταῖς καρδίαις τῶν ἀνθρώπων γε-
εῖζι, εἶναι ἀληθινή μαρτυρία, ὅπερ δίδει τῶν ἀπαι-
δύτων καὶ ἀγραμμάτων σοφίαν, ὅπερ φωτίζει
τὰ μάτια τῶν τυφλῶν, εἶναι ἐργαλεῖον ὅπερ ἐνεργ-
εῖ καθ' ἐνῆ πνεῦμα διὰ τινὲς ζωπιάντες. Ἀμὲν
ἐπεὶ δὴ καὶ ἐμεῖς φυσικὰ εἴμασθαι ὄχι μοναχὰ
τυφλοὶ, ἀμὲν ἢ ὀλοτέλα εἰς κανένα καλὸν δὲν
εἴμασθαι ἀξιοί: Καὶ ἐσὺ δὲν πρὸς θυμᾶς νὰ κοιτά-
ξης εἰς κανένα, πρὸς μόνον εἰς τὸν ταπηνὸν ὅπερ
ἔχει κατατραπεζισμένην τινὲς καρδίαν, πρὸς
καλεῖσθαι νὰ φωτίσης τινὲς διάνοιάν μας μετὰ
τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα, ἢ νὰ μάς δώσῃς ἡμετέραν καρ-
δίαν, διὰ τὴν ὁποίαν νὰ διγῆ καθεῖς ὑπερηφάνειαν,
ἢ νὰ χωρεθῆ διὰ καθεῖς σαρκικὴν ἔκδοσιν ἐτέτε
σοφίαν, διὰ νὰ τυχαίη ὅτι ἀκούεις καλὰ τὸν
Θεῖον σου λόγον, ἢ καταλαμβάνουσιν, νὰ τὸν

ἀκολοῦ-

ἀκολουθεῖτε ὅλην μας τὴν ζωὴν. Καὶ ἀκόμη
 γέεισε ὁὗ πλανητῆρες διὰ μέσθ τ' Θείας Ὑ
 χάριθ εἰς τὴν ἀλήθειάν Ὑ, διὰ νὰ εἴμασθεν
 ὅλοι αὐτάμα ἠνωμένοι, νὰ Ὑ δαυδύωμεν μὲ
 δὺσέβδαν τιμητικὰ, μὲ δικαιοσύνην, ἢ μὲ ἀλη-
 θινὴν ἀγιότητα ὅλαις μας ταῖς ἡμέραις τ' ζωῆς.
 Ἐτέτα σὲ δέόμεσθε δι' ἀγάπην Ὑ μόνθ. Χειρῶ,
 ὅπθ μᾶς ἐδίδαξεν ἔτζη εἰς τὸ ὄνομά τθ νὰ Ὑ
 προσδυχώμεσθε, τάσωντάς μας πῶς θέλθς
 μᾶς ἐπακῶσθ.

Πάτερ ἡμῶν, καὶ τὰ λοιπά.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ ΤΗΝ

ΔΙΔΑΧΗΝ ΟΠΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΥΕΙ.

Ὁ ἔλεημονώτατε ἢ σπλαγχνικώτατε Θεὲ ἢ
 Πατέρθ, δὺ χαιρῶμεν σε ὅπθ μόνον τῶ
 λόγθ μας ἐδέχθης εἰς τὴν Διαθήκην Ὑ Ὑση-
 βασμῶ Ὑ, ἀμὴ ἢ τὰ παιδιά μας αὐτάμα. Καὶ
 ὅθ μόνον αὐτὰ τὰ ἐσφράγισες, διὰ μέσθ τῶ
 ἀγίθσθ βαπτίσμαθ, ἀμὴ ἢ κατ' ἡμέραν εὐ-
 τρεπίζθς εἰς τὸ σῶμα τθ τελφωμενόν ἐπαινον, διὰ
 νὰ καταντροπιάσθς ὁὗ Ὑφθς Ὑ κόσμθ ἔτετθ.
 Παρακαλεῖμεν σε νὰ προδῶσθς τὴν χάριν σε
 εἰς τῶ λόγθ τθς, διὰ νὰ προκόπισθς πάντα εὗ

Θ 9 9 2

πλεο-

πλεοκαλλίωτερον σιμα̃ εἰς τὸν Υἱὸν σε' τὸν Ἰησοῦ
 Χριστὸν, ὥσε ὅπερ ἀναδραφίσει μετέλθειαν σο-
 φίαν ἢ δικαιοσύνην. Δόσε χάριν ἢ ἔλγχεμας
 νὰ τὰ ἀναδρέφωμεν κτ' πῶς οὐρίζῃ ἡ Θεία σε ἐν-
 τολή με γνώσιν εἰς τὸν φόβον σε, διὰ νὰ χαλασθῇ
 ἢ ἀφανισθῇ διὰ μέσε τ' ἀσεβείας τες, ἢ βασι-
 λεία ἔ Σαζανᾶ, ἢ νὰ πληθαίνῃ ἡ βασιλεία ἔ Ἰησοῦ
 Χριστοῦ, τόσον εἰς ἐτέτλει, ὡσανὺ καὶ εἰς ταῖς λοι-
 παῖς Ἐκκλησίαις, εἰς δόξαν ἔ παναγίε σε ὀνό-
 ματι, καὶ εἰς αἰώνιον τες ζωηρίαν διὰ μέσε ἔ.
 Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν, καὶ τὰ λοιπά.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΤΩΝ ΑΜΑΡ-

ΤΙΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΟΠΟΥ ΓΙΝΕΤΑΙ

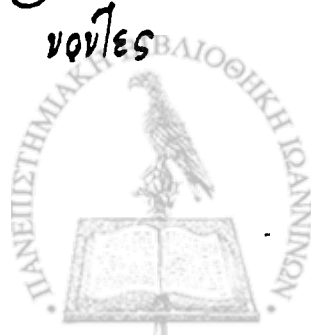
περὶ τες ἀπὸ τῶν διδαχῶν.

Ω Πάτερ, ὅπερ εἶσαμ εἰς σοῦ ἔραντες, καὶ ὅπερ
 ἀπὸ τὴν δέχην εἶσαμ ὀλονῶν ἐλεημονητής
 Θεός, γνωρίζομεν καλά καὶ ὀμολογῶμεν ἔμ-
 πορωθεν τ' Θείας σε μεγαλῆτι, πῶς εἶμα-
 ρθεν ἀφλοιο καὶ ταλαίπωροι ἀμαρτωλοί, συμ-
 πασμήροι ἢ γνηνημῶροι με κάθε κακίαν καὶ χα-
 λασμὸν, ἔεκλιμῶροι εἰς κάθε ἀτυχίαν, ἀνεπι-
 τήσφοι ἢ ἔδεπιπὸσένιοι εἰς κάθε καλὸν, ὡρβαί-
 νοήτες

¹ Δαν. β'. ε'.

² Γαλ. μ.
ν'. σ'.

³ Γέν. η'. κκ'.
Γ' αμ. γ'. ιβ'.

νοῦνες πάντα ταῖς Θείαις σε ἐντολαῖς, μετὶ
 πλανηδύλω ἐτέτλω καὶ σφαλιδύλω μας ζωῶ,
 ᾧδρακινόντες τὴν ὀργὴν σε ἐναντίον μας μετὰ
 αἰμαρτίαις μας¹, καὶ ζωειάζοντες ἀπάνω μας
 ταῖς παντοφύταις ἐκείναις καὶ αἰώνιας τῆς κολά-
 σεως τιμωρίας καὶ τὴν δικαίαν σε κρίσιν. Ἀμήν
 ὦ Κύριε, λυπέμεθεν εἰς ὅ,τι καὶ αὐτὸ σε ἐᾶσαι
 κροῦναι², καὶ κατηγορεῖν καὶ λόγους μας καὶ
 θρηνηῖν ταῖς αἰμαρτίαις μας, ᾧδρακαλόντες σε
 ὅ,τι σπλαγχνικὰ νὰ κοιτάξης μετὸ ἔλεός σε τὴν
 ταλαιπωρίαν μας, καὶ ἐλέησέ μας ὡς σπλαγχ-
 νικώτατε Θεὸς καὶ Πατέρα³, καὶ συγχώρησέ μας
 ὅλαις μας ταῖς αἰμαρτίαις⁴, διὰ τὰ ἅγια παθή-
 ματα καὶ Υἱὸς σε τῆς ἀγαπῆς Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ
 ἀκόμι μετὰ χαρίσματα καὶ ἀγίας σε Πνεύματι
 τῆς λογῆς καὶ νέργωσε ταῖς καρδίαις μας καὶ
 σόλισέταις, ὡς ὅ,τι νὰ γνωρίσωμεν καταλεπτὰ
 διὰ μέσους τὴν καθε ᾧδρανομίαν μας, νὰ μι-
 σήσωμεν αἰτοίμας τῆς λόγους μας ἀντάμα καὶ
 τὴν αἰμαρτίαν ὅ,τι μᾶς ἐθανάτωσε, καὶ εἰς νέαν
 ζωὴν νὰ ἀναστηθῶμεν, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ διευ-
 θῶμεν καρπὸς ἀξίους τῆς δικαιοσύνης καὶ ἀγνό-
 τητι νὰ βλασθήσωμεν⁵, ὅ,τι νὰ σε εἶναι ἀρεσκί-
 μοι καὶ δεκτοὶ διὰ τὸν Χριστόν⁶. Καὶ ἀκόμι ἔξω
 ἀπὸ ἔθῃτα, φώτισε τὸν νῦν μας νὰ καταλάβωμεν

¹ Ε'ξοδ.
 λδ'.ι'

² Γ'εξικ.
 ιη'.λα'

³ Φαλι.
 ν'.α'.β'.
 + Λβκ.
 ιη'.ιγ'

⁵ Λβκ.
 α'.εε'.
⁶ Ε'φεσ.
 β'.ιγ'

τὸν ἅγιόν σε λόγον, καὶ τὸ θεῖον σε θέλημα, διὰ
 νὰ ζωηθῆσωνμεν καὶ νὰ ζωαναγραφεῖμεν μετὴν
 καθοδηγίαν τε, καὶ παρηγορίαν ὅλα τὰ ἐν κόσμῳ
 πράγματα, εἰς ἐσένα μόνον νὰ ἔχωμεν τὴν ἐλ-
 πίδα μας καὶ τὸ θάρρος, διὰ νὰ σωρωθῆ ὁ πα-
 λαιός μας ἀνθρωπῶς μετὰ ὅλας ταῖς ἐπιθυμίαις
 τῆς σαρκός, καὶ νὰ ζῆσωνμεν ἐν λόγῳ σου
 ζωὴν ζωντανήν: Καὶ ἐπιζητοῦμεν τὸ ἅγιόν σε ὄνομα νὰ
 δοξασθῆ, καὶ ὁ πλησίός μας νὰ ὠφεληθῆ, διὰ μέσου
 τῆς Κυρίας ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπως ἡμᾶς ἐδίδαξε τε-
 ριατικῆς λογικῆς νὰ σε προσευχόμεθα:

Πάτερ ἡμῶν, καὶ τὰ λοιπά.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΚΟΝΤΟΛΟΓΗΜΕΝΗ

ΤΕΤΕΡΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΙΔΑΧΗΝ.

Ὁ παντοκράτωρ Κύριε, μὴν ἀφίσης τὸ ἅγιόν
 σε ὄνομα διὰ ταῖς ἀμαρτίας μας νὰ ἀπι-
 μασθῆ: διότι πολλῶν λογῶν ζῆς ἐσφάλαμεν,
 καὶ τὸν ἅγιόν σε λόγον ἐπακρόσαμεν, καὶ μετὴν
 ἀγνωσίαν μας, καὶ μετὴν ἀνθυχαριστίαν μας, καὶ με-
 τὴν καταλαλιάν μας ἐπακινήσαμεν τὸν θυμὸν
 σε ἐναντίον σου. Διὰ τὸ τοῦ δικαίου παιδού σου
 διὰ λόγον σου. Ἀμήν Κύριε, ἐνθυμήσου τὴν με-
 γάλην σου ἐλεημοσύνην, καὶ ἐλεημονήσου μας.

Καὶ

Γαλ.
 4. 5.

Γαλ.
 4. 15.
 Ε. 10.
 8. 23.
 Ρ. 10.
 45. 17.

Γαλ.
 4. 15.
 Ρ. 10.
 8. 23.
 Δαν.
 9. 17.

Καὶ αὐτάμα δόσμας χάριν νὰ καταλάβωμεν
 ταῖς ἀμαρτίαις μας, καὶ εἰς αὐταῖς καθαρὰ νὰ
 μετανοήσωμεν, ἢ νὰ περαιοθῶμεν καλλιωτέραν
 ζωὴν. Δυναμώσε σὺ ποιμένες ἢ σὺ ἀρχόντες
 ἔλασσ, διὰ νὰ κηρύσσει πᾶσι ἀφοβα ἢ ἀπα-
 ρασάλλουσα τὸν ἅγιόν σε λόγον¹. Καὶ νὰ μετα-
 χρεῖσαι τὸ ξεγδιηλικόντες σπαθὶ με δικαιο-
 σωσίω καὶ με ἰσότητά². Καὶ φυλαξέμας ἄπο
 κάθε ἄπισα ξεπλανεῖκα ψυδοπλάσματα ὅπε
 δολώνσι τὴν ἀλήθειαν. Καὶ διασκορπίσε ὅλα τὰ
 πονηρὰ καὶ ἄτυχα συμβεβημένα³, ὅπε με δό-
 λον συμμαζώνονται ἐναντίον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς
 Θεῆς σε λόγου. Καὶ μήμας σερήσης ὦ Κύριε,
 ἄπο τὸν Θεῖον σε ἐτέρον λόγον ἢ ἄπο τὸ ἅγιόν σε
 Πνεῦμα, ἀμὴ αὐξήσεμας τὴν πίστιν ἀποδασά-
 λουτὶ με κάθε ὑπομονὴν ἢ δυνάμιν. Βοήθησε
 τὴν Ἐκκλησίαν ἢ ἐλευθέρωσε τὴν ἄπο κάθε ἀνάγ-
 κασιν ἢ βίαν, ἄπο κάθε τυραννίαν, διασφισμὸν καὶ
 βλάβειν. Δυναμώσε ὅλαις ταῖς ἀδενησμέ-
 ναις ἢ συγχυσμέταις ψυχαῖς. Καὶ σείλεμας
 τὴν εἰρήνιν σου, διὰ ὄνομα ἔῃ Ἰησοῦ Χριστοῦ Κυρίου
 ἡμῶν, ὁποῖόν μαῖς ἔκαμε τὸ τάξιμον ἐτέτο λέ-
 γωντας, βέβαια βέβαια ὡς λέγω, ὅπ ὅσα ζη-
 τήσειε τῆ Πατρὸς με διὰ ὄνομά με, θέλει σου
 τὰ δώσῃ⁴. καὶ ἐτζη μαῖς ἐδίδαξε νὰ σὲ ὡρακα-
 λῶμεν. Πατέρες ἡμεῖς, ἢ τὰ λοιπά.

¹ Ε' φετ.
⁵ ιθ'.

² Ρ' ωμ.
 ιγ' δ'.
 α' Τιμ.
 β' β'.

³ β' Βασιλ.
 ε' λα'.
 Παρξ.
 δ' κθ'.

⁴ Γ' ωμ.
 ιδ' ιδ'.
 κ' ιθ' κγ'.

Προ-

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ.

Ω ἔλεημονώτατε Πατέρα, δι' ἡμετέρας χάριτος ἐπιπέμειν σε
 διὰ τὴν νύκτα ἐπέμειν, ὅπως ἐπιπέμειν ἀγγέ-
 λους διὰ λόγους, καὶ σὲ πάλιν ἀποκαλεῖσθαι ἀκόμι
 νὰ μᾶς δυναμώσης μετὰ τὸ ἅγιόν σε Πνεῦμα. τὸ
 ὅποῖον ἀπ' ἐδῶ καὶ ὁμοίως ἐπιπέμειν νὰ μᾶς καθοδη-
 γᾷ, ὅπως μετὰ θεοδικαιοσύνη καὶ ἀγιότητα ἡ ἀπε-
 ράσωμιν καὶ σήμερον καὶ ὅλαις ταῖς ἡμέραις τῆς
 ζωῆς μας, καὶ ὅπως ὅλα ἐκεῖνα ὅπως θέλομεν περ-
 βαίνειν νὰ κάμνωμεν τῆς ἐπιπέμειν ἡμῶν, πάντα
 νὰ ἔχωμεν τῆς τὸν σκοπὸν καὶ νὰ ἀπελέπωμεν
 ὅτι νὰ εἶναι εἰς αὐξήσει καὶ ἐπαινον τῆς δόξης σε. καὶ νὰ
 ἀκαρτέρωμεν τὴν περικοπήν τῆς νὰ τὴν λαβένωμεν
 ἀπὸ τὸ μόνον σε ἐλπίθωμεν χεῖρ. Καὶ διὰ νὰ τύ-
 χωμεν τῆς τριῆς χάριτος ἀπὸ λόγους σε, ὅλαις μας
 ταῖς ἀμαρτίαις συγχώρησον, καὶ τὸ τάξιμόν σε
 διὰ ὄνομα τῆς ἀγίας πατρὸς καὶ τῆς αἰματὸς χυσίας τῆς
 Κυρίας ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐπέμειν καὶ μὴ ὄλιω μας
 τὴν καρδίαν λυπέμεθε διὰ ἐπιπέμειν καὶ ὄλοψυ-
 χως μετάνοιμεν. Καὶ φώτισε ταῖς ψυχαῖς
 μας, διὰ νὰ τυχαίη ὅπως πάλιν ἴδωμεν τὰ ἔργα τῆς
 σκότης, νὰ περπατήσωμεν ὡσάν παιδία τῆς φωτὸς
 μετὰ καινούργιαν ζωὴν, καὶ μετὰ θεοδόξωμεν. Καὶ
 ἀκόμι καὶ ἐπέμειν τὸ κήρυγμα τῆς Θεοῦ διαγε-
 λίας,

λίς, λυώνοντας ἢ ἀφανίζοντας τὰ ἔργα τοῦ Διαβόλου. Καὶ σπέρωσε οὖν πνεύματα τῆς Ἐκκλησίας ἢ τοῦ λαοῦ. Καὶ σκίοντες ὅτι εἶναι μὲ διωγμοὺς καὶ μὲ σύγχυσις θλιμμένους ἀρκέτω δυνάμωσέ τους, διὰ μέσου τοῦ ἀγαπήσεις Υἱοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖός μᾶς ἔταξεν ὅτι ὅσα καὶ ἀνὰ θάλασσαν ἐζητήσῃ εἰς τὸ ὄνομά του, ἀσφαλτά θάλασσαν τὰ λάβει, καὶ διὰ τούτου ἔτζη μᾶς ἐδίδαξε νὰ σε προσευχώμεθα.

Πάτερ ἡμῶν, καὶ τὰ λοιπά.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΕΣΠΕΡΙΝΗ,

ΗΓΟΥΝ, ΤΟΥ ΒΡΑΔΥΟΥ.

Ω δὲ σπλαχνε Κύριε, ὅτι εἰς τὸ σκότος ὡς λάμψῃς τὸ παντοφάνον φῶς, διασκόρπισε τὸ σκότος τῆς νύκτος τῆς ἀμαρτιῶν μας, καὶ ὅλῃω τὴν τυφλότητα τῆς καρδίας μας, ἐπέδῃ καὶ τὴν ἡμέραν ἐδιδόρισες ἢ ἀποφάσισες νὰ εἶναι διὰ ταῖς ὑπερησείαις ἢ δελείαις μας, καὶ τὴν νύκταν διὰ τὴν ἀναπαυσίαν μας, ὡς καλεῖσθαι σε νὰ μᾶς δώσης χάριν ὅτι τὰ κορμιά μας μὲ εἰρήνην, καὶ μὲ ἡσυχίαν νὰ ἀναπαυθῶσι, καὶ πάλιν νὰ ἀσπικωθῶσι καὶ νὰ ματάρθῶσι πνευματικότερα εἰς τὴν ζωηθισμένην τῆς ἔργωντας ὑπερησίαν. Καὶ μή μας ἀφίσης

νὰ κρατηθῆμεν ἢ νὰ δοθῆμεν εἰς βάρυν καὶ ἄμε-
 τρον ὕπνον, ἀμὴ καὶ τὰ κορμιά μας ἢ ταῖς ψυ-
 χαῖς μας φύλαξε ἀμόλυτα καὶ καθαρά, διὰ
 νὰ ἀπερᾶσῃ ὁ ὕπνος μας πρεπέμενα εἰς τὴν δό-
 ξαν σου. Φώτισε τὰ μάτια τῆς καρδίας μας διὰ
 νὰ μὴν ἀποκοιμηθῆμεν μὲ ὕπνον ἔξω φανάτε, ἀμὴ
 παντοφῆνὰ νὰ ἀκαρτερῶμεν τὴν ἐλευθερίαν μας
 ἀπὸ τὴν ταλαιπωρίαν ἐτέτιω. Καὶ ἐλευθέρ-
 ωσέ μας ἀπὸ κάθε πφρασμὸν Σατανικὸν, φυ-
 λάσωντάς μας μὲ τὴν ἀγίαν σου σκέπην. Καὶ
 ἐπέδῃ ἡ Σημερινὴ ἡμέρα δὲν ἀπέρασε χωρὶς
 πολλῶν λογίων ἀμαρτίαις, ὡς ἀκαλοῦμέν σε,
 ὅτι ὡς καθὼς τῶρα μὲ τὸ σκότος τῆς νυκτὸς ὅλα
 σκεπάζουσι, ἐτζηκαί με τιὼ ἀνεκδιήγητον σου δι-
 σπυλαγχνίαν, νὰ καταθάψῃς ὅλαις μας ταῖς
 ἀμαρτίαις, διὰ νὰ μὴν ἀποδιωχθῆμεν διὰ τέταις
 ἀπὸ τὸ πρόσωπόν σου. Καὶ ἀκόμι δόσε ἀνάπαυ-
 σιν καὶ παρηγορίαν ὁλονῶν ἐκείνων ὅπως μὲ ἀδελ-
 φαῖς, μὲ θλίψεις καὶ μὲ πφρασμὸς εἶναι βασα-
 νισμῶσι, ἢ θεράπιδυσέτες διὰ τὸν Κύριον ἡμῶν
 Ἰησοῦν Χριστὸν, ὁποῖόν με ἐτέτα τὰ λόγια μᾶς
 ἐδίδαξενὰ σὲ ὡς ἀκαλοῦμεν.

Πάτερ ἡμῶν, καὶ τὰ λοιπά.

ΠΡΟ-

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΠΡΙΝ ΤΟΥ
ΓΕΥΜΑΤΟΣ.

Ψαλμ. ργ'. κη'. καὶ ρμδ'. ις', ιζ'.

Τὰ μάτια ὀλονῶν εἰς ἐσένα ἐλπίζουσι, καὶ ἐσὺ
δίδως τὴν τροφήν τους εἰς καιρὸν ἐπιλήθον.
Ἀνοίγεις ἐσὺ τὸ χεῖρ σου καὶ χορταίνεις κάθε ζώντα-
νὸν τῆ ἀρεσίας τῆς †.

† ἢ γὰρ, ἢ θε-
λήματός τῆς
καθὼς ἐπι-
θυμῆς.

Ως Παντοκράτωρ Κύριε, ὅπως ἀπὸ τὸ ἐδέϊπο-
τες ἐκίλισες τὰ πάντα ὅλα, καὶ ὅπως ὡς τὴν
σήμερον μετὴν Θεϊκῆς σου δυνάμιν τὰ φυλά-
γεις καὶ τὰ κυβερναῖς, ὅπως τὸν Ἰσραηλιτικὸν σου
λαὸν εἰς τὴν ἔρημον ἔθρεψες, δὴλόγησε σὺ ἐλεφ-
νές σου δέλεις, καὶ τὰ χαρίσματα ἔφιληγάθῃς
καὶ πλησιοπαρόχου σου χεῖρας, διὰ τὴν τυχάνῃ ὅτι
ἐσώντας καὶ τὰ ἀπολαύσωμεν ζωφρονησμήμα
με ἀγιότητά καὶ τὸ Θεῖον σου δέλημα, νὰ ἐγνωρί-
σωμεν ἀπὸ τῆς το πῶς εἶσαι ἀληθινὰ ὁ Πατέρας
μας καὶ ἡ βρύση τῆς κάθε καλῆς. Καὶ δός μας
χάριον ὅτι πάντα νὰ ζητῶμεν ἀπ' ὅλα πρῶτα, τὸ
Πνευματικὸν ψωμὶ ἔθῃς σου λόγος, ὅπως ταῖς
ψυχαῖς μας θρέφῃς ἀπὸ λαυσιν τῆς αἰωνίης ζωῆς,
ὅπως μᾶς εἶναι ἐπιμασμήν μετὸ αἶμα ἔθῃς σου.

Πάτερ ἡμῶν, καὶ τὰ λοιπά.

Εἰς τὸ κτ' Λακαῖ διαγγέλιον κεφάλ. κα'. λδ', λε'.
 ἔτζη μαῖ καθετῶ ὁ Κελσός.

Εἴχετε τὸν νῆν σας, μήπως ἢ καμίαν φοραῖν
 βαρυθῶσιν αἰ καρδίαις σας εἰς ἀπάλλω ἢ
 εἰς τὴν μεθυσίαν ἢ εἰς φρογνίδες κοσμικαῖς, καὶ
 ἔλθη ἕξάφνω εἰς ἑσᾶς ἡ ἡμέρα ἐκείνη. Διότι ὡσανὺ
 παγίδα θέλῃ ἔλθῃ εἰς ἄλλας ἐκείνας ὅπῃ καθενὺ
 ἀπάνω εἰς τὸ πρόσωπον τῆ γῆς.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ

ΤΟΥ ΓΕΥΜΑΤΟΣ.

Ἐτζη λέγει ὁ Κύριος εἰς τὸ Δαΐερονόμιον.
 κεφάλ. η'. ε', ια'.

Καὶ ἀφούτης φάγης καὶ χορτάσης θέλῃς δι-
 χαρισήσῃ τὸν Κύριον τὸν Θεόν σου. Καὶ ἔχε
 τὸν νῆν σου νὰ μὴ ἀλησμονήσης τὸν Κύριον τὸν
 Θεόν σου, νὰ μὴ φυλάξης ταῖς ἐντολαῖς τε.

Ω Κύριε Θεέ, ἢ ἐράνιε Πατέρα, διχαρισῶ-
 μῃ σε διὰ ὅλαις ταῖς διεργεσίαις ὅπῃ παν-
 τήν ἀπὸ τὸ πλαιοπάροχον καὶ μετὰ δοικόν σου
 χεῖν ἐλάβαμῃ καὶ λαμβάνομῃ. Διότι ἔτζη
 ἄρεσε κτ' θέλημά σου νὰ μαῖ δώσης ἀρετέα τα
 χεφαζήματα ὅλα τῆ φροφῆς μας εἰς τὴν παρόκαι-
 ρον ζωὴν ἐτέττω. Καὶ ἀπάνω σ' ὅλα τὸ πρῶτο

τερον

τερην ὅπερ ἡμῶν ἀξιώσεις νὰ ξαναχρηνηθῆμεν εἰς
τὴν ἐλπίδα τῆς καλλιόλης ζωῆς, ἐκείνης ὅπερ ἡμῶν
ἐφανέρωσες διὰ μέσου τῆς ἀγίας (καὶ διαγγελίας'.
Παρακαλῶμεν σε, ὦ δ' ἄσπλαγχνε Θεέ κὶ Πατέ-
ρα, μὴ ἀφίσης ταῖς ψυχαῖς μας νὰ κολληθῶ-
σιν αὐτάμα κὶ νὰ κραθῶμεν μετὰ γῆινά ἐτῆτα ἕ-
περσε νὰ πράγματα, ἀμὴν ἀκοίάζουσιν ἀπά-
νω εἰς τὸν ἔρανόν, καὶ ἐκεῖθεν νὰ ἀπαυλέχουσι τὸν
Σωτῆρα μας Ἰησοῦν Χριστόν, ὥστε νὰ φανῆ ἐρχό-
μεν μετὰ τῆς ζωῆς, διὰ τὴν τελείαν μας
ἐλευθερίαν. Ἀμήν.

¹ α'. Πιπς.
² α'. γ'.
Τίτ. α'. β'.
β'. Τιμ.
α'. δ'.

¹ Μαρκ.
δ'. ξβ'.
Λυκ. κα'
κζ'.

Πάτερ ἡμῶν, καὶ τὰ λοιπὰ.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΣΘΕ-
ΝΗΣΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΖΟΜΕΝΟΥΣ.

Αφόντης νὰ θετηθῆ ὁ ἀδελφὸς κὶ ἡ ἀνάφερ τῆ ἢ
ἐπίθεσις πῶθεν αἰ ἀδελφάις κὶ αἰ διάφοραις
δυστυχίαις τυχαῖναι, κὶ ὅτι ἄπο τὸν Θεὸν βέβαια
ἔρχον) εἰς ὅσους ἀνθρώπους, κὶ πῶς ἡ ἀφορητήτης
εἶναι ἡ ἀμαρτία, τὴν ὁποίαν ὁ Χριστός τὴν ἐξαλείφει
ἄπο ὅσων πρὸς ὅπερ ἐλόγητε πρὸς αὐτοὺς, κὶ διὰ τῆ
ὅσων ἔργα τὰ πάντα ὅλα νὰ ὅσων εἶναι εἰς κα-
λόν, κάμνι χεῖρα νὰ προσουχηθῆμεν διὰ λόγου τε
κὶ τὴν νουθεσίαν τῆς Ἀποστόλου Ἰακώβου, εἰς τὸ ὁποῖον

¹ Γακ. ε'.
δ', εε'.

ἐγγίζουσιν ἐτούταις, ἢ ἢ παρόμοιαις ἐτούτων τῶν
δεήσεων νὰ λέγων).

Ω Παντοκράτωρ αἰώνιε ἢ δίκαιε Θεέ, ὅπου
εἶσαι Κύριε ἢ ἔθανάτε ἢ τῆ ζωῆς, ὅπου
χωρὶς ἔλογεσε κανένα πρᾶγμα δὲν γίνεσαι,
οὔδ' ἐς τὸν οὐρανὸν, οὔδ' ἐς τὴν γῆν, ἢ ἀνὰ καλὰ
ἢ εἴμαθεν ἀνάξιοι νὰ σὲ πρὸς ἀκαλέσωμεν, ἢ νὰ
ἐλπίσωμεν πῶς νὰ μᾶς λυακούσης, λογιάζον-
τες τὴν ἀπερασμῶν μας ζωὴν, ὅμως, Ἐοῦ
δέομάδε νὰ κοιτάξης εἰς τὸ πρόσωπον ἔ Χρι-
στοῦ σε, ὅπου ἄπάνω τε ἐπῆρε καὶ ἀσύκωσταῖς
ἀδένειάς μας. Καὶ ὁμολογοῦμεν σε πῶς κα-
νένα πρᾶγμα εἰς τοῦ λόγου μας δὲν εἶναι ἄλλο,
πρὸς ἀποκόλια νὰ ξεκλινώμεθεν εἰς τὰ κακὰ, ἢ
οὔδ' ἐπιπολένιοι εἰς κάθε καλὸν, διὰ τὴν ὁποίαν
ἀφορμὴν ἢ τῆ παιδύσεως ἐτούτης καὶ μυρίων
ἄλλων, εἴμαθεν ἀξιοι νὰ παιδευθῶμεν. Μ' ὅλα
τούτα ὅμως, ὦ Κύριε, γνωρίζεις πῶς σὲ ὁμολο-
γοῦμεν ὅτι εἶσαι ὁ Θεός μας, ἢ ἐμεῖς εἴμα-
θεν ὁ λαός σε. Καὶ εἰς καμίαν ἄλλην σκέπην
δὲν ἔχομεν ποῦ νὰ προσδράμωμεν νὰ ἀβοηθη-
θῶμεν, πρὸς ἀμόνον εἰς τὴν εὐσπλαγχνίαν σε, ἢ
ὁποία δὲν ἀπαρνήθη ποτὲ ἐκείνης ὅπου εἰς τοῦ
λόγου σε ἔπρεφεν). Διὰ τοῦτο πρὸς ἀκαλοῦ-

ΜΕΝ ΣΕ

μεν σε νὰ μὴ μετείσης ταῖς ἀμαρτίαις μας, ἀμὴ
 τὴν σοφίαν, τὴν δικαιοσύνην, ἢ τὴν ἀγαθό-
 τητά σου Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ νὰ καταξιωθῆμεν
 διὰ μέσε σου λόγου τε νὰ ᾤξασαθῆμεν ἔμπρο-
 σθεν σου. Καὶ διὰ ὄνομά τε ἐλευθέρωσέ μας ἀπὸ
 τὸ πάθος ἐτέτο, διὰ νὰ μὴν λογαζοῖ ποτὲ ἡ
 πονηρὴ ἀνομία ὅτι μᾶς ἀπέειπες. Ἀμὴ ἀνί-
 σως ἢ ὀρέσης ὅτι ἀκόμι εἰς τέτονα πολυκαιρί-
 σμα ἔτι πλέον τετρακταλῆς λογῆς, δόσματος ὑπομονῆς
 ἢ δυνάμιν, διὰ νὰ ἠμπορέσωμεν νὰ ὑπομείνω-
 • μεν τὸ εἶπὶ ἢ ἀνδρεσκομένον σου εἶναι, καὶ τὸ θέλη-
 μά σου. Καὶ ὅλα καθύστεσέ μας τα κατὰ τὴν σο-
 φίαν σου, νὰ μᾶς εἶναι εἰς καλὸν τέλος. Καὶ παί-
 • δουσέ μας ἐδώ, διὰ νὰ μὴν καταδικασθῆμεν εἰς
 τὸ ἐρχόμενον μετὰ τὸν κόσμον. Καὶ δόσματος χάριν
 νὰ ἐλευθερωθῆμεν ἀπὸ τὸν κόσμον, καὶ ἀπὸ τὰ
 ἐπιγεγραμμένα πράγματα τα, διὰ νὰ μεταμορφώσω-
 μάσ τε κατὰ τὴν εἰκόνα σου Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατ' ἡμέραν
 ὅσον εἶναι τὸ πλεοκαλλίωτερον. Καὶ μή μας ἀφί-
 σης νὰ χωρισθῆμεν ἀπὸ τὴν ἀγάπην σου, διὰ
 κανένα πράγμα τῷ κόσμῳ τέτε, ἀμὴ τράβι-
 ζέμας πάντα τὸ φεισώτερον εἰς τὸ καλλίωτε-
 ρον ὀπίσω σου, διὰ νὰ λάβωμεν τὸ τέλος ἐκείνο
 σου καλέσματος μετὰ χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν.
 Τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ νὰ ἀπεθανώμεν μετὰ τὸν Χριστόν,

καὶ

Φιλίπ.
γ'. ιδ'.
β'. Τιμ.
β'. ια'.

καὶ μετ' λόγετε νὰ ἀνασηθῆμεν, ἢ νὰ ζήσωμεν
μετ' λόγετε εἰς τὸν αἰῶνα'. Καὶ εἰς τὸτο θάρ-
ρῆμεν ἢ πισθούμεν ὅτι νὰ μᾶς ἐπακέρσης διὰ μέσθ
τ' Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος ἔτ ζημᾶς ἐδίδαξενὰ σθ
προσδουχώμεσθε.

Πάτερ ἡμῶν, καὶ τὰ λοιπά.

ΣΤερέωσέμας ἀκόμι εἰς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν,
τὴν ὁποίαν μετὸ σῶμα καὶ μετὴν καρδίαν
ὁμολογῆμεν λέγοντες·

Πισθύω εἰς ἓνα Θεόν, ἢ τὰ λοιπά.

Ἡ ἔτζη.

Ωπαντοφνὲ δ' ἄσπλαγχνε Θεέ καὶ Πατέρε,
ὅπερ εἶσαι ἡ παντοφνὴ ζωηρία τῆς ζωντα-
νῶν, καὶ ἡ ἀθάνατος ζωὴ τῆς ἀποθανόντων, ἐπέδῃ
καὶ τ' θανάτου καὶ τ' ζωῆς ἔχεις τὴν ἐξουσίαν καὶ
δυνάμιν, ἢ παντοφνὰ φρονίζεις τριέτης λογιῆς
διὰ λόγεμας, ὅπερ μήδεύγίαν, μήσθ ἀρρώστιαν,
μήσθ ἄλλο κανένα πρᾶγμα, ἢ καλὸν, ἢ κακὸν
ὅπερ νὰ μᾶς ζωέβη, μ' ἐδ' ἐκαν' τείχα καμίαν
ἀπὸ τὴν κεφαλῶμας δ' ἐν ἡμπορεῖνὰ πέστη ὀλό-
τελα δίχως τὸ θέλημασθ, ὅπερ κυβερνάς ὅλα
τὰ ὅσα τυχαίνουσι τῆς πτωσθ τετριανῆς λογιῆς,
ὅπερ σθ τὰ σωεργᾶς ὅλα εἰς καλὸν: Παρακα-
λεῖμε σε

λῆμψεν δόσµα βοήθειαν, ἢ τὰ χαρίσµατα
 τῶ ἀγίῳ σου Πνεύματι, διὰ νὰ διδάσκῃς τὴν
 ἐλεηνοσύνην νὰ τὴν γνωρίσωµεν καλὰ, καὶ νὰ
 ὑπομνήσωµεν ὑπομονητικὰ ταῖς παιδουσίας σου,
 τῶ ὁποίων μυριάδες φοραῖς καὶ ἀναείθρηταις
 εἶµαθεν ἄξιοι. Καὶ σὺ δέοµάθεν ὅτι νὰ µᾶς
 εἶναι ἐτέταται εἰς εἶδησιν ἢ σηµάδιν ὄχι μοναχὰ
 τὸ ὄργῃς σου, ἀλλ' ἀκόµη ἢ τὸ Πατρικῆς σου ἀγά-
 πης ὅπως ἔχῃς εἰς ἐµᾶς, διὰ νὰ µὴ κατακερθε-
 ῖµεν µὲ τὸν κόσµον. Αὐξήσεµας τὴν πίσιν, ὡ
 Κύριε, διὰ μέσου τῆς ἀμετετήτου σου ἐλεημο-
 συίας, διὰ νὰ γνωρίσωµεν ἕνα κορµὶ µὲ τὸν Χρι-
 στὸν, ὡσανὺ τὰ μέλη µὲ τὴν κεφαλὴν, µὲ τὸν
 ὁποῖον θέλῃς ὅτι καθὼς εἰς τὰ παθήµατά του
 ἔτζη καὶ εἰς τὴν δόξαν του νὰ ὁμοιωθῶµεν.
 Ἀλλάφροσε ἄπο πάντων µας τὸν σαυρὸν καὶ τὴν
 ἀσθένειαν ὅπου ἔχοµεν, διὰ νὰ ἠµπορέσωµεν νὰ
 ὑποµείνωµεν. Καὶ εἰς ὅλα τὰ λόγουµας ὑπο-
 τασσόµεθα εἰς τὸ θελήµα σου, καὶ θέλῃς ὅτι
 ἡ ψυχὴ µας νὰ µείνῃ ἀκόµη πλέον σὴν κατοι-
 κίαν ἐτέτλη, καὶ εἰς τὰ λόγους σου νὰ τὴν λάβῃς
 εἰς τὴν παντοφάνην ζωὴν· διότι τοῦ Χριστοῦ ἐδικαί-
 οῦσατε, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἠµποροῦµεν νὰ χα-
 θεῖµεν. Παρέστηµοι εἶµαθα µετὰ χαρᾶς τὸ ἀσέ-
 νησµόνον ἐτοῦτο κορµὶ νὰ τὸ ἀποθώσωµεν, εἰς

ἁ'. Κορ.
 ια'. λβ'.
 Ε' ὄργ. ις'. ε'.

ἁ'. ῥωµ.
 η'. ιζ'.
 β'. Κορ.
 α'. ζ'.
 α'. Πέτρ.
 δ'. ιγ'.

Κκκ

τὴν

τὴν ἐλπίδα τῆς μακαρίας ἀναστάσεως, ὅταν θέλῃ
 μᾶς ἀποδοθῆμε μεγαλήτερον δόξαν. Δός μας
 χάριν ἡ ἀγρυπνήσων τῆς μακαρίας ἐκείνης πα-
 ρηγορίας τῆς συγχωρήσεως τῆς ἀμαρτιῶν μας, καὶ
 τῆς δικαιοσύνης τῆς Χειρῶν, διὰ νὰ νικήσωμε μετ' εὖ
 τὸ σκῆζόμεν, καὶ θελογῆς πῆρασμόν τῆς Σατανᾶ.
 Καὶ τὸ ἀναίτιον αἷμα τὸ νὰ καθαρῶσθαι τὸν μο-
 λυσμόν καὶ τὴν ἀκαθαρσίαν τῆς ὁμιλιῶν μας.
 Καὶ νὰ ἀποκερθῆ ἡ δικαιοσύνη τὸ εἰς τὴν μέλλου-
 σαν ὑστερῶν κείσιν σε διὰ τὴν ἀδικίαν μας. Ἀε-
 μάτωσέ μας, ὡς πιστότατε Πατέρα, τὴν πίσιν καὶ τὴν
 ἐλπίδα, διὰ νὰ μὴν ταραχθῶμεν εἰς τὸν φόβον τῆς
 παντοφάνης χαλασμοῦ. Καὶ ἀνὰ τὰ μάτια τῆς κορ-
 μίσ μας εἶναι σκοτισμῶν, ὅμως, τὰ Πνευματικὰ
 μάτια τῆς ψυχῆς μας εἰς τὸ λόγος σε θωρῶσι. Καὶ
 στερίζωντάς μας τὴν λαλίαν τῆς γλώσσας, δὲν
 θέλῃ παύη ποτὲ ἡ καρδιά μας νὰ μῆσε Ἰπικα-
 λήταί. Ὡς Κίριε, εἰς τὰ χεῖρα σε ὡραδίδω-
 μῶνταῖς ψυχαῖς μας, καὶ μῆμας ἀπαειάσης
 εἰς τὴν ὑστερῶν μας ἀνάγκην. Καὶ ἐτέτο διὰ
 τὸν Χειτὸν μοναχά, ὁ ὁποῖος ἐτζη μᾶς ἐδίδαξε
 νὰ σε προσευχωμαδε.

Πάτερ ἡμῶν, καὶ τὰ λοιπά.

Πισθίω εἰς ἓνα Θεόν.

ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ τῆς ΒΕΛΓΙΚΗΣ

ΚΑΝΟΝΕΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΙ.

ΚΑΝΩΝ α΄.

ΔΙΑ' νὰ γρῶσι μὲ τάξιν καθὼς πρέπει εἶναι ὅλα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Χριστοῦ, εἶναι ἀναγκαῖον νὰ εἶναι εἰς αὐτὴν αἱ ὑποηρέσιαι, αἱ συμμαζωξες, ἡ περσοχητὶς διδασκαλίης, τὰ Μυστήρια καὶ αἱ τάξεις τῆς ὑποηρεσιῶν, καὶ ἡ Χριστιανικὴ διδασκαλία. Διὰ τὰ ὅποια εἰς τὰ ἀκόλουθα τῆς κάτωθεν κανόνων θέλουμεν τὰ διηγηθεῖν τὴν τάξιν τῆς.

ΚΑΝΩΝ β΄.

Τεσσάρων λογῶν εἶναι αἱ ὑποηρέσιαι, εἶναι τῆς ὑποηρεσιῶν ὅπερ διδάσκει τὸν λόγον τῆς Θεοῦ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν· εἶναι τῆς διδασκάλων τῆς Ἀκαδημίας· τῆς Πρεσβυτέρων καὶ τῆς Διακόνων.

ΚΑΝΟΝ Γ΄.

Οπι να μηδ'εν είναι συγχωρηθῆναι κανενῶς πινός, αὐτὸν ἢ Διδάσκαλῶν να εἶναι, ἢ Πρεσβύτερῶν, ἢ Διακόνῶν, να Ἐπιχέραθῆ τὸν λόγον Ἐθεῶν να διδάξῃ, ἢ να ὑποπρήση τὰ Μυστήρια, αὐτὸν δ'εν καλεσθῆ καὶ νόμιμα να ἀξιοθῆ εἰς τὴν αὐτὴν ὑποπρῆσιαν. Ἀμὴ ἀνίσως ἢ τολμήση ἢ κάμη τὸ ἐναντίον, ἢ ὀνείδιθῆ πολλαῖς φοραῖς δια να πῶσθήση, καὶ δ'εν παύσῃ ἀπὸ τὴν Ἐπιχείρησιν ἐκείνῃ, θέλῃ τὸν κείνῃ ἢ Συμάδροις, ἢ δια σχισματικὸν θῆλῃ τὸν κατὰδικασθῆ, ἢ καὶ ἄλλης λογῆς θέλῃ παιδουθεῖ.

ΚΑΝΟΝ Δ΄.

Τὸ νόμιμον κάλεσμα τῶν ἄρχαρίων, ἢ γυν, ἐκείνων ὅπερ ἀκόμη δ'εν ἀξιοθήκασιν τὴν ὑποπρῆσιαν, τόσον εἰς χώρας ὡσαύ καὶ εἰς χωρεῖα, ἐτέτα τα τρία κάλεσματα πειέχῃ: ἢ γυν, τὸ Πρῶτον εἶναι τὸ ψήφισμα τῶν διαλεγμῶν, τὸ ἀποῖον θέλῃ γρῆ πρῶτα μὲνησιαν ἢ δέησιν, δια μέσθ Ἐ Πρεσβυτερίῃ ἢ τῶν Διακόνων, ἔχοντες το Συνομιληθῆναι με σὺν δισεβεῖς ἀρχοντες τῶν τόπων, καὶ ἡξεύρωντας το πρῶτίτερα, ἢ ἢ σέργωντας το ἢ Συμάδροις, ἢ γυν, εἰς κάθε τόπον ὅπερ ἢ αὐτῶν.

αὐτῶν ὡς ἔχῃ εἰς τὸ ἐπιζητῆσαι τὸ γινέσθαι. Τὸ δευ-
 τερον εἶναι ἢ ἐξέτασις τῆς διδασκαλίας τῆς, καὶ τῆς
 ὡς ἀναστροφῆς τῆς ζωῆς τῆς, ἢ ὅποια ἐξέτασις
 θέλει εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς ὡς ἀφαιρέσεως να
 γινέσθαι, ὡς ἀσεκόμενοι αὐτάμα καὶ ἐκκελεγεμέ-
 νοι τῆς ὡς ἀφαιρέσεως, ἢ μέρους ἀπὸ λόγου τῆς. Τὸ δὲ τρίτον
 εἶναι ἢ συμφωνία τῆς γνώμης τῆς ἀρχόντων ὅπως
 εἶναι εἰς ταῖς ἐξουσίαις, καὶ ὕστερον ἀπὸ τῆς, καὶ ἢ
 συμφωνία ἔλαττῆς Χριστιανῶν ἐπιτόπου. Καὶ ἀνί-
 σως τὸ ὄνομα ἐπιτόπου ἐπέτετο προσφωνῶντας το
 δύο ἐξουσίαι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἐν ἐμπο-
 δητῆ, εὐὐστερον ἢ κοινήτα κατὰ τῆς ἐπέτη καὶ
 ἀπὸ τῆς θέλει ἀπολελυθεῖ κατ' ἐμπεραθεν τῆς
 Ἐκκλησίας, ἀπὸ τὸν Ἐκκλησιαστικὸν ἐκείνον ὅπως
 τὸν διαλαλεῖ, ἢ ἀπὸ ἄλλον τινα ἀπὸ τοῦ λογο-
 κήρυκας, ἢ (καὶ ἀν' τύχῃσι παρῶν ὡς ἀσώτερον)
 ἢ ὅποια κατὰ τὸν ὡς ἀφαιρέσει τὸν τύπον τῆς θέλει
 ὡς ἀφαιρέσει τὴν ἐπέτησαν ἐξέτασιν τῆς ὡς ἀφαιρέσει
 καὶ ἐρωταποκρίσεως, μενοθεσίαν, μενοεὐχαῖς,
 καὶ μενοχρησθῆναι. Ὅμως, εἶναι συγχωρηθῆναι
 ὅτι μενοεὐχαῖς να σείλουσιν ἐπέτη τὸν νέον ἐπι-
 τῆτην εἰς ταῖς Ἐκκλησίαις ὅπως εἶναι ὡς ἀφαιρέσει
 ἀπὸ τοῦ ἐναντίου, να ἐβάλλουσιν ἀπάνω εἰς
 τὴν αὐτὴν ὡς ἀφαιρέσει τὸ χέρον.

Κ Α Ν Ω Ν έ.

Τῶν ὑποηρειῶν ἐκείνων ὅπῃ ἀπὸ πολλῶν καιρῶν
 διεύσκυνται εἰς τὸ κήρυγμα τῆς Θεῆς λόγου,
 ὅπῃ κηράζοντες εἰς ἄλληλην Ἐκκλησίαν, παρόμοια
 θέλει γράψαι τὸ κάλεσμά της μετὰ τῆς ἰδίας περιγε-
 γομμένη κοινῆ γνώμῃ καὶ σωτηρίᾳ, τὸσον εἰς
 χώραις ὡσαύτῃ εἰς χωρεῖα, διὰ μέσθ' Ἐπισβυ-
 τερίσιν ἢ Διακόνων, συμβεβημένων τὰς τοῦ καὶ συμ-
 φωνῶν τὰς τοῦ ζῶντος ἰσχυροῦ. Εἰς τὸν ὅποιον
 τόπον θέλῃσιν ἀποδείξαι ὁ καλεσμένος ἐκείνοι
 γράμματα συστατικά ὅπῃ ἐλάβασιν ἀπὸ τῆς Ἐκ-
 κλησίας, διὰ καλὴν συμμαρτυρίαν τὸσον τῆς διδα-
 χῆς τῶν ὡσαύτῃ καὶ τῆς σωτηρίας τῆς ζωῆς τῶν.
 Καὶ ἐπιζητήσωντας ἢ νὰ εἶναι βεβαιωμένοι καὶ κα-
 ταλεπτὰ δοκιμασμένοι ἀπὸ τοῦ ἀρχόντος τῆς
 τόπῃ, ἢ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν δύο ἑβδομάδες περι-
 φωνησμένοι καθὼς ἐπερεῖπα μὲν, θέλῃσιν ἀξιο-
 θεῖ τῆς καλέσματος, μετὰ τῆς ἐρώσεως ἀποκριθῆναι τὸ ὁμο-
 λογίας της, ἢ μετὰ τῆς δὲ χάριτος θέλῃσιν ἀποφασί-
 σαι, μνησκωντας καθαρὴ καὶ ἀβίαση ἢ νομὴ τῆς
 καθ' ἑνὲ ὅπῃ θέλει πρὸς τὴν ἑσθ' ἑσθ' ὡσαύτῃ τὸσον εἰς
 τὸν ἀποπροβάλλη, ὡσαύτῃ ἢ εἰς ἄλλο πινὸς δικαίω-
 μά της, εἰς ὅσον θέλει εἰσαβλεθῆναι μετὰ οἰκοδομῆν
 καὶ χωρὶς βλάβης τῆς Ἐκκλησίας, καὶ μετὰ καλὴν

Ἐκκλη-

Ἐκκλησιαστικὴν κατάστασιν ἀγίνε⁹). Εἰς τὸ ὁποῖον
 ④ Ἰξασιασάδες ἢ αἱ (υῖοδες τῆς ἐπαρχιῶν μὲ
 ποροσοχὴν νὰ σκοπεῖσιν ἢ νὰ φρογνίζουσιν εἰς τῆτο,
 νὰ βάνουσιν εἰς καλὴν τάξιν τὰ χροφαζόμενα δια
 ὠφέλῃαν τῆς Ἐκκλησιῶν.

Κ Α Ν Ω Ν 5.

Κ Ανένας ἀπὸ τοῦ διδασκάλου δὲν θέλει ἔχει
 Ἰξασίαν νὰ Ἰπιχρεωθῆ καμίας Ἐκκλησια-
 στικὴν ὑπερεσίαν τόσον εἰς μερικὰς τόπους χωρία,
 ὡσανὶ καὶ εἰς τοῦ τόπους τῆς ἀρρώστημένων †, ἢ ὅπως † ἦγεν, εἰς τὴν
 ἢ ἀντύχη, ἀν δὲν βαλθῆ πρῶτα εἰς ἐτῆτο, καὶ νοσοκομεία.
 τοῦ πορογραμμύες τύπους, ἢ νὰ εἶναι ὑποαταγ-
 μύ⁹ ἐτῆτο⁹ εἰς τοῦ Ἐκκλησιαστικὰς κανόνες, ὡς
 καθὼς πείθον⁹ ἢ ④ Ἰπίλοιποι.

Κ Α Ν Ω Ν 6.

Κ Ανένας δὲν θέλει ποροκαλεωθῆ εἰς Ἰποκο-
 πὴν, χωρὶς νὰ τῆ ψηφισθῆ πρῶτα χωρο-
 μύ⁹ τόπο⁹. ἔξω ἀν τὸν σείλουσιν ἀπ' ἐδῶ καὶ
 ἐκεῖ εἰς ταῖς θλιμμένας Ἐκκλησίαις, ἢ καὶ ἀλ-
 λέως τὸν σείλουσιν δια νὰ φράσῃ καὶ εἰς τάξιν νὰ
 βάλῃ Ἐκκλησίαις.

Κ Α-

Κ Α Ν Ω Ν η.

Κ Ανέναις ἀπὸ τοῦ διδασκάλου τῶν σχολίων, ἢ τῶν χειροτεχνήτων, ἢ ἄλλης λογῆς τῶν ἀγραμμάτων, δὲν θέλει βαλεθῆ εἰς τὴν ἱερὰν ὑπηρεσίαν, ἀλλ' δὲν βεβαιωθῆ πρῶτα κατὰ λεπτῶς ἡ Ἐκκλησία εἰς κάποια μερικάτεις χαρείσματα ὅπου ἔχουσιν εἰς τοῦ λόγου τους λαμπρυσμῶνα, ἡγαν, δυσέβειαν, ταπνότητα, μετροσιώλω, φρόνησιν, διάκρισιν, καὶ παροκοπὴν με λογιότητα. Καὶ ὅποταν λοιπὸν τοῦ τριῆτες εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν ἔργον τοῦ θέλει παροβάλλη, πρῶτα θέλουν ἔξετασθεῖ, ἀλλ' φανιωθῆ τὸ Συνώδου, ἀπὸ τὴν Συνώδου, ἢ ὅποια Συνώδουσις κατὰπῶς βεβαιωθεῖ ἀφόντης τοῦ ἔξετάξη, θέλει τοῦ παροβείλῃ εἰς καιρὸν νὰ παουδάξωσι καὶ ν' ἀσκήσουσι χῶρα καὶ μόναις τὴν παῶξιν ἔμιλήμαλω. Καὶ ὕστερα θέλει ἀπολελώσθ τα ὅσα ἐγίξωσι εἰς τὸ λόγουτεις, ὅπῃ νὰ λογασι πῶς νὰ εἶναι εἰς οἰκοδομὴν καὶ δέλεψιν τῆς Ἐκκλησίας.

Κ Α Ν Ω Ν θ.

Ο ἱνεοδιδάκτοι δόκιμοι, ἱερεῖς, καὶ καλογέροισι τῶν Παπισῶν, καὶ ἐκείνοι ὅπῃ ἔπις ἐρέφωσι ἀπὸ

ἀπὸ ὅποιαν αἵρεσιν ἦσαν, δὲν θέλουν οὐδὲ δεχθῆναι εἰς τὴν ἱεραρchieυ τάξιν, αὐτὸν δὲν δοκιμασθεῖσι, καὶ νὰ ἐξετασθεῖσι πρῶτα μὲ μεγάλῃ φρονιμάδαν παροικητικὰ ἢ μὲ ἐπιμέλῃαν πολλήν, διὰ μέσθαι καιρῶν οὐ διορισμῶν.

Κ Α Ν Ω Ν ι.

Δὲν εἶναι συγχωρητὸν ἢ δίκαιον, ὅτι ὁ Ποιμὴν ἐκείνῳ, ὅπῃ νόμιμα μίαν φορὰν ἐχρησθῆναι νὰ χωρεθῆ διχως λογαριασμὸν ἢ νὰ ἀπαλειψθῆ τὴν ποιμνίαν ἐκείνῳ ὅπῃ ἐλαχέον νὰ δεχθῆ ἄλλο κάλεσμα σ' ἄλλον τόπον χωρὶς τὴν συμφώνησιν τῆ γνώμης τῆ Πρεσβυτερίας ἢ τῆ Διακόνων, ἢ ἐκείνων ὅπῃ ἤγχεσθαι τὸν ἀξιάσασαι τῆ περιουσίας ἐκείνης, ἢ ἀκόμη ἢ τῆ ἐξουσίας τῶν ἐρχόντων, ἢ ἐξούριαν τὸ πρῶτον ἢ ἢ Συμμάχους. Παρόμοια ἐδέκα μία Ἐκκλησία συγχωρεῖται νὰ δεχθῆ τὸν τριτὸν, αὐτὸν δὲν ἀποδείξει πρῶτα τὰ νόμιμα συγχωρητικὰ τε γράμματα ἀπὸ τῆ Ἐκκλησίας ἢ Συμμάχους ἐκείνῳ ὅπῃ ἐπρωτοβούλειον ἢ ὑπερέτα.

Κ Α Ν Ω Ν ια'.

Τὸ δὲ Πρεσβυτεριον ὡσανὸν ὅπῃ πρῶτα ἐν τῷ κορυμῆ τῆ Ἐκκλησίας, πρῶτον νὰ δίδῃ ἀρκετὰ
 Ἄλλ τα

τὰ χειροζόμενα τ' ζωοτροφῆς τῶν πορευώτων ἢ ὑποηρέωντος, καὶ να μὲν οὐδ' ἀφίνη να πηγαίνεν χωρὶς τῆς γνώμης τ' Συναθροίσεως, ἢ ὅποια λείπωντας ἢ πληρωμὴ τ' ζωοτροφῆς, θελε κείν' ἀν' εἶναι χερεία τὰ οὐδ' μετασαλδύση, ἢ ὄχι.

Κ Α Ν Ο Ν 13.

Ε'πεδὴ καὶ ὁ διδάκτῆς τ' Θεία λόγε μίαν φορὰν νόμιμα ἔσωντας καὶ να ψηφισθῆ, καθὼς ἐπαρείπαμην, εἶναι δευδύτῳ τῶ ζωὸν τε ὄλλω μὲ τῶ Ἐκκλησιαστικῆν ἐτέτῳ ὑποηρεσίαν, δ' ἐν θελε συγχωρηθεῖ εἰς καμίαν ἄλλην μεταχειρίσιν ἢ ἀλλάξη τὴν ζωὴν τε, ἔξω ἀν' τύχη δια κάποιαις μεγάλαις ἢ ἀξιολογάεμασαις ὑπόθεσεσ, ὅπε δ' ἐν εἶναι βολέτον ἢ ἀπαρεαθεσι, ἢ ὅπε δια ταῖς ὅποιας θελε ἀποφασίσθ καὶ διακείν' ἢ συναθροίσεσ.

Κ Α Ν Ο Ν 14.

Α'νίσως ἢ τύχασι κάποιοι ἀπὸ οὐδ' λήτεργεσ, ἢ ἀπὸ γεραλεῖον, ἢ ἀπὸ ἀδένθαν, ἢ ἀπὸ ἄλλω καμίαν τύχῳ ὅπε να ἀδυναλήσεσι να κάμσιν τὴν πρέπασάν τεσ ὑποηρεσίαν, ὅμως μ' ὄλον τετ, θελεσιν ἔχθ τὸ ὄνομα τ' ὑποηρεσίας ἐκείνης καὶ τὴν τιμὴν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν ἐκείνῳ ὅπε ἐπομδύασιν, ἢ ὡσαν' εἶναι κοινὰ αἱ Ἐκκλησιαστικαῖς

σιαστικαῖς χήραις ἢ ὀρφανοῖς, θέλουσι μετέχειν
τὰ χερσὶ ζῶντα τῶν ζῶντων.

Κ Α Ν Ω Ν ιδ'.

Ανίσως καὶ εἶναι κάποιοι ὑποηρέταις ὅπερ διὰ
ταῖς παρεγεγραμμέναις αἰτίαις, ἢ διὰ ἄλλ-
λαις κάποιαις τῶν ὑπόθεσες, σενδύον) να λεί-
πσικαμπόσον καιρὸν ἀπὸ τὸ ἔργον τῶν, ἐτέε
ἀλλέως δὲν θέλει γνῶν, ὡσαύτῃ μετὴν γνώμῃ τῆ
Πρεσβυτερίου, ὁμῶς οἱ τριῶν πάντα θέλουσιν εἶσεν.
ὑποταγμένοι εἰς τὸ κάλεσμα τῆς Ἐκκλησιῶν.

Κ Α Ν Ω Ν ιε'.

Δὲν εἶναι συγχωρηθῆναι κανέναν ν' ἀφίση τὴν
ὑποηρησίαν τῆς ἰδίας τῆς Ἐκκλησίας, ἢ να κα-
τασαθῆ εἰς ἄλλῃ καμίαν ὑποηρησίαν, ὡς τρι-
γυρίζωντας ἀπ' ἐδῶ κ' ἐκεῖ να κηρύτῃ τὸν λόγον
τῆς Θεοῦ χωρὶς τὴν γνώμην ἢ συγχώρησιν τῆς Συνο-
δος, ἢ τῆς Συνοδοῦσεως. ὡσανὺ ὅπερ δὲν δίδεται
ἔξουσίαν καὶ ἄδφον κανέναν να ὑποηρητῆ εἰς ἄλλῃ
Ἐκκλησίαν τὰ πράγματα τῆς Θεοῦ λόγος, ἢ τῆς
Θείων Μυστηρίων, ἀλλ' δὲν τὸ συγχωρέσῃ τὸ Πρεσ-
βυτέριον.

ΚΑΝΩΝ 15.

Τὸ ἔργον τῆς Ἐκκλησιαστικῶν εἶναι, ὅτι νὰ σέ-
κην) πάντα εἰς ταῖς πνευματικαῖς, καὶ εἰς
τιὴν οἰκονομίαν τῆς Θεοῦ λόγου τῆς Θεῶν Μυστη-
ρίων καὶ ἡ ἀχρεοῖς τὴν ἔγνωσαν ὁλοψύχως εἰς
ἀδελφούς τας εἰς Πρεσβυτέρους καὶ Διακόνους, καὶ
ὄλων τῶν ποιμνιστῶν. Καὶ τέλος πάντων νὰ με-
ταχειρίζεν) αὐτάμα μὲ εἰς Πρεσβυτέρους τὴν
Ἐκκλησιαστικὴν διδασκαλίαν, καὶ ἡ ἀχρεοῖς ἔγνωσαν
νὰ γίνεν) ὅλα πρεπέμματα καὶ τὴν τάξιν τας.

ΚΑΝΩΝ 16.

Ανάμεσα εἰς τὰς Ἱεραρχικὰς θέλῃ φυλαχ-
θεῖν ἰσότητά σιμα εἰς τὰς κόπας τῶν ὑπερε-
σίων, καὶ εἰς ὅλα τὰ ἐπιλοιπα, ὅσον θέλῃ εἰσα-
βολεῖν, καὶ τὴν γνώμην τῆς Πρεσβυτερίας, καὶ ἀνί-
σως θέλῃ εἰσα ἀνάγκη, καὶ τῆς Συμβουλίας νὰ
εἶναι ἡ γνώμη. Τὸ αὐτὸ ἴδια καὶ ἀνάμεσα τῆς
Πρεσβυτέρων καὶ τῆς Διακόνων θέλῃ φυλαχθεῖ.

ΚΑΝΩΝ 17.

Τὸ ὀφφίκιον καὶ χεῖρ τῆς Διδασκάλων καὶ
Θεολόγων εἶναι, νὰ ἐξηγήσιν τὴν Θεῶν γρα-
φῶν, καὶ νὰ ὑπερεμαχῶσιν διὰ τὴν ὀρθοδόξιαν
τῆς

τῆς πίσεως ἐναντίων τῆς Αἰρετικῶν καὶ Πλανε-
μύων.

Κ Α Ν Ω Ν ιθ'.

Οτι αἱ Ἐκκλησίαις νὰ περιβλέπῃσι καὶ ν' ἀχῶσι
τὴν ἔγνοιαν διὰ νὰ διείσκωσι καὶ νὰ εἶναι
σπουδαῖοι τῆς Θεολογικῶν μαθημάτων, ἐκείνοι
ὅπερ ἔδρεφον) διὰ τὰ κοινὰ εἰσοδήματα.

Κ Α Ν Ο Ν κ'.

Οτι εἰς ταῖς Ἐκκλησίαις ἐκείναις ὅπερ εἶναι
πολλοὶ Ἐπιήδοι καὶ ἀξιόλογοι Ποιμένες,
θέλει καθοδηγᾶται ἢ Ἐπιμέλεια τῆς σπουδῆς τῆς
Θείων λόγιων, διὰ νὰ ἐπιμάζον) κάποιοι διὰ
μέσθ τῆς λογῆς Συνηθισμένης σπουδῆς; εἰς
τὴν ἱεραρχικὴν ἀξίαν, ἀκολουθῶντας ταῖς ὁρδνίαις
ὅπερ διὰ τὴν ὑπόθεσιν ἐτέτλε μερικὰ εἶναι διὰ
τὴν αὐτὴν Συνοδὸν ὁρισμῶν.

Κ Α Ν Ω Ν κα'.

ΤΑ Πρεσβύτερα ὀλεῖθεν ν' ἀχῶσιν ἔγνοιαν
νὰ διείσκον) καὶ νὰ εἶναι καλοὶ διδάσκαλοι
τῆς παιδείων, νὰ διδάσκαλῶσι τὰ παιδιά ὅχι
μοναχὰ νὰ διαβάξῃσι καὶ νὰ γράφῃσι, ταῖς
γλώσσαις καὶ ταῖς τέχναις τῆς γραμμάτων,

Ἀλλ 3

ἀμή

ἀμὴνὰ τὰ νυθείῃσι ἢ νὰ τὰ μαθαίνουσι ἢ τὰ μα-
θήματα τῆς ὁσεβείας.

Κ Α Ν Ω Ν κβ'.

Οἱ Πρεσβύτεροι, ἀπὸ τοῦ Πρεσβυτέρου μετὰ τοῦ
Διακόνου διαλέγουσιν ἡμὲν ψῆφον. Καὶ ἐπιζη-
τεῖ ἡ καθῆ Εὐκκλησία θελεῖ ἔχει ἀδελφὸν καὶ τὴν χρείαν ἢ
ὠφέλειάν της εἰς τὸ νὰ προβάλλῃ ὅσους Πρεσβυ-
τέρους ζητήσῃ, διὰ τὸ νὰ ἐρεώσῃ ἀπὸ λόγου της
(αὐτὸν δὲν θελεῖ εἶσαι κανένα ἐμπόδιον) θελεῖ τοῦ βε-
βαιώσῃ δοκιμάσῃ ἢ ἀποδεχθεῖ με κοινὰς εὐχαῖς
ἢ ἐρωτᾷ ἀποκρίσεις, ἢ ἢ νὰ διπλώσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν
Πρεσβυτέρων ὅπως προβάλλουσιν εἰς τὸ ψῆφον
διὰ τὴν τύχην ἀμείνη τὸ μισὸν μέρος τῆς Εὐκκλησίας
βεβαιωμένον, καὶ τὸν τρόπον ὅπως ἐπεγραφέθη.

Κ Α Ν Ω Ν κγ'.

Τὸ ὀφφίκιον ἢ ἔργον τῶν Πρεσβυτέρων εἶναι,
αὐτὰμα μετὰ λεγόμενα εἰς κανόνος ἀνω-
θεν, τὰ ὅποια εἶναι κοινὰ τῶν Πρεσβυτέρων καὶ τῶν
Λειτουργῶν, νὰ προβλέπουσιν ἀκόμη εἰς τοῦ παρε-
σῶτες, ἢ εἰς τὰς ἄλλας τὰς συμβοηθῆς ἢ Διακό-
νους, διὰ τὸ νὰ τελώνουσι πιστὰ τὰ πεπεπυμένα της.
Καὶ ἔξω ἀπὸ τῆς ἀναπηγαίνουσι νὰ βλέπουσιν καὶ
νὰ παρεμυθούουσι τὰς ἀρρώστους, καὶ τὴν ἀδελφὸν τῆς

καιρῶ

καὶ ῥ' ὅπῃ θέλων ἔχει καὶ τὴν βολὴν ἔτοπε, εἰς οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας, καὶ πρῶτα ἀπὸ τὴν Συάξιν, καὶ ὑστερὰ ἀφ' ὀνόματος τελώση. Καὶ ξεχωριστὰ νὰ παρηγορῶσι καὶ νὰ διδάσκαλῶσι τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας. Καὶ ἀκόμινα ὡσαυκινῶσι καὶ νὰ ἐπιβλέψωσι ἐκείνους ὅπῃ εἶναι ἔξω τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Συναγωγῆς, εἰς τὴν ἀμόλυτον Θεοσέβειαν τῆς χριστιανῶν.

ΚΑΝΩΝ κδ'.

Τὴν ἴδιαν καὶ ὅμοιαν ἀποφασισμὸν Συήθων ὅπῃ εἶπαμεν, κάμνει χρεία νὰ φυλαχθῆ καὶ εἰς τὸν διαλεγμὸν, τὸν ἐξέριστον, καὶ εἰς τὴν ἀπόδειξιν ἔψήφως τῆς Διακόνων.

ΚΑΝΩΝ κε'.

Τὸ ἴδιον καὶ πλέα καθολικότερον ἔργον ὅπῃ ἐγγίζει τῆς Διακόνων εἶναι, νὰ συμμαζώνουσι μὲ ἐπιμέλειαν ταῖς ἐλεημοσιύαις καὶ τὰ ἄλλα πράγματα τῆς φτωχῶν, καὶ νὰ ταῖς διαμοιράζουσι πᾶσι καὶ ὡρθοκρινῶσι τὴν χρείαν καὶ ἀνάγκην ὅπῃ λαχαίνει τῆς χρειαζομένων, μὲ κοινὴν γνώμην καὶ συγχώρησιν. Καὶ ἔξω ἀπὸ τῆς ἀκόμινα νὰ πηγαίνουσι νὰ βλέπουσι καὶ νὰ παρηγορῶσι τοὺς θλιμμένους, καὶ μὲ μετὰ ἄλλω ἐγνοίαν καὶ κυβένησιν.

βέρνησιν νὰ πωροσέχων^δ) ὅπῃ αἱ ἐλεημοσιῶαὶς νὰ μὴν ξοδιάζεν^δ) ἢ νὰ καταλυθῆν^δ) εἰς κανένα ἀπρεπον ἔργον. Διὰ ταῖς ὁποῖαὶς θέλουσιν ἀποδιδῆ λογαριασμὸν τῷ Πρεσβυτερίου, ἢ μάλιστᾶ αὐτῷ ἢ πινὰς θελήσῃ νὰ εἶναι παρὼν αὐτάμα, ἔμωροθεν τῆς Ἐκκλησίας, εἰς τὸν τεταγμένον καιρὸν ὅπῃ φανεῖ τῷ Πρεσβυτερίου ἔχῃ ἀδελαν.

Κ Α Ν Ω Ν κς'.

Οἱ Διάκονοι θέλουσι πρὸς ἀγάθῃ τῆς ἐπιτερόπων ἵπῃ ἔχουσι τὴν ἐγνοίαν τῆς φτωχῶν ὅπῃ εἶναι εἰς τὰ σπήτια, καὶ τῆς ἄλλων ἐλεήμων (ἀνίσως ἢ τριέτους ἔχῃ ὀτόπῃ) συμβουλεύωντάς τας, διὰ νὰ διαμοιράζεν^δ) αἱ ἐλεημοσιῶαὶς καλλίτερα σιμᾶ σ' ἐκείνους ὅπῃ ὄχουσι πεισιότερον χρεῖαν.

Κ Α Ν Ω Ν κζ'.

Οἱ Πρεσβύτεροι καὶ τῷ Διάκονοι θέλουσιν ὑποκρεῖσθαι ἀπὸ δύο χρόνους σὲ δύο χρόνους, ὅμως, τὸν καθῆ χρόνον τὸ ἡμισυ τῆς τάξεώς των θελῆ πεδιαλλάξῃ, νὰ κατασένουν ἄλλους ἀντιτάτους διαδόχους, ἀνίσως καὶ δὲν φανῆ νὰ ἀναζητηθῆ τίποτες ἄλλο ὅπῃ νὰναι σύμφερον τῆς Ἐκκλησίας.

Κ Α Ν Ω Ν κη.

ΚΑθώς τῆς φιλοχρίτων ἀρχόντων ὅπως ἔχουσι ταῖς Ἱερασίαις εἶναι τες χειραζόμενον ἢ πρέπον ἀνεβάξουσι μετὰ τὸν τρόπον ἢ παρ' ὁμοῦ να φέρουσι τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ὑπηρεσίαν, ἢ μετὸ ἰδίον τες ᾧ δάδγμα να τὴν ᾧ δίδουσι τῆς ὑποταγμένων τες, ἢ ἀκόμι να συμβουθεῖσι, τῆς Κηρύκων, τῆς Πρεσβυτέρων καὶ τῆς Διακόνων εἰς καθετὸς χρείαν ὅπως να τύχη: Τὸν ὅμοιον τρόπον ὅλοι οἱ Λειτουργοὶ, Πρεσβύτεροι ἢ Διάκονοι χρεώσονται μετὰ ἰμμέλταν ἢ μετὰ καθαρότητα τὴν καθολικὴν Ἐκκλησίαν να ᾧ δεικνῶσι καὶ να ᾧ δεικνῶσι διατὴν ὑπακοήν, ἀγάπην, ἢ τιμὴν, ὅπως πρέπει ἢ χρεώσονται ἀχρησιμῶ τῆς ἀρχόντων ἐτέτων. Καὶ ὅλοι αὐτάμα εἰς τὸτο, ὅσοι εἶναι τῆς Ἐκκλησιαστικῆς τάξεως, ἔσονται λόγου τες θελεῖσι δεικνῶσι ᾧ δάδγμα τῆς ποιμνίας τες καὶ Ἱερόμπλιον. Καὶ διαμέσθ διλόγου τρόπον ἢ μετὰ πρέπον σωτυχίαν, να φρονίζουσι ὅτι μετὰ θερμότητα να φυλάγεται πάντα ἢ ἀγάπη ἢ χάρις τῆς Ἱερασιασάδων ἐτέτων σιμῶ εἰς ταῖς Ἐκκλησίαις. Διὰ να γίνεντ) μετὰ φόβον τῆς Κυρίας, ἐπεινα ὅπως ἐγίξουσι τῆς ὀφφικίας ἢ χρέος κατ' ἐνῆ, τῆς μίας μερείας ἢ τῆς ἄλλης, καὶ διὰ να διγαίνη καθετὸς ὑποψία καὶ ἀπιστία, καὶ να ἀντιῆ ἢ ὁμόνοια εἰς ὠφέλταν τῆς Ἐκκλησίας.

Μ μ μ

Περὶ

Περὶ Συμελώσεων Ἐκκλησιαστικῶν.

Κ Α Ν Ω Ν κθ.

Τεσσάρων λογῶν θέλῃσι φυλαχθεῖαι σωέ-
λδυσες, ἤγχι, τὸ Πρεσβυτέριον, αἱ Συμά-
θροιςες, αἱ Συώδες τῶν μερικῶν ἐπαρχῶν, καὶ ἡ
τελεία κοινὴ Συώδῃ.

Κ Α Ν Ω Ν λ.

Εἰς ἐτέταις ταῖς συμαζωξες, μόνον τῶν Ἐκ-
κλησιῶν αἱ ὑπόθεσες θέλῃσιν ἀπολελφώνεας,
ἢ ἐτέτ μετέτροπον Ἐκκλησιαστικόν. Καὶ εἰς Συέ-
θριον ναμὴν περβαίνε) εἰς ἐξέτασιν κανένα ἄλλο.
πεῖγμα, πῶς ἐκείνο ὅπερ εἰς μικρὸν Συέθριον
δὲν ἐδωθήθη ἀπολελφωθῆ, ἤγχι, ἐκείνο ὅπερ ἐγί-
ζε τῶν Ἐκκλησιῶν κοινὰ ἔμεγάλα Συεδρία.

Κ Α Ν Ω Ν λα.

Οποῖοι ἔχῃ περβαίνεσιν διὰ τὴν ἀπόφασιν
τῆς μικρῆς Συάξεως πῶς να ἀδικήθη διὰ
μέσους, ἐτέτ θέλῃ ἔχῃ ἀδειαν να καλέσῃ
μεγαλήτερον Ἐκκλησιαστικὴν Συάξιν, ἢ θέλει
ὑπερβαίνει τῶν περβαίνεσιν ἢ ψῆφῃ σερεὰ καὶ
ἀσάλδῃ: ἀνίσως καὶ δὲν ἀποδειχθῆ να εἶναι
πίπτες ἐναντίον τῆς Θείας λόγῃ, ἢ ἀπὸ τῶν κανόνες
ἐτέτης τῆς Συώδῃ, δὲν θέλῃσιν σὺ μεταλλάξει ἔως
διὰ μέσους ἄλλης τελείας Συώδῃ.

ΚΑΝΩΝ λβ'.

Ολωνων τα εργα οπε γινεν) τηρ ρωεδριων,
 δια μεσθ εθεις ονομαθη ν' αρχηζεν) και
 δια μεσθ δυχαρισησεως να τελωνεν).

ΚΑΝΩΝ λγ'.

Εκεινοι οπε σελνεν) εις καμιαν ρωαγωγην,
 θελτσι φερντ' αξιοπισατες γραμματα, η
 τα παραγγελικατες οπε ου παραδιδουσι †, να
 ειναι βελωμυρα μετω βελλαν κηφνων οπε ου
 σελνουσι, η ετ' ετι μοναχα θελουσι ψηφίζε.
† ηγεν, περ
 συστασης
 γραμματα.

ΚΑΝΩΝ λδ'.

Εις ολα τα ρωεδρια θελτσι παροσμικτισμα
 στον παροεσωτα γραμματικον, ο οποιθ θελε
 σημαδου με ετημελφαντα αξια εργα τηρ υπο-
 θεσεων.

ΚΑΝΩΝ λε'.

Τε παροεσωτθ οπε παροκαθε) το χρεθ ειναι
 να παροβαινη και να φανερωνη κπεινα οπε
 καμνεν χρεια να γρουν, η να εχη εγνωιαν οτι καθ'
 ενας αρθδικως και κτ' ταξιν να ρωτυχαινη τον
 λογον, η να κατασιωπα κπεινεσ οπε φιλονηκεσι

Μμμ 2

και

καὶ σκληροστυχαίνου, καὶ ἐκείνους ὅπῃ δὲν
 πείθου) καθὼς οὖν πρέπῃ νὰ οὖν μανίζῃ καὶ νὰ
 οὖν ἐλέγχι. Καὶ ὕστερα λοιπὸν ἀφόντης τελώθῃ
 τὸ Συεδριὸν θέλῃ παύσῃ ἀπὸ τῆς παρεσώσυνῃ
 τῆς Συεδριίου ἐκείνου.

Κ Α Ν Ω Ν λς'.

Τὸσην Ἰξουσίαν ἔχῃ ἡ Συεδριὸν εἰς τὰ Πρεσ-
 βυτέρων, ὅσην ἔχῃ καὶ ἡ μερικὴ ἑπικὴ Συο-
 δ. ὅ εἰς τῆν Συεδριὸν, καὶ ὅσην ἔχῃ ἡ ὀλόκληρη
 καὶ τελεία εἰς τῆν ἐπίστα.

Κ Α Ν Ω Ν λζ'.

Εἰς ὅλαις ταῖς Ἐκκλησίαις θέλῃ εἶσθαι Πρεσ-
 βυτέρων ὅπου νὰ εἶναι σερωμῆμον καὶ κα-
 τασημῆμον. ἀπὸ ὑπερέταις τοῦ Θείου λόγου
 καὶ ἀπὸ Πρεσβυτέρους, ὅ ὅποιοι τὸ ὀλιγώ-
 τερον μίαν φορὰν τῆν ἑβδομάδαν θέλουσι
 συμμαζώνεσθαι, ὅπου ὁ Ἐκκλησιαστής, (ἢ
 ὅ Ἐκκλησιαστικὸν εἶναι πλεόντερον) θέλου-
 σι προκαθίξει πεδιαλακτικὰ, καὶ θέλουσι
 διορθῶναι τὰ πράγμα τῆν ὑποθέσεων. Καὶ
 θέλουσιν ἔχει ἀδειαν ὅ Ἰξουσιαστικὰς ἀρ-
 χόντες τῆς τόπου, ἀνὰ θελήσουν νὰ ἔχουσιν ἕνα
 ἢ δύο ἀπὸ τῆς λόγου τους. ὅπῃ νὰ εἶναι μέλη τῆς
 ποιμένης

ποίμνης τῆς ὀρθοδόξων, διὰ τὰ παλαιαθουσι
 μὲ τὸ Πρεσβυτέρειον, τὰ ἀγροικήσουσιν ἀντά-
 μα καὶ τὰ συμβουλεύσουσιν εἰς ὑπόθεσες ὅπου
 τὰ τύχουσι.

Κ Α Ν Ω Ν λη.

Κάμνη χρεία τὰ γνωριθῆ καλά, πῶς ὅπου
 καὶ αὐτὸ θέλη τὰ κατασηθῆ καὶ τὰ σερεωθῆ νέον
 Πρεσβυτέρειον, τὰ μὲν γίνεσθαι ἐδεποσῶς τοῦτο
 χωρὶς τῆς γνώμης τῆς Συναδροίσεως. Καὶ ἐπεὶ
 ὅπου θέλ' εἶσθαι ὀλιγοσὸς ὁ ἀριθμὸς τῆς Πρεσ-
 βυτέρων, τὰ ἔχουσιν ἀδελφὰν μὲ τὸ Ἐκκλησιασι-
 κὸν συμβούλιον τὰ πέρυσσι καὶ τοῦ Διακόνους μὲ
 τῆς λόγουτους.

Κ Α Ν Ω Ν λθ.

Εἰς ἐκείνας τοῦ τόπου ὅπου ἀκόμη Πρεσβυτέ-
 ρειον δὲν εἶναι, εἰς τὸ μέσον ἔκαιρῆ τέττα θέλη
 γινεῖ δια μέσης τῆς Συναδροίσεως, μὲ ὅσα ἔκαμνε
 χρεία τὰ κάμη τὸ Πρεσβυτέρειον, ἀκολουθῶντας
 τῆς Ἐκκλησιαστικῆς συνήθειαν ἢ τάξιν.

Κ Α Ν Ω Ν μ.

Ομοίως τὸν αὐτὸν τρόπον θέλουσιν Συερχε-
 σθαι καὶ οἱ Διακόνου ἀπὸ ἑβδομάδα εἰς ἑβδο-

Μμμ 3

μάδα.

μάδα, διὰ νὰ κάμνῃσι τὸ χρέος ὅπῃ ἐγίξῃ τῆ
 ὀφφικίαιτες, μετ' ἑπικαλεσμὸν τῆς Θεῆς ὀνόμα-
 τος: Ἰῶν ὁποῖων θέλῃσιν ἔχει τὴν ἐγνωσαν ④
 Λέγεσθε νὰ εὖ ἀποβλέπῃ καλὰ, καὶ τυχαί-
 νων τὰς ἀνάγκῃς, θέλῃσιν εἶσεν εἰς ταῖς ὑπό-
 θεσέστας παρῶν.

Κ Α Ν Ω Ν μα.

Θέλῃσι συμμαζώνεσθαι αἱ Κοινότητες ἀπὸ
 ταῖς πλεονεκτήσις Ἐκκλησίαις τῆς τόπῃς,
 αἱ ὁποῖαι θέλῃσι σέλιφ καθε μίαν ἑνα Ἐκκλησια-
 σὴν καὶ ἑνα Πρεσβύτερον εἰς τὸν τόπον σωτηροφιασ-
 μῶν μετὰ πρεπέμματα πρὸς γράμματα, διο-
 ρίζουσι τὸν τόπον καὶ τὸν καιρὸν τὸ καθε Κοινότητα
 ἀφ' ὅπου τελεῖται, διὰ νὰ μὴ μακραινῃσι πρὸς
 σότερον ἔξω ἀπὸ τρεῖς μῆνες αἱ Κοινότητες. Εἰς τὰ
 ὁποῖα ④ Θεοκήρυκες πεδιαλλακτικὰ, ἢ καθὼς
 ἐδιαλεχθήκασιν ἀπὸ τὸ Κοινότητα, θέλῃσι προ-
 καθίξῃ, ἔτ' ἡ ὁμοῦς νὰ γίνῃ, διὰ νὰ μὴ προ-
 μηθῇ ὁ ἑνας παρθεῖς καὶ προκαθίσι δύο φοραῖς.
 Τὸ λοιπὸν ὁ προεσὼς ἐκεῖνος ὅπῃ θέλῃ προκα-
 θίξῃ, θέλῃ ἐρωτᾷ ἑπιδέξια ὅλως ἑνα πρὸς ἑνα ξε-
 χωριστὰ διὰ πολλὰ χρονοῦμα, καὶ ξεκαθαριστὰ
 ἀν' συγκαλεῖν τὰ Πρεσβύτερα εἰς ταῖς Ἐκκλη-
 σιαῖς, ἀν' φρονιζέται καὶ ἀν' ἀσφαδάζεται ἢ
 Ἐκκλη-

Ἐκκλησιαστικὴ διδασκαλία, ἀν' ᾧ φτωχοὶ καὶ
τὰ πτωχὰ τῆς παίδων ἔχουσι τὴν πρέπτε-
σαν τὴν ἡγεμονίαν καὶ κυβένησιν. Καὶ ὕστερα,
ἀνίσως ἢ αὐτὶ εἰς καμίαν τους ὑπόθεσιν χρειά-
ζουσι) γνώμην ἢ βοήθειαν ἀπὸ τῶν Συμπροσβύτων,
διὰ διορθωσιν ἢ κυβένησιν τῆς Ἐκκλησιῶν τους.
Καὶ ὁ Λειτουργὸς ἐκεῖν' ὅπως εἶναι τεταγμέν' ὅτι
ἀπὸ τῶν ἡγεμονίαν ἀπερασμῶν Συμπροσβύτων
θέλει κάμνει μίαν κοινολογίαν ὁμιλίαν ἀπὸ
τῆς θείων γραφῶν, τὴν ὁποίαν ἡ Ἐπίσκοποι θέ-
λουσι τὴν κρένει, καὶ εἴπερ θέλει εἶσαι χρειάζομενον
θέλουσι τὸ ἀποδείξει. Καὶ τέλει πάντων, θέλει
διαλέγει ἢ ἀπερασμῶν Σύνοδος ἐκεῖνους ὅπως
μέλλουσι νὰ ἐλθῶσιν εἰς τὴν Σύνοδον ἐτέλει ὅπως
μαζώνε) ἀπὸ καθ' ἑπαρχίαν.

Κ Α Ν Ω Ν μβ'.

Εἰς ὅποιον καὶ ἀν' ὅποιον θέλουσιν εἶσε πείρασμοι
Λειτουργοί, θέλουσιν ἔχει ἐξουσίαν νὰ πη-
γαίνουσιν ὅλοι εἰς τὴν Σύνοδον, καὶ νὰ ψη-
φίζουσι, ἀγάνωντας ταῖς ὑπόθεσες ὅπως τῶν
λόγου τους, ἢ τῆς ἰδίων τους Ἐκκλησιῶν μερικὰ
ἐγείρουσι.

ΚΑΝΩΝ μγ.

Οπόταν τελώνη ή Συμάδροις, ή ή άλλαις
μεγαλήτεραις Συάξες, θέλσι φρονίζε
ταῖς παίδυσεσ τῆ διορθώσεων ἐκφνῶν ὅπ᾽ εἰς
τὸ Συέδριον ἐκάμασι καμίαν ἀταξίαν, ή ἐκφ-
νῶν ὅπ᾽ εἰς μικρότεραις Συάξες ἀποκόήσασιν
ἀποτζίπομῆνα νὰ κατὰ φρονέσουν σὺ ὀνφδισμῆς
ὅπ᾽ σὺ ἐμαλώνασι.

ΚΑΝΩΝ μδ.

Η Συμάδροις θέλφ ὀρδινιάζε κάποιους ἀπό
σὺ ἰδίεσ της ὑπηρεταῖς τὸ ὀλιγώτερον δύο,
ὅπ᾽ νὰ ὑπερβαίνουσιν εἰς χροῖους, εἰς ἐμπφείαν
ή εἰς ἴπληδφότητα, με ἴπτεροπικήν ἴξουσίαν, δια
νὰ προβλέπουσι κάθε χροῖον ταῖς Ἐκκλησίαις
τόσον τῆ χωρῶν ὡσανή τῆ χωρείων, ἴξετάζον-
τες ἀν' ὧ Ἐκκλησιασσοί, τὰ Πρεσβυτέρια, ὧ
Παιδοδιδάσκαλοι, κάμνουσιν ἐμπσεμῆνα τὰ
ὄσα εἶναι κεαλέμῆνοι τῶ ὀφφικίου ή χρέους τους,
ἀν' ἴεκνῶ) σερεωμῆροι εἰς τὴν ὀρθόδοξον διδασκα-
λίαν, ἀν' φυλάγουσι σὺ κανόνες ή σὺ ἀποδέ-
χενῶ) κῆ) τὴν τάξιν ὅπ᾽ κεαλέμῆνῶ), ή ἀν' ἴ Ἐκκλη-
σίας ή ἴνεότηῆ) τὴν καθοδηγίαν ὄσον εἶναι τὸ βο-
λετόν κῆ) πῶς πρέπῆ δια μέσου λόγων ή ἴργων

τὴν παγαίνουσι παρ' ὁμοφροσύνης. Διὰ τὸ νὰ κείνηται εἰς καιρὸν ἀδελφικὰ ἐκείνης ὅπως ἀμελεῖται εἰς κάποια τῶν λεγομένων, καὶ μὲ συμβουλὴν καὶ ἔργον τῆς ναὶ εἰρηνοῦσι καθεπείρασμα, καὶ τὸ πλεονέστερον μάλιστα ναὶ ὠφελεῖται καὶ ναὶ διορθώουσι ταῖς Ἐκκλησίαις καὶ τὰ χολεῖα. Καὶ θέλει εἶσαι εἰς τὴν ἐξουσίαν τὴν καθεπείρασμα ναὶ μακρυνῶν τὸν καιρὸν τὴν ὑπερεσίας ἐπέτων τῶν πειριγυρισάδων ὅσον καὶ ἀνὰ θέλησιν τὴν φανῆ, ἔξω ἀνὰ ἐπέτι διὰ ὑποθέσεις τῆς πειραμάτων καὶ ζητήσεν ναὶ παύσεν τὴν ὑπερεσίας τῆς, διὰ τοῦ ὁποῖου θέλει διακρίνει ἢ πειραματισμοῖς.

ΚΑΝΩΝ μς'.

Τὸ ἔργον τὴν Ἐκκλησίας ἐκείνης ὅπως πειραματισμοῖς ἢ συμμάζωξις, ἢ γέν, ἢ τῶν ἐπαρχιῶν μερικῆ, ἢ ἢ κοινῆ καὶ τελεία πειραματισμοῖς, θέλει εἶσαι ὅτι ναὶ πειραματισμοῖς ταῖς ὑποθέσεις τὴν ἀπερασματικῆς πειραματισμοῖς, ἐκείνης ὅπως ἀκολουθεῖται.

ΚΑΝΩΝ μς'.

Τὰ συγγράμματα τῶν ὑποθέσεων τῆς μεγάλης πειραματισμοῖς, δὲν θέλει γραφθεῖν ἀνὰ πρῶτα δὲν διαβαθῶσι τῶν ἀπερασματικῆς πειραματισμοῖς ὁμοίως, διὰ τὸ μὴ τὴν τύχην ἐκείνην ὅπως μίαν φοράν ἀποφασισθῆ, πάλιν μάστιχα πειραματισμοῖς,

Νυν

ἔξω

ἔξω αὐτῶν μετρίῃ τίποτες νὰ χεράζε) νὰ μεταλλάξῃ ἢ νὰ μάταιοφασίῃ.

Κ Α Ν Ω Ν μζ.

Μίαν φορὰν τὸν χρόνον (αὐτὸν δὲν χεράσῃ πλέα γρηγορώτερα, τυχαίνωντας καμίαν ἀνάγκην) τέσσερα, ἢ πέντε, ἢ ἢ παλαιότερα Συνοδία θέλῃσι συμμαζωθῆναι ἀπὸ τῶν πλέα σιμώτερων τόπων, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπέτλιν μερικὴν Συνοδὸν τῆς καθ' ἑκάστην Συνοδοῦσεως, θέλῃσι σέλην δύο ὑπερέτας καὶ δύο Πρεσβυτέρους. Καὶ ἀφ' οὗ τῆς τελευτῆς τὸσον ἡμερικὴν Συνοδόν, ὡσανὺ ἢ ἢ τελεία κοινή, θέλῃσι θύσῃ μιᾶ Ἐκκλησίᾳ, τῆς ὁποίας τὸ ἔργον θέλῃ εἶσαι, ὅτι μετὰ γνώμην τῆς Συνοδοῦσεως νὰ σημαδύσῃ καιρὸν ἢ ξεχωριστὸν τόπον, τῆς συνόδου ὅπως θέλῃ ἐλθεῖ.

Κ Α Ν Ω Ν μη.

Η καθ' ἑκάστην Συνοδόν θέλῃ εἶσαι ἰσχυρία νὰ ζητήσῃ τὴν σιμώτερον τῆς Συνοδοῦσεως, ἢ Συνοδους, διὰ νὰ συμβαλεθῇ αὐτὰμα, μετρίῃ καὶ λογαριασμὸν τοῦτον ὅπως νὰ νάμα διὰ οἰκοδομικὴν καὶ κοινὴν ὠφέλειαν.

Κ Α-

Κ Α Ν Ω Ν μθ.

Κάθε μία Σύνοδος θέλει διαλέγει κάποιους
 ὅπως νὰ ἀπολελιώνῃσι τὰ ἀρεσκόμματα τῆς,
 τόσον σιμᾶ εἰς ὄν ἐξουσιασάδες, ὡσανὺ ἢ σιμᾶ
 εἰς ταῖς συνάθροισες ὅπως ἐγγίζουσιν εἰς τὴν λό-
 γῆς, εἰς τὸ νὰ πῶρασαθεῖσιν ἢ κοινὰ, ἢ μερικὰ
 εἰς ταῖς ἐξέταξες ἐκείνων ὅπως ἐπιθυμῶσιν ἐπι-
 σκοπήν, ἢ νὰ συμβουθεῖσιν ταῖς συνάθροισες εἰς κάθε
 λογῆς ἐπιθέσιν ὅπως νὰ λάχῃ, διὰ νὰ φυλάγῃ
 ἢ νὰ σερεωνῃ ἡ ὁμόνοια, ἡ ὀταξία, ἢ ἡ ὀρθοδο-
 ξία. Καὶ θέλῃσι σημαδέει μὲ ἐπιμέλειαν ἐγ-
 γραφῶς τὰ καμώματα τῆς, διὰ νὰ δώσῃσιν
 εἰδήσιν τῆς συνόδου, ἢ ἀνὰ ζήτηθῆ, καὶ λογαριασμόν.
 Οἱ ὁποῖοι δὲν θέλουσι παύσει ὑπερέτινες, ἀνὰ
 πρῶτα δὲν ὄν συγχωρέσῃ ἢ αὐτὴ Σύνοδος νὰ
 παύσουσι.

Κ Α Ν Ο Ν ν.

Η κοινὴ Σύνοδος μετὰ ξινὴν κάθε τρεῖς χρόνους
 νὰ συμμαζώνῃ, ἔξω ἀνὰ τύχη καὶ καμία
 χρεία ἀναγκαστικὴ δώσῃ αἰτίαν νὰ κοινωθῇ ὁ και-
 ρός. Εἰς τὴν Σύνοδον ἐτέτιω θέλουσι πεμφθεῖ
 δύο Δειλοεργοὶ ἢ δύο Πρεσβύτεροι ἀπὸ κάθε με-
 ρικὴν σύνοδον, ἢ γουν, ἔ Βελγικῆ γῆους, καὶ τῆ

Νυν 2

Γαλ-

Γαλλικῶ ἀντάμα. Καὶ ἐκείνη ἡ Ἐκκλησία ὅπῃ
 ἔχῃ τὴν ὀρθοῖαν διὰ τὴν ἑξαχρείαν τὸν καιρὸν καὶ
 τὸν τόπον τῆ κοινῆς ἐτέτας Συνόδου, ἀνίσως ἢ εἶναι
 μέσα εἰς τρεῖς χρόνους ἢ μέλη να συμμαζωχ-
 θῆ, θέλῃ συγκαλέσῃ τὴν ἐδικταῖα Συνόδον, ἢ
 θέλῃ τὸ μὲν ἄκομι ἢ τῆ Ἐκκλησίας ὅπῃ εἶναι
 κοντά τῆς ἄλλης γλώσσας, ἢ ὅποια θέλῃ σείλῃ
 τέσσαρα πρόσωπα ἀπὸ τῆς λόγους ἐκεῖ, ὅπῃ με
 κοινῶ γνώμῃ θέλῃσι ψηφίσῃ διὰ τὸν τόπον ἢ
 τὸν καιρὸν. Καὶ ἐτέτη ἡ Ἐκκλησία ὅπῃ εἶναι ὀρ-
 θιασμένη διὰ τὸ συμβέλιον τῆ τελείας συνόδου ὅπῃ
 θέλῃ συμβελεύσῃ με τὴν Συνάθροισιν διὰ τὸν
 τόπον καὶ τὸν καιρὸν, θέλῃ μὲν ἢ τὸ γληγορώ-
 τερον τὸ πρῶτον τῆς ἑξαχρείας ἀδων ἀρχόντων,
 διὰ τὴν τὸ ἡξέδρουσιν καὶ αὐτοὶ ἀντάμα, ἀνίσως
 καὶ θελήσουν να σείλῃσι κάποιους εἰς τὴν Συνά-
 θροισιν να πρῶτα θῶσιν ἀντάμα ἢ να ψηφίσουν
 διὰ κάθε ὑπόθεσιν.

ΚΑΝΩΝ γα΄.

Επίσης καὶ εἰς τὸν Βελγικὸν τόπον θείσκουν-
 ται δύο γνή ὅπῃ φυλάγουσι ἢ μεταχειρί-
 ζονται τὸ ἴδιον τῆ ὀρθοδοξίας, ἐκεῖ να εἶναι
 δίκαιον ὅτι αἱ Ἐκκλησίας τῆς Βελγικῆς καὶ τῆς
 Γαλλικῆς γλώσσας να ἔχουσι χωρισμῶ τὰ

Πρῶσ-

Πρεσβυτέρους, ταῖς Συναθροίσεις, καὶ ταῖς
ἑπικαῖστας Σύνοδες.

Κ Α Ν Ω Ν νβ'.

Αποφάσισεν ὁμῶς μ' ὅλον τῆσ, ὅτι εἰς ταῖς
χώραις ὅπῃ εἶναι αἱ λεγόμεναι Γαλλι-
καῖς Ἐκκλησίαις, κάθε μὲν κάποιοι ἀπὸ τοῦ
Ἰππρέταις ἢ Πρεσβυτέρους τῆς μίας μερίας καὶ τῆς
ἄλλης, καὶ (Συέρχων) αὐτάμα, διὰ τὴν φυλά-
γην ἀνάμεσον τὸ καλὸν τῆς ὁμοιοῖας ἢ συμ-
φωνίας: καὶ εἰς καιρὸν ἀνάγκης ἢ χρείας, ὅσον
εἶναι ἢ μπορεῖον ἀνάμεσον τὸν ναὶ συμβελεύειν
κοινὰ, ἢ μεκαθαρτῶ γνῶμην.

Περὶ διδασκαλίας, Μυστηρίων, καὶ τῶν λοιπῶν
τετραγμῶν ὑπερηρεσιῶν.

Κ Α Ν Ω Ν νγ'.

Οἱ Λειτουργοὶ, ἀκόμικαὶ Θεολόγοι, ἐκεί-
νο ὅπ' εἶναι πρέπον καὶ τῶν ἄλλων λοιπῶν
διδασκάλων, θέλουν ὑπογράψαι εἰς τὴν ὁμο-
λογίαν τῆς πίστεως τῶν βελγικῶν Ἐκκλησιῶν. Καὶ
ἐκεῖνοι ὑπερέται ὅπῃ ἀπηνολογιάζουσι ἢ ἀφα-
φύγουσι τῆσ καὶ κάμωσι, παρδουτὸς θέλουν ἀρ-
γυθεῖ διαμέσθ Πρεσβυτερίσ, ἢ Συναθροίσεως,
ἵνα φανερωθῇ τέλφα εἰς ἐτῆσ τῆς γνώμης τῶν ἢ

Νη 3

ὑπακοή

ὑπακοή καὶ ἡ συμφωνία. Καὶ ἀνίσως καὶ ἀπομέ-
νεσι πεισματικὰ εὐὸ ἀπηνλόγασμάτῃς, θέλῃσι
εὐὸ σερδύσῃ ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίαν τῃς, καὶ παν-
τελῶς ἀποδιώξῃ.

Κ Α Ν Ω Ν νδ'.

Εἰς τὸν ὅμοιον τρόπον καὶ ④ Παιδοδιδάσκα-
λοι εἰς εὐὸ ἀνωθεν γραμμῆς κανόνες κάμνῃ
χεῖρα νὰ ὑπογράψῃσι, ἢ ἀντὶς ἐτέτων εἰς τῆς
Χριστιανικῆς διδασκαλίαν.

Κ Α Ν Ω Ν νε'.

Κ Ανέναις ὅπῃ εἶναι τῆς καθαρῆς ἐδικῆς μας
θρησκείας, δὲν θέλῃ τολμήσῃ βιβλίον ἢ σύγ-
γραμμα ὅπῃ νὰ περιέχῃ τὰ ὁμολογημῆτα τῆς
πίσεως, ἀπὸ λόγῃς, ἢ ἀπὸ ἄλλῃς (εὐθεμῆρον, ἢ
μεγαλωτησμηδῆρον, ἔτε νὰ τὸ τυπώσῃ, ἔδῃ ἄλλῃς
λογῆς νὰ τὸ φέρῃ εἰς φῶς, ἀνὶ πρῶτα δὲν ἔξε-
ταχθῇ διὰ μέσε τῆς ὑπηρεσίαν εὐὸ θεῖς λόγῃς
ἐδικῆς τῃς (εὐαθροίσεως, ἢ (εὐνόδῃς μερικῆς, ἢ
τῆς ἐπαρχιῶν Θεολόγων, ὅμως, ἢ ξύρων τὰς το
πρωτῆτερε ἢ ἴδια (εὐαθροίσις.

Κ Α Ν Ω Ν νς'.

Ο (εὐιβασμὸς εὐὸ Θεῃ, ὅσον εἶναι βολέτον τὸ
γληγορώτερον θέλῃ συμφῃθεῖ ἀπάνω εἰς
τὰ

τὰ παιδία τῶν Χριστιανῶν, διὰ μέσθ' ἁγίῃ Βαπτίσματι, ἢ τῆτο εἰς τὴν φανερὴν ἢ κοινὴν συμμαζωξιν, ὁπόταν διδάσκεται ὁ λόγος τῆς Θεᾶς. Ὅμως, εἰς τοὺς τόπους ἐκείνους ὅπερ τυχαίη καὶ εἶναι ἀρχαία καὶ πρὸ αἰδιδασχαις ἢ ἡ συμμαζωξίς τῆς λαῶ, θέλει διοριθεῖ μία ἡμέρα ξεχωριστὴ τῆς ἐβδομάδας νὰ βαπτίζουσιν ἔξω ἀπὸ τὴν τάξιν, ἀμ' ὅχι ἔτζη ἀπλῶς χωρὶς διδασχὴν τῆς Θεᾶς λόγος.

Κ Α Ν Ω Ν νζ.

Οἱ ὕπηρεται ὅσον εἶναι ἡμπορέθον θέλουσιν φρονιζέ, ὅπὸ Πατέρας νὰ προσφέρη τὸ παιδίτς νὰ βαπτισθῆ, καὶ εἰς ταῖς Ἐκκλησίαις ἐκείναις ὅπερ τὸ φέρη ὁ Πατέρας, πέρηνεν) καὶ ἀναδόχους ἀντάμα, ἡγουν, μάρτυρες: ἡ ὁποία ζωήθηα ὡσαν ὅπ' εἶναι ἀδιάφορη καὶ ἀνακαλιωμένη, δ' ὅκολα δ' ἐν χαλαῖται ἢ νὰ μεταλλαχθῆ. καλὸν θέλ' εἶσαι νὰ πέρηνεν) ὁ ὀρθόδοξοι ὅπερ μέλέχουσιν τῆς Θεᾶς διδασκαλίας, ἢ ὅπερ ἔχουσιν ὀρθὴν καὶ δὺσεβῆ ζωήν.

Κ Α Ν Ω Ν νη.

Οἱ Λέτουργοι, εἰς τὸ νὰ βαπτίζουσιν τὰ παιδία καὶ τοὺς μεγάλους σὴν ἡλικίαν, νὰ μεταχθεῖζουσιν) τοὺς τύπους ἐκείνους ὅπερ εἰς τὴν τάξιν τῆς ὕπηρε-

ὑπηρεσίας ἁγίας Βαπτίσματι εἶναι ξεχωριστὰ ἐγγράφως πᾶσαδ' οὐμῶν.

Κ Α Ν Ω Ν ιθ'.

Εκείνοι ὅπ' εἶναι μεγάλοι πλὴν ἡλικίαν γνωστικοί, (ωμάλων εν') διὰ μέσθ τῶ ἁγίας Βαπτίσματι μετ' ἡ Χριστιανικὴν Ἐκκλησίαν, διὰ τῆτο κάμνῃ χρεία ὡσανὸν μέλη ὅπ' εἶναι τῆ Ἐκκλησίας. νὰ κοινωνήσεν καὶ ἁπαναγίας Κυριακῆ δείπνῃ, τὸ ὁποῖον τὰ ζῶσιν ὅταν Βαπτίζων) νὰ τὸ κάμνῃ.

Κ Α Ν Ω Ν ξ'.

Τὰ ὀνόματα ἐκφνῶν ὅπ' εἶ Βαπτίζων), ἀκόμι καὶ τῆ γονέων καὶ τῆ ἀναδόχων τους, καὶ ἀνταμῶς ἔξω ἀπὸ τῆτα καὶ τὸν καιρὸν ὅπ' εἶ Φωλίζου) θέλουσι γραφθεῖ.

Κ Α Ν Ω Ν ξα'.

Νὰ μὲν δέχωνται κανεῖνε εἰς τὸ Κυριακὸν δείπνον, ἀν' πρῶτα δ' ἐν ὁμολογήσει πλὴν ἀσφαλτικῇ καὶ βεβαίαν Θεοσέβειαν, καὶ τὴν (ζωή-θῆαν τῆ Ἐκκλησίας ὅπ' εἶ ἐνώνε), ἔχωντας καὶ μαρτυρίαν τῆς ἀκατηγορέτου (ωανασηροφῆς τῆς ζωῆς του, χωρὶς τῆ ὁποίας ἔτε ἐκείνοι ὅπ' εἶ ἔρχον) ἀπὸ ἄλλαις Ἐκκλησίαις θέλουσιν εἶσε δεκτοί.

ΚΑΝΩΝ ΞΒ΄.

Κάθεμία Ἐκκλησία θέλει φυλάξῃν ἀκάμνη
 τὴν ἁγίαν οὐχαρείαν καὶ τὸν τρόπον ὅπερ
 θέλει μετεῖσθαι καὶ κείνῃ εἶναι τὸ πλεοκαλλίτερον
 εἰς ὠφέλειαν τῆς οἰκοδομῆς καὶ σερευσεώσ της, μη-
 νέσκοντας ἀσάλευτα καὶ ἀμετάλλακτα ἐκείνα
 ὅπερ εἶναι περιγραμμένα μετὰ τὸν θεῖον λόγον τῆς
 Σωτηριολογίας τάξεως, ἀποδιώχνοντας καθε-
 ῶς δαιμονίαν. Καὶ ἀφόντης τελειωθῆναι διδασχὴν
 καὶ αἰκοινὰ δέησεις ἀπάνω εἰς τὸν ἄμβωνα, θέλει
 διαβαθεῖ ὁ τρόπος τῆς ἁγίας κοινωνίας, καὶ ἡ
 προσοχὴ ὅπερ ἐγγίξει ὁμοιωθῆναι τὰ πρῶτα.

ΚΑΝΩΝ ΞΓ΄.

Τὸ Κυριακὸν δεῖπνον ὅσον εἶναι βολετὸν
 θέλει διαμοιραθεῖ καθε δὺο μῆνες. Καὶ
 θέλει γίνεσθαι μετὰ διορθωσιν καὶ ὠφέλειαν εἰς ταῖς
 ἑορταῖς τῆς Πάσχα, τῆς Πεντηκοστῆς, καὶ τῆς Χρισ-
 τῶν, ὅπερ δὲν ἐμποδίζει τὰς ἁγίας Ἐκκλησια-
 στικῆς, ὅμως, ἐκεῖ ὅπερ δὲν εἶναι ἀκόμι καμία κα-
 τάσασις Ἐκκλησιαστικῆς, ἢ γὰρ, Πρεσβυτέριον, ④
 Πρεσβύτεροι καὶ ④ Διάκονοι πρῶτῆτες εἰς ὀλί-
 γον καιρὸν θέλῃσι κατασθεῖ.

ΚΑΝΩΝ Ξδ.

Επείδ' ἢ καὶ ἀνόμιλία ὅπερ γίνεν^ο) εἰς τὸν καιρὸν
 ἔσπερον^ε, πολλαῖς βολαῖς ὀλέθρον ἔσων-
 τας ἢ νὰ εἶναι ὠφέλιμα, διὰ τῶν καθε Ἐκκλη-
 σία θέλει ἀκολουθῆσαι τῶν Συνήθων τ' μεταχθ-
 εῖσεώστων, μὲ τὸ νὰ κείνη καὶ νὰ μερίση τῶν
 ὠφέλων ὅπερ ἀπ' αὐταῖς ἔχει εἰς τὴν λόγους.
 Ὅμως, ἀνίσως καὶ πεπεῖρα μεριθῆ δικαίον νὰ
 ταῖς σερίσεν, δὲν θέλει γὰρ ἔτερον ἐδεποσῶς
 δίχως τῶν γνώμων τ' Συναδροίσεως, ἢ ἀκόμη
 τῶν Ἰερασιασάδων ἀρχόντων τ' ἀμολυῖτε ἢ κα-
 καθαράς ὁμολογίας τ' ἤρησκείας μας.

ΚΑΝΩΝ Ξε.

Εἰς τὸν τόπον ὅπερ δὲν γίνεν^ο) Ἐπιτάφιοι λόγοι,
 ἐκεῖ μὴδε Συνήθρα νὰ βαλθῆ. Ἀμὴ ὅπερ
 οὐκ ἐδεχθήκασι, μὲ Ἐπιμέλῃαν πρέπει ἢ μὲ Ἐπι-
 δέξιον τρόπον ἢ Συνήθρα νὰ μὴ ἀφεθῆ νὰ πα-
 λαιωθῆ.

ΚΑΝΩΝ Ξε.

Εἰς καιρὸς ὅπερ νὰ τύχη πόλεμος, θανάτικόν,
 ἀκρίβεια, βαρὺς διωγμὸς τῆς Ἐκκλησίας, ἢ
 ἄλλα κοινὰ εἰς τὸν τόπον κακὰ, ④ Λήττεροῖ τῆς
 Ἐκκλη-

Ἐκκλησίας θέλῃσι παρκαλέσθαι οὐδ' ἀρχόντες ὅτι
διὰ μέσθ τῆς Ἰερασίας καὶ πρεσβυτέρων, ναὶ
δοθῆ εἶδησιν Ἐλαῖνα γυῖσι κοιναῖς δέησες καὶ
νήστῃσι ἡμέραισι διὰ τὰ ἀγαθῶσι.

ΚΑΝΩΝ ΞΖ'.

Θέλῃσιν ἐορτάζει αἱ Ἐκκλησίαισιν ἀντάμα με-
τὴ Κυριακῇ ἡμέρῃ, καὶ τὰ Χριστέγεννα,
τὸ Πάσχα, τὴν Πεντηκοστήν, καὶ τὴν ἀκόλαθόν τῆς
ἡμέρῃ, ἡγῆν, τὴν δολιέραν. Καὶ ἐπεὶ δὲ ἀκόμι
ἔξω ἀπὸ τῆσιν, εἰς παρῶσιν χώραισιν Ἐβελγικῆ
τόπῃ φυλάγῃ) καὶ αἱ ἡμέραισιν τῆσιν Περιτομῆσιν καὶ
τῆσιν Ἀναλήψεωσιν Ἐκκλησίαισιν, **Θ** Λήττεργοὶ θέλῃσι
Φρονίσισιν σμᾶσιν Ἰερασιασάδες ἀρχόντες ὅτι **Θ**
τόποι ἐκείνοι ὅπῃ δὲν τὸ εἶχασιν ζωήθῃσιν, ναὶ συγ-
καλεβῶσιν μετὸ ἄλλῃσιν.

ΚΑΝΩΝ ΞΗ'.

Οἱ Λήττεργοὶ ὀλῶθεν εἰς κάθε τόπον τὴν Κυρια-
κὴν τὸ δόλιον πάντα κατατάξῃσιν, θέλῃσιν
Ἰερασιασάδες καὶ ἐρμῶσιν τὴν κοντογραμμῶσιν συμ-
μάζωξιν τῆσιν Χριστιανικῆσιν διδασκαλίαισιν, ἐκείνῃσιν
ὅπῃ παρῶσιν ἡ Καλήχησι, καὶ ὅπῃ εἰς τὸ παρὸν εἶναι
δεκτὴ καὶ φυλάγῃ) εἰς ταῖσιν Βελγικαῖσιν Ἐκκλη-
σίαισιν, ὡσεὶ μετὸ κοντολογίαν ναὶ τελῶσιν) κάθε χρο-

νον, ἀκολουθῶντας τῇ τάξει τῆς αὐτῆς Καθηγή-
σεως, ὅπ' εἶναι ἀνάδ' α διαμοιρασμῶν.

Κ Α Ν Ω Ν ξθ'.

Εἰς ταῖς Ἐκκλησίας θέλωσι ψάλλει μοναχὰ
ᾠδὴν ῥήψαλμὸς δ' Δαβὶδ, τὸν Δεκάλογον,
τὴν Δεσποτικὴν Περσυχὴν, τὸ σύμβολον τῆς
Ἀποστόλων, ᾠδὴν Ὑμνος τῆς Μαρίας, δ' Ζαχα-
ρίας, δ' Συμεῶν. Περὶ δ' ἄσμαθ' δ' Θεὸς Πατρὸς
ἡμεῶν, ἤγουν, ὁ Θεὸς ὅπ' εἶσωντας καὶ νὰ εἶναι ὁ
Πατέρας μας, θέλ' εἶσαι τὴν Ἰεσοσίαν τῆς Ἐκ-
κλησιῶν νὰ τὸ μεταχειρίζε' ἢ νὰ τ' ἀφήνει. Καὶ
τὰ ἄλλα Ὑμνοδᾶκια θέλωσιν εἶσεν ἐμποδισμῶν
ἀπὸ ταῖς Ἐκκλησίαις ὅποιας λογῆς καὶ ἀν' εἶναι.
Καὶ ὅπ' ἀν' τύχη κάποια ἀπὸ ἐτέτα καὶ τὰ με-
ταχειρισθῶσιν, ὅσον εἶναι βολετὸν μὲ Ἰπιδέξιον
τῶπον νὰ τὰ ἀφανίσωσι.

Κ Α Ν Ω Ν ι'.

Επειδὴ δὲ εἰσκαὶ κάποιαι διαφορικαῖς
Ἐκκλησιαστικαῖς περὶ τὰς ἑπαιθῶν ὅπ' εἶ-
δῶν κ' ἐκείνων, ἢ θέλουν εἶσαι ὠφελιμον
ὁμως, ἀν' ἢ εἰς ἐτέταις ταῖς Ἐκκλησίαις ἐκατά-
στάντων μία περὶ τὴν τάξιν: καὶ διὰ τῆτο θέλωσι
σαθεῖ αἱ Ἐκκλησιαστικαῖς μὲ ταῖς Ἐκκλησιαστικαῖς ἐκεί-
ναις

ναις ὅπερ ὡς τῶρα φυλάγεῖ ἴσα ἢ παρόμοια ἔ-
 Θεία λόγῃ μετὰ ἀπερασμύταις Ἐκκλησιαστι-
 καῖς πῶραγγελίαις, ὡς περὶ τὰ γνήμια κοινὴ κα-
 τάσασιν καὶ ὁρδινία, διὰ μέσθ τῶ Ἰξουσιασάδων
 ἀρχόντων, ὅσῃ ὁποῖος διὰ τῆτο τὸ ἔργον κάμνῃ
 χεῖρα νὰ εἶναι πῶρακαλεσμύροι, σπερδ' ἀζονίεστο
 σιμά τῃς μετ' Ἰπμέλφαν ἢ συμβελλῶ ④ Λήτρε-
 γοῖ ἔ Θεία δὲαγγελίαι, διὰ τῆτῶ ὁποῖαν ὑπόθεσιν
 ἐτ' ἐτῆ μερικὰ ὁ κανὼν ἀναφέρει.

Περὶ παιδύσεως, ἢ νεθεσίας Ἐκκλησιαστικῆς.

Κ Α Ν Ω Ν οα΄.

Ὡς καθὼς ἡ Χριστιανικὴ παιδύσις εἶναι πυδύ-
 μαλικὴ, καὶ δὲν ἐλδουθερώνῃ κανεῖνε δπὸ τῆτῶ
 πολιτικῶ κείσιν ἢ διόρθωσιν, ἐτ' ζῆτὸ ἴδιον ὁμοίως
 ἢ σιμά εἰς τῆτῶ πολιτικῶ τιμωρίαν (ἢ ἐν) ἢ τὰ
 Ἐκκλησιαστικὰ παιδύματα, διὰ νὰ τυχαῖν ὅτι
 διὰ μέσθ τῃς ὁ ἀμαρτωλὸς μετῆτῶ Ἐκκλησίαν ἢ
 μετὸν πλησίον τῃ νὰ συγχωρηθῆ ἢ νὰ φιλιωθῆ, ἢ
 διὰ νὰ Ἰξουγῆ τὸ σκανδάλον δπὸ τὴν Ἐκκλησίαν
 ἔ. Χρῆσῃ.

Κ Α Ν Ω Ν οβ΄.

Αἰσίως ἢ σφάλῃ κανεῖς ἐναντίον τῆς ἀγίω-
 τάτης πίσεως, ἢ τῆς καλῆς τῃς Ὀμωνασερ-
 φῆς, δὲροκόμῃ τὸ ἀμάρτημα τῆτο κρυφόν,

ΞΞΞ 3

μη.

μη δίδοντας σκανδάλον εἰς φανερόν, θελήσῃ φυ-
λαχθεῖ εἰς τέτοιο ὁ κανὼνας ὅπερ ὁ Χριστὸς ἔξεκα-
θαρίσθη εἰς τὸ δέκατον ὄγκον κεφαλ. κτ' Ματθ.
διδάσκῃ.

Κ Α Ν Ω Ν ογ'.

Αἱ ἀμαρτίαις ὅπερ εἶναι ἀφανέρωταις κρυ-
φαῖς, ἀπὸ ταῖς ὁποῖαις ὁ ἀμαρτωλὸς ἐμε-
τανόησεν, ἔσονται νὰ ἐλέγχθῃ ἀνάμεσα εἰς λό-
γους ἢ ἐνὸς ἄλλου μοναχῆ, ἢ ἢ δύο μαρτύρων,
ἢ τριῶν, τέτοιο εἰς τὸ Πρεσβυτέριον δὲν θελήσῃ ἀνα-
φερθεῖ.

Κ Α Ν Ω Ν οδ'.

Οποῖοι διὰ ἀμαρτίαν κρυφίως ἔσονται ἢ νὰ
ἐπιβεβηῖται καὶ νὰ ὀφείδῃ ἀγαπήσθαι καὶ δὲν
ἔπαυσεν, ἢ καὶ ἄλλως νὰ ἀμάρτησεν φανερόν,
ἐτέτοιο θελήσῃ ἀναφερθεῖ εἰς τὸ Πρεσβυτέριον.

Κ Α Ν Ω Ν οε'.

ΔΙΑ ἀμαρτίαν ὅπερ φυσικὰ ἀπὸ λόγου της
ἔσονται ἢ νὰ εἶναι φανερὰ, ἢ νὰ διαλαλεῖ-
ται εἰς τὸν κόσμον διὰ τὴν ἁσυχίαν τὴν καταφρονη-
σεως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν νεοθесиῶν, ἀνίσως ἢ φα-
νερωθεῖσι πῶς ἀσημάδια τὴν μετάνοίας, θελήσῃ γύφῃ
συγχώρησις τὴν φιλιώσεως εἰς τὸ φανερόν, διὰ

μέσῃ

μέσθ κείσεως ἔπρεσβυτείας. Καὶ εἰς τὰ χω-
ρεῖα καὶ κασερίκια ὅπῃ δὲν εἶναι μοναχὰ ὡσαύ-
τῃς ἕνας Λειτουργός, θέλει κειθεῖ μὲ γνώμην δύο
Ἐκκλησιῶν ὅπῃ πλησιάζον κοντά, καὶ πῶς θέλει
μετρίσθι κάθε Ἐκκλησία τὴν ὠφέλῃαν τῆς διορ-
θώσεως.

Κ Α Ν Ω Ν 45.

Οποῖο πεισματικὰ θέλει καταφρονήσει τὴν
νεθεσίαν καὶ ὡσαυτελίαν ἔπρεσβυτείας, ἢ
ἀνὴρ κάμη ἄλλῃ καμίαν φανερώσῃ ἀμαρτίαν,
θέλει ἀπειθομαθεῖ καὶ κανονιοθεῖ ἢ ἀπέχη ἀπὸ
τῆς ἀχραντοῦ μέτληψιν, ἔκκυρα καὶ δείπνα.
Καὶ ἀνίσως ἀφόντης κανονιοθεῖ μὲ ταῖς συχναῖς
νεθεσίαις δὲν θέλει δείξει κανένα σημάδι τῆς με-
τανοίας τῆς, τὸ ὕστερον ἢ Ἐκκλησία ἰατρῶμα
θέλει δοκιμάσει μὲ τὸ νὰ τὴν ἀφορέσῃ, καὶ ὅσο
θεῖς τύπος καὶ κανόνες ὅπῃ διὰ τὴν ὑπόθεσιν ἐτέθη
οὐρίζουσι. Ὅμως, νὰ μὴν ἀφορευθῇ κανένας
χωρὶς τὴν γνώμην πρῶτα τῆς Συναγωγῆς.

Κ Α Ν Ω Ν 46.

Πρῶτῃτερον ὡσαύτῃς νὰ ἀφορευθῇ πινὰς, θέλει
διαλαληθῇ ἢ σκληροκαρδία τοῦ ἐμπεροθευ-
τῆς Ἐκκλησίας, φανερώνωντάς του τὰ σφάλ-
ματα,

ματα, τὴν Ἰτιμέλταν ἔ'ονόμισμῃ ὅπερ ἔ'εκά-
 μασι διαδιόρθωσίν τε, τὸ κράτισμα ἔ'Κυριακῃ
 δείπυα, καὶ ταῖς συχναῖς νεθεσίαις. Θέλῃ ᾠρακι-
 νήσῃ λοιπὸν καὶ ἡ Ἐκκλησία, ναὶ ᾠρακαλέσεσι καὶ
 ναὶ δεηθῃσι δια λόγου τε. Τρεῖς φοραῖς θέλῃεν
 γῆρῃ αἱ ᾠρακίνησες ἐτέταις. Εἰς τὴν πρώτην
 φορὰν δ'εν θέλῃ ἀναφερθεῖ τὸ ὄνομα ἔ'ἀμαρτω-
 λῃ, κοντοκρατῶντας τον με συγχώρησιν εἰς κά-
 ποιον τρόπον. Εἰς τὴν δεύτερην φορὰν με τὴν
 γνώμην τ' Ἰωαννοῦ φανεραὶ θέλῃ ξεκα-
 θαρωθεῖ. Καὶ εἰς τὴν τρίτην φορὰν θέλῃ φανε-
 ρωθεῖ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ὅτι αὐτὸν δ'εν μετανόησῃ θέλῃ
 εἶσαμ ξένῳ τ' ποιμένης ἔ'Χριστῃ, καὶ τ' Ἰωαννα-
 σροφῆς τ' Ἐκκλησίας, δια να εἶναμ ὁ ἀφοροσ-
 μός τε τελῃωμῆσθ, συμφωνῶντας το μεσιωπὴν
 ἡ Ἐκκλησία, αὐτὸν μεῖνη αὐτὸς εἰς τὴν ᾠρακοὴν. Ἡ
 δ'εμακροτήτῃ ἔ'καιρῃ τῆς ᾠρακινήσεων θέλῃ εἶσαμ
 τὴν Ἰξασίαν ἔ'Πρεσβυτερίαν.

Κ Α Ν Ο Ν ὁη'.

Ὅποιῳ ἀπὸ τοῦ ἀφοροσμῆσθ θέλῃσει δια
 μέσθ μετανόιας να τύχη τ' συγχωρήσεως καὶ
 να φιλιωθῇ με τὴν Ἐκκλησίαν, εἰς ἐτέτο πρώη-
 τερα ᾠρα να γῆρῃ ἡ δύχαιρία, ἢ καὶ εἰς ἄλλον και-
 ρὸν κατ' ἐπιβουλήν καὶ ἀδῃαν τ' Ἐκκλησίας θέλῃ

δοθεῖ

δοθεῖ ἢ εἰδῆσις, διὰ τὸν ματαδεχθῆσιν ἔρχο-
 μηδύω ἀκολοθίαν ἔ Μυστηρίσ, (ἀνίσως καὶ δὲν
 θέλ' εἶσαι κανένα ἐμπόδιον) εὖ φανερόν θέλει
 τὸν ματαδεχθεῖ μεῖξομολόγησιν τ' μετάνοίας καὶ
 Ἐπιστροφῆς τε, καταπῶς διὰ τὴν ὑπόθεσιν ἐτέ-
 τλω μερικὰ εἶναι προγραμμήθη ὁ τύπος.

Κ Α Ν Ω Ν οθ'.

Ο πότεν Ἐπίσκοποι, ἢ Πρεσβύτεροι, ἢ
 Διάκονοι, κάμσοι καμίαν μεγάλην ἀμαρ-
 τίαν ὅπῃ νὰ προξενᾷ σκανδάλον εἰς τὴν Ἐκκλη-
 σίαν, ἢ ὅπῃ εἰς οὖν δικασάδες σιμᾷ εἶναι ἀξία
 νὰ παιδουθῆ. Οἱ μὲν Πρεσβύτεροι ἢ Διάκονοι
 χωρὶς ἀργήτα ἢ ξεμάκραμα, διὰ μέσος τ' προ-
 πημένης κείσεως τῶ Πρεσβυτερείσ ἀντάμα με-
 τ' ἐν ὁπίας Ἐκκλησίας ἢ μετ' ἡς κοντάτης δύρισκο-
 μένης, θέλοσι ξεπέσῃ ἀπὸ τὸν ἰδιόν τεσ βαθμόν.
 Οἱ δὲ Ἐπίσκοποι θέλοσιν ἀργουθεῖ ἀπὸ τὴν τάξιν
 ἔ ὀφφικίε τεσ, ἢ ἀνίσως ἢ πανηελῶς τ' τάξεως
 θέλοσιν ἀπηλογαθῆ νὰ πῶραλήσσοι, θέλ' εἶσαι
 σὴν Ἐξοσίαν τ' σωμαθροίσεως νὰ τὸ κείνη.

Κ Α Ν Ω Ν πα'.

Κ αὶ ἀνάμεσα τῶ ἀπρέπων σφαλμάτων ὅπῃ
 εἶναι δίκαια νὰ ἀργουθῶν), ἢ καὶ νὰ καθή-
 ρων),

Ο ο ο

ρων), εἶναι ἐτέτα ξεχωριστά: ἡ ψευδοδιδασκαλία, ἡ ἕγχι, ἡ αἵρεσις, τὸ φανερόν ἄπιστον, ἡ φανερὴ βλασφημία, ἡ σιμωνιακὴ κακία, ἡ λήποταξία ἡ ἕγχι, ἡ πλάττισις τῶν τάξεων, ἡ ἡδύλωσις τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως, ἡ ἀφορηκία, ἡ μοιχεία, ἡ πορνεία, ἡ κλεψία, ἡ βία ἢ ἀνάγκαις, τὸ συχνὸν μέθυσμα, ἡ μαυρία τῆς πολέμου ἢ φιλονεικίας, ἡ ἀγάπη τῆς κακῆς κέρδους, ἡ κοντολογία νὰ εἰπῆμεν, ὅλα τὰ ἀτυχεὰ καὶ ἀτζαλα σφάλματα ὅπως μὲ κακὴν φήμην ἀπιδάξουσιν ἐκείνον ὅπως τὰ καμνὰ ἐμπεσθῶσι τῷ κόσμῳ, καὶ εἰς ἄλλον ἄπο τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας ὅπως θέλῃ κερθεῖ ἄξια ἀφορισμῶ.

Κ Α Ν Ω Ν πα'.

Οἱ Ὑπηρεταί, ④ Πρεσβύτεροι, καὶ ④ Διάκονοι ὁ ἕνας μὲ τὸν ἄλλον πεδιαλλακτικὰ θέλουσιν φρονιζέταϊς χριστιανικαῖς διόρθωσις, καὶ φιλικὰ θέλουσιν ναθεῖται ἀναμεσάτους διὰ τὸ ἔργον τῆς ὀφφικίστες.

Κ Α Ν Ω Ν παβ'.

Ε'κεινῶν ὅπως μισεύουσιν ἄπο τὴν Ἐκκλησίαν, θέλουσιν εὖ δίδῃ εἰρηνικὰ γράμμα, ἡ ἕγχι, συμμαρτυριακὰ τῆς Συναναστροφῆς, μὲ τὴν γνώμην τῆς Πρεσβυτερίας, βεβαιωμένα μὲ τὴν
βέβαιαν

βέλλαν τῆς Ἐκκλησίας, ἢ ἢ μὴν ἔχοντες βέλλαν,
 δύο θέλωσι οὗτο ὑπογράψαι.

Κ Α Ν Ω Ν πγ.

Οἱ φτωχοὶ ὅπερ μισεύουσι μὲ δικαιολογη-
 μένον τρόπον διὰ ὑπόθεσές τας, θέλωσιν
 ἔχει βοήθειαν ἀπὸ οὗτο Διακόνους μὲ ἡμερότητα ἢ
 σπλαγχνοσιώην, γράφοντες τας ἀκλέθαι ἢ τὰ
 συμμαρτυρικά τας γράμματα, τὸν τόπον ὅπερ
 παγαίνουσι ἢ τὴν βοήθειαν ὅπερ οὗτο ἐκάμασι.

Κ Α Ν Ω Ν πδ.

Μήδε καμία Ἐκκλησία εἰς ἄλλαις Ἐκκλη-
 σίαις, μὲ ἔδε κανένας ὑπηρέτης ἄλλας
 ὑπηρέταις, μήδε κανένας Πρεσβύτερο, ἢ
 Διάκονο, ἄλλας τινὰς Πρεβυτέρους, ἢ Διακόνους,
 μὲ καμιανῆς λογιῆς τρόπον ἀμὴν αὐθεντεύη.

Κ Α Ν Ω Ν πε.

ΔΙΑ ἀδιάφορα πράγματα αἰ ξενικαῖς Ἐκ-
 κλησίαις, ὅπερ ἔχουσιν ἀλλόττοις ὁμο-
 θείαις ἀπὸ ταῖς ἐδικαῖς μας, δὲν θέλωσι κατα-
 φρονηθεῖ.

ΚΑΝΩΝ 5.

Ἐἴς τῃσιν (4) κανόνες, ὅπερ ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν
 εὐταξίαν τῆς Ἐκκλησιῶν, ἔτι ζῆ ἀποφασισ-
 μένοι μεκοινήν γνώμην ἑαυτῶν ἀποδεχθήκασιν, ὡς
 ὅπερ δυνάμει αὐτῶν ζητηθῆ διαὶ ὠφέλειαν τῆς Ἐκκλη-
 σίας νὰ μαζατυπωθοῦσι, ἢ νὰ αὐξηθοῦσι, ἢ νὰ ἑαυ-
 μικρωθῶν: Ὅμως, καμία μερική Ἐκκλησία, ἢ
 (ἑσῶδροισις, ἢ ἑσῶδοθ), φέλει ἔχθῃ ἐξουσία νὰ
 ἐπιχρῆσθῇ ἐτοῦτο, ἀμὴ φέλει φρονιμῶν ὅλαις
 νὰ παρῶσι καὶ νὰ ἀπομένουσι μετὰ ὀρισμένα
 τῶν κανόνων τούτων, ὡς πού νὰ κανονισθῇ ἄλλης
 λογῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς ἑσῶδου.

Τ Ε Λ Ο Σ

Τῆς Ἐξομολογήσεως, τῆς Κατηχήσεως, Ἀφῃρησίας τε
 καὶ Κανόνων τῶν Βελγικῶν Ἐκκλησιῶν.

Καὶ τῷ Θεῷ δόξα.

Σφάλμα (6) χαλκογραφικὰ ὅπερ ἐσῶξαμεν
 εἰς τὸ παρὸν βιβλίον.

Ἡ γὰρ,

Ἐἰς τὸ φύλλον 2 εἰς τὴν (1) γραμμὰν ἐν τῷ ἄρθῳ περὶ τῆς ἑσῶδου. Ὅμοιος εἰς
 τὸ (ζ) Γῶαίν. α'. 11. φύλλ. 5. (α) Περφ. 18. 11. (β) Γῶαίν. 19. φύλλ. 6. (γ)
 Ἐξοδ. 13. 18 - φύλλ. 7. β' Τιμ. γ'. 15 - 9. (γ) μετὰ χειρῶν. 11. (δ) Ματθ. ζ'. 13.
 (α) Γῶαίν. κ'. λα'. 23. (β) Ψαλμ. μδ'. 9. 39. ἔσῶρον. 51. (ε) Γῶαίν. ε'. 9. 65.
 Ἐφισ. 1. 16. 162. (δ) 1π, 15'. 168. (9) Δαν. 12. 1. 189. (α) Ἐξοδ. Ὁπτιθ. 203. (δ) Ἐφυσ. 234. εἰς ταῖς. 292. (κ) Ἐκφῶρον. 293.
 φῶρον. (γ) Ματθ. ὅπερ. 378. ἐφίλιωθ.

